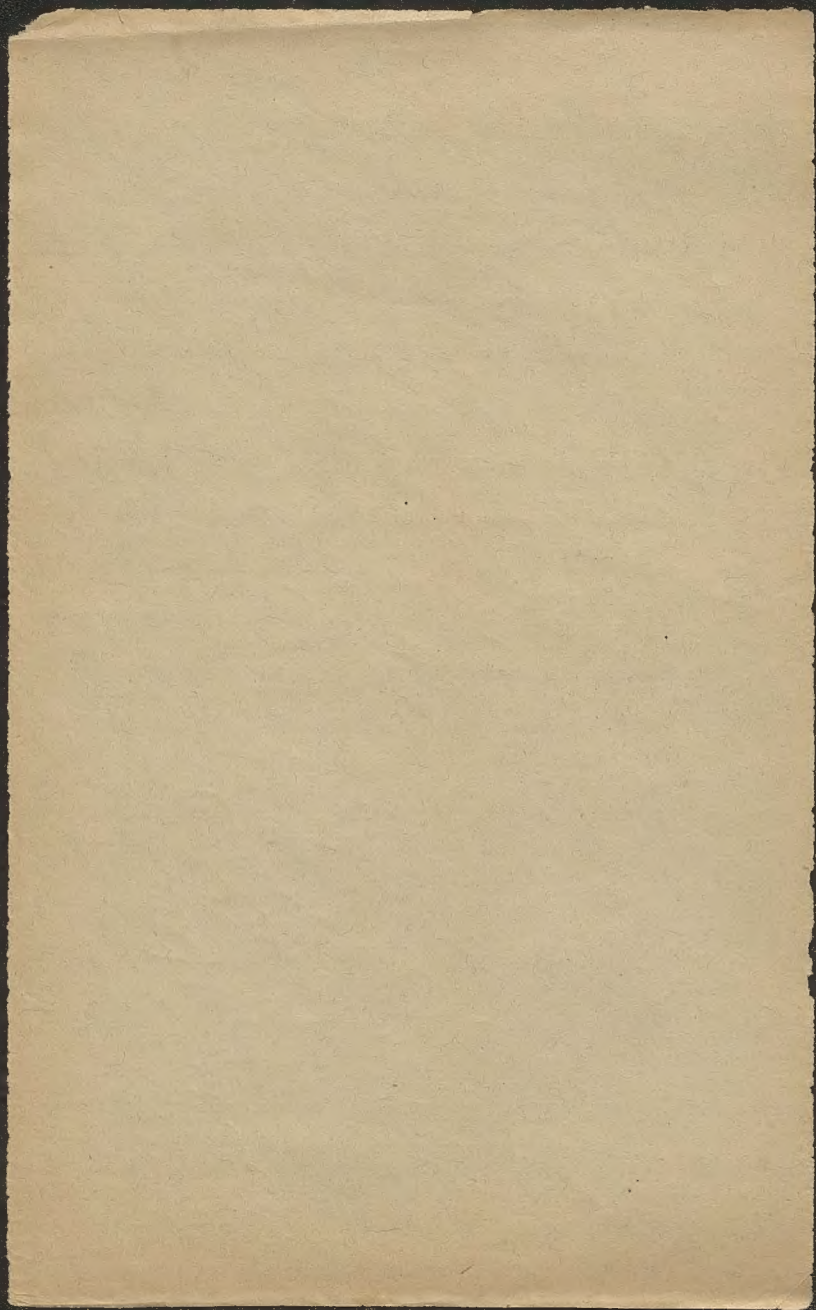

6883

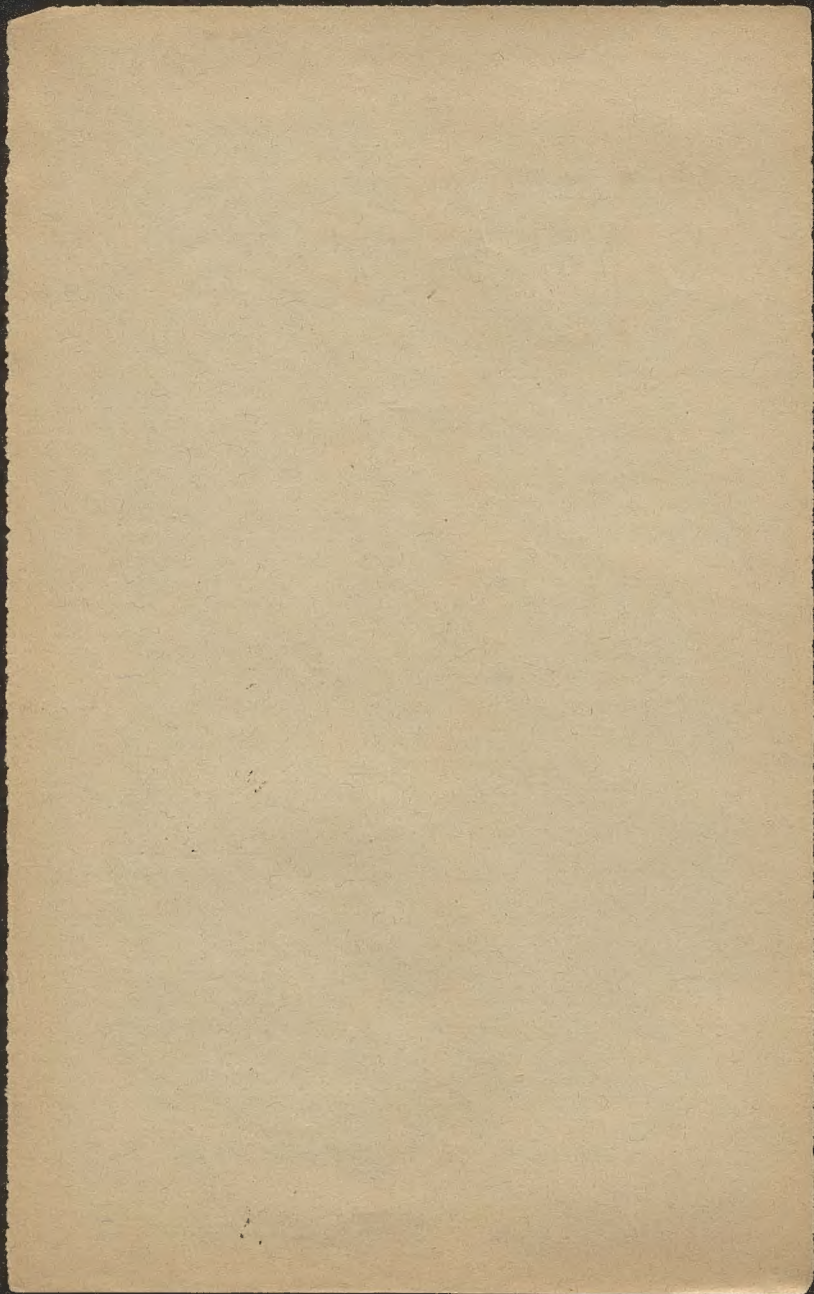
Bibl. Jag.

1

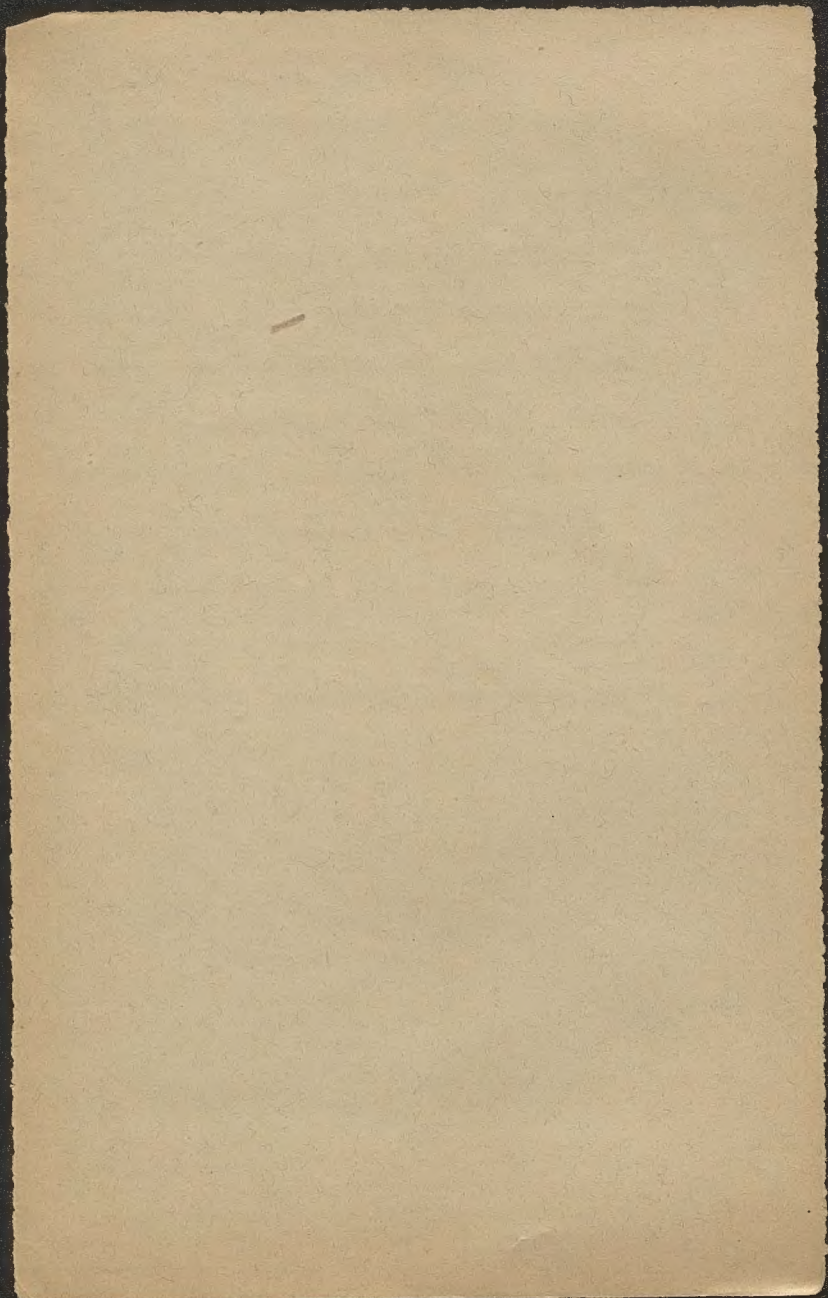
K. Spółgłoska ta ~~nie ma w języku polskim~~, prawie
względnie ^{w mowie ludowej} dodaje się na końcu przyrostków
np. jęszczęk, juszczęk, którzędk, pewuszęk,
prokiesięk, równak (w zwaz. a jednaki), tam-
tędk, tędk, kądędk. cf. ki. "Jego babie
bardzo ciuło było, skąd on te pinie
pobiera" wioś Zawiada pow. Nowo-Sądecki. Karol
Mątyś S. lw. 88. 145. 2. "Tem lesny się go prze-
łaz bardzo" ib. "Tam na owej górze mój
chłopacik owie jesie drzewa nie ruiada" O.
Kolb. b. 105

Kaban a. m. ny. un. prou. na Litwie i Rusi, nato-
dy wieprz, wieprzak „Kaban” i prosz-
ta kole pod topatki.” Ad. Mick. 3. O tem
H. Siegel. p. Tad. Mick. 19.

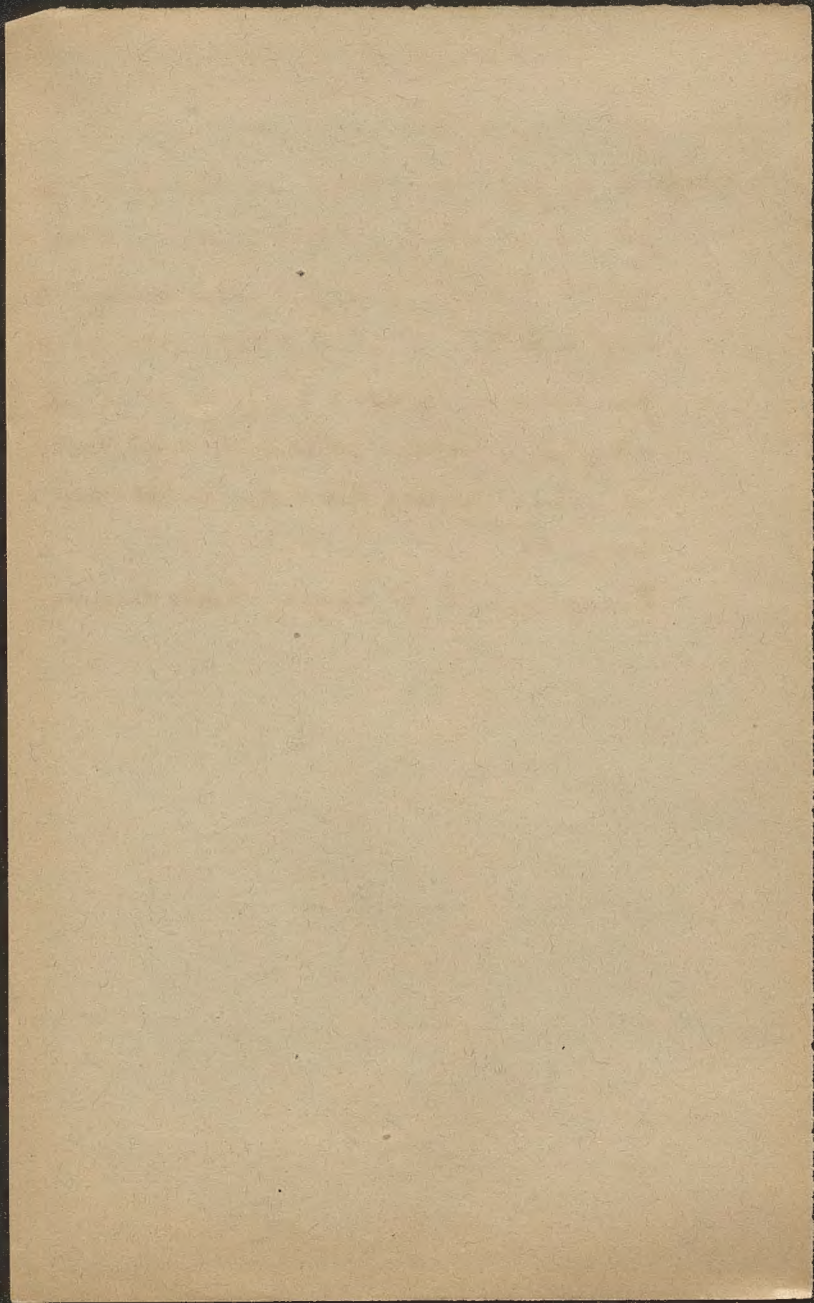
Kacabajka-i. z. ki'nu. Kacawaja-i. z. je'nu.
Kacawejka-i. z. ki'nu. prow: kaftan ko-
 biecy „Pyta to jejność dobrodziejka w
 białej kacabajce, re stowazieniu w ręku.” J.
 Łachow. Bies. lit. 2. 675 „Dwie jejności w
 ciepłach, w kacawajach i w spodniach
 perkalowych” J. J. Per. ib. 3. 69 „Wanny w bia-
 łych spodniach i kaftanach ony ka-
 cawejkach perkalowych, wiywały świe-
 żego powietrza koło domu” J. J. Kraw. 29. 106.

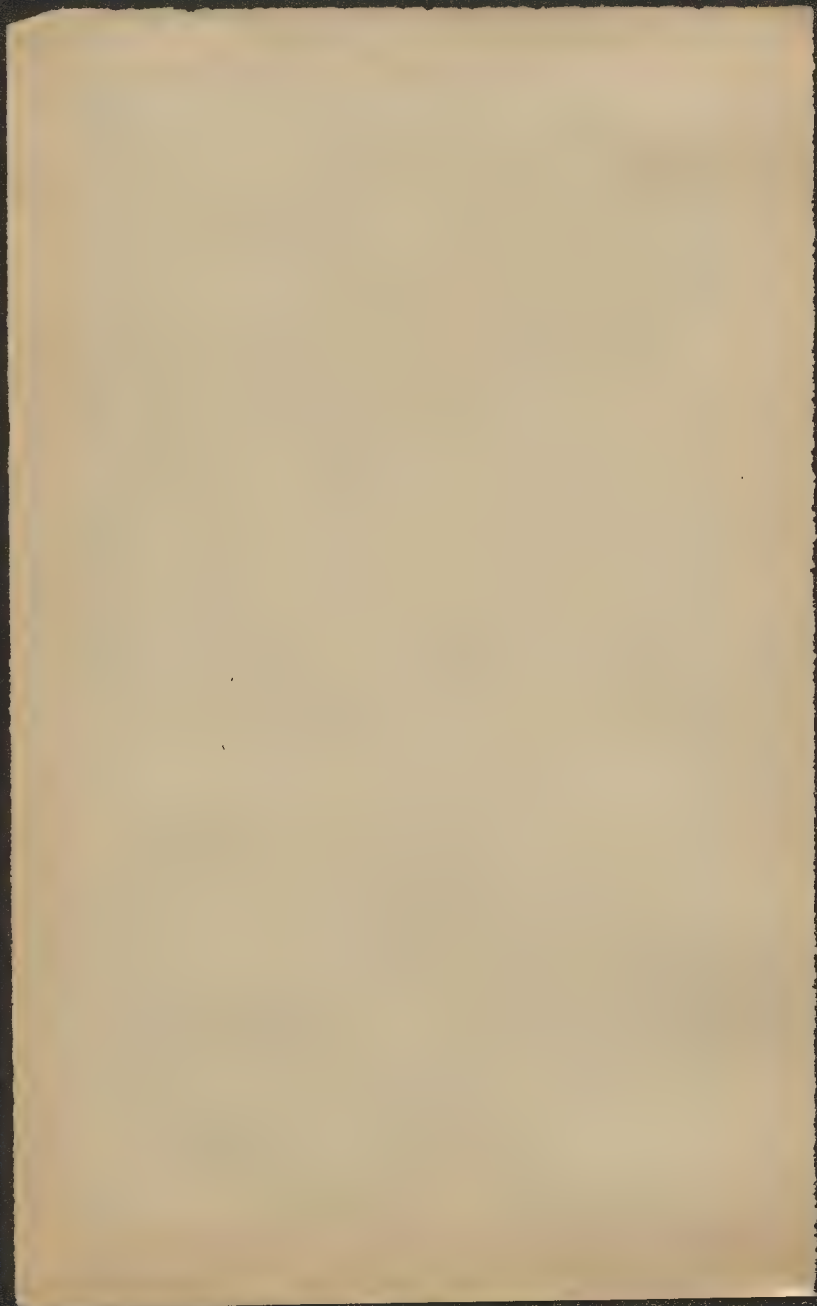
4
3

Kacap - a. m. py nim. moskal, wielkorusin z ku-
pięc w miastach polskich sprzedający ro-
zję różne towary „Kacap je jähis sprazgi do
swej kibitki” Ad. Mick. 1. 263 „Nuż wiek-
gać jak w następne. a kacap do biura” ib.
„Wyjadz, ucieknę. - Albo to cię twoje kucha-
ne kacapy pusażą tak łatwo” D. Pol. Prud
buma 50.

Kacapski - a - ie od kacapa „Droga kacapska”

Kacikowa - ej. ż. we mu. xona kacika, kata
w pieszniach lud. „A chce ci ty moja być
(mówi kat) wegg ja cię od tej śmierci obro-
nię, nie bytam ja kacikowg, nie będg - jakem
dziecko zagubita, niech gine” D. kot. 1.164.

Kauzala-y. Kauzalka-i. i. ~~ty~~ 1. um. pierwina
kanta wygrywająca dla bawiera, w sło
sie i fercanie,, as był na kawale." & prow.
Prusy, Chelmin'. Batog, korba. A. krasnowol.
Alb. młódz. Krasn. 303 A. Kaciata.

Kaukan - a. m. ny m. Kaukanek - nka m. ki m.

praw. na Litwie i Rusi. grzyb kapusciany a
na Sodołu nadto i kiś w kłonej osadzone.

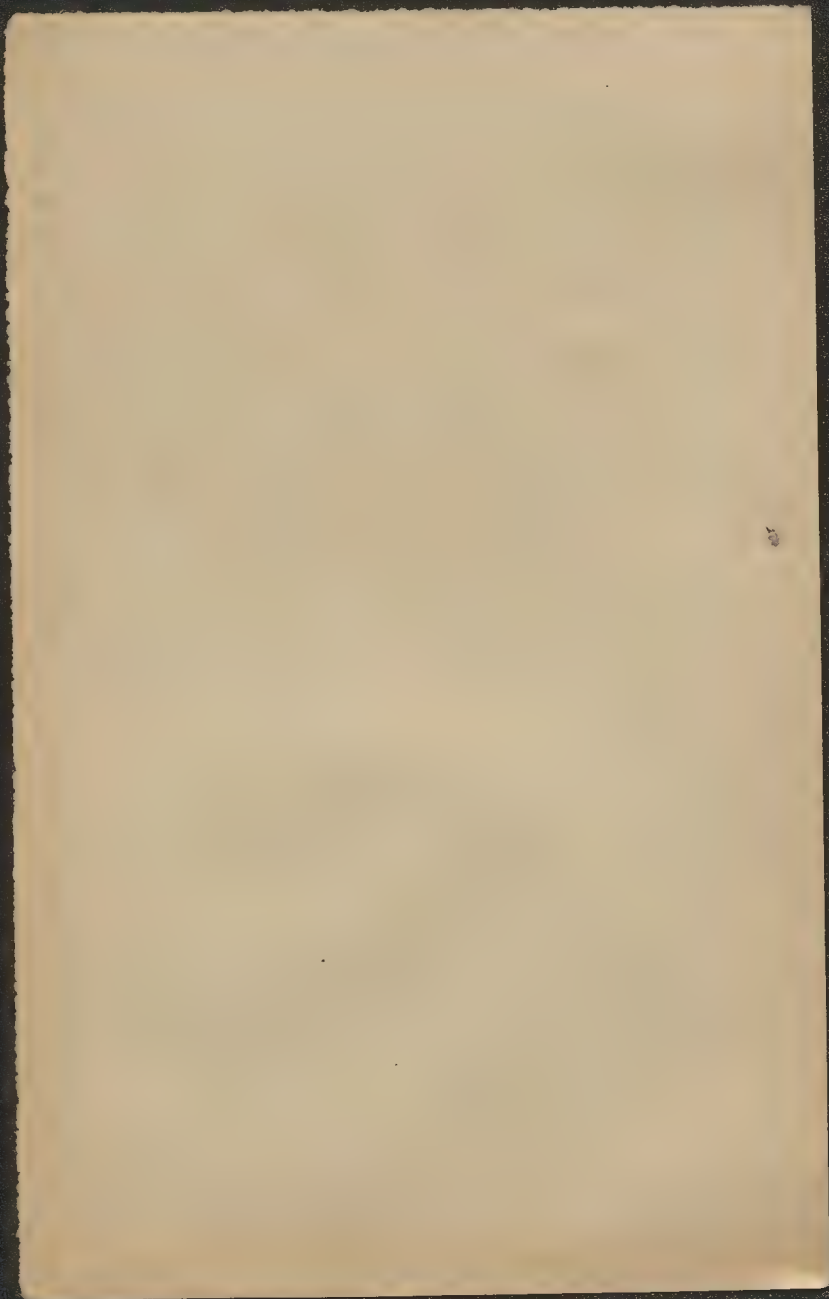
sz kiana kukurudzy. ^{Podaję} A. Wern. Roz. Tow. nauk.

^{Droho} 46. 204. S. Tamył. m. do praw. 1. 69. i moki. 151.

głowie indziej trafia się w miaz. lodzgi, Wypro-

śnie ze mnie kochanek, będzie mnie pdać.

kochanek "Sieradzie O. Kol. 1. 154.

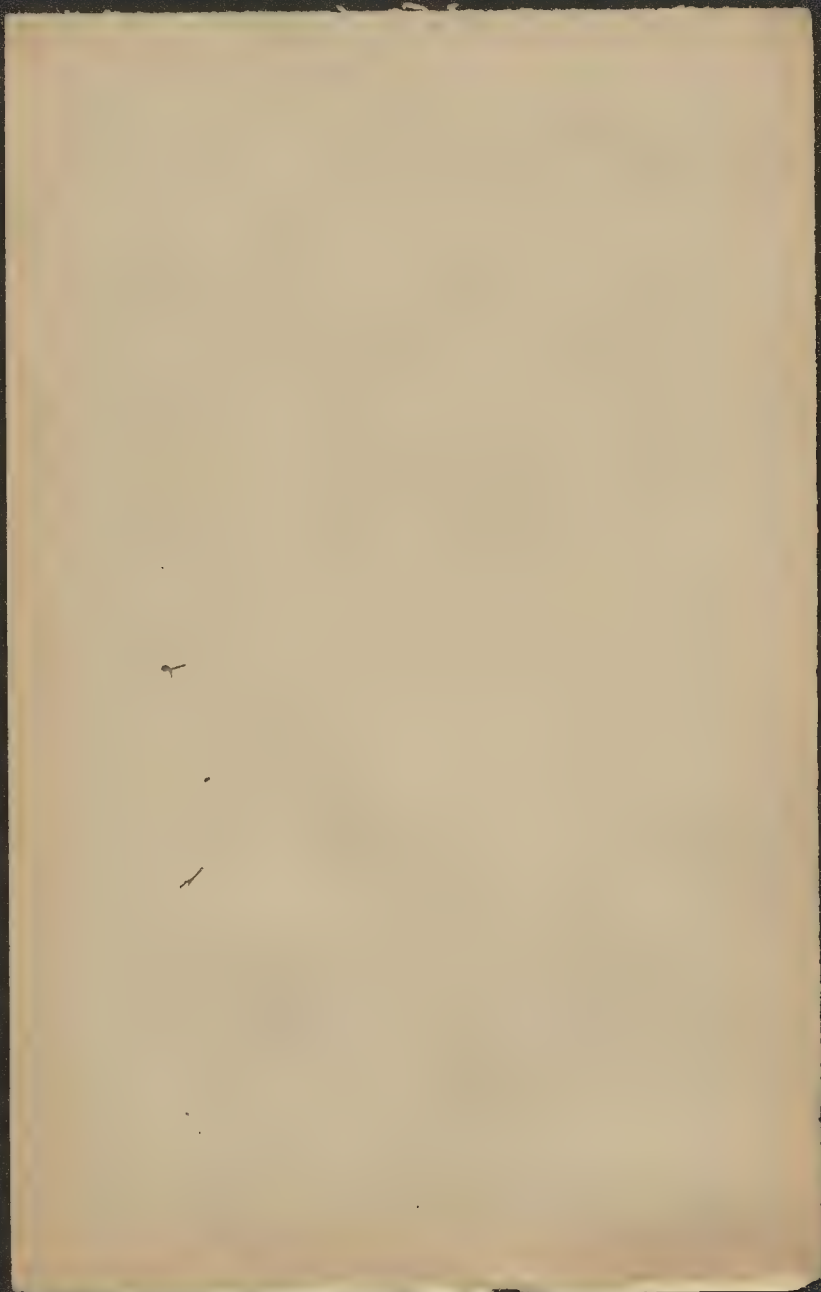

Kaczką i. z. ko' nam. z zmysłow: wiadomości,
plotki, sensacyjna, puf, kumpug „kaczk
ka dziennikarstwa u paru 'awia' kłam
stwo pusażona w kiers przez piśmo „Ka
czek w okolicach kłopotliwych, jest doryć nie
liczące swójśkich i kłopotliwych wron, for
mista... Dziennikarstwa...” Echo 1877. 170. 11.
„Wiele z tych historyj ma wprawdzie in
wałtany kłopot, uylatujących w pucha
złoty na żer po srebrnym prawni ni
„wiemca” J. L. w. wiel 1877. 146. 115 karkob.
„Wiele cię kawałki kłopotu” — wiele nie tylko
wielkie, dziwnie nie czemu, mroźne nie wie
kim lub czemu „Wiele go kawałki kłopotu, jaki
on ma rozum!” J. Narzym. Typ. 11. 2. 7. 146 P
(1) „Wiadomości, że „Figaro” nie cofa się przed żadną
kawką dziennikarską, przed żadnym kłam
stwem” wiel 1887. 232. 2. „Całe to doniesienie
zdaje się być kawką dziennikarską” J. Nar.
1887. 274. 2. z dorywulka warżem uci

matni i uciwodu „Nawet nie pokazuje
się jak zwana kawałka od matni, a tylko
kottowanie się wody, występującej na powierzchni
tody. Nawet pokazuje się tam tylko musi być
podstawkiem” A. Witek. Woty rob. 164.

♣ „A niechże was — myśle sobie — siaczące kawa-
ki zdepierg z Nisizory winy.” A. Witek. J. kow.
88. 229.

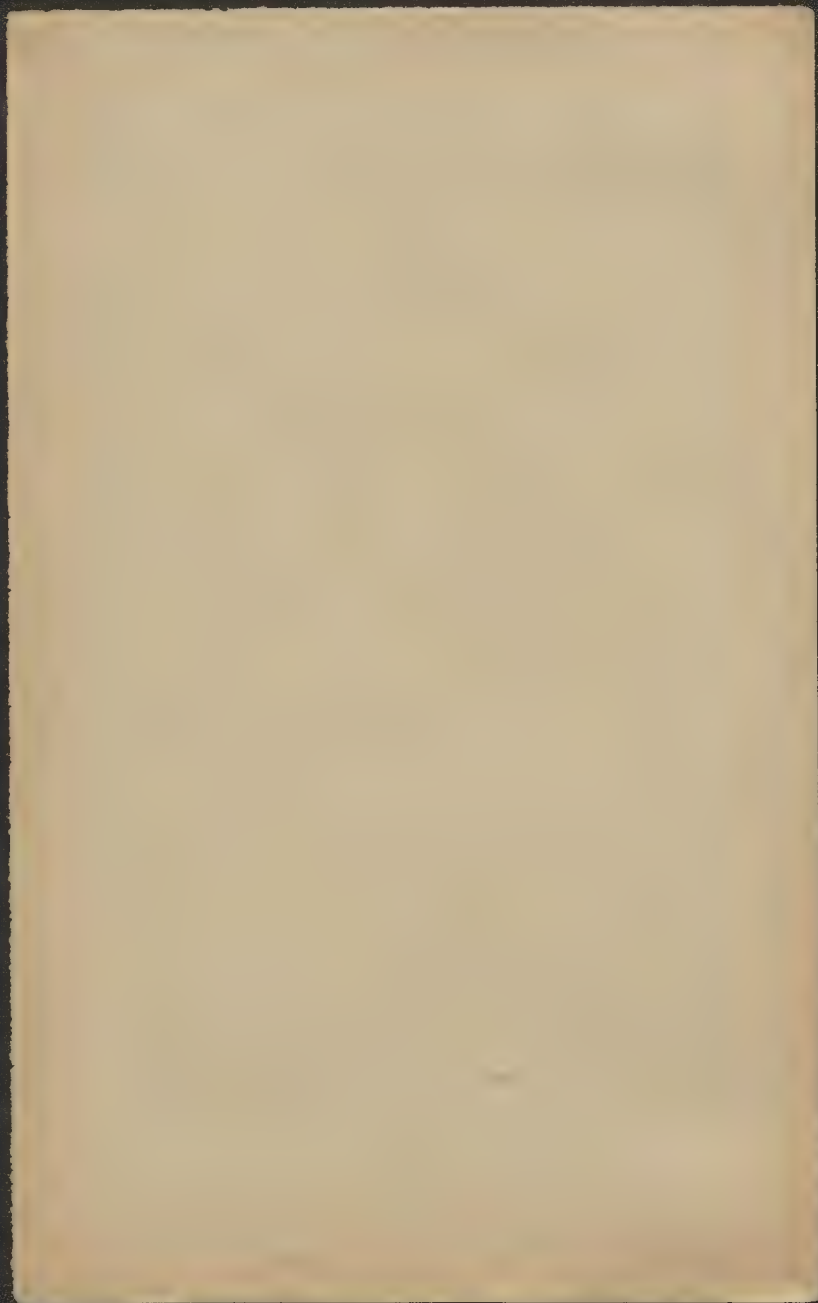
Качука - y. k. kimp. cacha, taniec hispani-
ski. taniony pojedynczo lub w dwó-
ty "Dowiedziałam się, że mówi do Fran-
ciszki, że gra na fortepianie że tańczy
kawałek." Au. m. 5. 77. "Wzłizanie tui-
cyle kawałek z kaktusami i ręką"
A. Wilk. woty rob. 213.

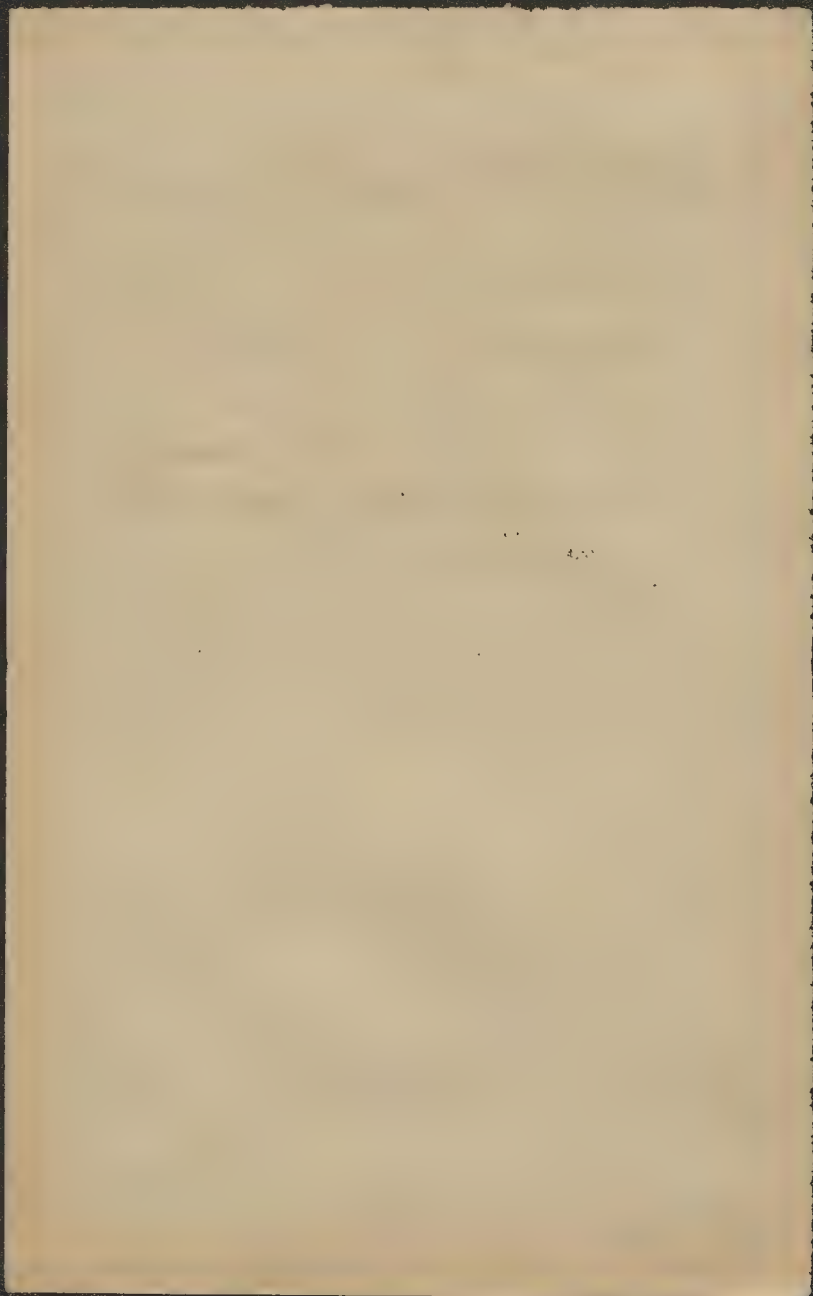
Kadryl - a. m. le m. franc. taniec salo-
wy w kilka ~~par~~ lub kilkanaście
par, których liczba musi być parny.
Stg ^{albo} "inaczej" kawał aris "Wyśkaki-
wał kadryla pod siwemi włosami -
leż serce miało potłokie" Jan. Falt.
Obv. wt. potłot. 1. 160 „Nawracie radośno
uformować kilkanaście par do polki,
a następnie do kadryla" Wien. 1. 122 „Da-
lej muzyka: państwo: 'utnijmy kadryla'
Mucha 1871. 9. Dod. z muzyką do kadry-
la „I gwarzyć się ciągnie bierieda prze-
wana, gdy buczna kapela gwaśni kawał
kadryle" S. Bruck. Pow. poet. 3. 81.
„Mody francuskie wyprzęgwały się goldene
Heube... to wążubank wiederistich tancuję
kadryle francuskie" A. br. tr. St. 11. 111. „W tych
czasach (1809 r.) pojawiły się we Lwowie kadry-
le francuskie, były jak je zwano koutradans.

które nie tańczono tak jak dzisiaj chodzą
prawa. ale tańczono saturnie, baletniczo."
A. W. Kr. Ds. 11. 170. "Powiadł poprosić ją do
pierwszego kawyła", M. Wal. Paris. Ds. 178.

Kady-ego. m.owie um. sędzia u Turków „K
arab. kady urządnik muzułmański
któremu porucza się kalafowie spory
cywilne i religijne. Od tego wyrazu po-
chodzi Alcade z prowincji al dykt
sędziów w Hiszpanii „Aut. Arabów”.
Krośtort. 50.

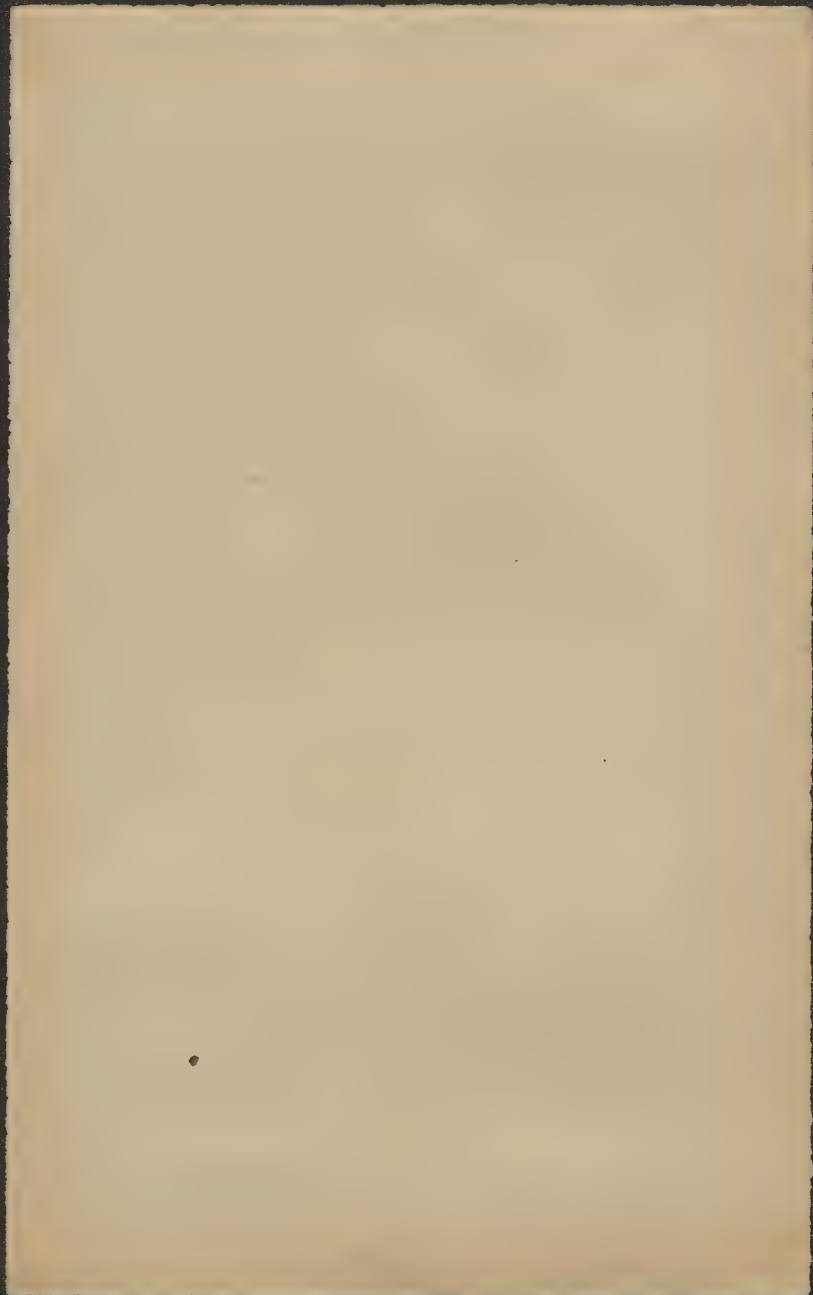

Kady, Kaj, Kandy ^{praw. lud.} przyp. kady, gdzie „Po-
wiedź się mi „fasieru kady ty co wujera?“
O. Kol. 1. 48. „Ni my ojca, ni my matki,
kaj nie przysięgiu dziathi“ ib. 363. „A
kandy ja dosięgniecie, rzezi, wotki obe-
tniecie.“ ib. 245. „Kaj to jedniem fasie?
na wojenke kasie“ ib. 274. cf. Ken
„A ty ptasem krogularem wyroko latas
powiedź się mi wujenke kady ty siadas“
O. Kol. 6. 124. „Kadyś cię pochował niejś
wujen? Przy kościele w grobie, moja Ma-
rynie“ lewie 127. cf. Kaj

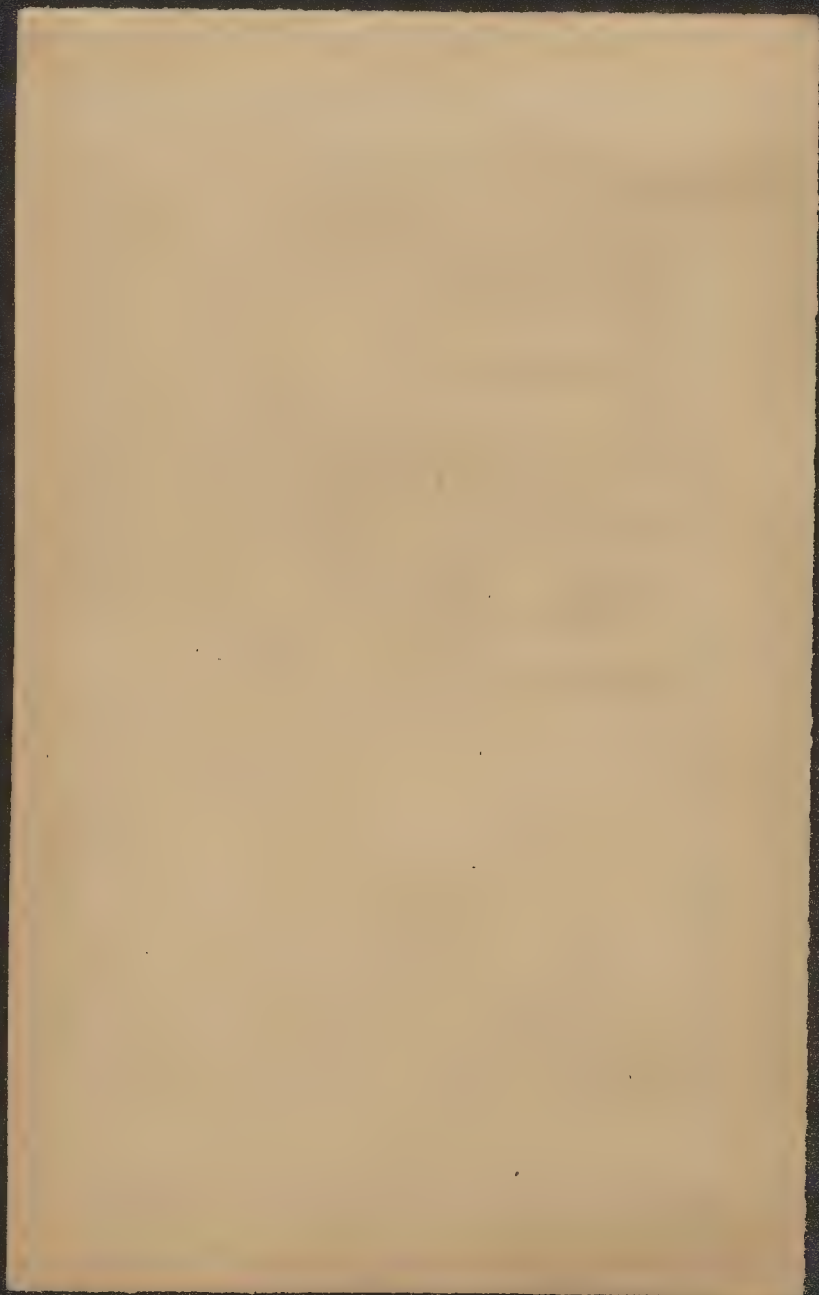
Kadziłany a-e or kadziła, kadziłny
„Oto lilje białe; sobie anieleka Maryja
miesz chwałę, kwiaty i drzewo pokaja,
ce rano, świąteczne hołdy przynosi
kadziłanę.” T. Penart. Skupka 16.

Kadziła a. & w liem kęps. lud. uenwa
kounaalji. Ryki.

10

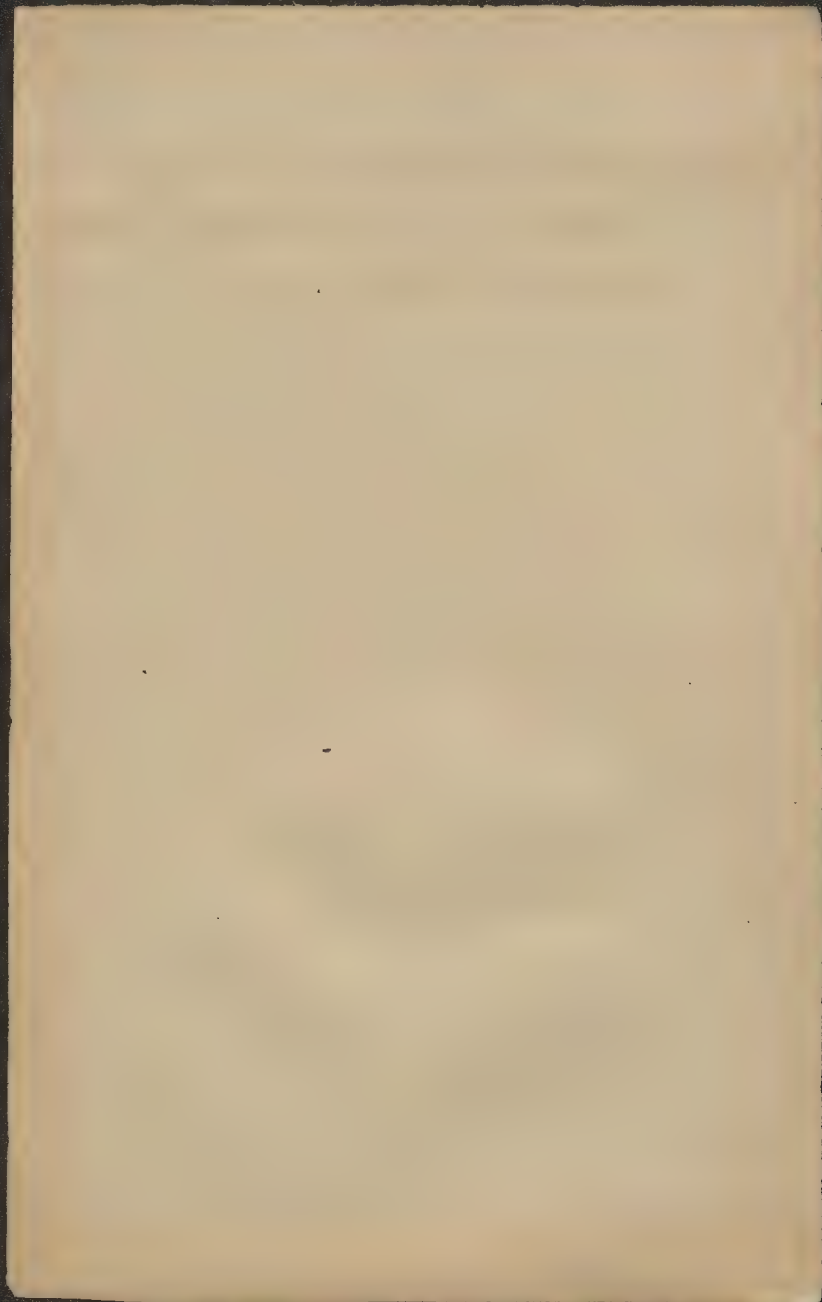
Kafarnaum im. łot. n. nicodem. miasto w Galilei,
miejsce częstego przebywania Jezusa Chrystusa,
dotychczas uchodzące za miasteczko z p. p. potok
miejsce pełne węgla i ludne, wielki salon -
Kafarnaum. "czego tam nicma. opisai go
trudno." B. Dob. Pism. Kan. 75. "Marjonna i wy-
skazy i teatralnego "Kafarnaum." Edeu
1877. 53. 1. Tyt. "Pracownia prepoluciona prad-
miotami i bawidłami sztuki, prawdzi-
we Kafarnaum kowalowych tkanin i ju-
biterii" wiek. 1886. 156. 2.

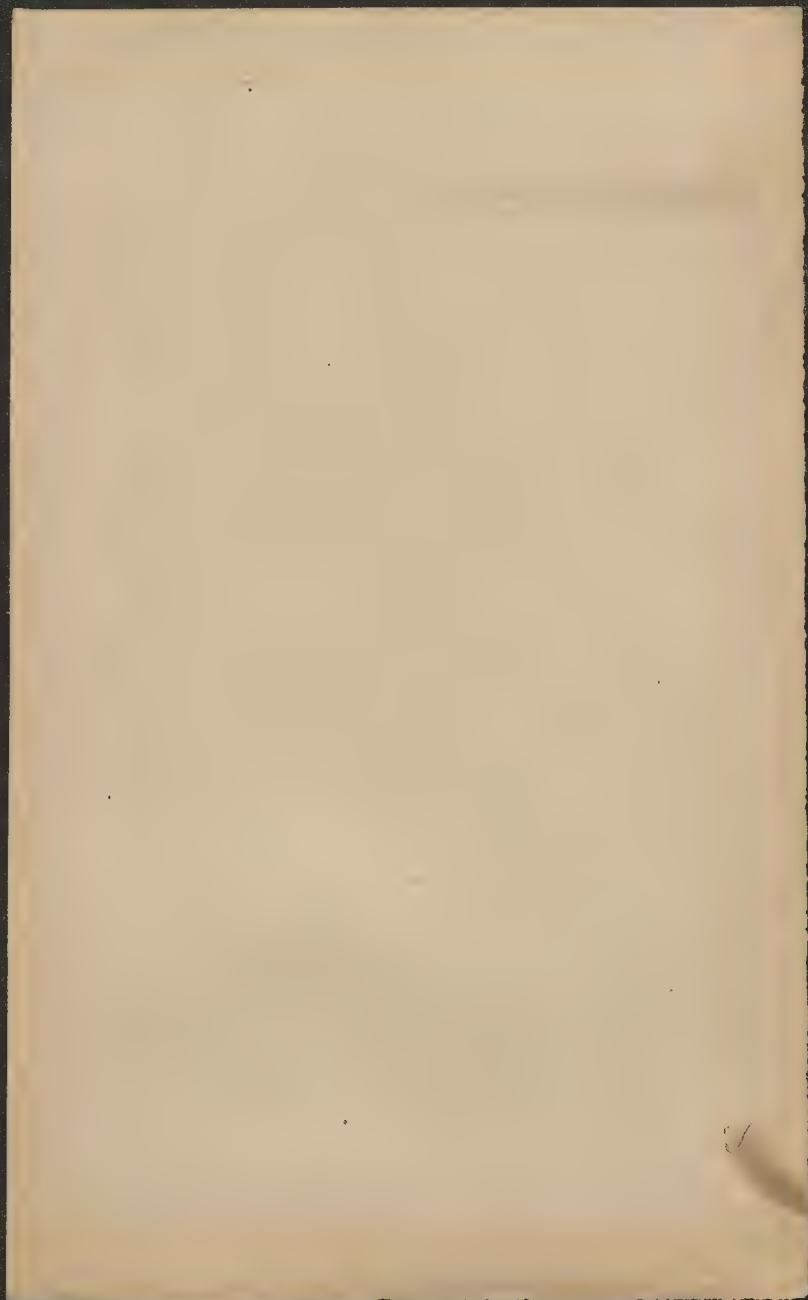
Kapel-fla m. fle-i' m. r. d. Kapelelka m.
thi-o'u m. p. w. r. d. i. s. Kachel, mo-
 wież w kuf. i przyst. „napierca' sie
 kafla u. kaflaka z pieca” t. j. rzeczy
 niepodobnej lub zbyt kowadlowej, „Ty-
 ko bądzieci gorące drzewo nie zga-
 dajcie kafla z pieca, ani ryby z olna”
 D. Pol. Tł. 3, 16.

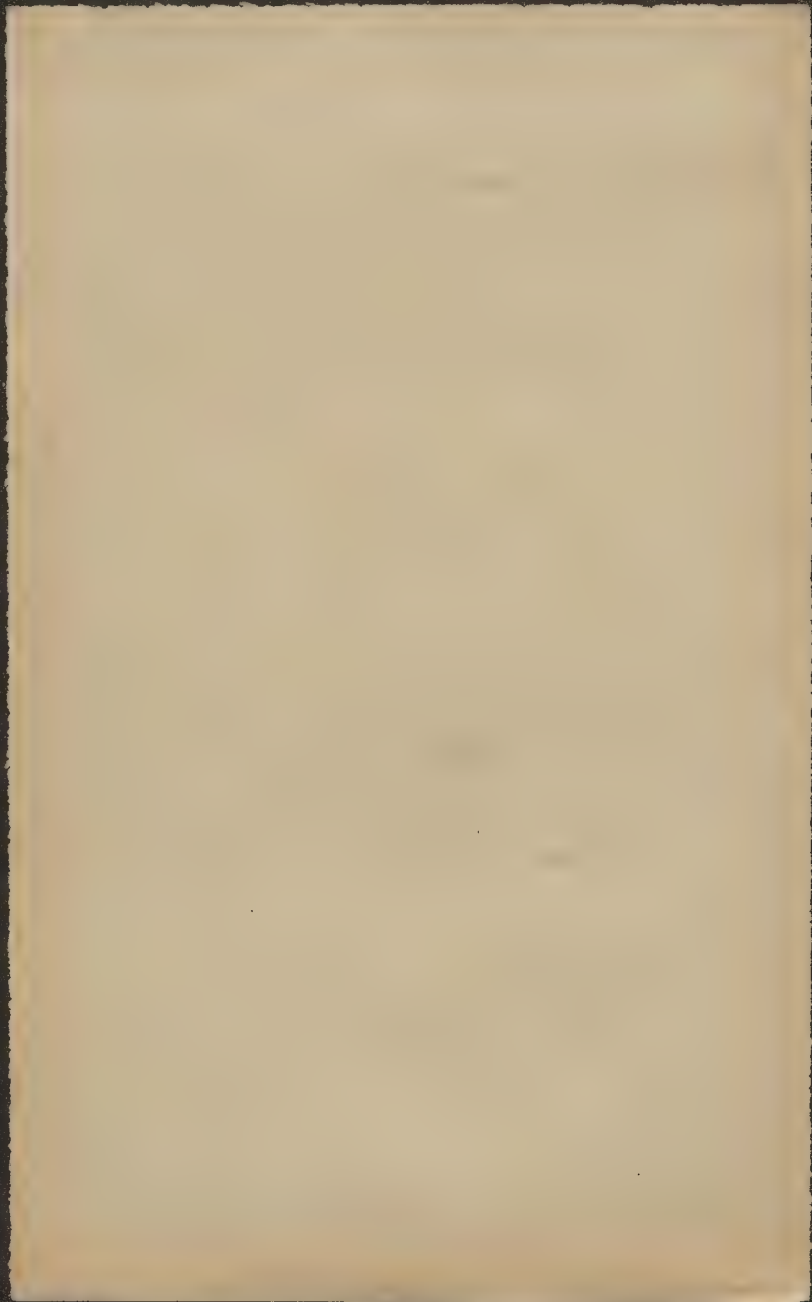
12
Kaftanecek - каа. м. каи му. хдѣб. каѣан „А
он стои на гачеаху и слобѣи шубѣи
каѣанеаху.“ О. кол. 1. 287.

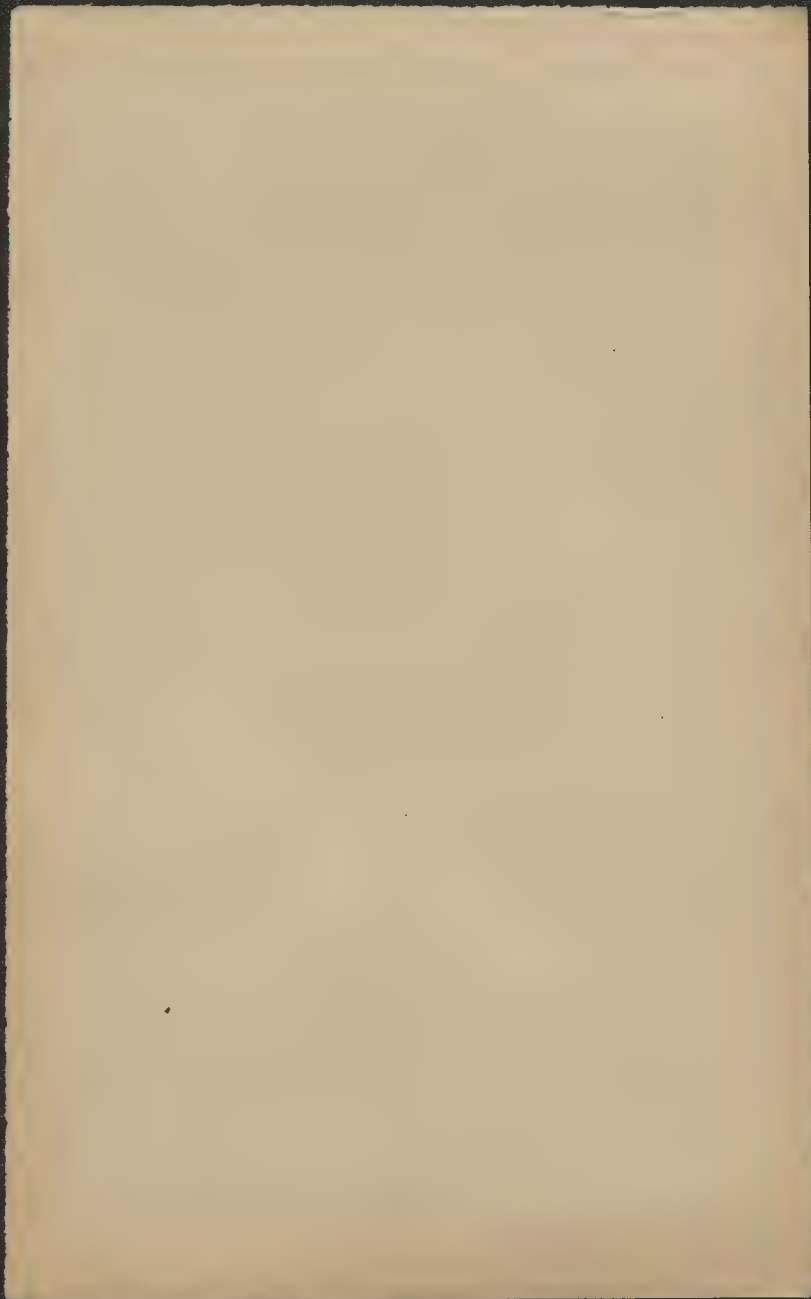
17
Klavar ob. pejska

Клемаі ст. х. непрах. удн. з „Клемаіе наводы.“
 і дамі станавізе wykrs. пад нім, пачыналы,
 хатныцтва, мівілісініа „Гарма Тэкла на
 тей віснор устроіла із прасілісініа, а
 прыхвот, мівіла, так, іх упрывавы іх на
 волат: клемаіе наводы.“ „З. кварт. іх іх.
 повар. 1882. 3.“ Подобна до урғанованіі, ато
 ендо!“ клемаіе наводы „у прыхві іх біі
 прехд ній.“ „В. дол. Гам. Гам. 37 „ Нісінца
 на івісініа, іак нашіе Голкі. Кіеды іх
 ітвора нда, то клемаіе наводы“ „З. Кавк.
 4. 276. З. клемаіе - ат. іднл. у в. х. на
 ітвора іх клемаіе „Дзіеванна клемаіе
 іа прехд капілісініа“ „М. Дал. Діб. вар. 1870.
 1. 4.

Klepa-y. ž. py-klep um. ž. myš. samica To-
sia „W skymanie tosie trzymają iś
gaznom, bo juti klepy oriśiaty” W. Pol
7. 242.

120
Klient a. m. ci. m. Klientka - i. i. k. m. 121

(?) Zostawiaj w zaleceniu od nas

stronnie osoby ^{lub wplywowej} uwaznej, w rzeckach pu-
blicznych trzymajacy sie jej partji, smutko-
jacy jej rady „Wplywu takiego stawał by
najmniej nie smutak; owszem, chiał go
się porobić, klientowi swych szukać, i naj-
częściej wypychać u siebie i na drzwi
Domu”. *ib. Mick. 3. 169* „Za nim obsteuwała
większość magnatów, a kilku ich karady-
bicznych miał klientów” *H. Sienk. Og. i m.*
3. 215. Z względu adwokata: ten, co po-
wiera mu sprawę, w sądzie, lub ^{interesa} kiedy
od niego rad w interesach „Tak dobrze
utrzymywał interesa swojego klienta,
że w końcu powrócił dzieckiem doń je-
go, i kalcytowawny je” *J. Krasiński. 18. 120*
„Siedział się, fajkę palił, w karty grał, i
zapominał o swoich swoich klientach,
co mu powierzały interesa, spójniwe
i asypiali” *ib. 17. 29.* „Drewniane Tawhi

Dla czekających i borykających klientów stoją
pod ścianą "A. Włdr. Fot. 2. b. " Długo ugotowanych
klientów zapraszam mecenasa do pokoju ba-
wiałnego "ib: 7 " Cierpię jakar' nowa klientka
z interesami... ja tu niepotrzebna " El. Orz.
Kwaj. 1882. 25-5.

Klientela - i. z. stosunek klienta do jego opie-
kuna, zależność od osoby moźniej i udzie-
lance powr. niej opieka „Z tych to rodzin
wstawał uż dwóch liwaj, sturba, wojako
nadworne, officialisci, dierżawnicy, a nie
bawie z nich od wszystkich klientelę były
potężniejszą z domem królewskim” J. J.
Kwark ista war 2. 201. z 2 t. m. te - li. Klient-
ci, popłeczniccy, stromnictwo „konno sie
potężnie, unioży klientele, a stał ciuwa popłecz-
nictwo i królowi bok lihu” Ad. Mich. 1. 242
„Żybi oni w ogromnych dobroach swoich,
na sposób monarchiczny, ołoczeni lihuwa,
klientelę wstachty” Dost. Opow. hist. 156 „Wo-
jewoda w Czeszynie nie byłby zrozumiem i
michowicza na stronę swoją przeciągał,
lewa nadto z nim lihuwa klientelę” S. J.
Dykt. Ost. Tajm. 1. 139. z zbior. interesanci,
względem adwokata lub jakiegokolwiek insty-
tucji udzielał jej i jej lub opieki „Baw adwo-
kat powoli mianuż uż opuszczonym, ludnie

przystępowali uś do kofa niego, klientella
różnata, stawa rala w niepauniżi, porostad
na bohu "Zł. kras. 46. 35." Kadamien takich
reklamów jest optacanie się przedsiębiorcom
za pryncypalstwo, bawieniem i magnetyzmem
pracyzowaniem klienteli "Stranica 1878. 357.
Zabior nabycy, odbiorcy kupcy i kancelaryjcy
się w coś skale w pewnem miejscu, "Wodokreślenie, ty;
dystrybucji wypróbili już sobie klienteli użycy -
nie tylko w Warszawie, lecz i we wszystkich innych
miastach prowincjonalnych miastach" "Zł. kras. 58.
348. 6.

(1) wyprawnie technicznie, ubliżając

Klika - i. i. ki. mn. gromada, kup, partja,
towarzystwo osób potrzebujących współu-
stępu celów, ^{stowarzyszenie} ~~zwykłe ze względu wypr.~~ „Wię-
z i kłkiem i kłkiem, wpadł do Dobrowola
i wiąża ię klika na bezgłowie szdriem”
W. Pol. ^{3, 135} ~~lep.~~ „Zachwycił języka, jak w
Twierdzy tymczasem zwiganta ię klika” ib. 14,
„Zgromił kartatauni, wiele mówiący o sobie,
mądry klika, co walczył ię przeważa”
P. Kraw. 19. 88 „Wznowione zgromadzenie
wyborców speliło na niwem, a to dzięki
marcowowi kliki, fortyfikacji kandydatu-
ry p. D.” G. nar. 1885. 119. 2. „Siła i kłma
klika pod przewodem ks. K. kamierzyła skro-
wowieci tutejszych niessachan” ib. 120. 2.
Kliwka - i. i. kłwb. pojedn. „Zamiany w siłę
i wpływów prawniej pozycją i kłw” Dni kłw-
ki dziennikowców. “Rola 4. 465.

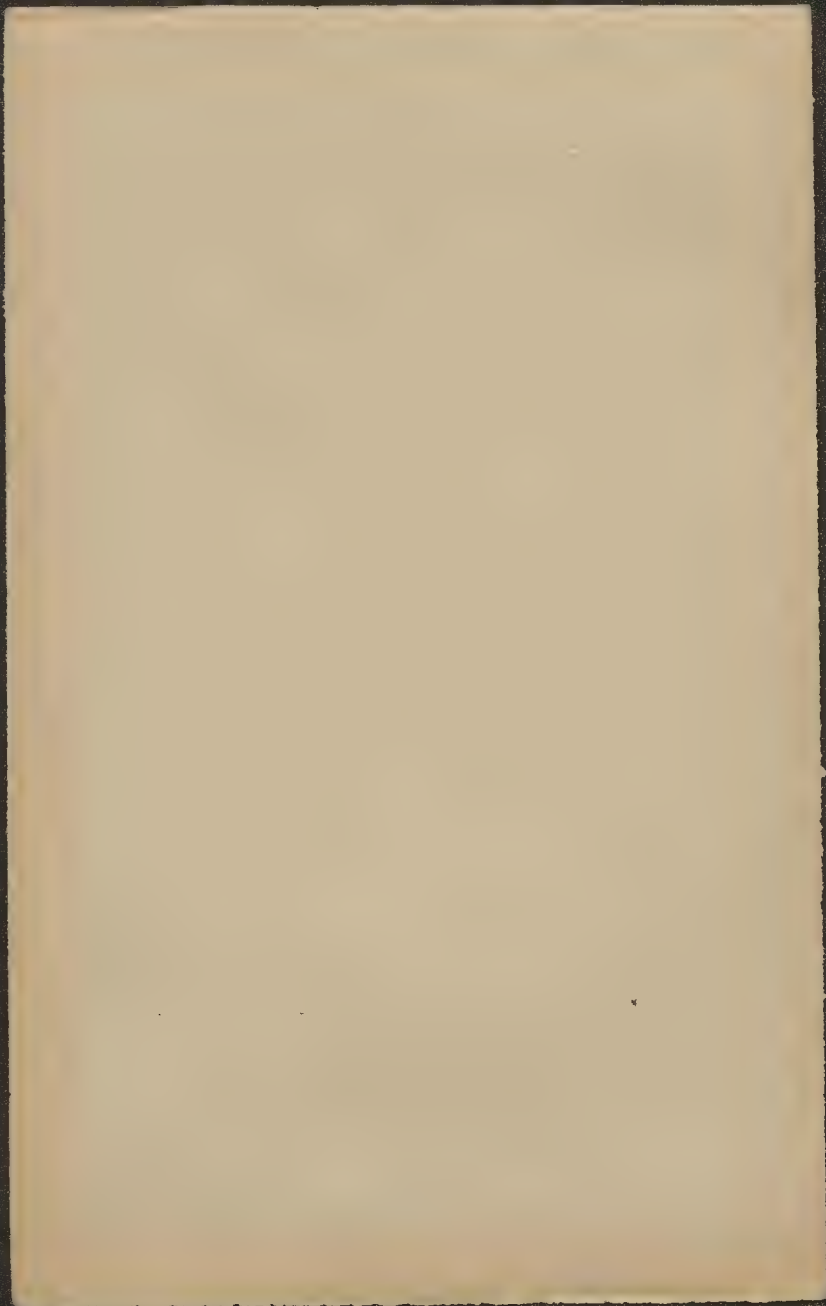

Klipper - a. m. ang. Clipper. nazwa pierwszego w
Rusku okrętu wojennego rosyjskiego z
specjalnym przeznaczeniem, żeglujących szybko. Z
okrętu ruskich wojennych był w Danii w
klippony „Wierstnik” i „Zabijanka” w 188. 189. 2

1/2 Kłosa i. t. kłob. i. t. kłob. Kłobyda.

„Kłosa rośnie w domu, przez co
na jedyn, tył dośrodku, i. t. t. t.
To i. t. t. 29

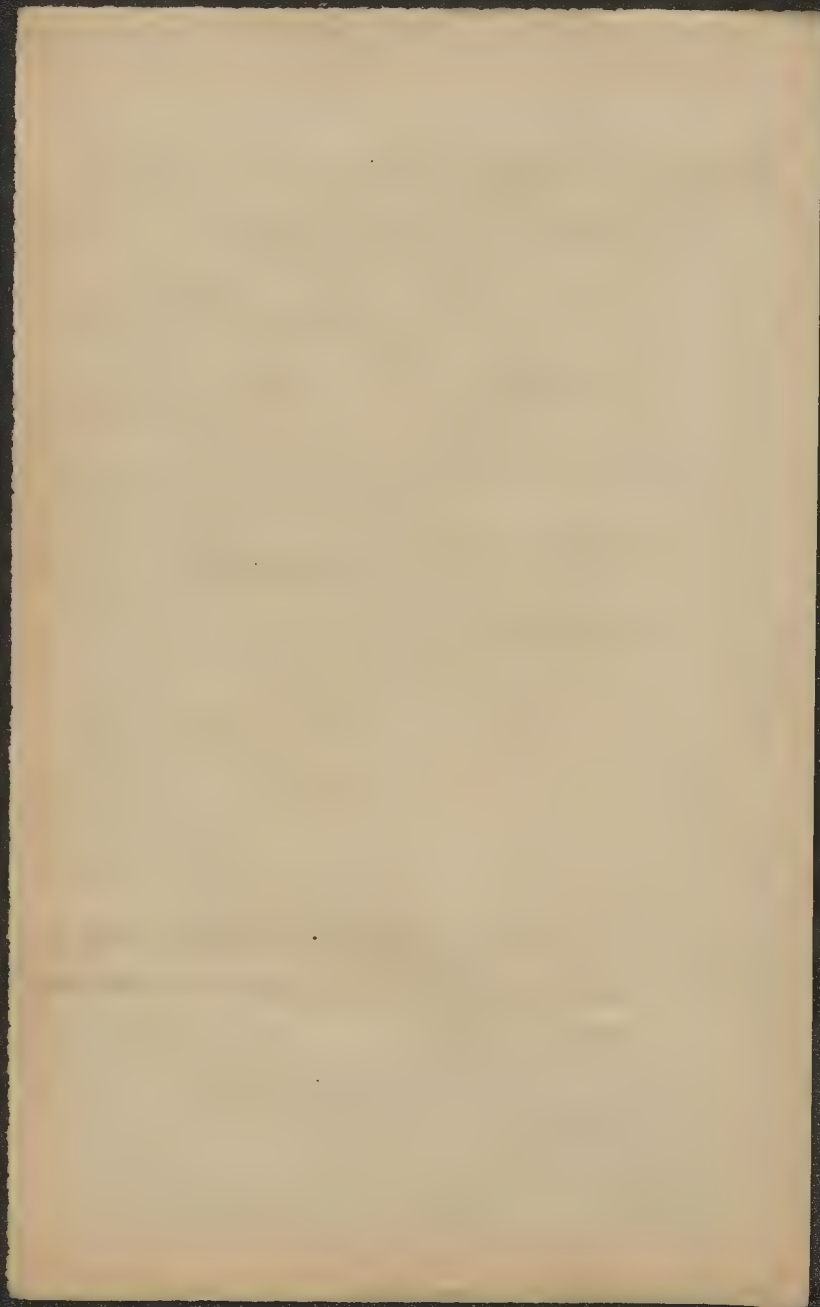

Kłocowaty-a-e, niby kłoc, ięczyabny,
 ięczy kęny, a "Mimo kłocowaty" po-
 wieszanie, powieszanie był nie
 kruszenie D. Pol. Krot i Sond. 8.

Kłomb-u. m. bij um. ang. grupa drzewo-
drzewnych dla ozdoby ogrodu. „Drogi pi-
knego Kłombu, mocno uceplonego
kwiatami, spaja drzewa z darwinami.”
Fr. Chastowy: Myśli o kalib. og. 63. Uwaga:
Taj (Ar. 12) zaproponowała pol. wyraz Kłab,
ale jak sama w całym dziele wywodzi ang.
wyrazu kłomb, tak też ten ostatni uwar-
towała i upowszechniła. „W środku zielonych
kłombów ogrodu, wznosił się taki
budynek” J. Kr. 73. 157.

Kłombik-a. m. ki um. drob. kłomb,
wazogłębiej z kwiatami. „Tę tam sły-
szysz porząd kłombika? si i si da-
sie, głos to sławika.” J. A. Fr. 1. 213. „Te kit-
kanasie świątków przy ścieżce wiodącej
do studni, był to kłabik powa nie kasabowy.”
A. W. Fr. Dz. 11. 206.

Kłosa-y. z.

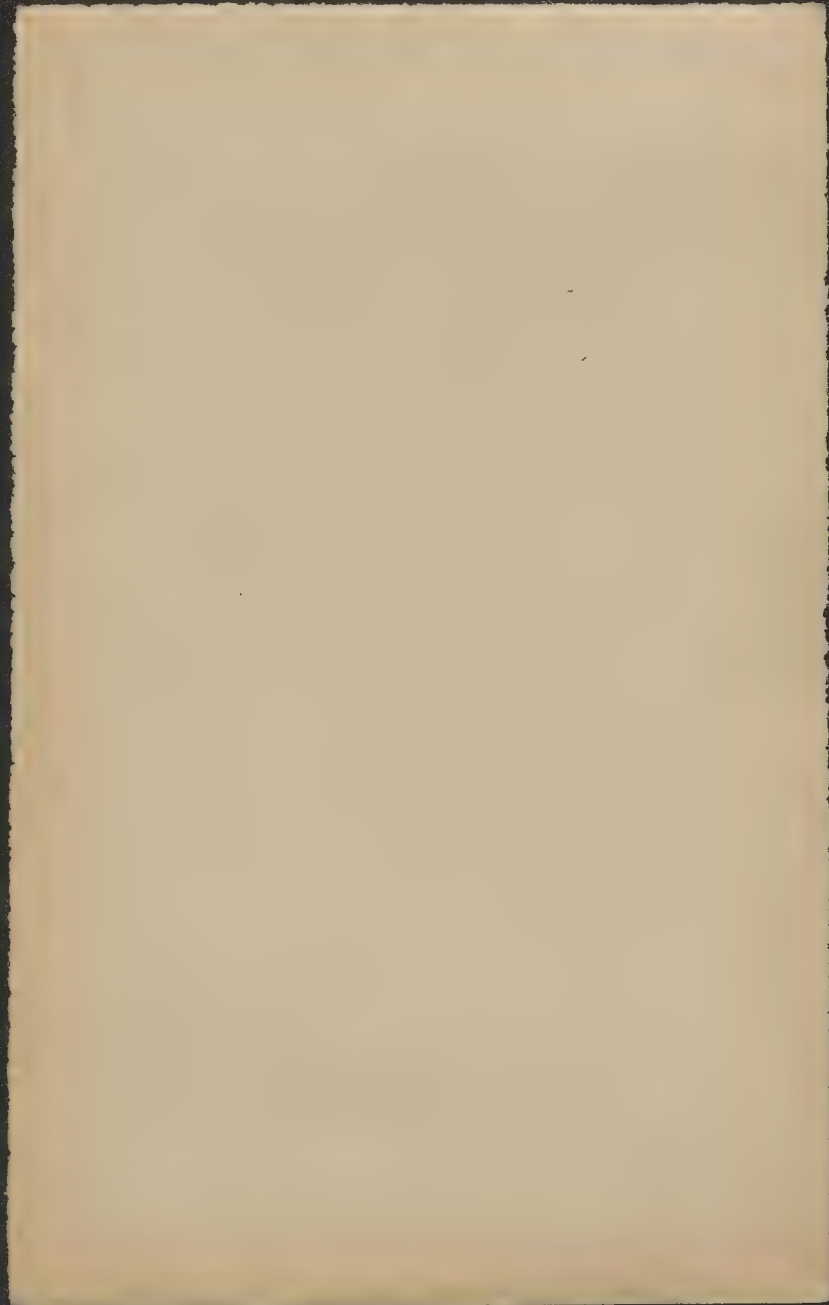
Kłosa-a. m. frum. drzewa składany do neckinywa.
nia węgubget' „myciagzest powietrze..
mgzayst ptakowka pod kłosem „A. wiles. Fot. spot.
1. 5. „Staly dwa bukiety z robionych kwia.
tow pod kłosami” J. Kłosa. 16. 58. „Na bufe.
cie pod kłosami staly węgubget, bukiety z mianem.
buterwajty” J. Kłosa. 16. 58. „Tumany ku
row i myciagzest kuchenne obegny miasteczko
niby wysokim kłosem z brudnego szkie.
la” Kłosa. 1882. 25. 2. „Kłosa kłosa w ko
lorowaz kłosaz objeta” Z. Kłosa. 9. 99.

known - a. m. my ow. m. aug. clown. black
cynberry, Caly ten sicut & the other. blo
wris, minus i' trespassio."

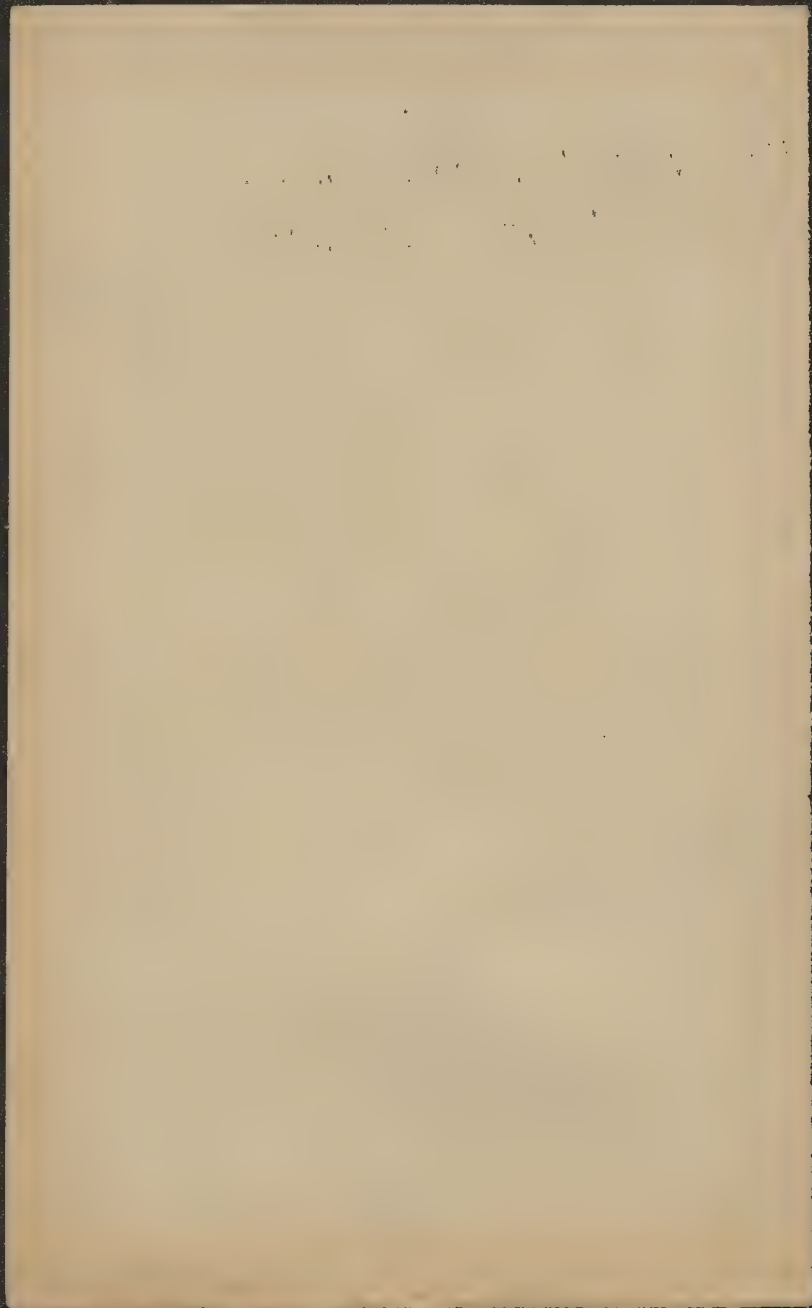
[illegible]

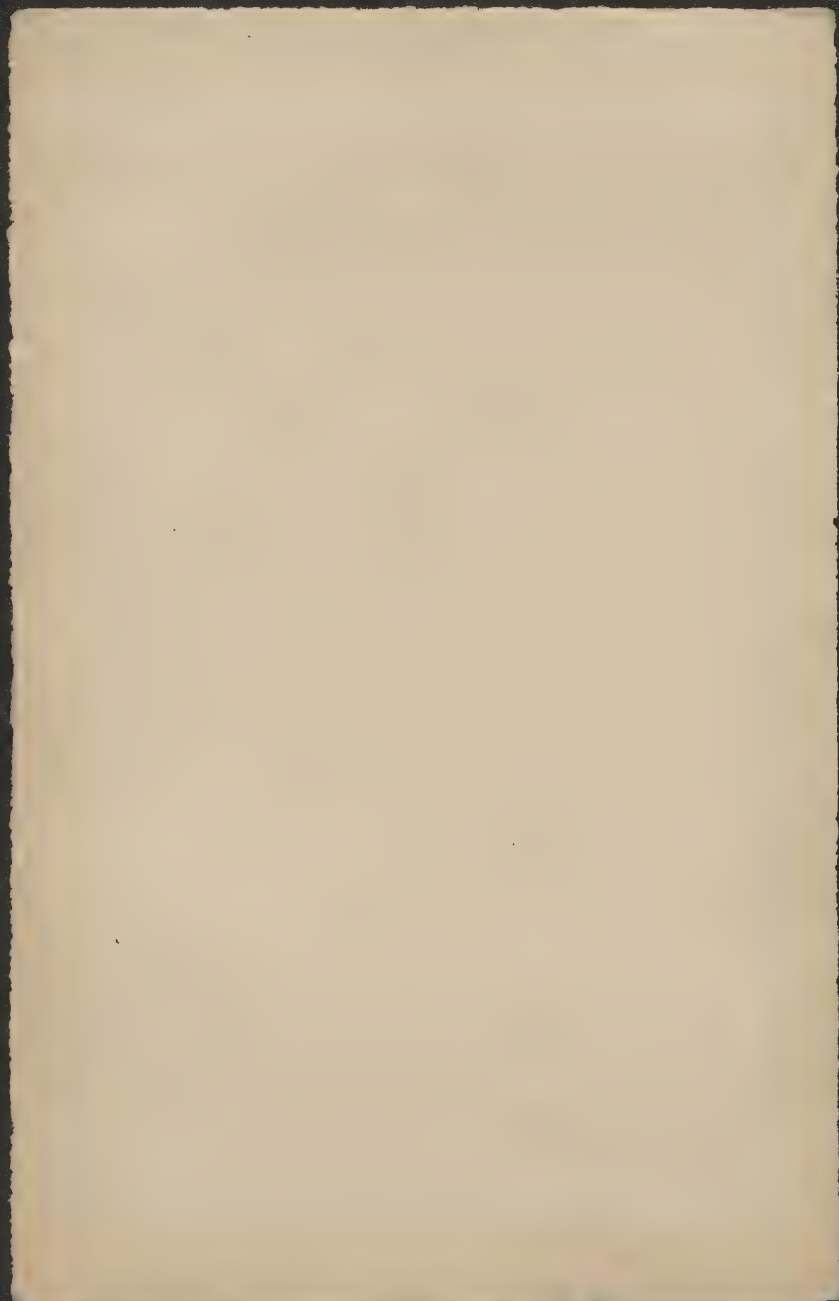
Klasyfikacja i ujęcie. cięgi ujęć kluczem um
waga i płaćkowie. Tachow umiędzy
i cięgi cięgi w fasciowie ujęć
ale drobne kłyho ujęć, kiedy większe
ptactwo umiędzy i kluczem i na
stwierdzenie swoich, niekiedy poka
cięgi." W. Vol 7. 253.

Александр - у. к. у. м. пров. гатер' во
со. кате по сусце мајра подобу-
ство им доде ... алоууууу
2. 10. 18. "Линият ... поре-
д. 1. 10. 18. "Линият ... 5. 53.

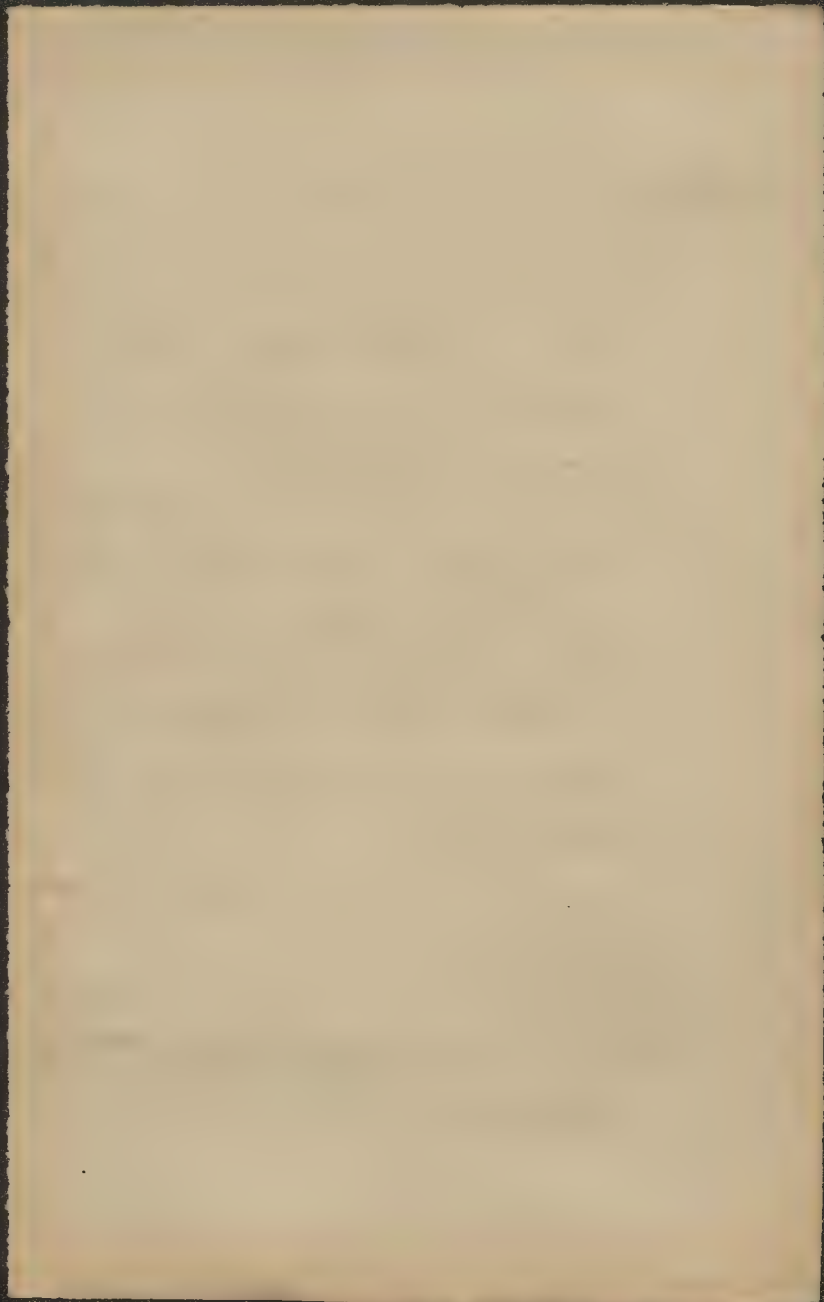
Kludzić - if - i S. v. n. d. k. p. r. o. u. u. S. k. l. g. r. u. u. u. o.
w. i. c. B. i. b. u. a. r. 1849. 3. 348

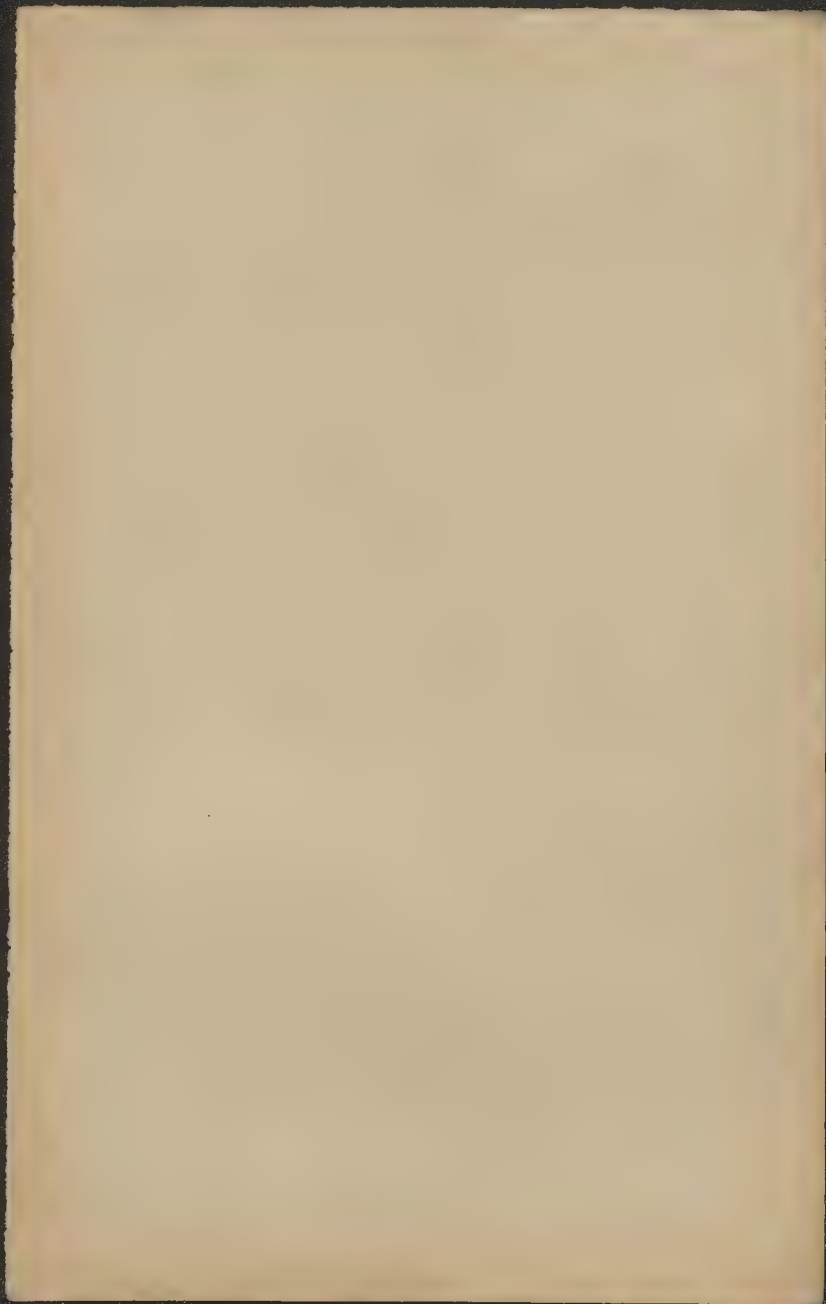
Kluska - i. k. skli sek. mu. z „kluski w g. nie
mieć” - wyraża nie wyrażenie, jak gdyby
mają kluski gorące w ustach z „ciepłe
kluski” = nie dojdą, ciemniejsza, saftowata
„Wkrótce majątek wyzerpie się do dna
i trzeba będzie zakosztować smaku, tego
coś dziwnego, kiedy pan młoda ma
zamiast męża, ciepłe kluski w domu.”
Kur. Świąt. 1877. 40 z prow. „kluski z my
dłem” t. j. po ugotowaniu nie odcedzone
zupełnie, lecz podane z klusczanką.

Klusczanka - i. k. woda na której goto
wały się kluski.

Kluskać st. cz. udkn. Skluskać dkn. prow.
tepć jak kluski z ciasta, w przysłowiu „Bóg
kluskał, ale nie umuskał” t. j. stwo-
rzył ale nie uogładził, o kimś niezgrabnym,
niezręcznym.

1.
Kłacz: w. cię. n. d. k. n. y. d. o. z. w. i. e. n. i. e. d. o.
stawia włos podobny do kłacz. W.
tępy kłacz się gęściej i ciężej. Tępy.
je... skóra robi się twardsza. W. 1. m. 7. 246
Kłaczysty. a. e. ^{niepewnie o włochach} ~~małymi kłaczami~~, włos
podobny do kłacz. Włochy drapiące
zwierzęta poruszające w kłaczystej w. i.
ny z kłaczem tego miejsca, a pokony-
wają się gładkim włosom i sierścią W. 1. m.
7. 285.

К Така а. н. ки' ми: & прыто виво: „не wart
funta kтакво“ = ми не wart „Така
& мінего. & гімнєй добностки ми не wart
той фунта kтакво, напутьїя собі тїло
kтопотїю“ А. Вилх. Tot. 1. 230 „wraystkie
warre teorye funta kтакво не wart“
Г. Дієвк. 5. 34. „Funta kтакво не wart,
xavexam!“ W. Gorn. Kur. Codr. 1878. 142 „Go-
spodarstwo miejstkie poblatania krocie ty-
sicy, a w wrcay samej nie wart jest i'
funta kтакво.“ G. nar. 1884. 285.

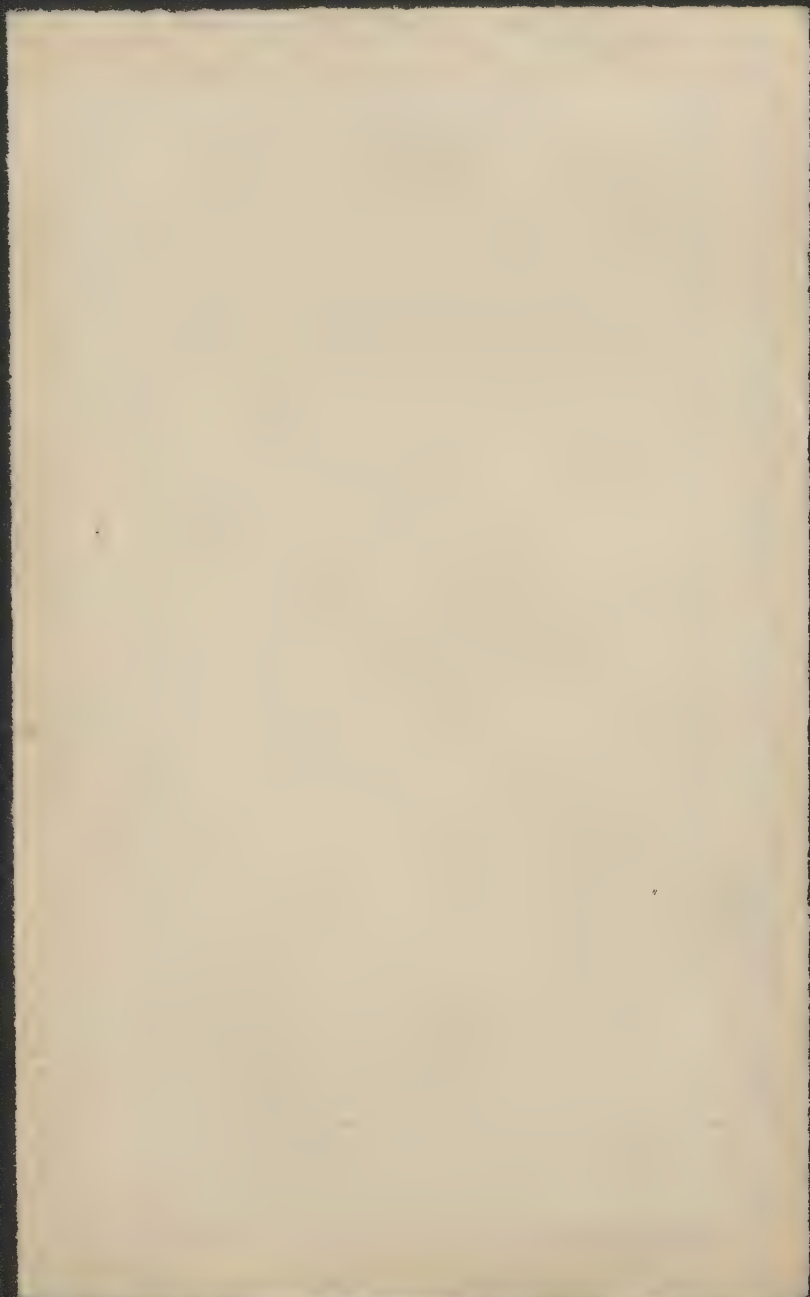
[illegible]

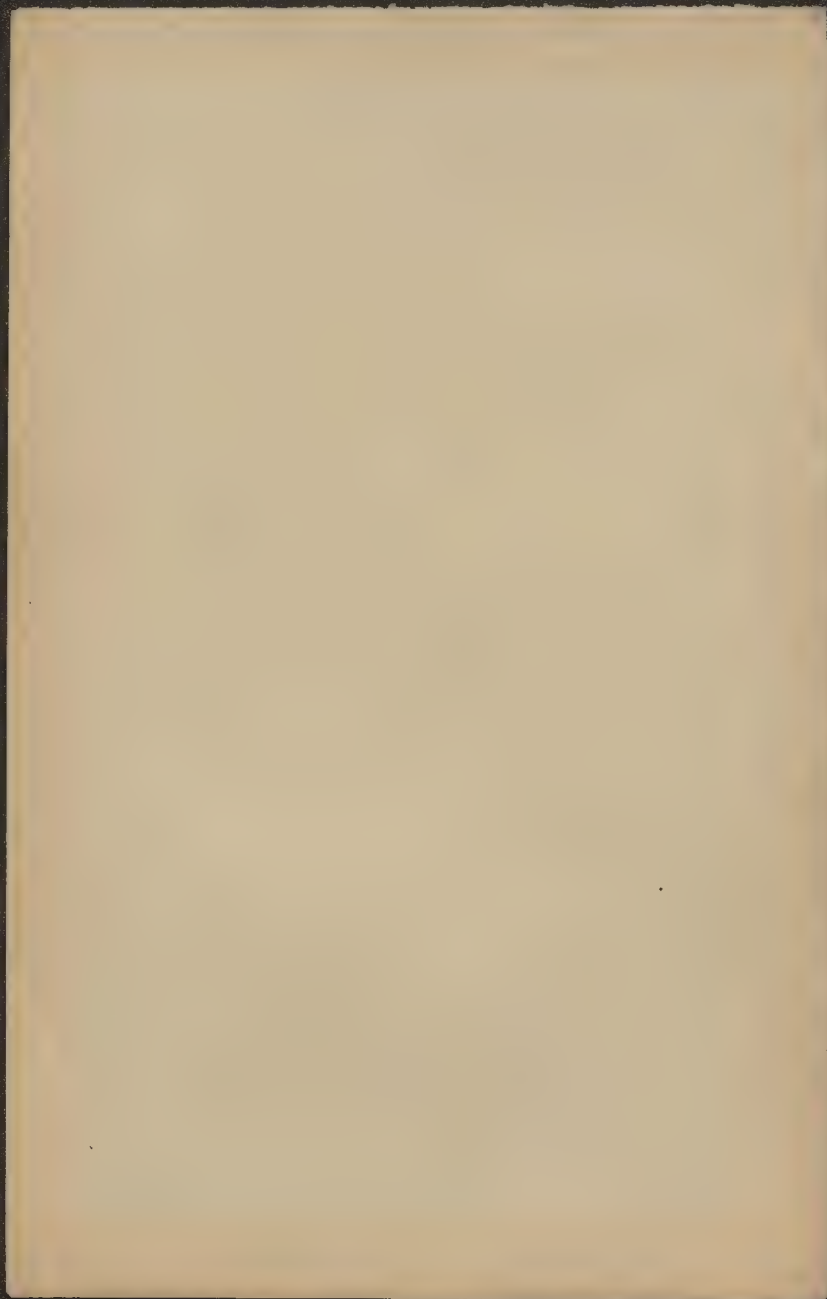
Zakębić się ił-i dnu.

Kębić się st. raim. ndnu. w kęby się kwijać

"Z siemi' kiejgzej, by parawa sumwa,
wydobymaet nie dymu karmy, zgeszaco.
ny, kębię się w górz." Jut. Surcoufi. G.
Lwow. 1887. 40 & fig. Dziwnie mi się kębi
bito w sercu i w oskachu małona radości
i najgłębsze boli opamiętały mnie ka-
rakem "Z. Karak. 2. 275." Co widział i sły-
szat by' ucy, kębito mi się w głowie,
jak nieprzekony, ciężki' serc "M. Dab.
Kydowka 43.

Kłosa y. k. dy um. & umyśl. „któś iś” =
razem, kupa mówią o psach „Gosia
iś, któś i wyprawę za kłosem” „Spisac
6.4

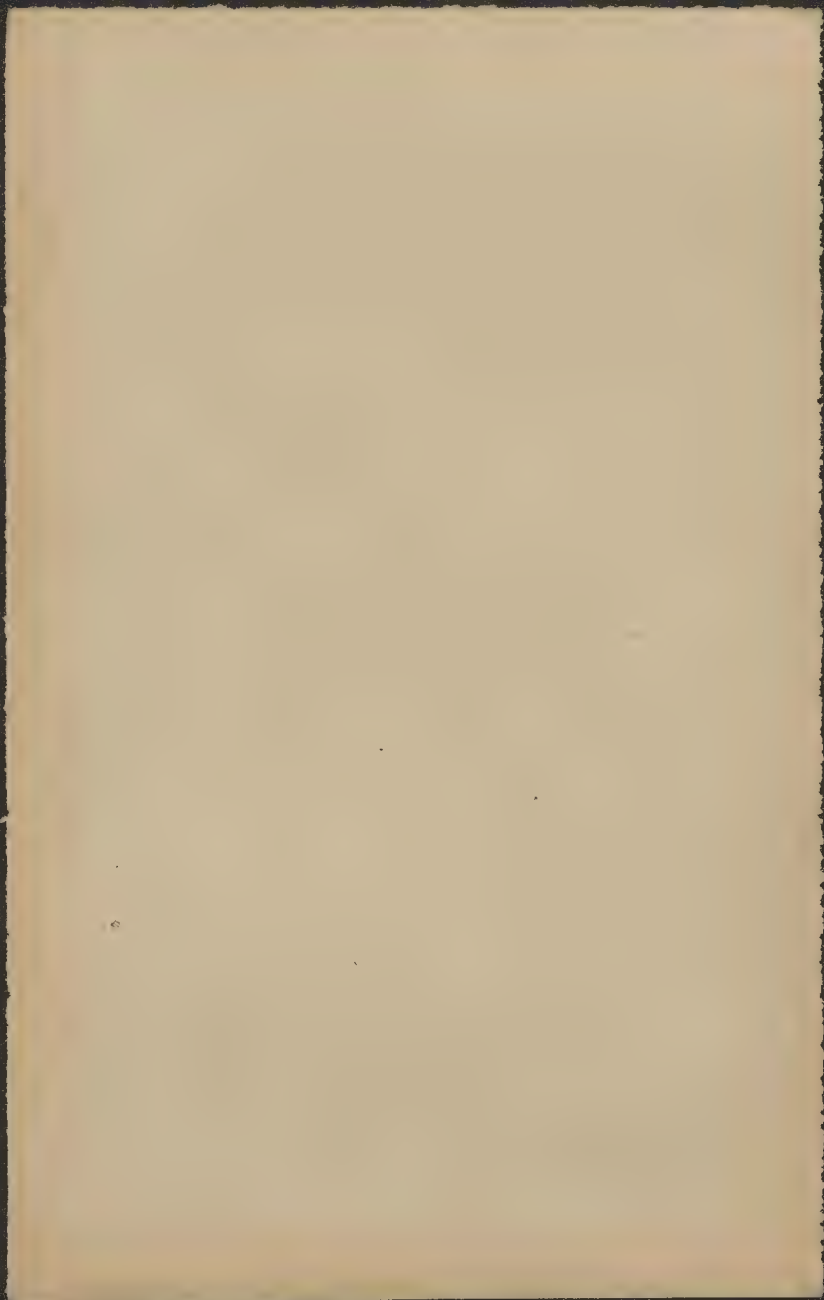

Kłopot, pisa. m. pie m. praw. wresz. kłopot
z rzeźwą „Z rzeźwy wzięte są pilki u
klancie, kłochi, k. & c. i. wprost” T. 2.
Lych. Gosp. 178 „Na to stawiaj kłopot
jeden obok drugiego” ib.

Ktopotok thu. m. ti-vo. rim. zdrba. Ktopot
malvancevany
no vievichich rozmarich uvod ti
potov i katov kuvo pruvichich brichy
vam chas ady. "J. Uven. Lirly z Knok. 1. 14.

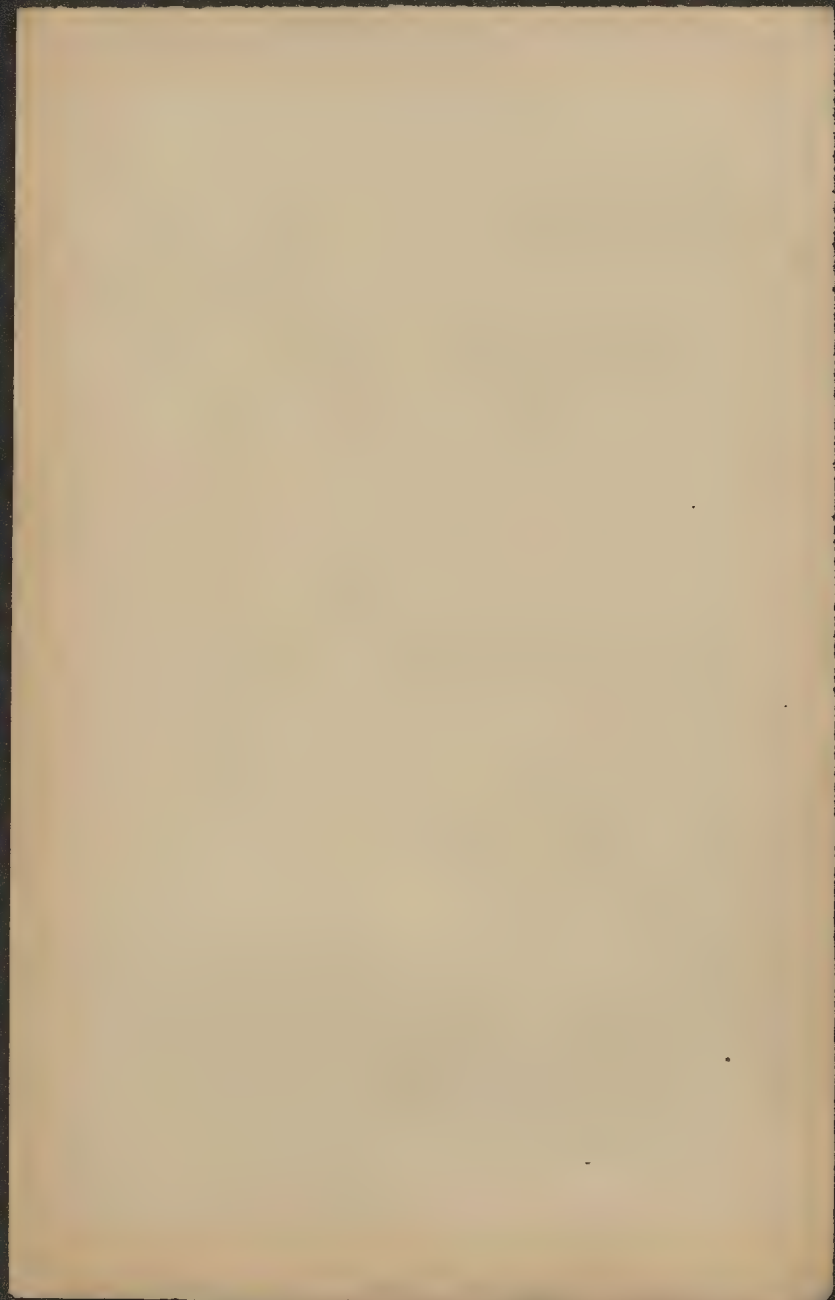

Ktōciť siz st. xiiii. veku. z fig. o kolovracu, nie
pasewai do siebie, ale vďpajai jeden poy
"drugim". Sprawila sobie chustky bawro
pižkung, w ktōmij bawry czerwona, nie-
towa i kōltā ktōciť siz z soby kowrō-
nie." kt. Jun. Nota 4. 555.

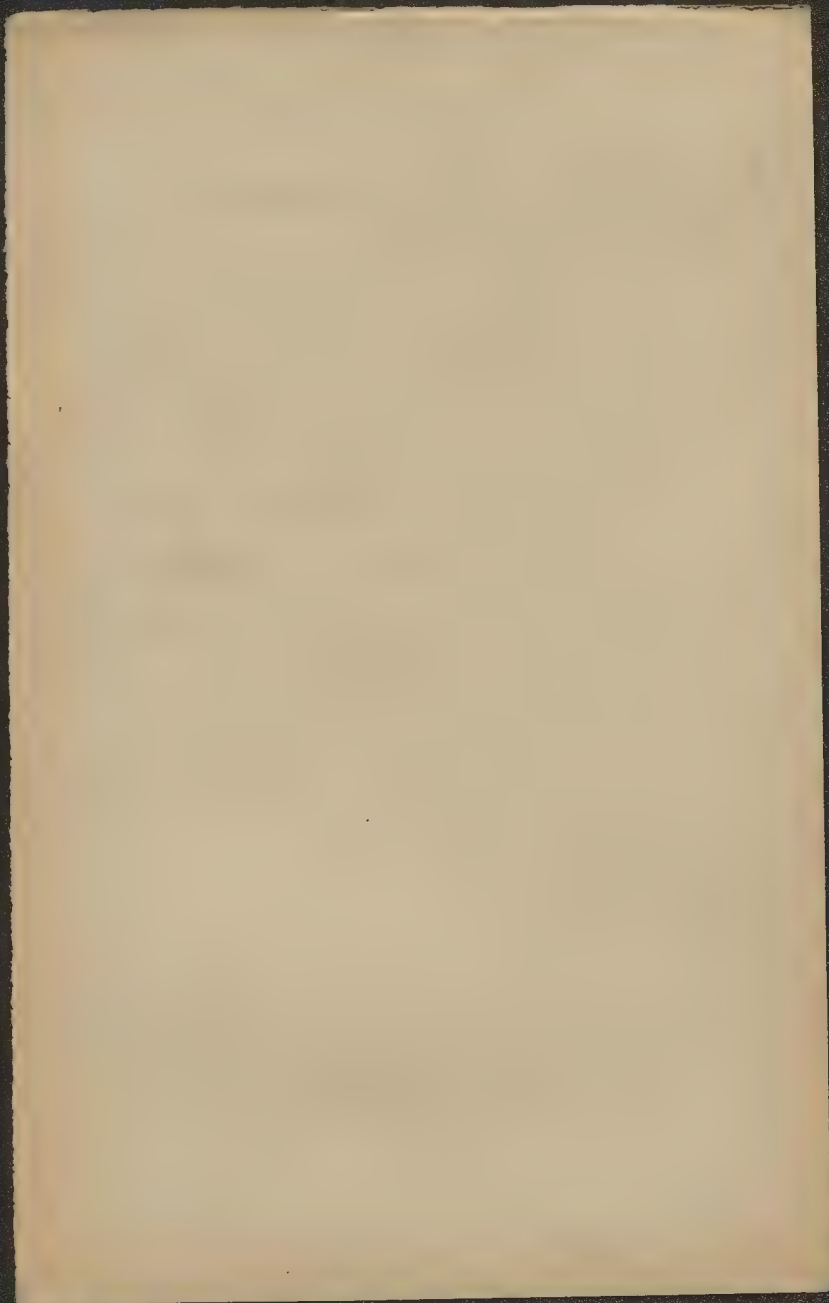
Kłódkowa i T. m. ndku. praw. kamyczka i na T. m.
kz. „Srebro wkładać nie może, bo jest
kłódkowane w tej nowej komorze”.
Kł. 1. 1.

1. *kuria. i. k. nie um. praw. na wolywie i boia*
tu, kupa kartzyjga skodot, Napro-
awdy was do klemi. Lau, p. melieduio
strach w sianie." IT. P. 12. 81, 1 tute
i skodot, podryw, ktemio skopki" it.
71. 63.

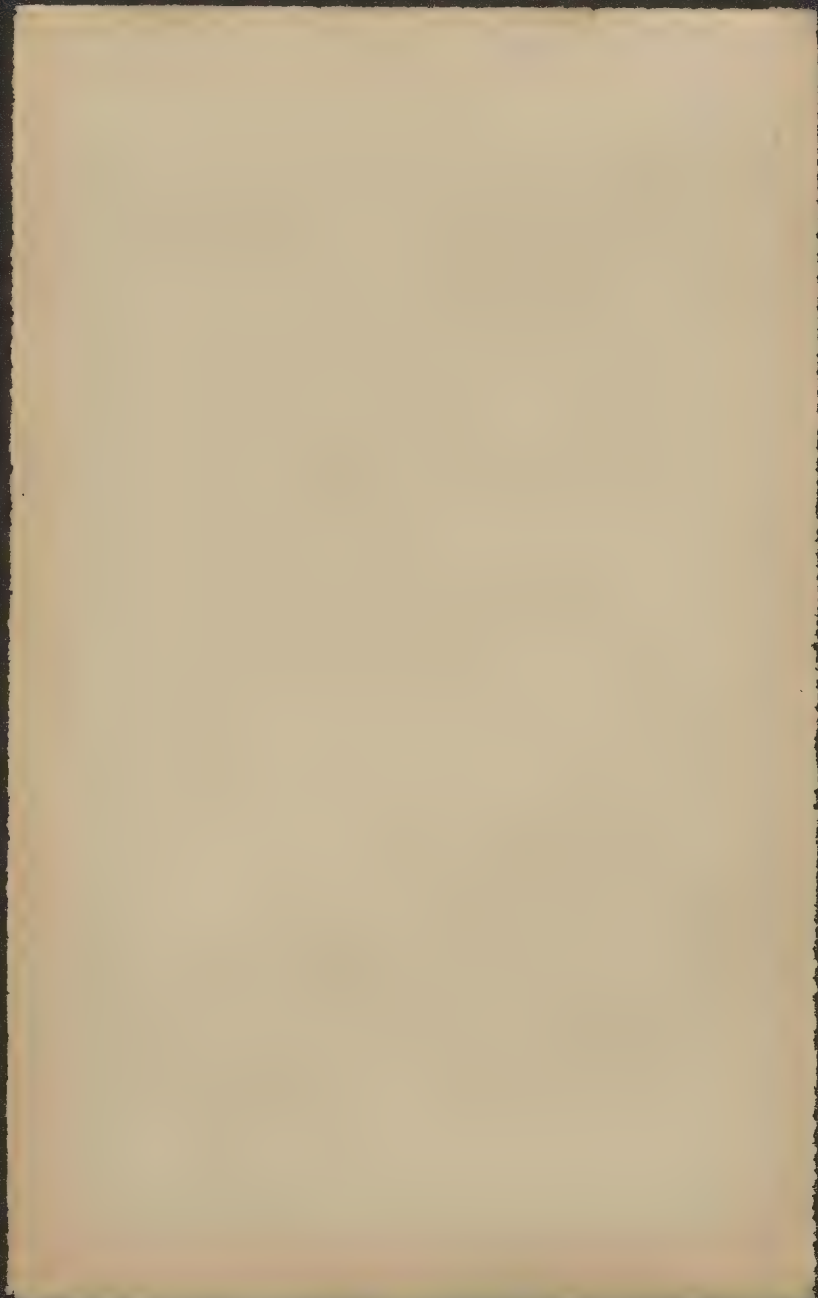
Kłusować st. wz. ndkn. Pokłusować dm. o ko
nie: chodzić klusem „kon' kuro'cony z dro
gi, prosto klusował polem” Ad. Lit. 3. 39.
Z o jężdżem: jężdżać klusem „A s'rodkiem po
roli, Asesor i pan Rejent klusują, nowoli”
ib. 37 „Kłusowalem na moim wspaniału”
[J. Kraw. 32. 35.] „I kaniły pokłusował z ci
cha do swej bramy.” W. Pol 3. 136 „Szybko
zuszewi' m konia i pokłusowalem do do
mu” H. Sienk. S. pol. 1876. 18.

Krusownik a. m. cy-koń. m. skrytostrzelec,
pokazujący myśliwy, polujący ukrywając
w kniejach gdzie polowanie. wstrawione
punkt. ob. 9. mar. 1879. 11.

Kłytńić się st. kaim. ndkn. prow. przechodzi
się. kłótkiwe i niezgodnie względem in-
nych narho-wywać się.

Kminiówka-i. i. ki mu. wońka kminowa

„Nie wazędit stoio natchnionych
kminiówka” JT. Kwaś. 33. 17 „Urocz kie-
i... kminiówki” ib. 72. 21.

Knajpa-y, i. niem. wosp. wyprawnia, kawiarnia,
piwiarnia zdrub Knajpká-i. i. "A niemiec
wrest: ofieciu moim jest wamstat, a wadka
współ, knajpa" Ad. Mib. 4. i. "Rurpaw wiodła
go do knajpy i ogrodkiem" T. I. kw. 22. 153 "Of-
ciec sądzi w naiwności, że nie dobrze u niego syn,
a on w knajpach byłby g. "sci" Kur. Surot 1872. 58
Knajpiantki-a -ie. Knajpany-a -e od knajpy
"Chłopie! który suryś przestaj' zwarzawa nali-
życie, jeśli przagniesz mi ciem zostaj, ruc' kur-
pome życie" Kur. Surot. 1877. 48

Knajpować nijsiendk. prowadzić życie knajpome,
przebywać w knajpie, knajpowanie dawniej
malo było znane u nas, dopiero z wprowadza-
niem piwa bawarskiego rozpowszechniło się
na dobre" Tyg. M. nr. 2 t. 2. str. III. 1868. (1)

(1) "Młotek! knajpkatem - nie wymawiaj mi w
knajpie jej imienia." H. Simk. S. pol. 1876. 5

Knaippewaka " Na Podgóran pami Tomasz
miał takie uprzywilejowanie knaippewaks " m.
Dat. Tyd. 2. 52.

(1) " Porzali pro sutych knisem iark knaippewaks
wo dwóch... i tak nie upili się w nocz krobicoway
awantura z politycz nastali osadzeni w karnie
Wich 1887 76. 1. 1. 1.

Knaster - tru. m. prosp. ufasiwie Knaster

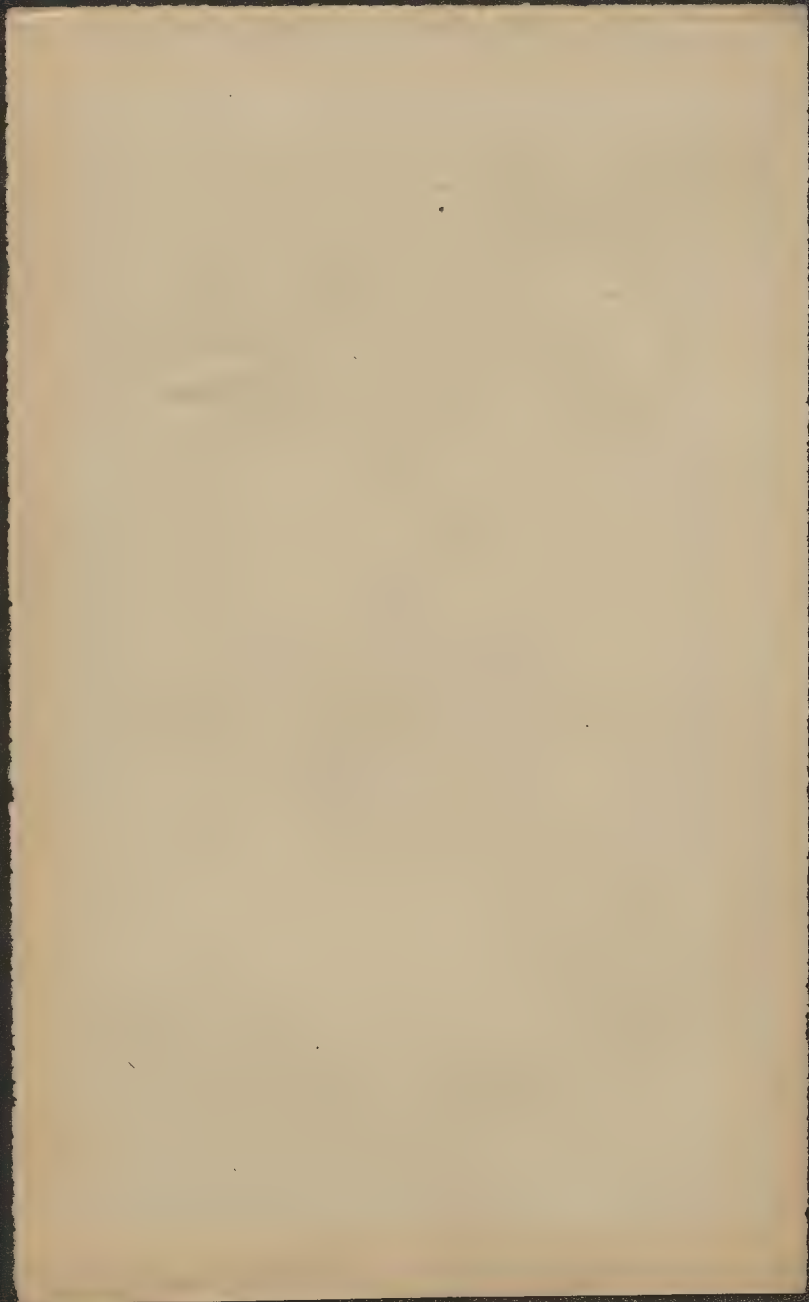
z hwar. tytu Dobrego gatunku Wari
mas, rozrytany w korynach; canasta
po hwar.) "Wary knastwa i karniein
piwie kweil'isny na stole rorine pl-
ny wojkowe" Praw. Wrah. 1821. 3. 58.

Knedel - dla m. dle-dla m. pr.ow. kłuska z mąki i
tartej bułki „Myśliś że córka oberżyst-
ki ma knedel w swojej białej pierś ka-
miast serca?” J. Zachar. Kł. i Kw. 158, Kne-
deł z mąki kłusowatej z mięsa drożdżowego,
długych kłuski na parniku, do gotowania br-
dy lub byr, podobny do J. Zachar. Dwa. 2? i. 20. 21.

Kniejówka - i. i. ki - wek rus. krótka strzelba. Mam
wiadomości, bywa razach tu przy rzywie.
Ja podwóję od ruzaję, mnie żegromi
dare kniejówkę; na wglarni staniem w
gaję, a ja zagromi stęł. "K. Dżół. Nue str.
53.

Knot a. m. ty vis m. & ^{prop.} ~~proba~~ smarkam, na
svanici, matic " Ty knovic, jivnos' me
Dorost. "

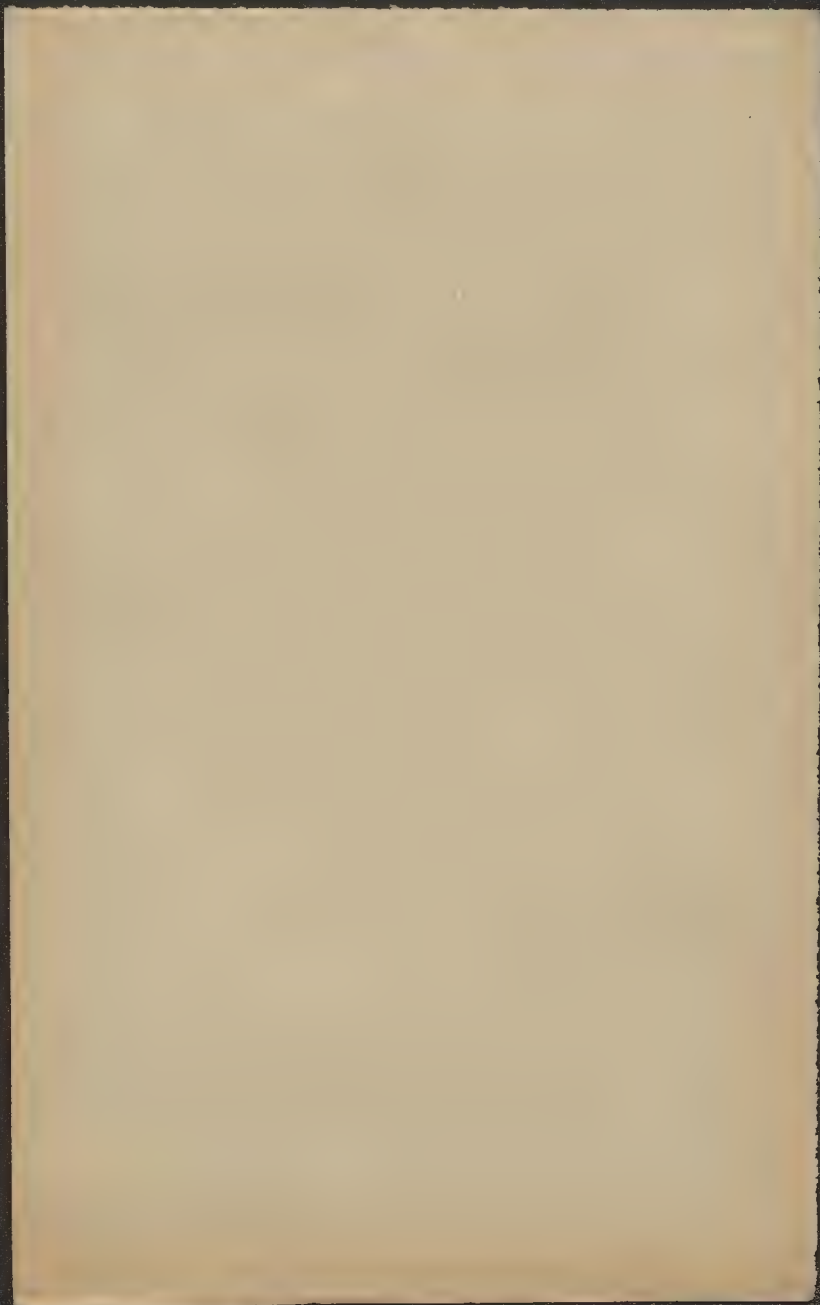

Knuta w baszcie Nowiejewskiej. Knutowładca y
m. ostatni za pomocą knuta „Knuto -
ostatni wschodu Donu w ferrowerskich siłach
konnych do Europie przewiezienie odkrycia”
Kron. Cerk. (Kron.) 1877. 20. Knutowładca e
„Car knutowładcy w Coire Reynianina”
Ad. Mich. 2. 442. „Naród doprowadzony do
ostatniości tyranchem knutowładcy
cara, chwycić za opę” 9. nar. 1882. 17. 2.

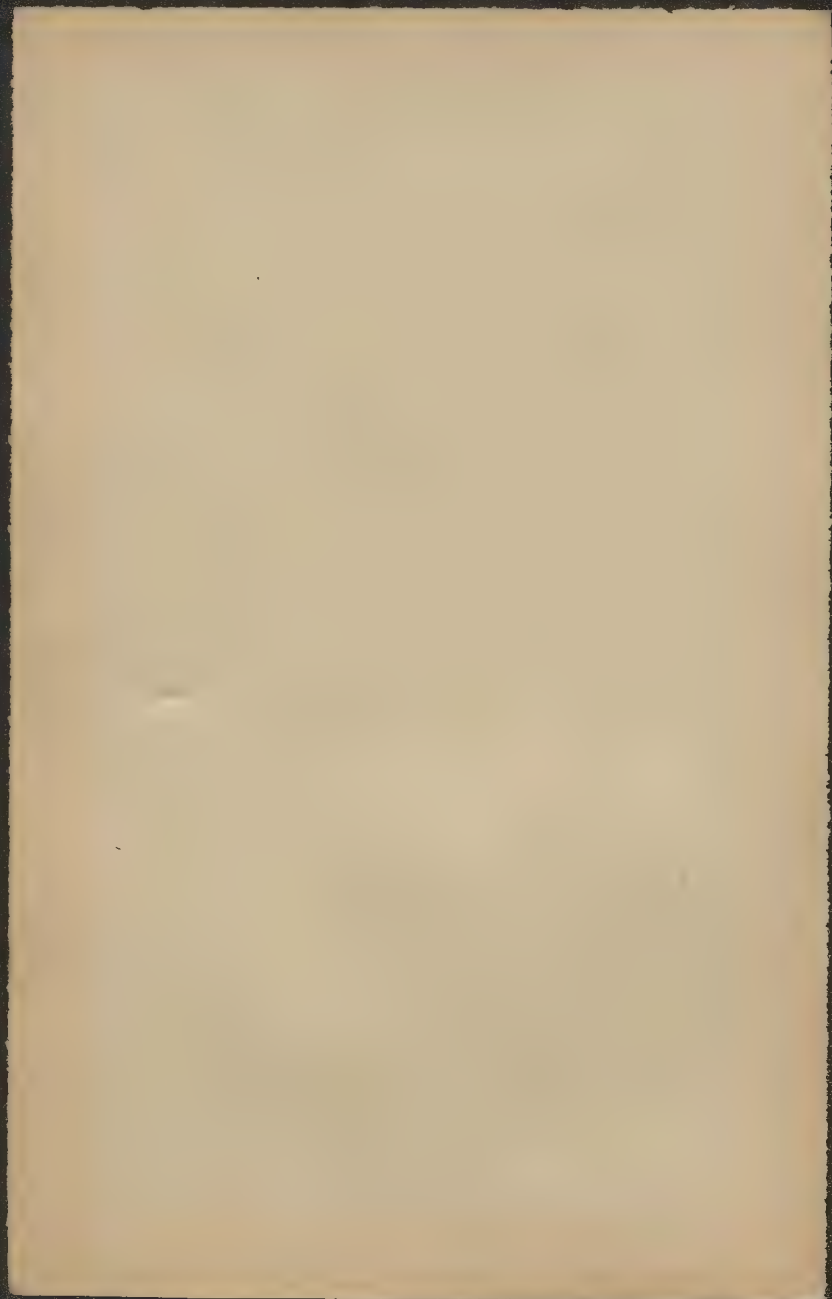
Nykykio st. m. nika. nykykio st. m. nykykio st. m.

kuksai, nykykio v. nykykio v. nykykio v.
kuksai, nykykio v.

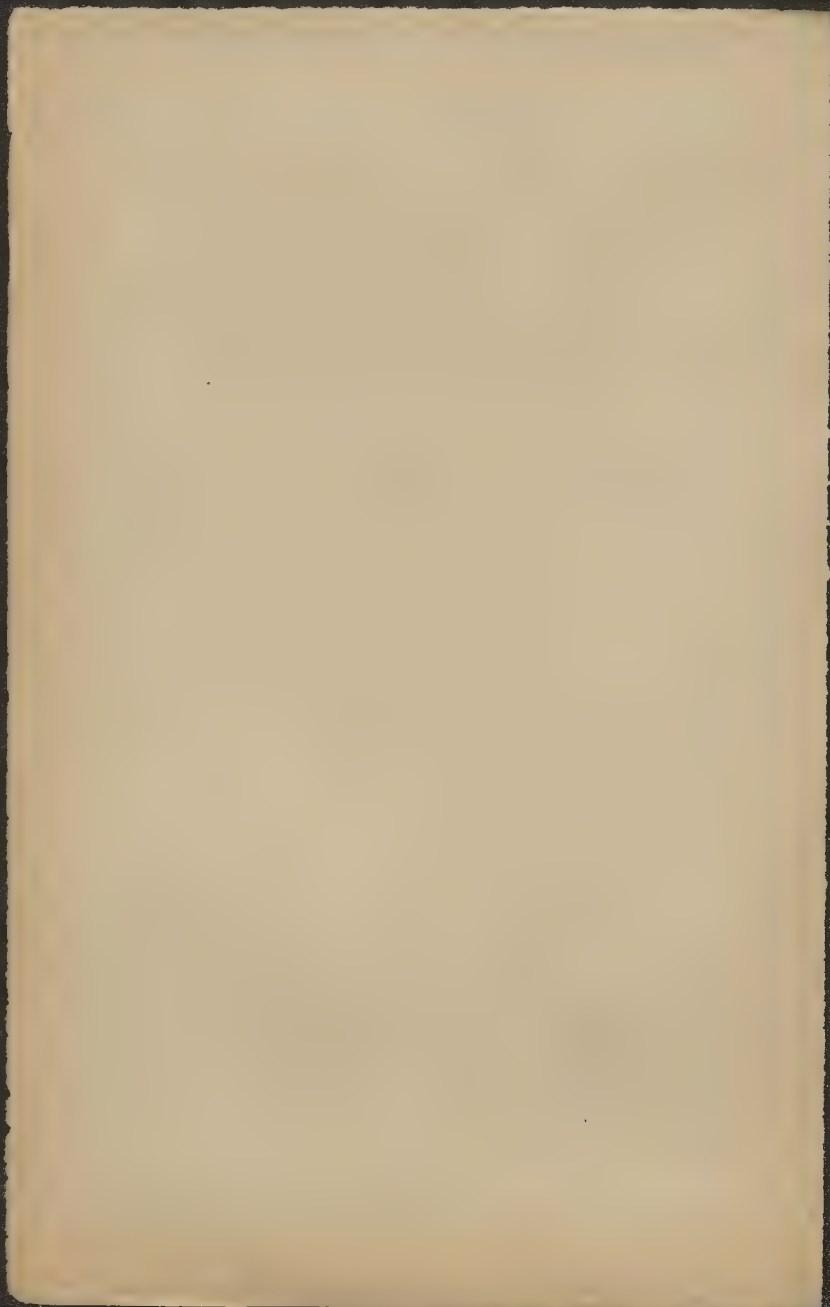

Knykic' - kisa m. kic' iow m. ~~ki~~ kut, rosta
prowata o' a'zrej roki lub palca m
cislo "Kny karadem umiowajcam d'ci
ku odinajz mactow jedon xtonok palca
u roki, i' odo d'kroczu niowu widniny
je poriadajze. tyko knykie "wzdr. 3. 4.
418

Knykut - a. m. ty m. prow. kny; kulawa
roka lub noza.

Kobialka - i. z. ki. Tek. um. z przytównow, ko-
bialka ka wozem" = nie spokojny, cięgle
na kreszy, wstajacy, jak kobialka do
obrotu, mierzana ka wozem.

Kobiecary - a. m. odpowiada za kobielami' młodej-
cy. Kobieciany.. "Kochali się w niej z kole-
śnikami i starzy, co miała kobieciany zwa-
żano." J. J. kr. 72. 70. Kobiecista - cięta z.
bez l. poj. Kobieciny, kobietli.. "A słysząc chło-
stany i kobiecista lubi" J. J. kr. 77. 256 "My
rzędzimy światem, namie kobieci - praca dała
wielkie i światu krusza nas nie raz wolni-
mieszcy, oj kobiecista!" "Kosce 1872 n. 16 str. 37
"O! wchodzi... że czas z pięknych dzieł wrażeń
robi kobiecista" Kur. Świąt 1872. 55.

Kobiecisko a. u. niezgrabna, zapetna kobie-
ta... z kacijsze lub pierworze, biedna, dobra
kobieta "Ot! powziwe kobiecisko! słynęła
niegdyś u niebożymu wojewodzie" "
Z. Ławka. 5. 55 "Proba ci wiedzieć, że to jest
kobiecisko powziwe z kociami, gospodyni

i ideała, a przywiązana do mnie, że nie
idzie dalej." "M. mar. kaw. 14. ~~18~~

Kobiecość - i. z. Charakter, natura ko-
bieca, wszystko co stanowi właściwość ko-
biecy, natury i charakteru. "Tricelity kobieta
miała zostać lekarzem, musiałaby się wyznać
kobiecości" K. Den. prel. "Panna Klara jest sil-
ną, swym umiarkowaniem nieustraszoną, tym charakterem
kobiecości, która najędrzej głową wzięła zawo-
ca" Echo 1877. 10 kato. "Jakiś bronił my kobiety
walczyć z mężczyzną? płaćtem, kopytem
zabójstwa, słowem kobiecości nazyw. "Cz. Lwow.
Now. 1878. 169. "Dawno to kobieta, tak w niej ma-
to istotnej kobiecości: dwóch rzeczy brakuje jej do
wypełnienia w niej nie wzięcia się do
"własności i wdzięku" "Dziennik 19. 79

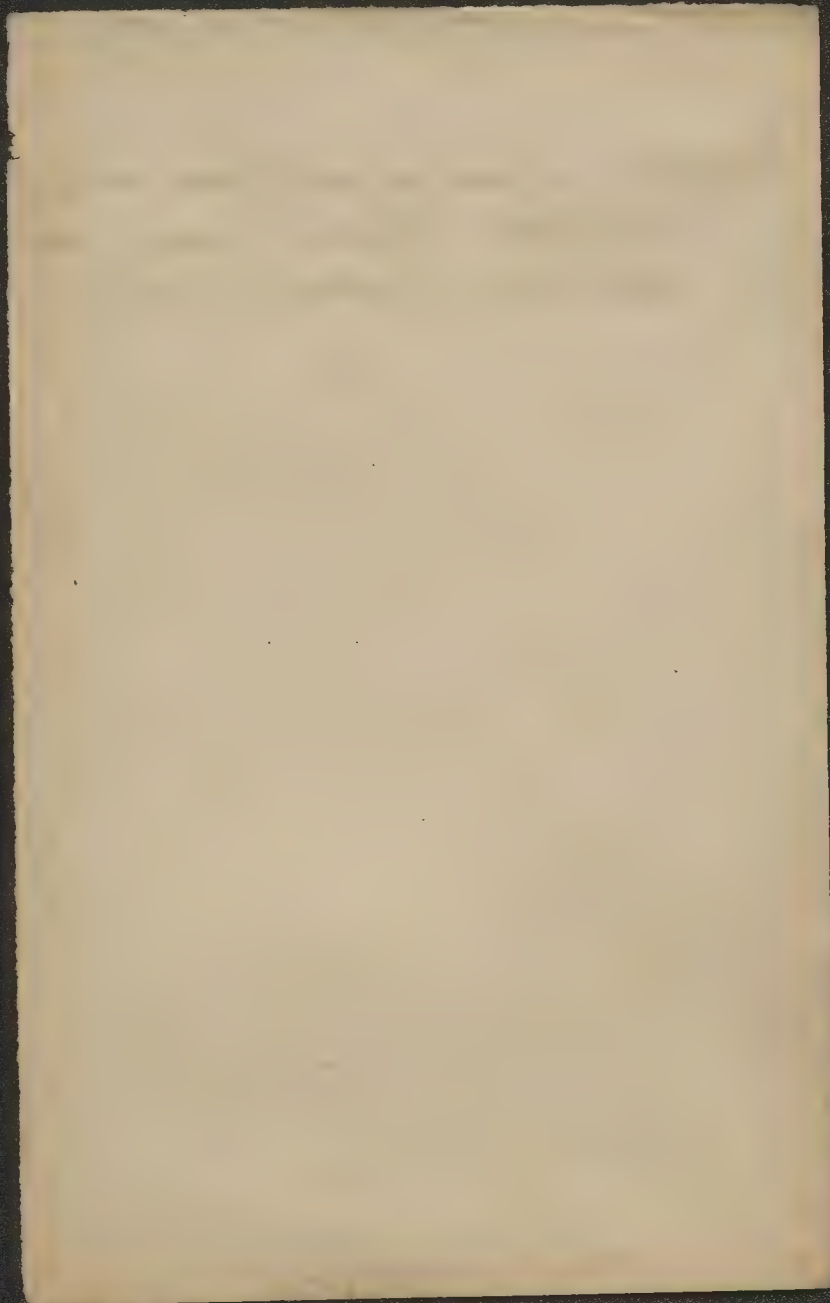
Kobiecinia - i. z. Kobietuchna - y. z.

"Krabina straciła szybko wszelki wdźwięk ko-
biecości" L. Sam. 9. lwow. 1887. 9. "Matki, przegnu-
jąc się wódek, powinni je od najmłodszego wieku wy-
chowywać do ideału kobiecości, poświęconej domowi i
rodzinie" "M. Im. Dziennik 24. 187

Kobyłak - u. m. praw. kraj: roślina. Długo rozrasta
przy płotach i budynkach, chwast z wiel-
kimi liśćmi i wyproso wyrastający.

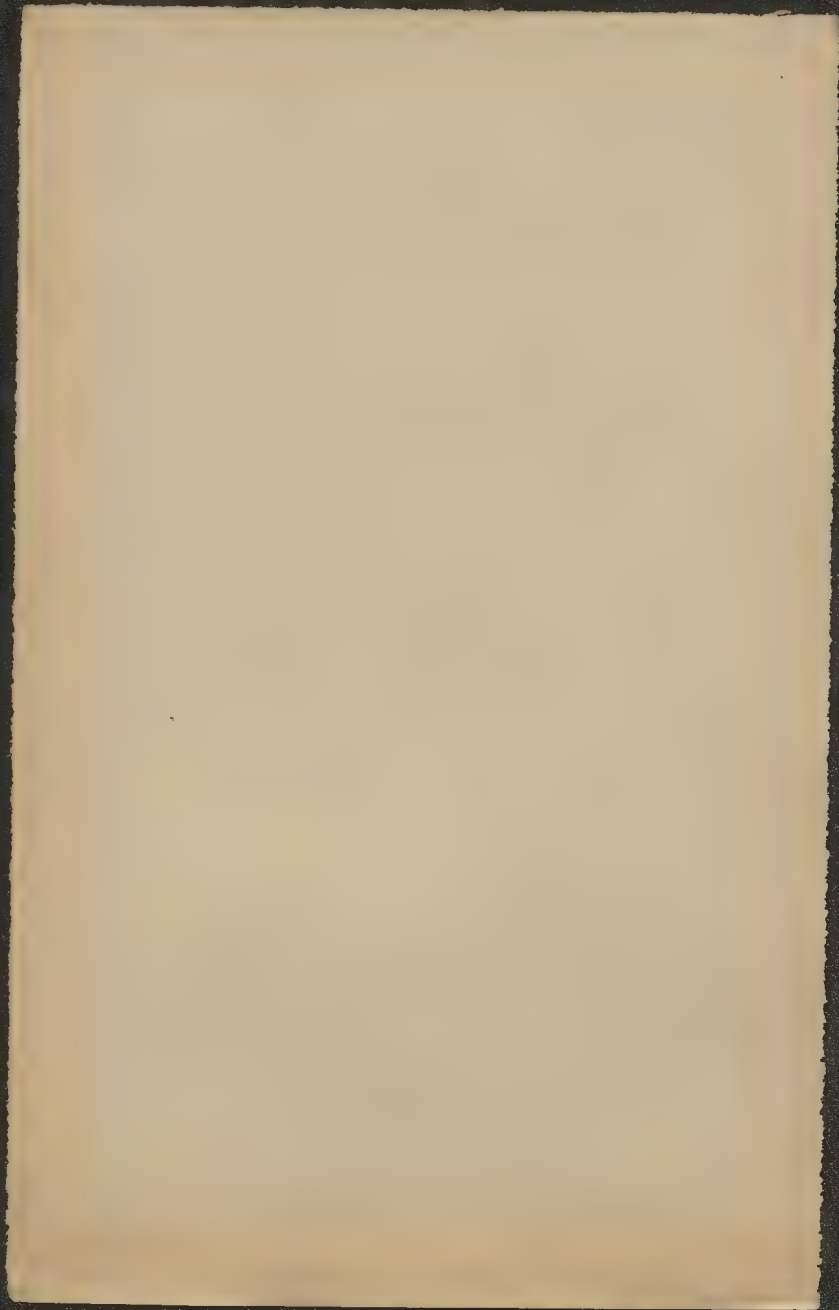
Kobyłsko - a. m. agrob. sława licha kobyła
„Moje kobyłsko z parobkiem rubla dziś
zarobi.” Kł. Żem. Pola 4. 557

Kobyłina - y i ny m. źdźb licha kobyła
„Ikonowi przywołat u na mirownej ko-
bylinie” J. W. 17. 63.

72
Kochac' się ^{recipr.} st. raic. idm. & subst., Kochajmy
się! "wypły toast przy końcu uroty
... wrystlich winatois, które na Oj-
czyźnie Kochajmy się! po Ojczyźnie najdro-
ża nasza!" O. Pol 3. 89. "Anachorice
na ziemi" "nieznanie wypły, wnoszą:
Kochajmy się! "Ad. Mick. 3. 41." Zapisany
wiel ostanie - Kochajmy się... z wolna się
grac się zaczęli gościć." T. Kwaś. Ska wew.
1. 34.

Kochanów-a. m. Kochanów-i. z pierwsz. ko.
chanowski, Kochanowski „Obecny i ko.
chanów do domu swego” gor. O. kołb. List
1. Pięć zw. of Ld. Kochanów

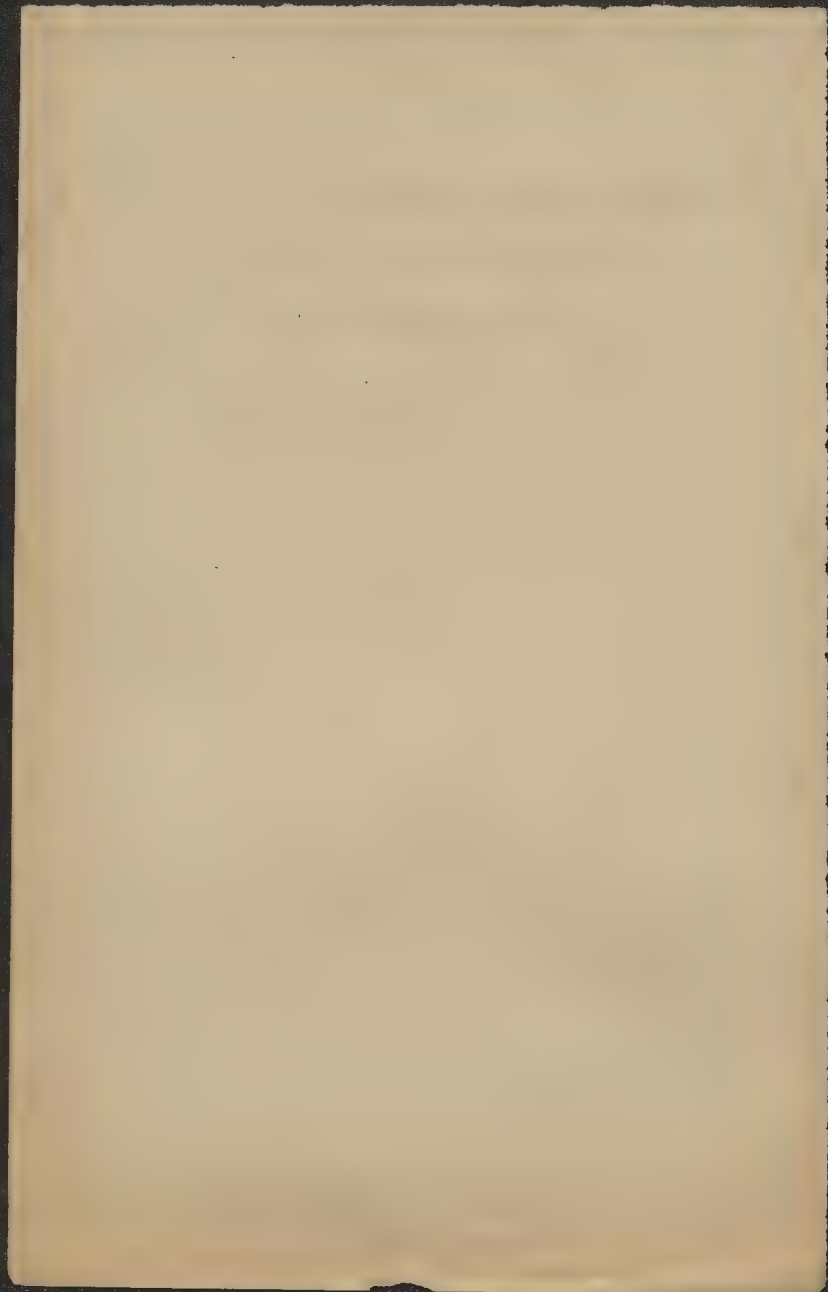
Kochanów-a. m. of Ld. Kochanów.

Kochanów-i. z

Kochanek - nka. m. nhowie - wo Kochanka - i. x.

Ki - nek m. z kab. awant, aktor i
aktorka grywajacy role kochankow i
kochanek „pierwszy bratunek”, „lekki
kochanek”, „kochanka naiwna”.

Kochany - a - z dobroty, pończoty, wężberny
„A miałem podziwias ja wstęps kochu
na... koni cnoty i' nioiny i' dwandy do dro-
gi..” w. Pot 3. 11.

Kochiwa's^{ig} st. zaim. recip. cyst. toll. Pod kochi
wa' ^{ig} toll. Ze Kochiwa's^{ig} p. d. toll.

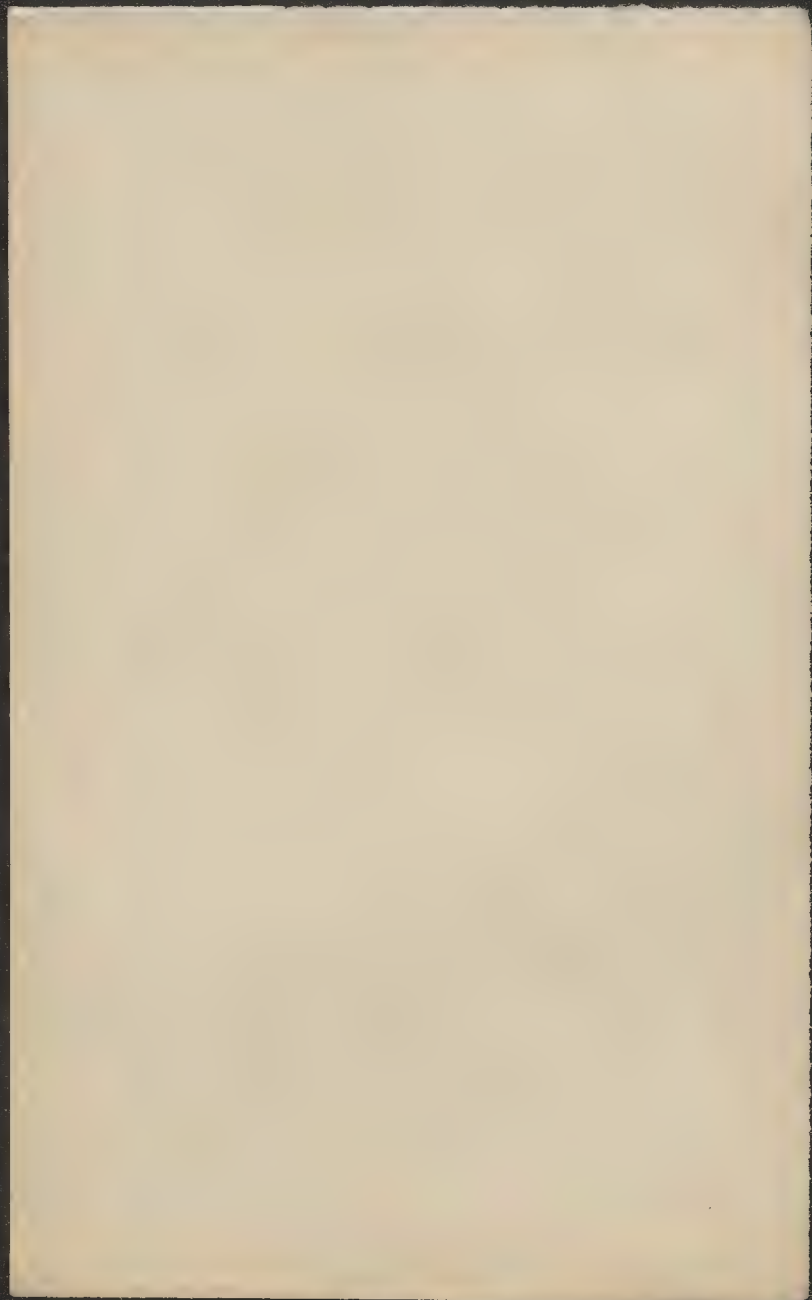
48
Kocia - i. k. zdro. i. spierac. imię kmi. Konstantyna.

„Zastaliśmy pannę Konstantę, a ja
ojciec narywał Kocio;” J. Kraw. 71. 70.

„Zajmowała się wychowaniem koci” 94.

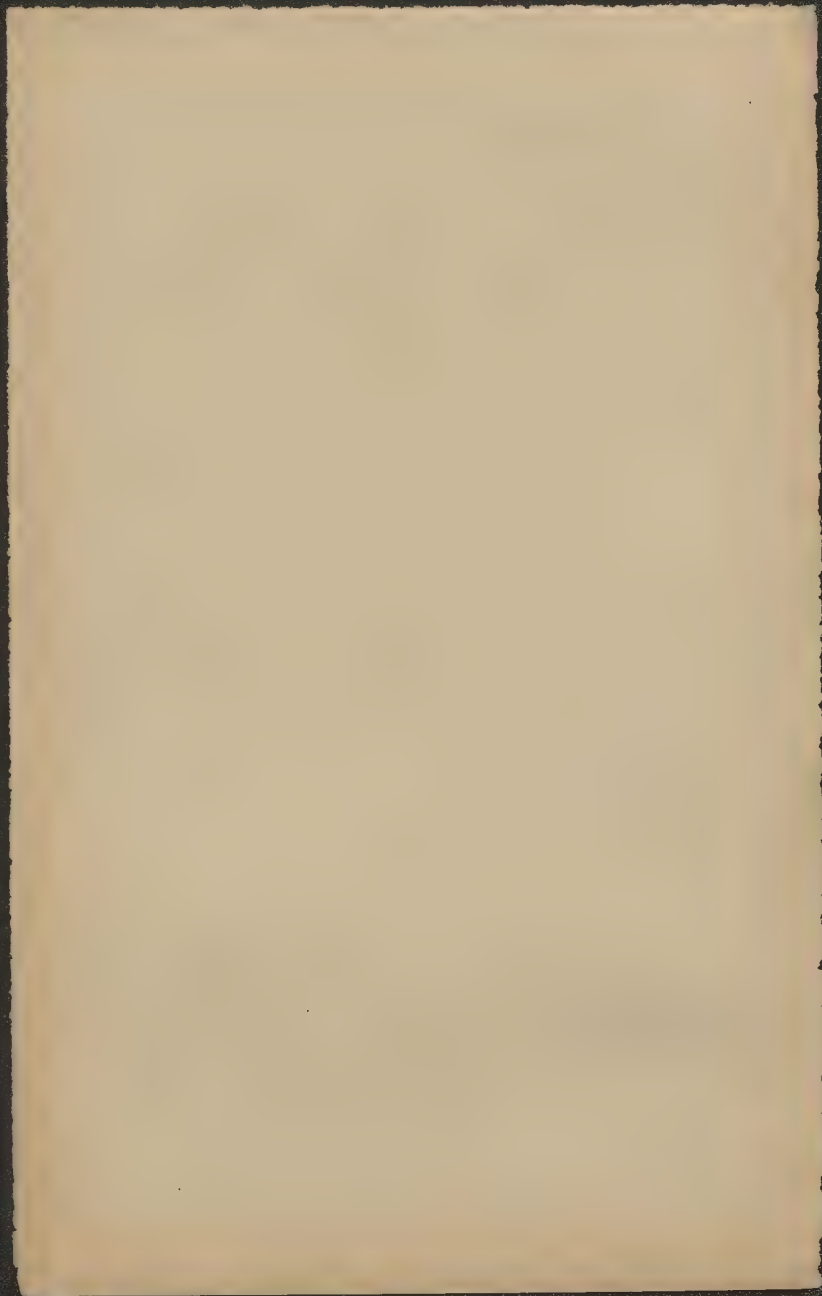
Kocio - a. m. zdro. imię męża kmi Konstanty.

„Kosia pomała Kocio, a Kocio był wtedy.”
Kur. Święt. 1872. 63.

Obkoćcie' dłu.

Koćcie' st. ex. udm. pruw. kulai, toczyt', Dolin
ka była tak równa, że choć kule po
niej kocić" J. Dziennik. z. 289.

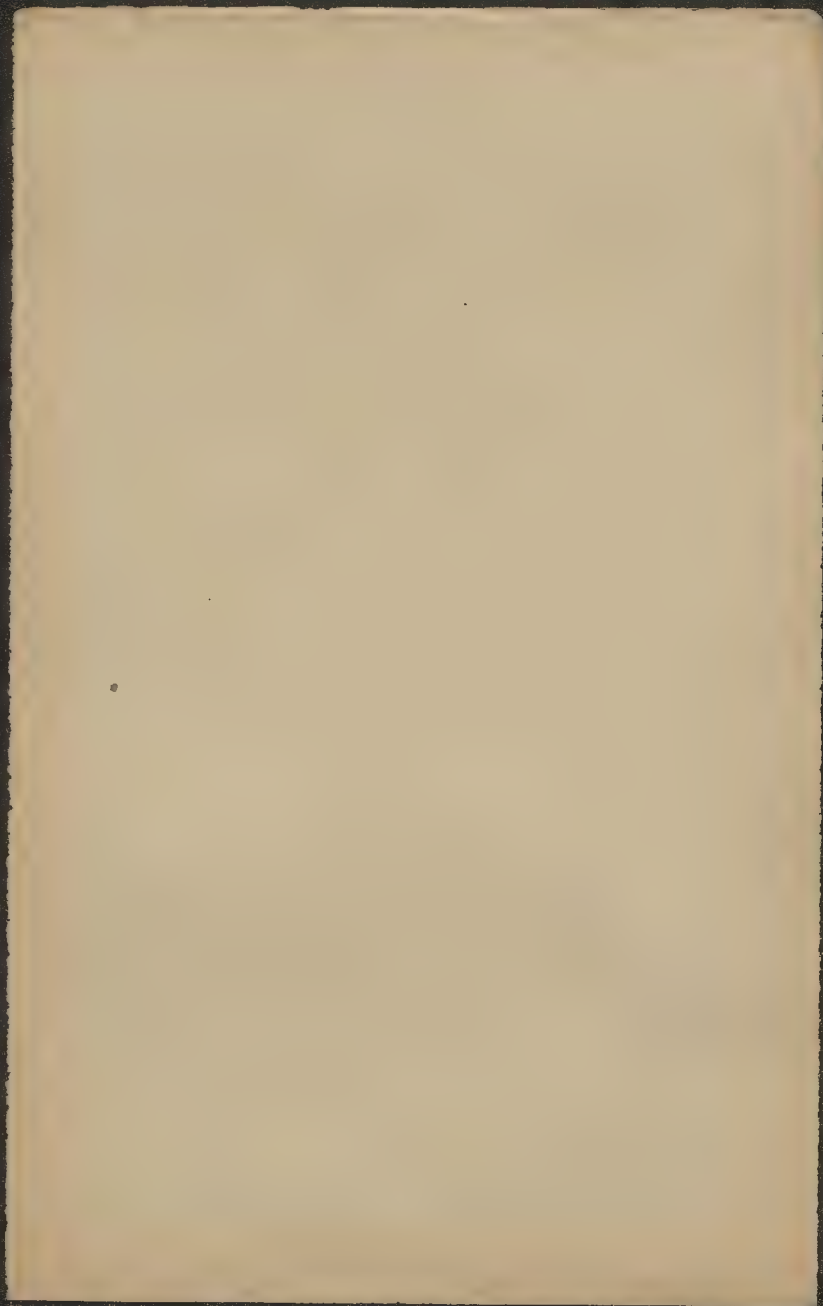

Kocina - y. m. i. z. ^{adv.}ny mar. Biedny dot, hotel, Pok
ciwy Kocina " J. Kachar. Tyg. N. 16. 179.

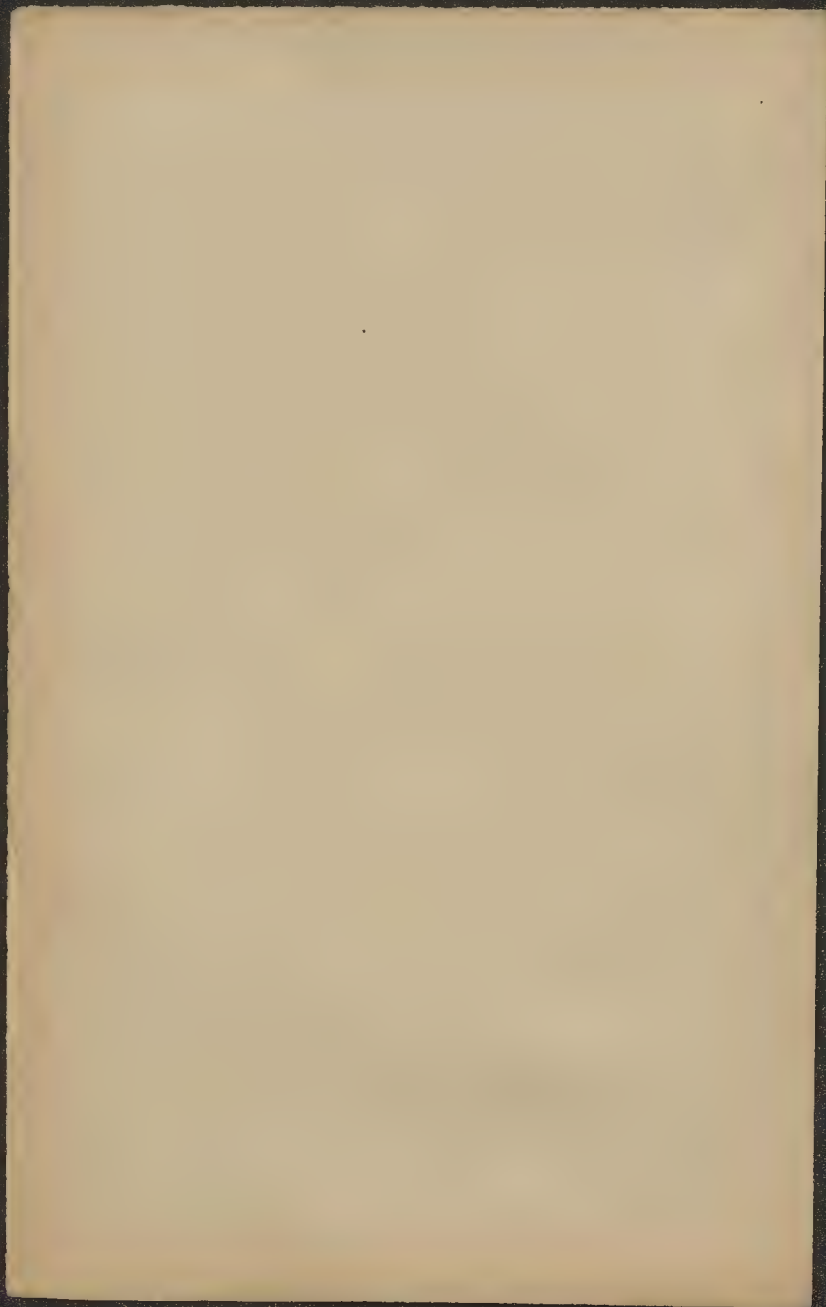

Kociotek - Tka. m. z mysl. ob. Echo 1878. zob.

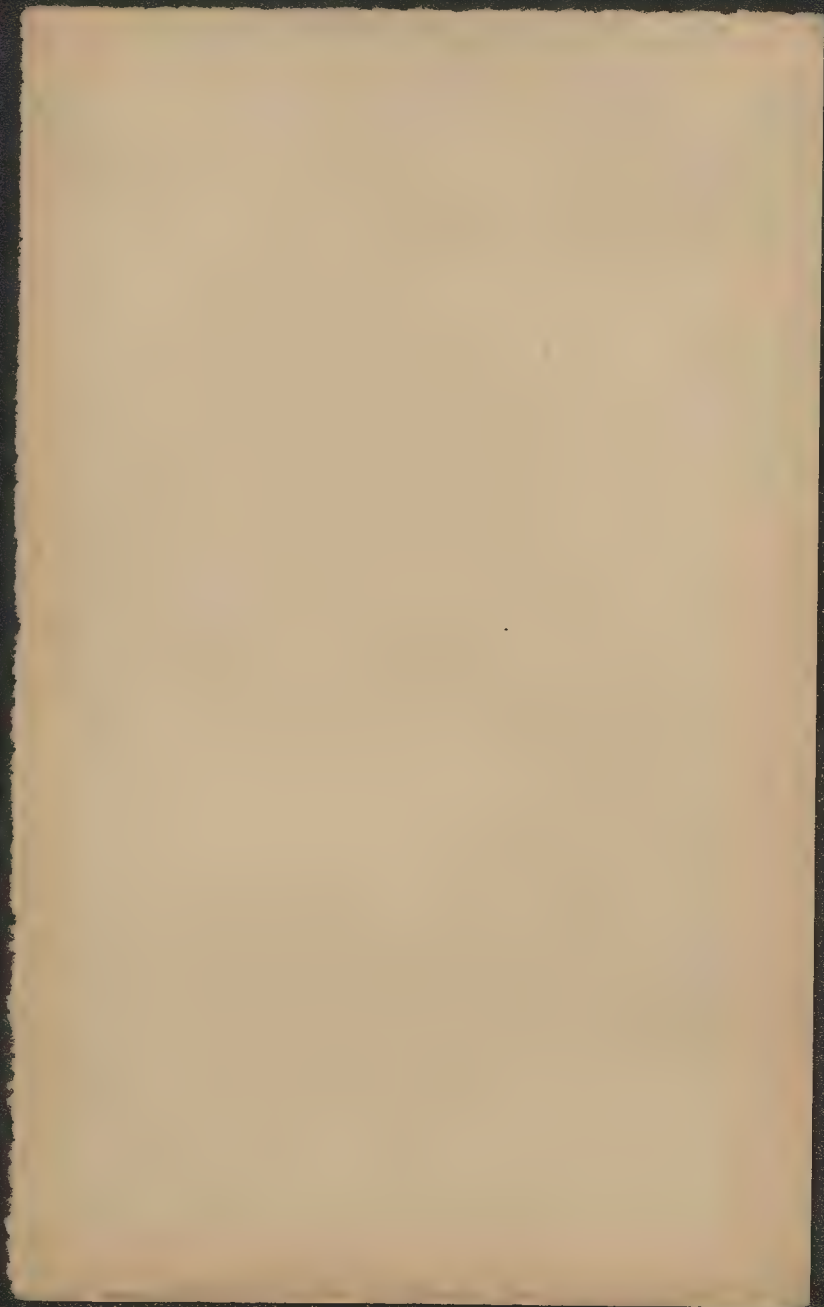
z puka w preferensie w hłowej zbiornicy
ni pociet na upadku. Zarys przysięgi
lewa, nagwałczyłny po dwa grawat punkt
a kociotkiem "A. Witek. woty nob. 1866

Kociuba - y. k. by m. z prow. rus. drążek opre-
towany w kształcie grzyby drewnianej do
zgrzebywania śniegu w piocie, ośrodek, kosior:
"Manewro pocieseli" Stawogowy przed
pietnem, powatuchata w ognisku kociubog
T. F. J. 1. 12.

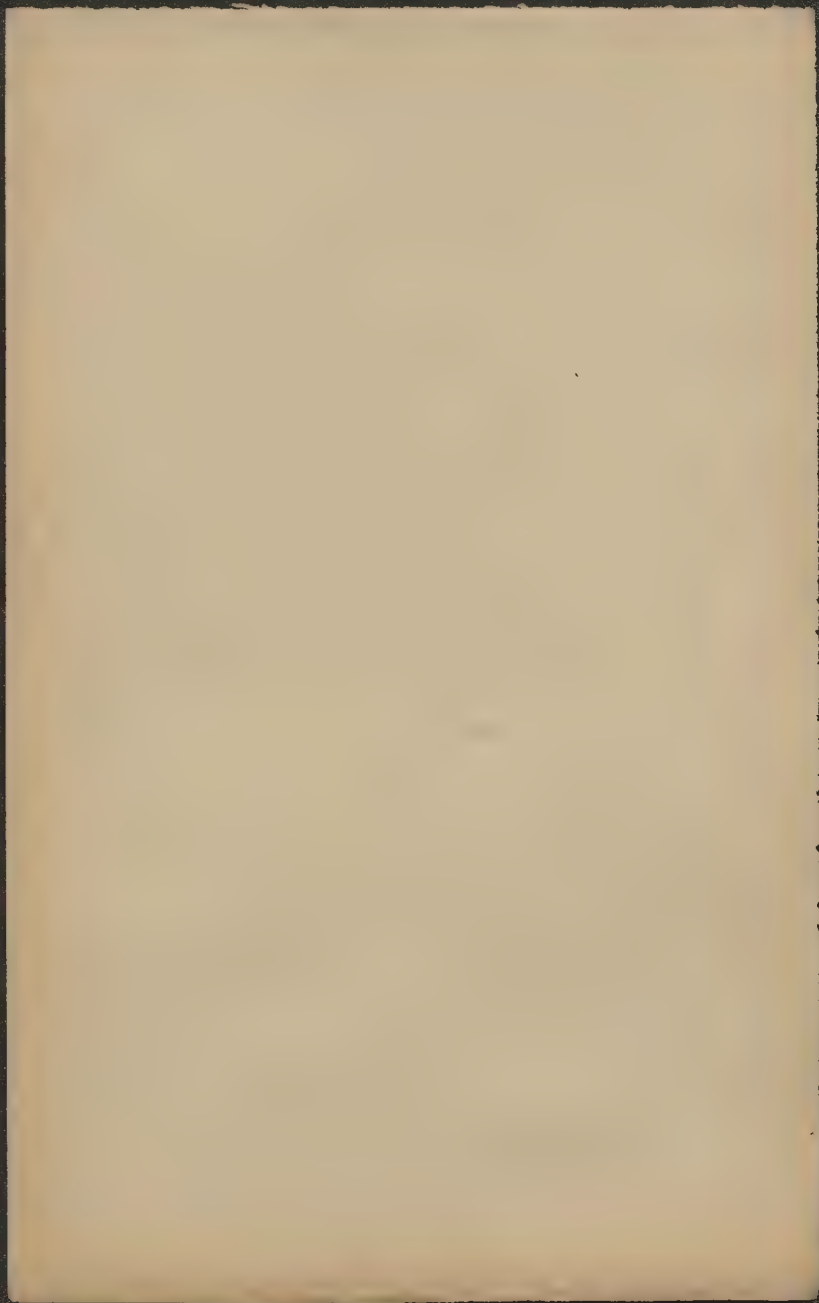
57
Kocmo tuch - a. m. pop. suvotuch, bridas,
flouda n'echley'.

Kocotować st. cz. ndkn. praw. kuy: nie mógł sprząć,
nie mieć sprzątku wrężyć w nosy, bezsen-
nie i nie wygodnie noc spędzić z nim. "Kocot-
je tak już trochę noc." Pl. przekocotować
cz. dkn. przepędzić noc bezsenne i niewygodnie.
"przekocotałem całą noc przy chodzie." Pl.
cf. Ld. wykocotować pod młotem Kowalewski § 2.

Kocur-a. m. vy-ov. m. josp. kot wielki, sa-
mie, kocur, kocur „Kocur miaucze
na dachu wola: kodi tu, kodi tu
mnie potrzeba” A. V. 1. 2/2.

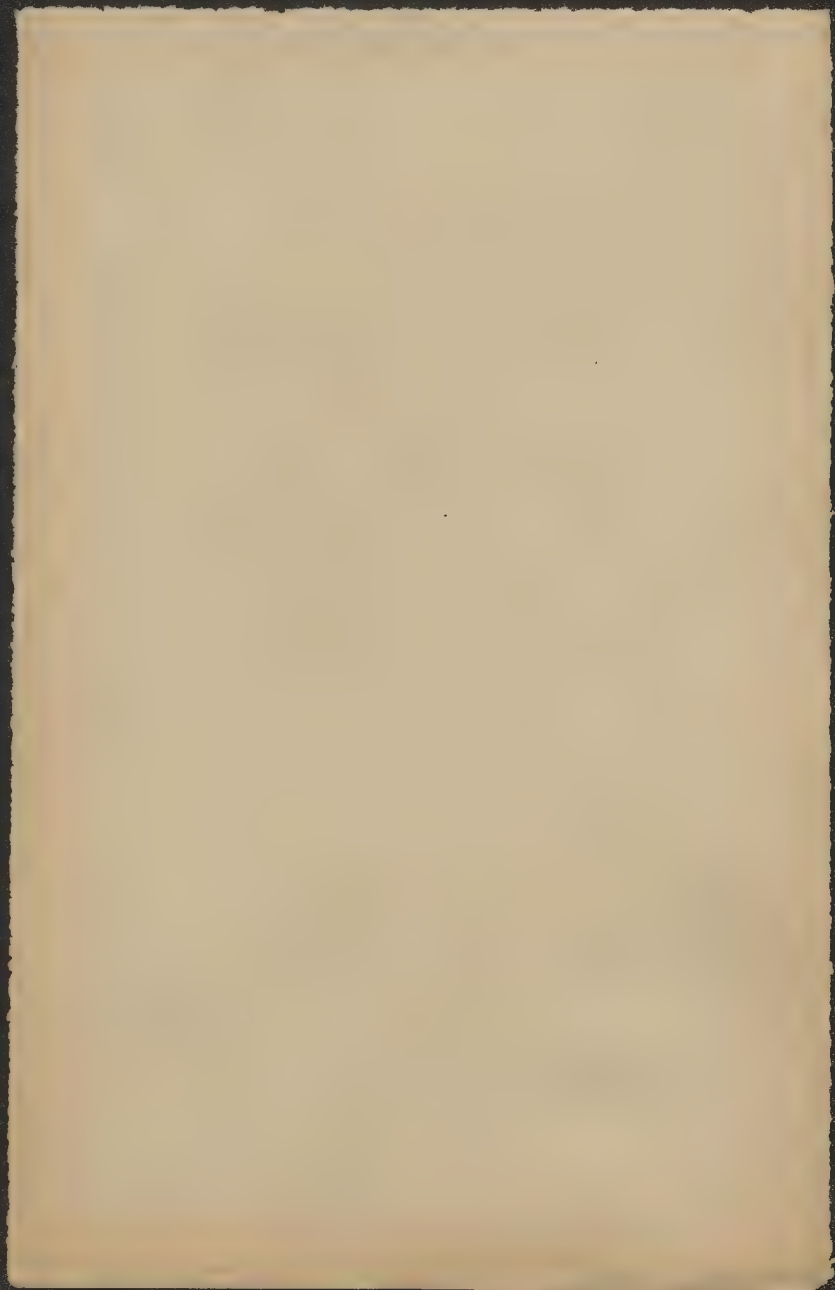
[illegible]

Кочетоваті, intrans. ndk. пров. погр. нецугуєт уігс,
 нецугуєтне проєхуєт, бексеіне іт.р. скар
 проєхдаі „проєхетоватем неспієт сатс
 уо: " U Co. „кочетованіе" прыдєхуєт под
 управлєн „кочетоваті & 2", але в імєні тлє
 сєніи.

Kogut-a. m. ty mu. & w śpiewie porp. msta
wzięta fatymwie, kiks „Tenor przy
kńcu allegro. paluqst przeważliwego
kogut-a.” Echo 1880. 140. 3. „So co fran
cusi narywają un chat dans la gorge.
u nas nwie się kogutem” ib. 1877. 30. 4.

Kojaravnik-a. m. cy. kous, m. poet. ten co kojavny,
Tzvy, Tzavnik Kojaravnik-y. x. ce m. x.
Drie. 'nizhij' sig nad vann. 'nizhij' dwiema
v k. a. d. a. m. 'ostaj' m. Polska 'kojavnig.'"
Z. Kras. 2. 296.

Kok-a. m. strój górný u kobiet z włosó przypra-
wnych, zastalau tó oto Manynis w su-
kni paniculii.. kok miała na głowie "wiler.
lot. 1. 72." Lenua miała na głowie kok, co
jako niytki materas zapobiegł skaleczeniu
przy tak strasnym upadku "kocie 1877 255

87
Kokarda - y i zdrobn. kokardka. i ^{franc.} z wstążek z wstążek
lub innej materji przywiązany do odzieży, kape-
luszka i t.p. jako ozdoba lub ozdoba „Sienowry
na co się kształt wprowady nosa na ulis, pokazai,
przywiąz. ogromną kokardę narodową i stał
się wizerunkiem patriotą. Dot. Świd. burz. 14.
„Terz ci oia chce tej wstążki? i czy ci oiem lok
cia bógie daryć, bo to na pód kokardy' wiler.
Fot. 169 „Modna u bome kokardka" Z. Moll
Erich. wian. 9. „Stachcie kokardę żółto-niebies-
ką do szapki przywiąz. One kokardki barwy
herbowej Potockich po raz pierwszy na tym sej-
mieku pojawiły się." P. I. Dyk. Ost. Sejmu. 2. 51. ^{na białej} „Ska-
petur, stosowany stał się, zwany (laque,
z ogromną białą kokardą." A. W. F. Wiede
11. 109.

Kokieteryja - j. z. bez l. m. franc. u kobiety. wa-
gnosc, kuwacanie na siebie uwagi mezczyzny
przez strojenie us, mowidownictwo i odryglow. wyraz
wajace obajnie us. & wiersz, chci podobania us
Kokieteryja, Kokietka - i. z. kobieta uwieczajaca
kuwacanie na siebie uwagi mezczyzny z pomoc-
a kokieteryj

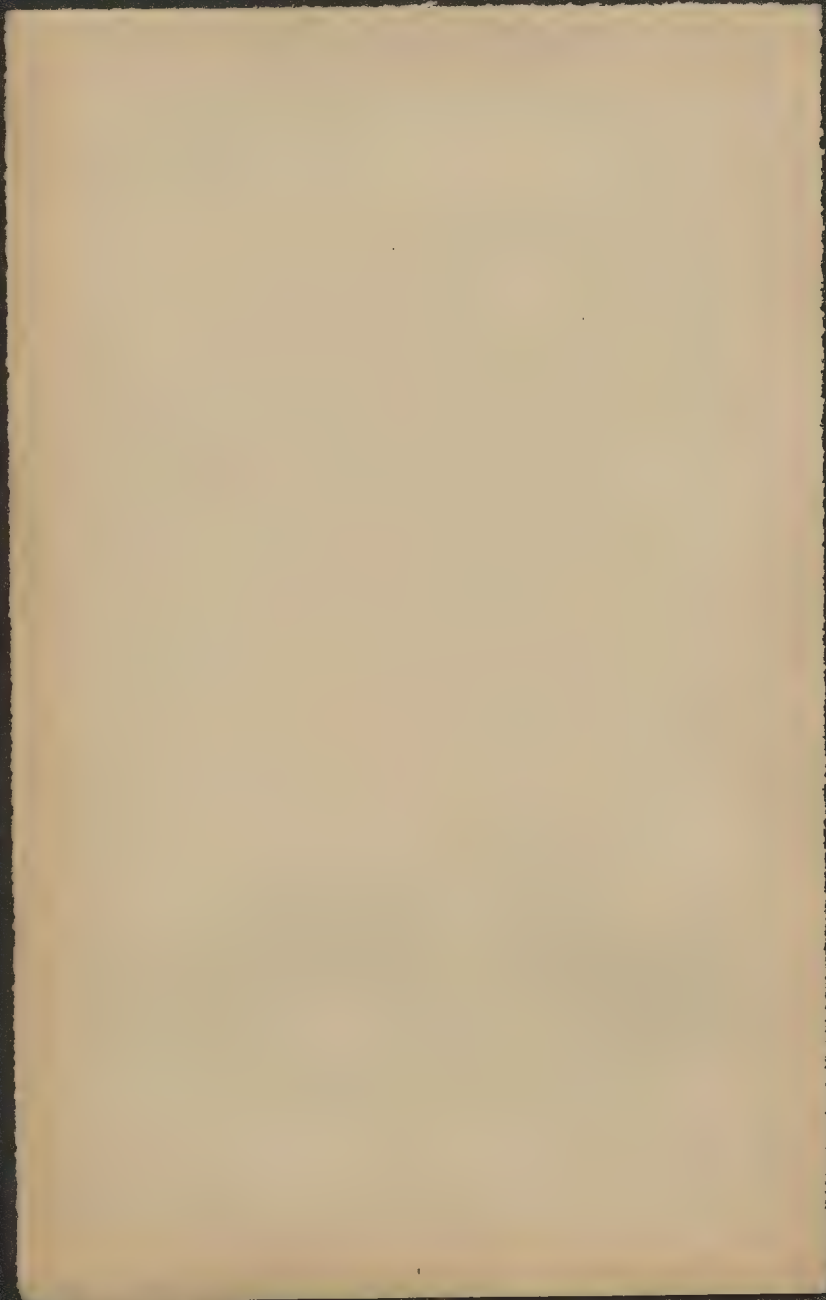
Kokietowac - x. udan walcu z pomoca, kokie-
tami „Kto sie zbliży do niej, natydy ony stany,
ladny ony borypki, musi byc ujawniony jej
wdziernosci. Kokietuje nieustannie” A. br. to. Dzieła
g. 12.

11. Wtedy poeta podobat sie jej i chciala go
wciagnac w sirta swojej kokieteryj j. i. w. z.
Przew. nauk. i. lit. 15. 22.

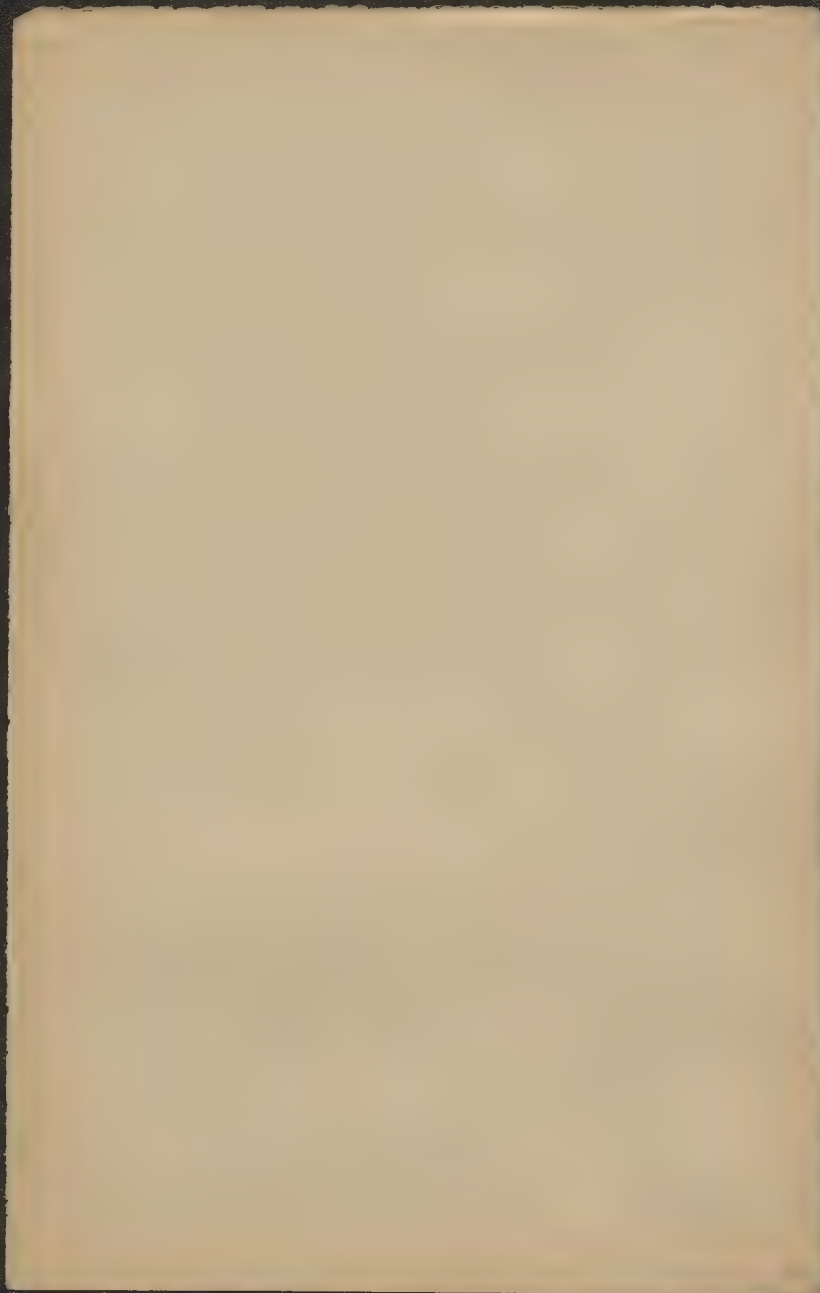
„Tuzetla kokietowac oja, i u miazgi to donno-
wadzila do tego, ze chorazy ucwst do myslu
sie ze o co i idzie, i rzech: - Jwa widze, res tu nie
proszno prapzata.” J. Kerm. 1. 57.

Kohieteryjny-a-e nie przyst, kohieteryjg nace-
lowany, kacheteryj. Umierający białej su-
kni obojęt, a kohieteryjnyu myśleniem
wdróżku samu kocheteryj. Kur. 1872. a.
„kohieteryjnie wpięty we włosy światła.”
Z. Holl. Goch. wiers. 9. „Ni to był salon, ni
bucior ten pobyt, na kohieteryjny na pięć
vay na mało miętki na druzi” Huj. G. kowa.
1887. 131. „Pb. jęzaka się nie co to” pręgi
ta miotła. Huj. kowa kohieteryjny, gdyby
nie ta jęz. niechowała prostota nawa
wajga w puch podobno poręczenia” Huj.
ib. 128

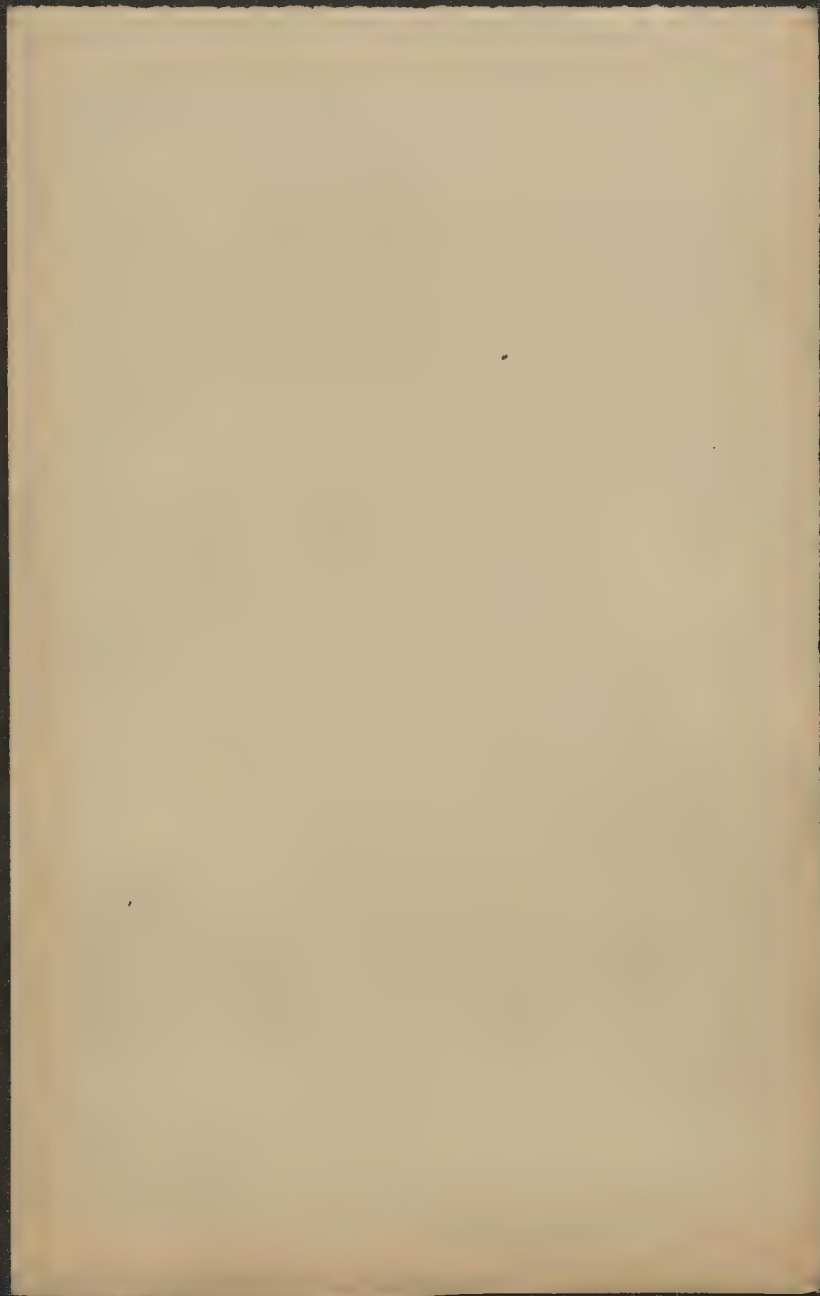

Kokosowy - a e od kokosu, z drzewa lub orze-
cha kokosowego zrobiony, krigda to
wit iz pastkiem swoim i' roziacnem ko-
kowsym "J. Kwara. 2. 191.

04
Кокосецка - і. к. крп. кел. мн. хдв. кокосеца:

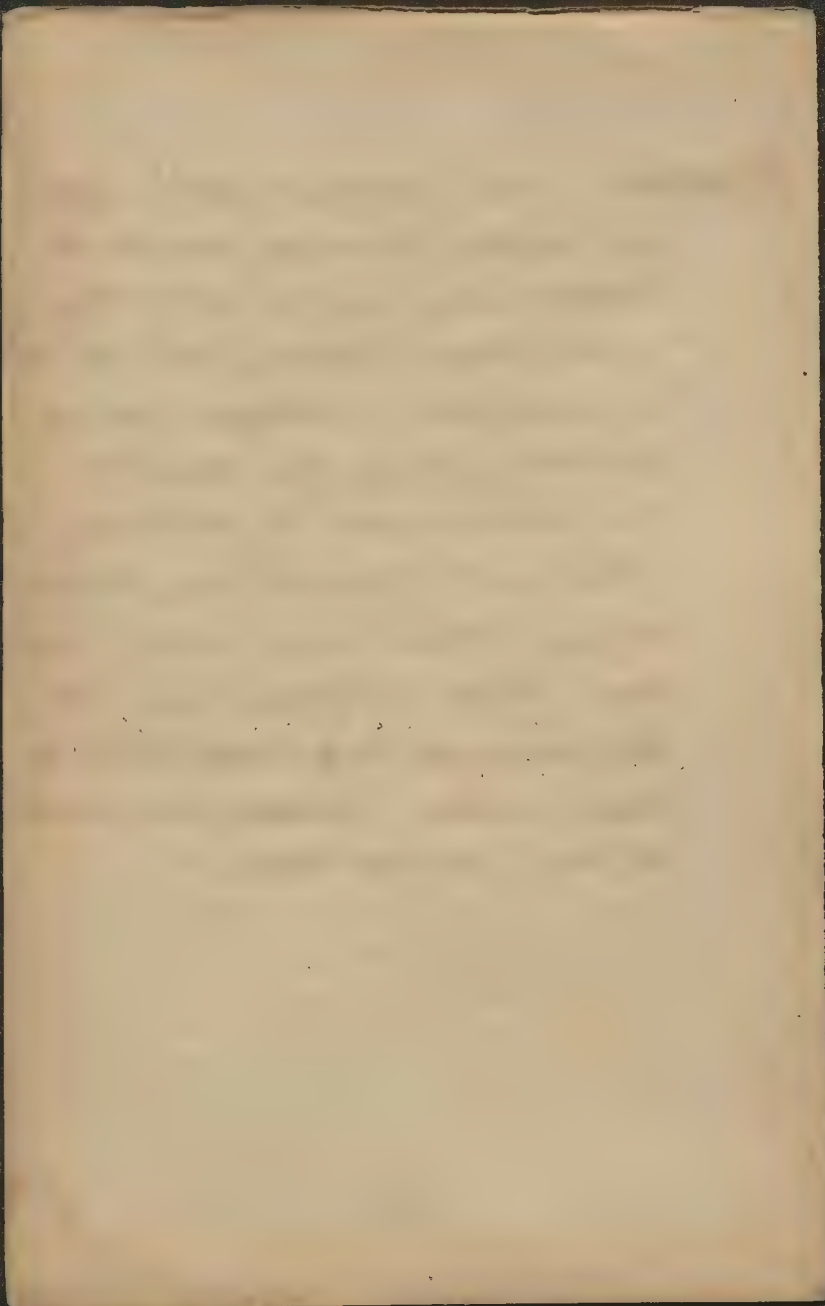
співанніє у політане в підписі лед,
„ Ця ја собі јоваде, кокосеце, на н.
де, кивагатеца розвядану ” (П. Кол. 1.
192.

Kokotka i z. franc. Drewniana lebkich obyka-
jów, strojinie podejrzanego prowadzenia
delikatna narwa nieogodnicy nypirij blary.

„U wód kobiecy z anystokracji zwłazura uo-
saz suknie proste i niechwałowne walc za
to kokotki nie kadyż sobie strojów, to też od
razu pomań je młyna” Kur. War. 1878. 173.

„Na bogatych zdochłachowio polujz kokotki,
staryz us udawai naiwne, piżłarne” Mucha
1871. 5 „U nas co Warszawa leważ taka
moda, że wielkie dany staryz us byt’ po-
dobne do kokotek a kokotki porujz na wiel-
kie dany” Kur. Świąt. 1872. 57. „Francuzi na-
zywajz kobiety tego rodzaju iskotami z „demi-
monde”, albo „kokotkami”, a ten ostatni wyraz
słutki francuzkie unportowaty i do nas”
Recenz. Leatw. w Gł. narod. 1880. 144.

Kollaboracja - ji. i. t. c. współpracownictwo.

"Bez pieniędzy, bez kollaboracji, bez stałych funduszy, fundować takie piśmo na wiatr."

J. J. hr. 35. 19 Kollaborator - a. m. współpracownik „Ciekawych chwila, kiedy uż tu do mnie kollaboratorowie i protektorowie mego Dziennika, mamy ekstraordinaryjną sesję" J. J. hr. 33. 40 „Kupić gazetę, suto kupił kollaboratorów, którzy symbościon jego dawali rozgłos" Wodz. opow. hist. 120. Kollaboratorka - i. i. współpracowniczka.

, Wrażenien redakcji: takiego miał kollaboratora, to skarb" Wieś 1882. 270. 1.

Kolano a. n. średnie przegięcie nogi & rąk.

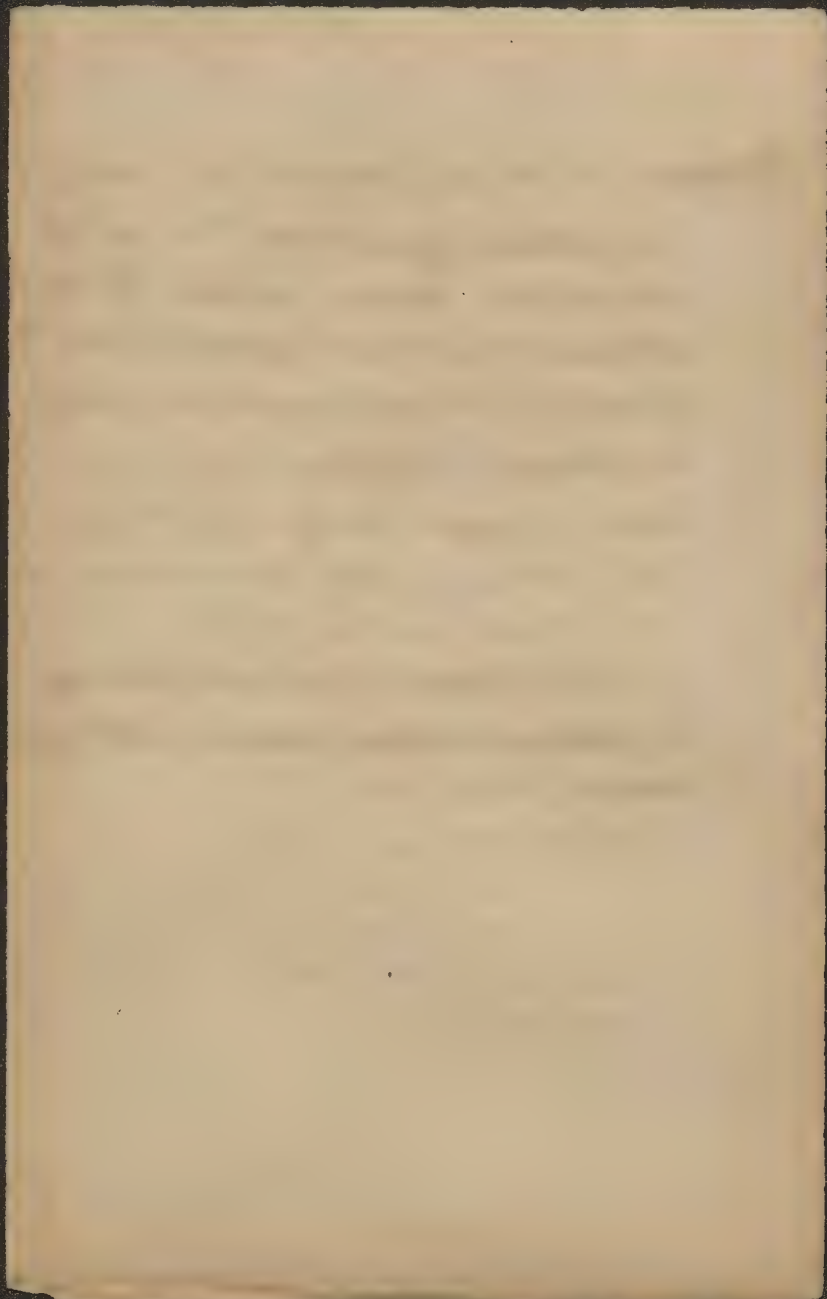
"porozkładać kogo kolanem" dać mu kola-
nem w tyłek, wyrzucić ze drzwi, "Jaki mi
kupać przez bo iż kolanem wyprowię ze drzwi"

J. J. kr. 34. 37. "On chce mnie jak widzę porzucić
iż kolanem" Id. 75. 73. (.) — & rąk. "piąć na
kolanie" ^{na powrocie} na przedzie, być zły, "Kiedy Duce,
Tajny zjawia iż na planie, wnet o nich oceny pi-
rze na kolanie" Kur. Świąt. 1878. 54.

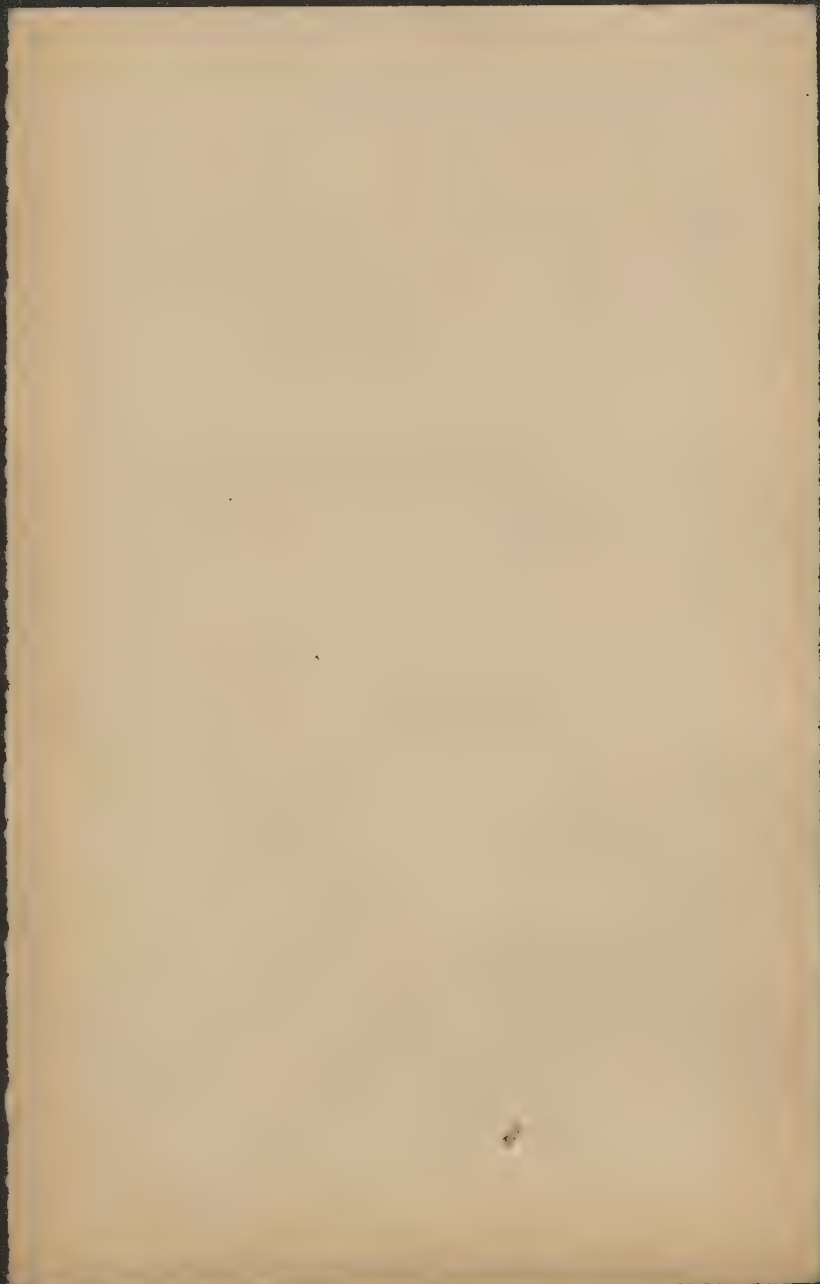
(.) "Coś ich, karcił, wydrut z nich, imiał iż
i zmuszający nawraca, kolanem w tył wy-
prawiał" J. J. kr. 29. 22.

"Komedia powstała na powrocie na kola-
nie, — ma też w budowie wady zbytniego pro-
spektu" J. C. Wiel. 88. 143. 3.

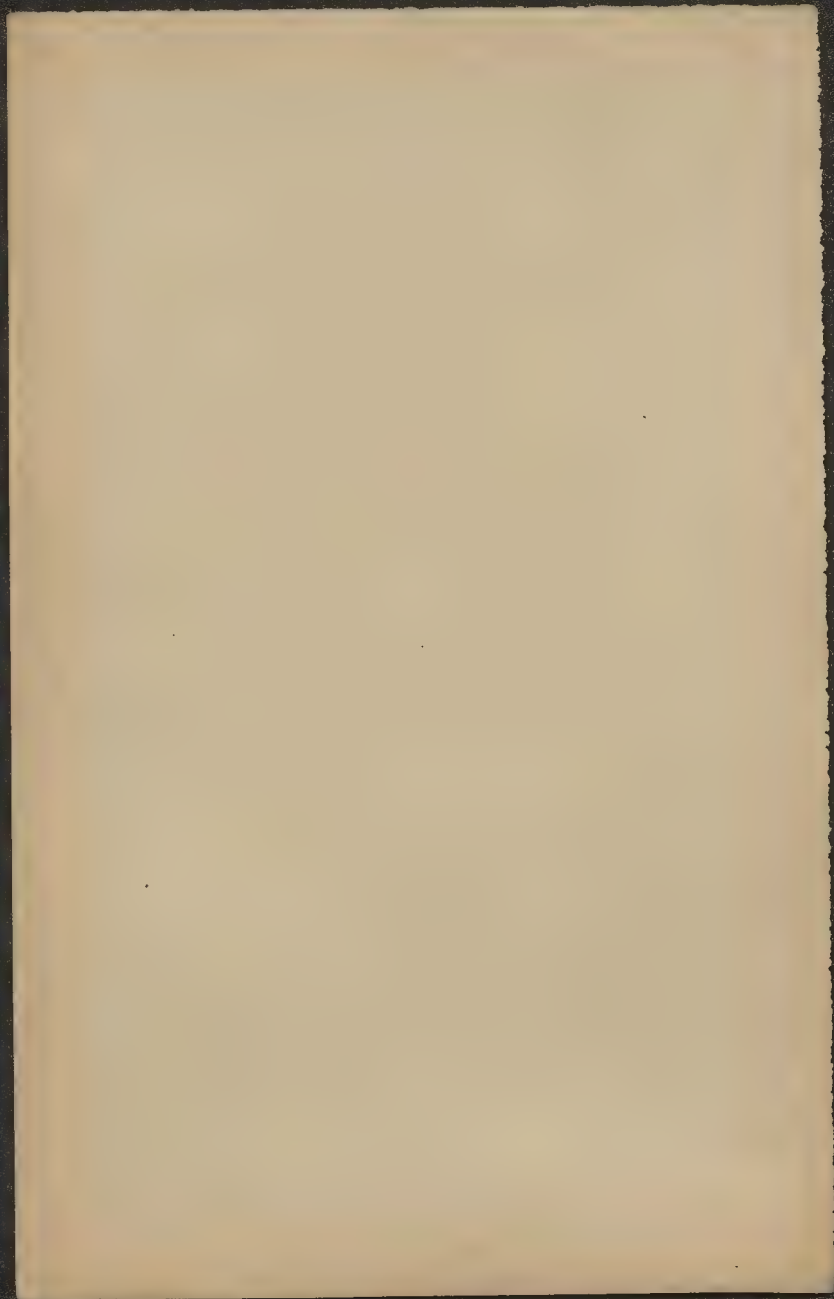
Śp. "w cieniu kolana" bawieć się = grać & ko-
bię, śpiewać & inż.

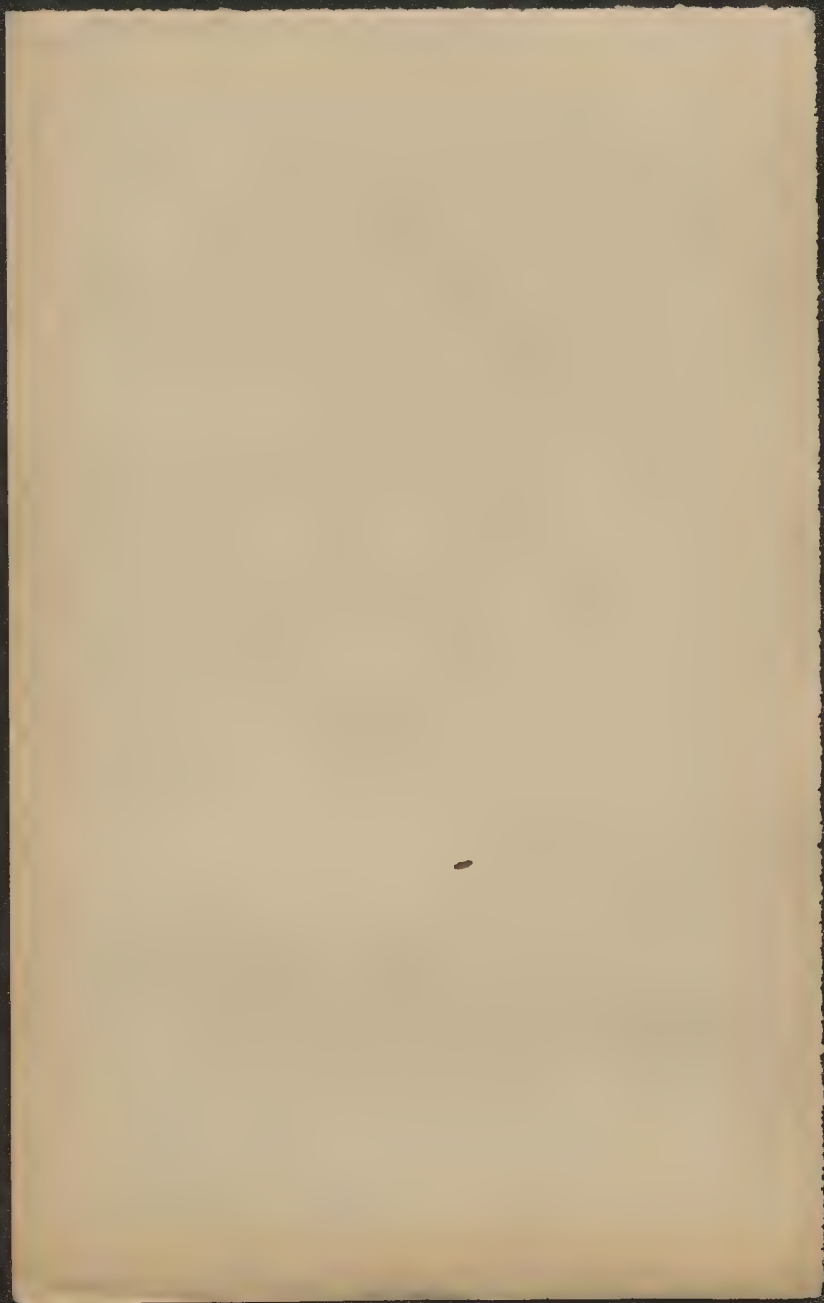
Kotasevka .i'.k. eksi nek un, kdrb, kotaska
„ A jak si ja narpivili, w kotasevke
ja wsadili " O, Kol. 1.243.

Kolateralny - a e i subit. ny ego m. ni-nych. nas
lae. bovery pobraany nie w prostej linii mo.
wity o pokrewieństwie w lateralni subit.
dalsi krewni, pochodzący od brata lub siostry,
albo też od rodzeństwa rodzeństwa. "Ja nie
chegawierma, jegońność staby takie ... najatek
rozwęz, kollateralni" J. H. W. 73. 174

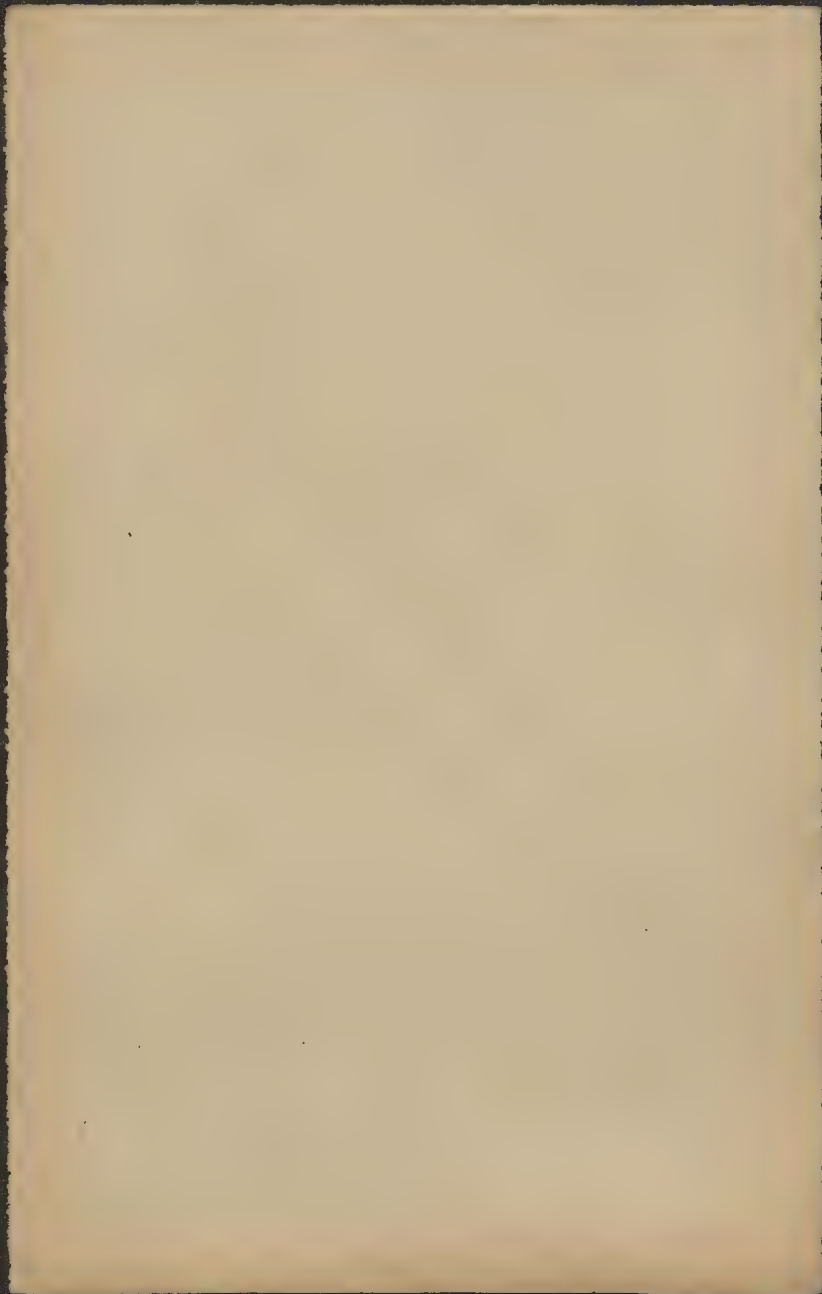

Kolbertyng - oio. 1. m. Daw. w XVIII w galu
ny wyte na sukniach, Haftowane
fraki aksamiene, kamizelki z wol-
lowymi, koronkowe kieloty, "L. Kurk.
4. 18..

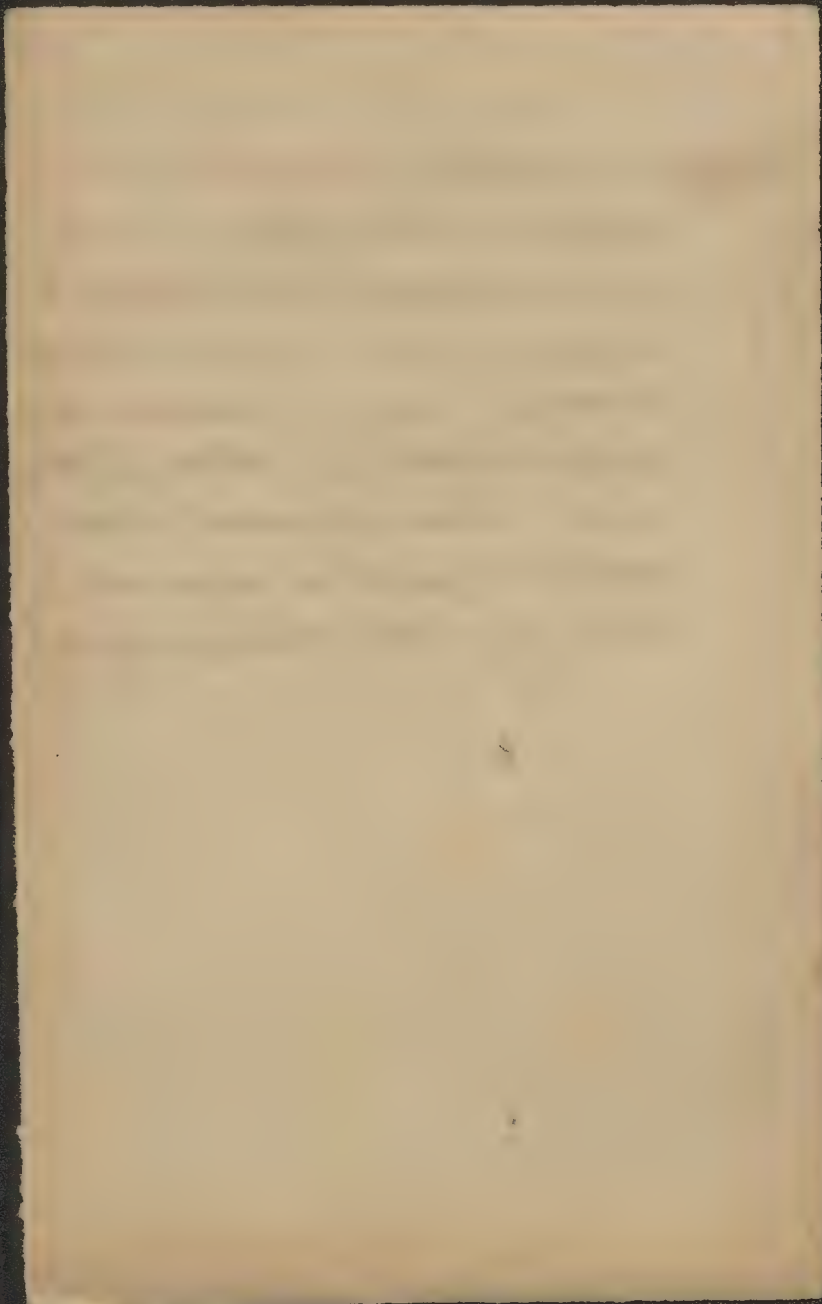

21

Kole przyim. gus. praw. kam. kolo, obok, podle „Kole
niego tak porządnie, co się kowie“ J. T. Kraw.
Wiek 1878. 39 „Wycigna go (kula) kole kutek.“
O. kol. 1. 249 „Jeden go miał kole kolan: na co
jes' nam siostro, pojan“ ib. 245 „Da i chodzi
tam kole wrocławski da i kędzicki kowalicki.“
ib. 2. 224. „Każ mi otworzyć Marysia albo
sama wstań, niechże ja już nie poturam (po
tyram) kole kędzicki siostru.“ ib. 232 cf. pole
cf kiele

Kolega-i-m. spółnik, spółwzrzednik, towarzysze
towarzysz w jakimś zawodzie, spółtucheni,
bez cechy spółnictwa, zdrobn. Koleśka-i
m. najgrzejszy z niewym. prakasem, towarzysz.
„Powracaj z mym w towarzystwie dwóch
godnych koleśków” J. I. K. 78. 42. § „Dobry
koleśka” człowiek przyjaźliwy, wesoły,
ustwiny. „Wygląda na dobrego, wesołego
koleśkę tego koleśka” J. I. K. 149. VII. 1878. 5. 7.

Kolej-ei. i. brzoza której, prożady na ziemi wycio-
rajs - § „kolej żelazna” wznęły żelazne polo-
żone na drodze, po których idą parochody.
meton. posp. pociąg idący po szynach, jarda tyż, i
zabudowania stacyjne „Żelazny uż na kolei” w
wagone spotkały, już uż nie będzie prezen-
towany, kłania” Pol. Hybr. 47 „Tamie zawiadow-
co, przędho kolej przyjdzie?” Mucha 1871. 8 „Wy-
jechał nie zobaczynny uż ze miaz, miałby być
na kolei.” Mell. Fato. 61. (2)

Kolejnik. a. m. posp. urzędnik albo oficjali-
sta przy drodze żelaznej „Rozewiła uż wieci,
że jeden z tutajnych kolejnikow ma zamiar
wydawać nowe piśmo pod dyktando: Przegląd
kolejowy” Mucha 1878. 1. Kolejowy-a-e -
od kolei. (1) „Się” na kolei, na parostatek
lub wreszcie na bayerkę rydowną i’ uciec
zdał daleko, daleko.” Kotie 1877. 210 „Czyliś
to nam prawić o soterminii festyni? wam,

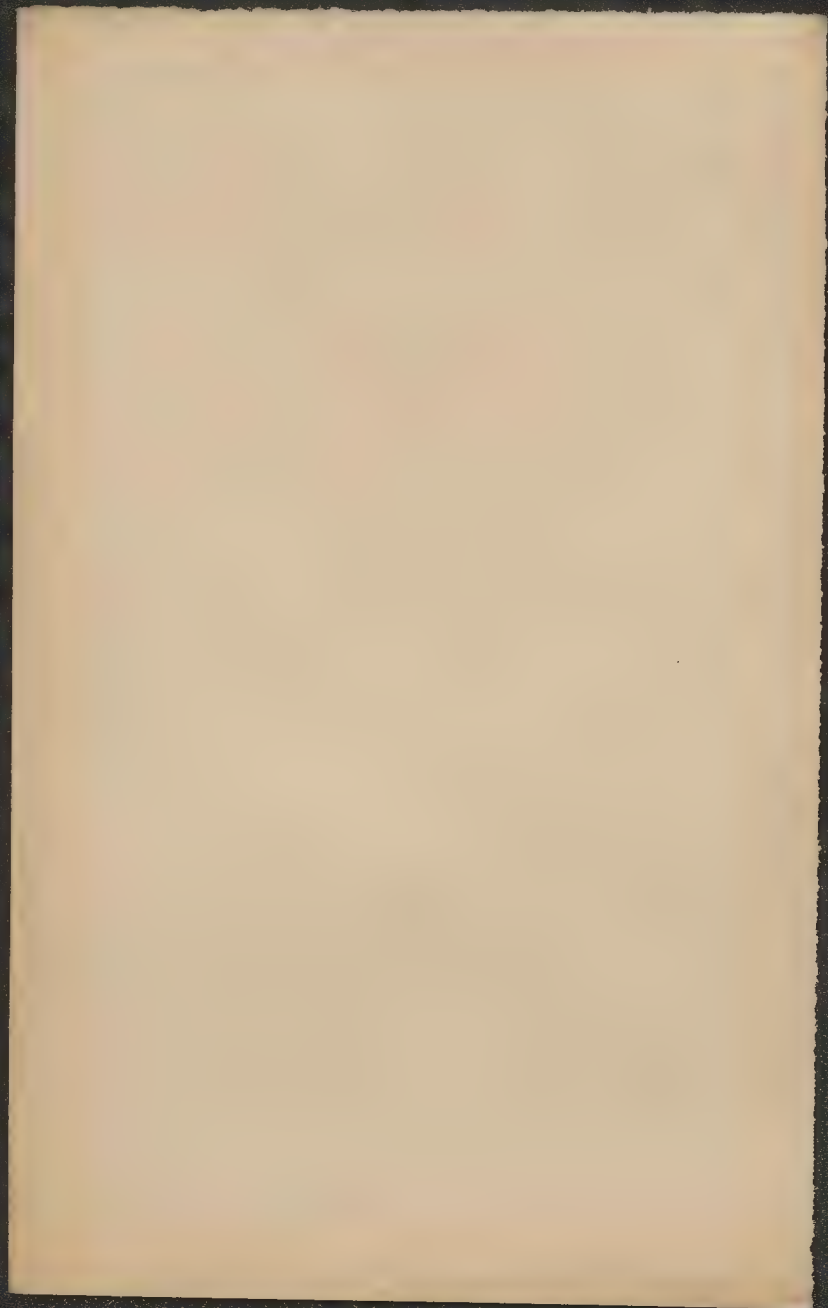
Kolejka - i. z. u. Ld. sylbas adu. kolejka - kolej, ~~szep~~
~~rozwaz~~ porządek, jakiego się trzymają w pol.
wieściu czego, piwie i t. d. „Jezomosi” walcącego
dźbawą kłepką przez plecy ściągają. Materna,
nie czekając kolejki, jednym sussem plot
poukroczył” Au. wi. 3. 22 „Obiadu i uwały
dlań wyprawiane, waly nieprerwaną kolejką
z dnia na dzień” ib. 5. 75. „Kielich mni kolej-
kę okrzepił. parę godzin na miłej rozmowie.
minęło” P. T. Dyk. Ost. Sejmu. 2. 28 „Gdy dui bio
siadnych kolejka minęła, opisać ich wywał do
świątłego dzieła” W. Syrok. Gaw. 4. 134. „Bij mi
nie wolno winać w innych, a samemu
ekstremizować kolejki” W. Skiba. Kan. 128.

Kolejkowy - a. e. od kolejki „Bijanie wótko
kolejkowy kieliszek upuszczać, rozbić wraz
z winem” W. Skiba. Kan. 128.

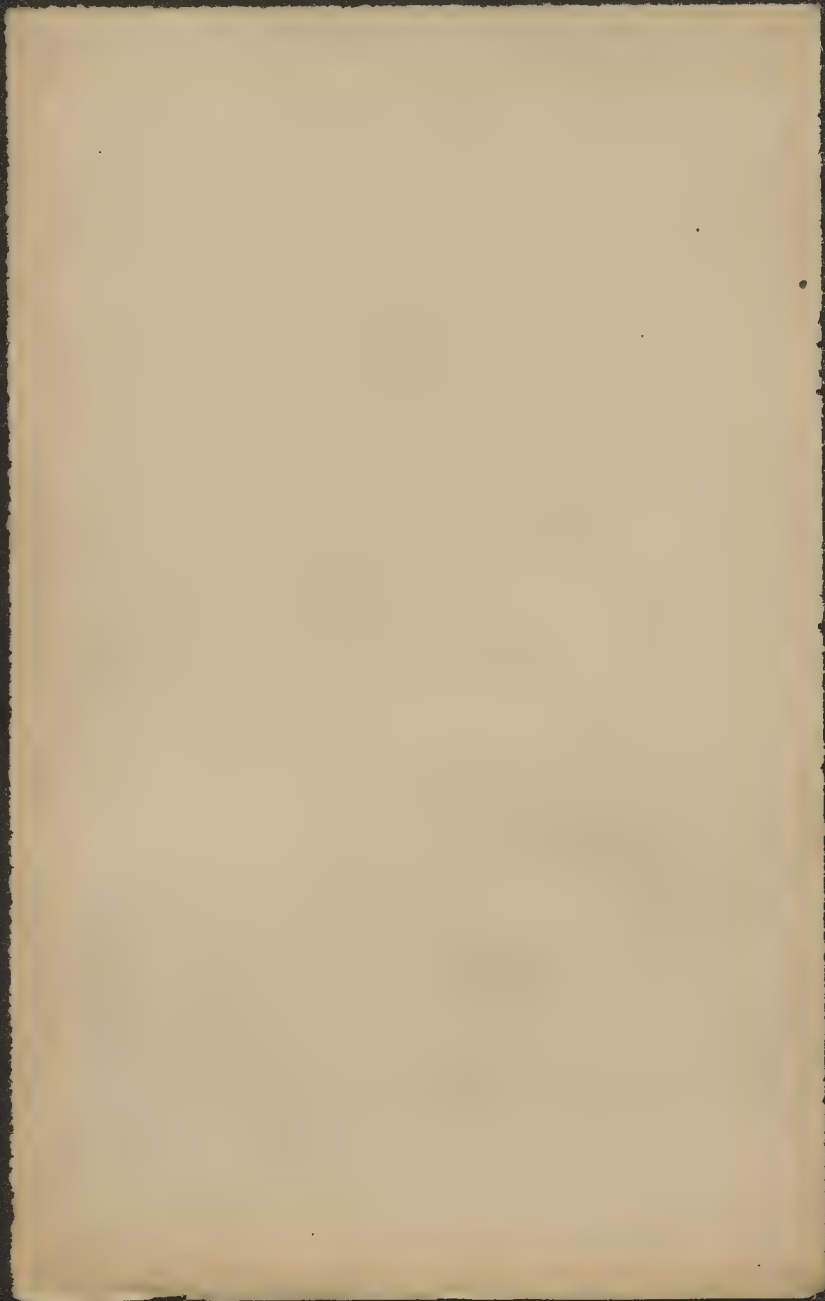
„Bry gawędze wypili jedną kolejkę i drugą
i trzecią” M. Dół. Tyd. 2. 51 „Komunistę
kolejki w piwie mowa Serb za obrząz”
Ogn. dom. (lwów.) 4. 35. „Napiliśmy się wótki

z powołaniem koly'ki "A. Wiln. I. uw. 88. 229.

Kolejnictwo - a. n. bez t. n. ^{przemysł} zainw. kolejowy mający na celu eksploatację kolei to jest komunikacji po drogach żelaznych, w szczególności w zakresie z tym powiazanym, Stowarz. kolejowy będzie obejmował... naszymi materialno i na. względnie najważniejszych w kolejnictwie" G. lawon.
1888. 7. 4.

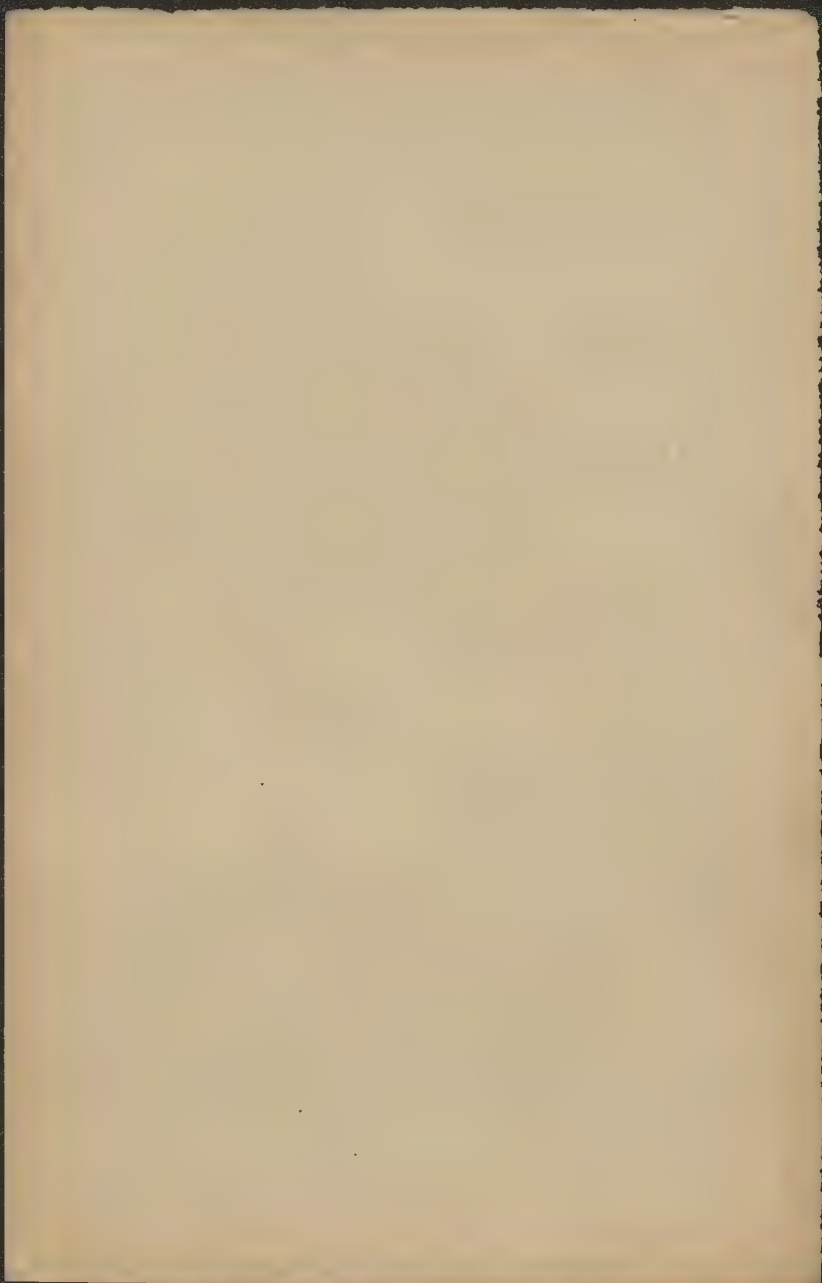

Kolekcja - j. i. k. - cy. um. zbiór jakichkolwiek
przedmiotów jednego rodzaju lub do wspo-
nego włątku złączonych, ułożony & pewnym
i przedstawiający ^{wpływ całej} całości
ładem i systematycznie. Na stalagach się-
dła i rzędy krasowne; na tej kolekcji
kda się i wzmocnić narodowości i kłaje
złożyły się." K. J. Dyk. Ost. Sejmu. 1. 20. "Ma-
starnia podobna do salonu. Kulbaki.
siódła, tercio - wzniesienie podostatkien.
Same okaprahi kolekcji stannowig "D. Dol.
Sam. Sam. 115.

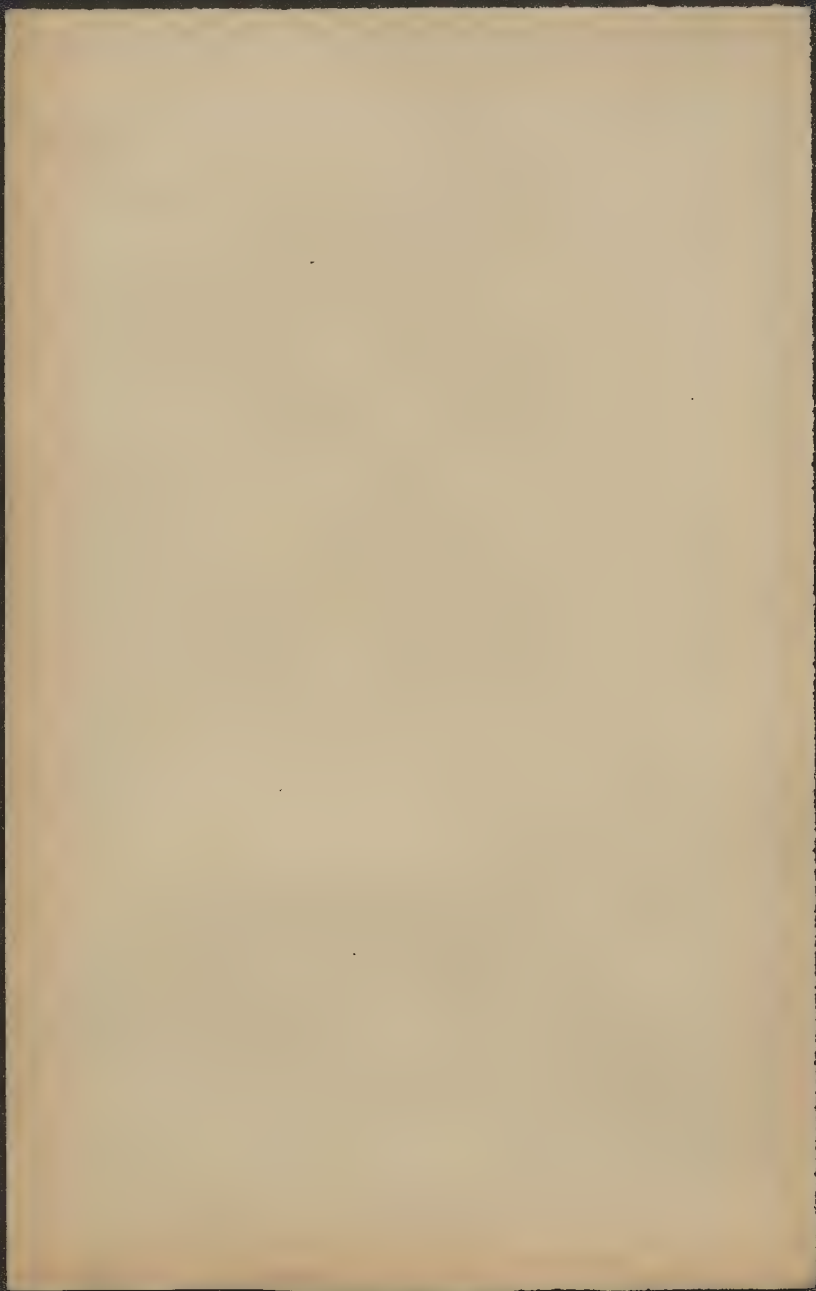
Kolekcjonarja-niji i nje-nij um. manja zbie-
wania kolekcji, kolekcjonowania „Kolekcyo-
narija jest niewola a pragnie porostu swo-
bodny” J. K. K. Na um. na wul. 101.

Kolekcjonowai st. ex. ndku. zbierai cos, w
celu utworzenia z tego kolekcji, „Oba-
wiani sig. przyknaie jednej zkeuy do kto-
rej nam pewna slawomosci manii kolek-
cjonowania” ib.

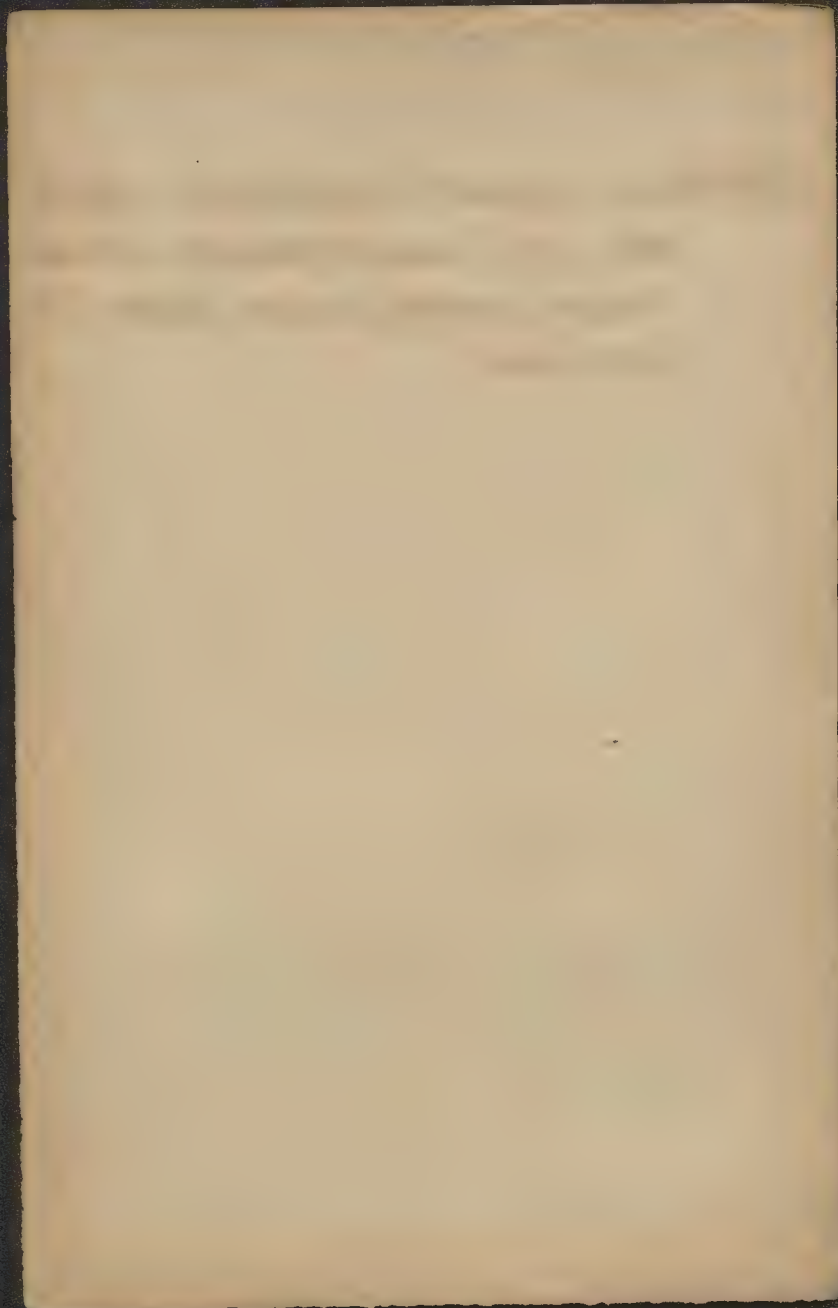

Kolektor-a. m. rowie i' ry-row. um. a' tau.

ustanowiony kantor loteryi, sprzedajacy
losy loteryjne „kolektor loteryi” przeszedl
i' wygrala raz u niego 140 złr. „S. Kora-
G. lwow. 1885. 282. 1.

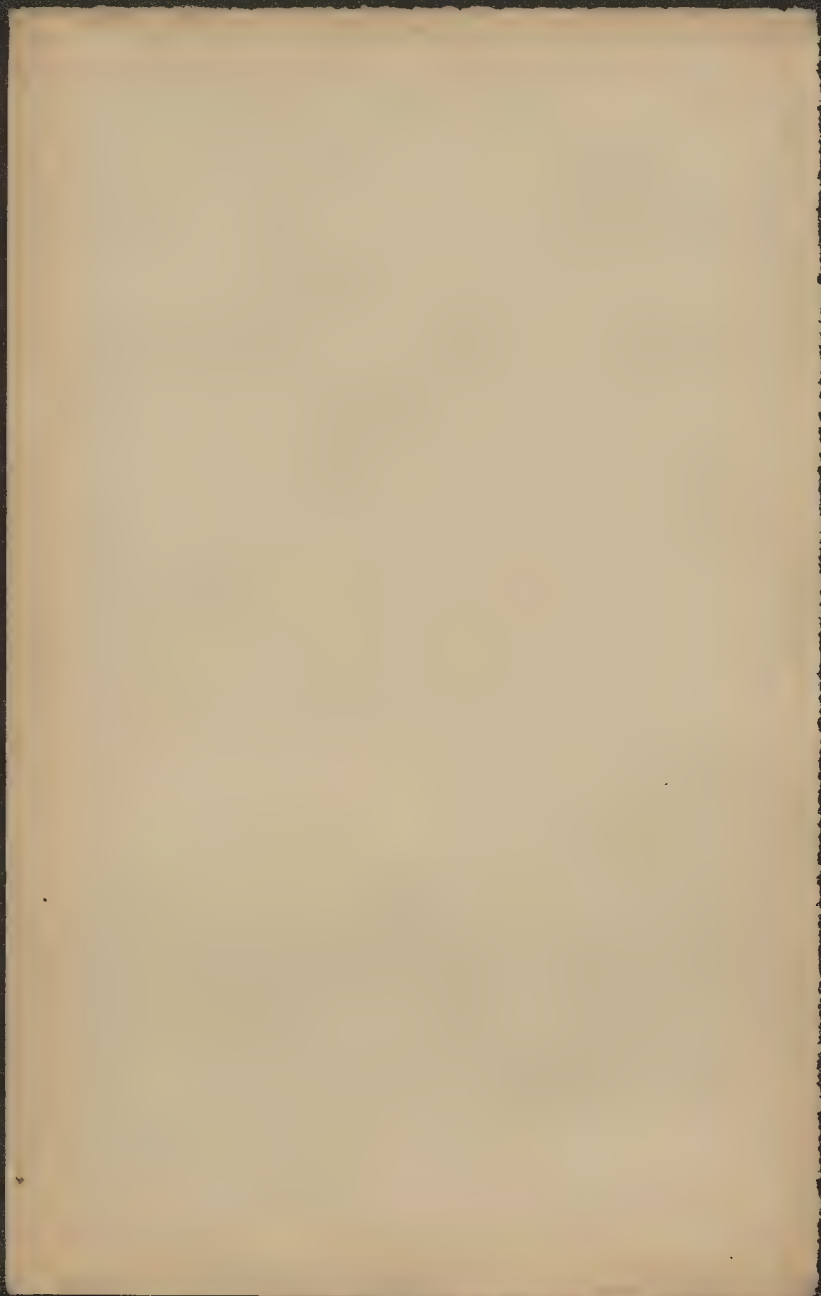
Kolisko-a. n. zgrab. złe, brzydkie koto. - 3 post.
koto „ Hej! ramiz do ramienia! spólnemi
Łaucuchy opasany kienetie kolisko! "A.
Mich. 1. 154.

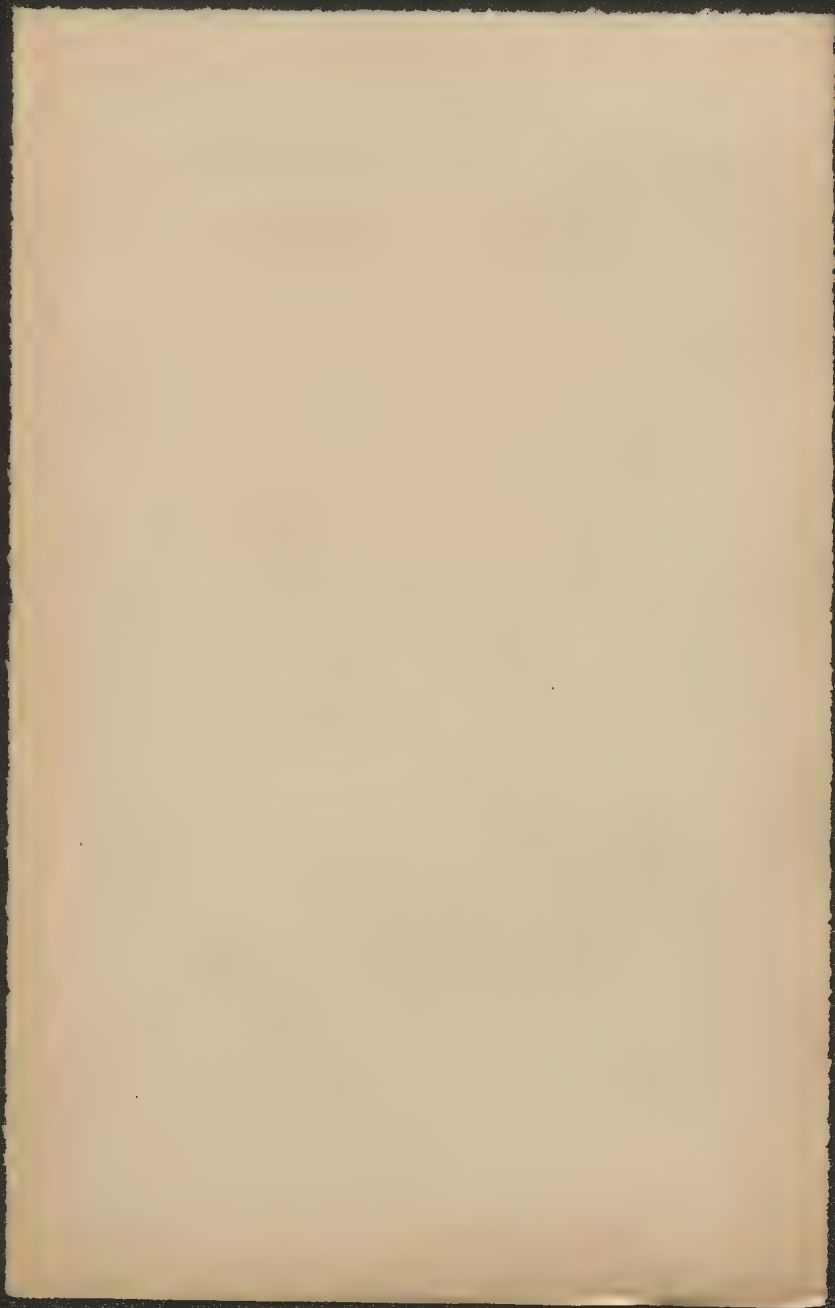
Kollirja-ji. z. Tai. starcie się, walka, rozter-
ka, nieporozumienie, niezgodność. „Stra-
cony samowolnie z dawniejszej swej wyroko-
ści człowiek, w wstannem sumieniu i w ty-
kolirji, w jakas go wplątały jego błędy, naj-
większą „najdłowszą” kanc” Cias 1877. 58. Jento
„Nie pojmyś tych przesad, ale je uwag przy-
puszczaj, bo to różne bywają kollirje, a zwin-
cia w miejscu, gdzie wszyscy mają siebie cią-
gle na oku” Z. Kanc. 4. 246. „Konkurencja to
sprawia te różne a różne niedłody ko-
lirje i zawiść” Koll. 1877. 259. „Nie wo-
wina to jest że u ludzi myślawych, a nie
wrazliwych wygłodo estymy godnych, z
krętkości i niepowściągliwości, dławne i
niepróżne wywada się z kollirje” T. J. Dyk.
Art. Sejin. 1. 132. „Joanna najlepszego obecnie
obrońcy ma we mnie, i w chwili, w której by
jej sprawy okazały z moim w kollirji,
nadycham się usunąć” Z. Kanc. Art. 264. 46.

Kolja j. z. 170 171. um. z prav. collier, na-
vsejnik, (to jest volja, praeobionu
kup 'nie na model t j' akas miala
križana se volja. j. z. 170 171."
Z. Kavak. 4. 252 „ P'abruv co to ka volja
cu m. v. 171." ib.

Kollokacja - ji i. cje-cyj um. praw. roztwierzenie nie-
mi pamięty wierny cieli majętni, Sprze-
daw dobre na stęgi po naszem proce i cy.
tarys publicznym, odległemu na iędanie nie-
ręcznie nie istniała. Prawo nasze znato
tylko kollokacje. I tak narzucato się propo-
zycje nasze i wzięto na rzecz tych
wierny cieli którzy utrzymywali się w nas-
ku dobre kollokacyjnej. Alf. Goldberg Wiek
1888, 31. 2.

Kolonizacja - j. k. cje - cyj. um. osadzenie kolo-
nistow, zakładanie mato komercyjnych
krajów „do tej chwili (N. Fortu) naj-
dłużą ię pokazuje ajęję woszczułość,
ekwatoru i branytyjskie estery uama
wiania do kolonizacji rożniła” J. K. om.
M. om. 9. mar. 1885. 32. 1. „Od Siożgami
Sylbira rożpoczęta - Mostowa koloniza-
cja niewoli, głoć i nędy, ów nielias ni-
woszczułość nieważsía kłóćem kłóć
star, wiek i niedola, kłóć rok praca i-
cing lat niel dostawiać woszczułość
D. Pol. Tut. 1. 204.

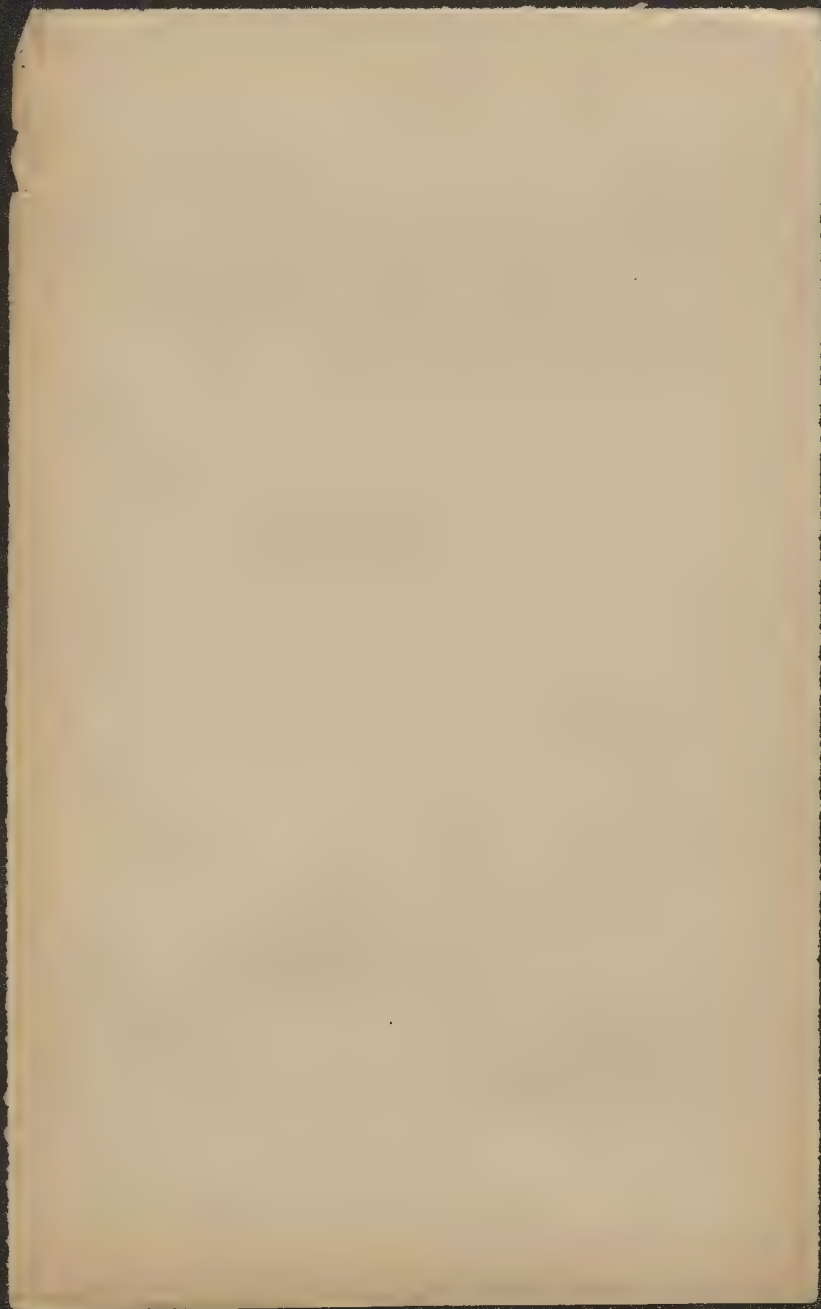
Kolonizator - a. m. rowie - row. uu. zaktądajęcy
kolonje „ - Nie podlega wątpliwości, że
Anglicy są dziś najlepszymi kolonizatorami”
S. lwow. 1885. 126. 3.

Kolonjalny-a-e pochodzą z kolonii; tworzą
się takowe „u najbliższego kupca ko
reńskiego.. kopalniano się we wszystkie
towary kolonialne.” Słownik 1886. 214.

Koloniski a ie z „woda kuleńska” i
na tuzca tealestowa, Ma młotki Boig!
co to paui? wódki koloniskiej? soli? „J.
Kvav. wiek 1878. 45.

Kolor - u. m. barwa, masé - & masé w kartach franc.
cuckich. Kapitan grajczy z nim strzelał
niebezpieczne bęgi, bit wtarne lewy, zrzucał
najpotrzebniejsze kolory "J.T. kw. Ciem. 5p. & ko-
lory - ow. plus. rzućmie na twarz, "Wracala
zbyt opieszale z lasu i poprawi kolory swe
nie miała czasu" Ad. Mick. 3. 133. "Wypisano
wy kolory miał naturalne i wy ich nieco
nie wyróżnia barwy przybrano" J.T. kw 58. 42 f.)
- & "kolory" plus. pop. ożywienia mierzące
u kobiet. (.) "Wypisy dla zabawy zawęzi mocno
należał na nią, aż w końcu lecieć deszczu do
stato mocznych kolorów i postać ciępliwość".
J.T. kw. Na em. na wulk. 68.

Koloryt - u. m. z franc. ^{ubarwienie;} coloris - ~~koloryt~~ ^{ogólny ton barwy} wypadek
skutek kombinacji kolorów wy to w naturze, wy
w obrazie. w ipse łaski i pola ptownic i traw
zjawia kolorytu "W. Pol 7. 273. "Opodal nieco
stali ugrupowani artyści: Sextini w umieszczeniu

nad kolorytem wyobrażeń tak iżmy, a tak
 doskonałe harmonijny "J.T.Kr. Na cm. na wulk.
 117 " Dwa waz biaty od ziółki swary odbi-
 jat kolorytem "J.T.Kr. 72.7. " Na polach wiat
 pusty, który smutny, jakim kolorytem, powle-
 kata pora, jesienna, ale pogodna "J.T.Kr. 14.
 2. 69. " Malował po wiskry wazni dla osób, co
 malarska wyobrażenia nie mają, wymagaty
 kolorytu odróżniają surowości "J.T.Kr. 33.57. (x)
 & barwa fig. " Tak niegdys' Ateny, potem Ro-
 ma, dalsz Paryż i Londyn, dziś świat kon-
 wencjonalny, nowoczesny wyraża ten i
 koloryt "J.T.Kr. 5. 10
 (x) " Harmonja nadaje koloryt ~~brzmienie~~ melodji "
 L. Mart. 9. mar 1883. 17. 2 " W Raynie pauny ubie-
 rają się z wielką prostotą - kolor biaty, bledy
 niebieski, bledy różowy, to sfera ich kolory-
 tu "Ther. 23. 101.

Koloratura - y. z. muz.; Koloraturowy - a - e - wo
muz. od koloratury „ Sopran przesłany, o
barwie sympatycznej, myrobionu koloratu-
rowo ” L. Mart. S. nar. 1883. 17. 2.

- 1.) „ Stokrotka spienista śnieżna, a miłośnik śliwka
arjs o słowiku w której pyłku koloratury pobita
na głowie fletu, orkiestry, ośmiobojnego na walce
z nią o lepsze na passaż i trylle ” Wieś 1883. 59. 3.

Kolos-u. m. — z fig. wrystku, cokolwiek jest
wyrażone nad zwykłą rozmianą. (1)

Kolosalny-a-e. nie. prysł. nabrał kłó-
tosi, obrazylich rozmianą „Podczas
tomania się łodaio pływają po jeziorach i
wzrostu kolosalne stopy kory „W. Skaj. Feid. i
Fag. 1.9. „Karty są kolosalne w wielkiej księ-
dze nieba, a tu skróconem piśmie wyraża-
je trzeba „W. Synok. Saw. 4. 119. „Ciepłie cudow-
nie utrojony fontanami kolosalnymi z
wstęgiel jaskrawych „J. Dziek. 1.8. /11

(1) „Kto widział przed kilką jawa drziami
to ożywione energję i wole obliczne, Diś'ciw.
pieniem i nasygnaję napierowanie, ~~nie~~
przemysł, że już stantę uchwiliło życie. Ba
brak na ten kolos, chwilejczy nie i twa, twa
do upadku naleyłony, dozwolę kłóćco: wsta-
żenia, jak na widok gwałtu któryś wstawaję
trzymaj się tu niebier podziwiał, a Diś' Septent
po jego gwałtach „V. J. Dyk. Oct. Sept. 2. 63.

"Dziś kłom, pour sicut-cexeweg, uxnawaweg...
kolos cnoty - djablicy, kłwa tō zashęgę, zē jert
uexeweg, wvayskhiti walsi jāk mēchęgę" K. Łalew.
tłom. Szkoły kobit: 57. (2)

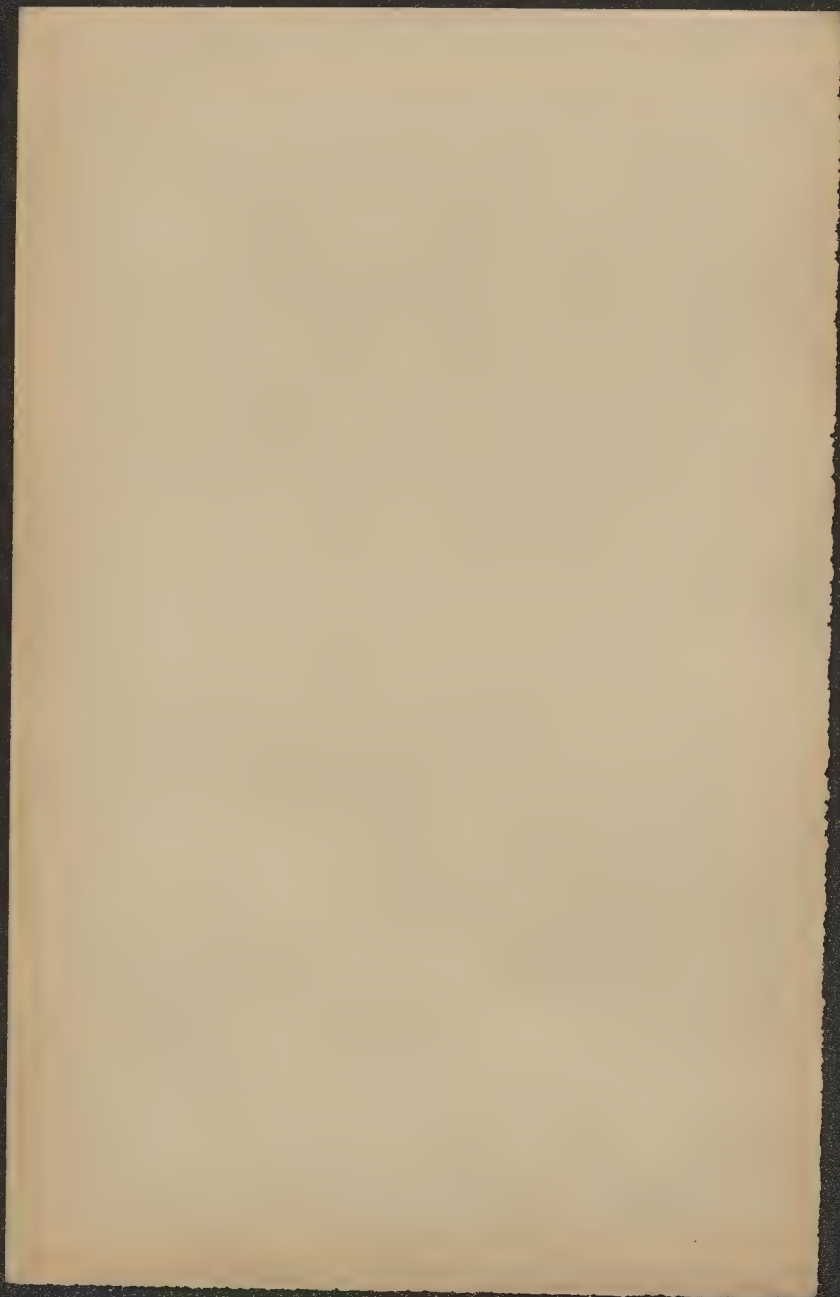
(1) "Zapraszamy cię do hosiwa i pokazat
cile skoby bractwa owe kolosalne mapazy,
wostku Siwie i łupę nazromekone młwoch
skrysięch pod c'orem 1. w'ia. w'ia 1880.
138.

(2) "O cile pōt głowy shivanijska od upiawęz
dobrego wrostu, isku kolos kobitcy" Z. Kark.
S. lwow. 1887. 205. 1.

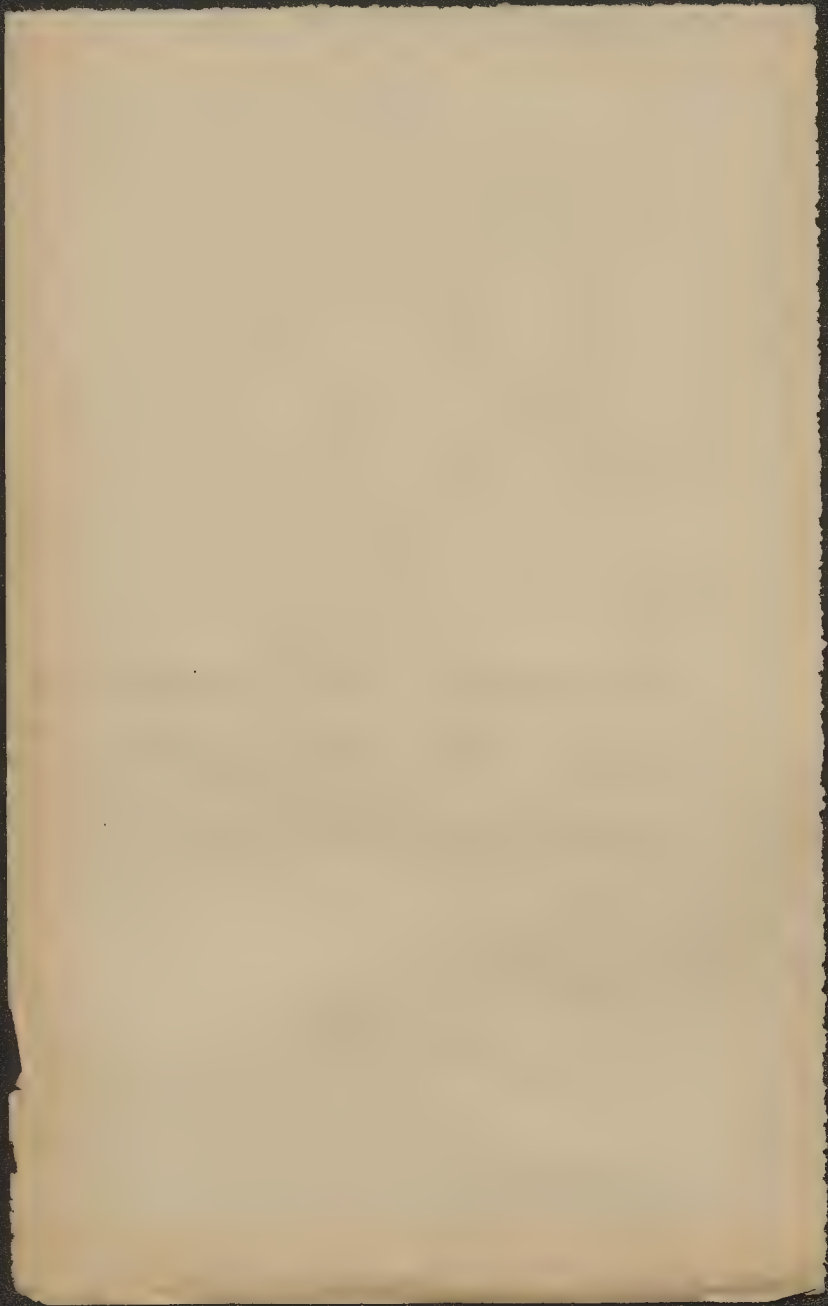
Koldun-a. m. ny-sw. um. prow. lit. potrawa, pie
rogi' nakładane surowem szrobacem mio
sem x lojem, i tak gotowane, kolduny są
potrawą wyjątko litewską i bardzo smaczną
niez wyjątko - jętko bardzo smaczna po
trawa tyłko dość ciężka do trawienia "L.
Ćw. 365 obja. 81." (aleg nie powstrzymaj się, jętk
po trzech tygodniach koldunów spędzonych
na kuciejs "M. Jarwal. Kinn. i pow. 8. 307.

117
Kotewek - aka. m. ekki-oś. m. korb, m. aty
kotek „ Wysoki płotewek taty o zagro
dki... wozny sikiwowski pociąg ko
lewni ” O. Kol. 1. 421.

Kotek - Tka. m. ki' m. & prou. talija, drinik, u
w wiskowyh zrazach kotkowi, u
wiscie „Wista prae ci i nie podobaa prae
z dwoma kotkami” J. Lam Tydz. 1. 409
„P. S. kotki, prae ci i kotkiem, da ci
ma swoim prae ciwiskom.” ib. 419 //
prae ciwiskom „kotkiem” = w mijsie, anisura.
„Mej! pajuk! a gdzie to mijska z talia?
tu, kotkiem prae ciwiskom!” J. Karak. 4. 268.
// „Siedajmy i do wista, mo wit staryszak,
a grai ksepalerie, kawa prae ciwiskom wazyski.
wie sa asa, aby grai z kotkiem, bo gramo
we trach” Mier. Kamin. Kwiaty 1. 3.

Kółko - a. u. demin. nom. kółko - 3 fig. pierwsze ówcz

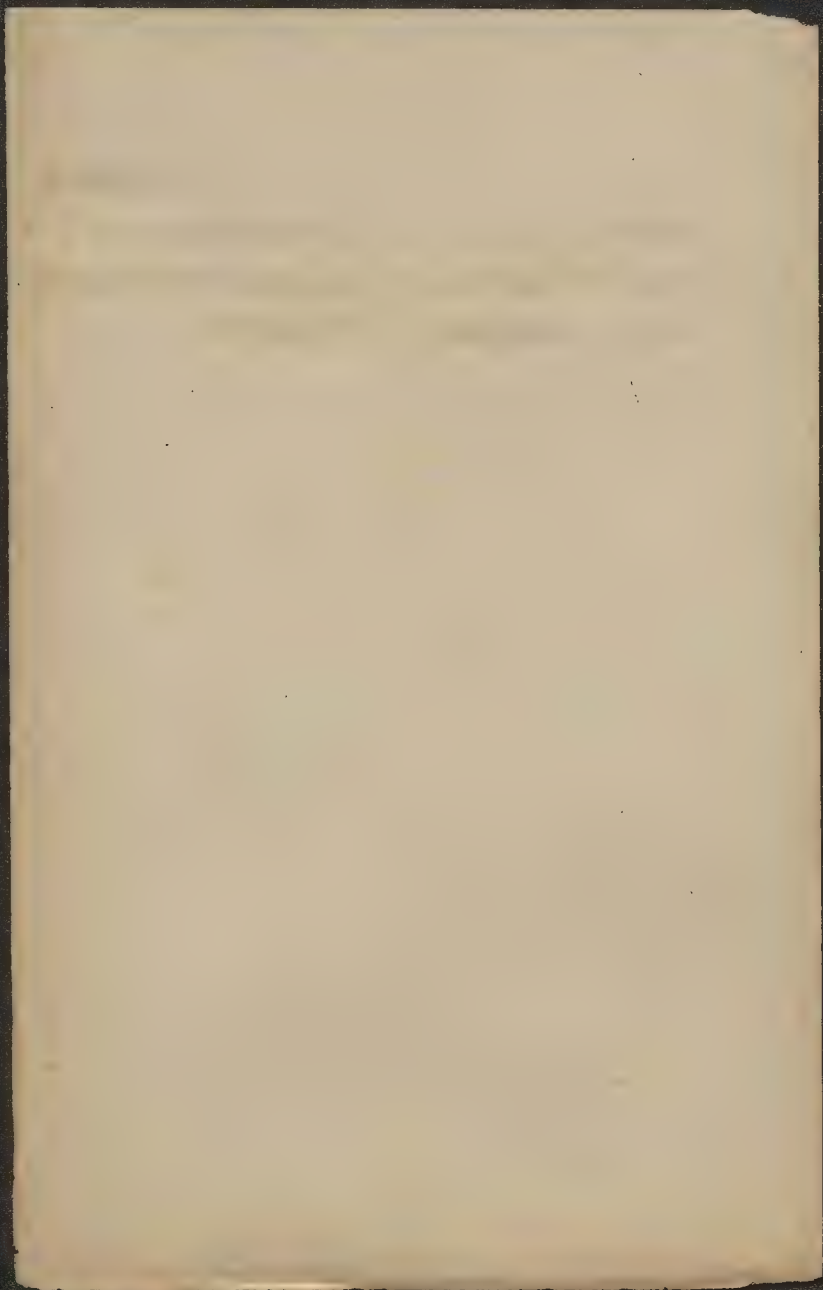
zaję, obowiązkiem i p. „Myśli ich obracały
się w ciemnem kółku pierwszego życia” J. J. K.
Kod. Wiśł. 18/8. 19 - 3 fig. pierwsze grono ludzkie, to
w arystokracji współczesnej pewny ułamek⁽¹⁾ „Ludzie
tych rzeź, kochaniem ich, w tem kółku ży-
tem” J. J. K. 71 7 „Młodzi na czas rozstają się
z kółkiem, w które wprowadziliśmy wyklucze-
nia i wpuściliśmy o lat kilka J. J. 72. 5 „Z kwiaty
znie było, że w mojem przygniecionem kółku
panować musiał” ib. 111. „Wpadł w burzli-
wą atmosferę arystokratycznego kółka, przyjął
krytykę jego życia i upodobał w nim sobie” ib.
152, „Wolał być samotnie niż w niedobrem towa-
rzystwie - ale ten mój kółko bardzo wzruszył” Pol.
Pau. Gaa. 32. „Towarzystwo porzuciło się po-
chojąc i rozmowa rozbita aż na pojedyncze
kółka” M. Dąb. Działy m. 220. „Kto nie, jakby

koto krolewej salonne rebrato us kavar kollo
mezivypu "Max. Gols. Echo 1878. 22. Sep. (-) 4. Ld.
koto. „ 3 onych jednotek niemaz tak mizer-
nej. ktorej wybycie ze swata nie oddzialoby
chociax na jakies male kotecko. nie porwta
wilo po sobie pamięci " P. J. Dyk. Ost. Sepm. 2. 74.
„ Nie chcialbyu nawet lepszego bytu, gdy-
byu go mial obwieścić postawienie tej
kółka. ktore nimie słowa " J. K. Vais. 71. 10.

1.
Ktoś tuż przed... 5 "stojący kołnierz" melon. muni-
dar, i stał podobnie melon. wojakowy i
w ogóle oficjalista urzędowy głównie: "re-
ligiant Januś". Był w stosunkach z
osobami przedsiębiorcami, bo do niego cho-
dziły czasem stojące kołnierze "D. k. st. i
burza 112. 5 gm. posp. Kołnierz i Kołnierz

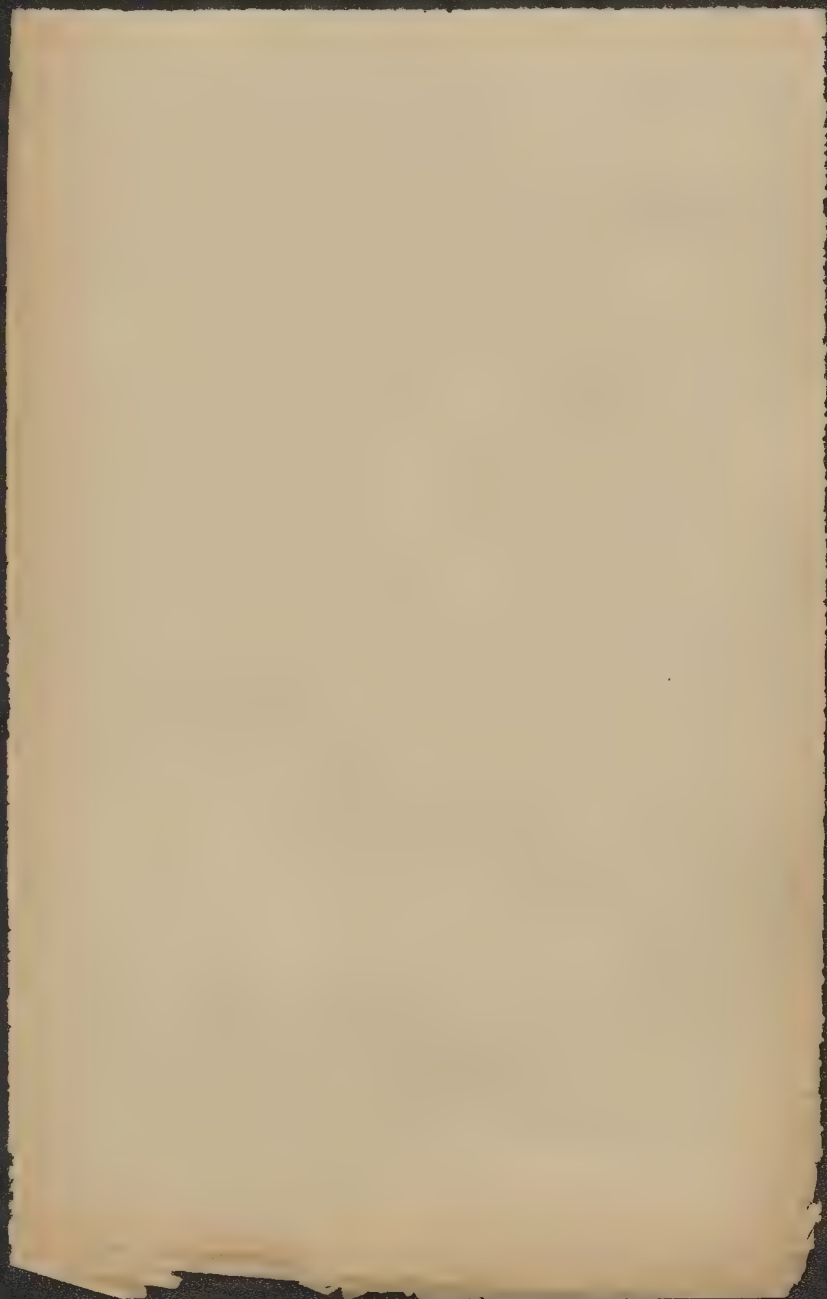

17
...kotłowy ... & karłob.
osoba odnawiająca się kotłowni, i
my! - dodali drudzy panowie, kotłowni
wy i parabolowy "T.I.kr. 75. 83.

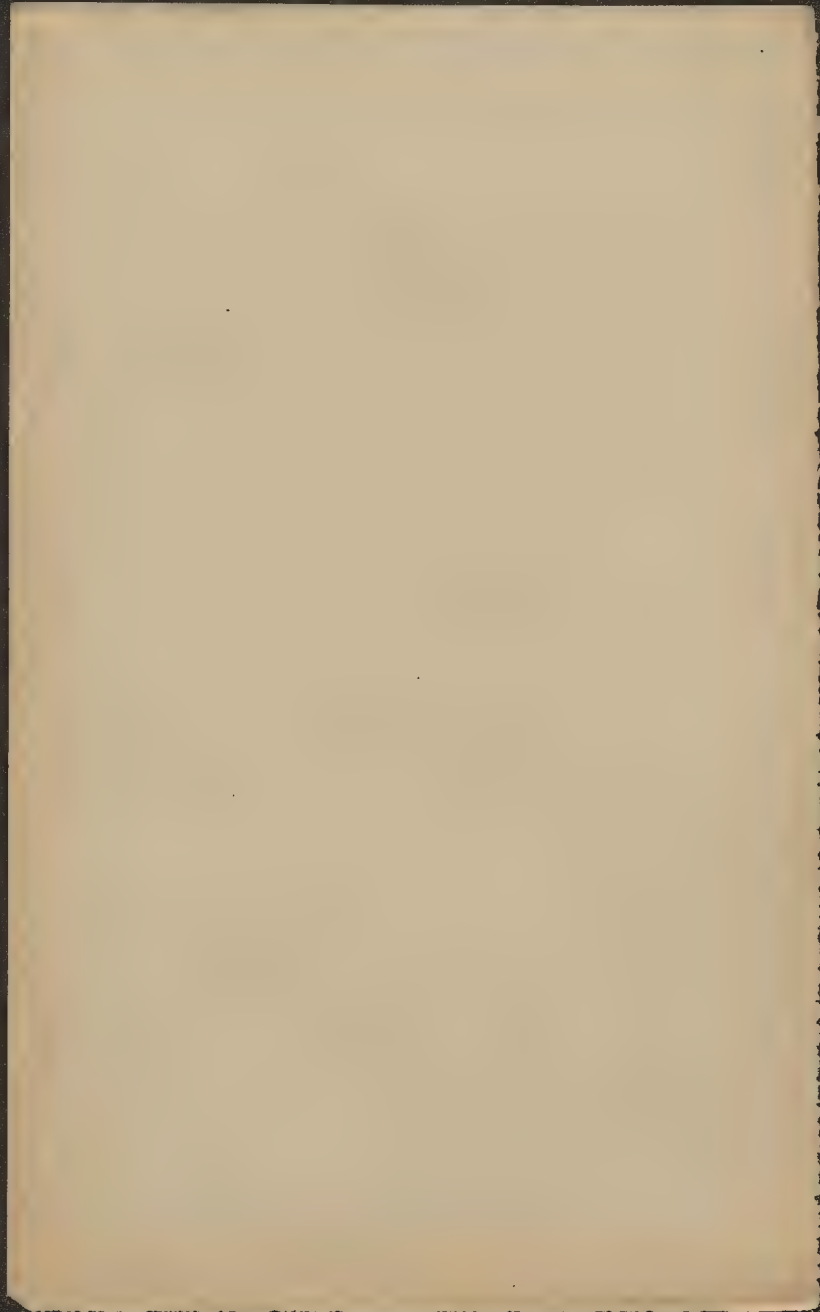

Koto-a. n. kota-kot um. & u diidu spodyka us
jeruue 1. podw. koto kam. kota „jechał”
pwnex poto-kłamał dwie kote “O. kot.
1. 325.

Kobadziej a. n. & pwnv. w kuj. u Galijsi
niemane, tyko kłomach & w kuj. uaruna
pwnex kłomach

Kolomyjka - i. t. ki-yjek m. s. tancie narysowy
wysoka do niego
rusinie, przywrócić swobódę a każdej na
Alicie wyprawy kolomyjskiej a Holik
maxurów a Wawra "Ad. Mich. 3. 96" Ko-
lomyjski piosenki ruskie w rodzaju rumorów
potnich "ib. 331.

417
Kotowaty - a - e z o utow. posp. gamwi jak głu-
pi, nie przytomny, Weronika! styszy
kotowata, przynies mi wody. "Au. Wi.

1. 127.

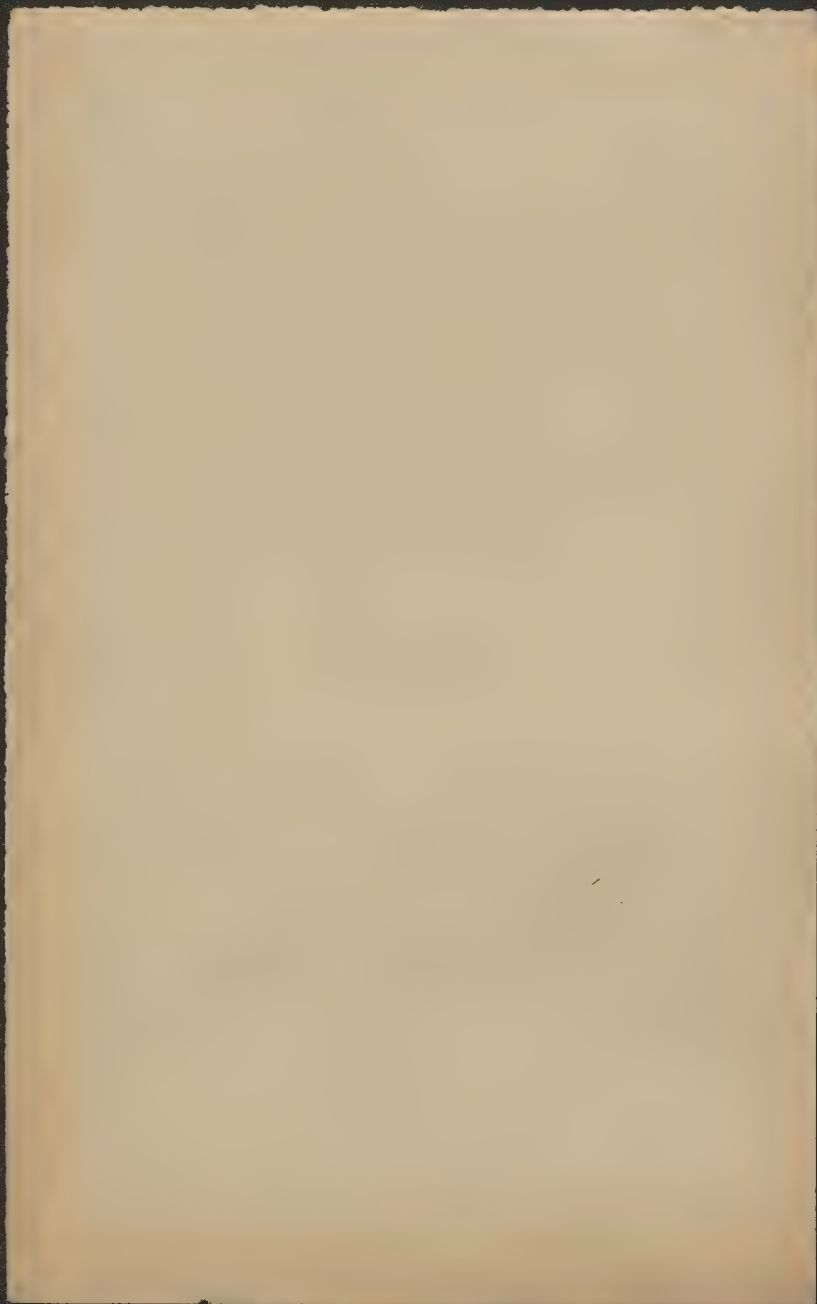

Kołowroc'ie st. kaim. ndku. Ła kołowroc'ie
dkn. praw. kuy: koci'ie "Tak mi się
w głowie kołowroc', ka kołowroc'ie."

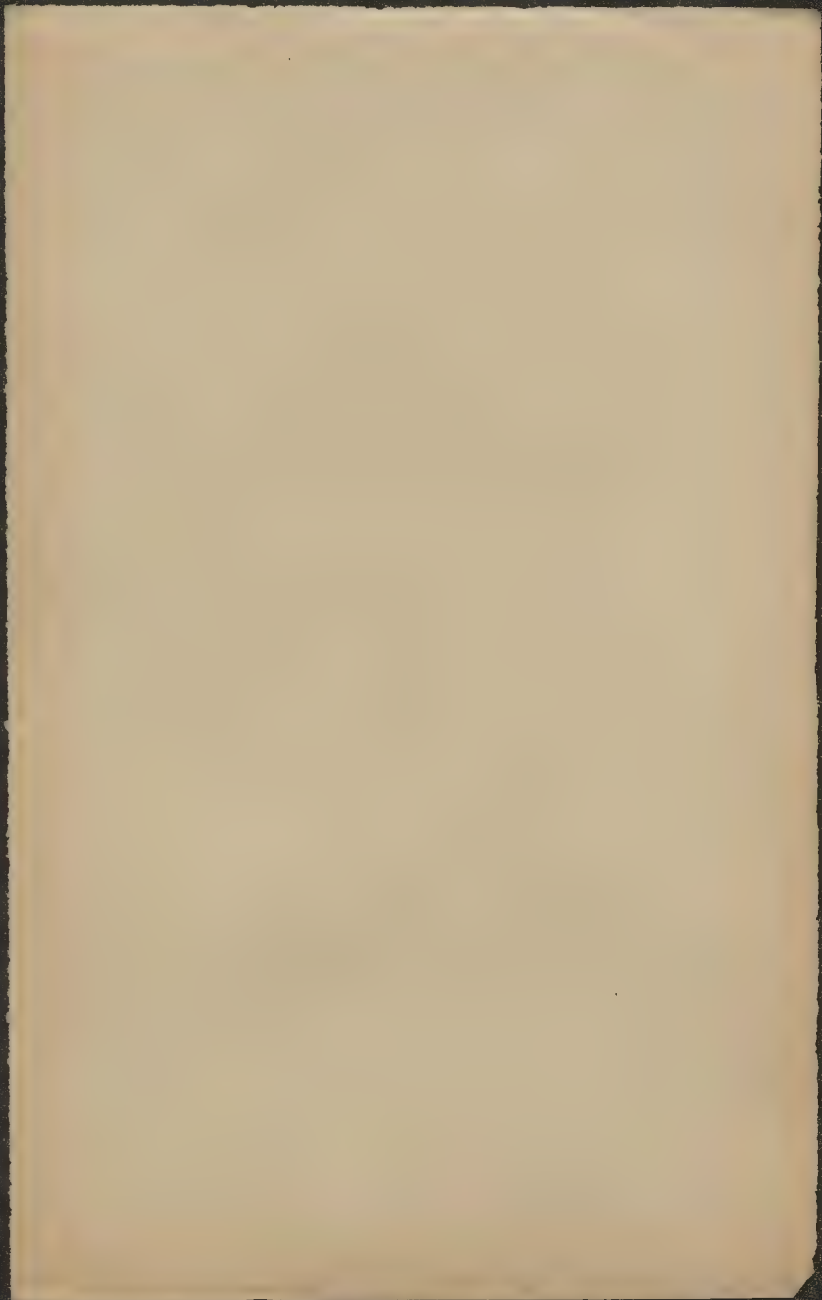
Kołowrot-u. m. ty-oś mu. z wrotu u
wprowadu do wsi w niektórych obwodach wry-
wane, stądaję się z drabiny przytwier-
dzonej w środkowym punkcie do stupa,
koto którego się wykręca. "Ta wioska o
kilkaśmi wrotach od kołowrotu było sta-
re cmentarzysko" J. W. W. 72. 66. "Gdy
więcej się zbierają się w stado i w. stają
jakby tu przejeżdża kołowrot, który teraz gdy
jaka po kółkach niepiłkowany, stois owo-
rem" W. Pol 7. 281. "W środku tam była wio-
ska potężna ze swymi i kółkami i kółkami
i kółkami, kołowrotem wiewanie drin-
kowym jakby tam był o sto mil" J. Dziennik.
1. 6. "Tale kółkowskie odprawało go

Do Urzędu stojącego na terenie lipowej alei,
blisko wrot wrotu "H. Sienk. S. pol. 1896. 11.

1882
Kółtar-a. m. ry-ois. m. z posp. pogard. tych,
mieszkań „Dawniej” były pełne kas.
kiedy miastem rządziły t. zw. „kółtarzy”,
obecnie w tych kasach pustki, w sku-
tek mieszkania ich do spraw miasta in-
teligencji.” G. nar. 1882. 135. 3.

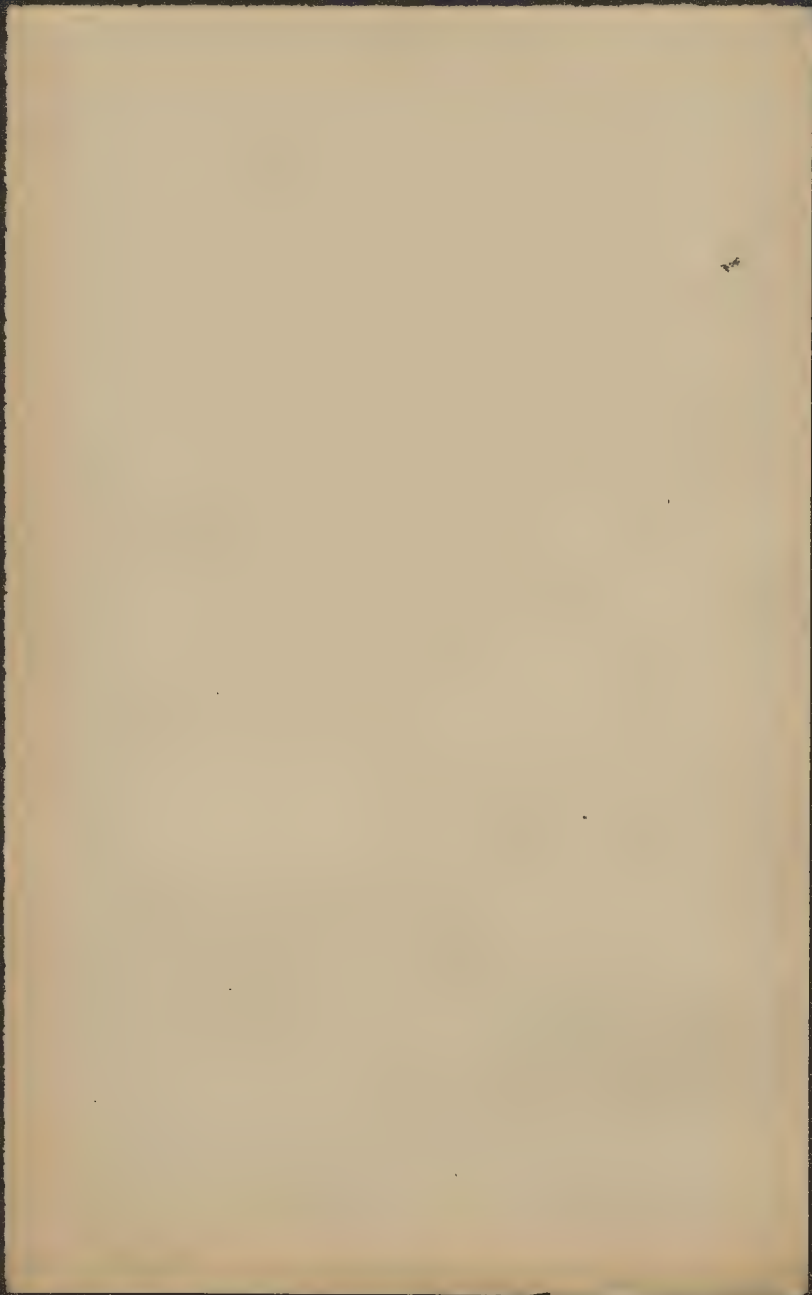
Kołyśanka i. x. ki mu. spiew przy kołysce,
melodja kołyska do snu, po franc.
Berceuse "Ktos' grał kołysankę, i to
tak miarkę, senie, że kława się z
ciska, mcy w harmonijną czołosc" M. Pol.
Pis. lit. 7. 4.

288
Koma-y. i. Komat-u. m. grece. κόμμα, przecinek,
znak pisarski (,) /: w jęz. franc. comma.
znaczy dwukropki :) „Generatośi, której
paniżi nie siega waznie na powdriaty,
stulecia. ledwie nasem komat dziełi”
A. hr. Fr. 11. 46.

1) Amasacra - ji k. ci cyj. var. inc. skup
nie, kębowanie w jedno, rozprosze
nych części; w rozególn. granicach wle
ściowych rozdzielonych w jeden
kompleks. Drugetad w. S. var. 1877. 38.

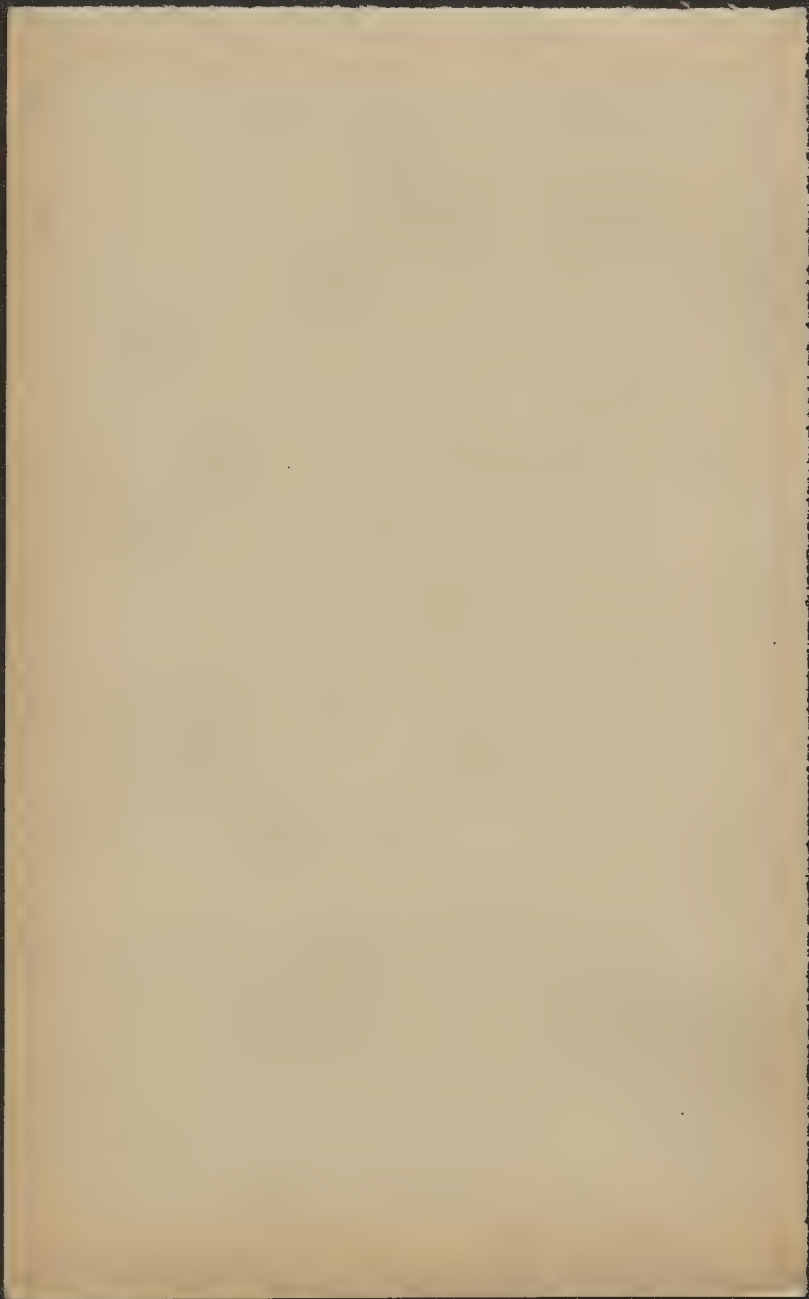
Kombinacja -j. i. lat. zastawienie jaśnie,
zastawienie n. uciwienie, wyprawienie
nie wniośnię, rozważenie, wyrażenie i skut
kowie & potężenie dla sprawienia dobrego
efektu np. bawie, bawie. „Coty się zdawał
zapomniany w jakichś głębokich kombinacjach
i rozmyślach” J. Kwak. Wiek 1878. 2 „Nie za
puszczał się w głębokie polityczne kombinac
je” B. Dół. Środ. buwa 105 „Począł on ten xdr
wy rozsądek i bystrość pojęcia, które mu po
zwalały z małą ilością wiedzy nabytej robić
kombinacje logiczne i tworzyć sobie sądowni
my o rzeczach” St. Grud. Echo 1878. 250.

Kombinować or. udku. sumie kombinacje. 19.
czaj i zastawiać, zastawiać się nad przy
czynami i skutkami „Lawres gotowy na
dole uciąć każdy przeciwnik; mój drogi, nie
nie kombinuj” A. Wilcz. Fort. Sport. 1. 198 „La
wresztem na chłopie, by dągał za wilkiem.
a sam kombinuje, co z tych kawałów będzie”

jak chłopa bliżej robaury "K. W. Woj. Spr. 72
P^o kombinowai', Skombinowai', Ukombi-
nowai' a. d. n. "Tak dotądny opis był
wianogodny świadek podai' uroie, a chyba nig-
dy nie wytykatiowy chłop skombinowai' "Śl. k.
Sgd. 9. nov. 1882. 283. 3. "Jaki to śl. k. uko-
binowau. 'mnie ubogiego szarpię', państwo
opie', i - ani znaku "Z. k. w. W. 1878. 39.

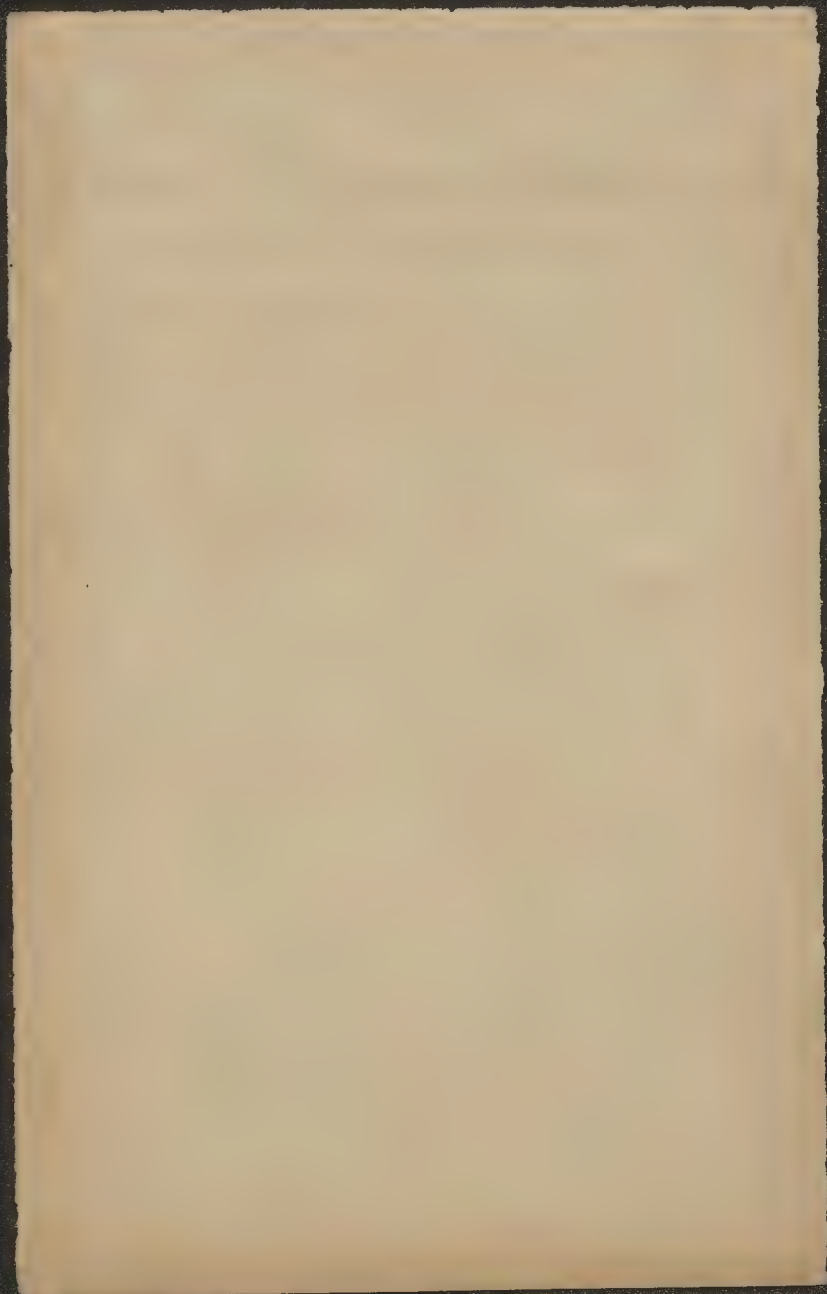
"Był to człowiek pełen rozumu, umięjęty
kombinowai' porządku i ich powody "Z. k. w. W.
1. 34.

Komesciany .a. e od koniet obpityjzy w konie
ty, odznawajacy uż teniz „Kok bieża.
cy w całym tego słowa znaczeniu jest „ko
mescianym“, a tem samym według tradycji
powinien być dobrym dla gospodarki
winic ” L. wów. 1885. 51. 4.

Komedjantwo-a. n. odgrywanie komedji, naj-
częściej „Wiele us probacznia jeryjskom, ale
komedjantow dla zwrócenia na siebie uwagi,
odgrywa śmieszności” „Płkars. Wiś. 1877. 146

Komedyjka-i. n. drobna komedja, satyryczna
leakalna „Tā jidna s. m. stanowi o kelo-
tach i p. zemin tej komedyjki” „Słowo 1883.
13. 3.

1.
Komenda - y. z. termin wojenny, oznaczający
mimo nadzwyczaj wojska daną oficerowi -
§ trakt. „wyhodowała się urobna klasa my-
dawców, czyli ludzi dających kapitał, a mają-
cych pod swoją komendą redaktora i wyprawa-
cowników” Czas 1877. 74. § rozkaz wydany przez
 Dowódcę 4 komendy „komenda przenosi
Chrzecieli, dotwa ku paradiu; u nas była komen-
da w Kowalewskiej brygadzie kochała a wzięła
wata: strasz, sam się nie strachaj; bij, nie daj
się, postępuj wprost, gęsto marchuj.” Ad. Mick.
3. 178 „Oko twoje męgi. oczy na dot.” komenda:
na wolano. „I przyjednani warzeżeni, jaleby
ręczywiście na komendę, ubiegli przed pułkowni-
kiem oboję” Wiles. Tot. 1. 88 „Wad bliżani wa-
żę się szpali w coraz większych chmurach; po-
dziwiał tręba zwody tej chmury i szybowo-
nia powietrzne których jak na komendę
kentały, wielkość i liernuch kumienia” W Tot
7. 283 (+) Komendanci - a - ie. od komendan-

ta - „ Generał powitał go z wysochości swej
komendanczkiej godności „ T. J. K. 27 let. wojny
2. 119. Komenderowaci - c. dok. rzędnie wojskiem
i wydawali rozkaz, komendę⁽¹⁾ z komenderowaci
c. dok. Pochodze: od-na-przy-ty-komendowaci
waci. (2) Komenderowka - i. z. Rozkaz, komenda
wydana. „ Wedle umowy, idąc, strzelać mieli
razem na komendersko „ T. J. K. 73. 159. (X)

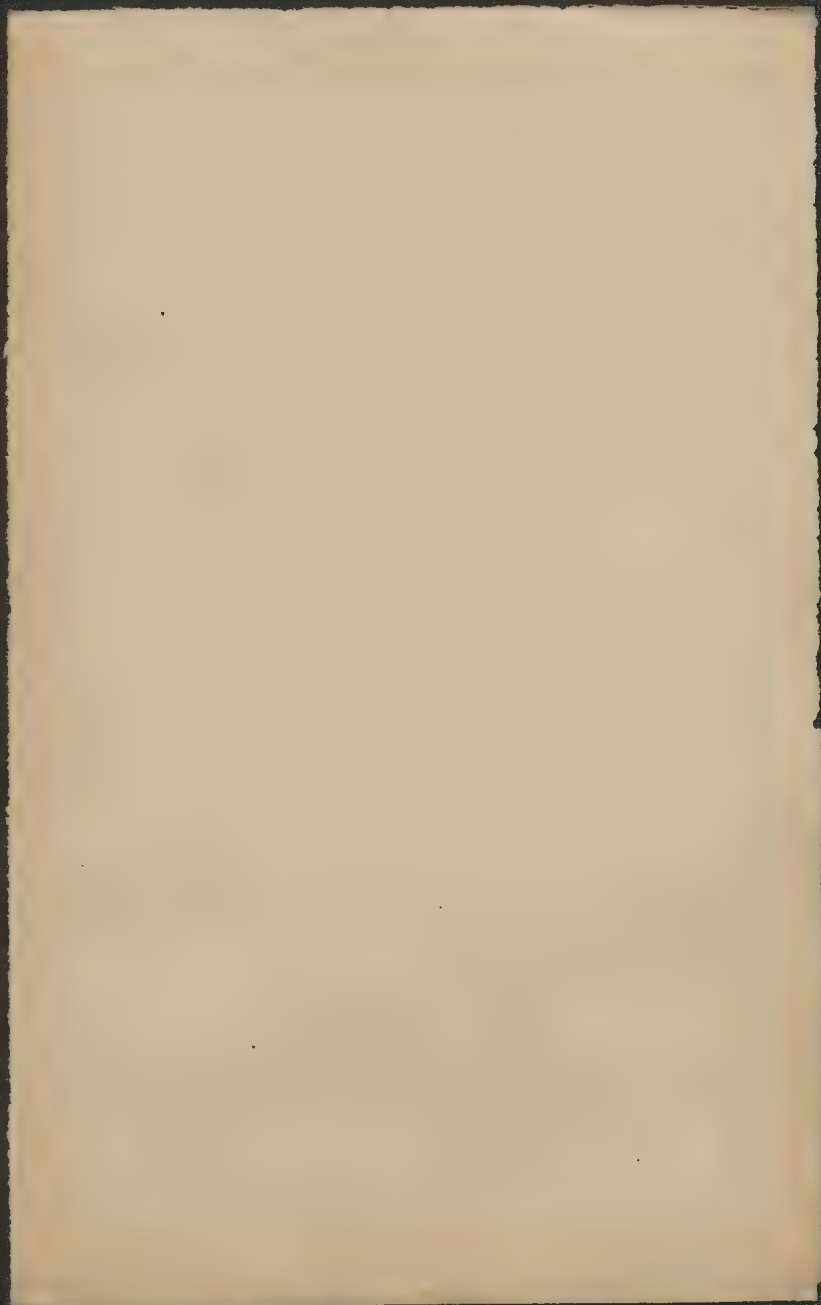
(1) i. Ld. wzmianka o tem znaczeniu pod wyrazem:
kon „ komenderowka : na konie ! bit na konie. (2)

(+) „ Za gwardję stali ulubienicy pana króla
ukraiński, mający komendę w własnym naczelniku
P. J. Dok. Art. Sejmu. 1. 77.

(1) z k. kogo „ wo dwa tygodnie już komenderowali
mnie na poręthi „ Dok. Brud. Kuraz 118 - „ Małach odko-
menderowany był do pierwszej kamienicy, do któ-
rej się dobieć było można „ ib. 138. „ Do każdego
określu „ w przewidzianiu czasu odkomenderował
odpowiednie siły zbrojne „ S. nar. 1882. 797. 2.
„ Za mąż ! skomenderował pan Michut. „ H.
Sienk. Og. i. wie. 3. 444.

(X) „ Chłop musi i stukać komendę odko-
menderować „ P. Dziennik. 5. 34.

(Komenderowai), A zatem do księta! —
 komendujące Franek. — Cóżże teraz musi-
 my zrobić do drugiego połowu żeby nam
 nie kawadkali "Sewer wiek 1885. 267".

10
Komentarka - a. m. vce - y. m. z pusp, vavajai
in l. m., uvagi robie ne, prava ludai z, to
voda jstieho vypravai, objasnenia vmo
ski, "So milosierdnie dla rodaiuy av
tysthi misiatu vyvolai konventu, v
shonpromitovai go, chvyci pevna
simieranosia. "Zt. kras. vied 1878. 17, "Zu
xunoh nad' xunoty i komentarko
najosoblivae na ucho sobie podavano"
B. Bol. brud buru 78

§ Objęcie
nie uctue, uwagi roztępsania robione z po-
wodn jakegośi faktu.

Komentować or. uctm. roztępsać, robić uwagi
nad czeu, wyprawantem uniortu „faktiego
to potrzeba braku kajezia, żeby się tem be-
wii, kajmować, żeby cał. dnie komentu-
wać podobne wypadki” J. B. Kwar. 18. 32 „Stad
umajie dorozkę do miasta, komentować sto-
wa. wyjowidnie. po swojem” J. B. Kwar. 34. 33.
„Berter Lloyd komentuje obecny sytnayz na pół-
wyspie Balkanickim w sposób natspijazy.” Z.
unv. 1885. 124. 1.

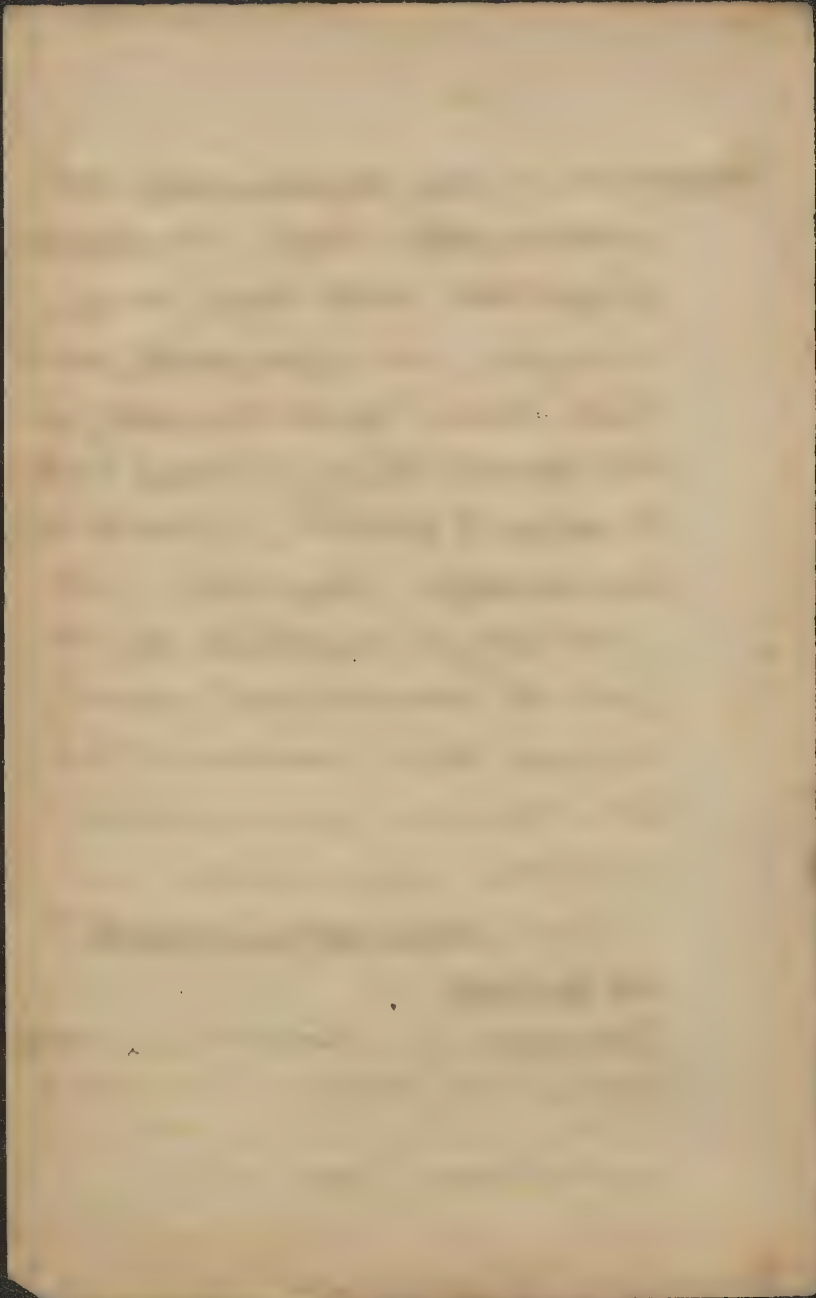
Komerari-u. m. franc. męporozumienie, warń.
^{Babych}
musliem plotek i intryg; w l. m. Komerar-
ie-i p's-plotki, babskie intrygi, swary.

"Takby to wyśtało na jaw pomiędzy nasze
babki kochane, toby się z tego kłócił jakis'
taki komerari, żebyśmy go nie zmyły z siebie
do śmierci" L. Kark. 4. 68 "Ich dom był ste-
niem komerariów z całego miasta" ib. 265

"Nie miała pani wojewodzinia innej roz-
rywki, nad komerarie swych faworytów,
nad plotki któreni je karuiono" J. J. Kr. Słta
War. 1. 102. "Dobra, łagodna, wyrozumiała,
mimo uszu, miśniska wozelki komerarie
z niechęcią... nikomu wody nie zamężyła."

J. J. Tex. 2. 396.

Komerarini-a. m. ciałowiś bawigay nie ~~komer~~
plotkami, siejgry komerarie. Komerarinica-y
ż. "Przypominam sobie słowo tej radadzie-
kiej komerarinicy" J. Korzen. 4. 56.

294
Kometā - y. i. ^{niejse.} § fig. pers. „Malec, ktoray od nie-
dawna 'podcihi' nosi' kanczli, mieti je
kucykle x tytu kapiuana, i to najinsiej
x kawalliem kowanki, uiplawizymu powo-
rozpoveb, co sie w dzienizym jasyku na
rywato komety." M. Bat. Paris. Diany 10.

komfort - u. m. ~~be~~ com. ang. wygody w urządze-
niu życia mające cechy niezręczności i wy-
kwintu. Wstawiono miłe w gościnnym po-
koju, urządzonego z komfortem i przepychem
królewskim "Bot. Pam. Pam. 112" "Jeszcze nie mają
tak sam, to to co on daje, wygodę, komfort, wol-
ność" od troski o chleb na jutro, uwolnić za ko-
niecne w życiu "kt. Tab. Kw. Sum. 70" Narsi przed-
kowie nie mieli wyobrażenia o wygodach i kom-
forcie "Wiln. Tot. 1. 178" "Strój jego był wojowy
kwintusyjnego maku, niewidny, jednobawny,
wzrosty wygodnie, a twarzą naskadował co nim
młodz angielski, w której komfort stanowi całą
niemal wygodę." T. T. kw. 1. 19. "Wzrost do domu,
który był starannie i z komfortem urządzo-
ny." St. Grac. Edw 1878. 256. "Podziela swój
afektywny pałac, po magnacku i z niemałą
kłoną komfortem urządzone" Quis Narr. 22. 378.

Komiczność - ci. ż. Komika - i. ż. Śmiechawość d.

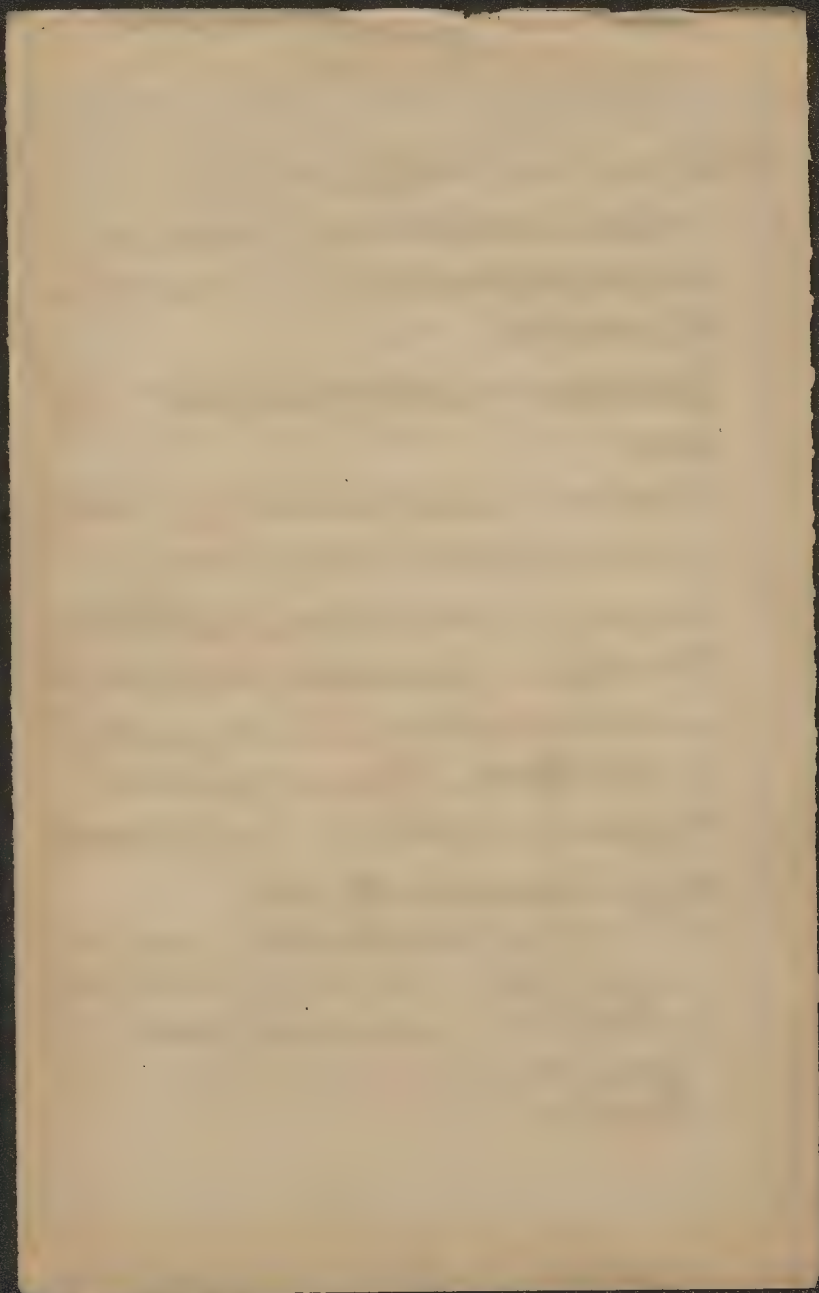
natrona w naturze ludzkiej, w przewadze
objawów kmyślowych nad duchem, przeciwstawie
nie wrażliwości

Komiczny - a. e. posiadający przymiot komicz-
ności

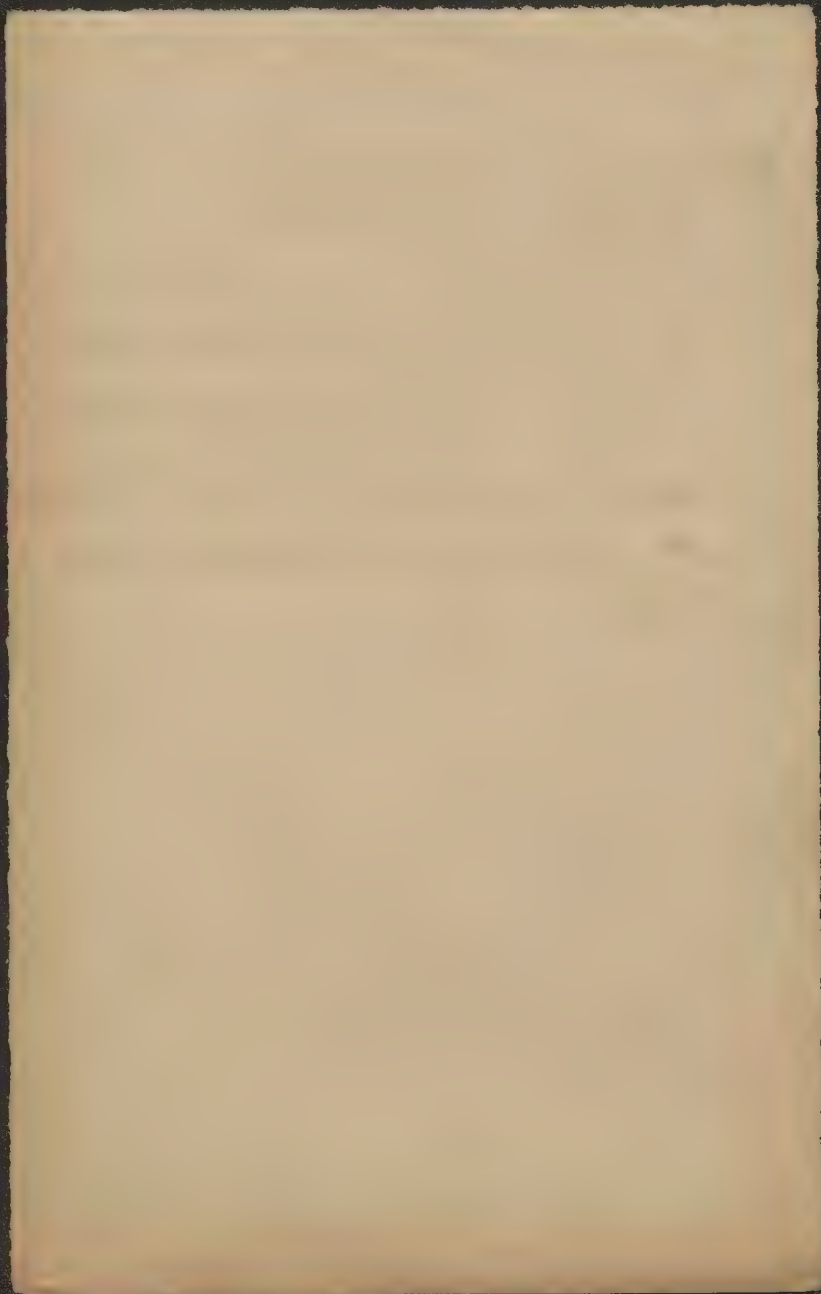
Komik - a. m. aktor przedstawiający rolę ko-
miczną (ż) ciałowi śmiechawy, kłakawy.

Komiczny - u. m. Duch komiczny, ^{rodzący} ~~wspierający~~ ~~cechujący~~ ~~cechujący~~
komiczności w jaśniejszych ~~u~~ ^u ~~tworze~~ ^{tworze} ~~satuli~~
"komiczny w tej formie kłakawy, przesady"
Kav. Czer. 1878. 142 "Słuchała ta Tęczy komiczny z
tragizmem, w spóśb łogin i nie usprawiedli-
wiony" St. Kozem. Blum 1882. 405.

(1) "W jednym dniu stracił trzech amantów,
jednego komiczka i jednego naiwna - to ciós, który
da się uciąć i pierwotnej scenie, a ciós
dopiero tak autentyczny jak nasza" G. mar.
1885. 118. 2.

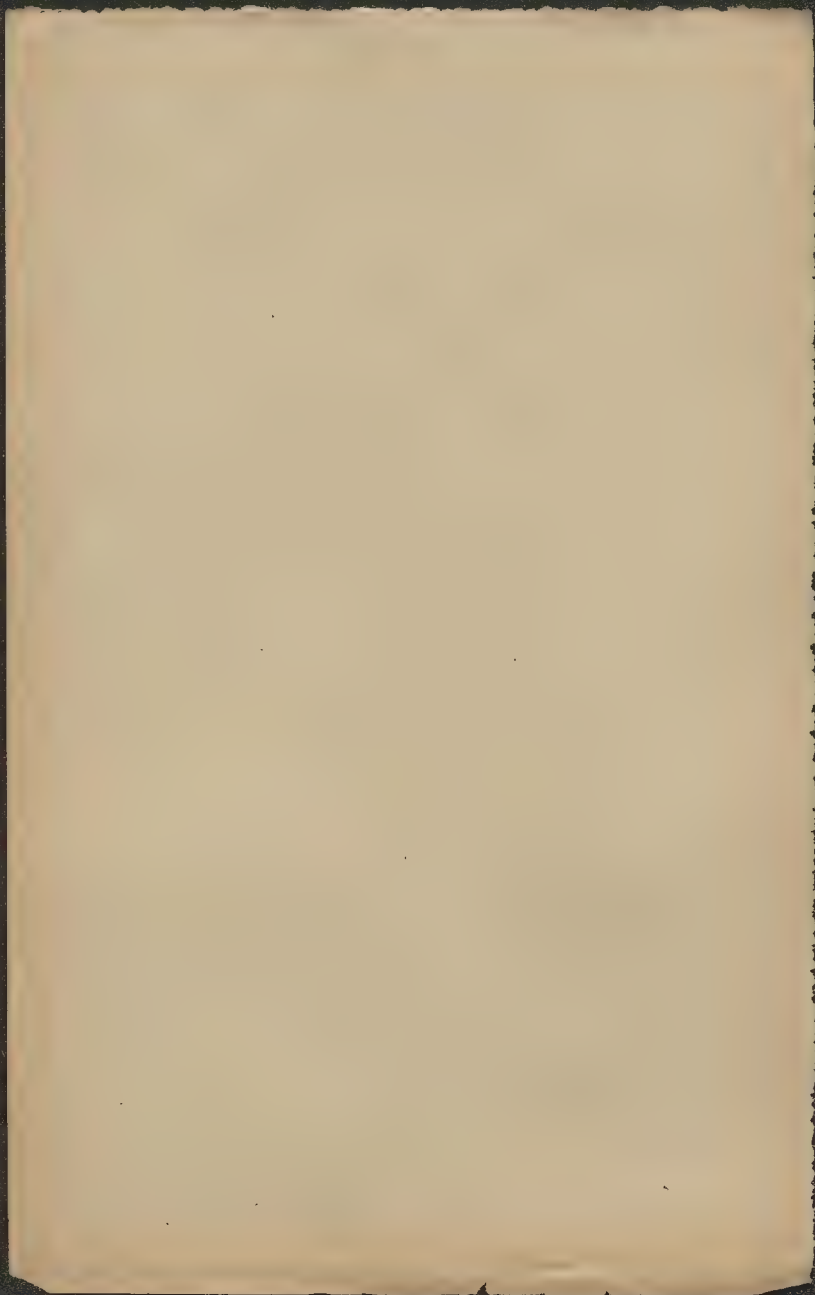

118
Kominowy. a. e., Kominowy- a. e., od kominu,
kominika, u Łd. jest dziś używane „ko-
minny.” „Robotnicy mają miły zabiepieko
nie od wypadku w kawalce prostronka przy
wzrącego do ławki kominowej” Kur. pow.
1882. 239. 2. „Mieszkańcy wsi uciekają do
stolicy przed zimowymi kamieniami i jedne
stajadnie kominowych wieców” Z. Kark.
9. 75.

Komisant - a m. ci-toś. um. ajent handlowy,
utawiający przerzyske i sprowadzi towa-
rów, jendiaży sam z próbkami tydzie i
zawierający umowy w imieniu firmy.
ktorej sławy „Wygląda” pr. y. wiecie i nie
miał porównu ciałowicha, który speculuje
na międzynarodowych, chociaż wieści go za
komisanta podróźnego nie nie przewiła
dka to „D. Pol. Nad miedr. Dan. 46.” Wraz z
komisanci bankierów i zadowolony jendia,
pieniora klasa” ib. 36 „Wzięci” go za po-
dróźnjego komisanta z Wordaux Lit.
Hybr. 57

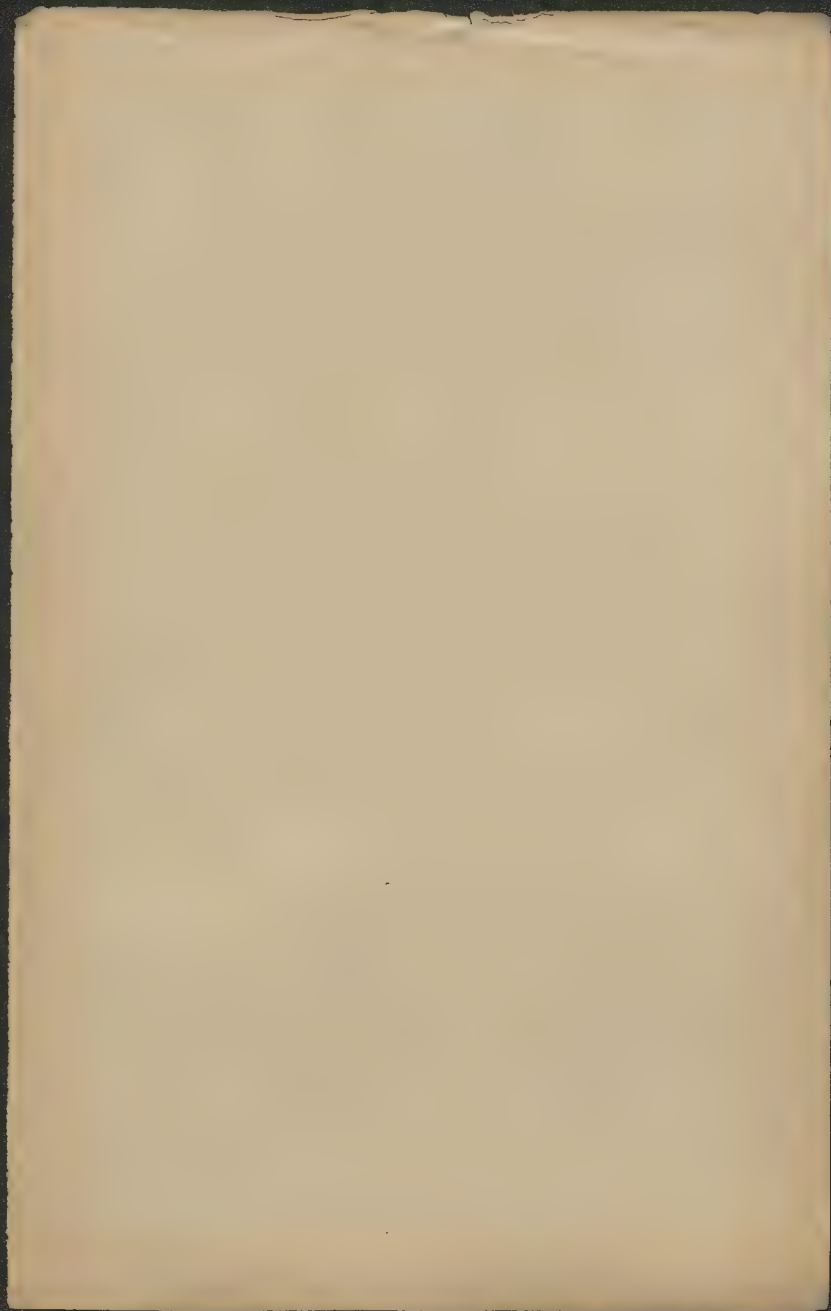
cf. Lit. Komisarz, napewnie myłke, bo w porzyska-
dach jest komisant), Komisjowarz. Czy to 2y
ed. poprawiono?

komisarja - j. k. vje - myj. mu. prav. razg. ko
misarshi u pravah u dohodu ~~mu~~
"Lwicnowa prajekci" do staroga z komi
sarij komisarshi u wlozgo nakaz stanoznu
si. "uz" swit ze strelbi, na polowanie. Su
ny na czynnem misarshat. Nakazow a ko
misarij prajekciogizycki strelbi misarshat
T. k. for. 2. 3. z misarshi komisarshi u, o ko
misarij „Pawosa misarshi do Takwicij
sie na komisarji" ib 19 „Zak bzaiern
wiad interes jaku, to misarshi na komi
sarij." ib. 21.

Komisariat u. Komisarjat u. w. i. p. u. w. i. ad-
ministracji wykładowej. Stwierdzenie komis-
yacji i na jejich dostawach groźna
uciążliwa "D. Pol. Prud. burz. 3.

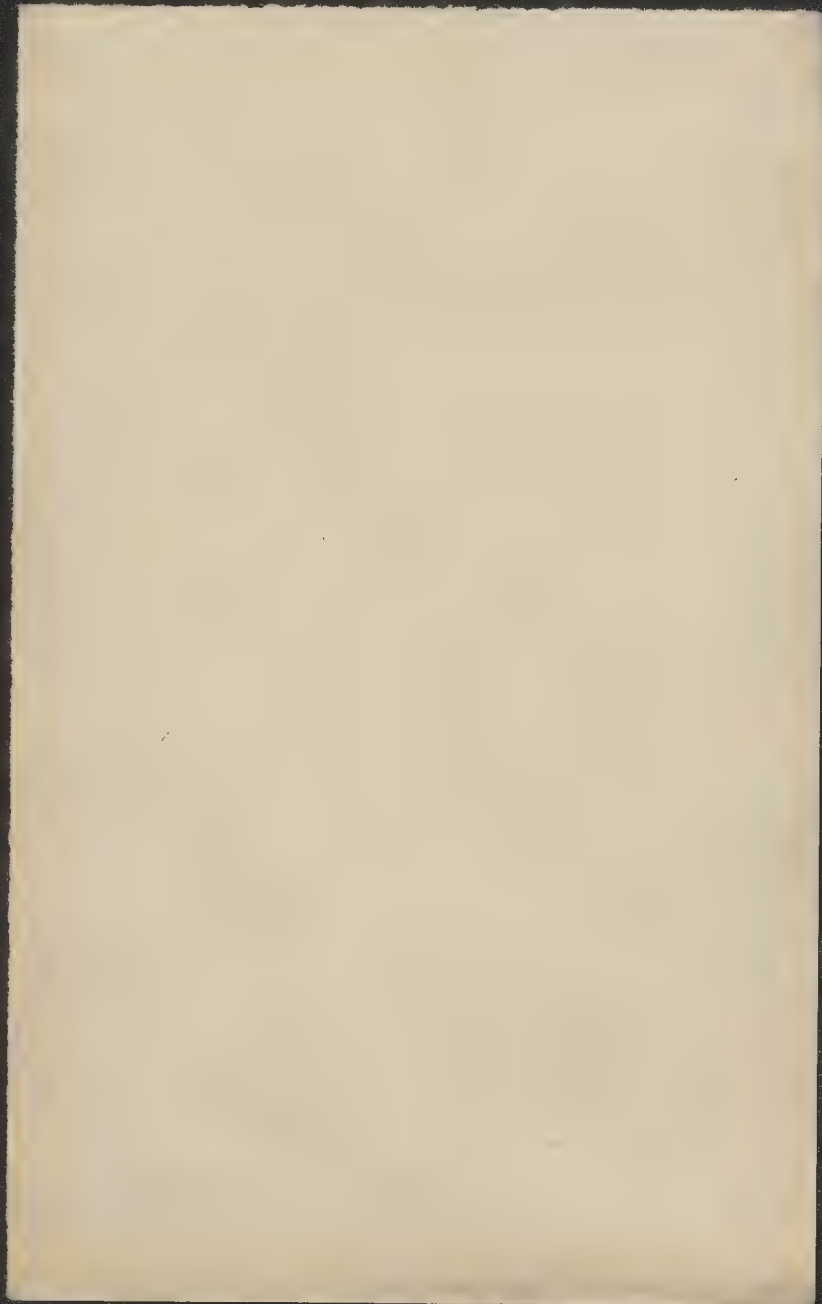
100
Komisarji - a - ie in komisari, karhiny
Dobro. de komisari malokoy, "ed
suata si traba komisari. Stokoy
si v'iguzli." T.T. Jan. 2.9.

197
Komisarowai' st. ch. udhu, polnii' uszgo komi-
sarsa, nalciei do komisji " Czasu pok.,
ju jekici, portuje, komisariuje " J. J. Kraw.
2. 198 " Deputat trockg kancato uciari
o wzgraniczeniach, w ktorych komisa-
ruwat " ib. 31. 185.

112
Komisjoner - a. m. rzy. row. mu. z fr. u Ld. kwai.
sjowark. faktor, postawice publicy, Lra.
na przyrzedt inwalida ktory sie unowit
hotelu komisjonerem "D. Dob. Pam. Pam. 8.
Z agent handlowy lub kupiecki. Dziadajacy
na wyzej mlocenie, "Donowa know o no.
wej defraudacji popelnionej przez komi.
sjonera gielniowego uci sadowq jego twoni
teretio" kur. lwow. 1885. 64. 4.

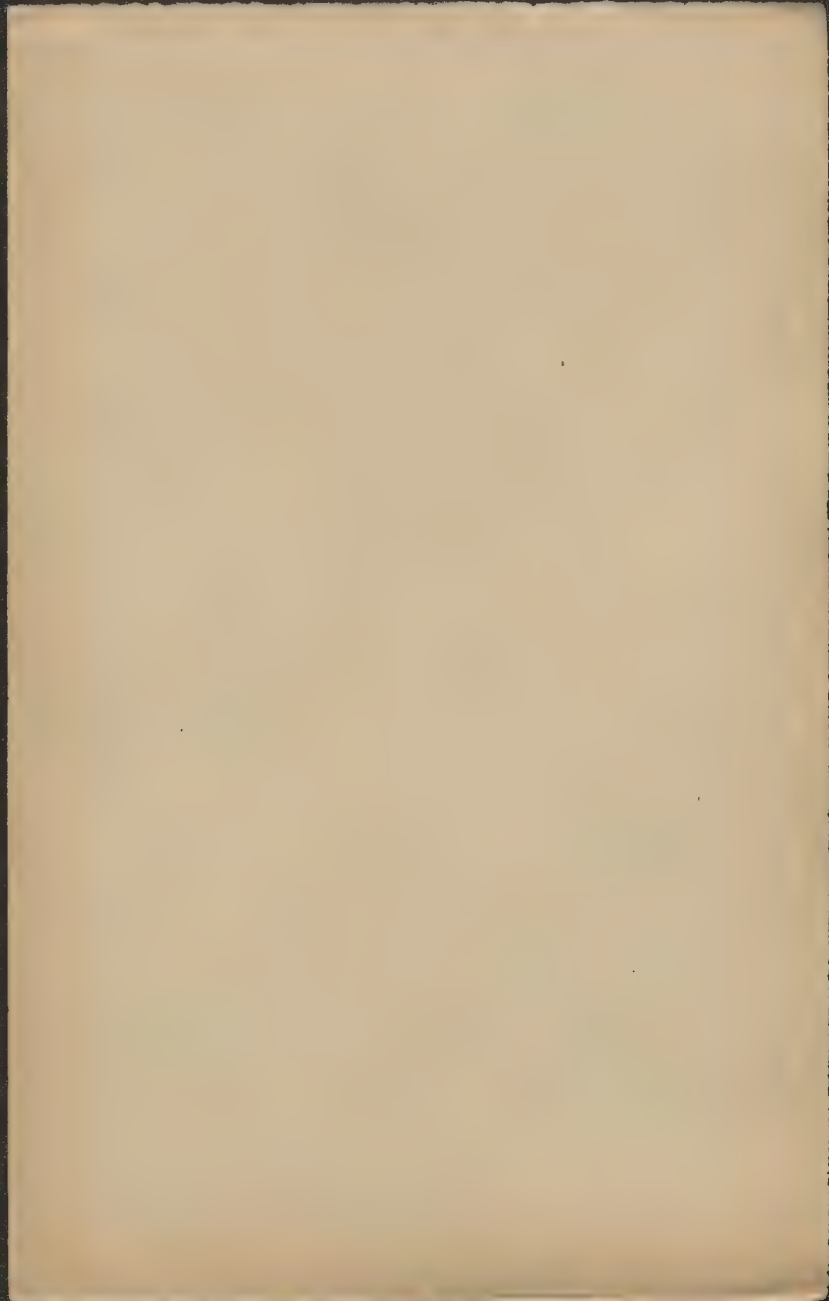
189
500
Komisny-a-e Komisowy-a-e głównie mówią o
chlebie: ^{kutusiowski,} Dostawiamy wojsku przez komisarzy
"Przywieziono kilka bochenów komisowego chleba
i panu Harszowi" w Gazet. 2. 132. "Zapowie-
dziano, że miasto będzie mieć obowiązek dostar-
czania komisowego chleba dla wojska" 7. kw. 2
7 let. woj. 2. 32. "Węziemom rozdano chleb ko-
misowy. postanowiono wozy i jarkiejs' pociągi w ko-
ciotku Dali" ib. 150

Komisent a. m. nci utow. rum. w handlu. na
gielnie i t. p. ten co przewidac ajendow
nyh komisjonowaw, kapitaly dla obra
cania usienii „Friedrichsriegt na rachunek
komisenta swawne spekulacyj gielnowe”
kur. lura 1885. b. 4. 4. „Syndesene porzycis
zylawac do policyi komisentichow po
swiernyh rum depozyta” ib. 5.

Komitet-u. m. ty-ów un. franc. comité, zebrenie kit-
ku osób z jaskiego zgrupowania to ciu
nawad rozpatrzenia i kierowania prawz. "Komi-
tet przedwyborowy uchwalit przedwazyt ko-
mitetowi cztvoremu relacy z wyslaniem
niem kandydatury pana S." G. aw. 1887 17. z

Komisyja z ...
... dobre porozumienie,
zgoda, przedstawienie z kims' „o najlepszej
zgodzie i komitetywie będzie z family, przy
wat' j's o lada okoliczności" J. T. kw. 17. 22.
„Zatem go bardzo mało... interesu i komi-
tetywy z sobą nie mieliśmy" Jd. 22. 10. „Z cię-
cia, i niewioma i żona stolarna były w ta-
kiej komitetywie, że na gawędki siadywały go
dzinami" B. Pol. trud burz. 6. „Wynyscy w naj-
lepszej komitetywie ze sobą zeszli z góry kam-
kowej." L. Kaczk. 4. 332. „Ubolewałbym nad
zerwaniem dobrej komitetywy między pań-
stwem". Jv. Skar. pan. 15. „Był z deputa-
tem o bardzo dobrej komitetywie" J. T. Kwan-
tyg. pow. 1882. 1) „Ułócili się przy snachach i
mających ale te burze wdziennie przecho-
dziły szybko i po nich znów w zgodzie
najlepsza wamcowała się komitetywa" J. T.
Kwan. 38. 144. „Nosi się pieczęć, widać się zgłoszy

zawsze w dobrej kornitywie A. hr. Fr. Dzia
ła g. 233.

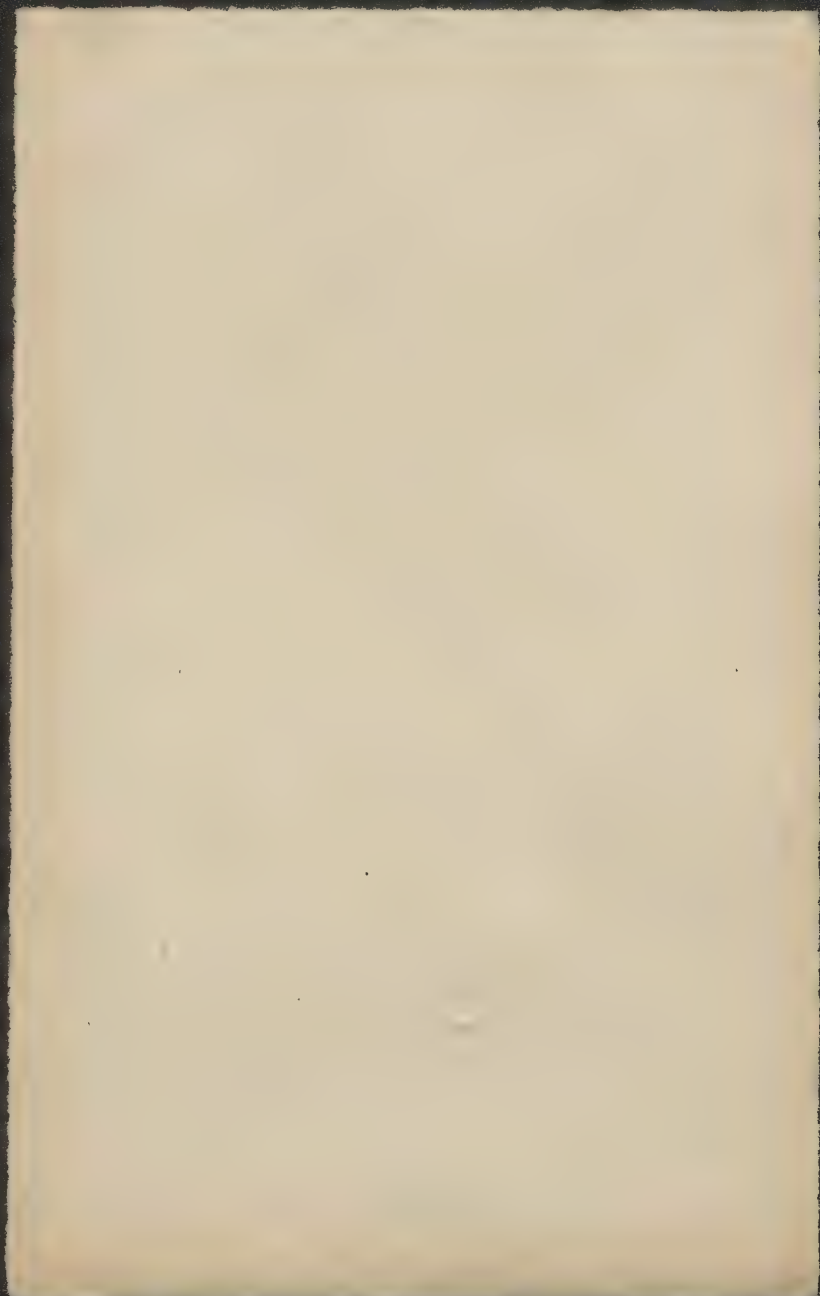
Komiswojaker n. m. ry m. franc. commis voyageur, komisant, agent handlowy lub kupiecki podróżujący w interesach handlu, rozmaitych próbek towarów i kawierujący umowy w rozmaitych miejscowościach w interesie domu własnego i innych

Komiswojakerka - i. z. kobieta podróżująca jako komisantka. „W Sawoży komiswojakerki zwłazka w przeciwności kobiecego handlu prawnego” „Zapiski” 23. 8.

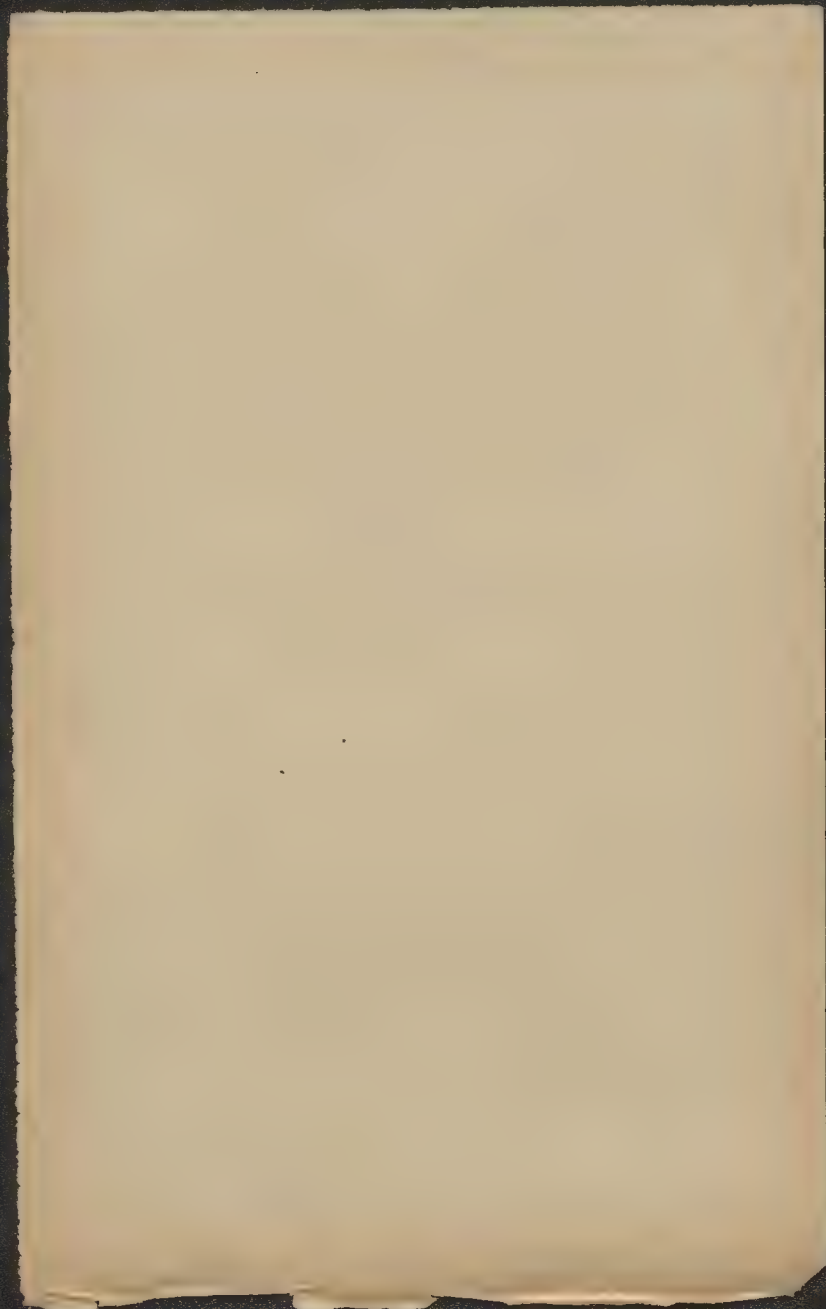
„Granville, miasto przewozowego handlu, pomiędzy Southampton, Jersey Guernsey a Normandją, miasto przejściowych komiswojakerów.” K. Chęć 9. lipca 1888. 23. „Ziemia jak Anglii i Niemcy mają perłami i nowo do sprzedania wieloletnie kolombia, prawiła na komiswojakerów. Wiek amerykański i hiszpański, których mienią się nie zbadał” 27.

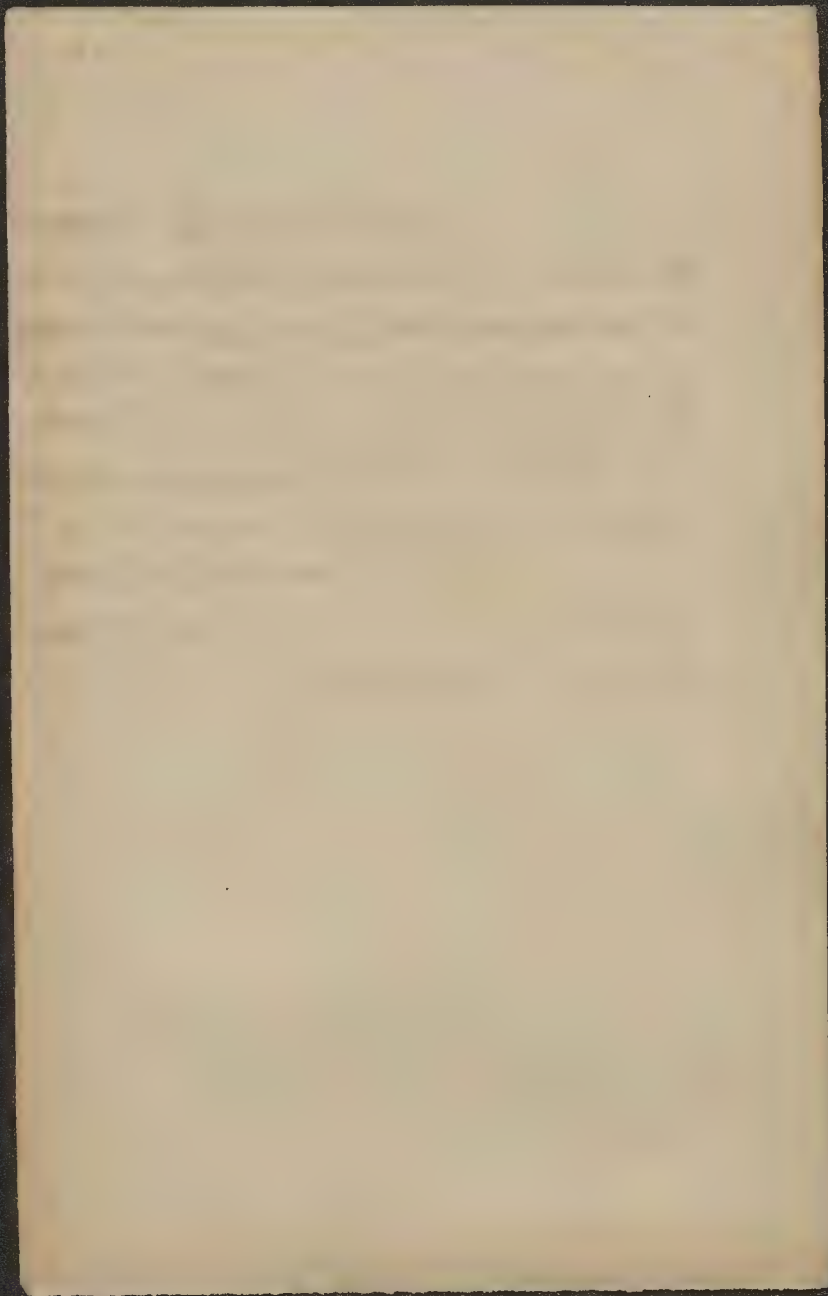
Kommixeracja - j. z. Tac. współzawodnic, polito-
wanie. „Dla obudzenia kommixonacyi,
i praca skąpstwo, nieścisć się w alkiernu-
kypowshiego domu” JZkran. dyg. powa.
1882. 19

Komisia - y. k. dy. nau. franc. i prost. p. k. o. y.
wielka siecia bez drzew, tylko z w. p. k. o. y.
do komisia b. k. o. y. subien : t. k. " Ko
misa uiegrabna, na niej : k. o. y. k. o. y. k. o. y.
kras. wiek 1878. 4. " Od siecia komisa :
na komisia wielka uiegrabnych k. o. y. k. o. y.
St. 10. 100. , k. o. y. k. o. y. k. o. y. k. o. y.
fotografic " 11. Sal. D. k. o. y. k. o. y. 230. " Staro
swiecko komisa " A. Wilk. Fot. 1. 31.

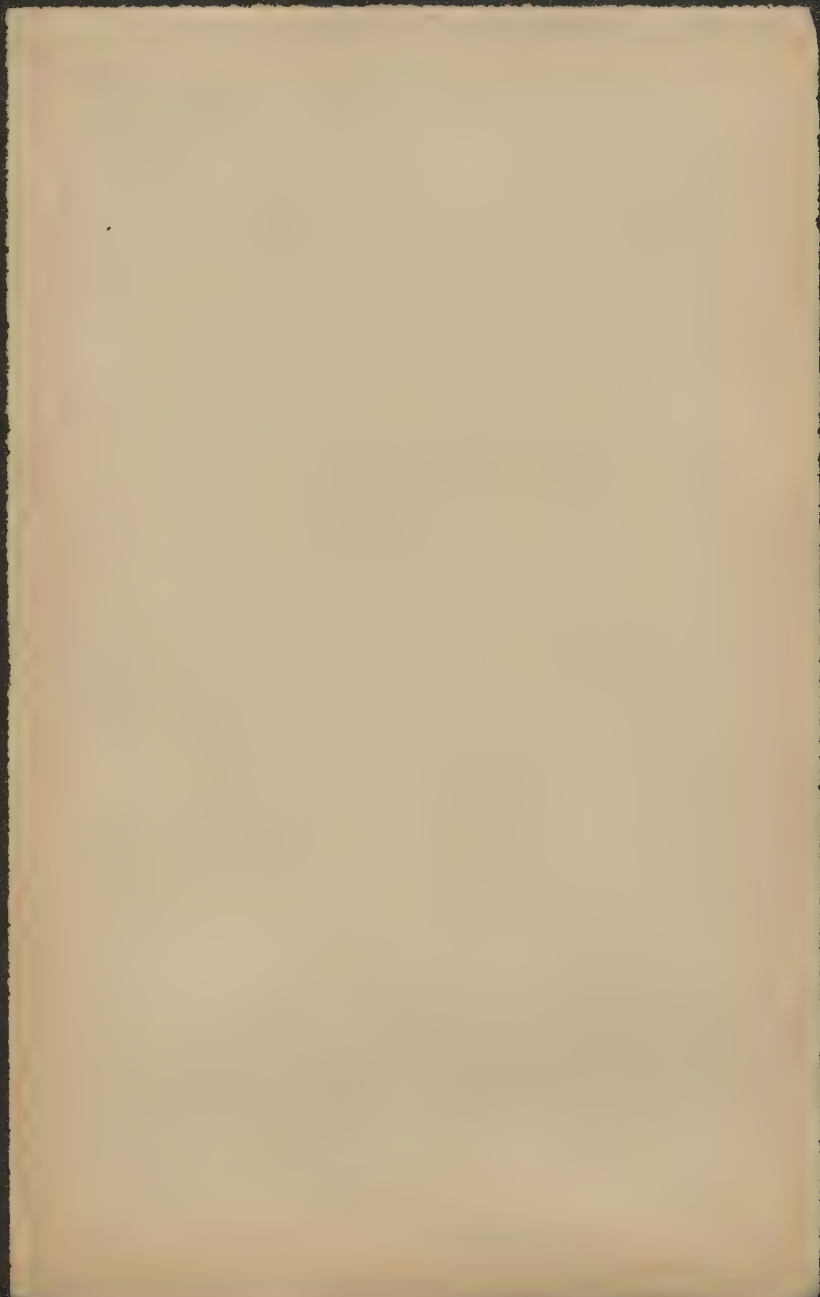
„all... umiaru i myśliw. kad tute, alatha.
piersiowa u kwierzeia „Kordelasem dzika
do ziemi przydławił.. czarna proszka z komo
ry aż na pióra sięgnęła z wysoko.” W. Pol. 7.
19 „Czy w Teb? czy w komorze strzał pieru
czy zgodził?” ib. 185 „Rozjęzalonego odynia
odwacinie a wzwanie pod komorę uderzył
i krętem potoczył” Au. Wi. 5. 10. „Pierwszy
strzał trafił kumia w łopatkę, drugi w komo
rę sercową” Słowo 1883. 26. 3.

306
Komorowai x. wot. mieszkać komornem „Miesz-
kać w mieszkaniu i matką, i siostrą”, gdzie także Fran-
ciszek Komorowai „Sęd. sąd. w Orenowie G.
nar. 1882. 285. 3. „Podczas tego komorowania
utrzymywała się z myrobek” ib. 283. 2.

Kumosa . y. 2. Kumosa . y. 2. praw. luy. bot. in-
rej. Nazwy: Chenopodium, zielono
z zielono rosnąco wszędzie przy drogach i bu-
dynekach które często w pieśni lud. wspomina-
ne. Na polu kumosa nie będzie w stodole
ni która "O. kol. 3. 211", Oj na polu kumosa,
a w stodole i która "ib. 4. 231.

Hi. mo'ka - i. i. hi. rek. nu. z "gra w kumorku"

zabawa towarzyska, w której nie pyta: "gdzie
jest kumorka do użycia? czy w podł. nie
pomieści."

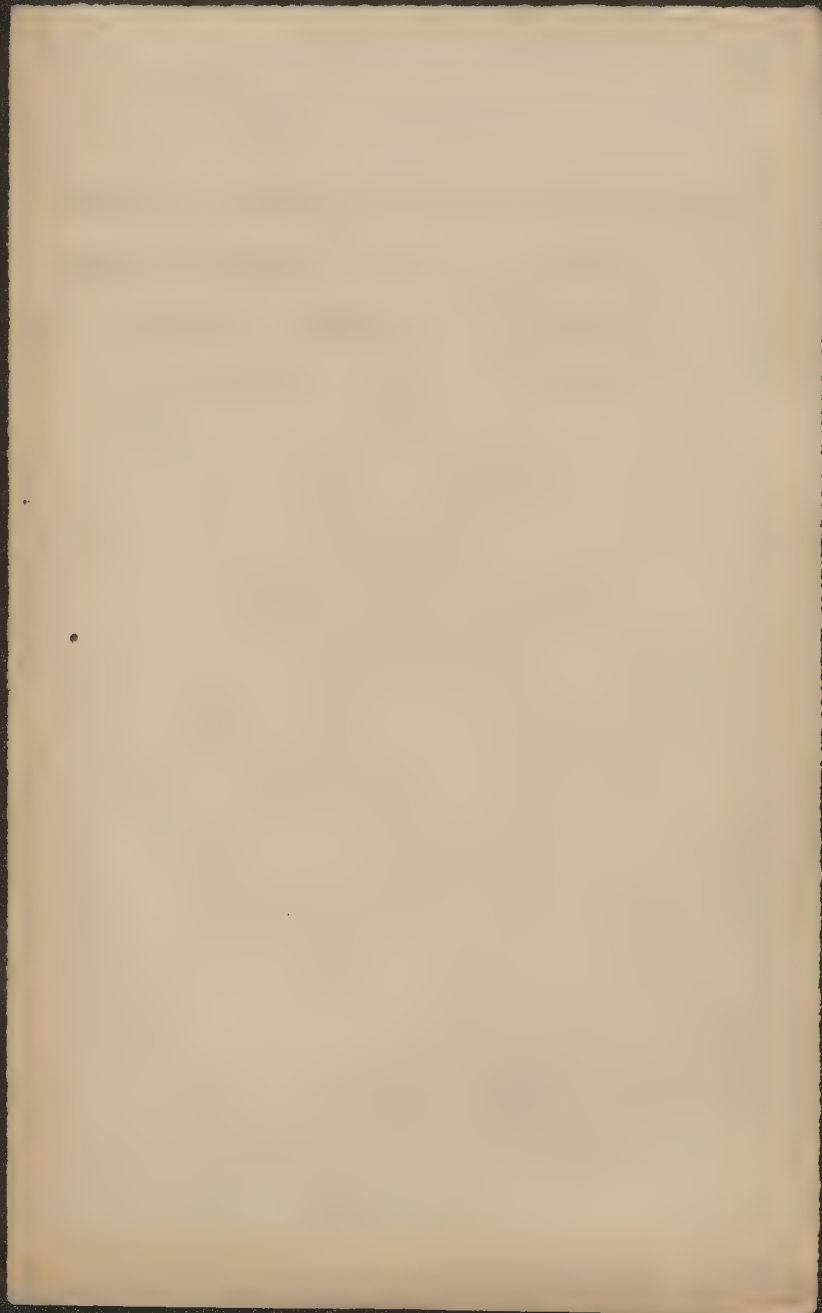
do mow. mł. ob. Krak. Znamie użycie w konpo-
a w Pol. i. w konpo. Konw. mł. użycie
użycie użycie do gwałcenia i przymus-
nego sprzedawania mł. użycie użycie
długo. W Pol. i. Konw. mł. jako kł. dawa-
ny przez gwałcenie mł. użycie i adwoka-
ka mł.

Komorusia - di i. zdrob. prou. komórka, komu-
reńka „ W siemi grójg, w iabie grójg, w ko-
mórusi buri dajg.” O. Kolb. Kuj. 2. 255

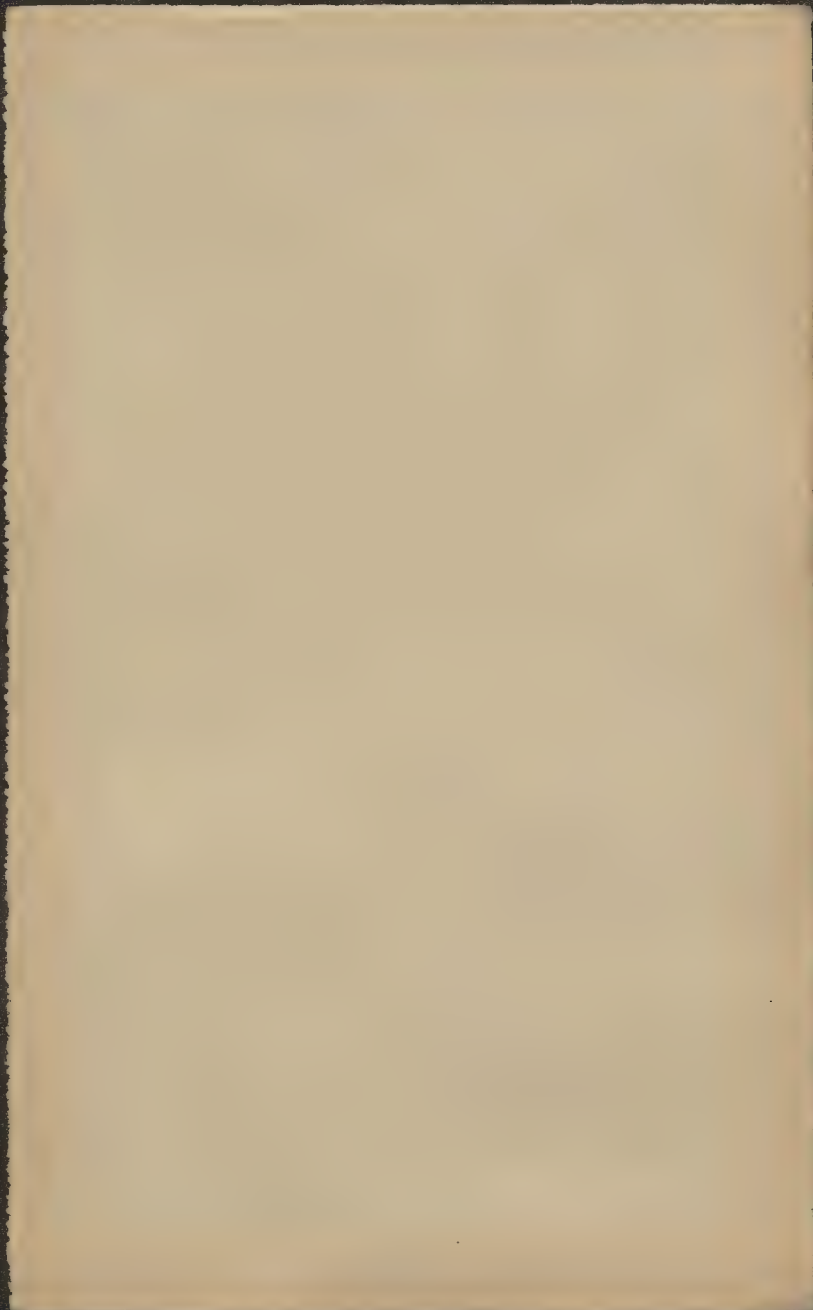
Kompanista - y. m. sci um. frau. Dobry do
kompanji, wesoty i xgodny towarzyz.
„ Ustwany i pokorny, wesoty i Dobry
kompanista ” J. Kvasz. 39. 66.

franc. comparse
Komparas-a. m. i Ld. ? - figurant, statysta na scenie, fig. w jaskini, bądź towarzyszenie osoba. bierna, nie działająca, milcząca „Turibz miał wytrawianą zuchowicie, grająca w potrzebie rolę komparasów, gdy komedia, jaka była na pułku „Dziennym” J. J. K. K. w. 1848. 50. „Dy ty wreszcie figury bez tytułu i protokół do literatury i sztuki które odgrywały rolę komparasów w tym świecie niedzielnym, obywateli” M. T. w. 1880. 348. „Książka siódma jak niemal najpiękniejsza przybywa (na trybunał), wraz z mężem, który jako komparas bywał jej zwycięzcy” J. J. K. K. T. p. 1882. 131.

Kompartyment - u. m. ta - oio mu. z franc. & pre-
grada, przegródka, przedział „Miała
wysoko na srebro i złoto.. miała miała
swe kompartymenty po skrynkach, bo tu
nie było żaden nie był wgradowany” J. K. W.
Wiek 1878. 47. „Chaos nowych i starych
drutów, porzucanych na kupy, podlega po
drutowa jakby ścieżkami na jakies kom-
partymenty osobne” D. Bot. Var. Am. 169.

15
K^om^op^on^os^ou^ota - y. z. ty mu. lae. wyuagrodke
nie, korażc^o uwytkana w namian ka po-
uierionu ofianu „Porzedny ka myś bez
mitośi jawnie i ouywisie wukala dla
siebie kompensaty” y. l. uwar. wiek 1878. 51.
„Też same pienigke skadane wrocie.
wo w kario uwazdnowi, stannowily by
juz pierwsi majstok; a loterja xjasta to
wraytku, bez kadney kompensaty” y. l. H.
2. 5. 310.

208
Komplanować sk. w. udku. lat. zawierać układy
spór koniugac. Wyprawiono niżej księ
cia, aby czuwał nad układaniem instruk
cji i komplanował w razie potrzeby z
prezysiem stronnictwem "L. dybl. Prum. nauk
i lit. 14. 422

Kompleks - u. m. ksy un. lae. zbior wizeru-
tek uniwersytetu i losu przedmiotów, uwa-
żany jako odpowiednia całość, do za muwa-
ni opactwa, tego dawny blawat, drinaj
kollegium. Znowu cały kompleks wielce zaj-
mujących numerów "k. Chęst. F. lew. 1886

219.

110
Komplet u. m. ty. m. z Warsz. u nauki
cieła tancerów zbieranie wiadomości dla
praktycznej wprawy w tańcu.

34
Kompletowy x. o ~~tenie~~ ~~komplet~~. komplet sta-
nowięcy, całkowity, kompletny, który
nie nie brakuje & pod każdym
względem taki „Te parcie... jakby to po-
wiedzieć o twoim, takim... no... kompletnie
i ewangelii.” A. Wilk. Łot. 1. 161.

Kompletne prync. całkowite, zupełne
„Nauka mi dała mi wiadomości o
kompletnie stracił pryncypalność” A. Wilk.
Łot. 1. 59.

Kompletowai' ^{ndk.} st. ex. Dopetniai', wzupetniai'.

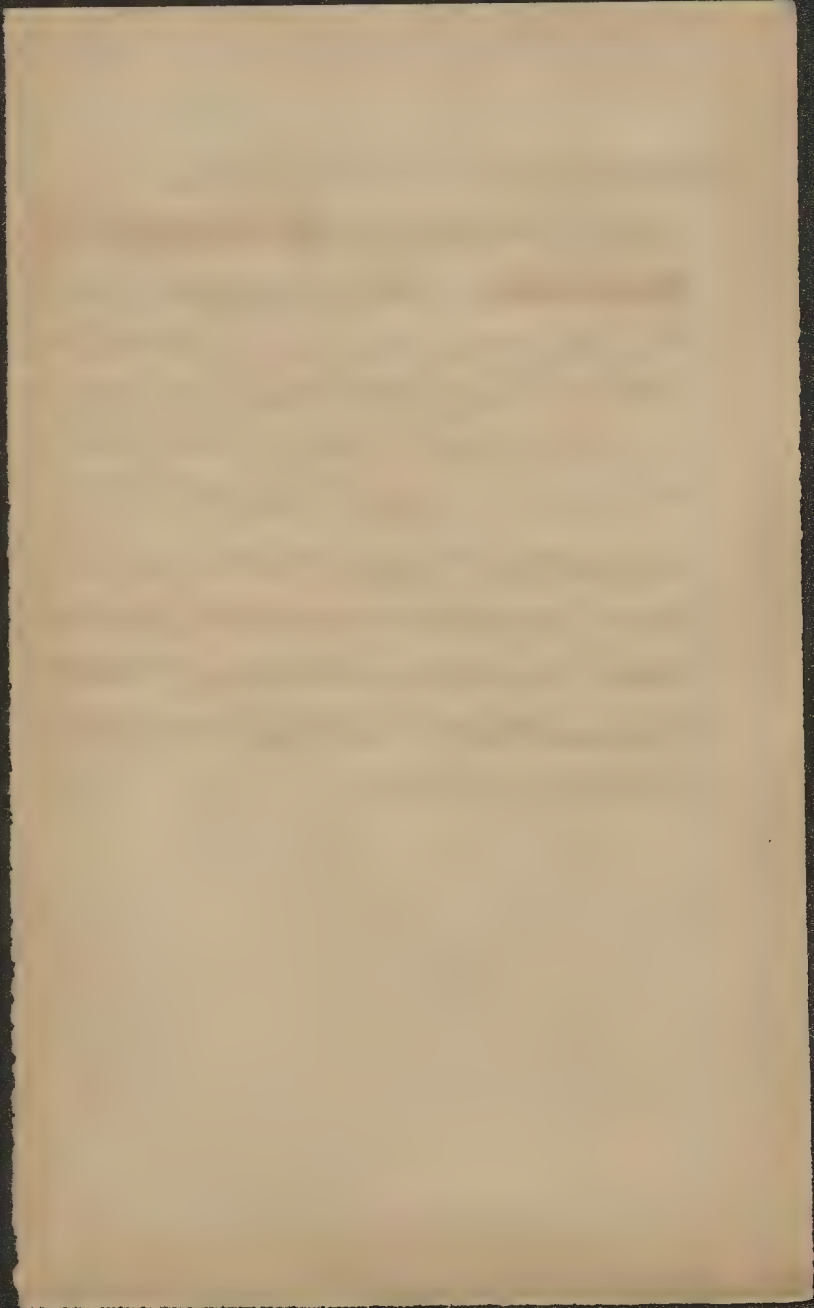
st. ex. dok. Dokompletowai', Skompletowai'.

Ukompletowai' - wzupetniai', dopetniai', „Z
przybyciem panykai, edukacja ludki
ukompletowata uz pod dyktando nuczonych
samuj panu.” F. F. Tek. 2. 29

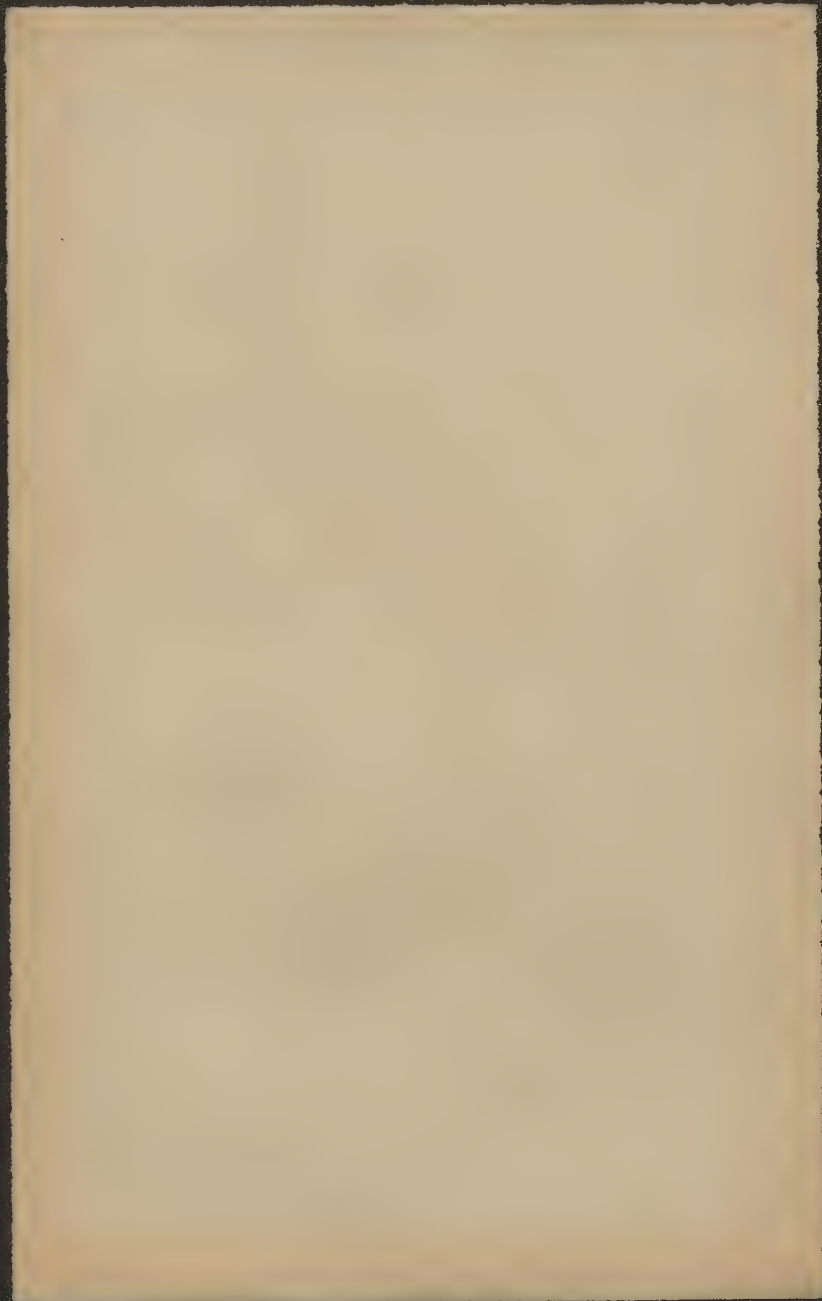

Komplikacja - j. i. łac. zawiązanie, zbieg.
równych okoliczności ^{sprawiających} ~~niekiedy~~ ^{zabawę}
~~całkowicie~~ „Trwało to wprawdzie czas ja-
kiś bez większych komplikacji” J. Kras. Strachu
1878. 53. „Innym razem dokonujemy - mówię
to, komplikacja choroby i jej następstwa bu-
dąi najmyślnie brzoze” G. nar. 1882. 299. 4.

Komplikować - j. i. łac. zawiązać, gmatwać
stać się trudnem do rozumnienia od pięknego
razu „Innym razem dokonujemy - mówię
to skomplikowane zbytecznie i wielotrójne”
W. Pol. Nad modr. Dun. 120. „Scalenie jest, i dłu-
ż i najbardziej skomplikowanych funkcji ja-
kie organizm człowieka wykonywa” Dr. S.
Starbina. Otwor 23. 135 Skomplikowany
pełen komplikacji, kawiły. vb.

Kompliment u. m. t. a. w. um. brane, niestety
^{4. S.}
 wie komplement lubo więcej wywarło
 to ostatnie „Przyjawni się nie objawia-
 da nie samemu człowiekowi komplementa-
 mi.” Ł. Karak. g. 118 „Krytyki nie koto-
 runie, prawdy komplementa.” D. Brus-
 so i' m. 29 „Umożliwo nam zagadać kom-
 plimentów o postępek, jakie zrobił j. to.
 rzeń. I. 80.

komput-u. m. ty. cis. mu. zdro. Kompozycje-u. m.
Ki cis. mu. franc. prozp. zarowny. Komput.
kompozycje, swoje gotowanie z uciwem
do wnytku natychmiastowego, nie do kon-
serwacji „komput z gruszek robi sie za-
petnie podobnie jak z jabłek.” L. Cis. 365
obia. 303. „Kompozycje byly mi nieró-
wnie poizdaniwy, wiec ten pest kwiecica
zebrany na lge ” L. Mell. Son. toatv. 22.

7

Kompromitacja - ji. z. franc. szwank, użyna, ^{wstyga} zawstę-

żenie „Żal mi pana, że mnie dawaj, ludzies
szanowny matki naważasz na taką kompromi-
tacyję” „Aktor. Lot. sp. 1.58. „Są zbyt przyzwyczajeni, aby
się klęse z nich na skandal i kompromitacyję na-
ważać” „Ż. kr. 73. 59. „Stuchaj wó to mi ty za pizła
wyptatał? Albow to ja potrzebował takiej kom-
promitacji?” „Ż. kr. 5sta war. 1.62.

Kompromitować si. cz. udku. Skompromitować (ku-
stawic)

(Dowodzi ~~do~~ winy, winieć i w stę sprawie, nawa-
żać na kompromitacyję, naważać, wstęga, ^{podajęmu} zawsty-
żać publicznie. „Kompromitować podwójnie wskazać
w niej dowody kompromitacyjnych” „Ref. Piotr.
2.10 „Jednego tylko z tej kategorii uczyniłem skom-
promitowanym. uniwersum na tym samym ko-
nytaru” ib. 11. „~~W~~ powrócić z Emigracji do
kraj, dla zawzięcia zarad burzowych wólek
porządki społeczeństwa i dla sprawadzenia nowo-
go na kraj niwarysicia kompromitacyję nie-
winnych i spohojnych ludzi” ib. 73. „Dawaj piem-
daj, nie dawaj, jak sobie chcesz, ale nie kompro-
mituj mnie, prosię cię” „Ż. kr. 11.51. „Co ona sobie

myśli? ja gdybym był umiętym honorowym czo-
wiekiem, nie jestem, tobym potrafił ja tak
skompromitować, że nie odważyłaby się więcej
schować pokarai w porządnym towarzystwie "A.
Wileń. Fot. sp. 1. 202. " Nie chciał usieklawość
skompromitować w zgłębieniu rzędu "D. Dot. przed burzą
87 " Nabrat usieklawość strachu, aby cała
kamienica, uchwyciła Dzię, przez zachwyciła postępek
miejscowej nie była skompromitowana "ib. 89.
" Ma kawie umiślowo starajęcy usieklawość, co jej rzędu,
często bywa, że przez odpręgniętych konkuren-
tów kompromitowana "Zi. W. 71. 120. " Zalecał
usieklawość, kompromitować ja... wie im zale-
żało na tym, aby usieklawość zdecydować "Mw. W. W.
Echo 1878. 18 " Trzymając usieklawość, że dla
Lecna nie powinien być czynie więcej, boby popsuł
i przywilej jego skompromitować, pomagał więc
w nauce, ale word trzymał zamknięty "Zi. W.
72. 146. " Raz powierzonego sobie nieteru nie ród-
ził, przeciwnej stronie papieru nie sprzedał i
sprawy klienta za mi w świecie nie skompromi-
tował "Zi. W. 17. 20

kompromitować, "Porczy, nieumiały, popęsti-
 wy, wyzdo popęstwał błędy, zapomniał formal-
 nosi, kompromitował sprawy "Z. T. Nr. 17. 28 "Je-
 sker na stę drodze i cate uwa swoje życie... atę
 prywatni kompromitujen" ib. 115 "Dojz us, byj nie
 zapędzta us za daleko i nie skompromitowała sie-
 bie i nas tę znajomości "M. Pol. Dniy umr. 225
 "Tytkom co byt usiadł us obierai, gdy us ta figu-
 ra zjawisa. Swęsćim, ie nie byto nitogo, boby umie
 fatalnie skompromitował "D. Pol. Sam. Sam. 39 "Su-
 purny, ie to jakis cudzowiec, pod obcem imi-
 niem zumowony sukai przytłaku w obcem pan-
 stwie, skompromitowany w intymnym kraju" ib. 63.
 "Zdaje us, ie na stosi drinactwa wygaduje i wy-
 rabia, aby salou skompromitowai... a cierpieć go
 musimy "D. Pol. Dzin. Ser. 39 "Nadto jednem ostrze-
 żebym się data upytac... ozymu mowa sobie igrai.
 to nie kompromituje" ib. 77. "Czystać dwin i tak
 umiat us wywinąć z normony o bilwalure, ie
 się nigdy nie skompromitował "D. Pol. nad modr.
 Dan. 31. "Nie umiat dać pokrywki przy stojnej
 swym namizfusiom, kompromitował us grz

niepomińtohowanz kularkę : Tadeusiu twarogę
kani dla którego Stalowi jego była widoczna" *J. K.*
1. 90 " Co to jest ? panu nie : dom niej kompromi-
tuję ; rancieś uien podjęrenia na cote rycie us-
cimego stawa stojące nad grobem " *ib.* 60. 129.

" Miataby dorwalać nieprzywoitych zabójcę mto-
derne calowiekowi, w którego wejrzeniu : cały po-
stawie była jakas kompromitująca inicjatywa."

J. K. 1. 444. " Wierząc uwrześ sobie pie, co ci
się kusięs, ale w dzień trzeba nam dbać
o to, żeby się nie kompromitować " *M. Dal.*
Paris. Dziady 56.

Komtur-a i Kontur-a. m.owie-ów. um. ko.

mandor, rycerz krzyżacki, korzystający
z kumandorji, to jest dóbr wraz z tym
tytułem wydzielonych mu przez zakon.

„A uobraduj sobie idź do kaplicy najpięk-
szej komtur, wielcy urzędnicy, kapłani,

bracia i rycerze grobowi” Ad. Mick. z. 72.

„Wy~~ta~~ dzień Patrona. uroczyste święto.

Komturzy z Braciami do stolicy jędz.” ib. 89

„Pociszam myślnie na Komtura czołę,

a bratam Czarów mościwickich w niewo-

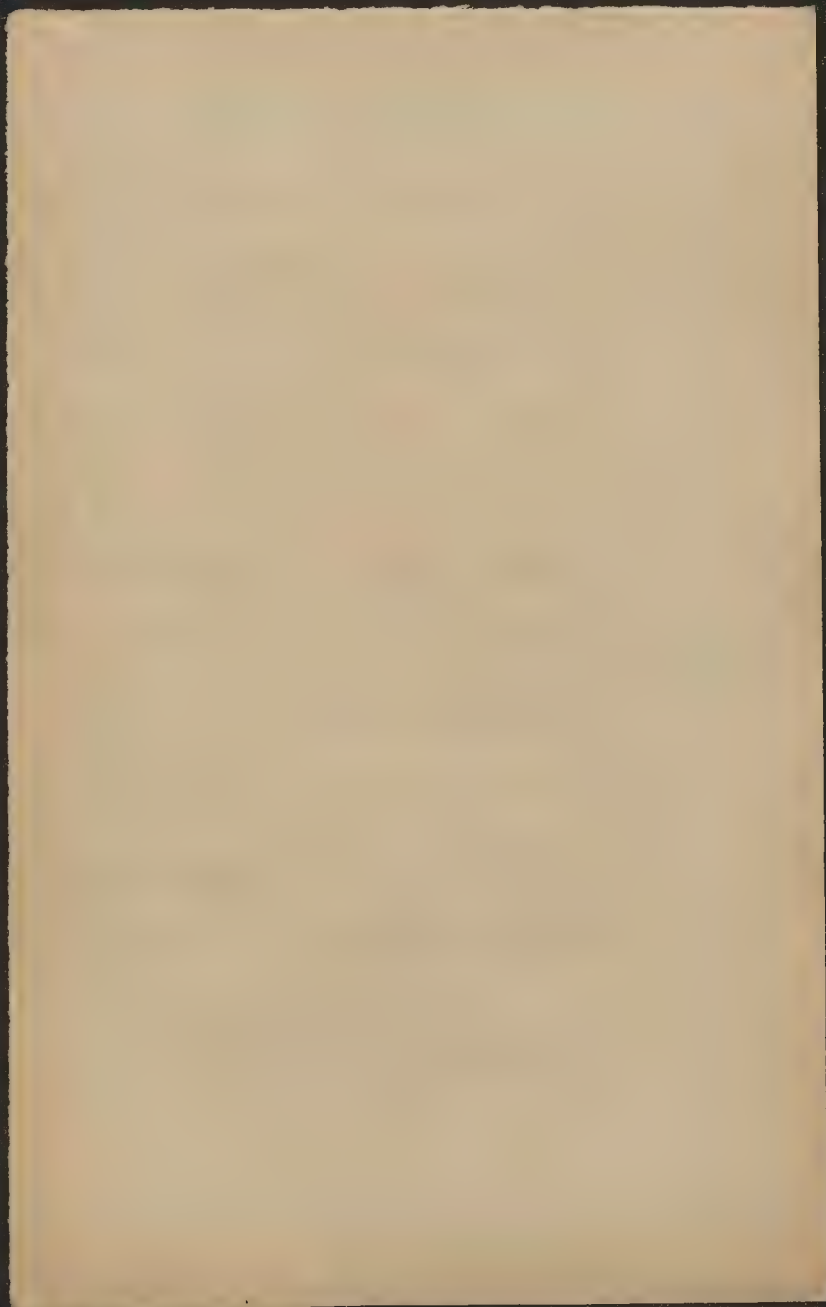
15.” Napisał na szafce. W. Pol. 9. 14 i 116.

„Arcykomtur najwyszy komtur, mistrz

krzyżacki” „Do modłach wyszli. Arcykom-

tur klecił spowagwary nieco powracali

do domu” Ad. Mick. z. 73

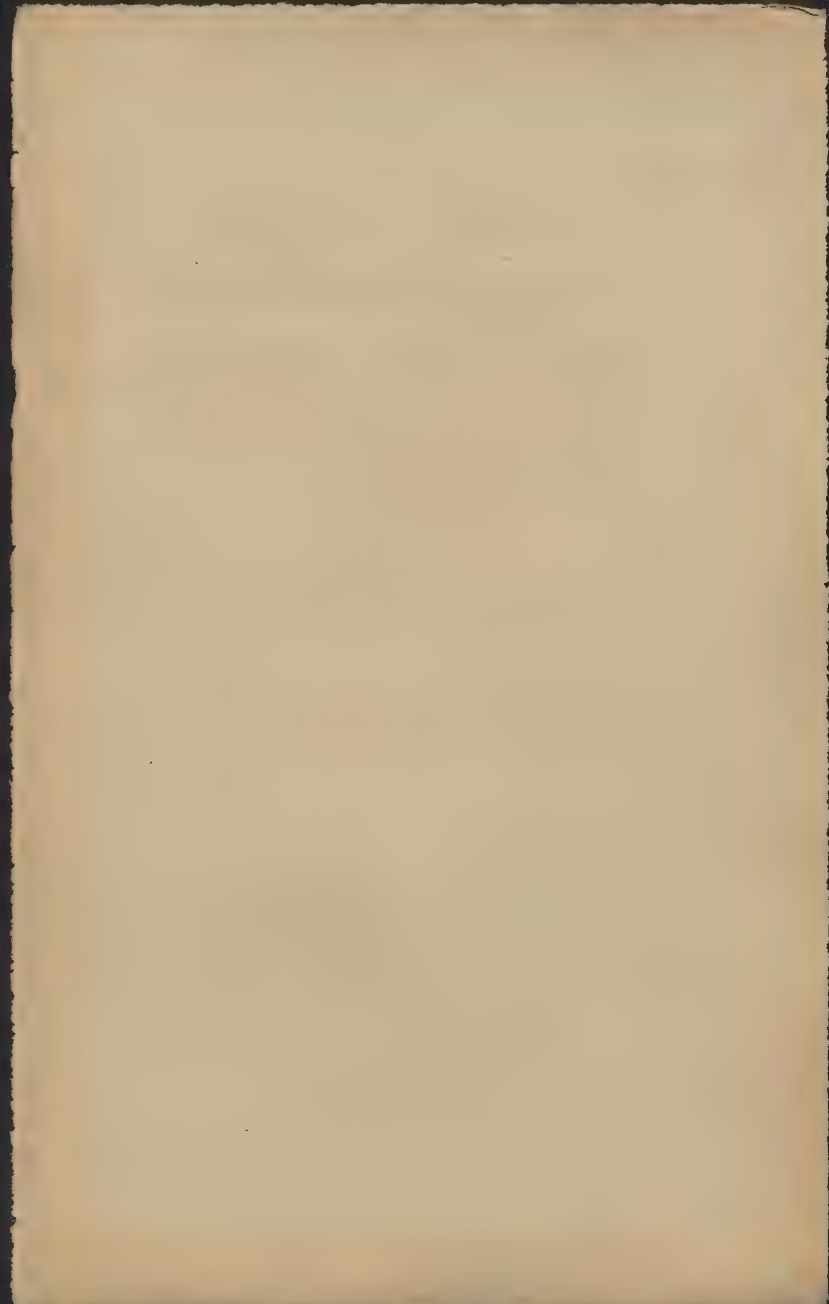

Komuna - y. i. ny mu. Tae. guina, samovred
guiny & narwa vazdu revolucyjnego
we Francji w r. 1789 i Drugie vaz w 1871
" Revolucja 1789 r. uzdanie prawodjowana
poza Komune 1871 r. " wod. Sk. na paryz. br.

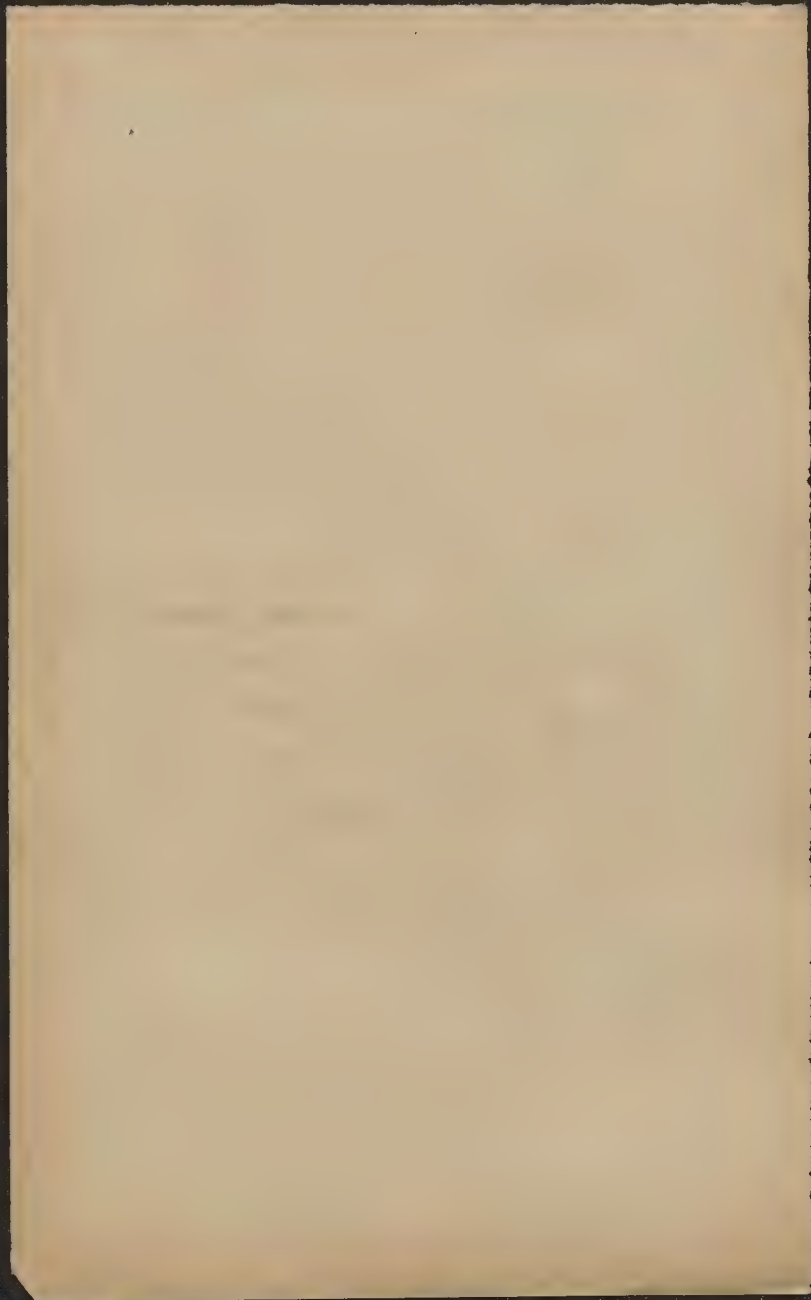
Komunal u. m. ty-ów. m. myśl lub zdanie bła-
he, oklepane, ogólnik „Dyła na śmiałą,
na wesołą, na adto rudołą, aby je
potrącić rąbawic, lub nawet rąbaj” ko
munalami kłóćmi się potugiwali. ~~to~~

D. Pol. Kłb. 20 „Są to wyrażenia komun-
uły z przymiotnikami kłóćmi rąbawic rąbaj”
Sewer Dłuk. 23. 42.

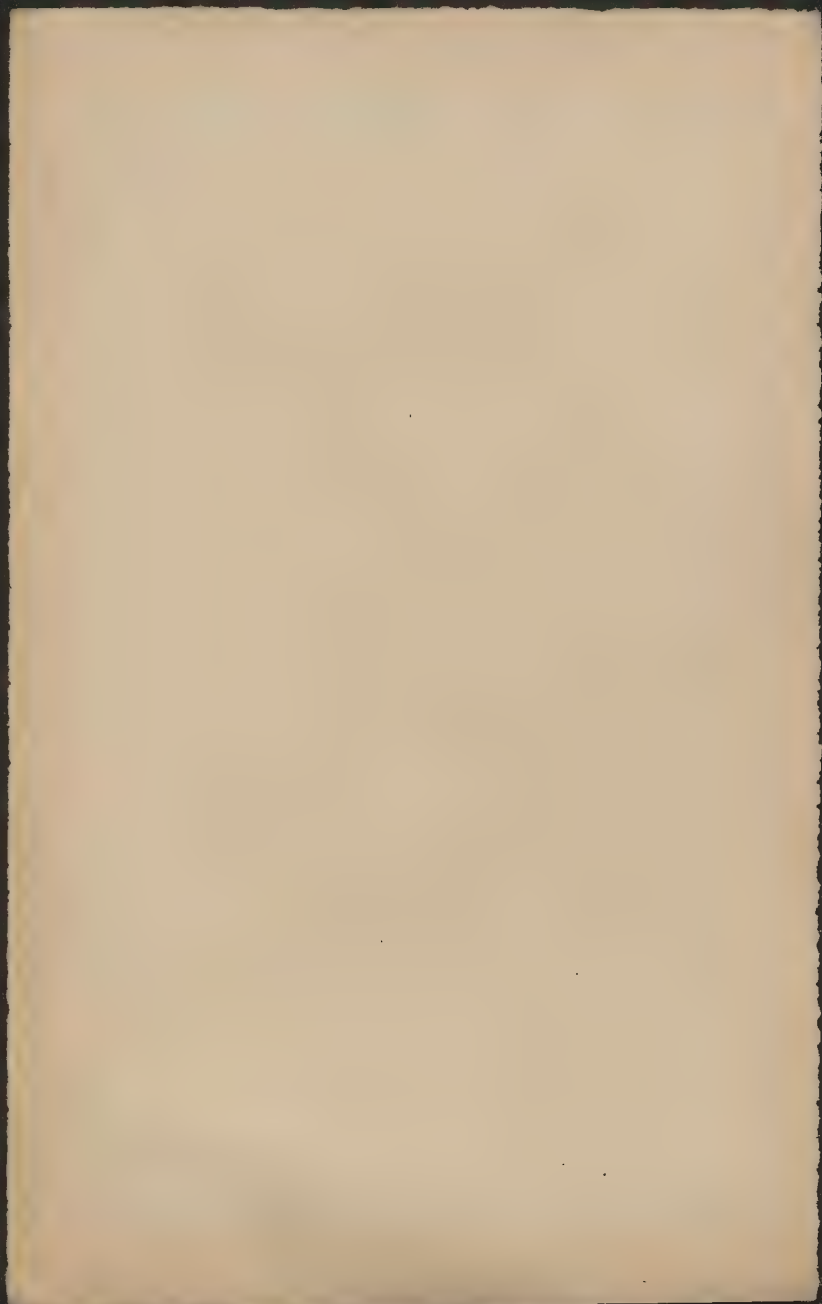

370
Kommand - a. m. Dxi doio m. franc. kwo.

tennik kazad komuny parafalij 1871,
le j'j uchestuek
sojalista czerwonu „Z powodu ostatnich
bund kommandois podwierzita rada
ministerjalna rozporozdzenie prefekta
policii. ktore zakazuje w calym departa-
tamencie Sekusany wywuzia innych
chorozwi i wznach jak uerodowe" S.
mar. 1885. 120.3. „Podczas pogrzebu bylego
kommandu Polier, ukazalo sie kilka de-
putacyj z czerwonymi chorozwianami. prap-
nto do gwaltownych starci z policyj, na
skazpity liwano awerskowania... Tdguy za ka-
rawaniem rewolucjonistow awnosili okrzyki:
„Niech zyje komuna" S. mar. 1887. 256.3.

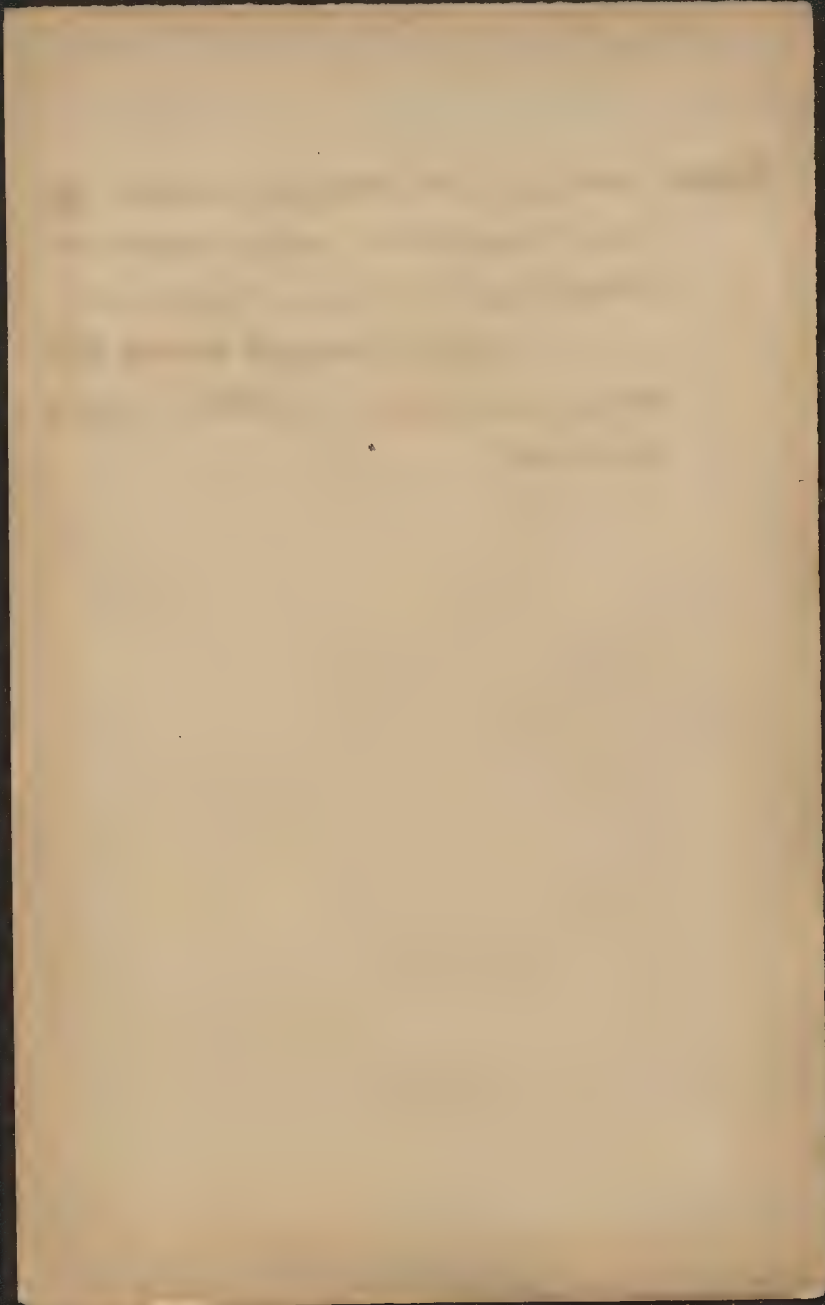

Komunikat. u. m. ty m. nat. unazdowy, uchwała,
 postanowienie i t. p. nadmienione do jest
 podane do wiadomości ogółu lub stron inte-
 resowanych, Albow to asymetryczne posta-
 ty 13 b.m. i t. p. dnia teści ich pręta
 został do wiadomości dróg telegraficznych. Ko-
 munikat ten otrzymano tego dnia w
 dniu 1886. 259. 2.

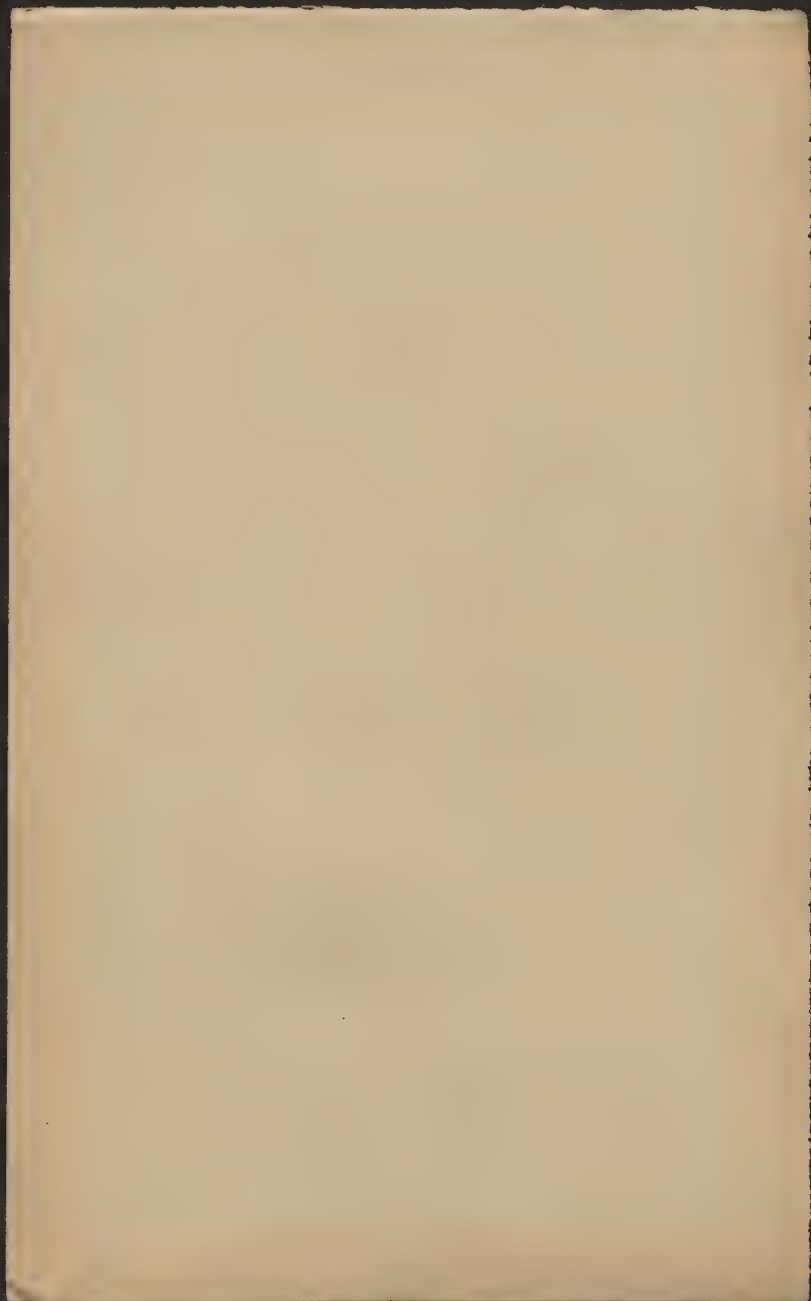

Konać - verb. neut. życia dokonywać, umierać - fig.

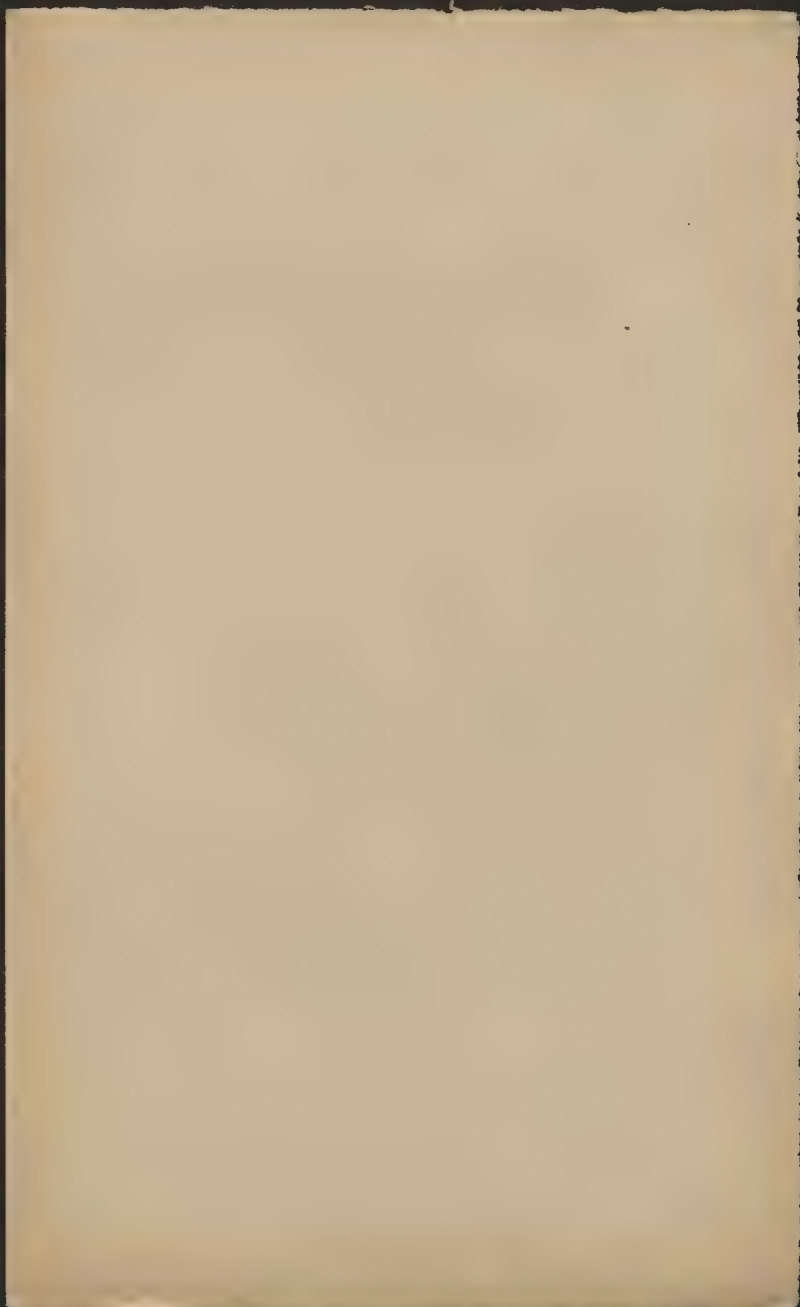
"Fala o brzeg oddbita z miłym smutkiem kona"
H. Gaweń. Rozm. waw. 1828. 346 "U każdego przedko
na verovach, gdyby i przetrwa chwarta wzię
konającego majątku na to dotrzeć, być musi"
Aa. Wi. 3. 14.

Koncentrować st. c. m. k. S. i. u. c. o. c. o. n. c. e. n. t. r. o. w. a. c. i. a.
dł. i. t. a. c. z. e. s. r. o. d. k. o. w. a. c. i. a, d. o. j. e. d. n. e. g. o
p. u. n. k. t. u. l. u. b. c. e. l. u. w. s. y. s. t. e. m. i. c. i. g. a. c. i.
„Wokół niego to nie miało już tak ro-
zbieżnego ani skoncentrowanego pola
do swoich popisów, i widzieliśmy je roz-
rzucone prawie po całym świecie.” i.
Kawak. 5. 64. 3 - się st. k. a. i. m. z. e. s. r. o. d. k. o. w. a. c. i. a
w. a. c. i. a, s. k. u. p. i. a. c. i. a. w. j. e. d. n. y. m. p. u. n. k. t. e.
„Dotychczas nim koleją Nadwiślańska
przez Mławy do Głajiska przeprowadzo-
no, a teraz, w Ochocku koncentruje się
handel zbożowy prawie całego powia-
tów,” Echo 1877. 56.

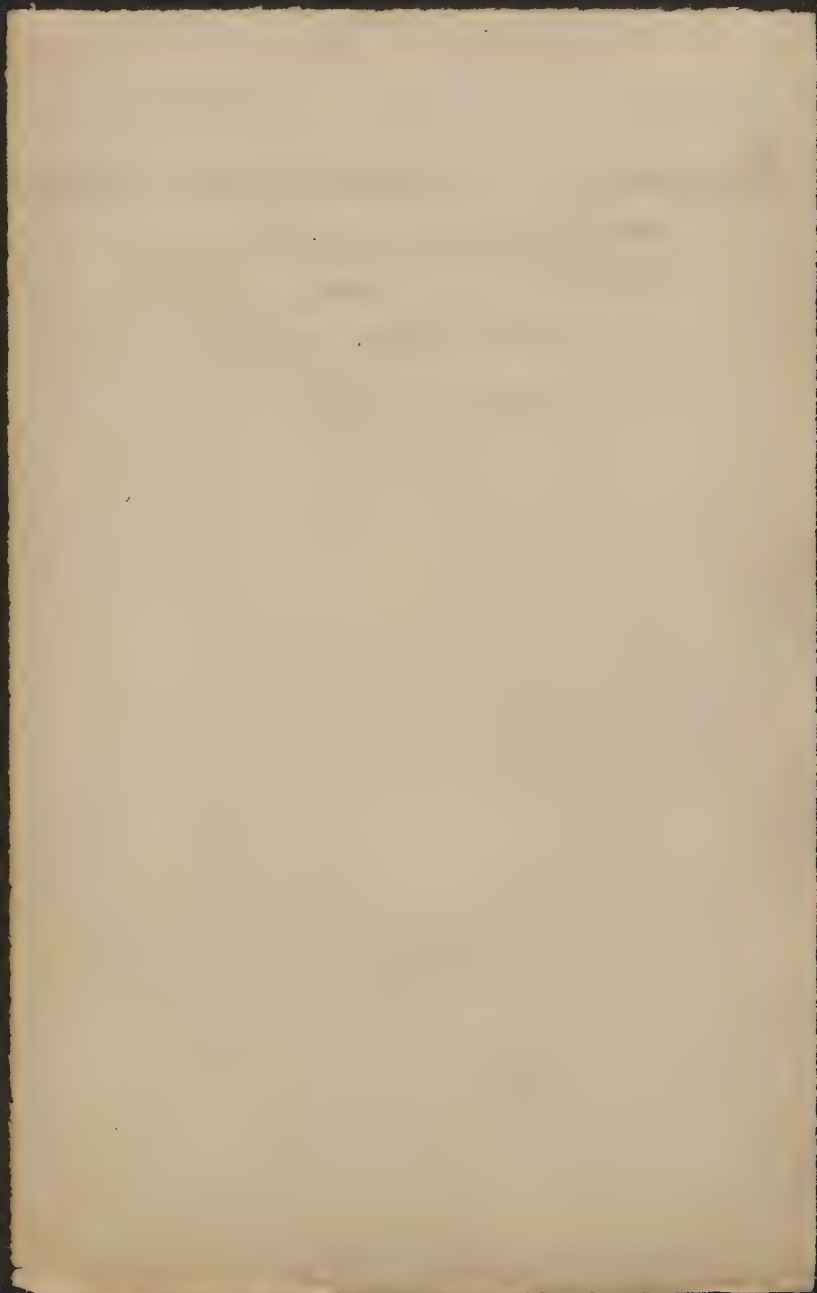
Konceptista - y. m. ści - stoó mu. urzędnie w Pa-
licji „ Tuższej jechałby kurjer głównego
kwateru wielkiej armji jak jeździł exes-
ki student wiedeński Landknecht
na konceptystę do Lwowa „ 4. br. IV. K. 18. 11. 18.

Konceptual-izm to konceptu bruljonu ~~to~~
 hima „papier konceptowy”, pośrednie;
 tego gadulki, używany na bruljon
Konceptual-izm z ob. wykonceptuwal-izm

Konceptowy-a-e. od konceptu; wykwa us tylko w
 nazwie poprzedniego gatunku papieru „pa
 pier konceptowy” wykwany na bruljon, pierw
 szy koncept na białym us poprawia i przepi
 suje następnie na czyste.

na popis.

Koncert - u. m. gatunek wierszy uwagi - § fig. 1)

" Podamś śniadanie. Siadł jeś' a mógł kon-
certa grać na polniskach - jadł co napadł,
ogromnie " Pol. Śm. burza 107. Koncertista - 7. m.

Koncertant - a. m. artysta grający publicznie,

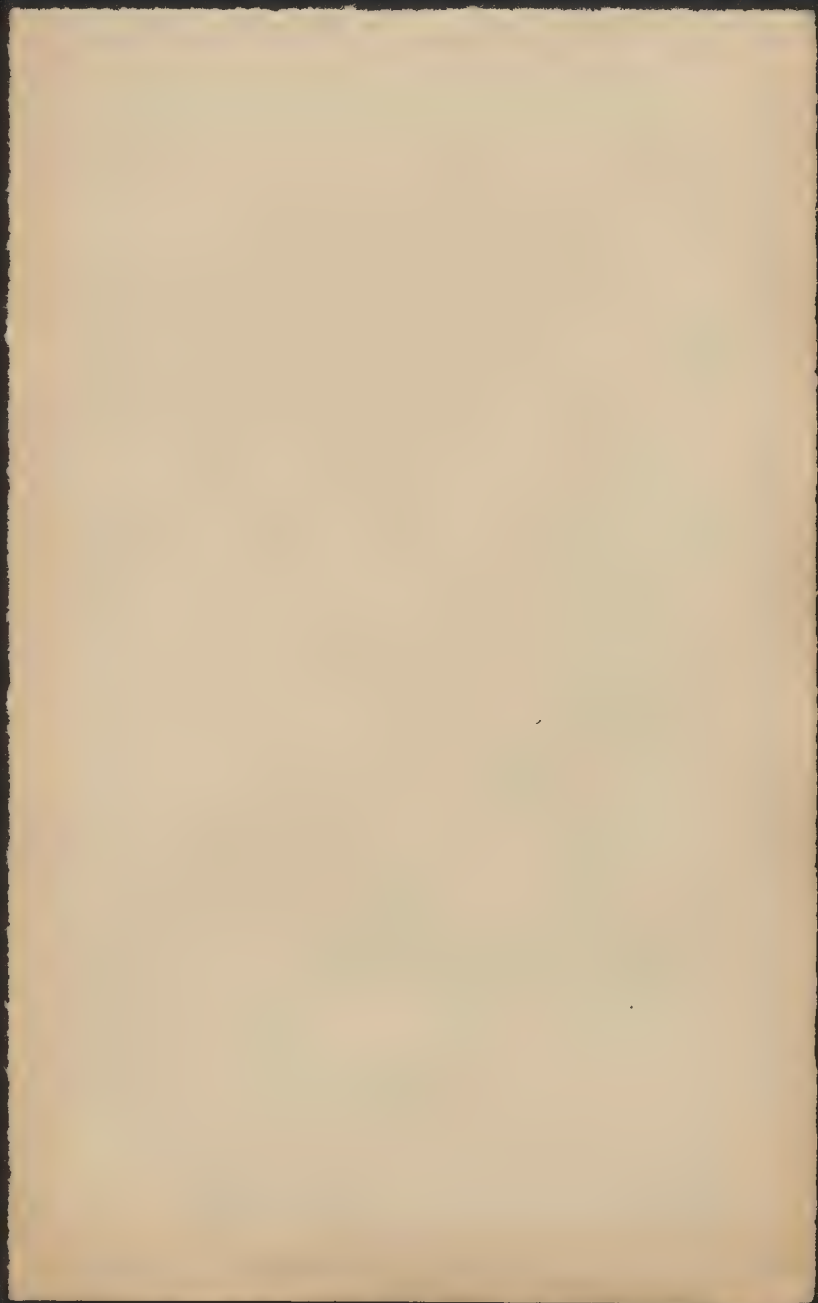
dagający koncert. Koncertantka - i. z. " Póź-
niej wielkim panem artystą, protegowan-
czarem stawiających koncertantów " J. J. Kr. 72. 120

" Saka gadanina niepotrzebna, przypomina
koncertanta, który na scenie straci instru-
ment. " Au. Wi. 1. 5. " Koncertantka śpiewała
wzorczy wiele " Kieł. 1877. 56. " Wzruszający
urołowali z hoteli koncertantki " Wilcz. Sot.

1. 180 " Wrażeniami jedyńcy do lekkiej mu-
zyki której obecnie wypełniają wiewroki pra-
nowie koncertista " G. narod. 1878. 268.

(1) " Panu Aniele potrafiła się zebrać na od-
powiedź i zmusić do lekkiego tonu, któryby nie

Koncertowal - at - tuje st. z. ndkn. wy stap i z kon.
certem, grać koncert przed publicznością
„Gosi” nasz, który swięcie z przewodzeniem
koncertował w pałacu kryształowym i
Covent-Garden, odegra już „koncert na
skrappie” Brucka. „Kur. warsz. 1887. 330. 3.
Czwierć koncertami, „choć, że nar-
szat Golejczy, że koncertu jego, nie
wymyśli w tym czasie jakegoś zabawy”
wiele 86. 32. 4.

181

Koncessja-ji. z. z. t. ustępstwo w jakim bądź co.

„Dziś, odstąpienie pewnych praw, prerogatyw państwowych, użycie w ciżnawach, obowiązków, użycie pewnych władz państwa na jakieś prywatne przedsiębiorstwo „Towarzystwo tamtejsze” spowodowało to, że ten wybór z dyplomatycznym wojem nie zgadzał się, bez zważenia od niego młoda kłótnia. Za to koncesyjny plan wiano znaczące przyświeckiej partji przyznacata „Z. J. D. Pol. Ost. S. 1. 73

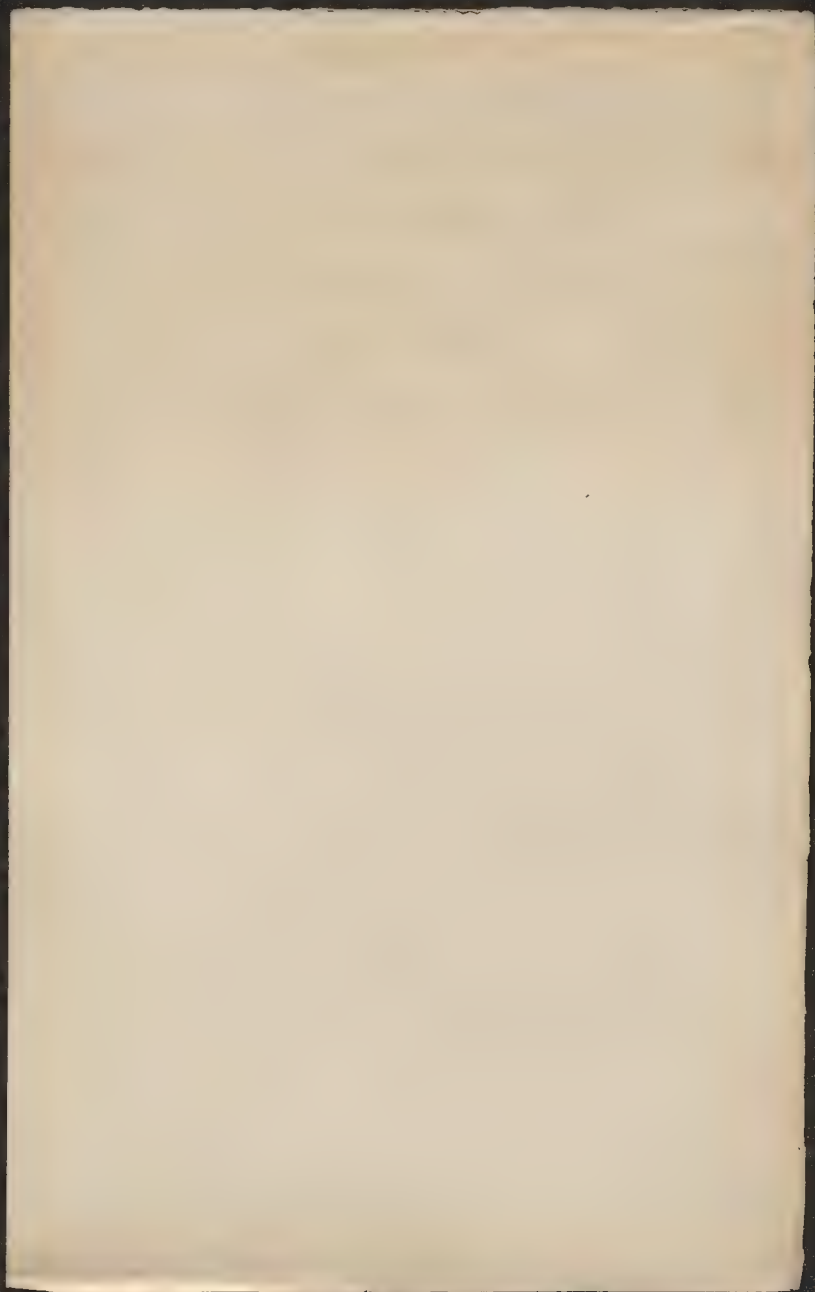
„Dyktando byłoby powony lojalności zachowali koncesję otrzymamy... niech je daj! Jaki koncesyjny? na co? komu? — Rozumie się krajowi. — A! myślisz, że na kogoś i banki? D. Pol. Nad nadw. D. 1. 86

„Tędy z... i innych i wpływowych przedsięwzięciach kraju starania o przyznanie koncesji na teatr prywatny, zimowy w Warszawie”. Now. 1878. 66. „W Anglii przeciwnie robie partje wojennymi koncesjami otrzymują to, co w stronnictwach politycznych w innych narodach rewolucyjami nie otrzymują”. Z. kark. 9. 95.

Koncesjonowany-a-e za koncesję „Koncesjonowane biuro przedsięwzięcia”

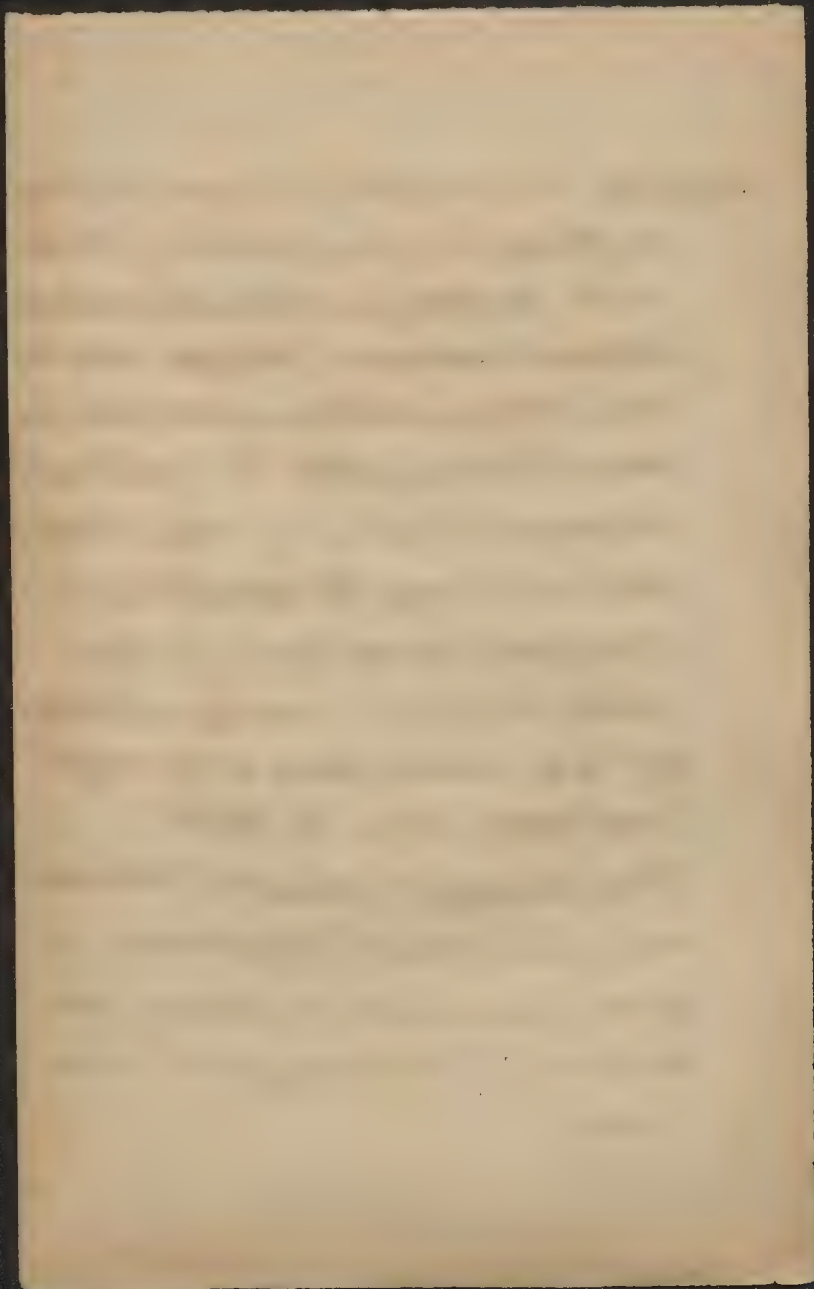
1884
330
Kondolencyjny-a-e, majgry na celu i' wyraża-
jący kondolencję, poświęcający „Dochy odziera-
kars. gotów xnuwu wrócić do stosunków. a'
przyjacielsko mowie mu sprawie kondolencyjną
tożsą w więzieniu” Ruis Blum. 23. 322. „Obie
Izby zebraty się na posiedzenie, na kterem
uchwalono wystosować emuncjacje kondolen-
cyjne do cesarskiej wdowy” J. lw. 88. 149. 3

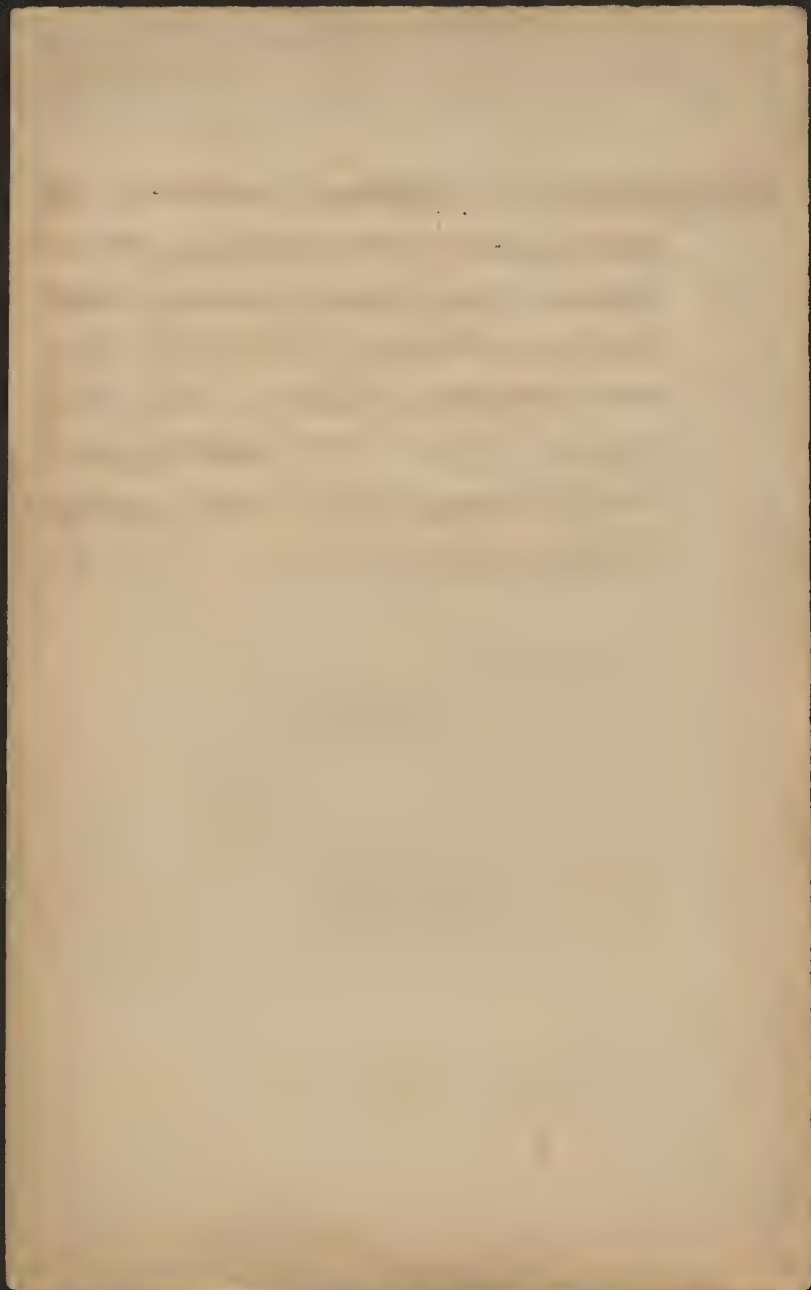
Konduktor - a. m. narzędzie elektryczne dla ociepo-

ny budowli od pierwum. ^{gromozwoń} pierumowag- s. prze-
wodnik, oficjalita przy dyktansach, karetaach
powozowych, omnibusach i pociągach kolei re-
laxnyj pichużyj porządku przy wsiadaniu po-
dróżnych, odbierający bilety i t.d. „Dopadł szyb-
ko wagonu nie pytając konduktora i natra-
fnięt drzewi za sobą” Bot. Nad modr. Dm. 5.
„Pociąg biegnie już cowa żywiej, gdy stanął
w oknie konduktor dyktujący o bile-
ty” ib. 8, wóznica bieżem skłapy smagał
z konduktorem kolegą” Echo 1877. 55.

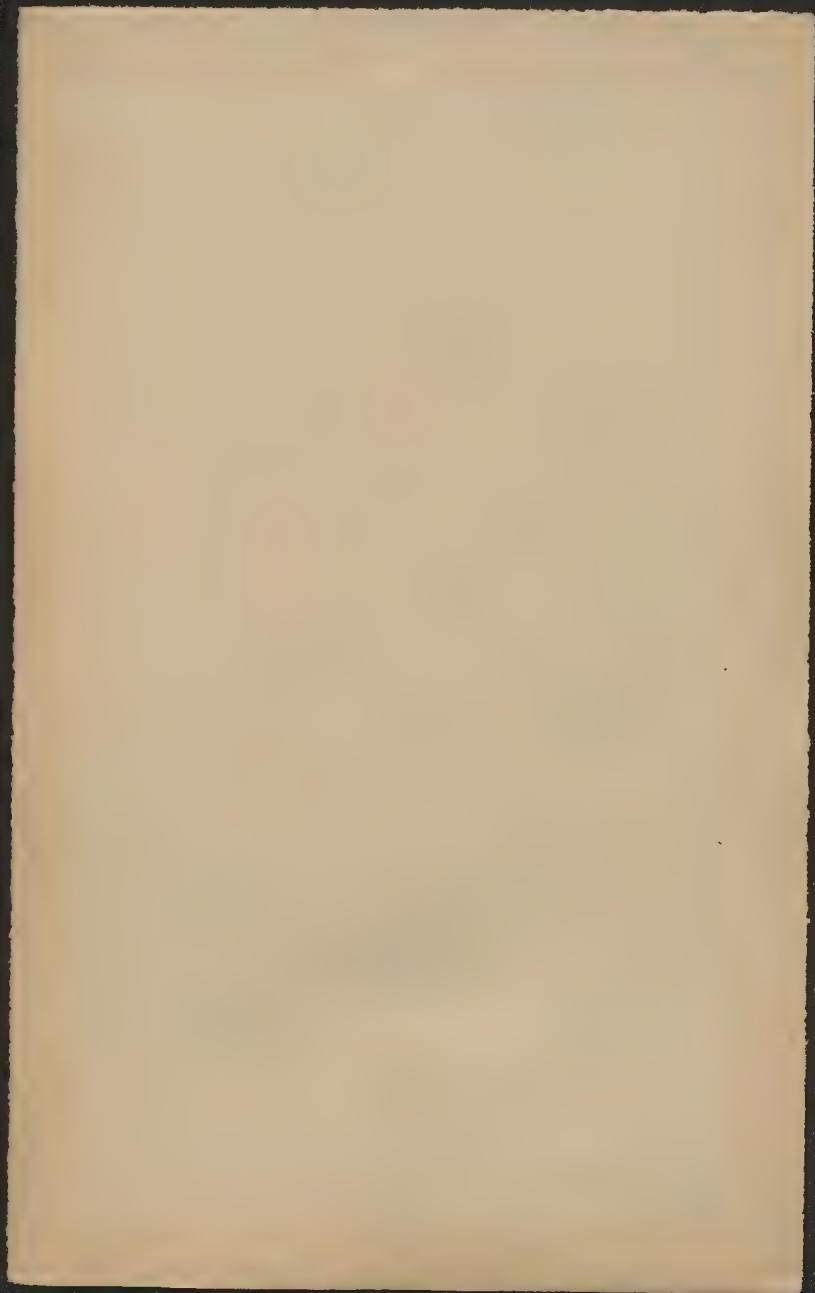
Konduktorowi - a. m. introus. być konduktu-
rem, pełnić obowiązki konduktorskie „Mu-
si konduktorowi przy omnibusach” Kuv.
Świąt. 1867. 4. Konduktorski - a. m. od kon-
duktora.

177
Kondyguaja-ji. łac. spierzenie, srebrzenie, ubo-
żenie u pizra, ławary, wzniesienia jedno nad
drugiem „Czł. grad pałacowy prześliczny... spalo-
ry, ławary, kondyguaje” J.T. kw. 71. 101. „Stary
dwór modzeleński z dachem o dwóch kondy-
guajach” wileń. Ist. 1. 128. „Dach niegdyś na
dwie kondyguaje, tak pogarbit się, połamał,
że ciudem trzymał się jeszcze” J.T. 31. 17.

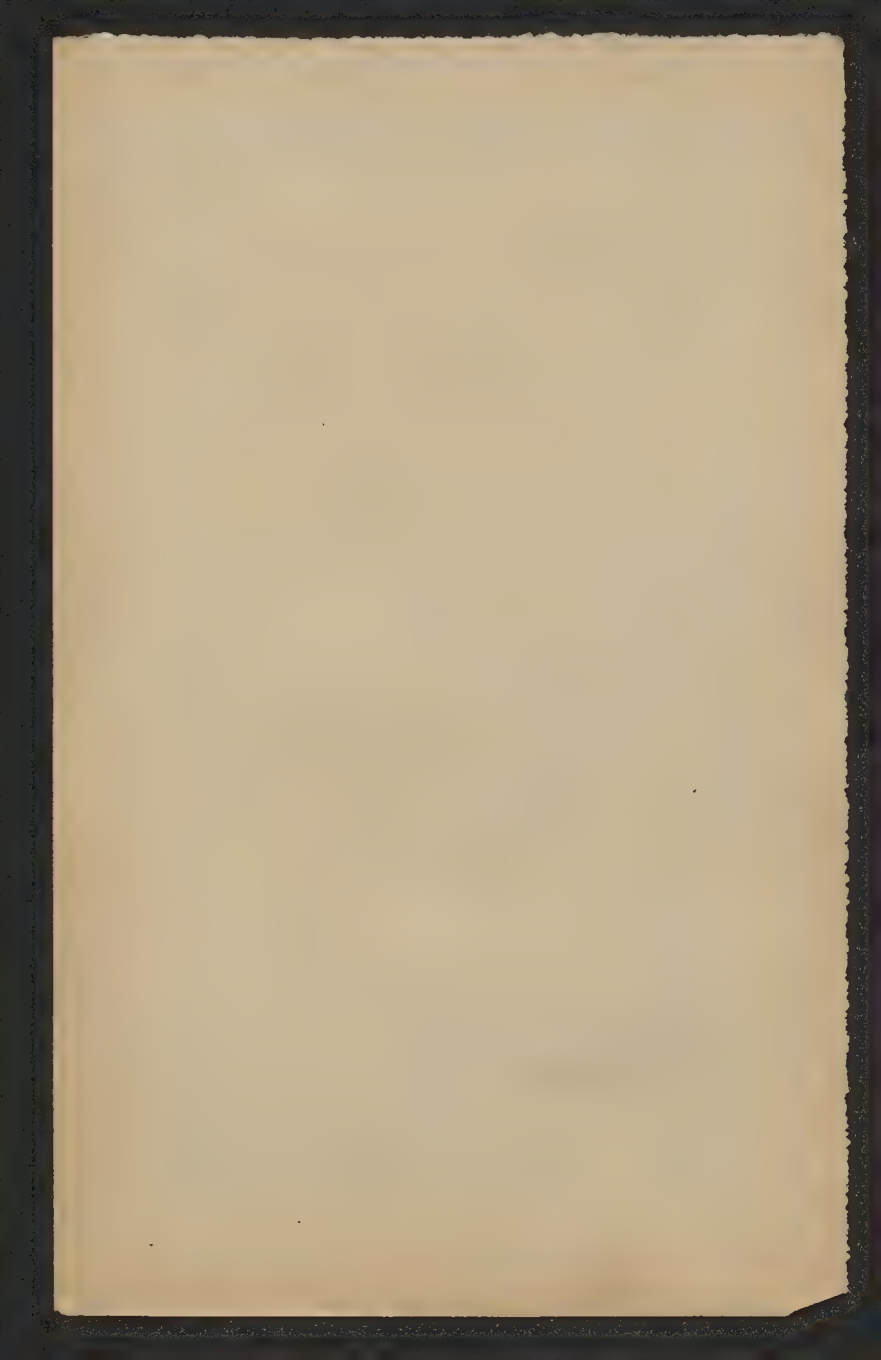
Koneserski - a - ie fr. od konesera, katesiiny
koneserowi; pełni koneserowa, koneserowi
rzeczy "Sargujs konic aby się pokładować
z koneserskim rozumem, i że nagań niby...
gotówkę." Spris. 62

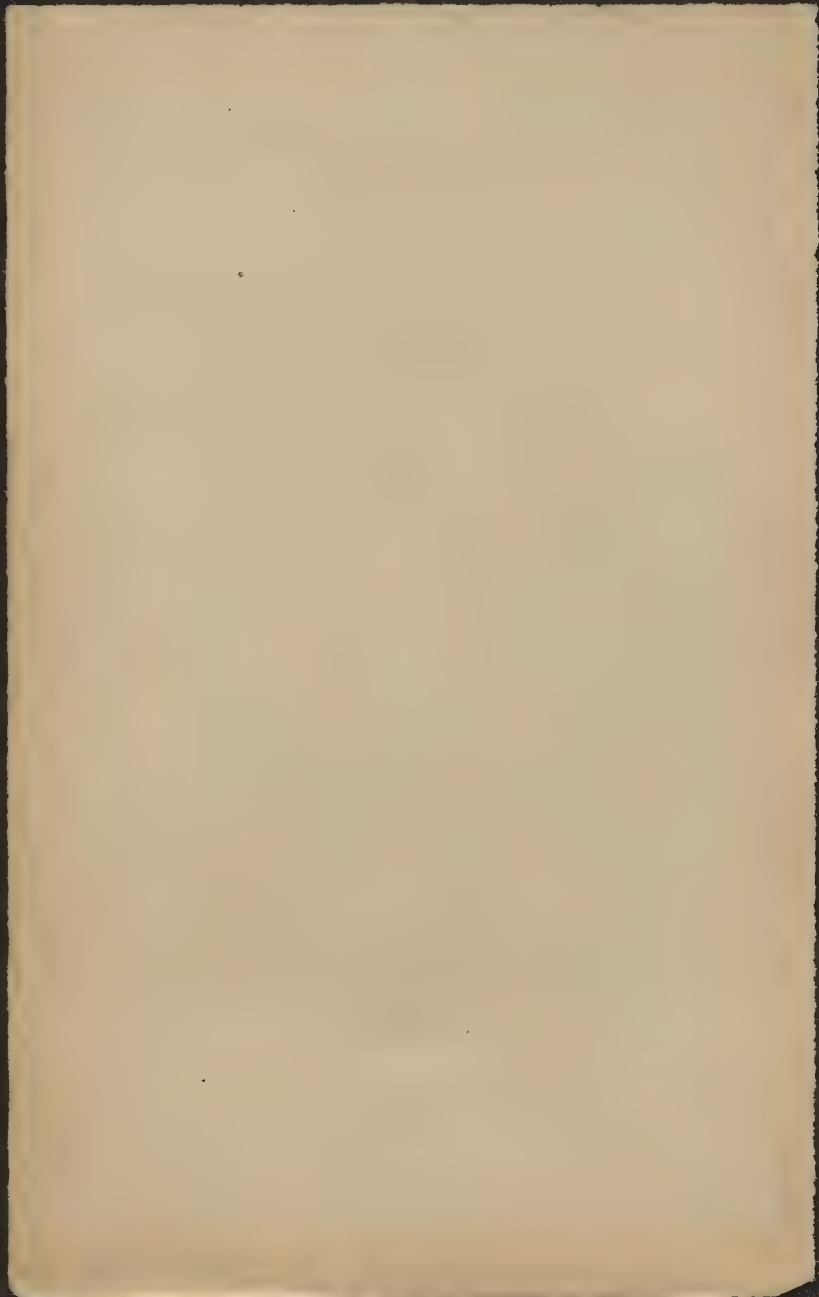
konfederat-a.m. ci-toś mógł potop, niewie
żnany pospoliciś żołniersza konfederacji
bandziej, baranowski, ~~Hogol~~ wojak,
„Dawnyty, kłopoty, i kłopoty, po której
pewna było mowa konfederata” D. Boi.
Tut. 1. 115.

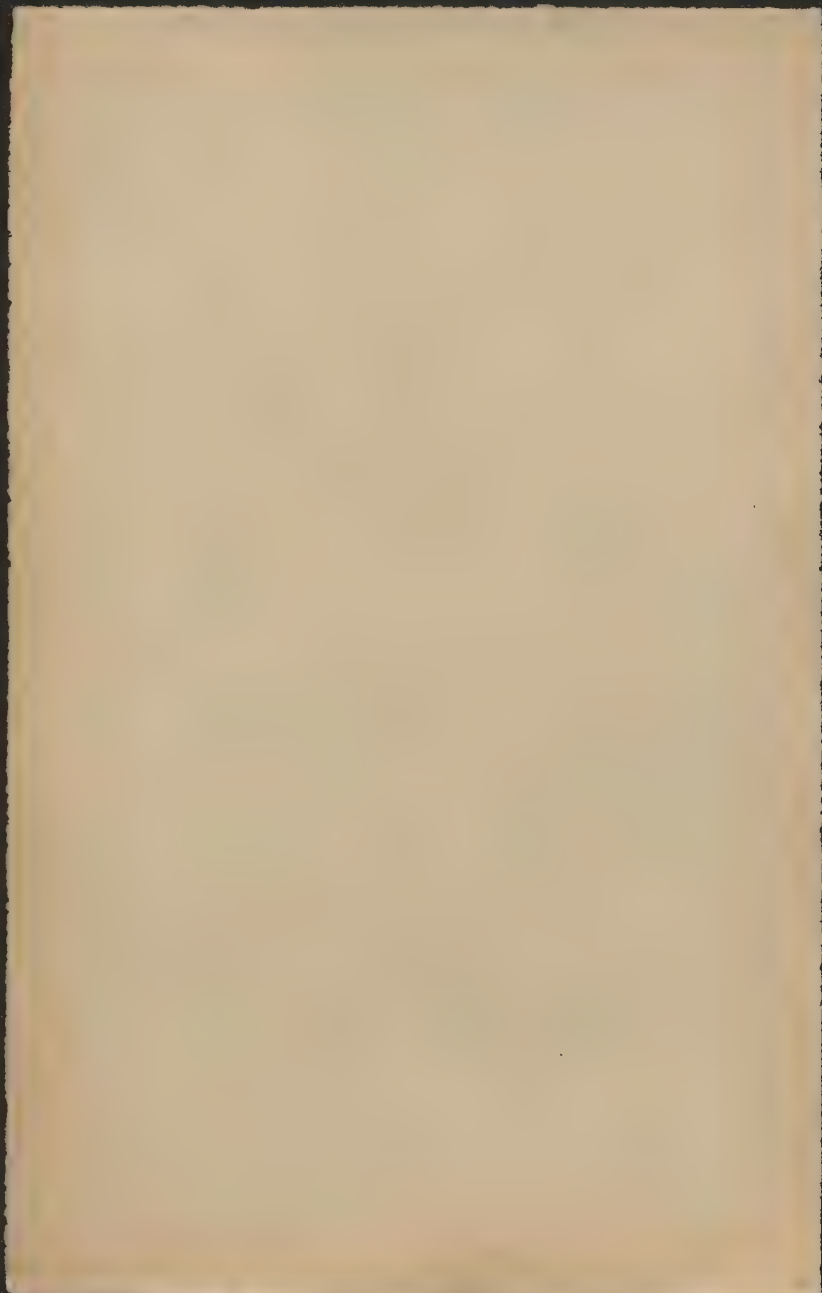
17
Konfektiki - u. m. ki. oio. nuu. xrb. konfekt,
konfiterka "A doli, p. muistam ja
gdyby dais, graybki. m. d. ryki. uylorue,
konfektiki i rybki." W. Pol 3. 27.

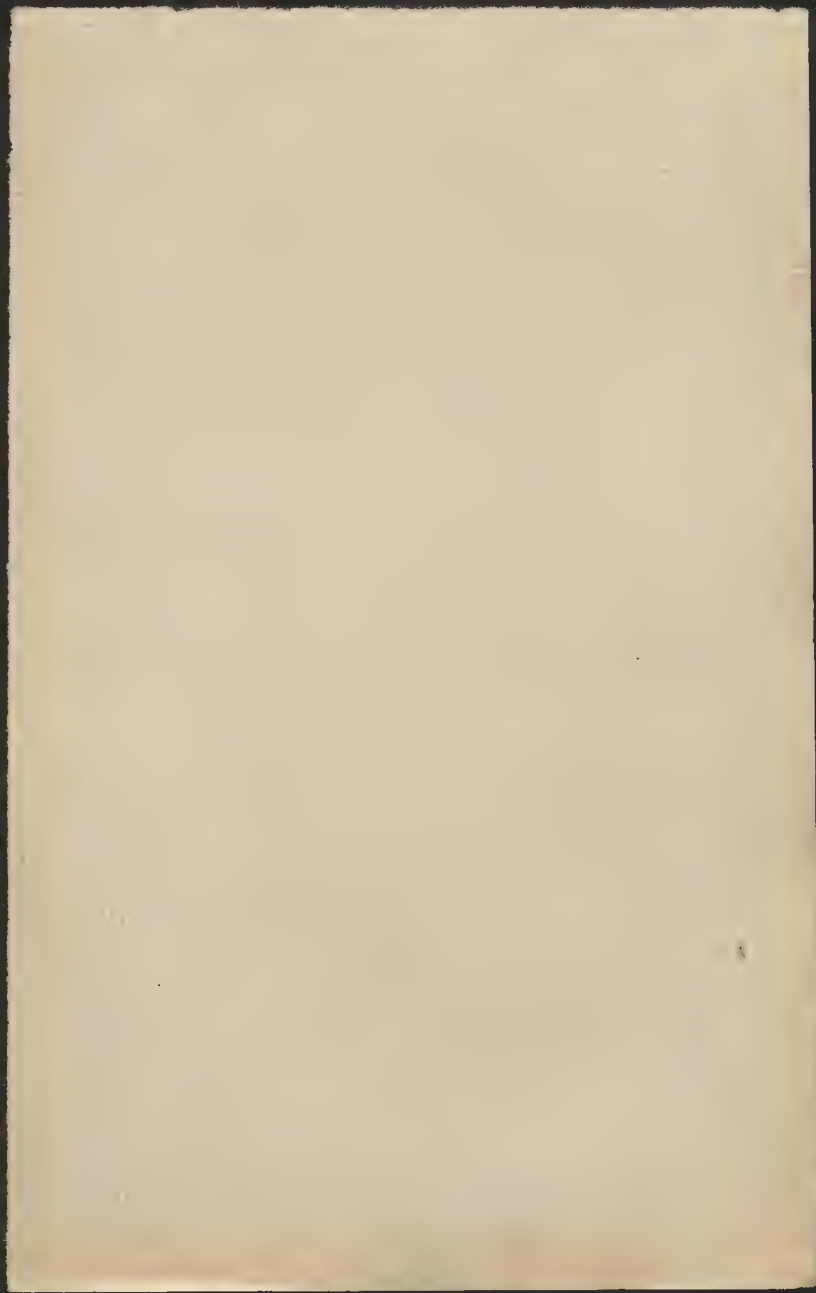
zob. Konferencyjka - i. z. mała k.
Konferencja - ji. z. e - uję m. lac. narada kół
ku osób w wstanej sprawie, osobliwie na
polu polityki, prawodawstwa, spraw kresic-
nych i t. p. „Konferencje Stambulskie 1876”
z posp. w ogółe ^{up. prawa} narada „Także Sheriaty
konferencyj i pan karateban wyraził”
Kura Ruch lit. 1875. 114. „Trzeba było swo-
tywać się na konferencje kłócić się, gro-
zić, targować.” Ł. Kurak. 5. 34. „Między
wielu armenów coraz częściej wyprawiani
byli na konferencje. Do dworów, abij
się coś nowego dowiedzieć” A. Wilek. Str.
1. 202. „Panna Tekla wzięła wzięciem aktorów
mając wątpliwość, wstawia go jemu na
małą konferencyjkę” J. Kura. Tyg. powr.
1882. 115

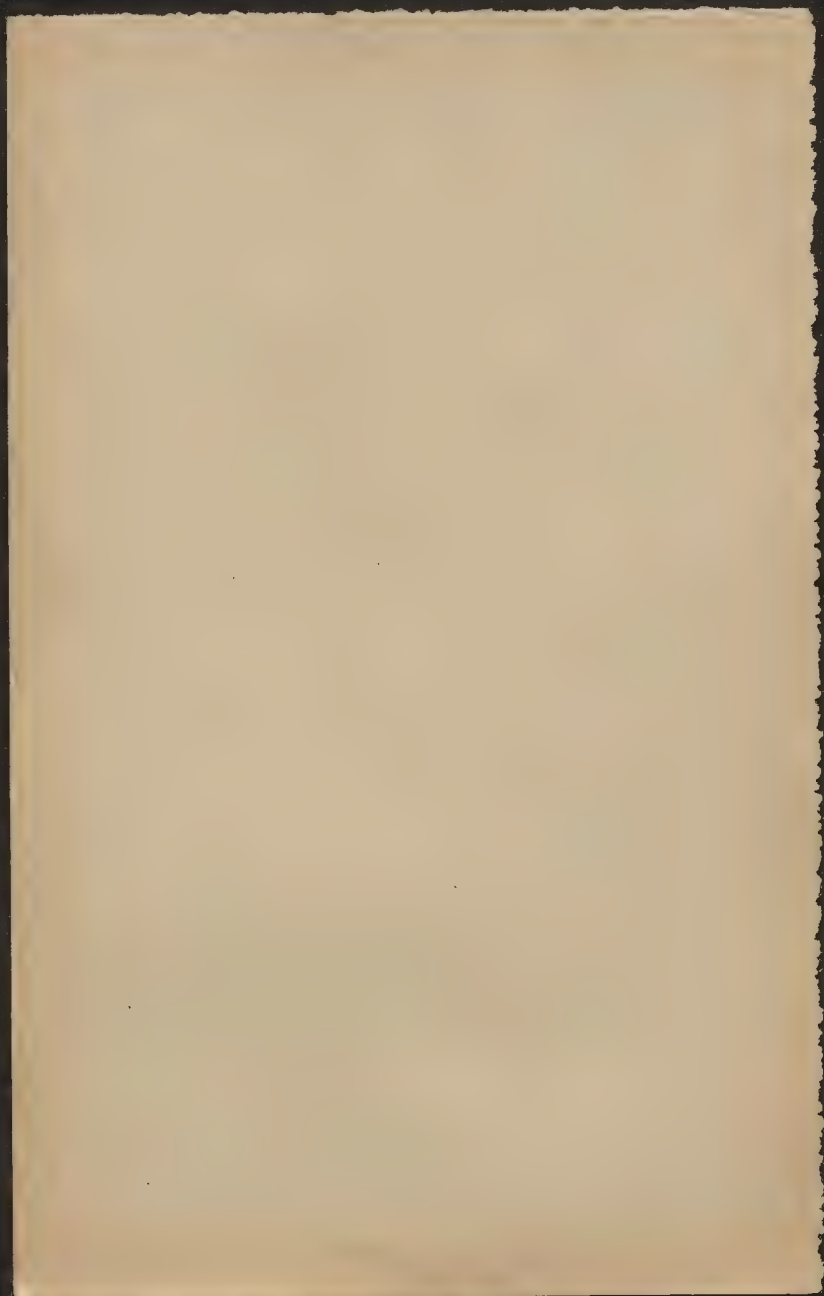
Konferowac st. ex. ndm. Tas. odbywaj^{si} konfe.
obradowai^{si} &
remij^{si}, uwadze n^o „Wschodⁿⁱ Sadyk
barna p^oset turecki odwidⁿⁱatⁿⁱ hr. Au
drassego i p^otek dwie podajⁿⁱ x n^o kon
ferowatⁿⁱ” G. nar. 1877. 38 & u^okietaⁿⁱ up.
godⁿⁱ u^ore. u^orazⁿⁱ „W^oitⁿⁱ p^oreⁿⁱ konferowatⁿⁱ
starowkoⁿⁱ” & u^onosicⁿⁱ „W^otem x nowⁿⁱ
k^oziⁿⁱ b^oisep x^onowⁿⁱ konferowatⁿⁱ p^oreⁿⁱ
na x^oseⁿⁱ wojewody. u^oniek^o p^oreⁿⁱ x^onowⁿⁱ”
w. Pol. 3. 76

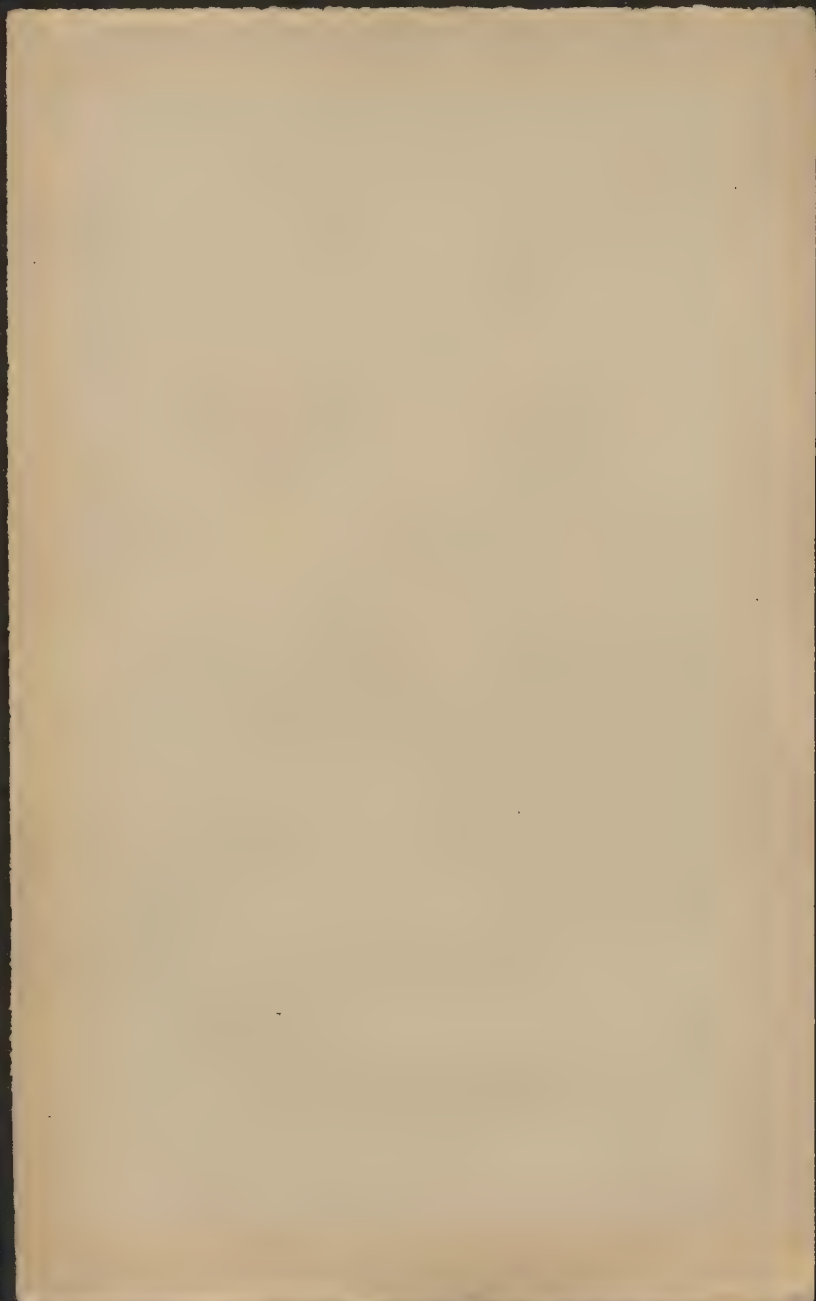
Konfesatce - y. i. ty mu & fae. wymuszone
 wyznanie, badanie, wybadywanie,
 pytki „Dziśdurnio powoli karkyna mnie
 braci na konfesatę” J2 Ukaza. 13. 28 „Wziął
 go na konfessatę żeby się coś dowiedzieć”
 ib. 71. 119.

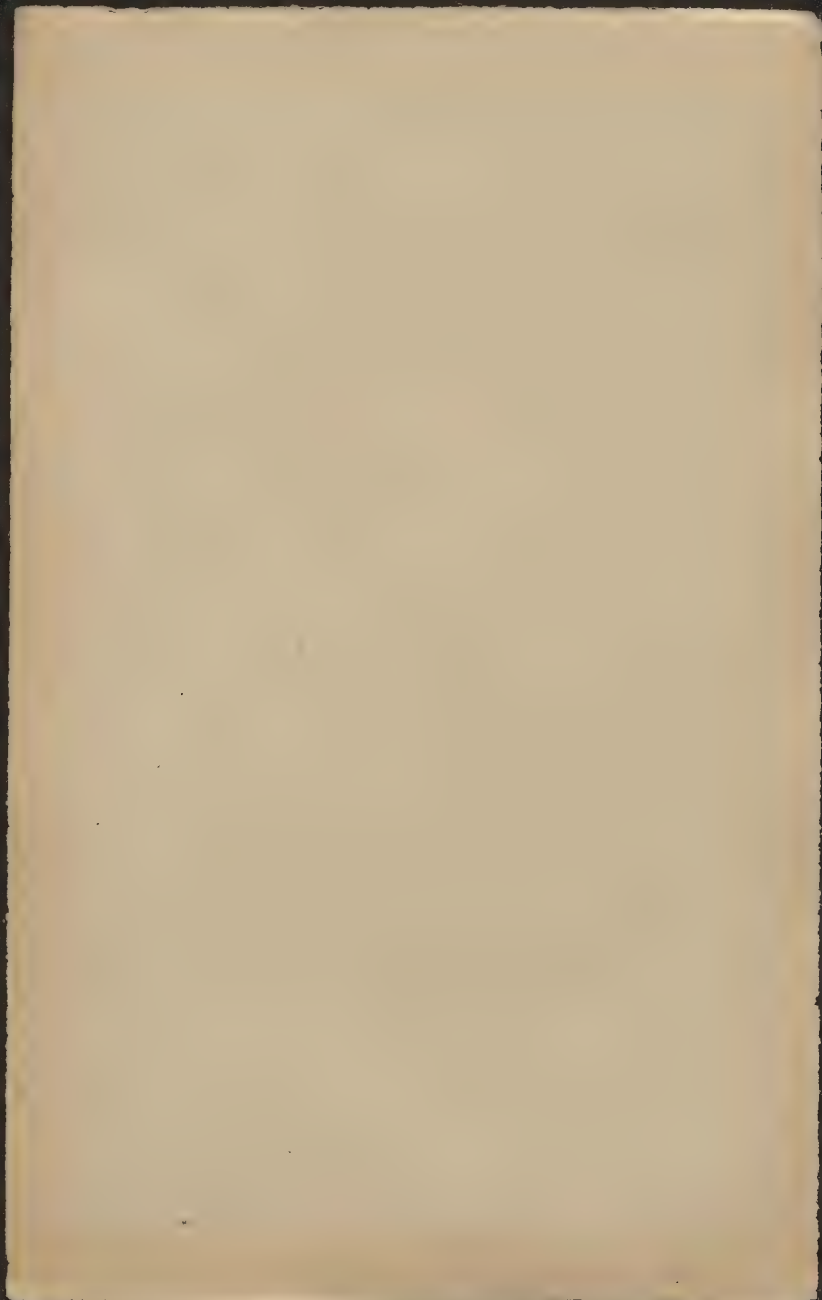

Konfidencjonalny - a-e nie przym. konfidencyj-
nacchowany, poufaly. poufny „Tos' mój
pan, staryjany brat tego niebożymka - ci-
niej' odczawał m. konfidencjonalnie chłopak”
J. Kvan. 72. 22.

Konfirmacja - j. z. cje yj. um. l. c. p. l. u. i. o.
Ożenie, uprawnienie do ożenienia up. my roki.
Zw. kościoła ewangelickim um. p. s. t. o. i.
Kazdziejstwo i s. t. u. s. o. j. e. y. w. s. o. s. c. k. a. t. o. l. i. c.
him sakrament biernowienia.

Konflikt - u. m. kty mu. Tac. franc. spór, rywalizacja, stwierdzenie, walka interesów, Rosja nie powyni urobić, któreby mogły wywołać konflikt z uwzględnieniem sąsiedztwa "Dzienn. pol. 1886. 197. 1. "Wkroczenie Moskale na Spis, groźba 'dalszej' pogromy, jeżeli to toczy' wreszcie swoje oddziaływanie na wzgórach porostanie, wywołano to skutkiem nie ma. porównany konflikt "K. franc. Rew. nauk. i litw. 13. 200 "Potrzeba było wyzbyć wyzstać przyobiecanej korony i temu zaalarmować Polskę, również jak i Litwę, ewentualnie wywołai' już raz istnowy a dawno upragniony konflikt pomiędzy rabinami i świeżo narodami i krajami "A. Prace. Ost. lata wiodła 297. "Jeżeli pomimo takiej niepowodzenia, uważając dziś w Madrycie sytuację za zadowalającą, to dla tego, iż istnienie rokowania z Francją usunęły obawę konfliktu z tem uwzględnieniem, wykazujemy, że gabinet pranyłki, gdyby tego wymagała potrzeba, zamierza

„Dziśtaś w porozumieniu z Hiszpanią” wiek
1887. 235. 1. „Z powodu zajęcia wyspy Perezil,
grozi konflikt między Hiszpanią i Marokiem.
Marokanie nie uznają uniemożliwionych praw
własności do wyspy, na której się Hiszpanie
powołują, usunęli chorągiew hiszpańską, na
Perezilu zatkniętą” wiek 1887. 266. 1. „Między
włoszami i francuzami, w ciągu dwóch ostatnich rok-
ów przewlekłymi, najgorszej prowadzący
bronią wywołuje się domniemanie żeśmusko-
wotyńskich, o najbliższym się jechoły kon-
fliktu między Anglią i Turcją” 1888. 166. 1.
„Odpowiedź króla była aż nadto stanow-
cza, żeby nie miała wywołać konfliktu
pomiedzy zawieszającymi stosunki trwa-
łej przyjaźni narodami” A. Brach. Ostatnia
widoków 11. „Odwieczny nie przyszedł do
skutku, gdyby uchylenie rozejmu-uciemieckie-
go konfliktu stały na powrót nieprzezwycię-
żone trudności” Czas 1888. 165. 1. „Między
narodowe stosunki nie zależą od stacjonar-
nie stworzonych konfliktów, lecz od wzajemnych na-
trętnych interesów potrzebujących ludów” Tęmie-

Wynikami tych badań, które...

...nie należy traktować...

„sprawdzać, weryfikować, ~~opracowywać~~
„konfrontować rachunki” „Zupełnie powi-
nie być przynajmniej dowód, że do konfronto-
wania wielkimi masami, i sam nie dać po-
znać” J. Trym. 197.

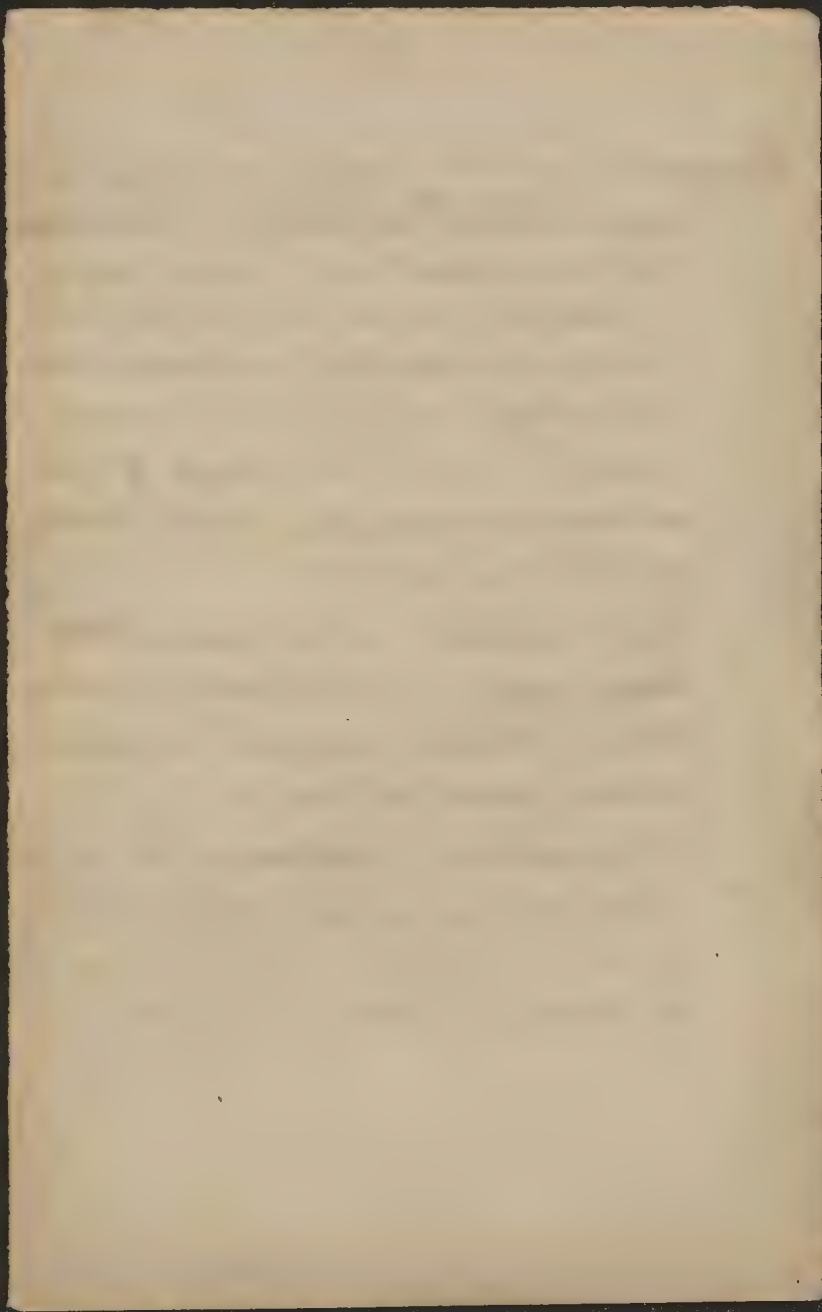

Kongres - u. m. & tacy, zebranie ministrów róż-
 nych ^{a wielkich państw monarchialnych} ~~monarchialnych~~ dla (zawarcia pokoju ~~z~~
 lub rozstrzygnięcia innych kwestyj między-
 narodowych „kongres wiedeński 1815 r.”
 „kongres berliński 1878” & zebranie uro-
 nych różnych narodowości dla porozumie-
 wania się w kwestiach naukowych. & zgro-
 madzenie reprezentantów Stanów Zjedno-
 nych Ameryki północnej

kongresowaty - a. m. miewanie ~~brat~~.
kongresoweli i ta sama miata kongreso-
 wiaków, Litwinów Galijan i Ukraińców
 potęgnyć” D. Pol. Przed burzą 52.

kongresówka - i. z. królestwo polskie w sta-
 niaich ustanowionych przez kongres wiede-
 Ński 1815 r.

kongresowy - a - e, tykany z kongresem

Koniasty - a.e. sto przyt. kart. od koni, konnej
jardy, paradowania na koniach, „Możesz
również, u was koniasto i mniszasto
bez musztry ani rury. Słowa ks. Józefa (Konia-
kowskiego) do Józ. Wierzebińskiego piewa-
ka woty paucowej, co dais pułkownika niby
zaczęły że to in podwzani oficerowie tyłko
i ni je spijali rumianek kęsi jadali a wa-
sa kęsiła” Napisał. 26io przyt. L. Wierzebi-
now przytoc. źródła.

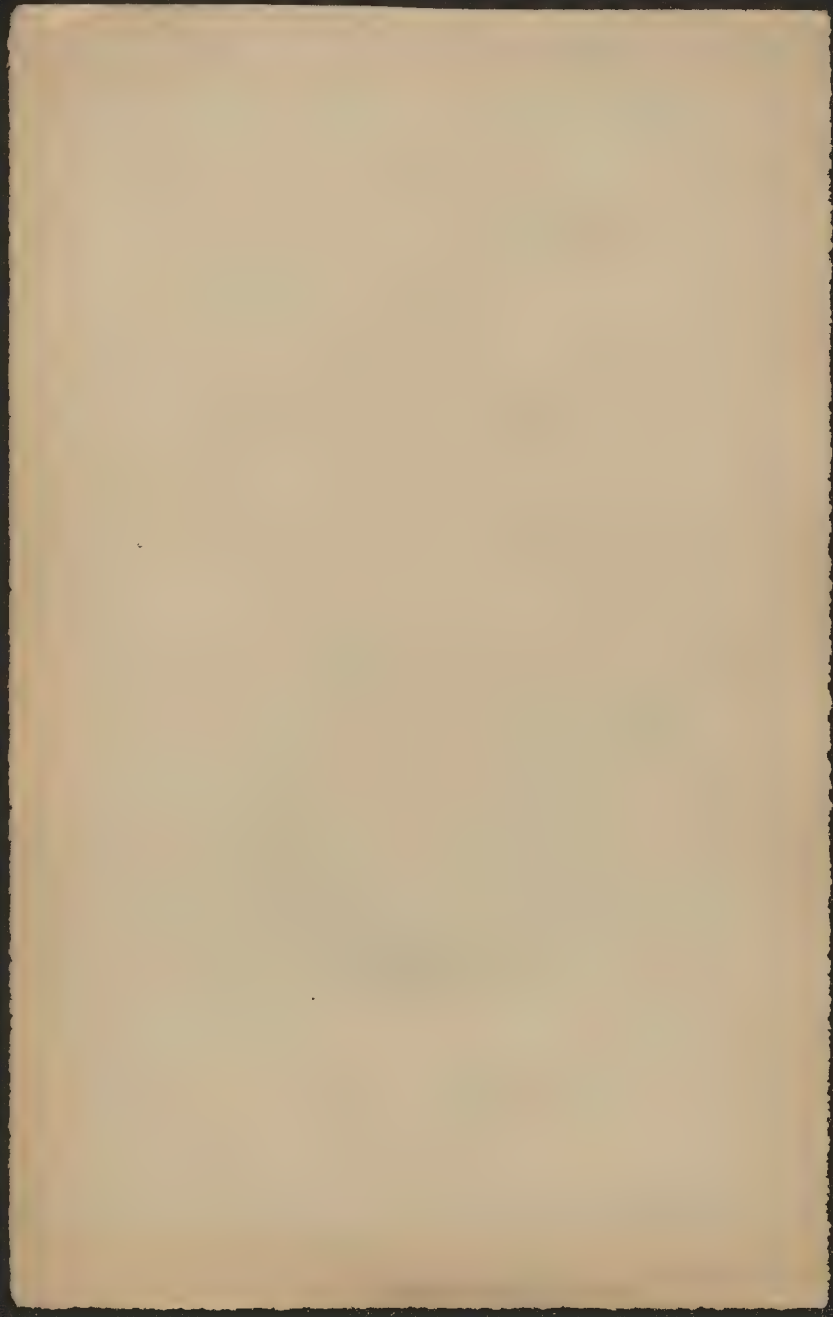

Koniaszek - rka. m. drob. praw. konik, koniszek
" Nowa czupka papierawa, siwy konia
zek " O. Kolb. Kuj. 2. 252.

Konik ob. w. " Na Demokratycznego usiąde ko-
nika i - skosując się do ultra-postępcowej mody
XIX stulecia - walczy wypadem pyzalkowatym
rodem wypracowując słoty ciela " i. t. w. b. G. w. w.
1885-137:1.

Konarz-u m. cze ów. mm. jest. radz. wpr. w Ga-
liji.

388
Konickensiek - nka. m. zdrob. Koniszek, spierane
nie napotykanie w pieśniach lud. „Go
czemies' go chłopce potanie, po koni-
ckensku po wronym” G. Kol. 1. 234.

Koniec - na m. § „ostry koniec” a stół wamy ko-
 niec, pośrodku miejsce „Wojaki na ostrym
 końcu” i to wyrażenie w. Dzierż. „Ad. Mich. 3
 27” „Przy wyjątku końca stoła widać tylko
 krawędź wielki ale z ostrego końca lataty bu-
 tołki kółko królewskiego płomy.” ib. 144. § pręgi.
 „Tędy koniec wiejski” = „Tędy sobie widać dąb”.
 Tędy nie wystawia dobieć na wiejski (1)
 § proc. rus. Tawc. znaczy tak samo koniec,
 jak i powrót „powrót z końca, jak to
 było?” = od powrotu.

- (1) „Sięki jak dąb dągi, pije kawał i napy-
 cha się ciętą. Ciępi na ten wypadunek
 a pręgiem następnym jest to że nie ma-
 że nigdy końca krawędzi” w. 1887. 107.
 3. kł. „Nie dobiega się majętku a jeśli
 który z nich przy ułamej pracy i skromnych
 życiach wymaganiach, zdola w trudnych
 okolicznościach wieści jak to mówią koniec
 z końcem w trudnem majętku się gotowaniu
 przy pracy i z chwile, które większych wymaga-
 jących wypadków” ib. 1888. 7. 3. „Kasa kam-

kowa miała ogromne wydatki, a nie kaw-
skie stykały się kwice" L. Kawak. G. lwow. 1887.
200.

Konik a. m. ki ów. um. kdv. z w wchask
figura, koni, "Gdy lauprio przejmie
i katwyma w przednie konika kbię w
najlepszem kamachu" A. h. Fr. 2. 53.
z. "mieć swego konika" jędrze kawne
na jednym koniku" = mieć pewną myśl
stała, uprzedzeni świsła w głoście wy
jędrze k skem kawne, "Wanda kawa
upadła na swego konika patrzyła
niego, dowodząc gongu, i stworze domu
w którymby skupić nie mogli iudzie
nieu i wstępnym, byłoby wielce dla
potrzebności potrzebować N. dot. kam. kam.
137. "Idąc nie być dobrzej woli i lapp
dua. Pod konie rozmowy tylko, gdy
o podróżach i o poważ, upadła na swego
konika, że kraj iotasy na wprost
przełazi." ib. 210. "Przytowie mówi, że
kiedy człowiek na swego konika na to

rym jędrze. i Noim konikiem jest to, aby nie
dać kumawowi uż. xidolowściom siostry i
wykierowai ją na miedalotnia, i wziętą
kobietę "El. Ocz. kraj 1882. 26. 2." Katkow mawu.
jaki by kumaw wyjechał na polskim koniku,
który tak kumawieć przywrócił uż, do jego
wymierzenia "S. nar. 1883. 38. 2/1/2" kaptka za
korywioną, do kumawienia za drugą, która
się uwaruwa kobyłką. "Głupiej kaptki zapręgi
nie potrafię. -- Konik tak uż polowywał, że nie
może kumaw kobyłki. "Kole 1872. 269.

(1.) "Na demokratycznego wiochę konika i
stosując uż do ultra-potępowej mody XIX
stulecia - walcę wydam przykalkowatemu
rodowi wyznawców kłobęgo cięła". "A. Narb.
S. nar. 1885. 137.

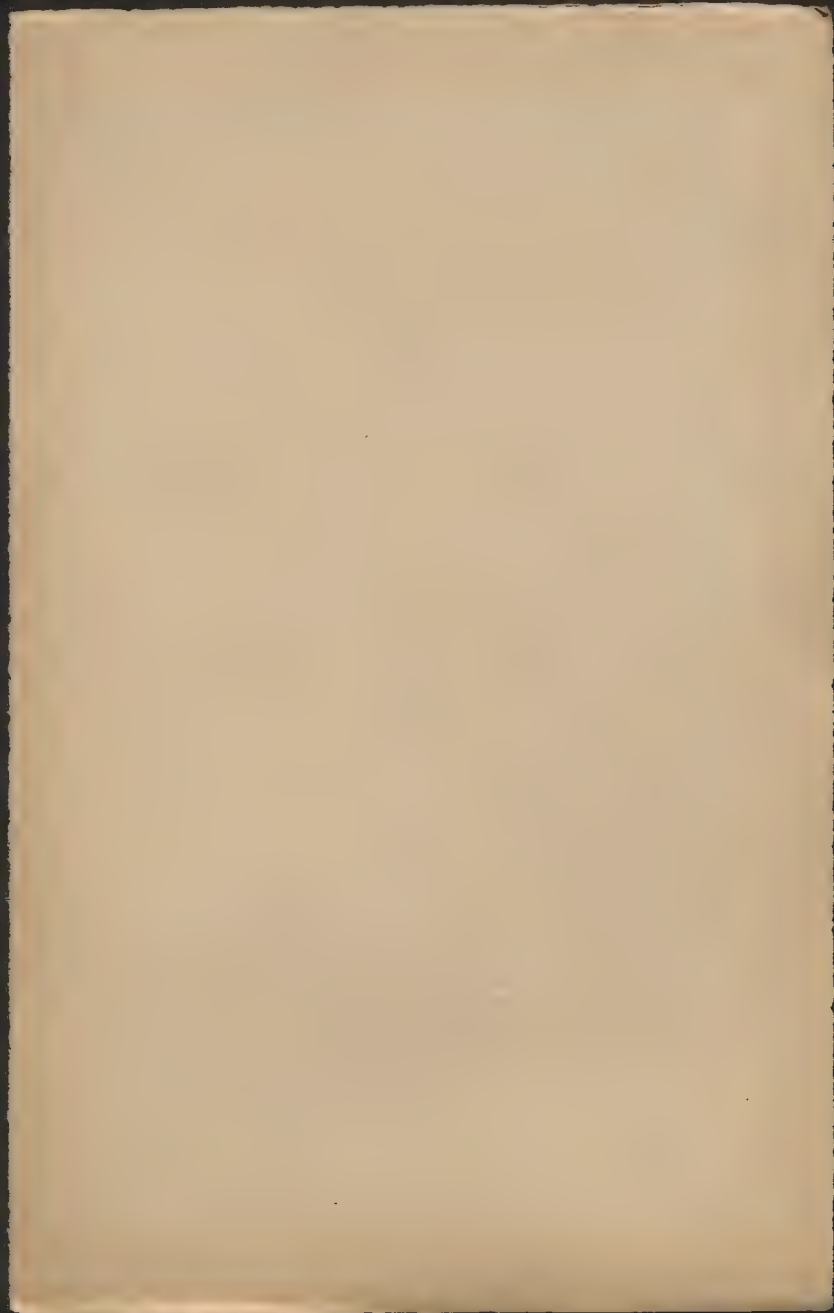
Konobrad-a. m.

Konobrad-a. m. "Kłodziej koni", ~~Konobrad-a. m.~~
~~konobrad-a. m.~~ "Kłodziej koni" "Kłodziej koni"
nia kilku ukazał się bandy konobrad-a. m.
Echo 1880. 260. 3. "Dowiedział się że jest
pierwszą stacją konobrad-a. m." 8. nov. 1880. 260. 1.
"Widocznie kłodziej koni sąsiaduje tak zwaną na
provincji", konobrad-a. m., przenieśli się swoich
ekstremalnych operacji i do Warszawy 10. nov.
1883. 4. 3. "Konobrad-a. m. w. m. m. m.
do konobrad-a. m. Wraz energiczny reprezentant
sędziwy przeciwko kłodziej koni, a wrogom
konobrad-a. m. praktykowanemu w nich
wielu obywateli kraju" Echo 1880. 260. 3. "Ko-
nobrad-a. m. przybiera coraz głośniejsze
rozmiary; jest ono formalnie zorganizowane"
Nov. 1882. 83. 3.

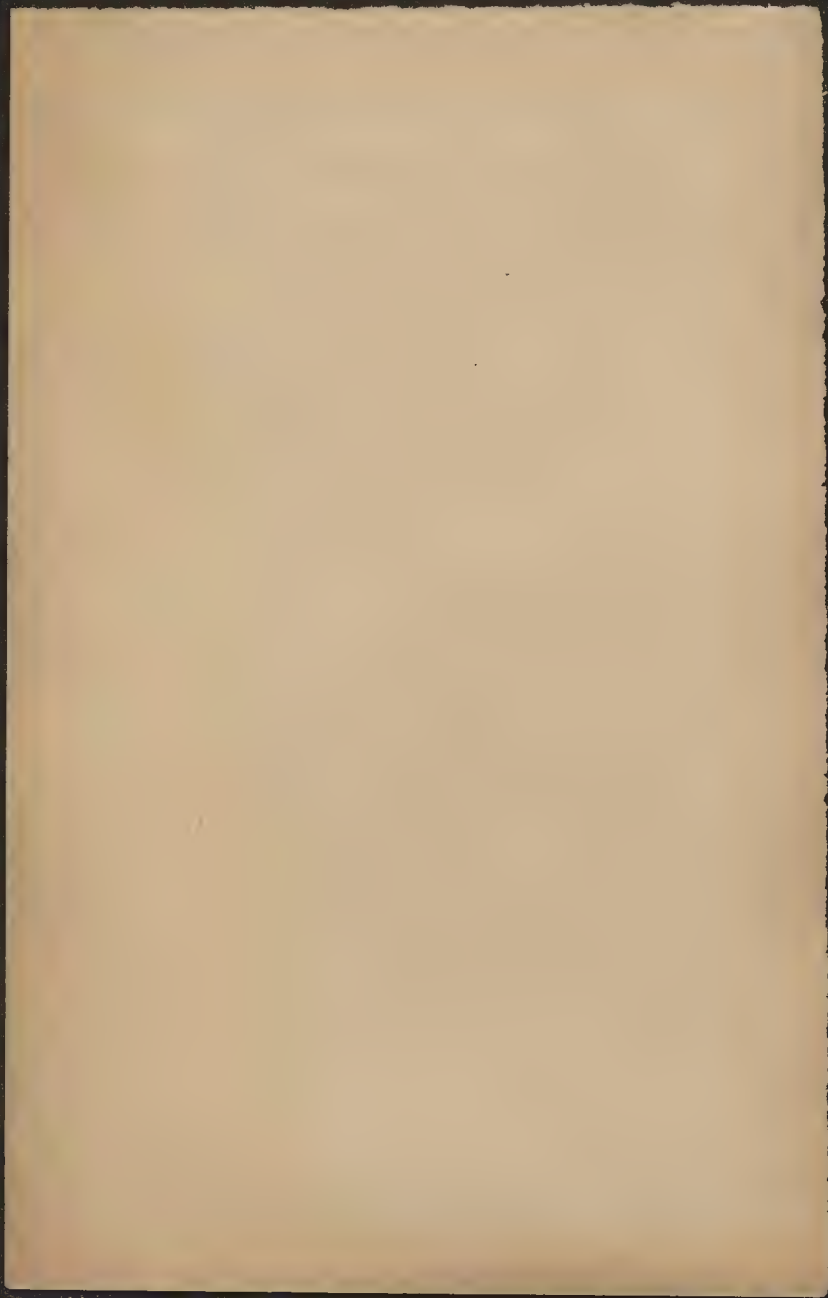
(1) "Musiał być konobrad-a. m. do potrzebny ku-
pie nie potrzebowały się tam, że choć kupie-
kowie jedyli by ten koni nie był kłodziej koni"
Wst. Zag. Pam. star. par. 23, "konobrad-a. m. kraj"

koniec roku i inny kuin kłodziejski
[pł. Turczyński] w roku 1887. 71 Uwaga: rzecz
drżawa ie jest to zapisany nowy udeżyto Lind
nie ale nawet słownikowi wistnickiemu nie zna
my, niebawem drugi zapis byłoby kłodziejski
dus'innij słynący.

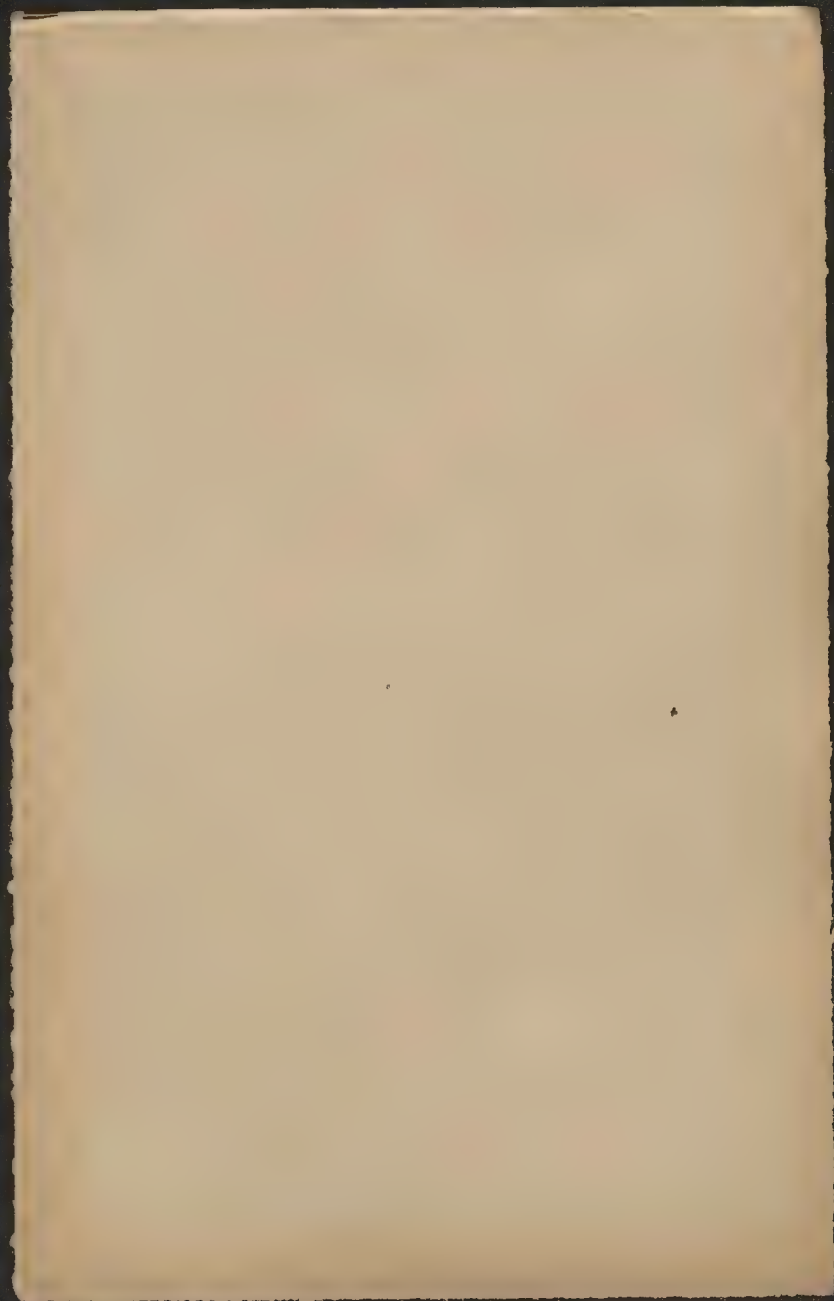
Konisko-a. n. sta. oio un. Dwy, niegrabny albo
biedny kon, Dwersn, to wytworze koni-
sko" D. Pol. Tut. 1. 68

Konjunktura - y. z. wy m. fac. kombinacja,
zbieg okoliczności, z którego można
wyprowadzić wniosek, wnioski o powo-
żeb. i d. m. i. s. i. „O ile można sądzić z
dotychczasowych konjunktur jawnych
powinno się dobrać” wick 1888. 129. 3.

Konkista - y. franc. conquête, łac. zdobycie, jak
czymosi słowa conquérir / zdobyć / ować
jako rzecz zdobytą. U nas przypuszczam so-
bie ten wyraz w znac. zwycięstwa w mi-
łości, zdobywy serca, wzięcie w ścieżkę...
porównań jak wydełki... prosił w refku... dnie,
na konkistę." - A. hr. Fr. Dk. 7. 52 - na zdoby-
wanie serc, na miłowne awantury

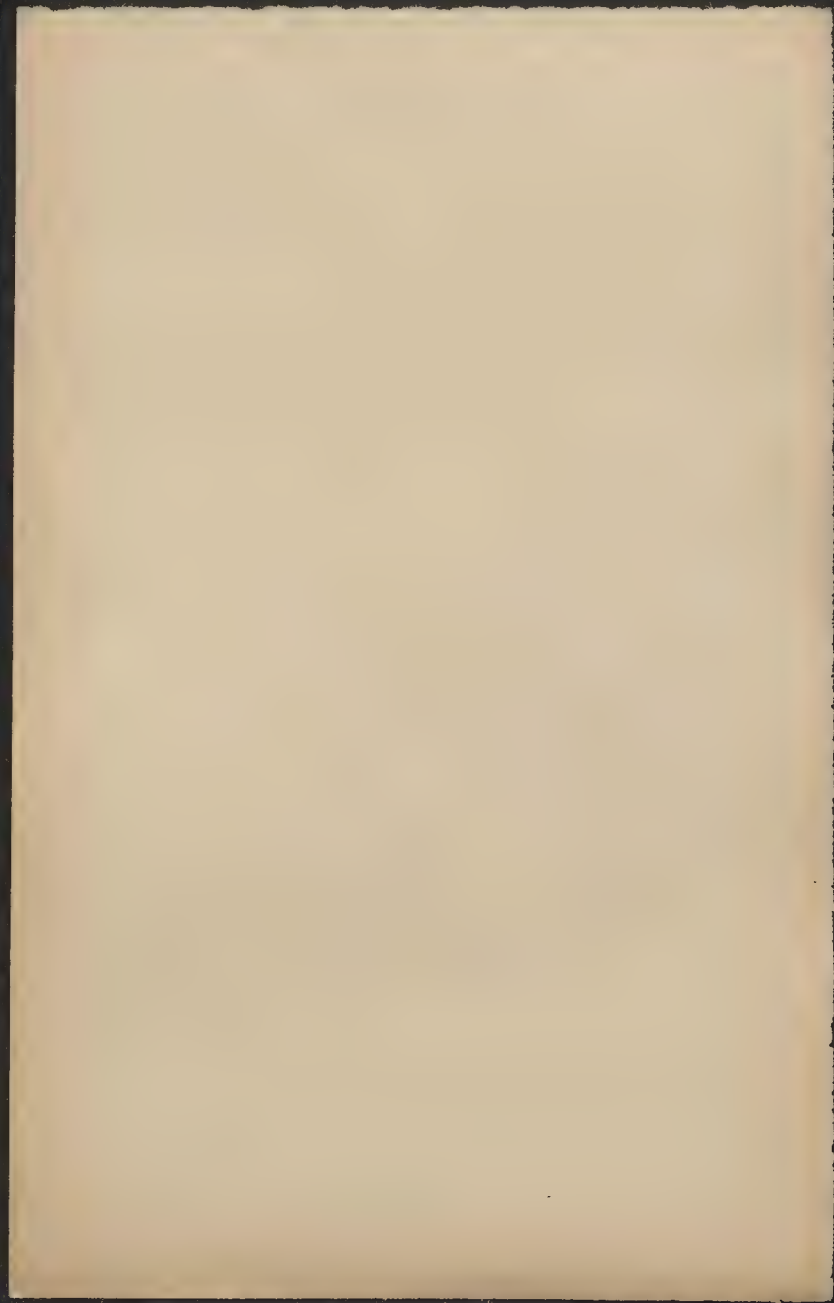
398
Konwocja-pi i. t. t. trawienie potasniós,
strawność, wódka, aqua vitae i dla kon
kocji i dla osadzenia winnych waporów,
zdanem podkoworrego. była jodycz. " J. J. Ks.
Sk. Gen. Tyg. M. s. 3 v. 5 p. 339.

Konkubina - y. ж. таж. concubina, naložnica,
kona nieprawa „Któż gdzieś konkubi-
nę, i którą książkę jakkolwiek nie po-
dobnąstawiomy przy kościele, był dotę
zakończony podobnąstawiomy przy domu Bo-
ga białej familji." M. Pol. par. 124 b2.

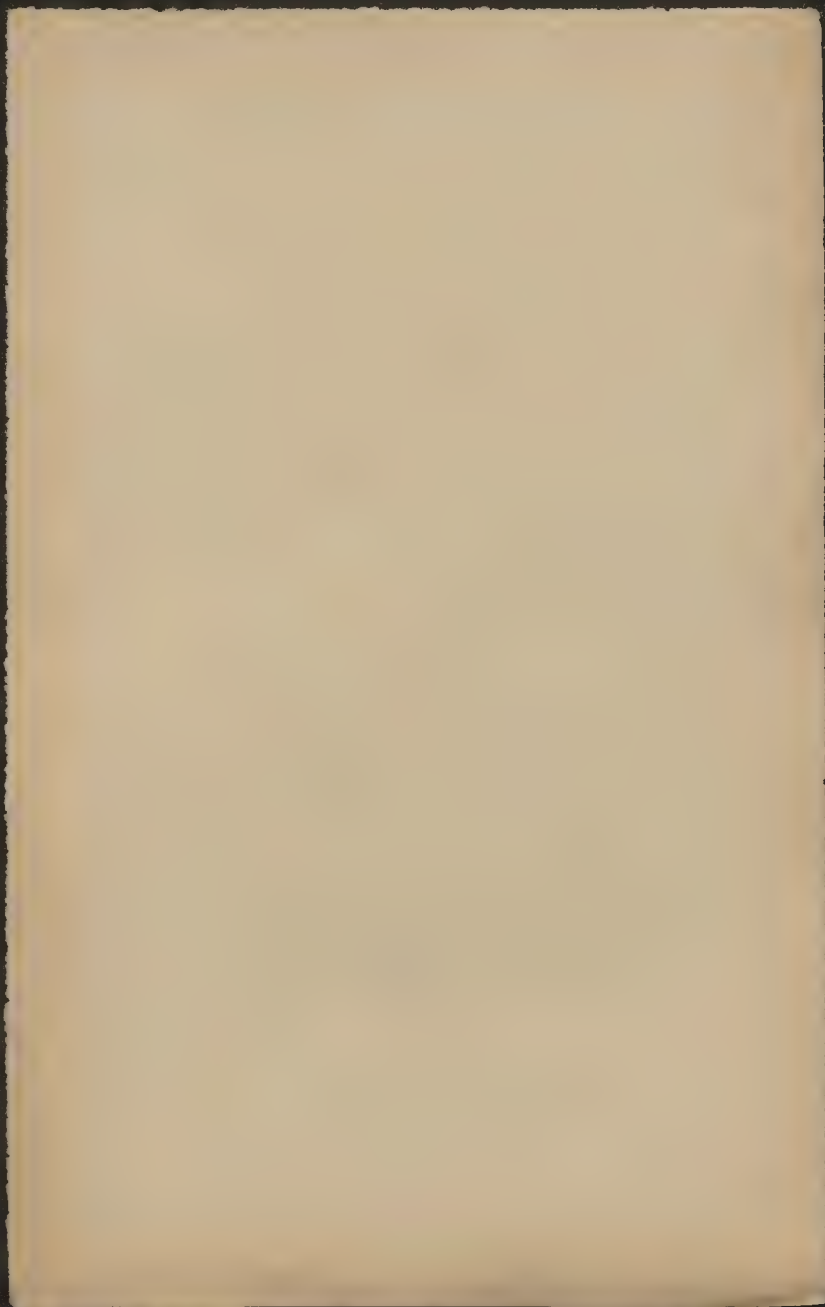
117
Konkursowy a-e. od konkursie wipótubie-
gania się "Dramat ludowy i bez
konkursowych kształt ma teraz prawo
Dramie" Ktory 43.271.

153
Konneksje - syj. i. pl. sto murki, niezgodności „Kon-
nexe potężne, mnogie klientele, a stał się
poprzedmiotem” Ad. Mick. 1. 242. „Przez Konne-
ksje roznę w zuchwalim” Z. Kawk. 5. 42.

757
Konopie - i. m. z przędzy „oddaj się Bogu, wstąpi
w konopie” - idaj na wygnanie, nie powo-
dź się. „Zimny i powolny na twarzy ada-
wał się być flezmatykiem.. ale jask powwał
nagle w swoje długi rękaw to i niedługo
też nie zdurzi. - Oddaj się Bogu. i w
konopie. - mówi to takim rękawem
Dyma” J. Dziwak. 8. 18.

Notatnik - a. m.

Komolatrik a. m. ki. vo. nu. kriqiaaka
pudvixua do komolowania „Pugila-
resy i notatniki” St. Orz. ki. xim uicior St.

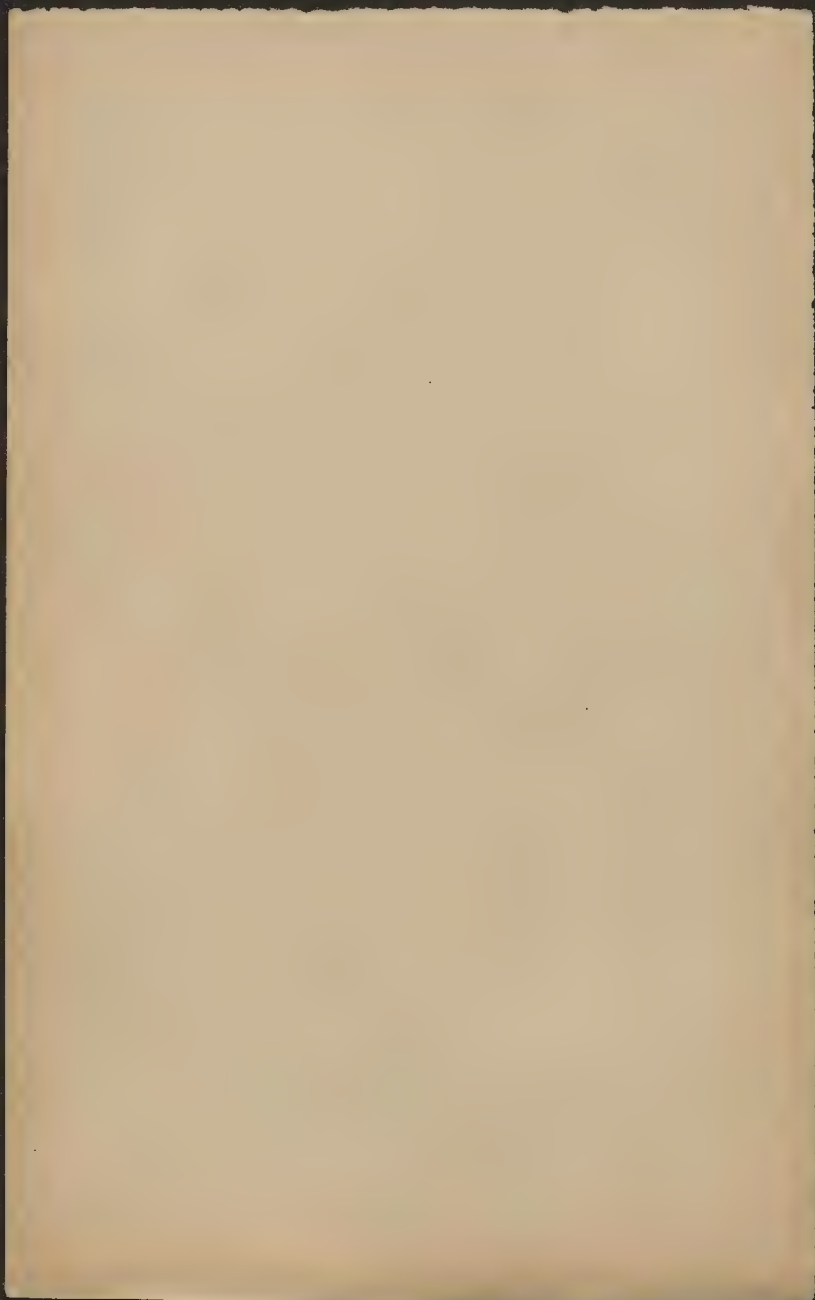

Konrad u. n. riele Kundwan. Blizniak popoliy
Konrad-a u. dougny Kundval-a. inij mezne
"Ten to Konrad był powstalcem domu księżyc
wdrichych Marowickich" M. Kurier. list. 6. 188
"Miliarycie w obiad, uuj panie Kundvane. wy
lylko na chleb gsz waz chorowanie?" J. Kuchan.
2 293. Konradem^{du}, Konradzie-a adrobn. "Te
pochwaly nauczyciela Dady Konradkowi ka.
romunicatoru" polsny. JI kv. 58. 50 "Prosz
cie, Konradku, nie spruczaj us ze umg." unter. Kur.
Var. 1878. 185

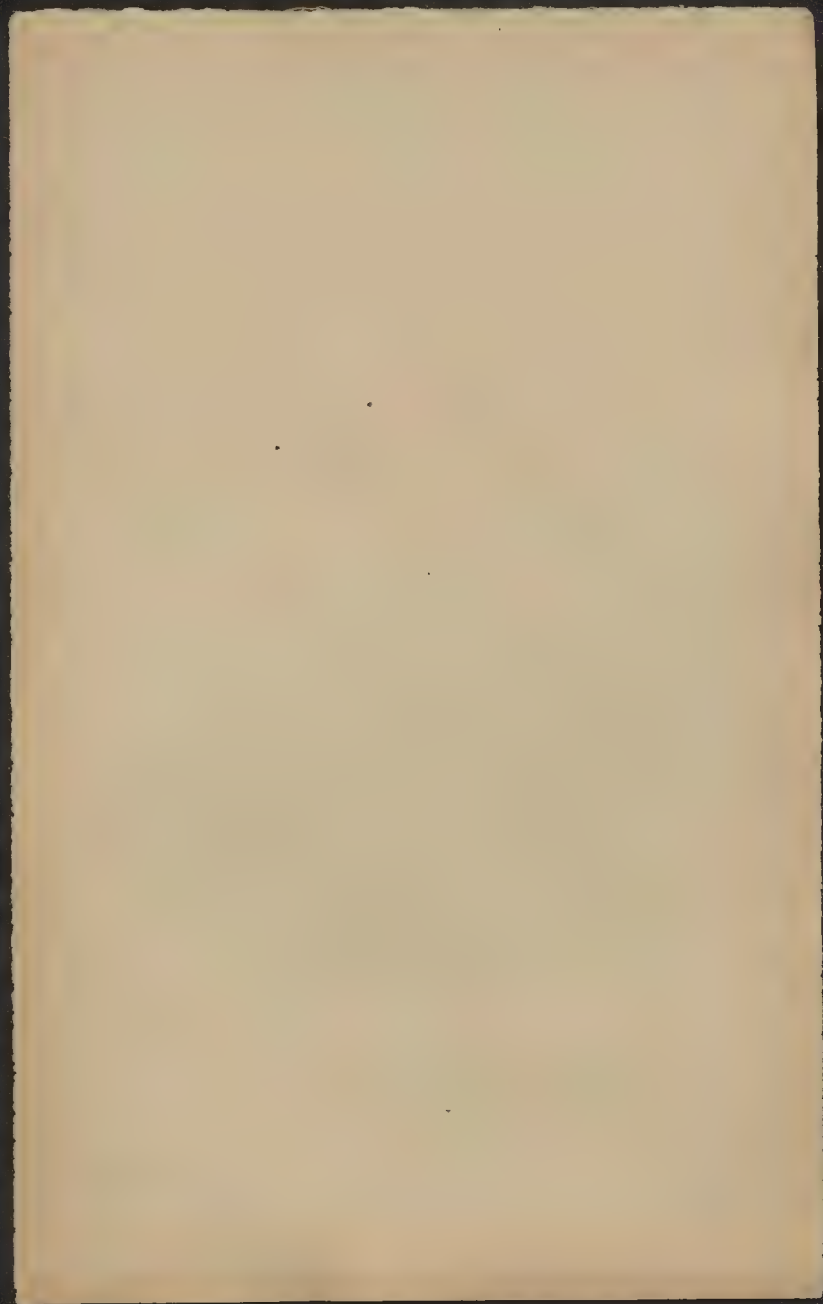
Die Pläne der neuen Gebäude der Universität
sind in der Lage, die Universität zu vergrößern
und die Universität zu vergrößern.
Die Pläne der neuen Gebäude der Universität
sind in der Lage, die Universität zu vergrößern
und die Universität zu vergrößern.

Jeżeli więc w. h. i. p. 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841,

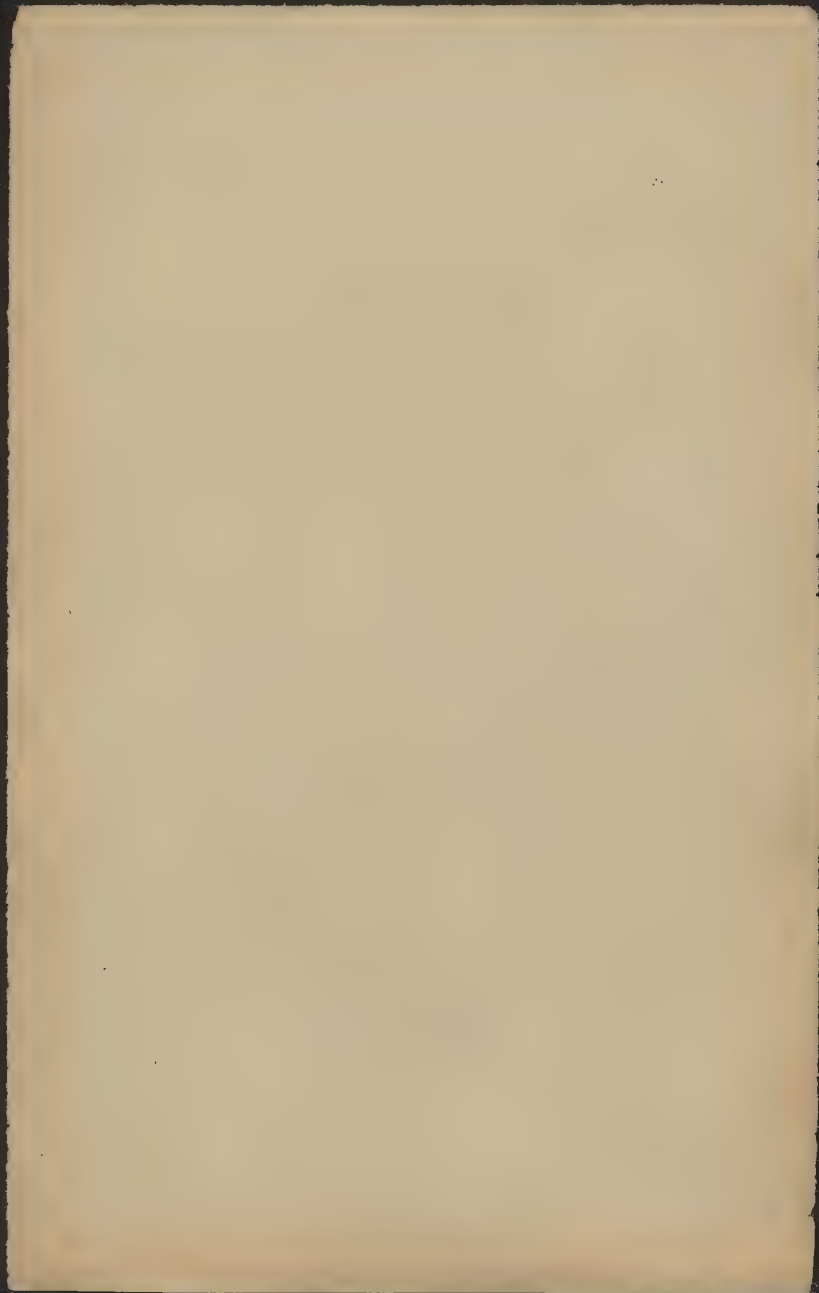
Konserwa - y. ž. bez hum. & konserwacja,
konserwowanie, konserwacja „Ten skąpiec
na konserwaz nie kupował wina, musi być
takie i nie kwalifikujcie go do toczni.”
tytuł do bractwa. Towar musi być wypić, aby
nie skwasiało” ZT. Kwart. Tyg. powr. 1882. 131.

Konserwacyjni-a-e i Konserwatywni-a-e
od konserwatyzmu, zachowawcy, nie-
postępnicy, wsteczni „tyjże z nowato-
rami i romantykami, nie inni jednak
z absolutnych konserwacyjnych opinij
swoich, nie ustępują” J. Kram. 33. 42.

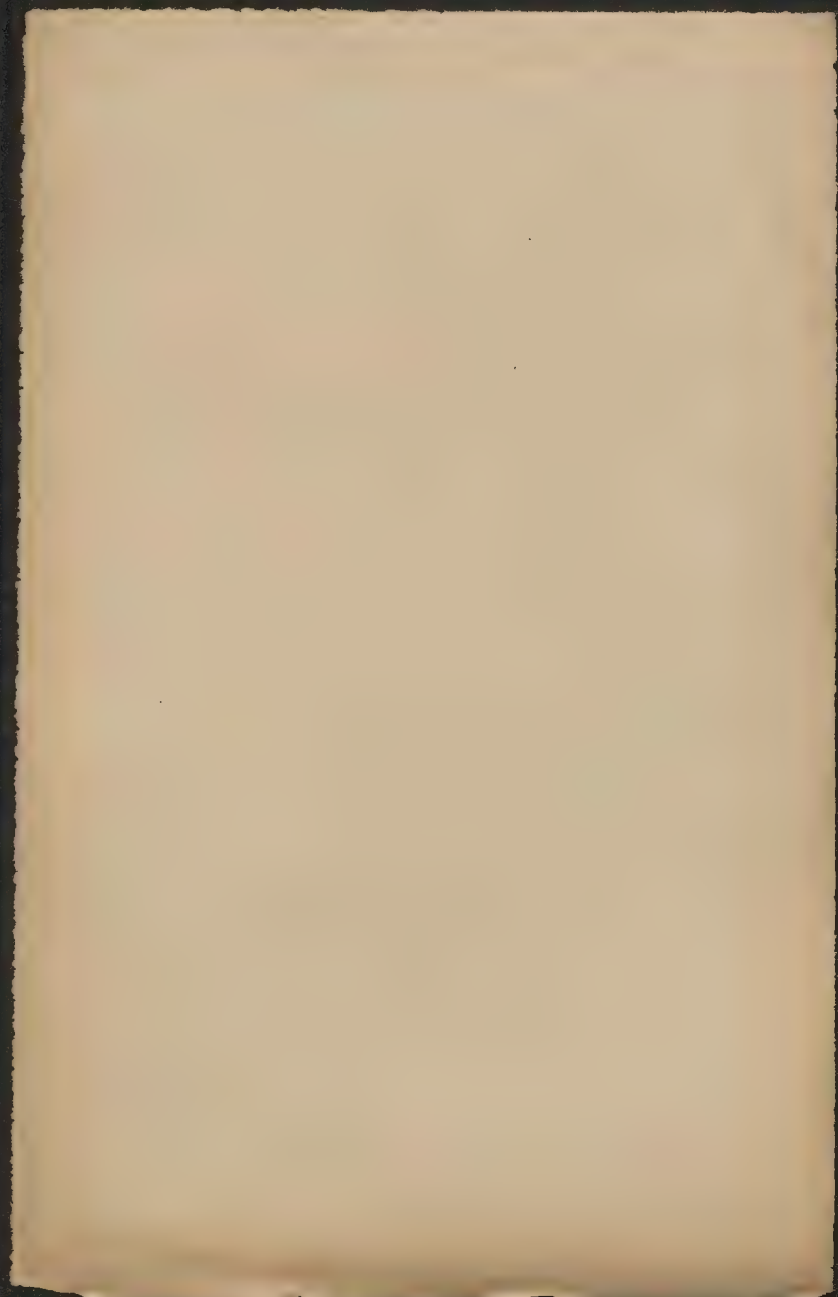
Konserwatysta. y. w ści- stoło & tam. ciałowici
opinię zachowawczych. pragnący utrzy-
mania istniejącego porządku rzeczy, ni-
e idący & postępnym, wstecznym. "Tym jeste-
cie ułoty i postępowy, wyzwanie - ja stary
i konserwatysta - ale wierzący nie pan kon-
serwatyzm, mój przynajmniej, nie wyłącza
postępu" H. Pot. Nad modr. Dur. 85 "Dykt-
karnia, że do rządzenia światem i do
wywierania potężnego na całą ludzkość
wpływu, człowiek najdotkliwiejzym jest
nieprzyjemnym i niewdzięcznym brzo-
nem rośnie życia prężniej bowiem staje
się zwolna idęta - czyli konserwatysta."
H. Piętk. G. pol. 1876. 5. "Konservatystka
zakamieniata, nie może się zgodzić na
zmianę, niktą spiewanych pieśni w ho-
ściele" A. Wiler. Fot. 1. 119.

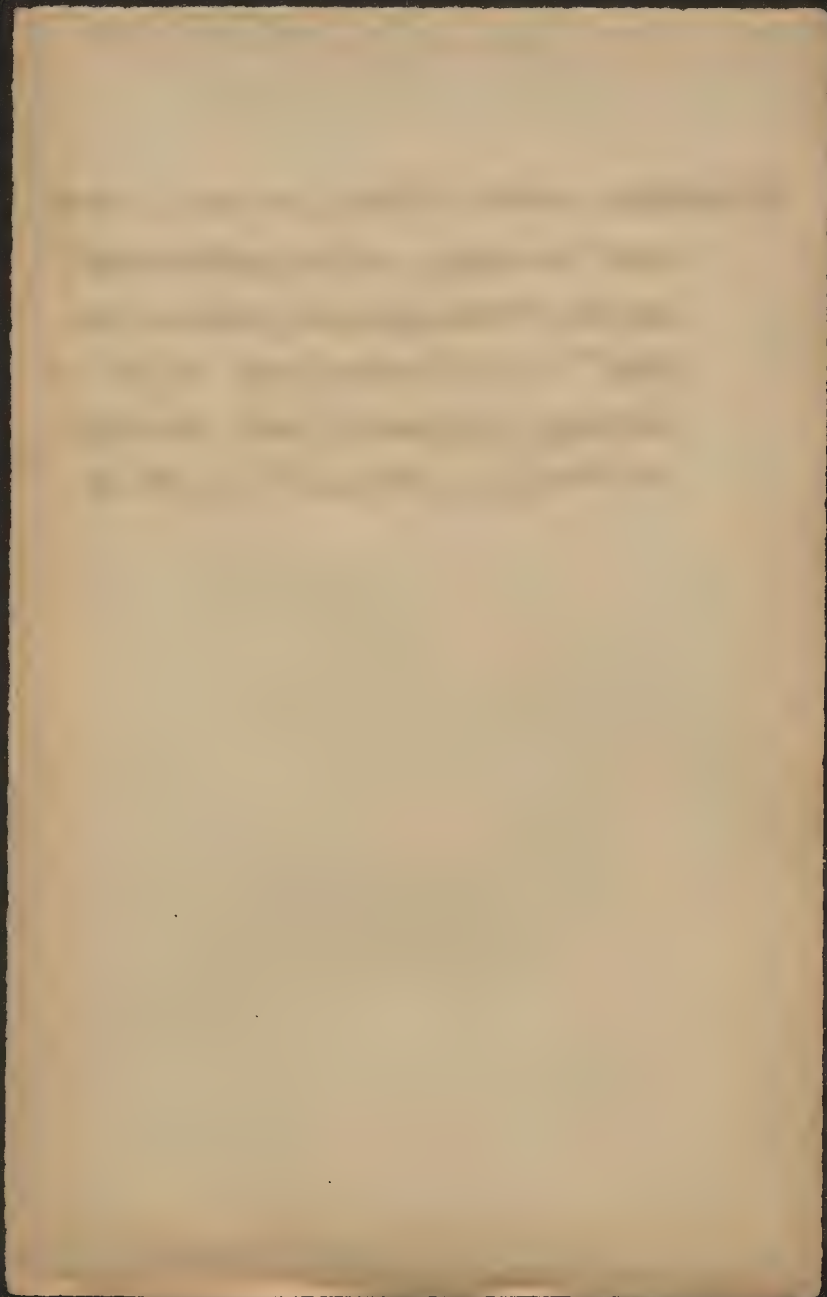
Konserwatyzm-u. m. utaszcioi sposobu my-
 ślenia nie. odległego ię na wprowadza-
 nie jakichś śwież nowości; Duch prawi-
 tomy wrażliwym kruszcom i postępowi.
 instancji. "Klasyfikacja wawerskiej byt
 wyrazem biermyślnego, gnuśnego konser-
 watywnego niechęci, który wyjątek swą
 nagrodą za posagami mistrzów staroży-
 tnych" D. Pol. Prąd burzą 26 "Pau jędes'
 metody i postępowy, wyprawić się - ja stru-
 my i konserwatywa - ale wierzyć mi prę,
 konserwatywny i przyuczajmy, nie wy-
 łapaa postępie" D. Wied mod. Jan. 85 "H. lu-
 da tego konserwatywni niekusi. co naj-
 mowey ojcow, więcej się uwypatnia jak
 gdzie indziej" H. Siemk. Tyg. II. 2. 5. 303.

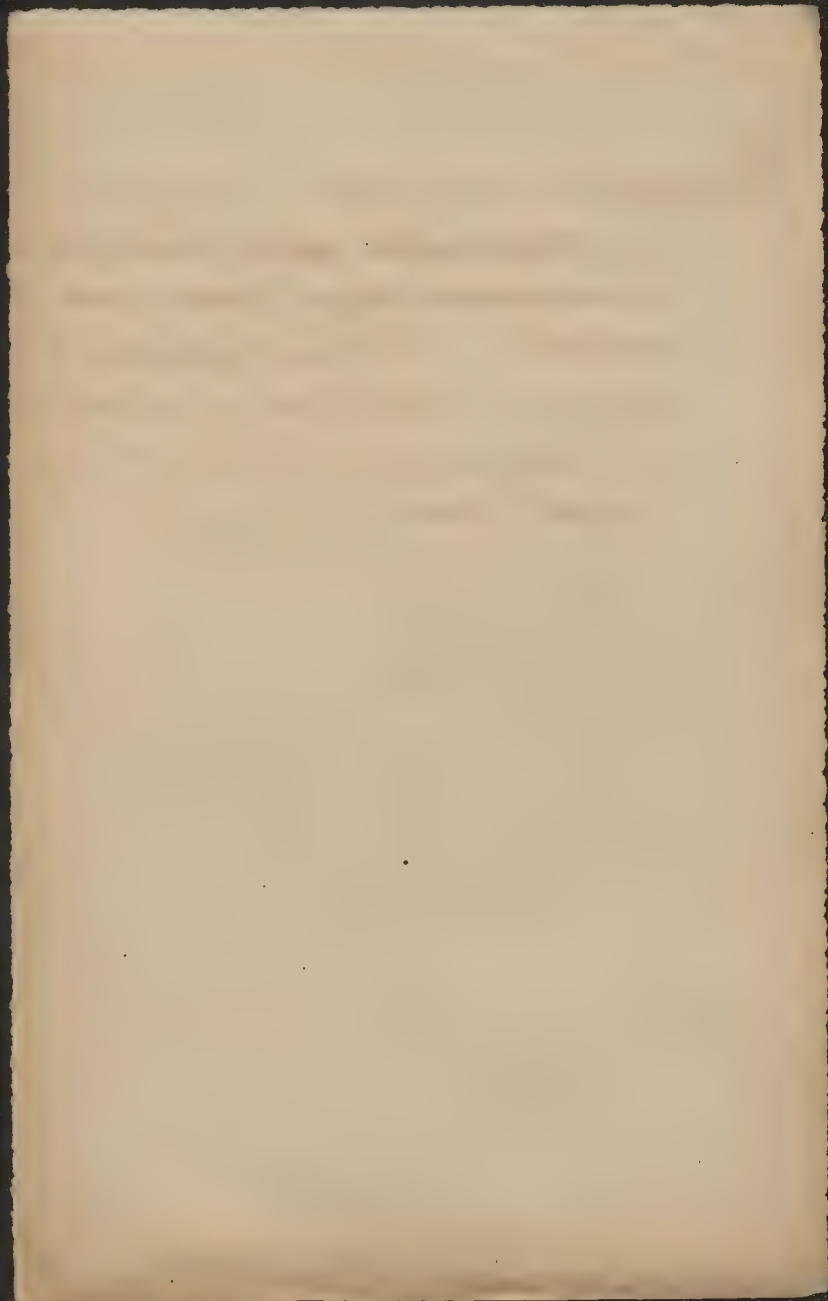
Konsolidować - at duje st. a. ndku. Skonsolido-
wać dkn. Ter. consolidate, umacniać, opie-
rać na stałym podłożu - kwartycie mym.
kupiać 5 - 119 st. kainu. „ Król chęć że się
cia subserpiencyj następskwo jednem i sy-
mów, opart się o stromickwo biskupa, po-
zwolit mu uwaroń i skonsolidować się.”
A. Groch. Przew. nauk. i lit. 15. 3.

Konsolowai'. н. удк. ciestyc', po ciernai' „Na to
 vzeht konsoluyge pan Dal podkomorny:
 wyszlo to tam spochywa jernie w rze
 Bozej" W. Vol 3. Sam. wim. 149. „Siegał jak
 opawany, to praprawai' paniz, to konsolo
 wai' diadunia" T. I Kr. Hof. wim 1878. 55

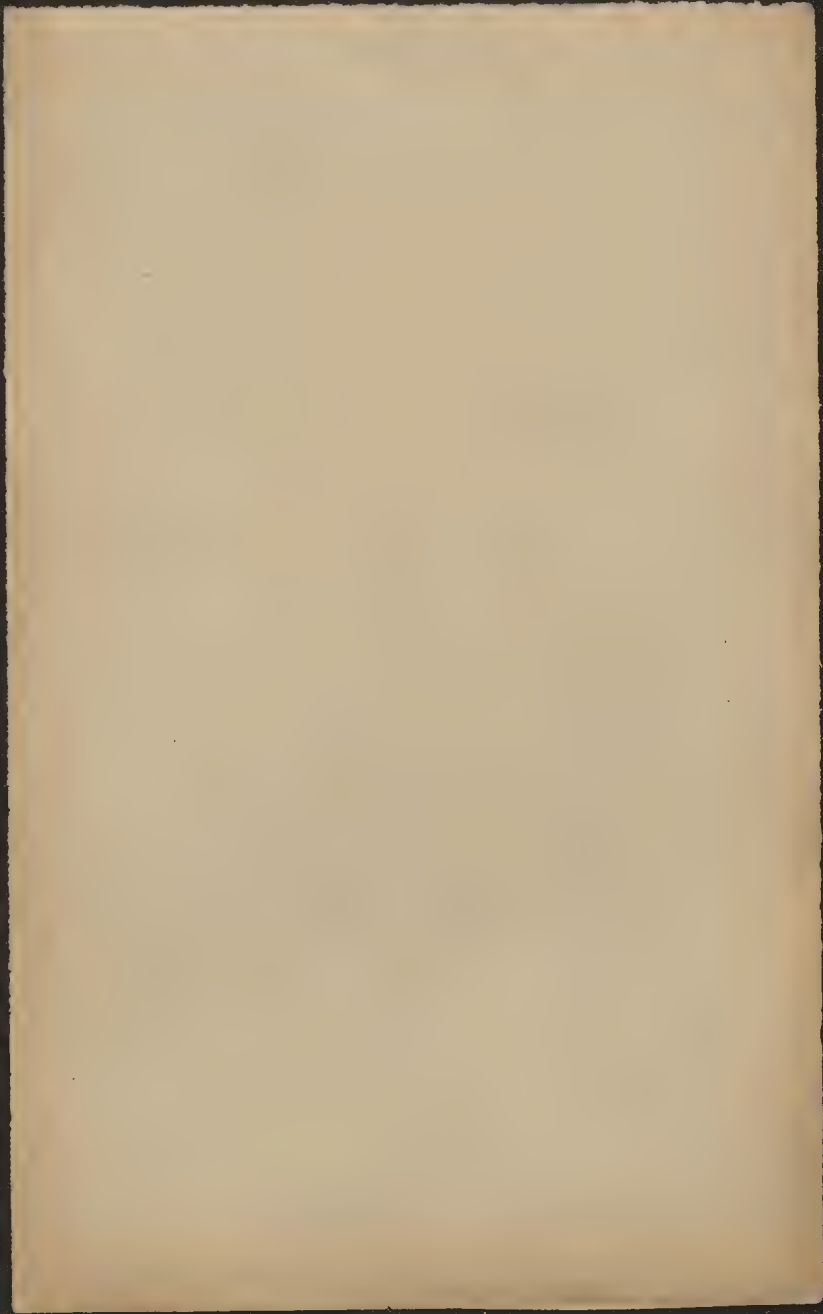

Konсорјум - н. в л. п. ииодм. в л. ии. ѓа-оо
 Тае. стоварываеиіе, спѣлка „Консорјум
 техничане проодубује картане" вѣсѣ
 1886. 214. 3. „Консорјум капиталістоіа за-
 граничннх ставеиіе о консерје на потгре-
 иіе стага коммуникаије водног моруа Бал-
 тичкіеѣ а Черном" іб. 1887. 230: 3.

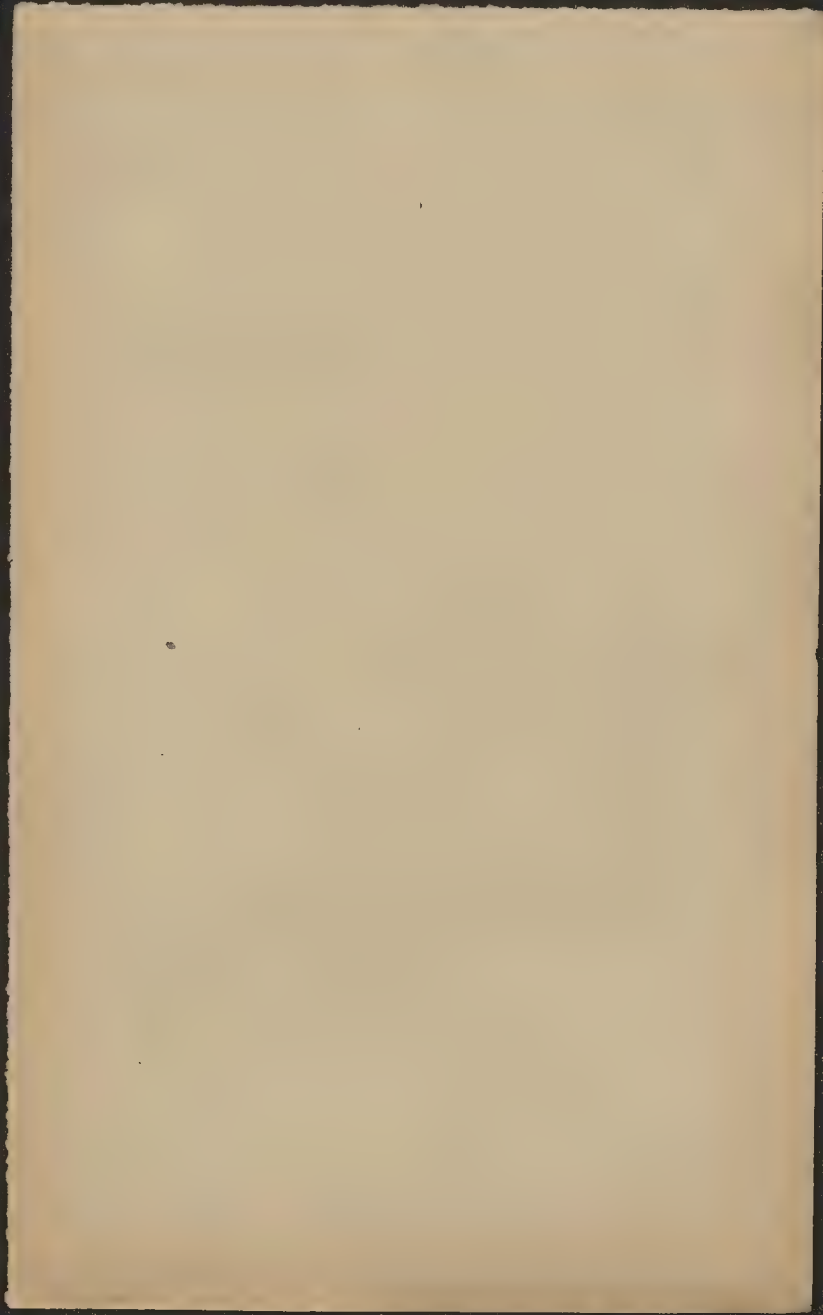

231
Konspirator a. m. wy-rov. um. z tej. spiski
wice, kunięcy spiski "Ten twój gość
cos. mi na konspiratora wygląda... Kon-
spiratora przeciw lieracii - rozesziniat
El'ara" B. Pol. Nad modr. Dum. 51.

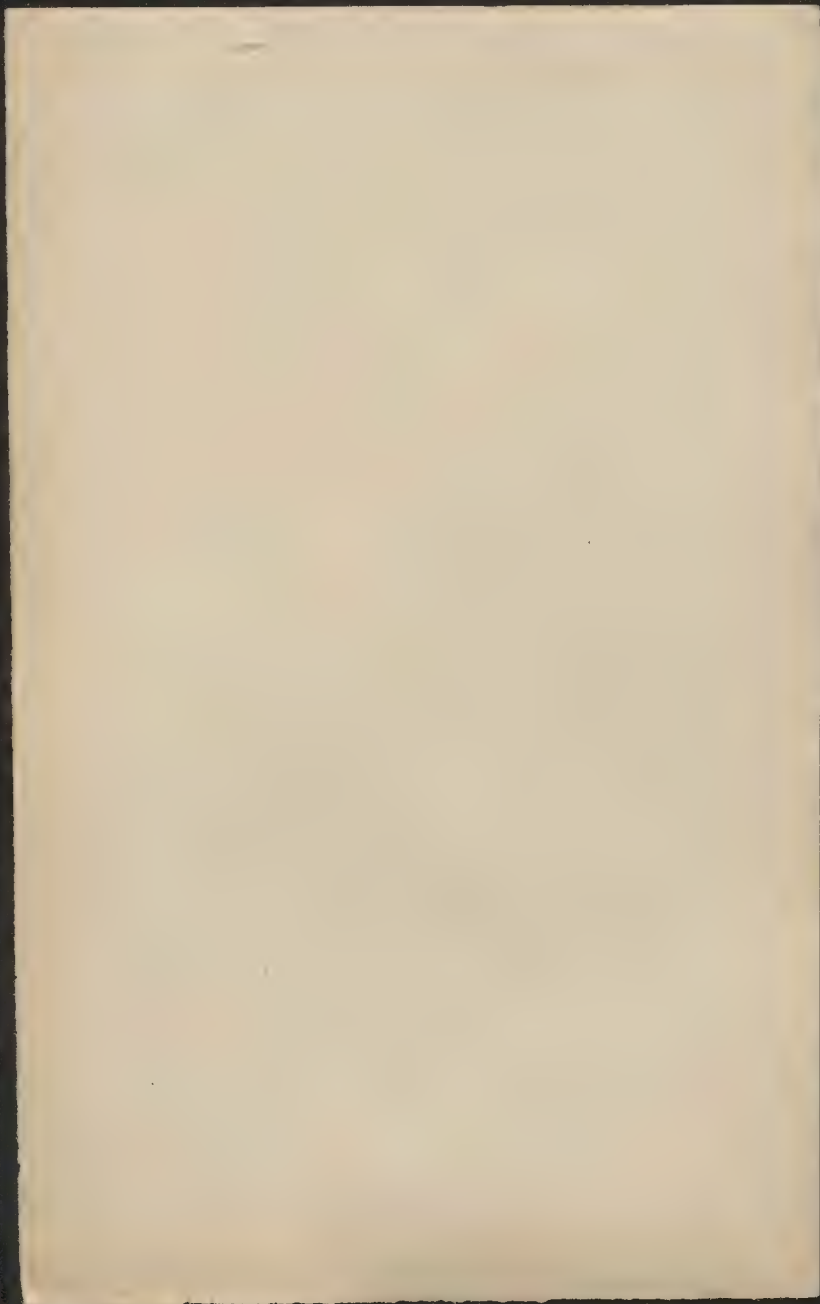
Konspirować st. a. ndm. kunię spiski,
spiskować, "Le jesti nie konspirować,
przymajinniej wrysey do ostatniego chłop-
ca... w kałom pokazywali figi w nie-
wacii" B. Pol. Wied burzy 83.

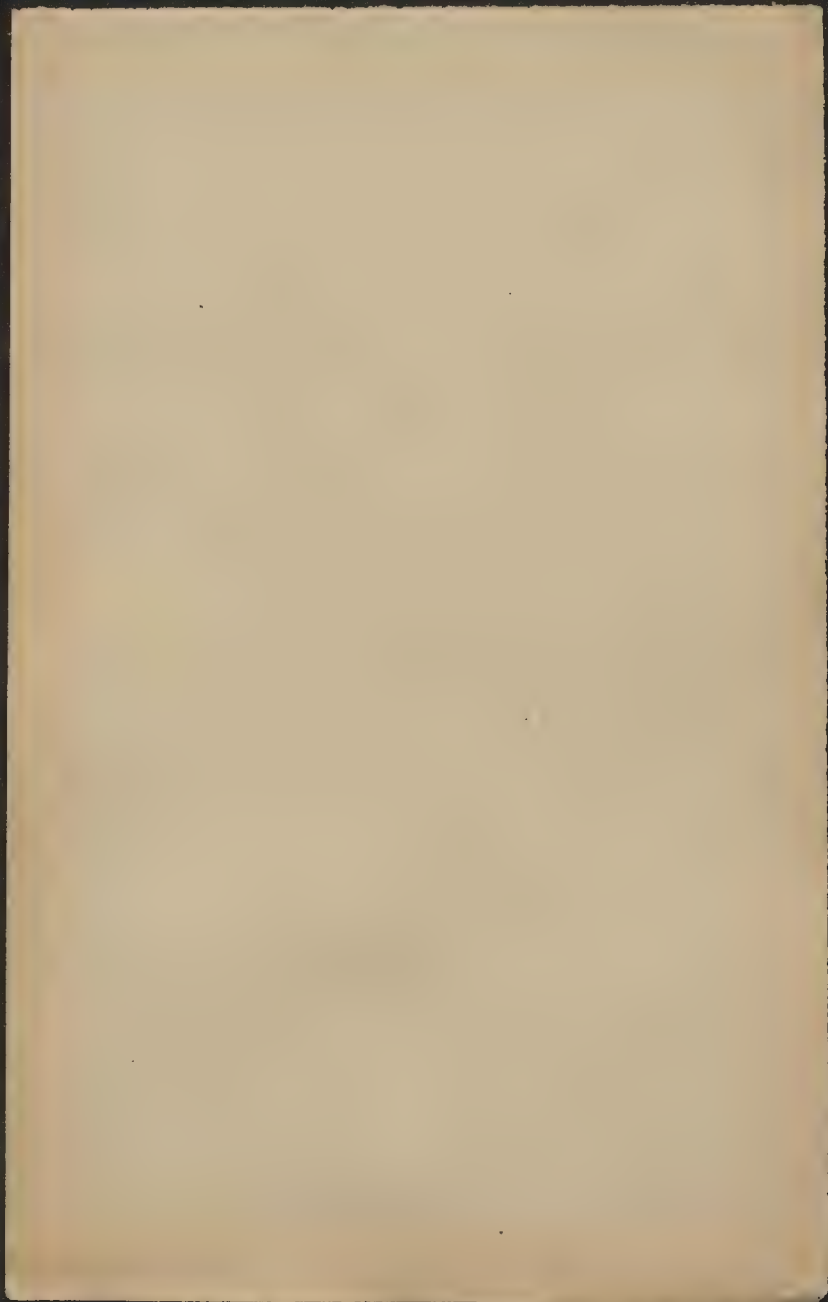
15
Konstabl-a. m. blowie-blów. m. i. ang. sluga
policyjny, policyant „w innych krajach
jak stypas, trzyma urząd drabois, poli
cyantois i innych, kaudarnois, konstabois”
(iii) W. Mick. 3. 301.

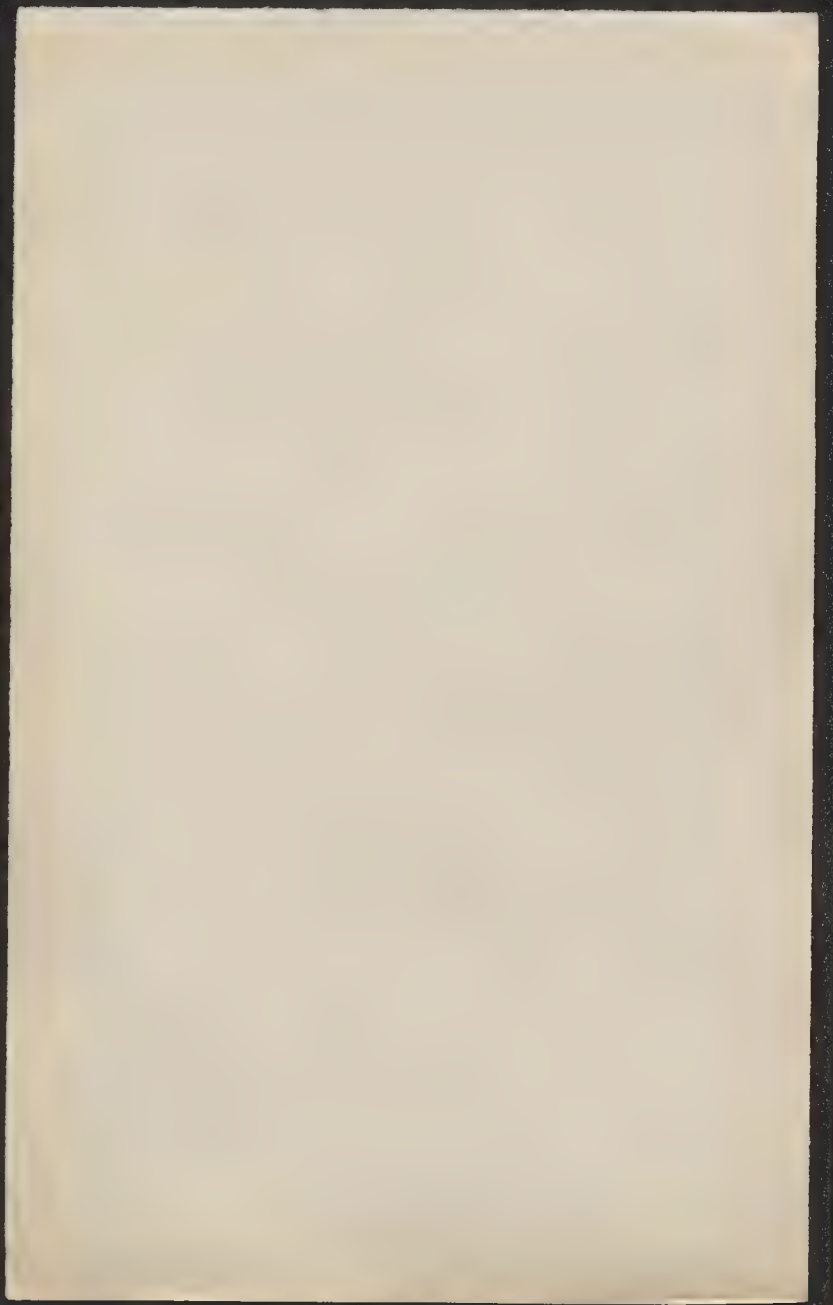

Konstancja - ji k. imię żeńskie „Panna Konstancja
dorosła już i na wyprawie” J. K. 71. 69 „Zastaliliśmy pannę Konstancję, a
jak ojciec narywał kocię” ib. 70

Konstrukcja... i. z. jej... z budowa...
sio b... "korw...
... olog... nie konstrukcja...
glowy... nie b... pot... "J. J. ...
2. 16.

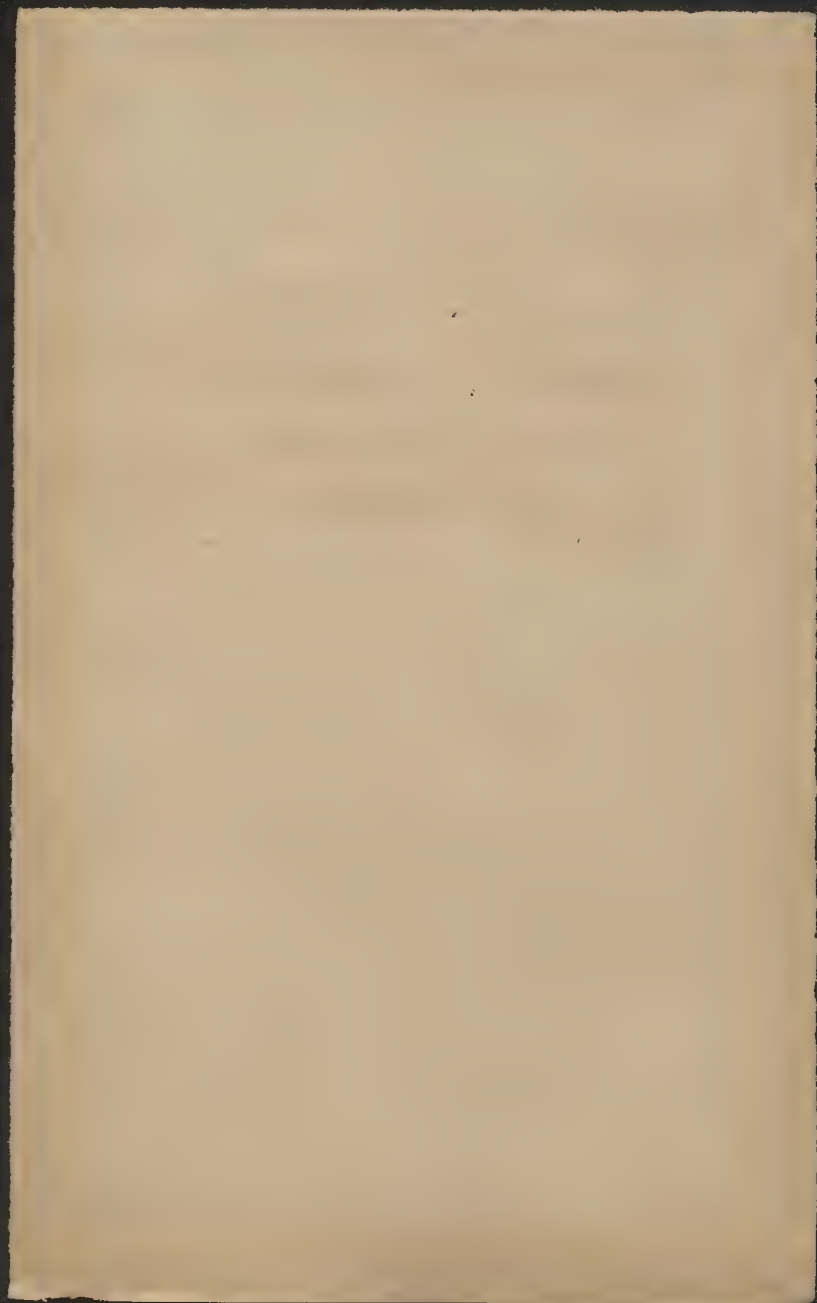

30
Konsultacja - ji. x. Tac. konsylium, narada le-

kariska „Doktor & towarzystwami iyt w
zgódzie najlepszej, na konsultacjach. chwi-
żo było do rany przytwierdzone” Jd. Kraw. 1. 42

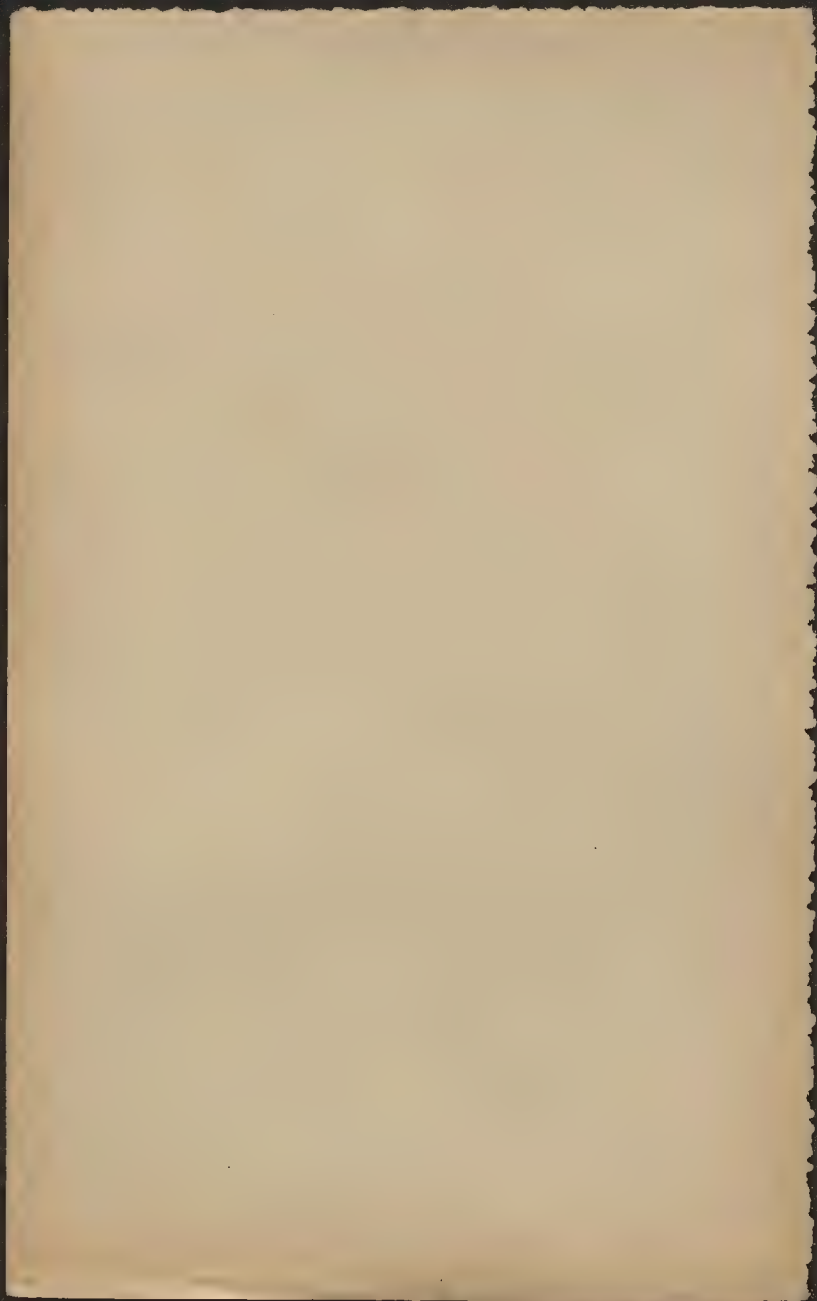
„Na konsultacji oświadczyli lekarze, że
choroba przybiera przebieg prawidłowy” S. Mar.

1882. 299. 4

1.) „Walka przeciw pijanistom, wpty-
nek na ograniczenie konsumpcji trum-
hów” „Wiad” 1885. 259. 3.

Konsyderacya - ji. i. cje - cyj. m. i. e. uwaranie,
prowanie „Kadby był na stare lata od-
rywać konsyderacyę, na które nie nastąpił”
Pł. kras. wiek 1878. 23 „Wieża ta zwyciężyła
kucanie konsyderacyę dla rodziny, bo nie
niestety, tak nie podnosi na świecie, jak ten
groz na perok lechwanony” ib. 66. So
waraci chęci pokony kapturami świętym
zakonnym, takę bieżę głowę, która sama
się bieżę i zwycięży bieżę na światowe ~~wygrę~~
konsyderacyę niaki na chwałę Bożę? P. J.
Dykt. O. St. Sejmu. 1. 48.

Konsyljant a. m. - § rozp. narwa dawano leka.

razem „Doktor mówi, że nie dążyjś godziny
'domowej'. Jak się przekonasz, konsyljant ~~nie~~
przeżył się najwyraźniej „Au. Wt. 4. 287. „Wiem
wiele doktorów: - A. panna konsyljantka! - odezwiał
się pan Dawid „J. Kw. 1. 90 „Tędy doktor schwadit
zamyślony, kucharka go zagadnęła: prosię pa-
na konsyljantka - coś namu panna? „B. Dok. Brud-
buru 39 „Powiedz nam konsyljantku, czy siemka
mija wywita już z niebezpieczeństwa? „J. Kw. 1. 23.
„Ach, jak to dobrze, że panna konsyljantka
idzie w tę stronę sprawadxit. To tak, jakby mi
kto potwój zdrowia wrócił, bo ja do panna kon-
syljantka miałam zawsze najgorsze zamiary”
M. Dok. Działy mur. 232.

Konsylium w l. p. niewoln. l. m. konsylja - oie
- § narada lekarzy nad chorzym „Pan C. m.
przy mnie stawał lekarzy, konsyljantów i nieznio-
mych trokistów, jednego wiewiwa skomieny i ywot
dowiedzi „J. Kw. wiek 1878. 64. „Doktora już

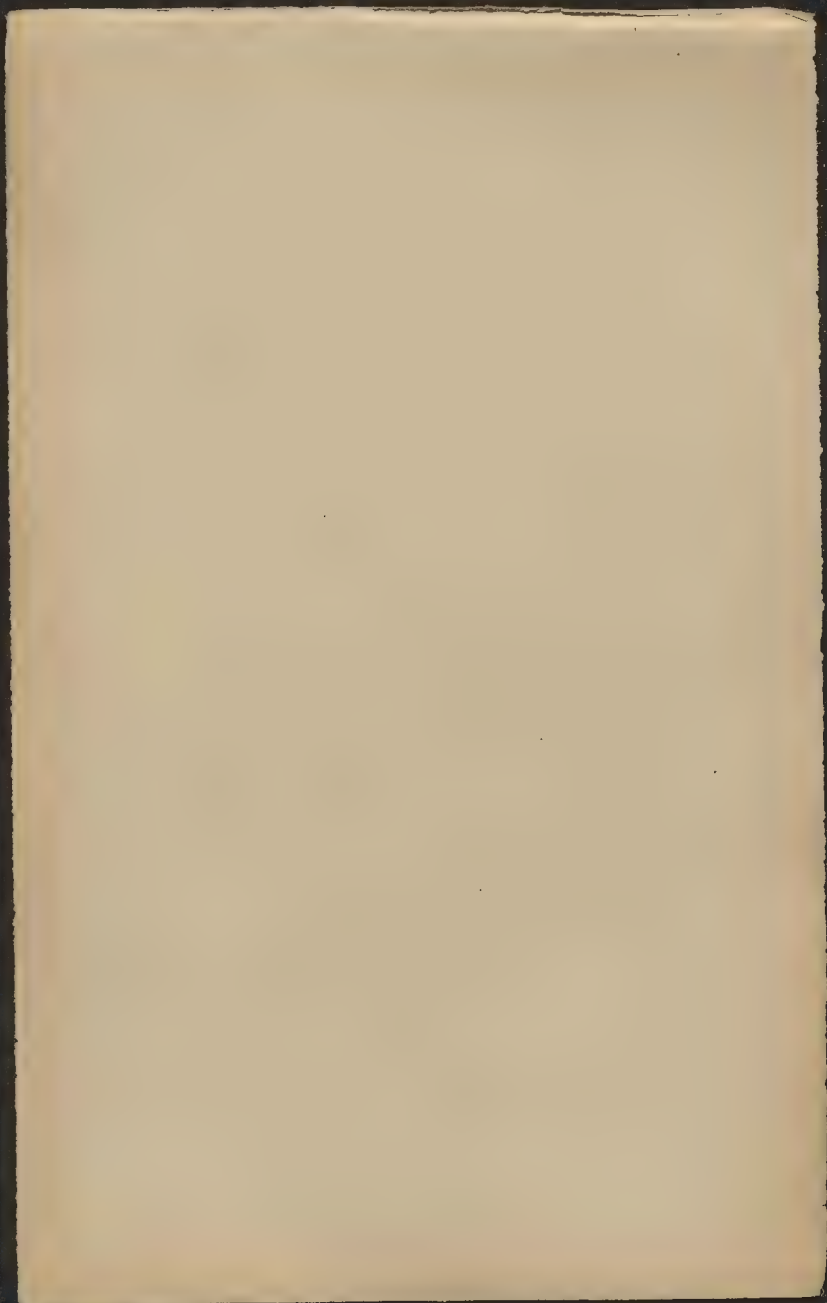
znaleźliśmy... ale gdyby konsylium się okazało
potrzebnem... — Zmilił się, nie jest tak źle". J. J.
Kraw. Nad modr. Dun. 167 "Zni kilka upłynęły,
za pan kuryljarz zwrócił się na lekarsko odwa-
żył, nie był jednak pewien jego skutku i swojej
rady. Co uważał konsylium" J. J. Kraw. 19. 57. (1.)
of. Konsultacja.

Konsyliarować cz. cant. podobnie jak i konsy-
liarować prop. radzić, doradzać, Trwały ciżgle na-
rady ciche między matkami, nie żądali się
krewni, różna prędkość wiadomości i zdania,
dopuszczali konsyliarowali" J. J. Kraw. 101. 79.

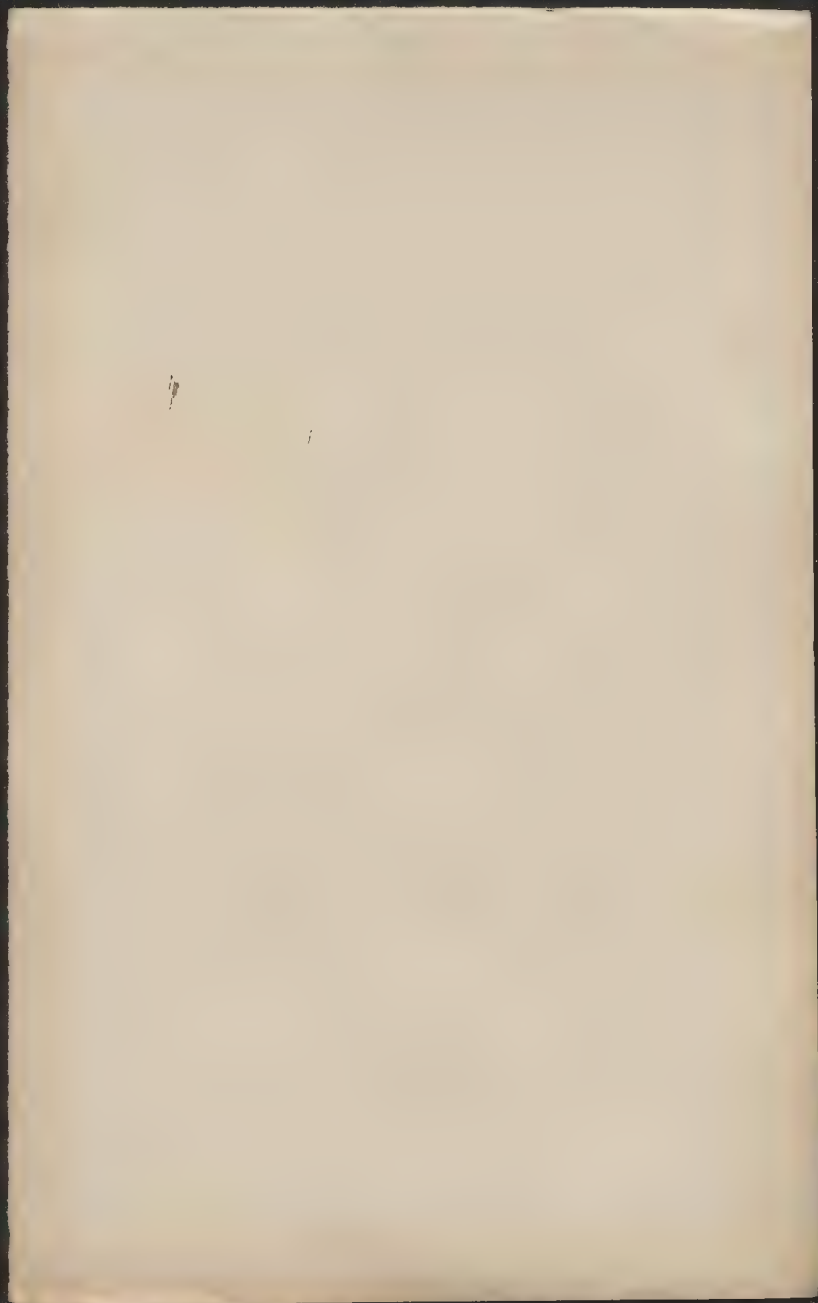
"... Va uwagajem konsylium lekarzy, skon-
statowano wstrzymanie się z operacją" 9. nar.
1882. 299. 4. "Konsylium lekarzów postanowiło
wstrzymać się z operacją" ~~z operacją~~ Stwier-
1882. 300. 1.

Konsystowaci st. ex. w. kn. tae. m. i. konsysten-
cji, znajduwaci sie. by. ro. k. k. w. a. n. g. e.
m. o. w. i. g. e. o. w. o. j. s. k. u. „Donaparte przybył
do Nices' ażeby objąć główną komendę
nad armią konsystującą we Włoszech”
A. Kank. 5. 76 „Strach i popłoch się roz-
szerzył po całym wojsku konsystującemu
we Włoszech” ib. 79 „Wojska carskiej
konsystowały w okolicy” Bodz. Opow. hist. 240.
„o ofiarę wrogów niszczących i orob
wojskowych w Smolensk zwyciężających
i niszczących” A. Kank. 5. 76 „Wojska carskiej
konsystowały w okolicy” Bodz. Opow. hist. 240.
Wzbr. po gub. Aug. 222

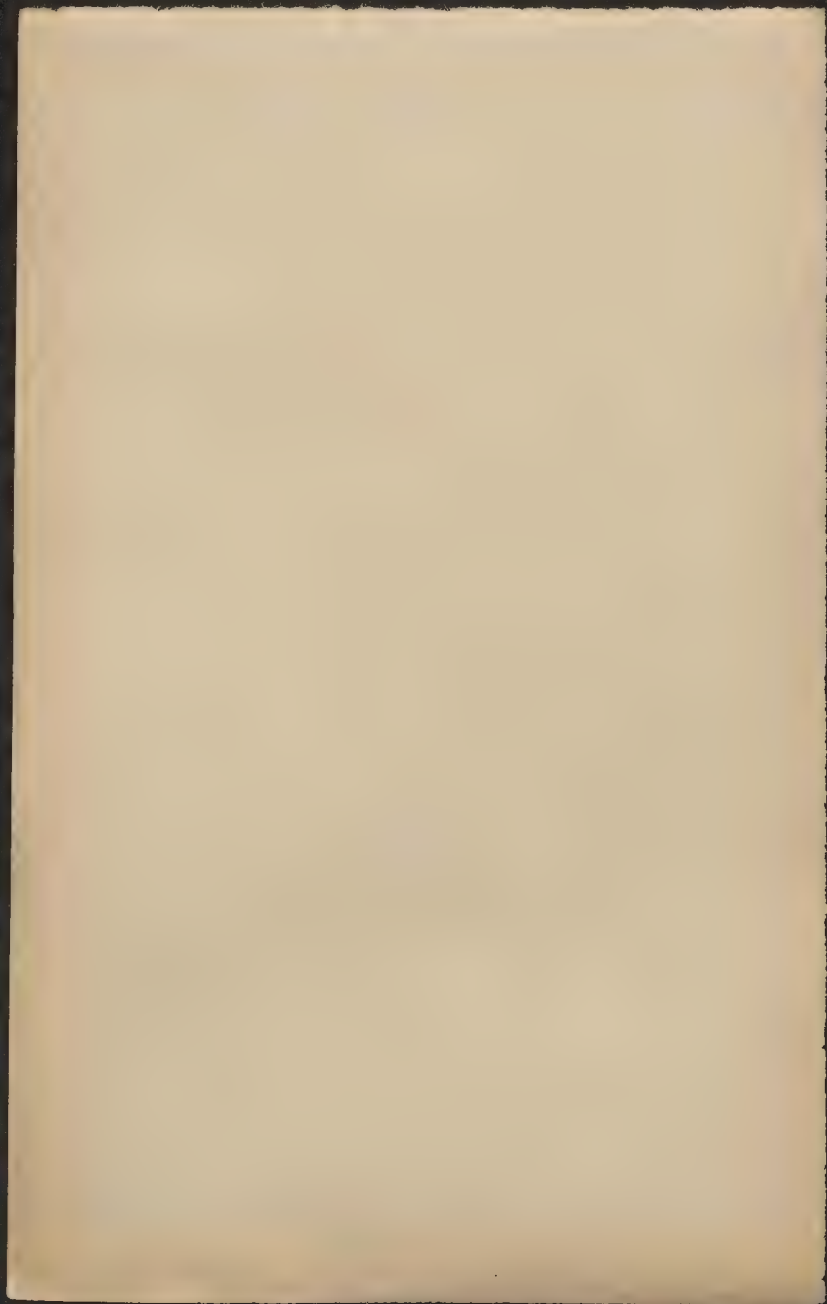

Kontenans - u. m. bez l. m. franc. pewności siebie,
 Dobra miła " Na raz jeden tracił kontenans,
 skłamał się zupełnie innym " L. Kurier Tyg. 21 2. 1. 171.
 „ Schnafler wrył się na czerwony i przegrał.
 To był istotny mój pierwszy zwycięski przewrót, wpra-
 dtem bowiem w polski, straciłem kontenans "
 B. Dob. Sam. Sam. 257. „ Zatrzymywał się przed
 obrazami dla nadania sobie kontenansu "
 J. T. Żel. Now. (codz.) 1878. 9. 1.

Kontenty-a-c. prow. lud. zam. kontent, „Niech się
pamięta to nie konywi, bo dzieci kon-
tentne z tego przyjaśniewa” Wł. Jan. Wiek
1886. 183. „Kontentna jestem, że się tak
dzieje” A. hr. Fr. Dietu 9. 222.

kontentowai' st ex. ud kn. z prou. lud. nagrodzi
kapłaci' konius' za co „fakie ja mam
z waśpanem mowai, nie mam cnam
kontentowai, bihe na mnie wsty nie
mam ja kapłoty" (C. Kol. 1. 257). „Nie chie
ja sluzi kio chowai nie mam ioh cnam
kontentowai." ib. 259.

70
Kontorsja - ji. k. sje - ryj um. Tal. contorsio, gwałto-
wne porwanie mężczyzn, wykręcenie
konwulsyjne członków, (Chłód) zimności go-
łębciast; białym karze, nieuchwytne
oczy tętny bleda z poroi karbyglej w
kontorsjach krawania twarzy. "Haj. S. lwow.
1886: 270.

Kontrabanda - y. z. franc. przemykanie, wprowadzanie

do kraju z zagranicy towarów potajemnie, bez
da albo rzeczy całkiem zakazanych, ⁽¹⁾ żydów
zostawia bliziej granicy, przewożąc, wcielają
mu choć rozdrobnionemu handlowi kontraban-

dy, przemykanie "I. J. kr. 32. 69. (1) młot. towar
przemykanie. Nie kupować więcej niż raz jak
cłowiek funtowy tabaki, a i z tem w obawie
wykrycia kontrabandy miał zanadto kłopot
tów" wileń. lot. 1. 115 "Żadna bez jakieg tabaki
kontrabandy nie wstaje, bo one po to tylko są
I. korek. Godziom. a. 3 se. 1 "Mamy dowiedzieć
ze pań wienie kontrabandy" ib. se. 4 "sig
Wdala się zapiekanie w mame... dzisiejsi jawni
nie winiętli, bo mama całą kontrabandę
wyłaziła dla siebie zagranicą" Au. Wi. 1. 133.
- 8 "kontrabandy" przystoiłowo pokrywające,
^{nie powołanie}
~~wobec~~ ^{opracowanie} "Dylet' swiadkiem umoty?"

jakim sposobem? toć chyba kontrabandy "I.T.
Kv. Ista war. 3. 143.

Kontrabandyista - y. m. ^{innycał, wawarski.} tondziży ię kontra.

bandy " Kupiec daje bytło zudalek na swój
towar, a kontrabandyista umawia ię dostawi-
go w pewne miejsce, gdzie warzół bawarol i
procent ma ię optani. " I.T. Kv. 32. 69.

(+) doprowozanie ię ^{na szlaku} miewy zabronionych prawem.

" Tęti tony z strachitwio ztapat zladzica na
przedwiozmy lub nadliczbomym zacierze lub
jakaschwich imy podmyci kontrabandy. pan
respicient umiat z bolu serca dalosie wytozowy
wzeglowanie " Wab. Los. Chav. Matio. 180 " Dubien-
skiego powiatu domosy za kontrabanda austrijs-
kiego spinyturu wwaraku corata wiezej " wiek
1883. I. 3.

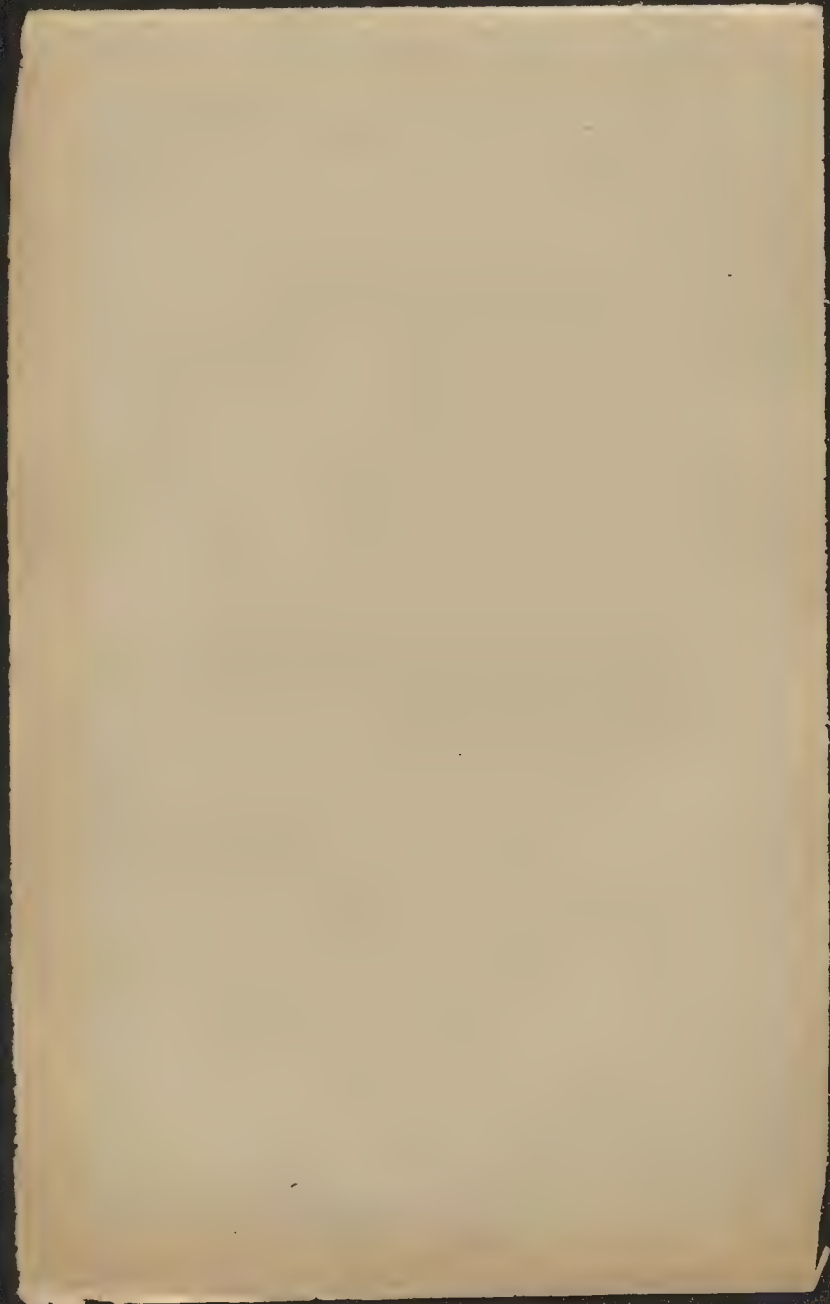
" Kytli mwy wgrto wlozicim newet kwadracy.
wzab. antwa i przymyrcania kontrabandy "

M. Gad. Opis. poro. Telknew. 122.

" w powiatach potwiozmy nad sama gwansiq, z dyteli
wiozmy formalnosci chlych i niemistannego porozu
strazy na kontrabandyistami, spothoyi ludkie wawa
ziem' sa na niepozycimowoi " wiek 1887. 187. 3

Kontredans v. Kontredans a. m. se-oie m.

franc. taniec salonowy w kilka lub
kilkanaście par, których liczba musi
być zawsze parzystą, kadryl „Cezar
tedwie się wyrwał od karatełowej, by
pozy dągiem my trzecim kontredansie
stągnę do tańca a parung Fanny „dniek
S. 64 „ W kontredansie coś ... lądą
pami bardzo w oczy „A. Wilca. Fot. 1. 108
ob. Kadryl

kontrakt. u. m. kty oio m. g. poyz. "na nsi
kontrakt ryci" gdy mzy wyzna i kobie-
ta kyyz z sobg na wiane t.j. bez slubu.

Kontramarka - i. z. ki mu. znakem jaki się otrzy-

muje przy chwilowem wyjściu z teatru, kon-
certu i t.p. widowiska, w kamieniu na oddany
przy wejściu bilet „Przedawał kontramarki
przy Antokach” Kur. Święt. 1867. 4. z znakem
na oddany szwiebie zwierzchniej odziei na balu,
widowisku i t.p. z kart. Wawa. „Zawracai’ kon-
tramarkę” = „Zawracai’ głowę” „Za się tu przed
krabianii i panami opędzi’ nie moge, a
ty mi takim channem zawracasz kontra-
markę” Kur. Święt. 1883. 64. 3. f. gitara, kopyło

Kontramarkurwia - i. z. nie mu. skład na
zwierzchniej odziei oddawaną na kontramar-
kami przez gości przybytych na bal, widowi-
sko i t.p. „Podobno towarzystwo mniemyane
postanowiło dla powiększenia swych dochó-
dów, pobieranie po 5 kop. za pozostawienie w
kontramarkami zwierzchniej ubranie” Kur.
Święt. 1872. 54. „Wzmowione zostało rozpo-
rządzenie, aby właściciele restauracji, wkie-

ni, kawiarni i t. p. urzędali kontramarkow
nie dla bezpiecznego przechowania odzieży."
Wiek 1885. 240. 3.

217

Kontrast u m. odbijanie się - przeciwieństwo,

„równość” „Szopa malownicza. / głowy chława
terawe. / z kontrastem oblicza. / Ad. Mich. 3. 78.

„Słony popod ścianami przyordobity się gres-
da piękności, górieniegdzie popnerywanych
okwistemi i rżotakami postaciami dla
zbawionego kontrastu” J. J. Kr. Czerw. 144

„Widzę jaki kontrast ta wesełiwoli” mu-
rakua stanowita z bladeścią jej twarzy,
zdawało się, jak gdyby jej duch ten wysi-
ciem swym trawit zarazem ciało” Z. Karak.

4. 218 „Chłopska sierota pocula w robie
jakas' wyżinoli, a pocucie to wypłyęło
z kontrastu pomiędzy nią a powierzoną
jej pieczy trzodę” J. J. Ter. wrzec. 69. (.)

Kontrastować się. udr. rożnić się, odbijać kon-
trastem „Niepnebita ciemność nie porwałata
rozróżnić ich wyjęto, uwiwały jednaki ciemno

przypuszczać, że nie kontrastowały z tą po-
nułą, chwałą natury "Wal. Lir. Oraz. Matw. 277. (+)

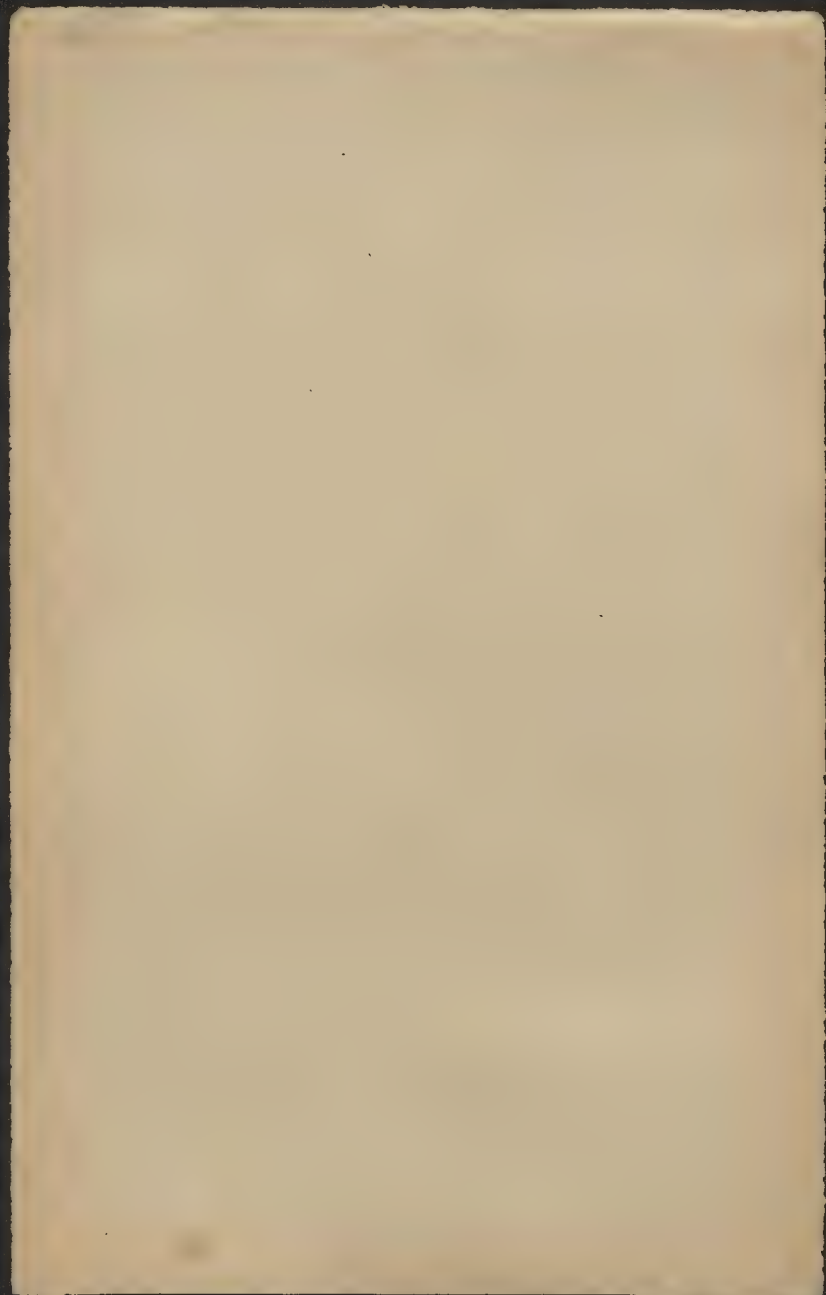
(.) " Pierwszy raz w życiu zdarzyło mi się być
na wiecie niepełni brzozy w miejscu, gdzie
mi, i powiem, że ledwo nie miał ochoty upić
się z nim bo ten kontrast jest bardzo nie-
miły " W. Pol. Kł. i. Wzr. 17.

(+) " Ływe charne oczy kontrastują z starą pro-
marowaną twarzą i siwymi kornymi włos-
kami " Wal. Lir. Oraz. Matw. 9.

" Natura wszędzie dopiełnia nie kontrasta-
mi " J. J. Kł. 2. 130

kontrkandydat - a. m. ci- tow- kandydat na
urażę obywateli, stojący przeciwko kan-
dydatowi strony przeciwnej, ponieważ
kontrkandydatów mamy starcie, że do
tychczasowy poseł przy nadchodzących
wyborach powinien mieć wsię wyzka "

G. nar. 1885. 120. 2.

72

Kontroler - a. m. & w całej Galicji nazywają kon-
trolor „Minister handlu zamianował star-
szego kontrolora telegraficznego .. starszym
kontrolorem powiaty.” G. lw. 1884. 86. 1

franc. controleur. „Wypuszczone go po 17 mie-

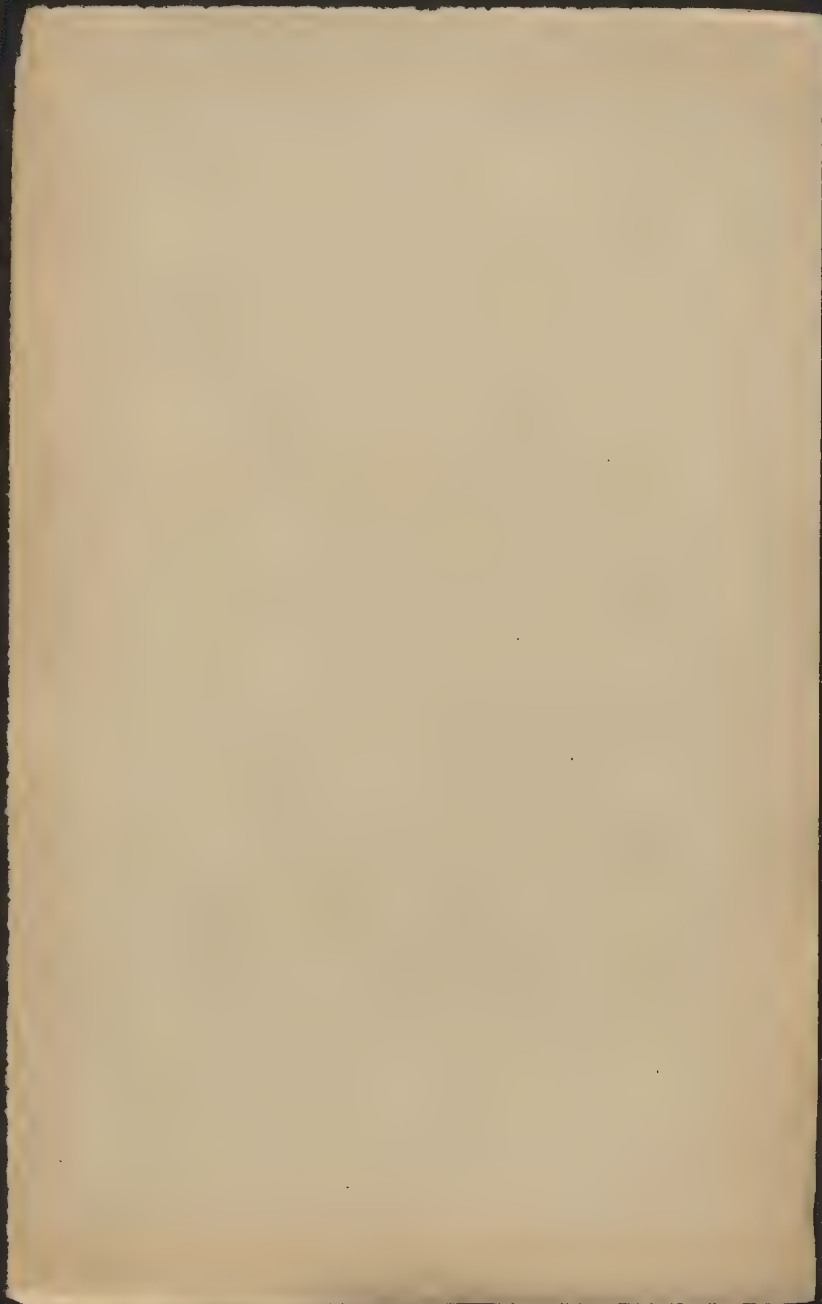
sięcyem wzięciu odbytem niewinnie
li tylko w skutek pomyłki kontrolora” S. nar.
1882. 22 maj 21 lutego.

Kontrolować - ał. być sta. dku. & w potocz.
znac. śledzić, obserwować, nadzorować, pil-
nować. „Kryje się swobodniej niż, nie mam oko-
ło siebie kontrolujących spojrzeć na mnie, sióstr,
ludzi obcych... jak ja tego nie lubię.” M. Gawal.
Dziennik 23. 204. „Czyżby było, niepokojenie ran-
cący spojrzeć na wiewiśnię, kontrolu-
jącą kwiadę wsi ułanów” M. Dal., Dzien-
niady 124.

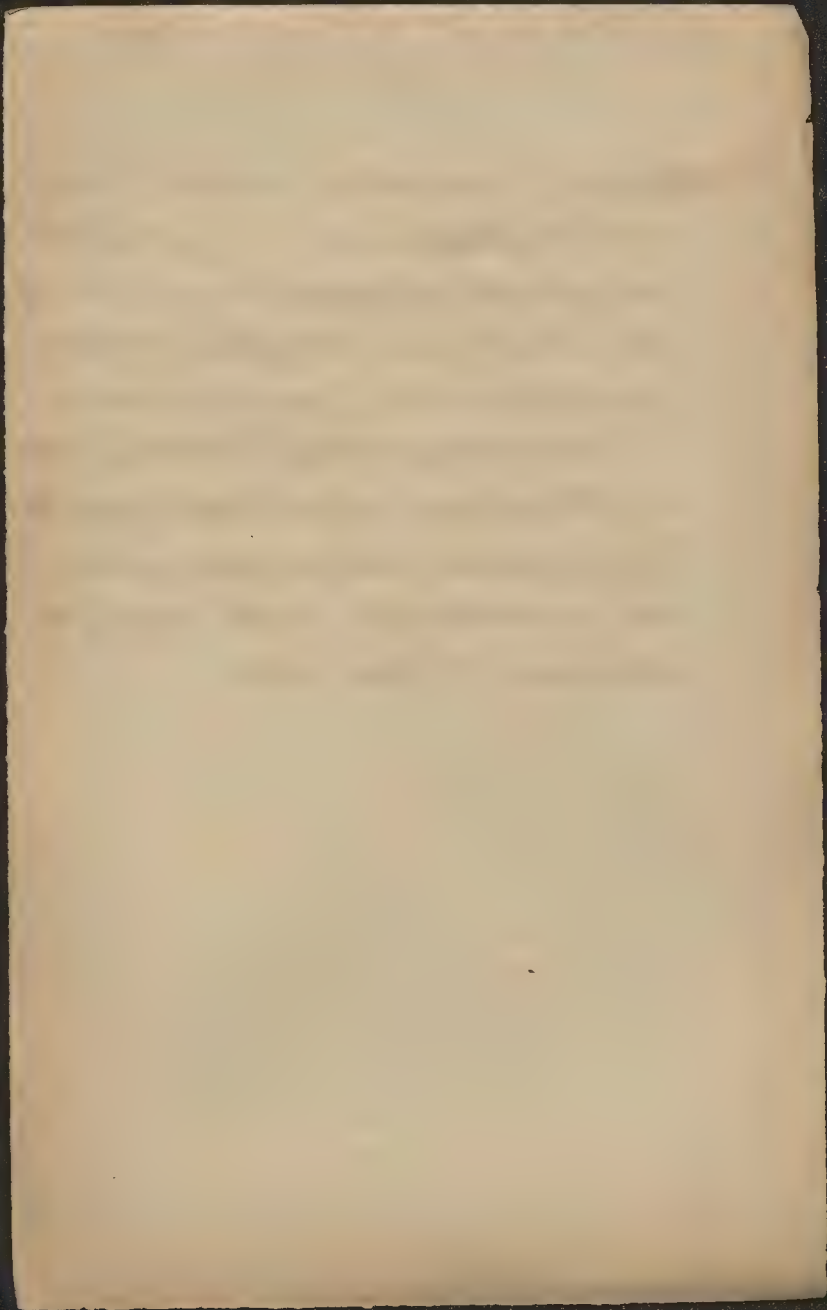

Kontypunkt-u. m. ktę oś. m. wyrażenie.

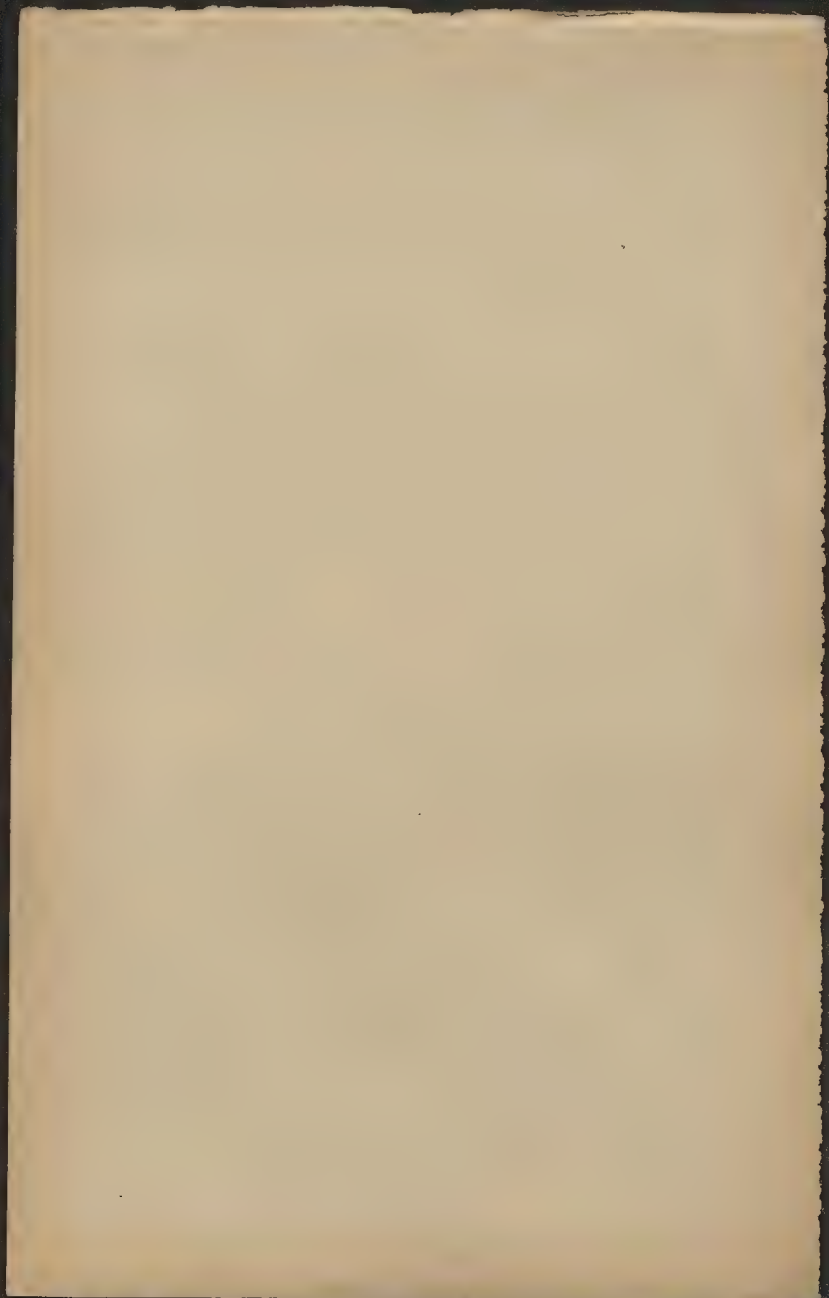
~~ferstament~~ srebrniarskie, pewna satuba
w robieniu rapieru „I nad głowami
gości błyskawica mignęła, przypominająca
południe ferstamentu wykreśły: krzyżowy
słotek, nitynia, cios krzywy, raz cisty,
cios kwadrionowy, i tempy kontypunktów,
teretów, które też umiał, bo był re sedyty
kadetów.” Ad. Mick. 3. 308.

Kontrybucja - ji. i. Tac. wreszcie podał tak w pie-
niędzy jak w naturze natężony przymus
co czy to przez nieprzyjemną czy przez wstany
wład „do ostudzenia żwotcuśkaio pruskie,
przywinyły się kontrybucje, żywności wojna
i wreszcie rodzaju zabawy I. T. K. 27 let woj. 2. 42
ig. „Żebyśmy nie była ciężko u boku takiego mi-
łego przyjaciela i kumy. a żebyśmy nie narze-
kała.. a tymczasem póki tu, ciekawie się w
kontrybucję”. Dot. Pam. Pam. 70.

Kontuar - u. m. ry. w. m. franc. stoł w skle-
pie, handlu, a w szczególności w kantorach
wchodowym i bankowym, na których
się rozstrzyga towary lub nabywa
względy, kantor „Słomka przez kraj”
powołuje w salonie z kimś kogo się jutro
mało znać w sklepie na kontuar.”
D. Pol. Hyb. 134.

172
Kontusina-y, Kontusyna-y. m. i f. lichy kontus

„Miał na sobie szarawkowy kontusinę
wytarty po łokciach” J. J. Kw. 31. 145 „kontusy-
na na nim wytarty, mizerny” J. J. 64. 46.

Kontuszowy, a, e, adj. od kontusza; też subst.

Kontuszowy-ego i Kontuszowiec-wa. m.

szlachcic dawnej dasy, ubierający się w kontusz

„Na to rzecht kontuszowy:” Ad. Mick. 1. 242.

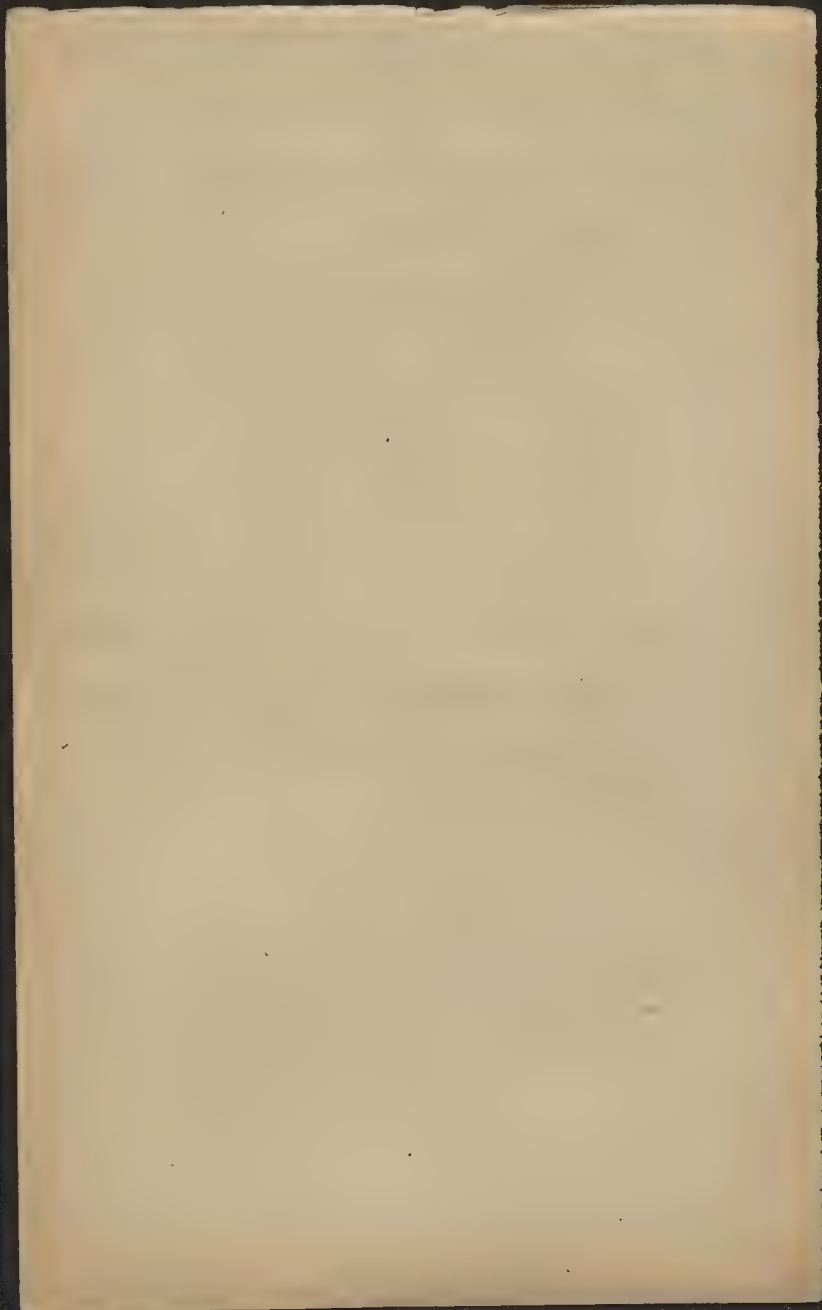
„Co pięknym toś się krył, jest kontusz-
wi na cze gawdo” J. J. Kw. Star. War. 1. 33. „kontu-
szowy ulubieniec patrzył iagle” L. Karłk. 4. 64

„Wieleż to jeszcze wówczas było kontuszowych
w swych bogatych ubiorach!” Spis. 60

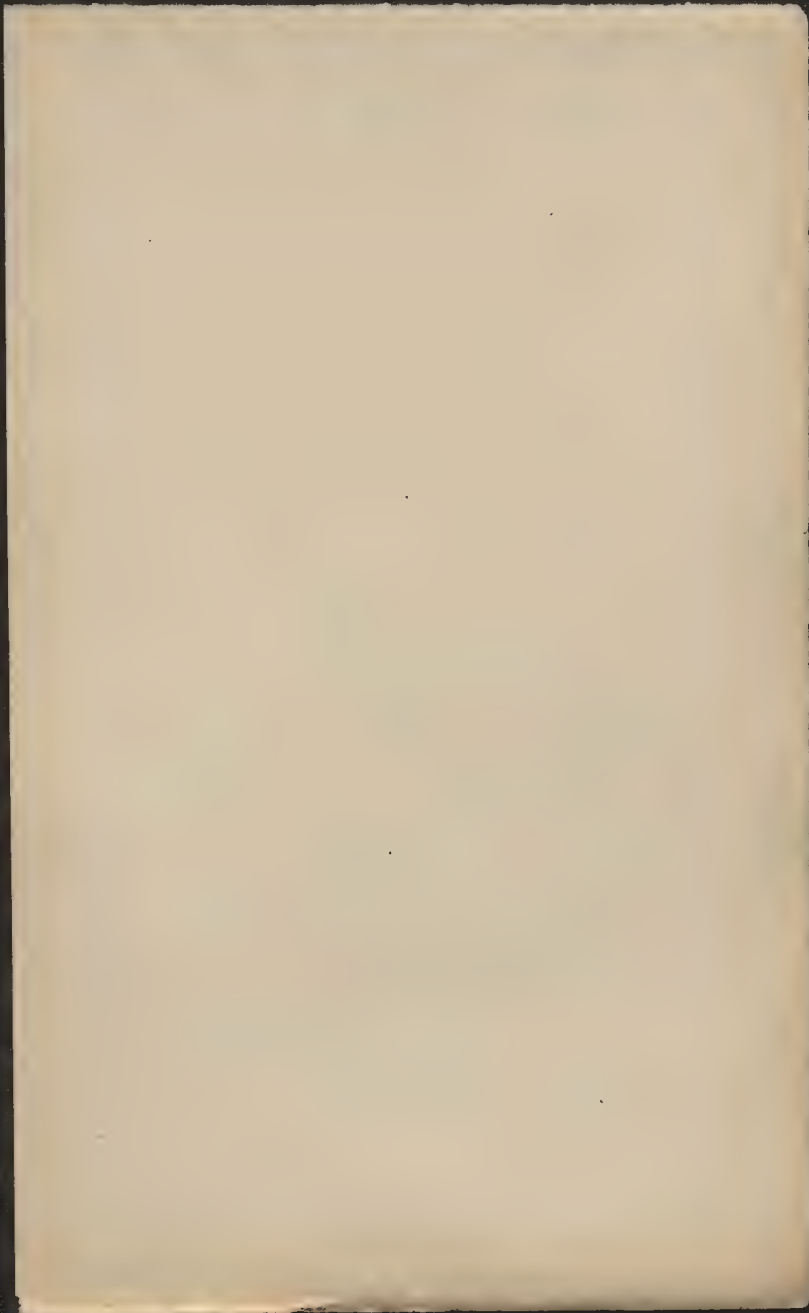
Kontuszówka-i i. gatunek wódki „Razyl się
kielbasą i kontuszówką” L. Karłk. 5. 4.

kontyna - y. k. ny - ty. nn. swiętynia, "Zna-
dymu i ptonieniu widai' było na ścia-
nie kontyny postać bóstwa" J. Kraw. St.
bari 50 "Lasy były pogan schronieniem,
w nich oni bezkarnie sprawowali swe
obrzędy. Uwojska narkępowali kontyny."
Jd. Dr. Zmierz. 1. 179 "Tęż na gruzach
dawnej pogańskiej kontyny, kociot ka-
fedralny, pięćwieża w Polsce stolica biskup-
ja" ib. 1. 48 "Obok kamienia stała kontyna
pogańska Jęssęgo" Jd. Lub. 1. 80. "Byli to
wieszczowie i gęźlarze od kontyny." ib.

Kontynent - u. m. lat. continens franc. continent
wielki ląd stały „Warszawa myślała na
jedno z najmniejszych i najstarszych miast. jeżeli
nie na całym... prawie ptaku, to przynaj-
mniej na kontynencie” wiek 1886. 31. 3.
t.j. na naszym świecie, w Europie.

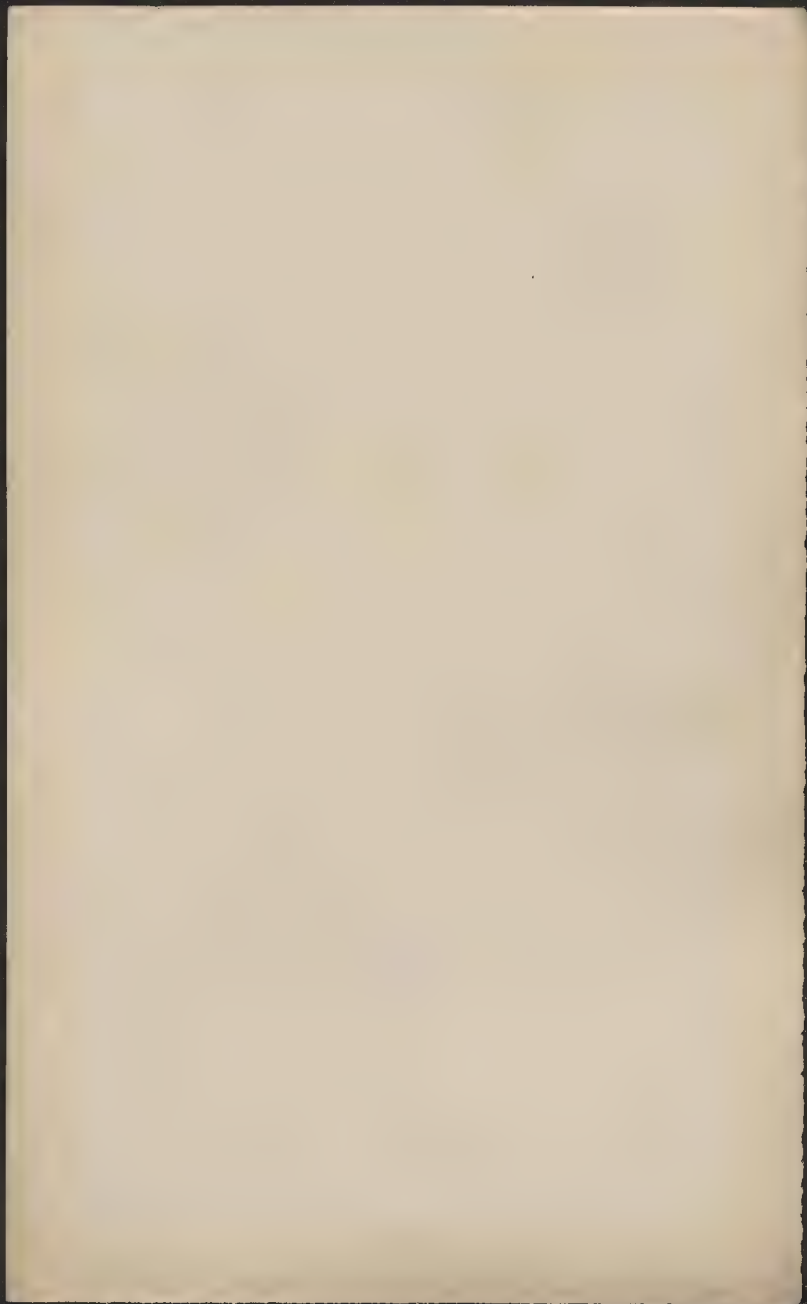
Tae. continens

Kontynent-u. m. ~~franc.~~ ląd staty „Wielowina,
na której rozegrały się wypadki, stanowią-
ce treść tego opowiadania, leży w środkowej
części kontynentu amerykańskiego.” tędr.

3.3.130. (1)

Kontynentalny-a-e od kontynentu wypli-
statego lądu

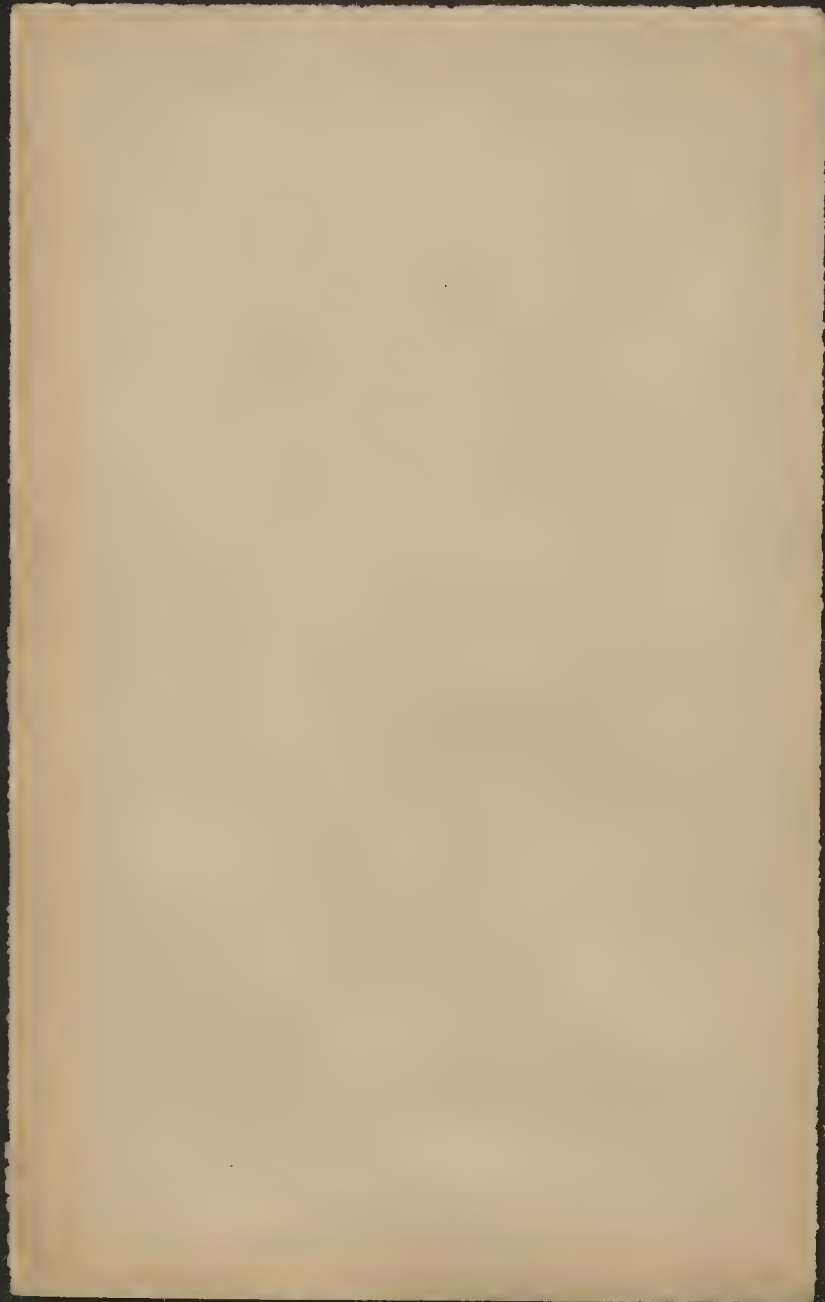
(1) „Kto namodził sobie, kim zrobiła się, jak sta-
nowiona idea i dążeń niekiedy do powrót-
czego brzmienia, że do podparcia kocha-
nie sobie wielkiej potęgi na kontynencie”
wiel 1885 273. 1. „Obecne zaciśnięcie wężem
jest i z tego powodu, że to nie widzialne gło-
wienie na kontynencie, nie na oceanach
wielkich, jak to zdarzało się w ostatnich
zjawiskach” wiel 1887, 163. 2.

237
Kontyngens-u na cześć, która kło z repartycji do
stać się przywrócić się winici - z prz. „do jedney”
Ameryce podobno wstępy elementarne rozwija
ją się świetnie, ale tam ogromny wplyw
nauczycielski przywrócić się do ich bytu” J. J. K.
wień 1897. 146.

Konias-a. m. Ey ow. m. kowew, konwia
prow. nawywie w karimach do wodki
" Ey' vyukawcinka nawa, ey' stoi u kon
wasa " O. Kol. 1. 288.

se-ow mu.

Konwencans-u. m. franc. przykrości, przystę-
nowe" ze względu na formy światowe „Kłisto-
rji Mamy. Ojciec nie ma tam wcale, oprocz
że ich powołano dla konwencansu" Bot. Dzien.
Siv. 52 „Moja dusza myślny wszystkie powy-
chodzą za męz dla konwencansu i ciebie to
czeka" ib. 81. „Nawywał rwały po imieniu
wydało się niechłównym zachowaniem nieprak-
tykowanemu na scenie naszej lubieżnej iż... w
konwencansach" Słowo 1883. 9. 3. „Zaprawiano
go etykietałnym towarzyskiem wypracowanej
grze wności, jedwabnem słowami konwo-
nansu" Wól. Słaba na piąty. br. 25. „Dziwił
z gwarów ciąsnej opinii, z salowymi wię-
zów konwencansu, kienyż się nawywał
swej satanketnej samowładności." Now. 1883.
1. 3. „Nigdy przykrościu nie wydał się
jej konwencans światowy i jawnie jego nie-
woli jak w tej notacji kwili" M. Sawol. Plura
23. 235.

zrobionym dla formy
Konwencjonalny a.e. - uniwersalny ogólnie przyjęty.

"Nieprzyjaciół przegadano, nieprzyjaciół kon-
wencjonalnych prawd powinien być, że się
ktoś musi trafić co wedle nowego systemu
zrozumieć wartości ludzkości" J. K. 58. 45.

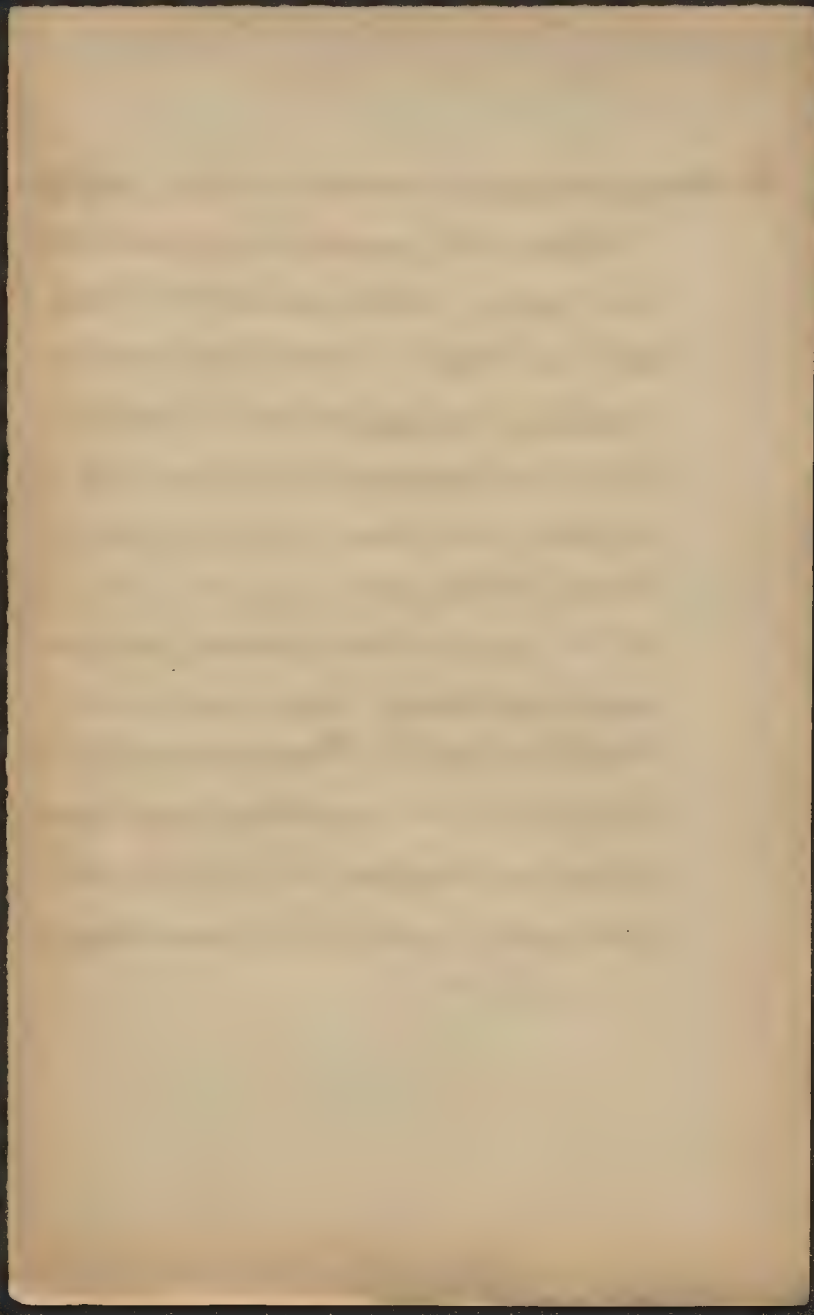
"Głos ma przepychny - nie do śpiewu, ale w
czytaniu, w rozmowie, z agizma, spadku ci-
dowu nie obmyślane z goły, ani naciąganie
te do prawych tonów konwencjonalnych
ciężkie imprawdą, ciężkie niepodziękuję".

N. K. 34. "I niecierpliwiony, podno-

siąże głos że mieli rozumniejszego swego konwen-
cjonalnego banytom do urzędowego bar-
chomskiego, rzeź..." Wal. L. Czar. M. 236

"Odprowadzałem go do progi usiowka-
nia, nadszedł konwencjonalny usiowka-
dowi - i na tem konwie" A. Rolle G. L. 1886.

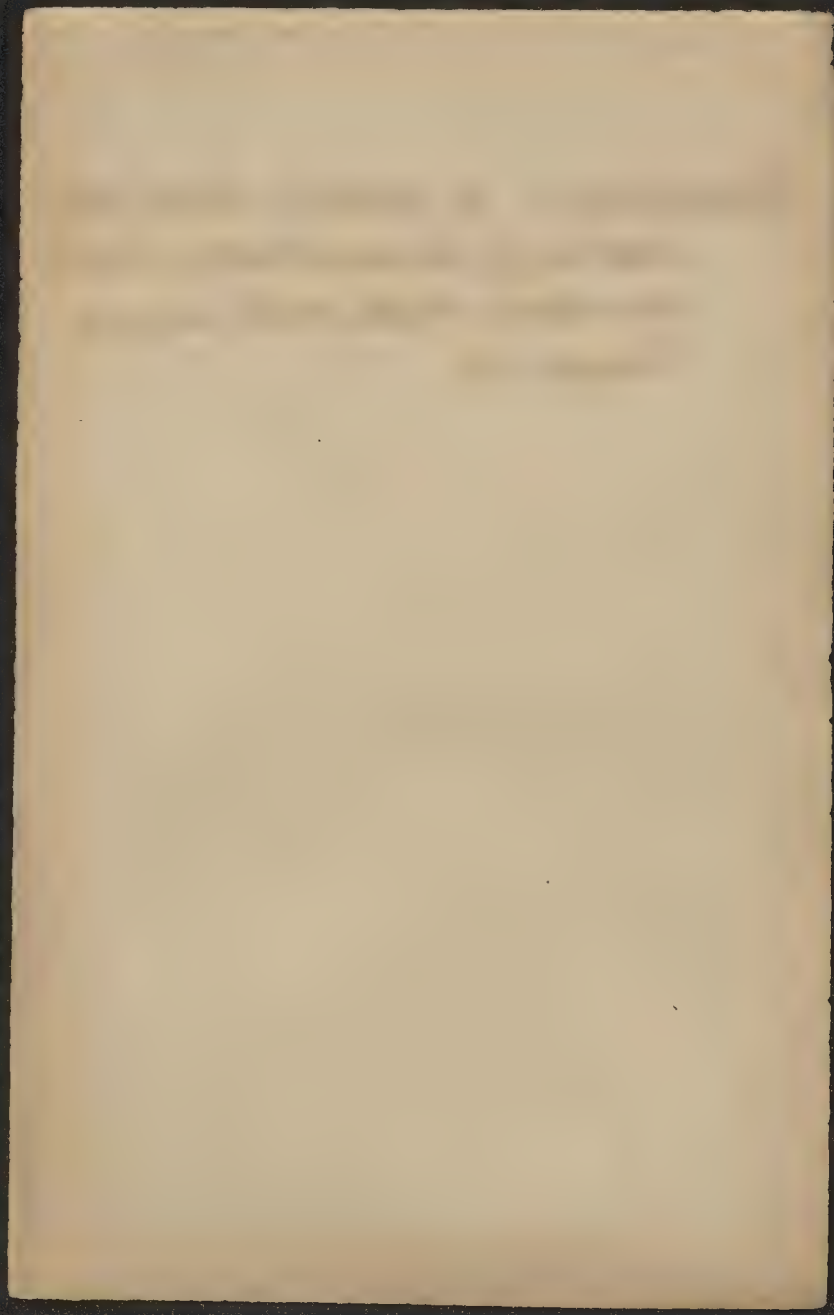
1886. 281.

Konwersacyjny-a-e tyraży z konwersacji,
 tytułu prowadzenia rozmowy np. „styl kon-
 wersacyjny” t.j. właściwy konwersacji „konue-
 rsa konwersacyjna” jest to, w której dialogi
 porównają nad ahyż „Usługi zbiorowe, kon-
 wersacyjne w akcie drugie, wcale dobrze pro-
 wadzone. były powr. artystów niemieckiego.”
 K. Karn. Tyg. II. 2. 15. 135.

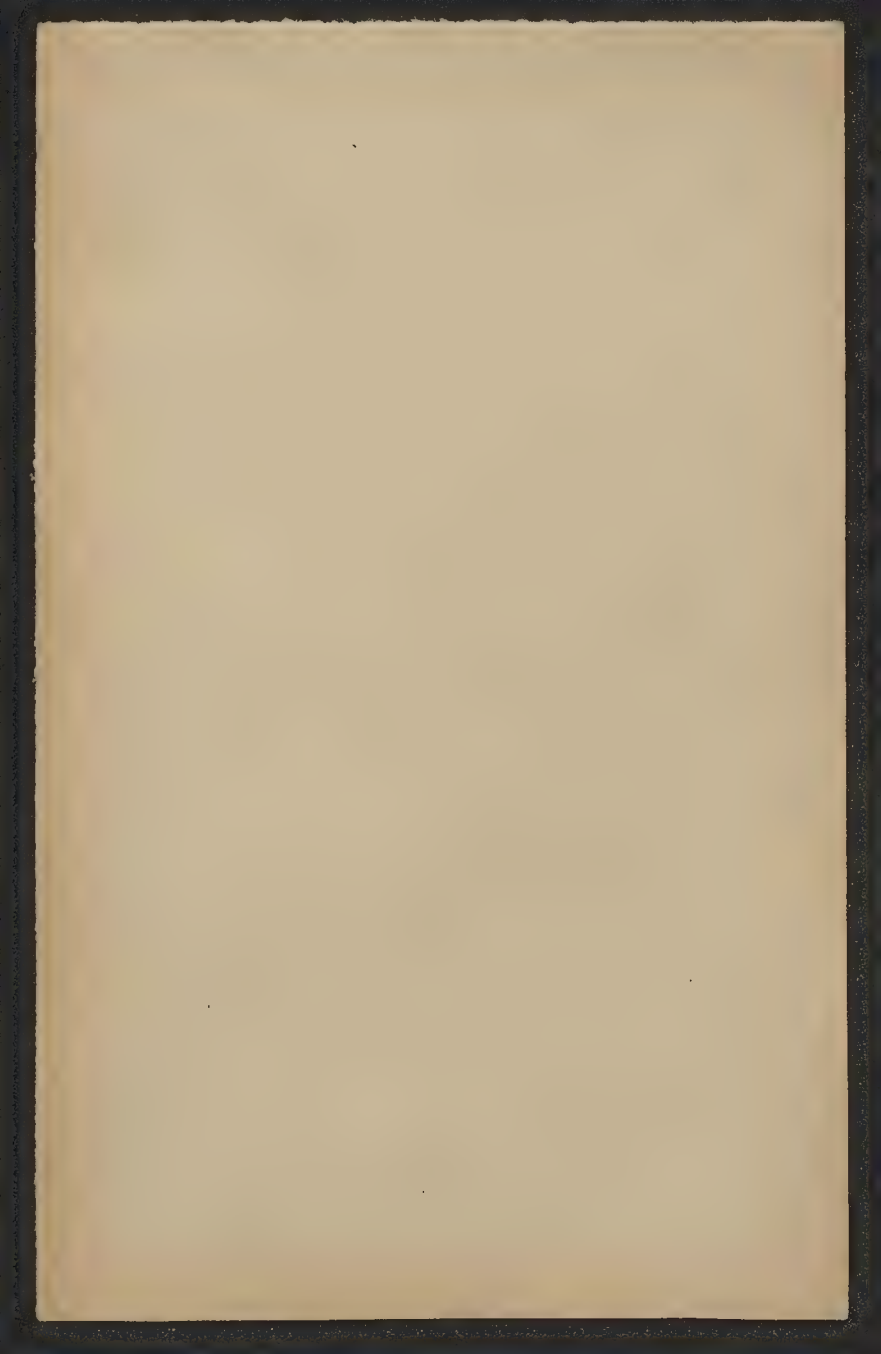

378
Konwiklowy. a. e. . od Konwiklu, Jedrus', znaj-
dował w jego domu po twardej pracy
konwiklowych bardzo wesołą rozmowę."
Z. Kark. 4. 87.

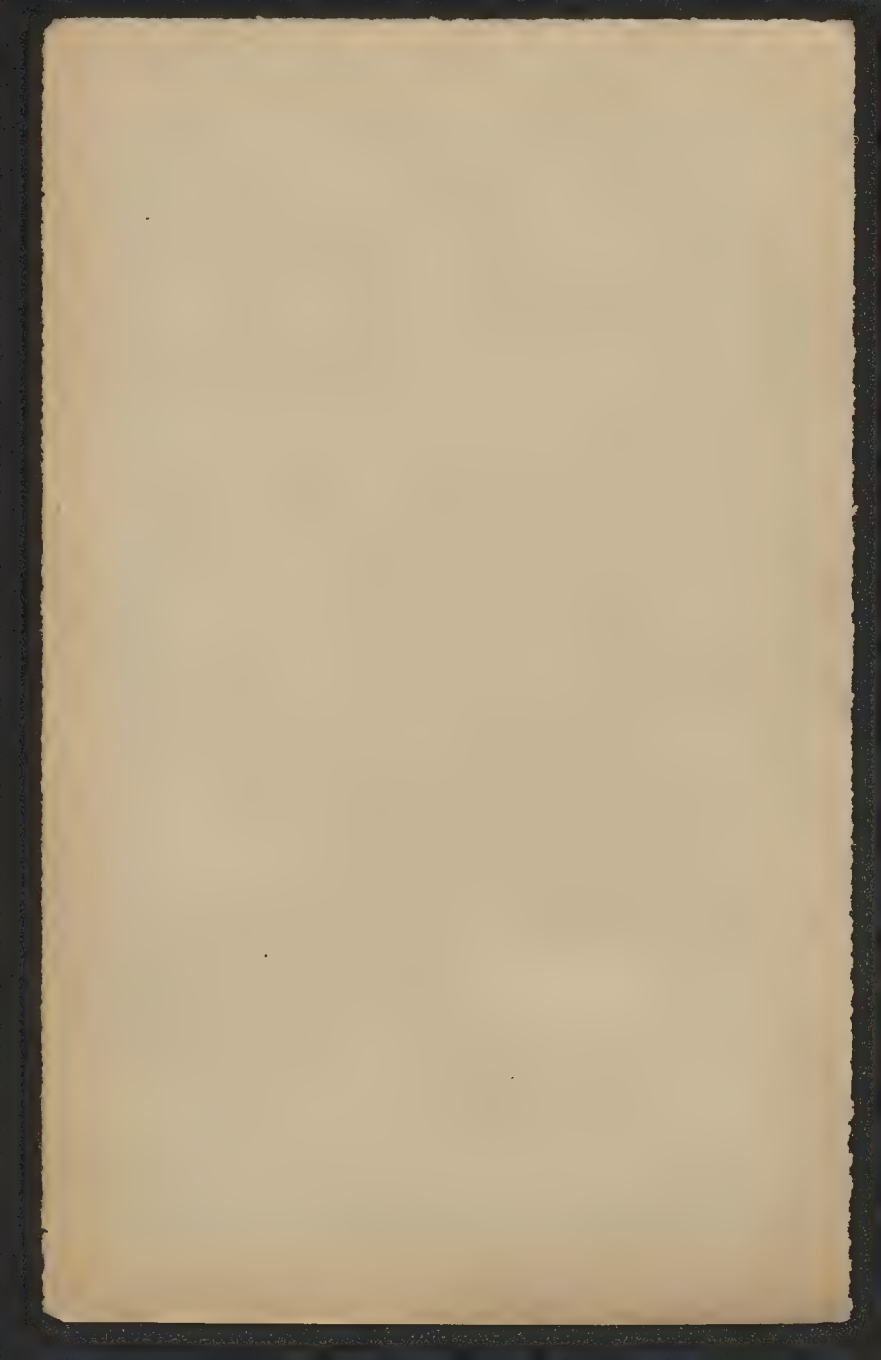

Konwinkowai st. ex. indkn. Skonwinkowai 'dku.

1ar. przekonywać „Zkonwinkował mnie
mój Ojciec duchowny przez te mądre slo-
wa” Bp. Dyk. 1st. Sejmu. 1. 48. „Ja instancyo-
mę, bom w sumieniu skonwinkowany,
ze krzywdy wdowie i sierocie wyrządzi-
ły dla Łaski krzywdy nie godzi” J. Kras-
syż. powst. 1882. 20 „Ze narażać się nie
chciał, prosił ^{deputata} aby pojedynko swych to-
warzyśców i niechby wzawliwie kon-
winkował” ib.

Konwój-u. m. je ów m. franc. & orszak to
w awaryjny pogrzebowi. W miejscu
stanowienia przy pałacu zgromadzo-
ne zostały wszystkie osoby do tego kon-
woju katolickiego sławę mające "Opis
pogr. St. Aug. Konw. wawa. 1830. 171

konwulsyjny a. c., nie ~~zawst.~~ od konwal-
sji, w ^{poruszeniach} ~~poruszeniach~~ niewowry jask widocy
skutkiem konwulsyj. "Trzykroć jej
wzrostł w swoich dotychczas i okazywał
jask, że konwulsyjnie porażkami,
miał ją, jakież niezrozumiałe też wo-
wicie konwulsyjne zachęca" Z. Karak. 4.
63. "Na jego widok podkonwulsyjne wra-
cała mu się z konwulsyjnymi krzykiem
radości na wyję." ib. 5. 65. "Wyprowadziła
z swoich ust konwulsyjne drgają-
cych same mykraykni" ib. 5. 8.
"Dziśkuj, pami, - odpowiadała miły zimno;
ale pan August uczył konwulsyjne ścisnie-
nie, na które lekkim ścisnieniem odpowia-
dzał" J. Korzen. 1. 46. Ruchy jej stały się
gwałtowne, konwulsyjne, wrywane, nieosto-
ty same "Z. Karak. 5. kw. 1887. 9. "Trzykroć
do mekni, i gdy całowała ją, wżeg. konwul-
syjne ją ścisnęła" J. Korzen. 1. 21. "Wstał i"

chódził po sali, był zmieniony i drżący tro-
chę, ruchy jego były nerwowe. konwulsyj-
ne" Elpidou Motu i Harvey 184

Koni-ia. m - z „kon' pana Terusa” osioł; delikat-
nie zamiat: ośle „ty, koniu pana Terusa.”
z proverb. „Spari' z konia, to już z dobrego.”
t.j. jeżeli co złowie, to przynajmniej żeby nie
opłacało - z „konia z rzedem” obliczwać =
różną nagrodę, karując, za coś niepodobnego do
wyobrażenia „Zwiedzi' piovnic wryskłie moje,
gdzie sto kęsieł stoi rzedem: jeśli zwyciężisz
co takiego, dam ci, bratku, konia z rzedem.”
Al. Fred. 5. 169. Koniarska - a ie od koniarsza
„wryskłiegom nie mógł spodniewać, ale takich
konii, takiego nie utrzymywania takich umiejętności
ści koniarskiej - nigdy.” Dot. Pam. Pan. 114.

Koniarsza. m. Libowick, znawca koni, „Ko-
niarsz żyje w koniach, z koniami i z koni, a
ma zawieszę zle tyłko konia; i ten nie tyłko
różni od kupca, który koniami handluje” J.T. Kr.
18. 28 „Koniarsz był stawny, choć koniami nie
przymawiał.” J.T. Kr. Strachu 1875. 5.

Kie

Konią adw. nieur. Koniń, na koniu. „I pō
kim nie maś uż z wraclawu browu. pōkni
nie uniaś wrytke wypru koni, pōty unie
ketman u kin kole niewolit” W Gol 1. pach ketm.
62 „Chw’ ni w cztarni, ni w skutbain nie rny
lit, i wypru koni i browu uż sidiś, ako uay
lepiy” ib 63. Koni zia u 1p. nieur. mu. ko.
uista mity hoi konist, konista gōdne pro
sity uż na paraz” J. I kv. 17. 73 „kafarmawu
ciagna konista spawle, ale nierost” J. I kv.
losp. Pol. wot i Lit. 91 Konik-a u. dem. nom
Kon. z. Figura w skachach z. Ło. koni.
„Edy koniowu przejmie i ketrzyna w pe-
drie, konika zbie w najlpernym zamachu” St.
Fred. 2. 55: z „jendri kawie u jendym koni-
ka” niec’ pōione uprzedzenie. cwiaka w z. towie,
wypricidai z kawie kawie „Wanda kawaz
wpaśta na swajego konika patyologicznego,

Dowodzę jeszcze, iż otwarcie domu, w którym
by skupiać nie mogli ludźmi uczuci-
wymi wielce dla społeczeństwa potrzebnemu
Dot. Pam. Pam. 137 „Zdaje się być dobrej woli i
Tęgodna. Pod koniec rozmowy był to, gdy o po-
dróżach coś powiedział, wpadła na niego konika, i
krzyk wstąpił nad wszystkim przebiegiem” (ib. 210 /-)
Konikowy-a-e. od konika w znaczeniu „Zadanie
konikowe ~~niezakończony~~, w którym idzie o to,
żeby rozpiętnienie zgłosić na polach znaczący
cy spoić w myśl za pomocą słów konika”
Tyg. III. 1. 16. Koniometr-a-in. miara do mi-
arenia wartości konia „Wyciągnięta składa
2 koniometrami. mierz, przeprowadzając, obro-
tując” Spis. 62. Koniopolec-cia m. daw. w woj-
sku „Pute koniopolec” lekko jazdy, utwór.
Konny-a-e. na koniu, jazdy „pute lekko kon-
ny” i skwoleżer. Koniki-a-ie. od koni.

przy stosowaniu „Kosmische Zdrowie” silnie, wytr-
wale „Kosmische Charaktere” gwałtownie, silnie
dzielatajace.

Koniopas - a. m. posp. żart. paszący konie, pa-
nobek „Najmierzwijszy wójcik koniopas
jest w obecnej chwili istotą bardzo uprzyw-
ilejowaną i wrażliwą odemnie” Kocia 1877. 210.

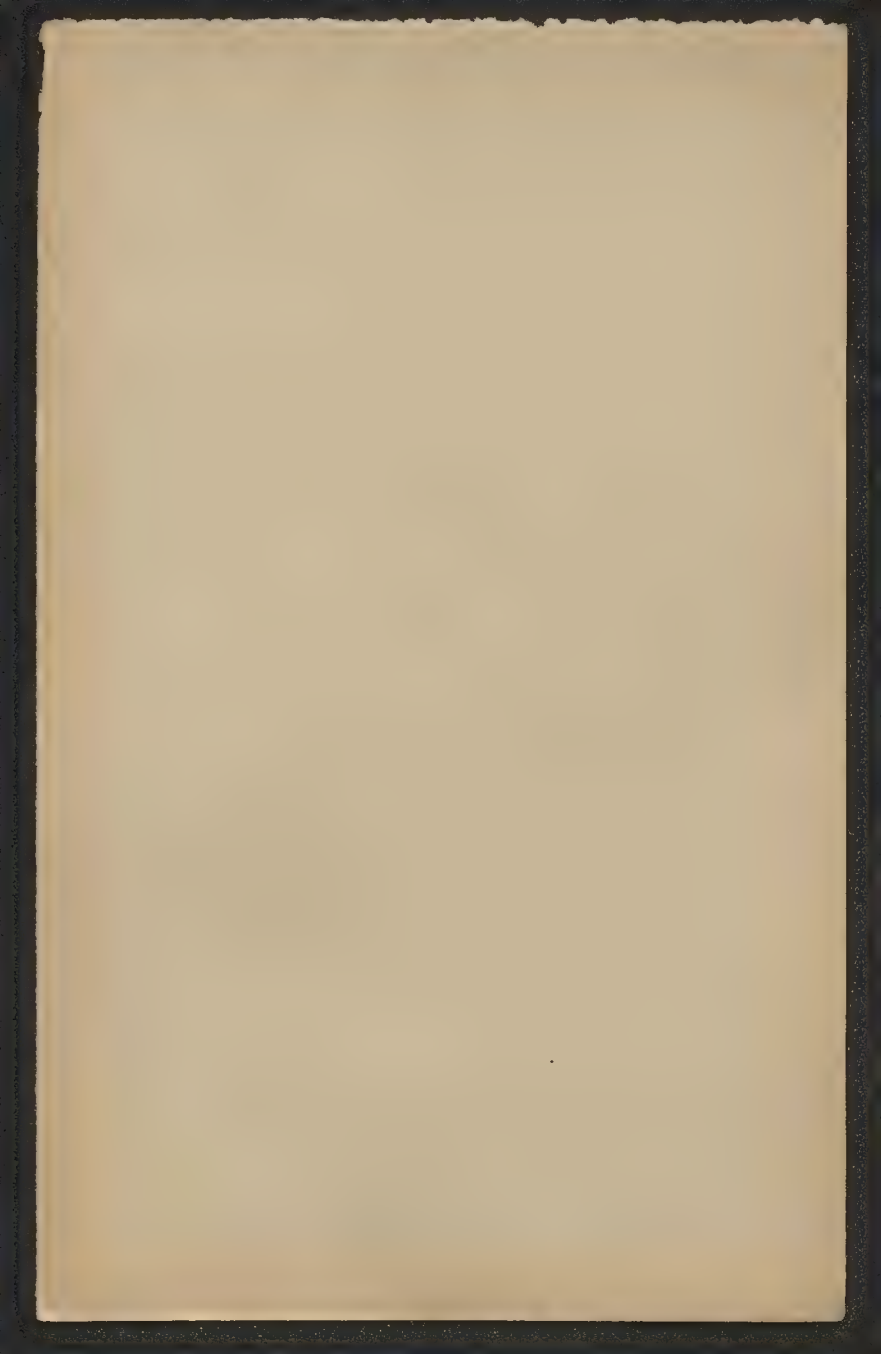
Koniarstwo - a m. kamtowanie, mawstwo ko
ni przywarzenie i handel koniami „Mata
rodzonego-by oszukat” na koniu, ale to znowa
inny interes; koniarstwo na ~~swój~~ prawa
swoje” J. J. Kw. 2. 154.

Koniarski-vka m. chłopiec pasący krowce, sta-
dnie, siadłanek "Korlegał się spisać pasą-
cego krowce. Koniarski" El. Chłop. Kłój. 31. 205.
(1) "Przytłumie mówi, że każdy człowiek ma swo-
go konika, na którym jeździ. Mój konikiem
jest to, aby mi dać zamarować się z dolnościami
świata i wyprzeć sobie wszelką i wszelką
wę krowce" El. Chł. Kraj 1882. 26. 2. "Kathow manyjok
by konik wyjechał na polskim koniku, który tak ma-
nie się przyprzeć się do jego wyprzeć" 9. maj 1883. 38. 2
ob. 2. Koniarski

Końcowai st. cz. ud km. prow. nakładai 'zielarem
kuchyte przez corkę kowie tennierza lub
kroju (trawsta) u pługę, radła i t.d., Od
końcowanego tennierza krusalowi gr. 20 "
Rach. gorp.

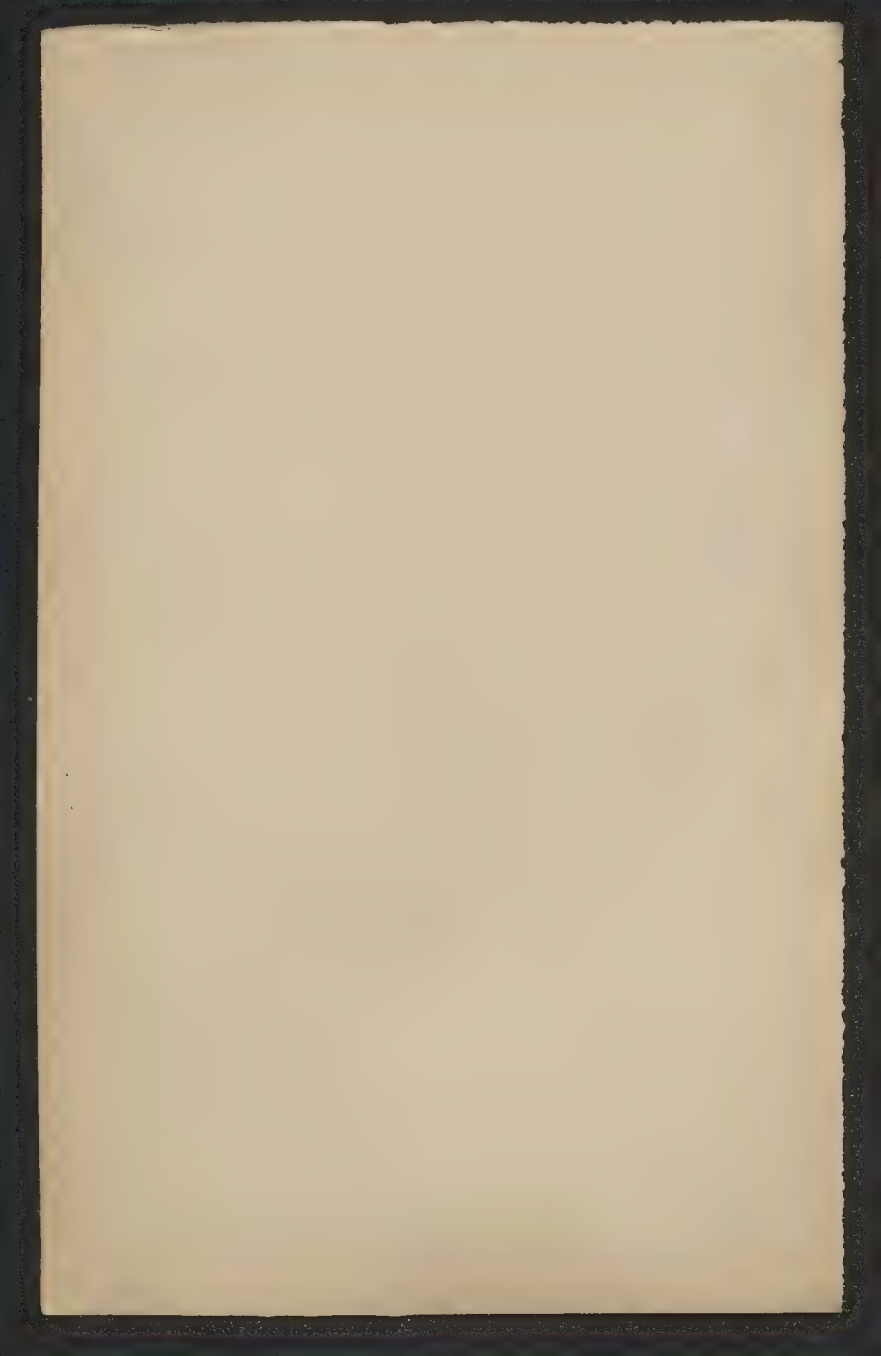
Końszczyzna y. i wyszło co nie tyżone koni
i koniarstwa „Chłowiek dalej naturę
prawy bierze zwrócić, tak mi już nievar
głowa koniarczyka, kochanego, że ledwie
wyjde. Wtęsem prawiłam się z kopyta”.
M. Fr. Ziela 6. 25.

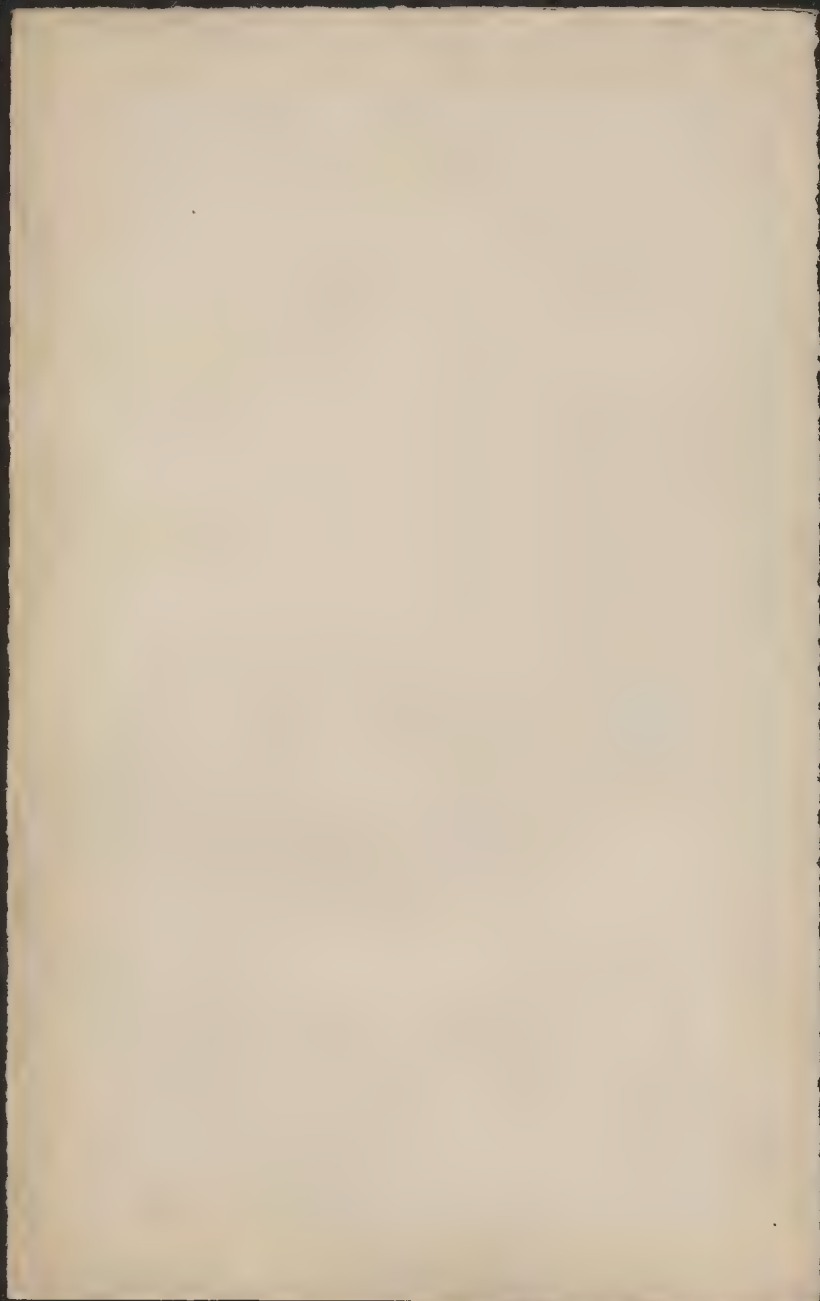
214

Kooptowai'

Kooptacja - j. i. barb. lat. cooptatio, przyłączenie, przybranie do jakiegoś zgromadzenia "Galijski Nauk kiedziowy. Rada kawiarska w mieście krasnego j. S. wanda Sierona kooptowała na członka swego dr. Kar. Koryziowskiego, mianując go jedynym członkiem komitetu mykowskiego" G. lwow. 89. 76. 5.

Kopanka - i. z. proue. Kyj. niecha

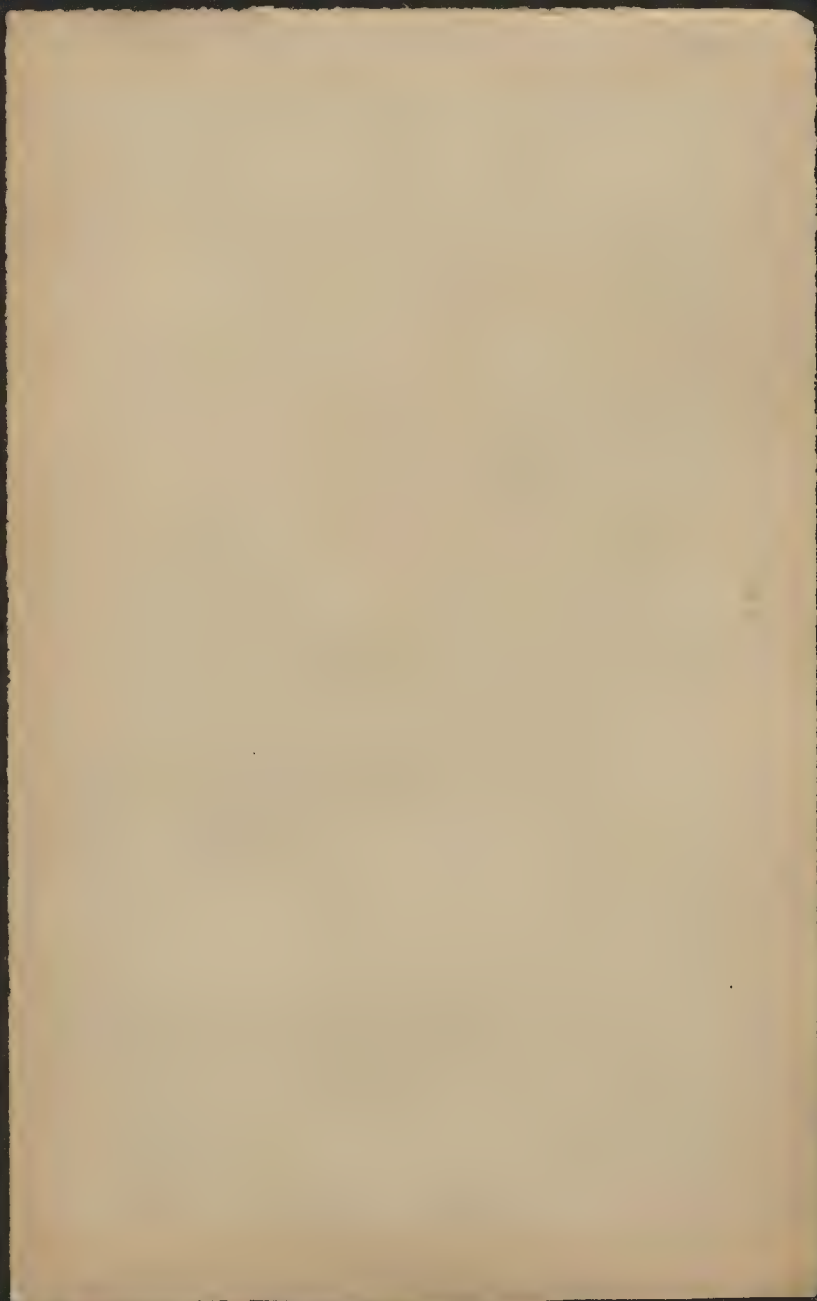

Kopciuch-a m. zawieszony w kopcu bawigoy, bawidny.

Wdrobu. Kopciuchek-mka m. kuykle o dżiewny
nie, kobiecie zamieżdżany; mcyerajzy kasty
bawidny "Smutno będzie iż znacie" w swych
znajomych gronie i nowego kopciucha widnie
w swojej żonie "M. Fred. 1.12. "Wzmianki" nie
się miewa rożno kopciucha o które iż oświat.
teraz nie czyniły żadnego wrażenia "J. T. Kw.
Kłot. wieś 1878. 12 "Dziennik raz już widzę... ol.
jakiś kopciuch wzięty przy pańskim kłam-
ce "J. Zachar. Kł. i Kw. 169

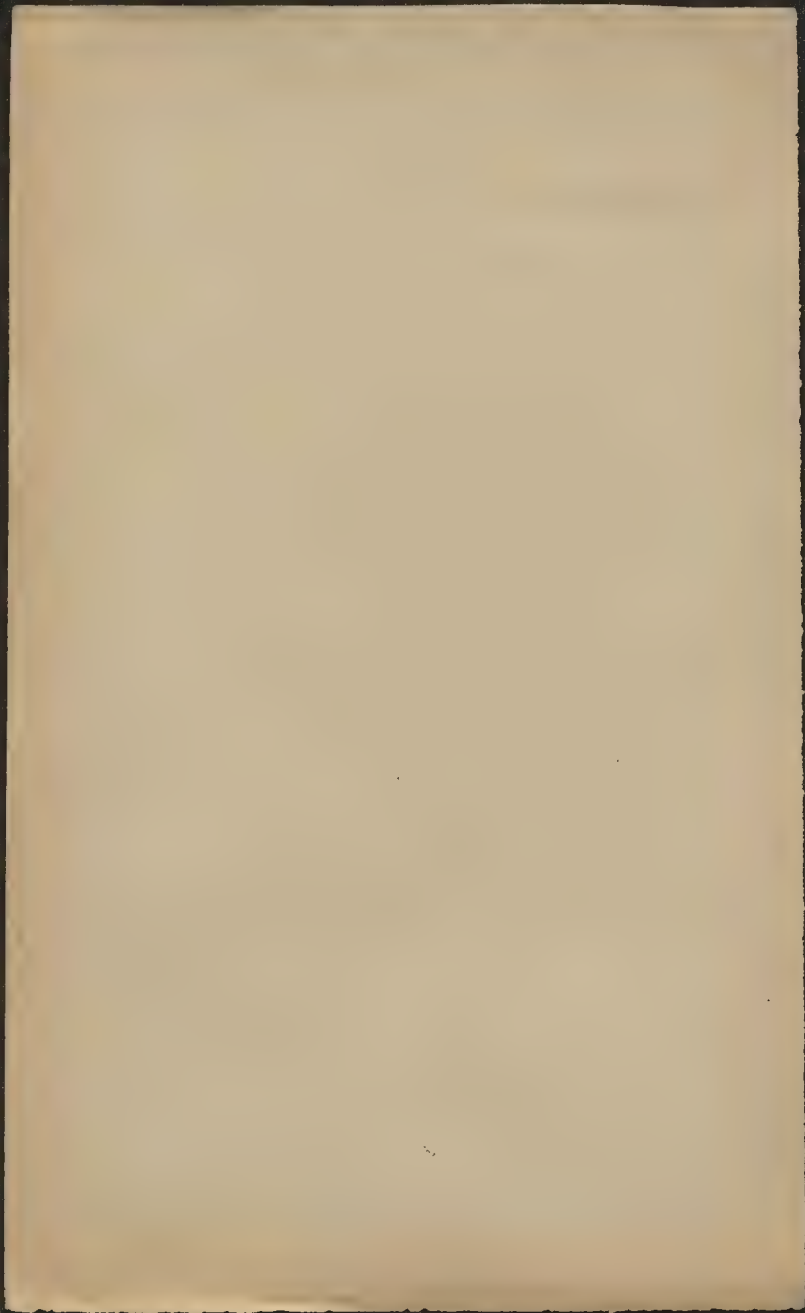
200
250
Kopcowaci st. ex. udln. w kopce kłasi rośliny
okopowe po sprucie „Najlepiej kopcowaci
rośliny okopowe t.j. układać nad po
wierzchnią ziemi” Niwł. 1884. 357 § — i
okopowaci dku. kopce sypać, kopcami
zucować granie, pomieszać najłatwiej
ni.

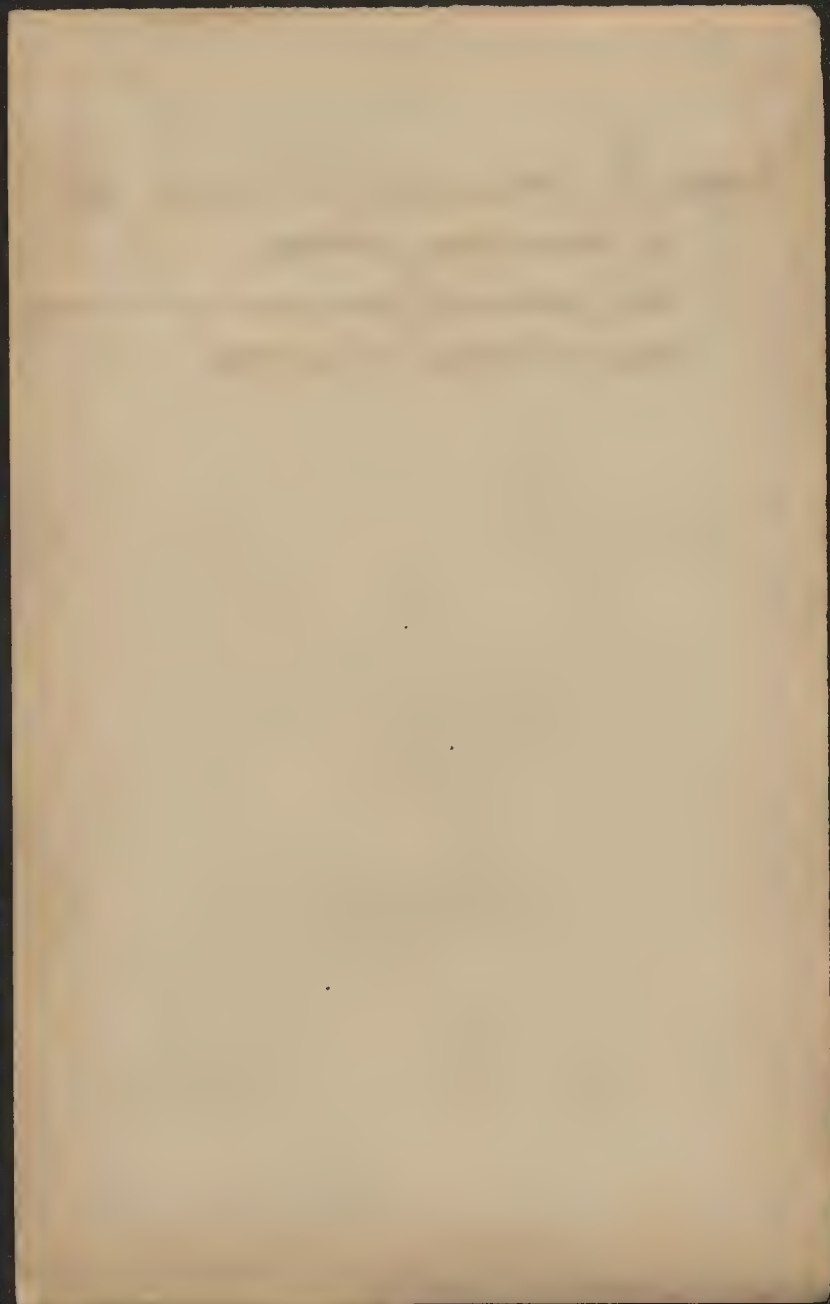
Kopertai'sis-al-a, st. kain. ndm. prav. Lekupa
ne; kuzi'is, pluskai'sis, Reby (ryby)
sie kopertaiy "A. Kuzi'. Rozpr. wyd. filol.
anad. 10. 216.

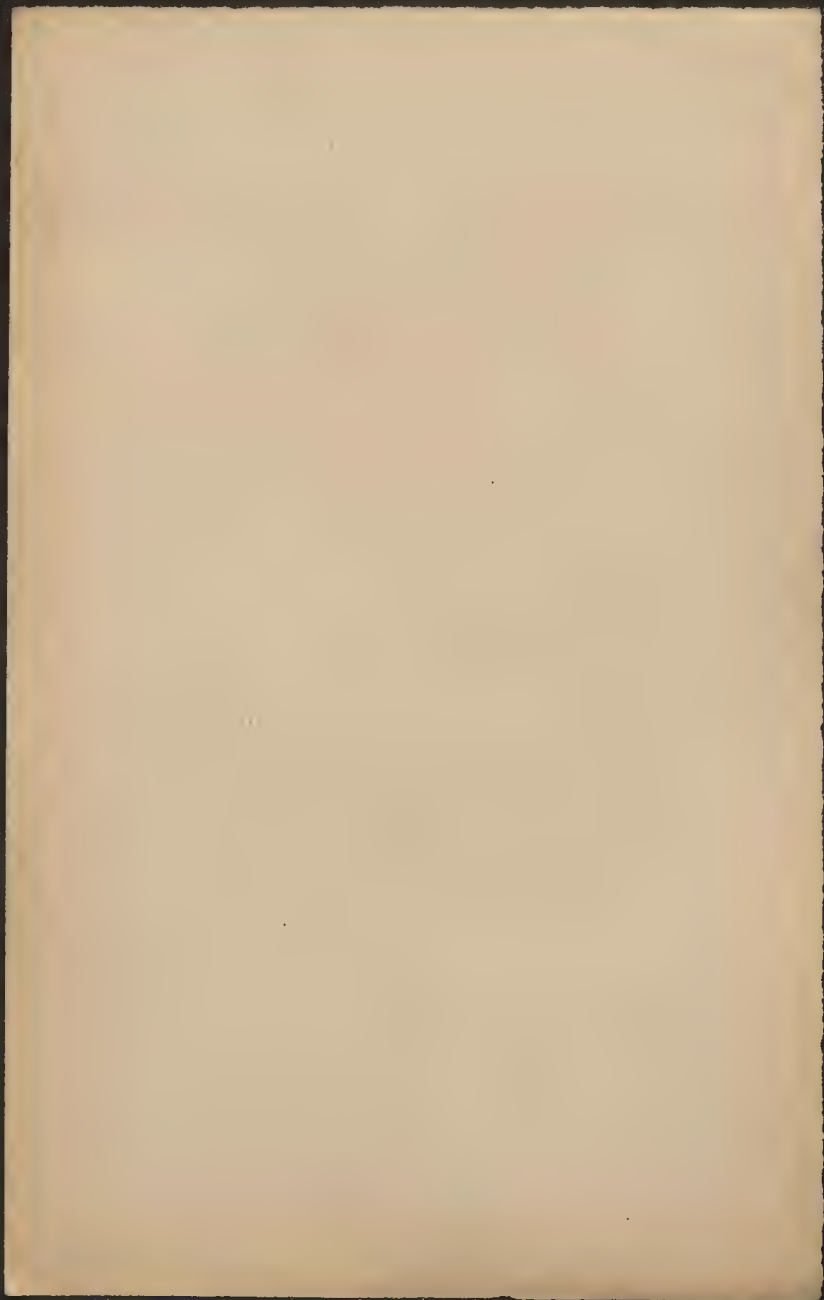
Kopista - y. m. sci-stów, m. trudniejszych się
kopjowaniu kopjujących, przepisujących,
przeprisywanych „Va siciennie biblioteki”,
gdzie tak się uwydatnia, imba kopjistskie
wizual obrz opja kabeuu” P. I. Krum. Dv.
Zincarlo. 2. 94.

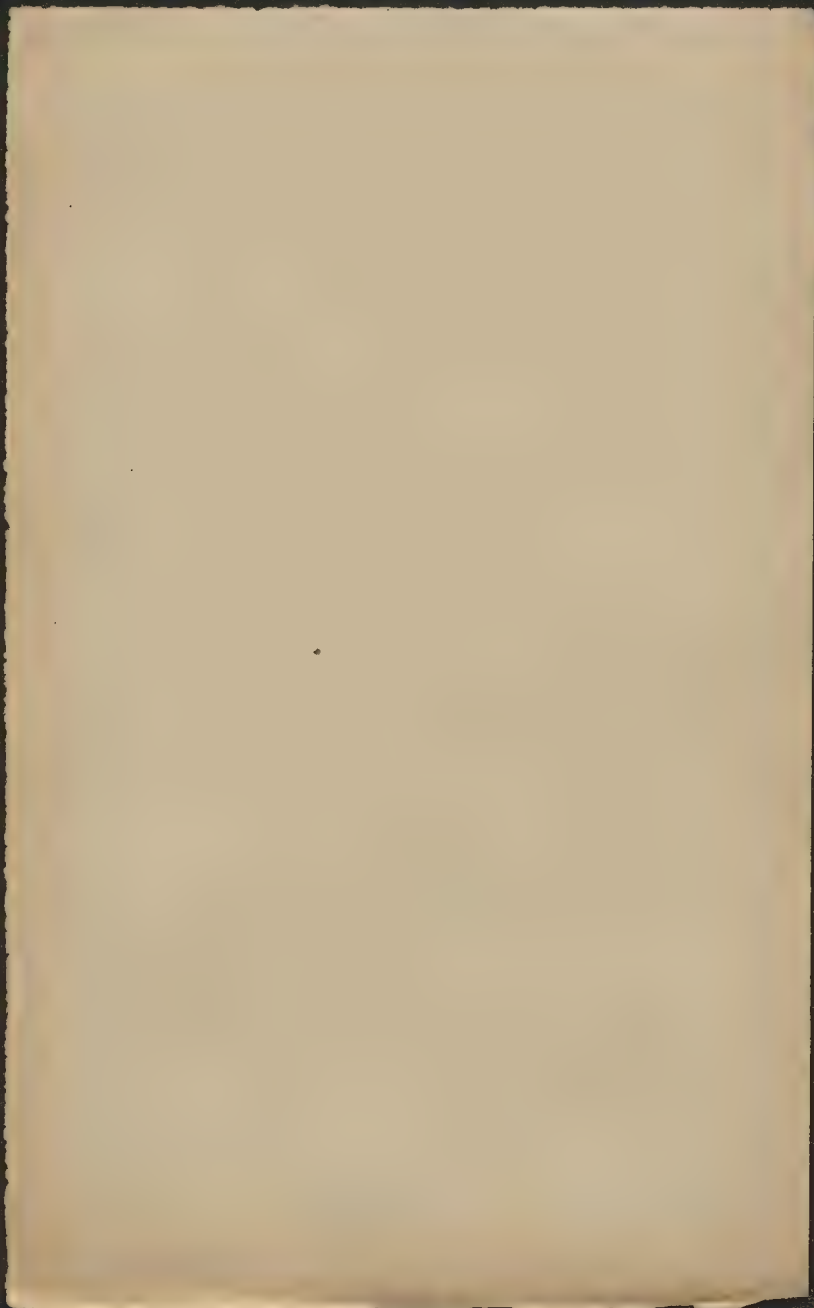
Kopja ji. i. drzewie, pitka. . . § "kuvayc' kopje"
fig. bronie' hogo, gardlowac' ka kims "sy
mek perorawat glermo, zapalenyac', kuvayc'
kopje ka Natuljz." J. T. kv. 34. 19.

Kopni się at pnie straim. dkn. xerwai'ie do brego,
popędzić „ Ni z tego, ni z owego, jak się
nie kopnie!.. Strata, wiatr!.. Wpłdri jak gdy
by rty duch cwiuyl jej klauy) boki "A..
Fr. Dr. 11. 149 „ Tapaj! kryknał - Tapaj!.. I
sam zwróciwszy konia, kępnął się na wóś-
kiem aby dosięgnąć nim w ten wyidrio " ib.
200.

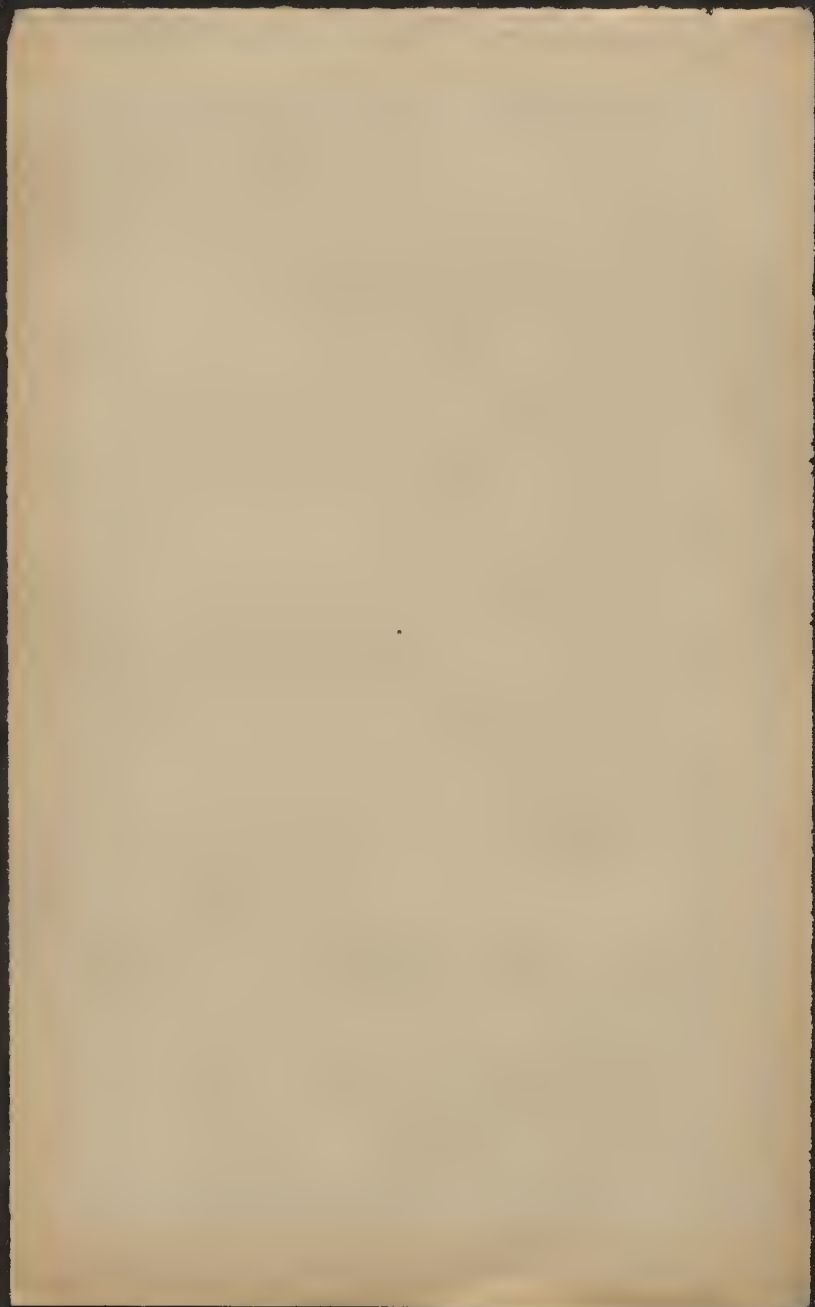

28
Kopt-a. m. ptowie-toś mu. nazwa chrześcijan-
skich potomków starożytnych Egipcjan.
„Z arabs. Kyppt Egypt, kyppty mieszkań-
cie Egiptu, nazwa chrześcijan pocho-
dzących z Tebaidy w górnym Egipcie”
Aut. Much. Złotoł. 66.

Kopyto - а. и. з jako kopyto skowicie powstawa.

forma: kopyt, jeane uichiedy wiywana:
„wiek XVIII chetnie na swój kopyt prze-
rabiał w wapsle” J. Kraw. 1. 46. z posp.
ziast. lobna, „kawraai kopyto” - kawraai
glows „Mój drogi, nie kawraaj nam ko...
chisat puiwiedzi” kopyt; „ten wobec
damy poprawit sie i” dodał: - noż to
twojg nadai'ej. prawda pram? ” Sewer
wiek 1885. 259 - of gitara. kontramarku

Korabniki a. m. cy. ków. m. niew. cłownik

korabny, murejstny w satus żeglownia
żeglawa. Imu głębiej w starożytność sięganie
my, tem częściej przypominia się ludna
klasa korabników. Do późnych czasów
mieli żeglarze polscy nad Wisłą wiewat
rzeką osobu kupcatemie wodną "K. Kapu.
Padu. i Jag. 1. 16. "Contulimus... castores in
fluvio Wista... salva tamen hereditate ho
minum nostrorum ibidem dogencium, qui
vulgariter Corabnicy nuncupatur." L. Naxar.
Codex diplom. 2. 57. czy nie byli to cięsto
budujący statki wodne? Łowca nad Wi
słą, pomiędzy Włocławkiem a Niewawę wieś
Korabniki, porytawania przed wyjd. Kodochu
ib. przed jej niegła by być osiedlona przez tych
ostatnich, niż przez żeglarzy.

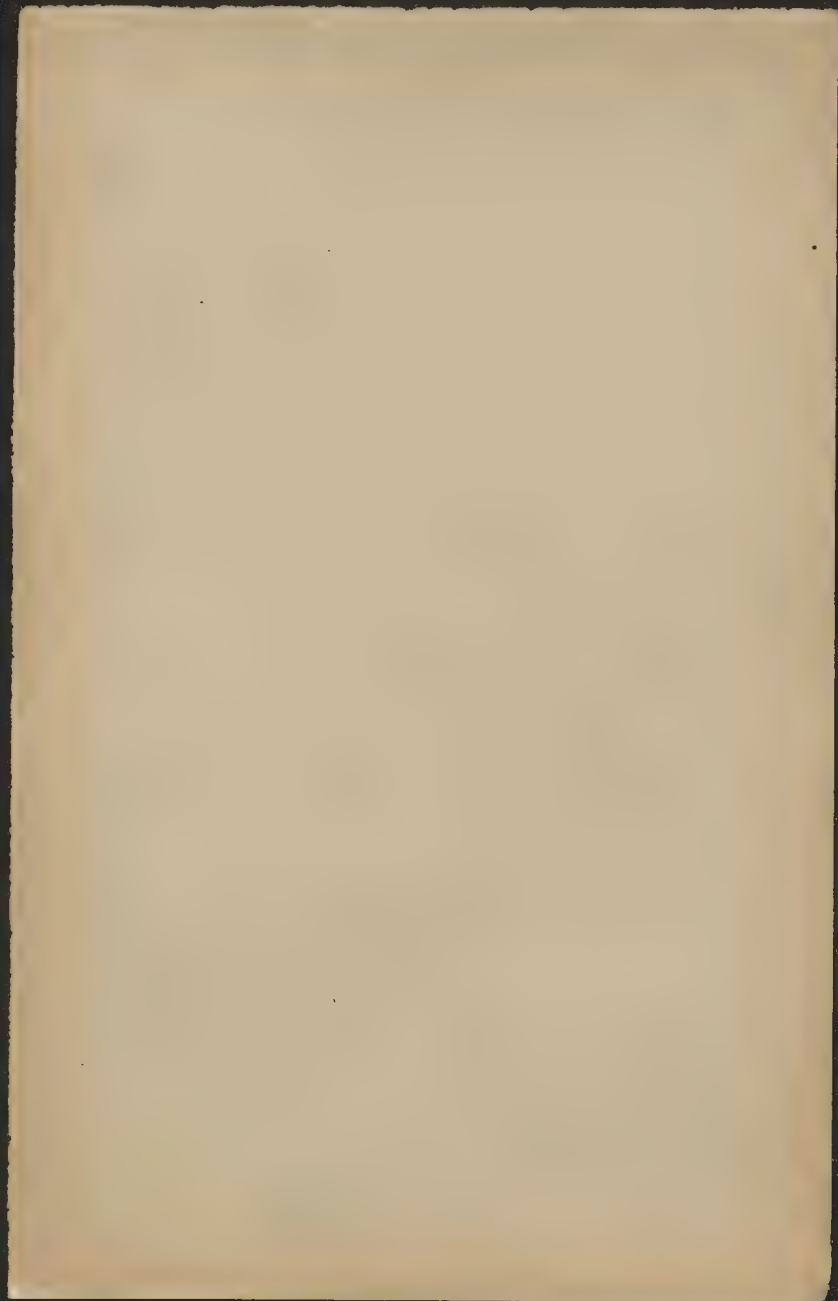

Kovaliozek - uka. m. zdrob. posp. koval „ Chwedi
Tam kote. rzeźni i zgubitanu kovaliocki ”
O. Kolb. ~~Kuj~~ 4. 224.

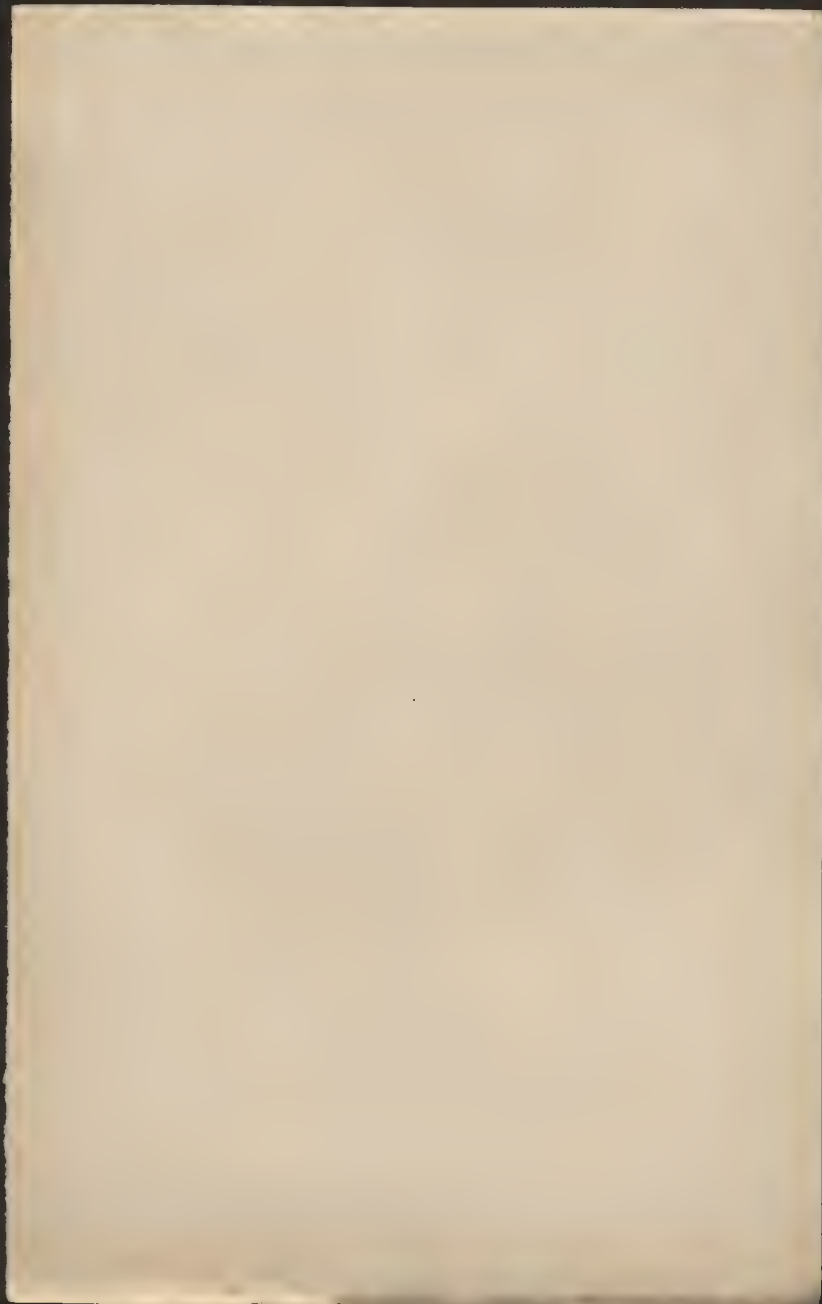
Kovalik a. m. zdrob. koval „ Oj ty moja
dziewuchko ty mój kovaliku ” O. Kolb. 1. 339
Zw. l. m. koval, kovaliki, kowal albo t. zw
bicz kowal na wyje „ Bodażżeś ty kato
x'asta x' twoje mrodo, kowalikow niewie-
sta wyini się mrodo ” ib. 358.

Koran-u. m. albo Alkoran-u. m. bez t.^{ma}.
pismo święte muzułmanów „Księga
święta muzułmanów, z arab. kur'an wy-
tanie, od słowa kava czytają, tak iż u nich
zwie jak my mówimy Pismo, Biblia :
wymawiają, iż też z przedimkiem al-kur'an"
A. Muehl. Tródst. 66.

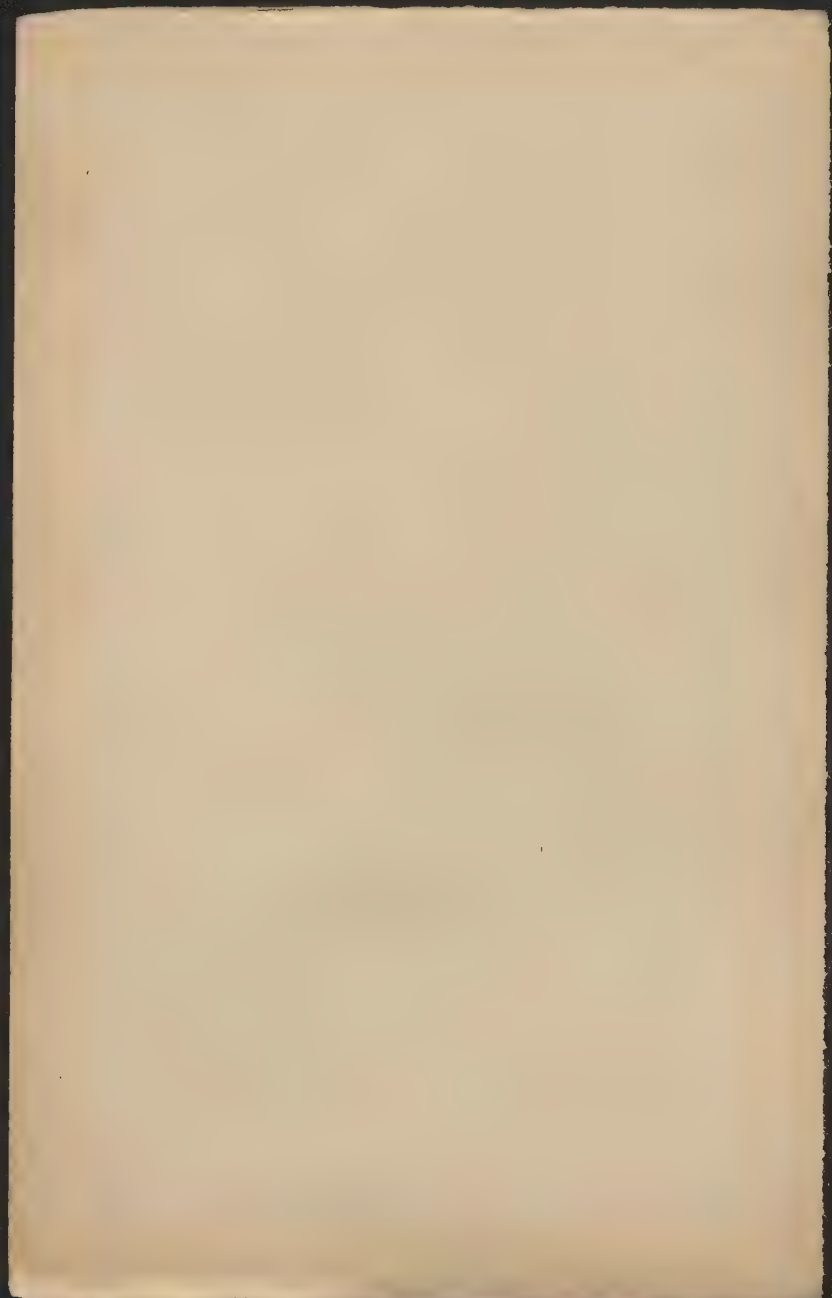

1
278
Kovcipina - y. i. gw. Kovcipka, Kovcipka.
suvoqnia, xexenicka. Linnui Kovi. Pyki.

Korcowai - at. cije st. x. udka. gorp. wydawai

Korcowai, mowi się o kopie k. j. bo ~~supek~~
jakiśśleśd' rożna, gdy po wypukleniu wy-
daje korowai xianua „Grochły piżkue, po
7 do 9 kóp na morgu. Gdiniogdzie kor
cuję” G. nar. 1885. 199. 3.

257
Kordjaka-i. m. niemi. u Ld. "kordjak", imialek,
jinnak, kordjak "Ten z zamerowanog ju-
nackeh chodzi krysami gęsz, ten kordjaka
vapivami zapikowany udzieli, wterke z smu-
tuz manieroz "Wojiko serd. afekt. 192.

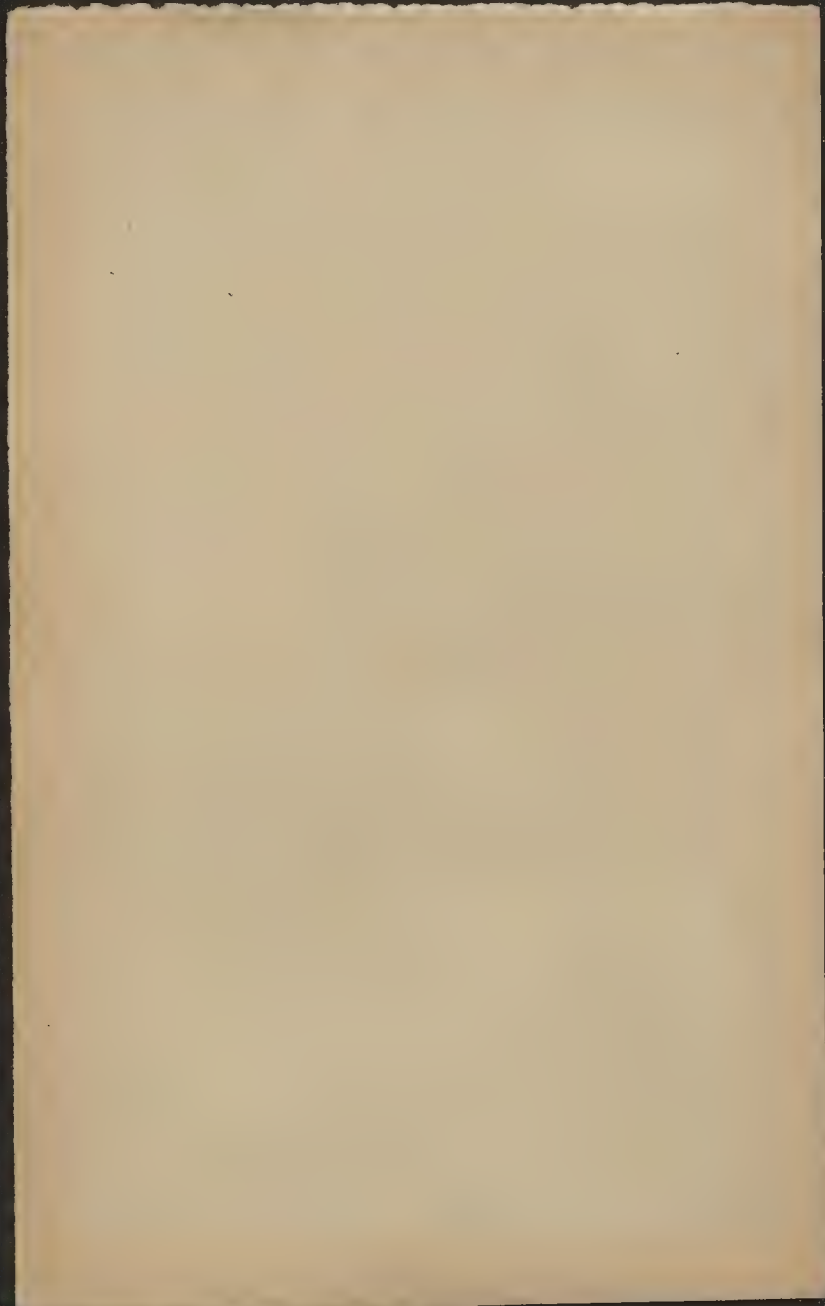

Kordjalu-a-e i senduany, z seria ptyuguy
 „Więc naprowadzysyłam komplement
 ce waluy, a na nim w tej pedy i'afekt
 kordialny. 'ja prawiz, a panna nie
 wstaje z siedzenia..” W. Dół 3.20.

266
Korvonek nku m. nki in gruba nitka.
jednostava

Kordupel-pla wy Kordupel-pla m. ple un.
posp. malec, wiedoroteli, smarkuch,
kasvaniec

212
Kovelaja - ji. z. stożuncu pennigdy osobami.

" Do w całej okolicy wywód wytykło
domy i wytykło kovelaje, całą parcu-
telę " w. Pol. 2. Sam. Winn. 147.

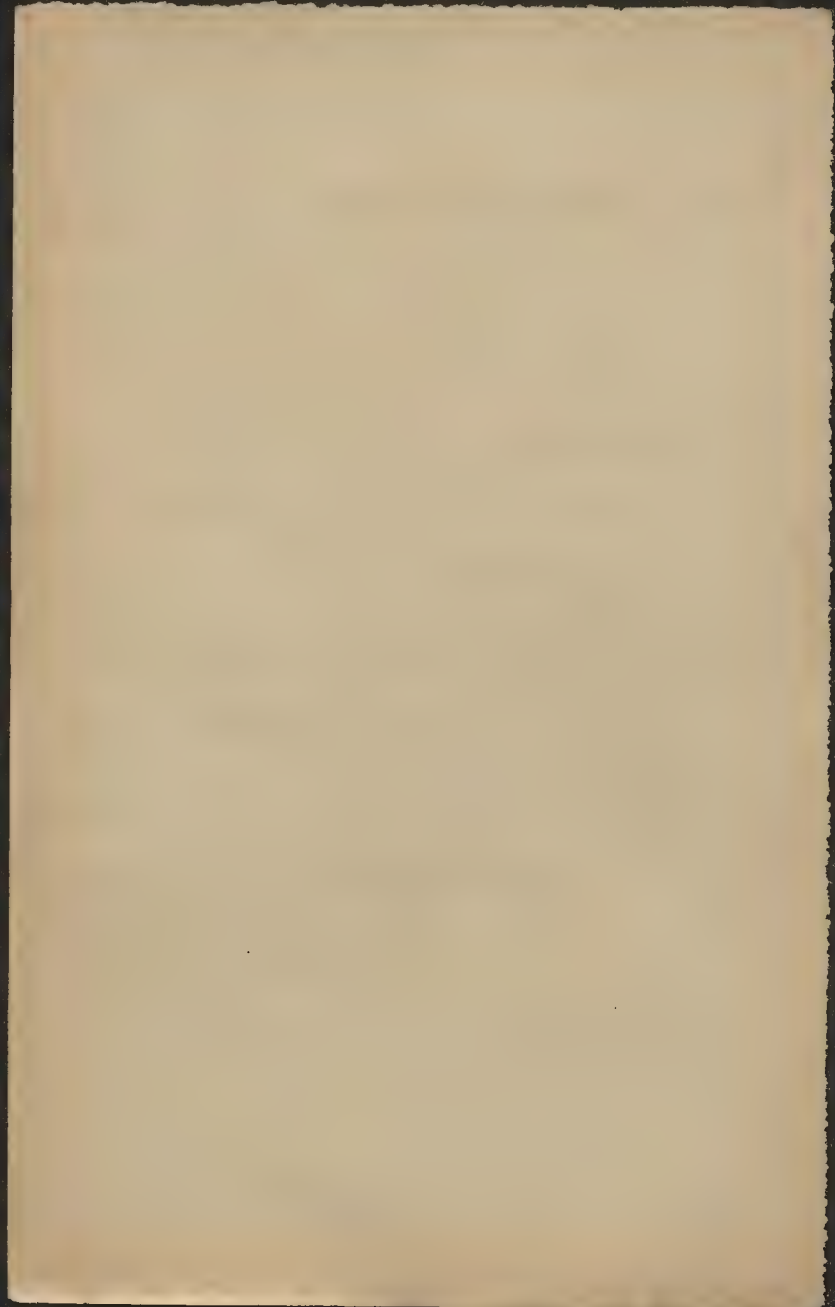

Korepetycja - ji. k. je - cyj. mm. z Tar. pomaga.

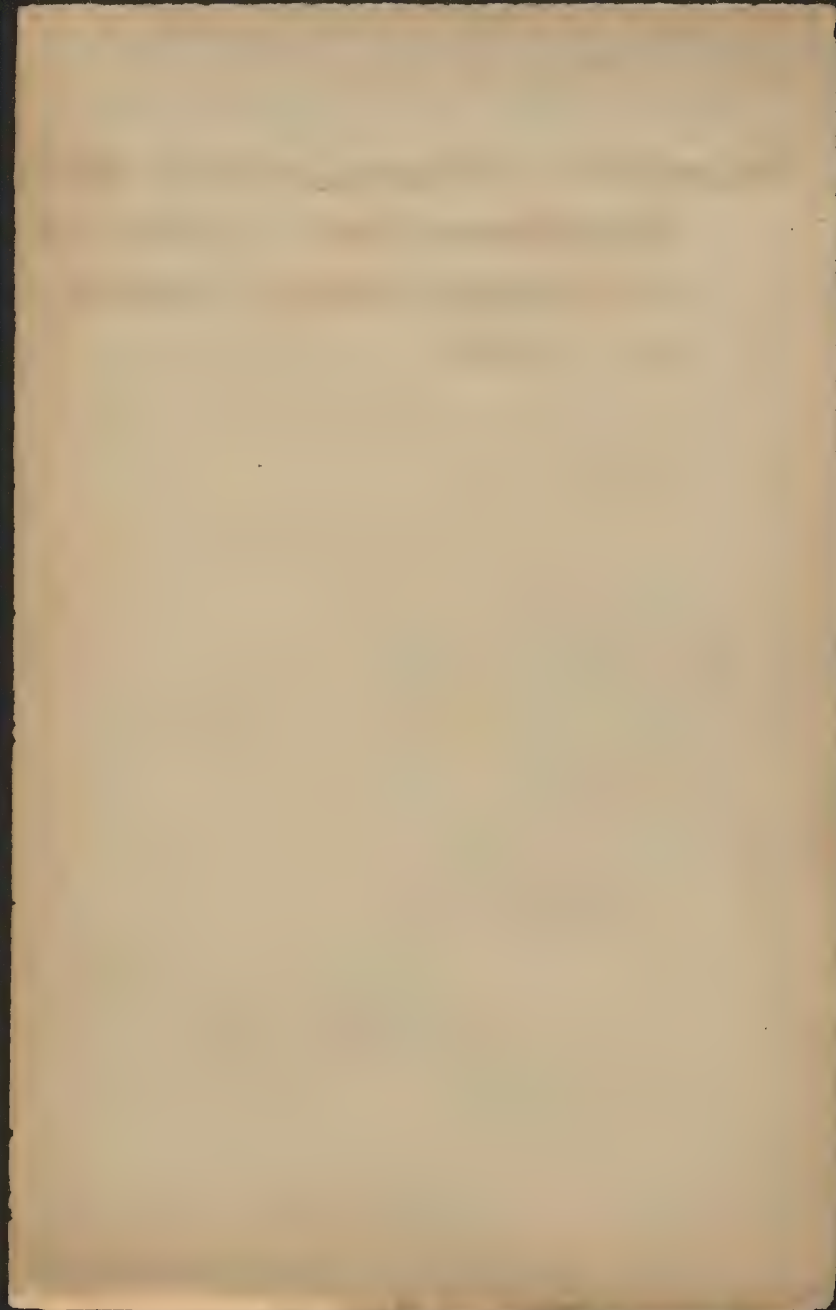
nie uczniowi w nauce, pomagając
go do nauzenia się radanej w szkole
lekcji „Za korepetycję dostał ułamek i
niewłaściwość.” Tyg. Pl. 2. b. 101. „Przyuczalem
się do biedy i pracy. korepetycjami kawa-
bię na utrzymanie” Z. mł. Groch. wiad. 8

Korepetytor - a. m. ^{rowie} ry, row. mm. Sądzę
korepetycję pomagającą uczniowi w nau-
czeniu się lekcji „Popracowałem na stwo-
rzeniu stanowiska korepetytora” Z. mł.
Groch. wiad. 13

Korepetytorem st. m. udało się korepo-
tycji „Mój kolega chwycił w najlepszą, z
główną pomocą lekcji, korepetytowanych przez
jednego z profesorów.” P. K. 32. 27

Korespondencja - ji. i. wzajemna zamiana listów -
korespondowanie - s. listy,, w kantoru pol-
no było prawnych papierów i koresponden-
cji." J. J. kr. 72. 44.

Korkowac - z. udh. kutykai' korkami' haerai'.

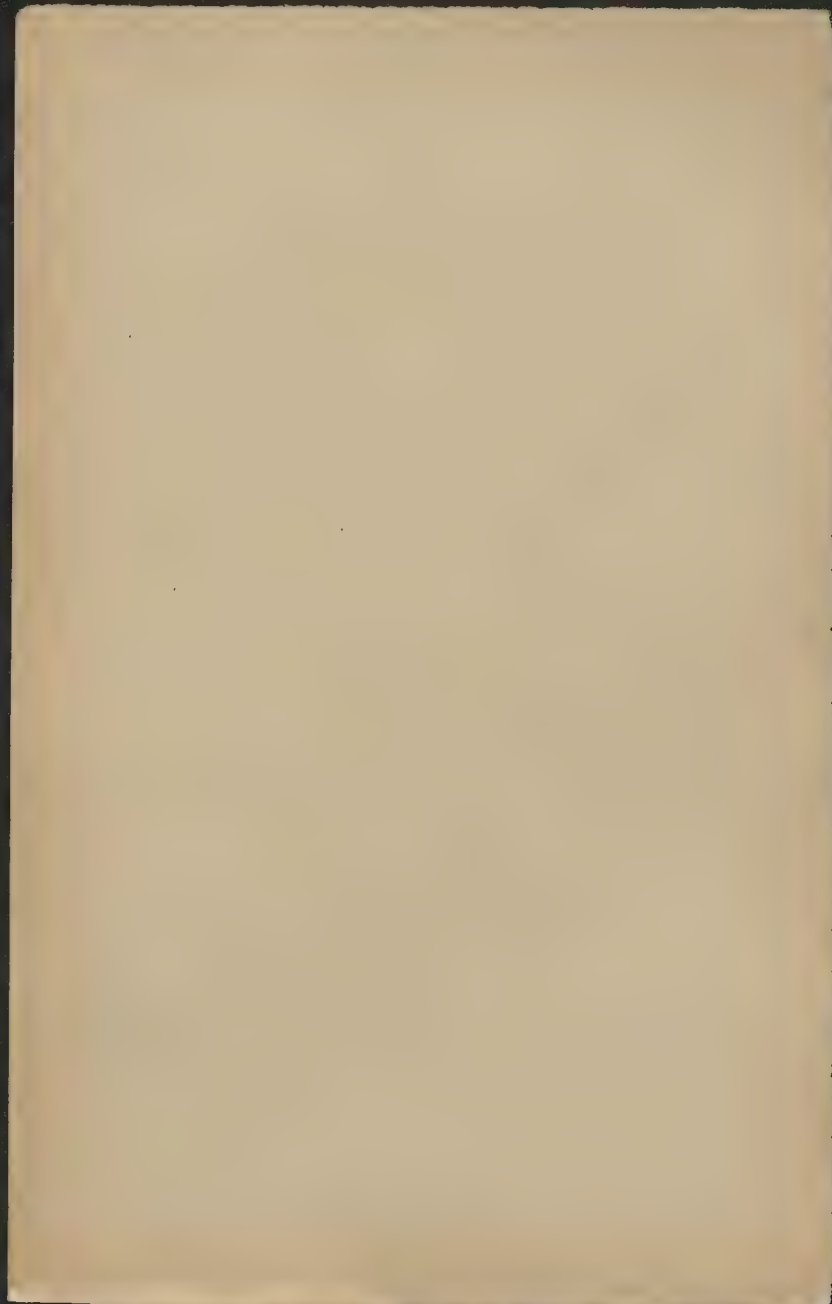
złotnie: zakorkowac - z. dok. zakorkowywa
z. ogroth. odkorkowac - z. dok. odkorkowywa
z. ogroth. „owaliki' korymijze ug vramora
uicm potraw i odkorkowywaniem piva ba.
warshiego” Kocic 1877. 219. „Duletki le vurekui
zakorkowywa ug korkami' mapyomui parafing”
Echo 1877. 1. 4. „Odkorkowyje butelky, szarp-
nast za silnie tribuznorem, i odbit spory
kawalek szuta z butelkowej szypki” Kuv.
Swiety. 1871. 67. 2. „Odkorkowal wino i
nalat w kieliszku” A. Wilcz. Wiek 1888. 231.

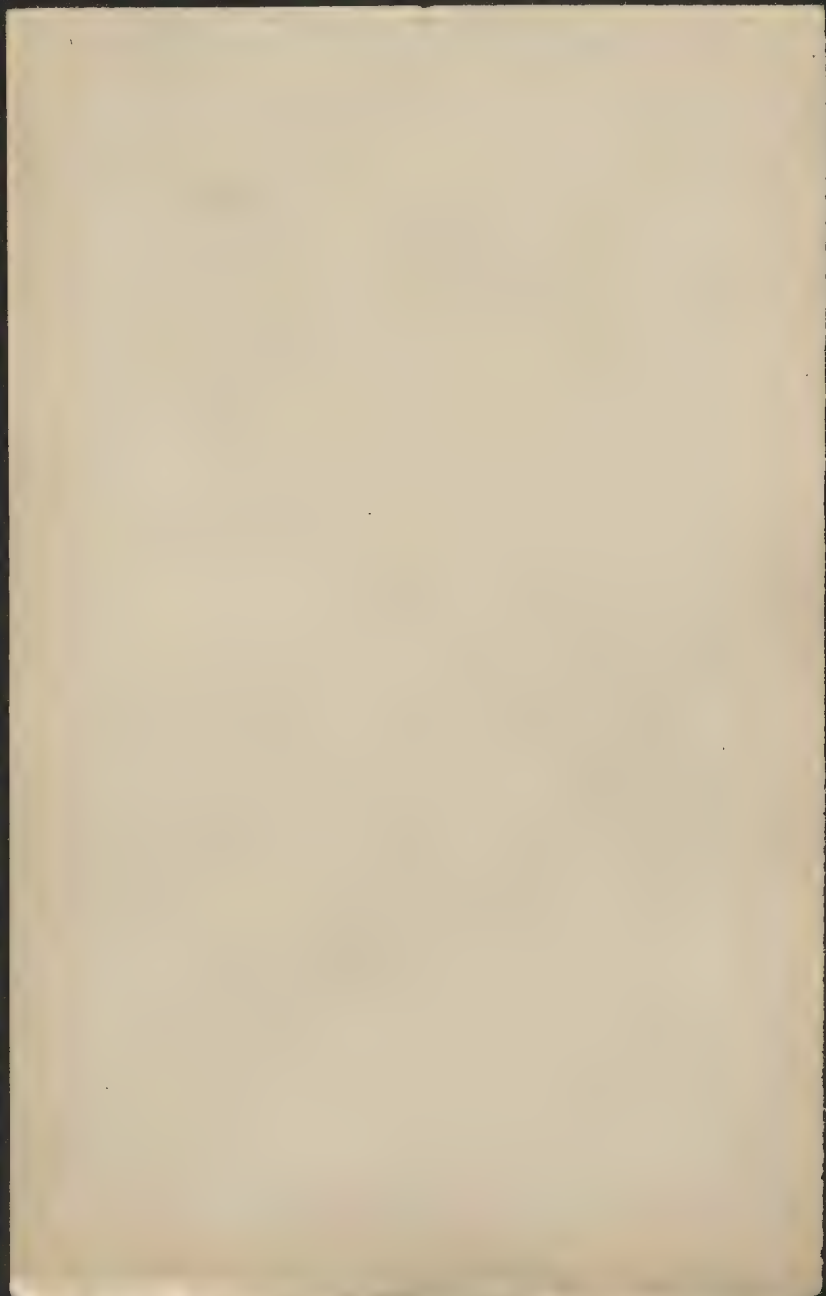
211
Korvoborowai m. udm. tai. dwiendrai' uragdo-
wie, legalizowai "kroć uślicznie porugi-
wania się mały pierzejs i zamięst niej
pymatus swojś listy pommiejse i urag-
dawe nawet akta korvoborowai kazał"
Pł. Kwart. Bieżni 1886. 291.

Korolawia -ii z. prow. ukraiń. Królewka ucie-
cha? „Wiem ty co to znaczy słowo i ta-
kiego kota grucha? to kolowasia” Spis. 68
„Korolawia. wyraz wycho ukraiński zna-
czy: wieciec lub korona” ib. przyp. K. W. Wój-

Koronysto a. u. sta um. praw. rus. nosi do, sa-
dy, do nomenia wiaclow x woda, Drewno um
nabijane, na ^{w. krotalich jarnna} plycy, na kwiatach ktorogo sa
Tancowalni do kawierzenia wiaclow angli ku
betynia, w Sencu. nowe albo jarnna (jarnna)
„Kucia kancuila k. nomenysto na plycy,
polorata wiaclwa.” j. Kraw. 17. 90.

Korona - y. i. znak najwyższej dostojności cesar-
skiej i królewskiej - fig. zwart „korona mi-
głowy nie spadać” nie stanie mi się użyna, nie
ubliży mi to „korona mi i głowy nie spa-
dnie, gdybym doświadczył grzechu wzięcia prośbami”
J. I. Kr. list. wileń 1878. 13 „Cóżby mi stało, gdyby mi
jej słowa prawdy powierzył?” korona i gło-
wy nie spadnie jeśli się poświęci ze umi-
arunkiem „J. I. Kr. 73. 88. § chluba, uwiecznie-
nie, coś najlepszego, najdostojniejszego. Ten
ustęp jest koroną całego dzieła.” „Łona ma-
ciosa ozdoba mężczyzny... na niej szedł wrytek:
swe go męża ona, głowy korona” J. Korkau. 1. 2.
„Za to temu poważniejszemu były ich matrony,
bo młota jak u świętych, blask jak od koro-
ny” W. Pot. 3. tam. wileń. 52. § korona ciemniowa
Trenowa, „Wyd. „ciemniowa korona”, „męski
i korona” transl. męski, ciemniowa „Chciał-
byś pomysł... że na twoj ciwy wóś nie wózy

los korony ciemnowej. "J. T. Kr. 73. 206", "Dyć
kianamawem, leńiwym, nieć kankrowe, ko
ne, to mowa wzgarniła kankrowe korony" Al.
Fred. 2. 87 $\frac{1}{2}$, Ciemnowa korona "pop. drzewo, Gle.
Ditichia triacantos. § Anusola na wierzchu.
kaski świsłych "Włos.. od słonia blasku świecił się
jako korona na świsłych obrasku" Ad. Mick. 3 7
"Przemyski słowczanie, odcięli się na toru o chore
go głowę, i ubrali mu złotem oblicze i szronie,
że błyszczał jako świeży w ognistej koronie" ib
273. § botan. "korona czepi kwiatu na, Delika-
tuzjira", "korona drzewa" cała masa gałęzi
"Lipa, która koroną wspaniałą cały wsi dzie-
ciom wyczałta cienia" Ad. Mick. 3. 340⁽¹²⁾ § ko-
rona per excell. Polska korona, Mała i wielka
polska-przystawinowa, Świat i korona polska nie
widziata" coś osobliwego. § "korona" crown,
moneta angielska srebrna = lrs. 45, 3 kop., po 5 i
półkorony - § "korona", koronka "w grze wista

karty wyborowe, same figury - Koronacja - yi. z.
obrazek uroczysty koronowania monarchy
poczt. „Przez imaginację przebiega na koronację”
gdz się któraś coś przywiduje (.) Koronacja - ra,
Koronacja - ra. m. u. Łd. Koronczyk, Koronik,
miewanie. Korony oppos. W. kr. Litewskie dawny,
obecnie kongresowi i f. kongresowiak „Nie rżni
w kawy koroniarzy, byle boli nasz zdrow” W.
Pol 9. 83 „Chwiali od lat czerpyli na Litwie
orzechy, rachowali mazurek mowu i kuryoraje. Je
śli który z nich dricze imie na koczcie dajo,
kawrze zwykt na patrona braci Koroniarza, wieg
łego Bartłomieja albo Matyasa” Ap. Mok. 3. 168.
„Że to omy-nasze widzę! że kurowi do nas ci ko
roniarze kawitali!” ib. 285. „Koroniarz jest siśto
miodny, ubiera się wykwintnie i szuka swojego
kwaśca jak uprosni” J. I. kr. 18. 115 „Koroniarz
w Fabij. bowi J. Lania.” (P)

(.) „Dyć to wyskoki jeden z wielu, a mowiny

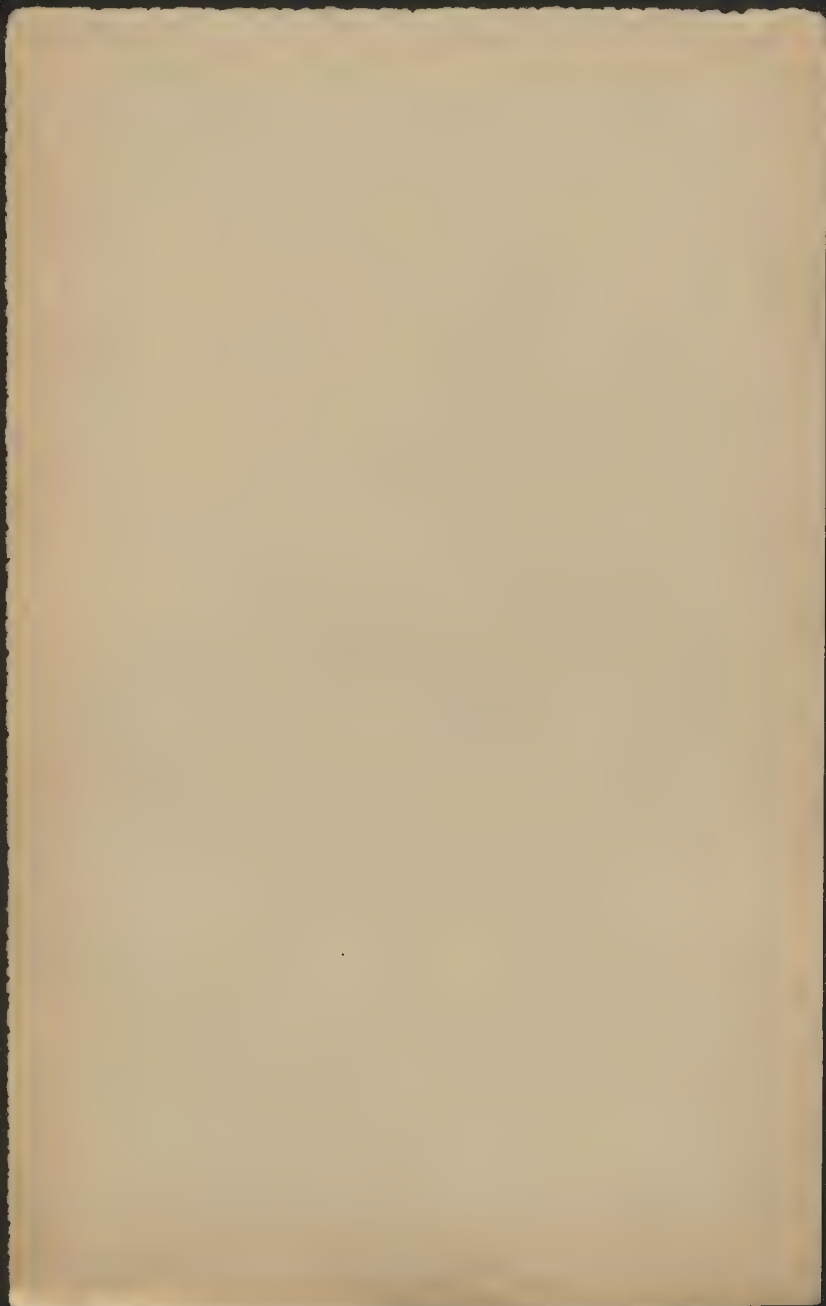
tolerowany, który w ten niewinny sposób prur
imaginary jędruli na koronay; " P. J. Dyk. wt
Sejm. 1.77

(K) " Chata ściennia bry ogromnej koronay "
Tul. Staw. 2.15.

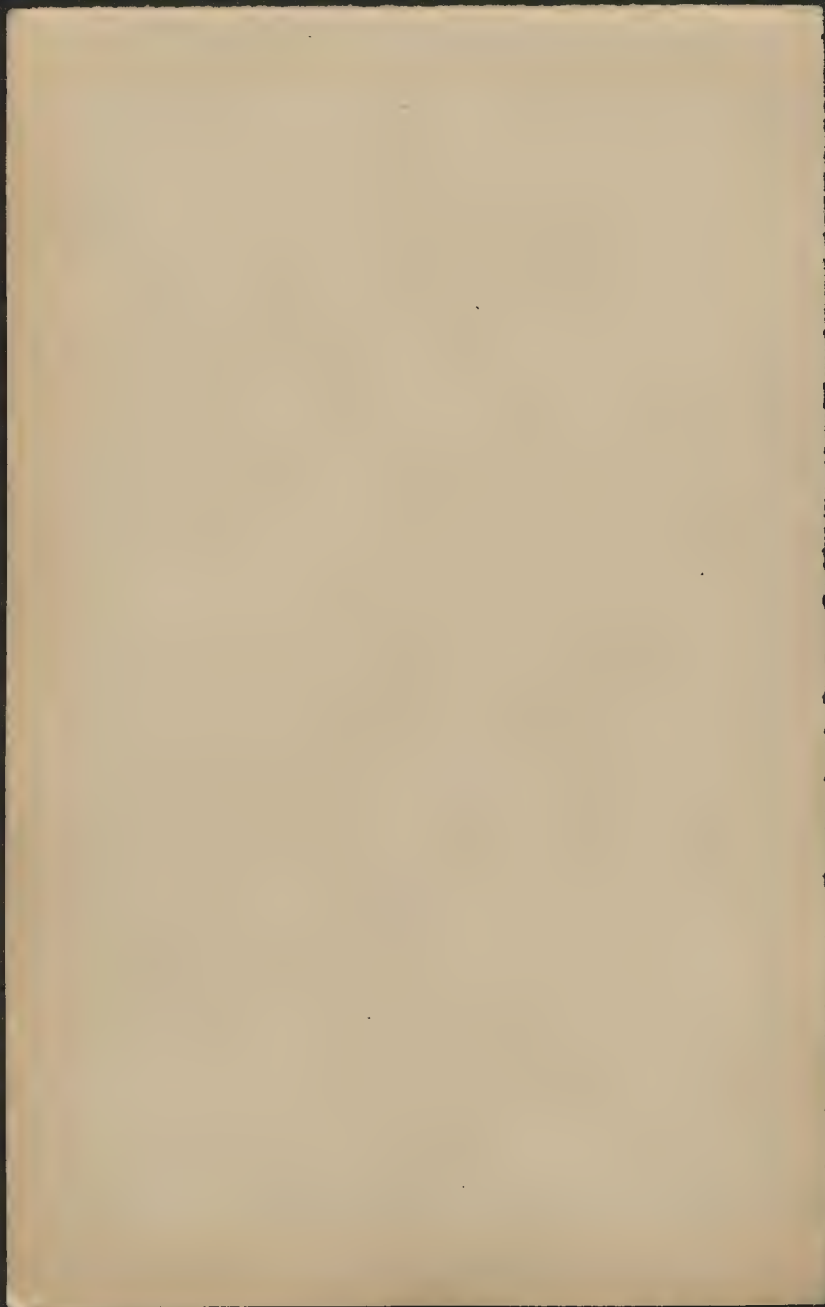
(2) " Waleczni nasi: Młodzi i zwinni naj-
pięrsi po dobowianych ciwach odwaga. Proci-
tej straty i kłopotu potęgnęli z nas kor-
onay, powstały bućce wypuścił na wol-
ność wóid ogólnego popłochu " J. Zor. Kar. 161

Koronay-a-e & w porp. nowie, wlechi, nie wy-
kly w nasz. ymieniu, na wielki kamień
" Aikawem mówiono, że. Zaprzeczanie
jest " koronaym kłótnięm; przypadek nowy
dodawano: to. 'kor. między to rapali.' " A. Dygas.
Prz. Tyg. 20. 347.

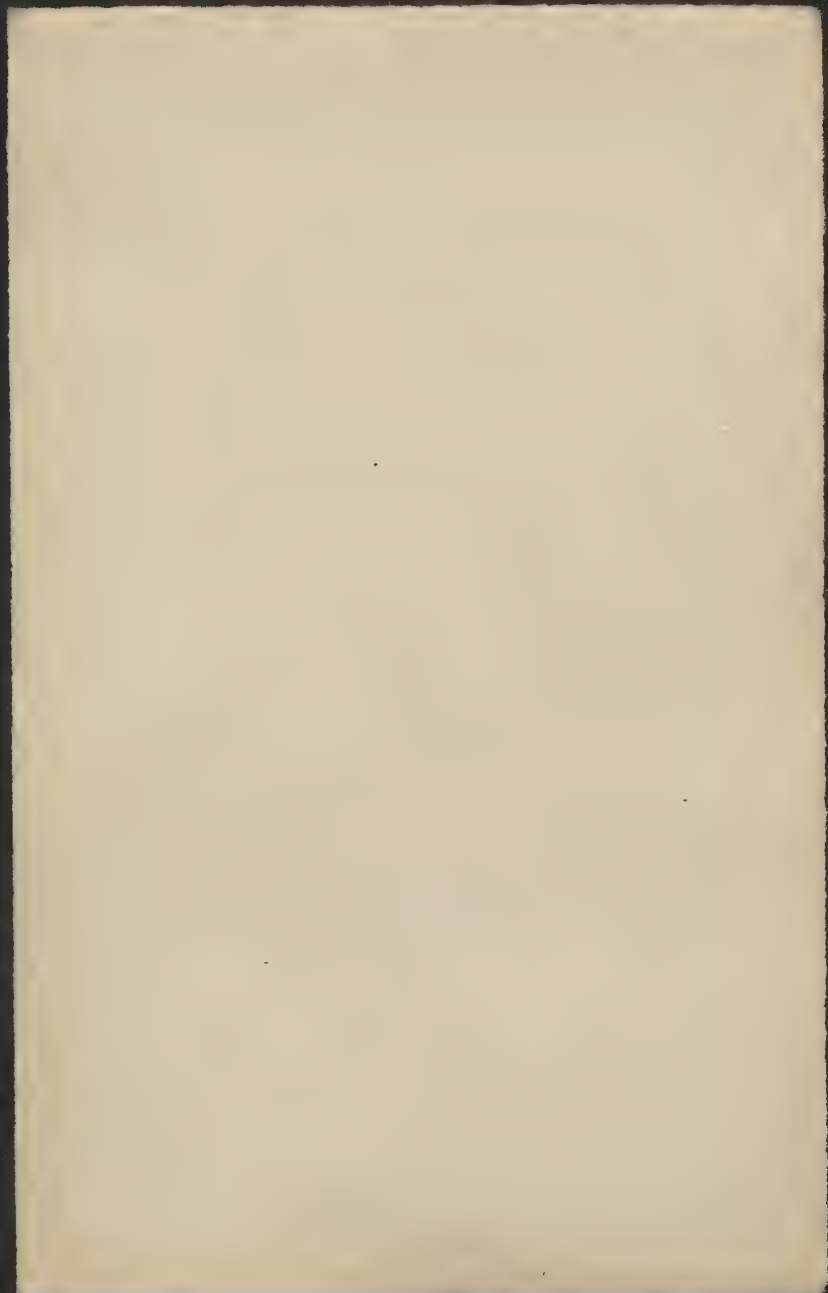
Korowaj ja. m. je - oio. mu. prow. n. Russinow
ciarto, bochen. uloba wypiekanij z co
vermionijami na wroczystoi weseluz
„Miata isć za męzi, cieryta us, iuniata,
pau niarke, kytá dal jej na korowaj” w
Syprok. Gaw. 4. 54.

Korowad. u. m. dy-vio, ~~na~~ vovskat, thum, gro
mada, sigg, sunie us, siggigi shigim
korowodem "Styngeta 1024, tódz tusa.
ta na mig, ka tódzia jasnovi shafirovypri
valakiem, ka táz jasnoviá nybek korowo
dy, i mypymatý us on do mig - wady
"Ref. Stov. 1. 209 "Ke madyé dxiatny sakot
nej spirovnyjéj tód sru. in piben
rozpovaty vovskatoloi "G. lwow. 1887 44. 4
"Projektye us wiele vovskatienia w ka
bawach, a misanowicie korowody z po
chodniami, mypigi tyjivové z nagrodami"
wieh 1848 274. 3. "Korowad osvietlonych
róvnobawuemi swiastani tódzi. "ib 1887.
142. 3. "Stavsi poveli naprvod w tan
z matronami, ka uimi mlotéi korowo-
dem bez kúla. "L. Kark. G. lwow. 1887. 204.
"Zapowiedriany byt korowad ze swiastla-
mi i kóment w wysklich stavawypri
spiwackich "N. Ref. 88, 161. 2.

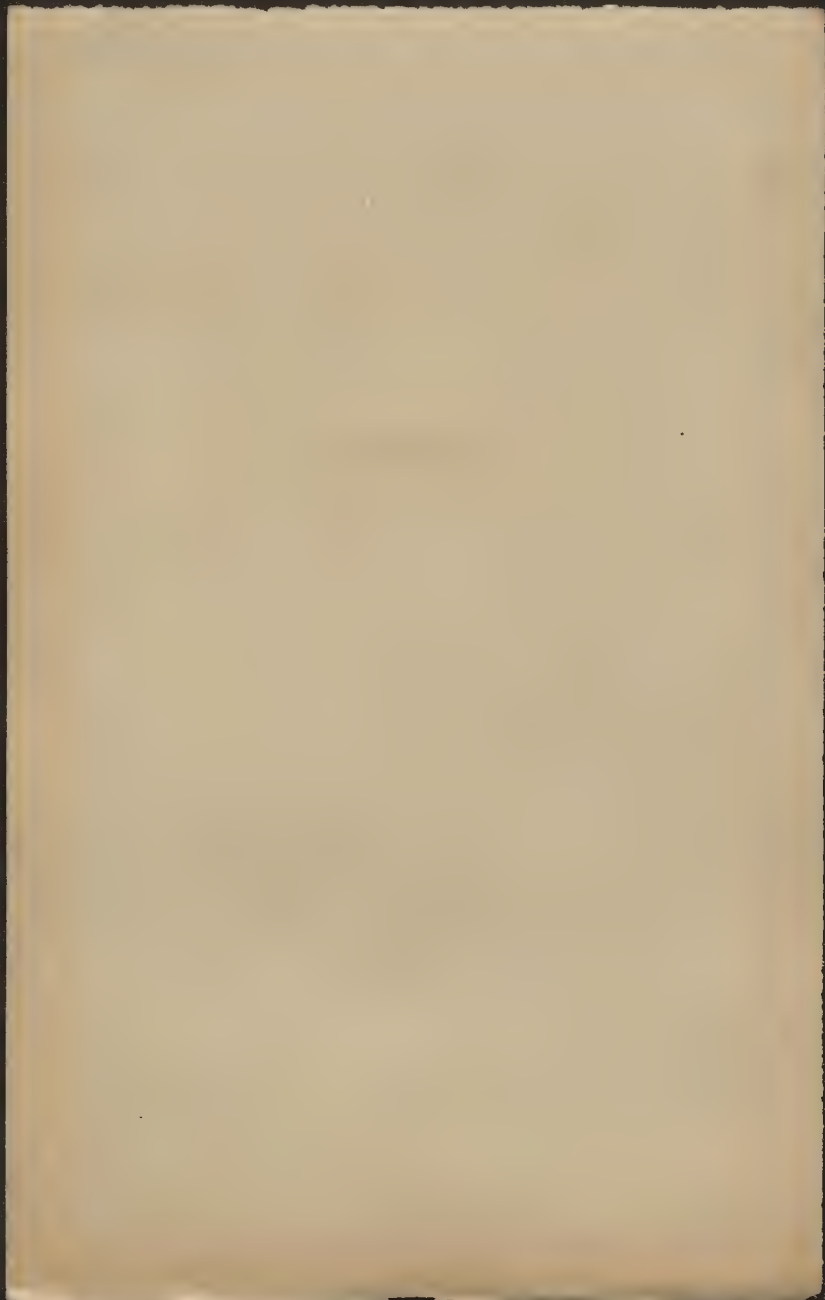
244
268
Korówka - i. t. wiew zrobiona z kory drzewa
„Dobyt z merokiej kiewalni tabacznier
z korówki.” J. J. Kraw. J. g.

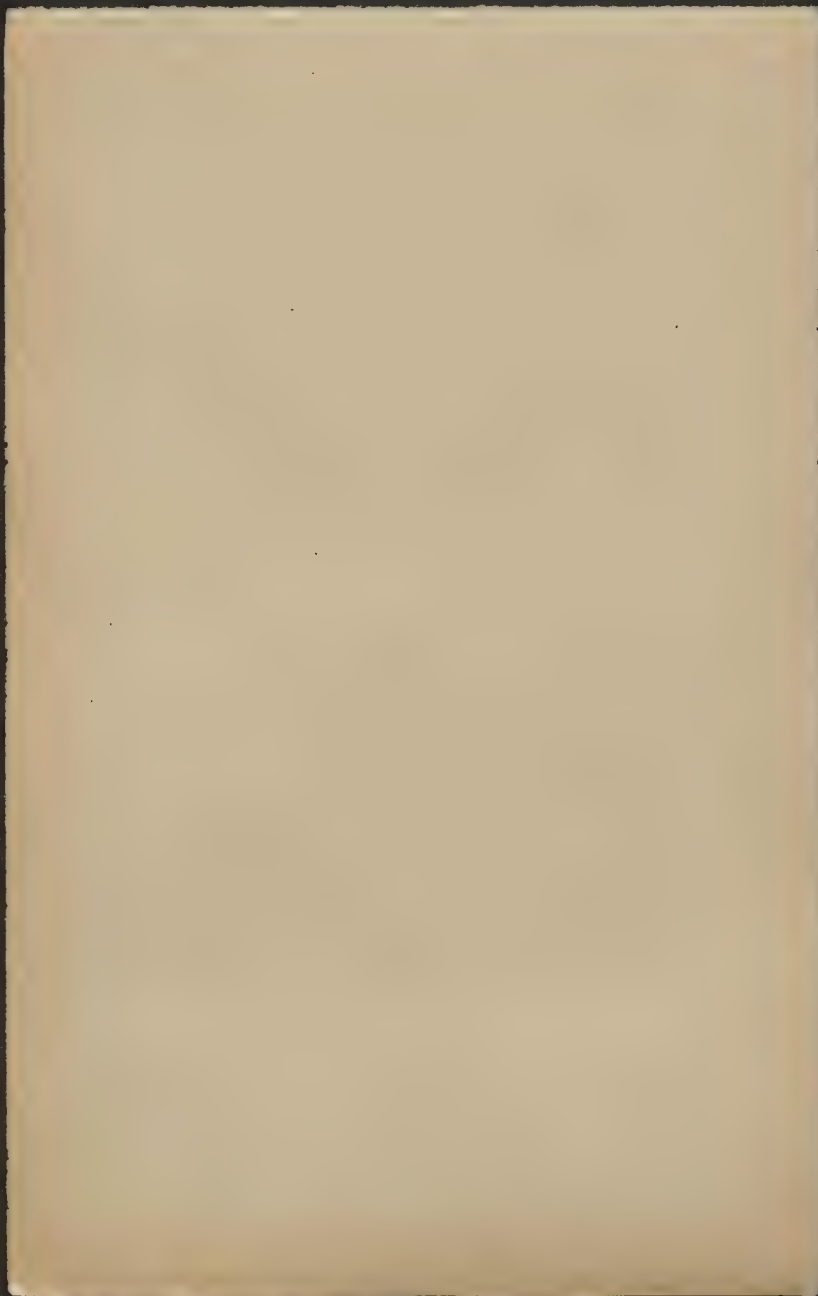
Korpulencja j. i. x. Tę. wielka łuska, otyłość

„Widzi cięcia on gustuje w takiej korpulencji, żeby to i tu było i tu było... A. Wiler. Fot. 1. 156.

Korpulentny a. c. z tę. otyły, najgęstszy
długo łuski „~~Korpulentny~~ Koni cięcia most to
pau Zagłoba był korpulentny” H. d. i. 17.
i nie. 2. 23 „Korpulentna postać wiaści
ciężki traktjenni” A. Wiler. Edw 1878. 97.
„Korpulentna baba zarząca mi całko
wicie okno wagonu” W. Jan Kote 1878. 227

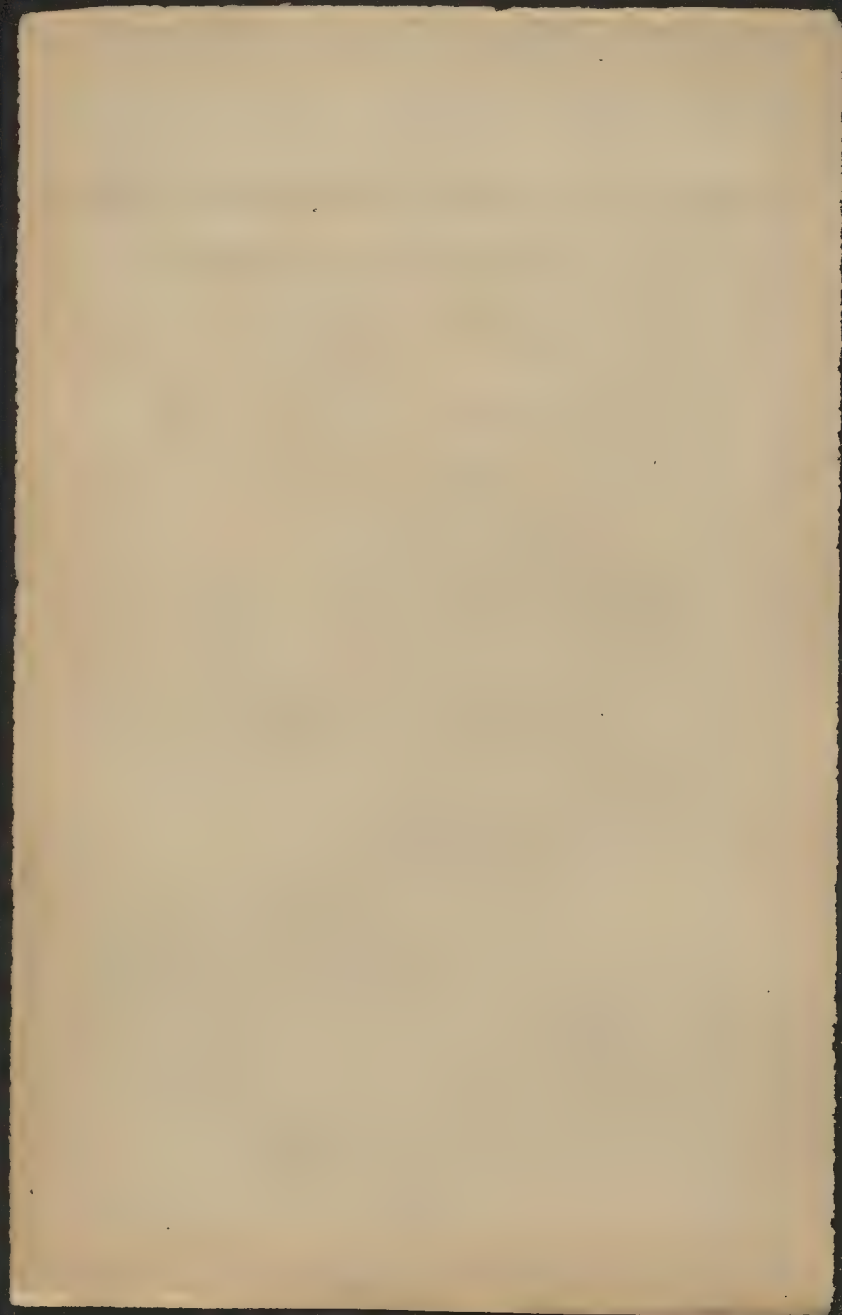

37
Korpusik - u. m. ki ow. mu. rdz. korpus, drobne
ciało, tułowiek. „Na kragulniku korpu-
siku, podtrzymującym four dwie nitki
nieco krótkie, osadzona była głowa w
kwiatacie matwiołki” J. Krava. 46. 8.

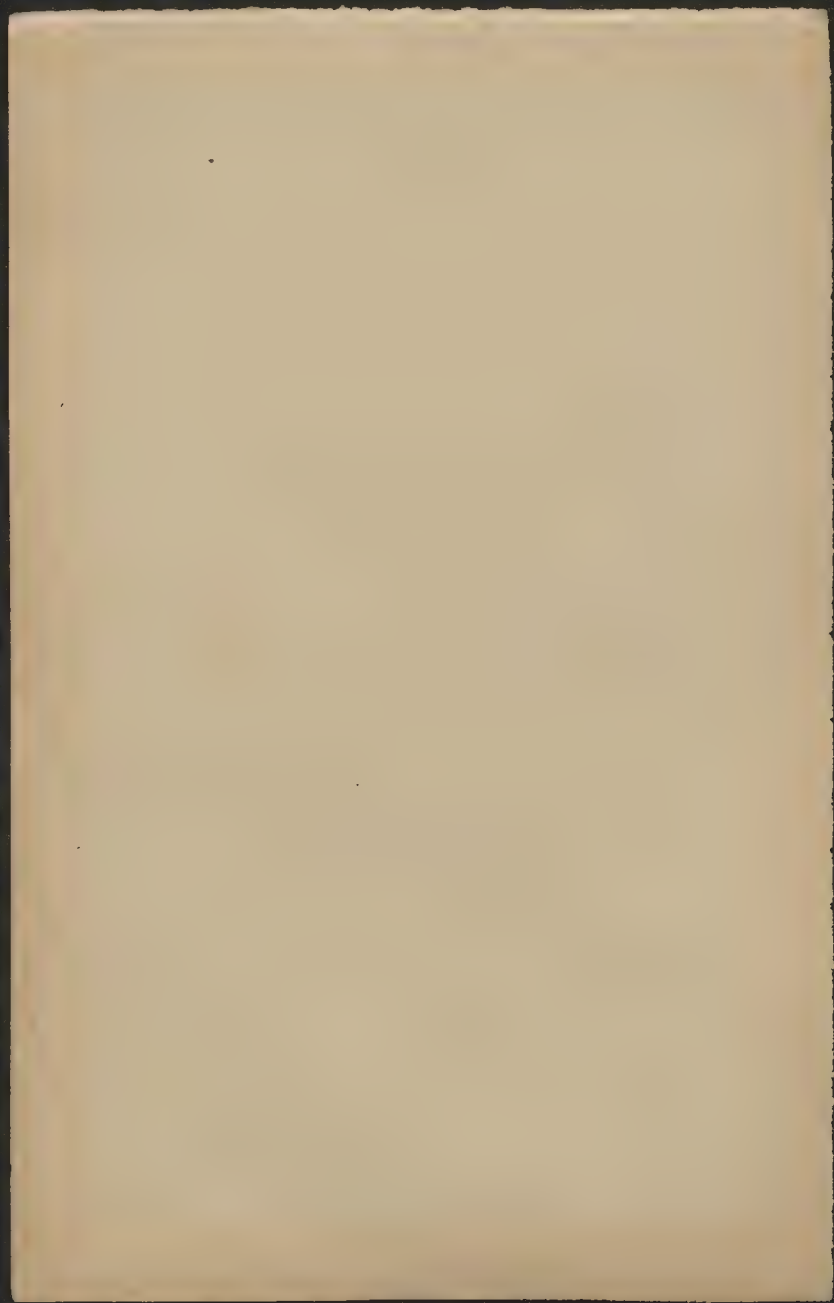

Kort-u. m. ty-oś m. materja wiersiowa z do-
 datkiem bawełny przełamane różnoko-
 łowa, grubszą od subra. używaną
 na suknie głośnie mekko „Kleście z naj-
 gorszych fabryk krajowych kordy spie-
 dają za najdoskonalsze angielskie mate-
 rjaty.” Kur. św. 1872. 60.

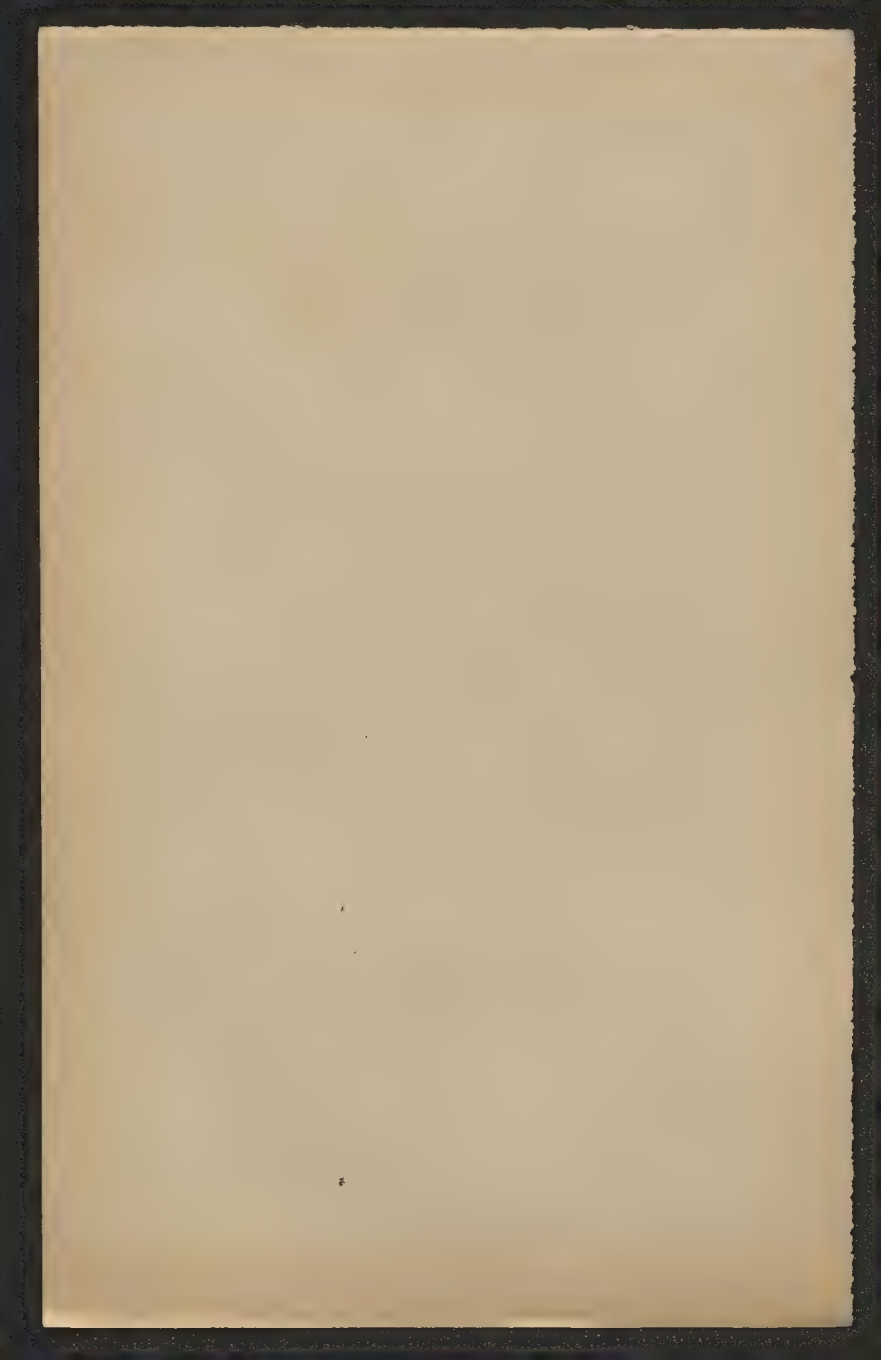

Korytarz - a. m. rze - y. m. i. i. korytarz, i. i.
 gi' korytarz - nim nas ront karapi,
 rozbieramy się." Ad. Mick. 2. 278 "Na ko-
 rytarz i' schodach było już ciemno." J.
 Łachan Ds. lit. 5. 5 "Nagle coś skryps-
 to na korytarzu" ib., Tanie na korytarzu,
 parisko umiarkie tego starożytności? "
 Ad. Mick. 3. 300. "Porzedt na wschody, aże-
 gożie w korytarzu kogo kucyjonego i'
 spotka." Ad. Mick. i' flet ugi. 2. 114 "Ode-
 mę kucyjnie coś posłyszeł z korytarza" ib.
 151. "Pobiegłtem korytarzami dla zbada-
 nia mójca" Id. 32, 27. "Usłyszałem go
 w korytarzu, przy August awocit owa-
 ku dźwiękiem" B. Pot. Nowy mow. Dun. 180.
 "Przez długie korytarze skierowawala się
 ku pokojom, położonym na rogu kamien-
 22. Wasi. 1. 72. "Z korytarza spiew ten
 wskazał im drzwi, przez które wej-
 ście" ib. 2. 177.

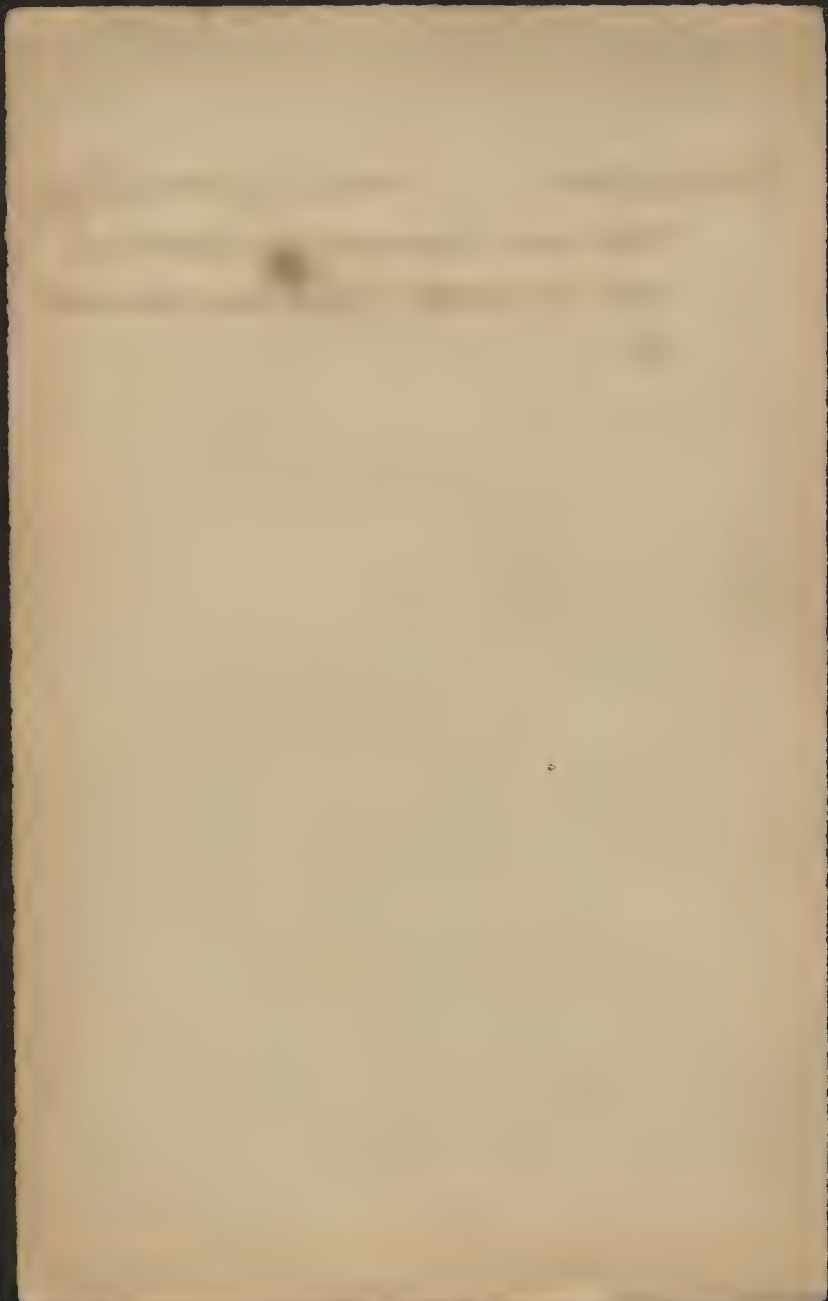

Kovyto-a. n. ta-ryt. um. & fig. „Pytanie, czy to
stronniŃstwo w urzadziwie ko-ryto rdo-
rygi' politykŃ państwa.”

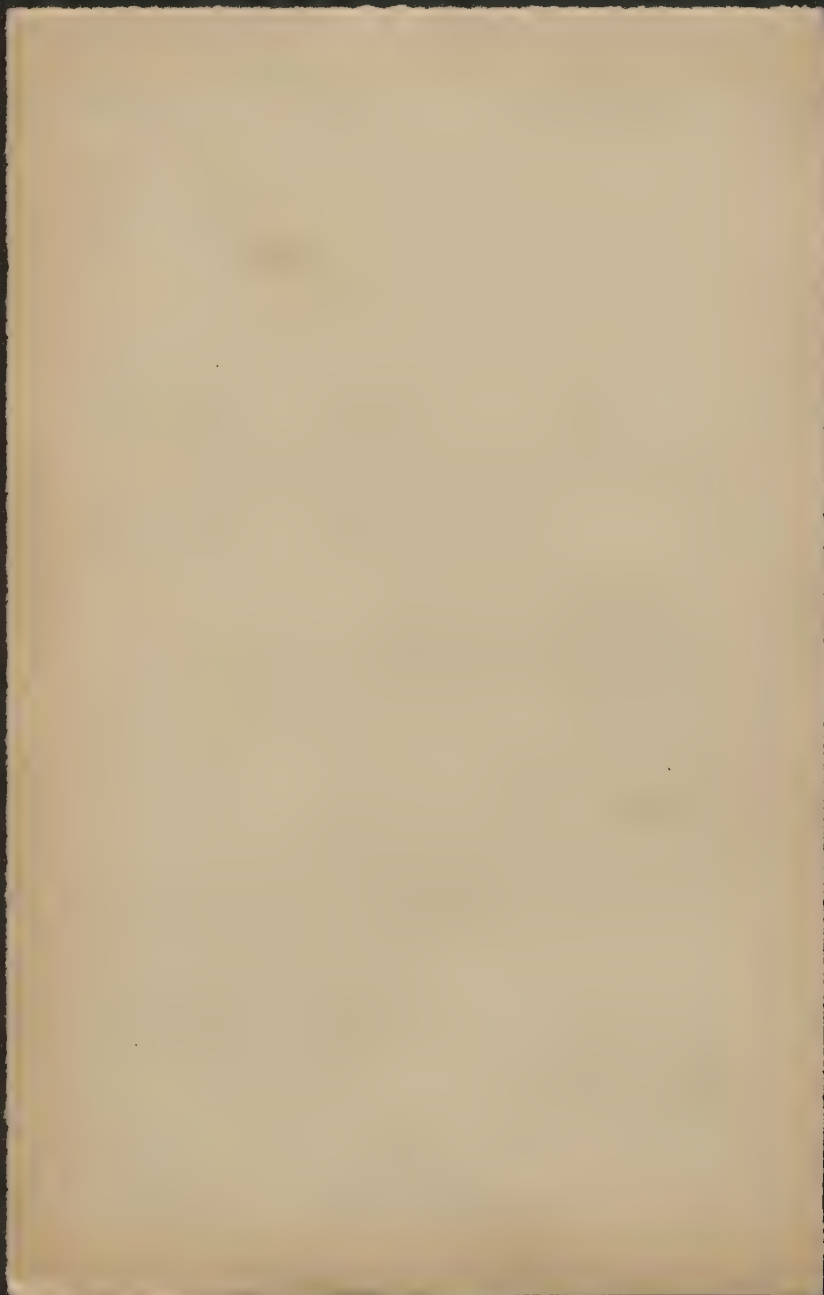

Korzeniowców - u. m. „Celujejsze pisma ministra
Oświecenia Skrzyńskiego s. Etymologia
wybi Korzeniowców.” Romm. Warsz. Księg. 1828
161.

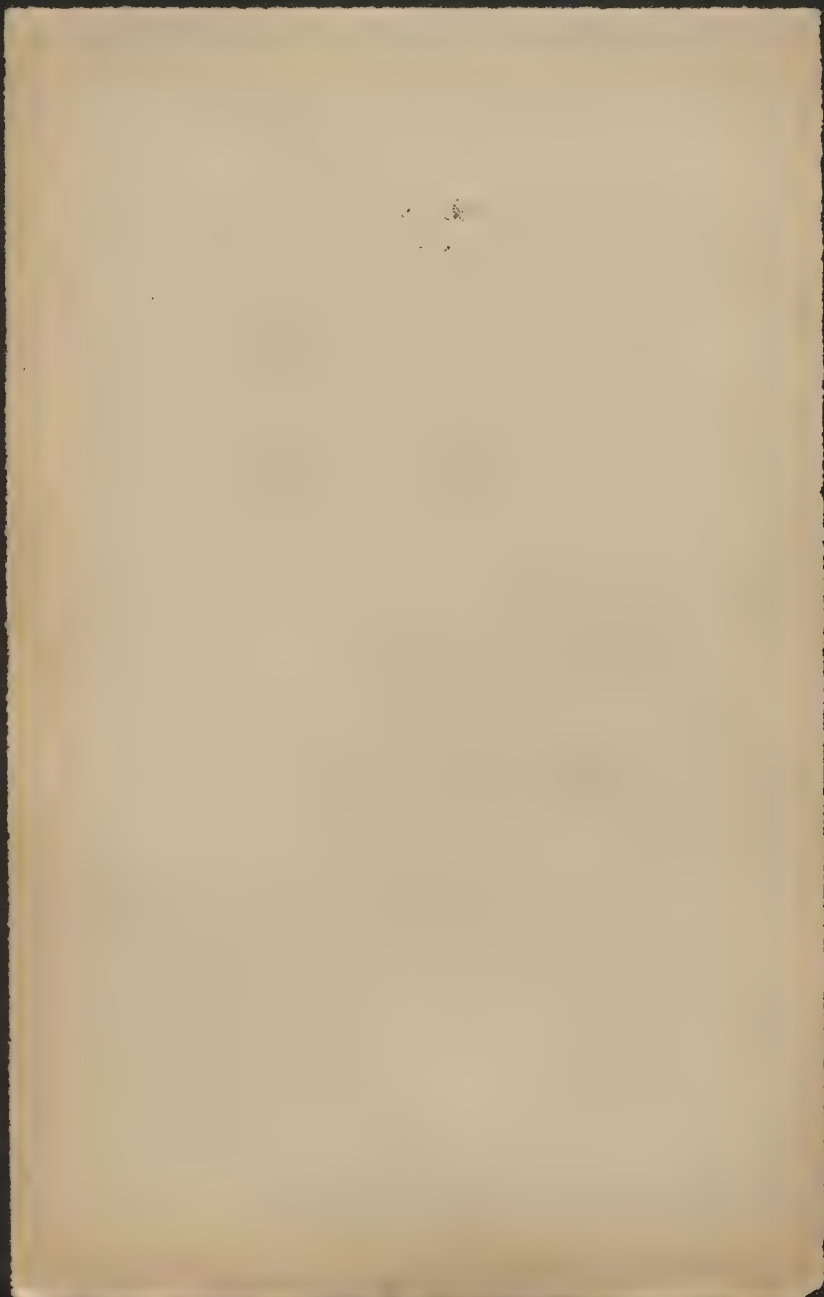
Korzeni - u. m. & fig. „Kapuszei korzenie” =
utrwalenie, wyjście w obcy kraj. Ten wpływ do
puszczenia głęboko swe korzenie w obcy kraj i obcy
kraj narodu”. Tyg. W. 2. 15. 152.

Korzystnie przyt. z powen. pięknie, dobrze się
umiejęt. „Najkorzystniej przedstawia
się ta okolica z wysokiego brzegowskiego
kamienia Dzięsińca, a którego się
Jest się wzięt w ziemi. W. Pol 3, 96.

Kosarz-a. m. rze-y m. pnow. pierw rodzaj
pajzku „kopali na salschty jak pajzko
siczne: stawane kornakami na m. ty
wpożenne” Ad. Mich. 3. 217.

Kościęń-nia. m. nie um. & sakiet, kościotrup

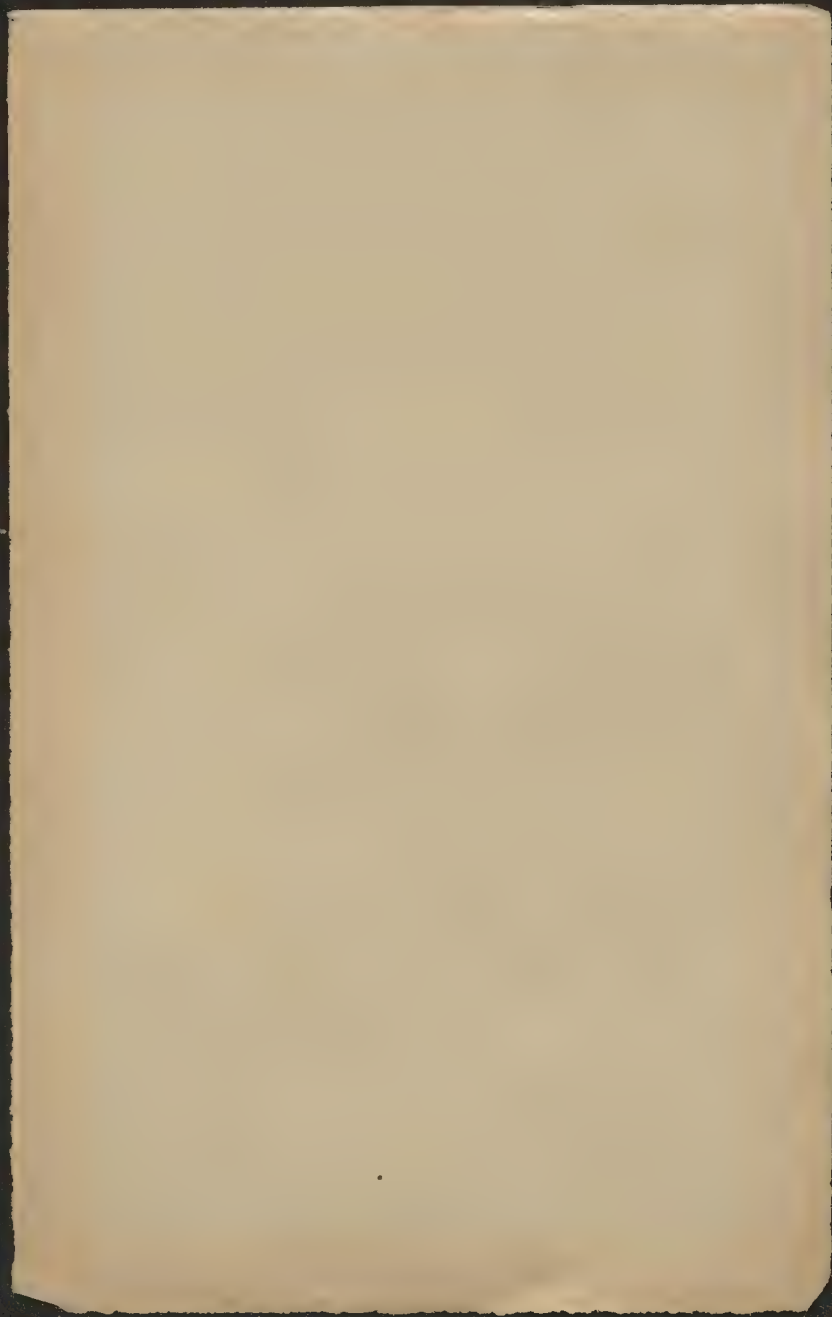
"Dość obawiać Kościęń tego swierzenia, aby się
przekonać, że ono jest tężim podziemnym robo-
tnictwem." prof. Dr. Witołcki Kron. Druż. 1 (1867.8) 127
fig. "Widmo sumienia, co jak nagi kościęń drży,
wędruje drogą mi zabiada" S. Górnex. 2. 222.

197
Košciénica - y. ž. ce mu. prous. piewier rodaj
jagody leinej maruj". Na targach po-
jawily się jagody, kwasio kamienko-
mi vel kościenicami, z błonych jak wiad-
omo p... zajął się wyborue. galanety
soki i konfitury" Echo 1877. 190. 5.

225
Kościotrup - a. n. py - ow. um. szkielet; ko-
ści człowieka w calkowitej postaci
„ Kościotrupa odkopano na piaskowej
górze... według zdania lekarza jest to
szkielet młodego ” G. lwow. 1885. 147. 3.

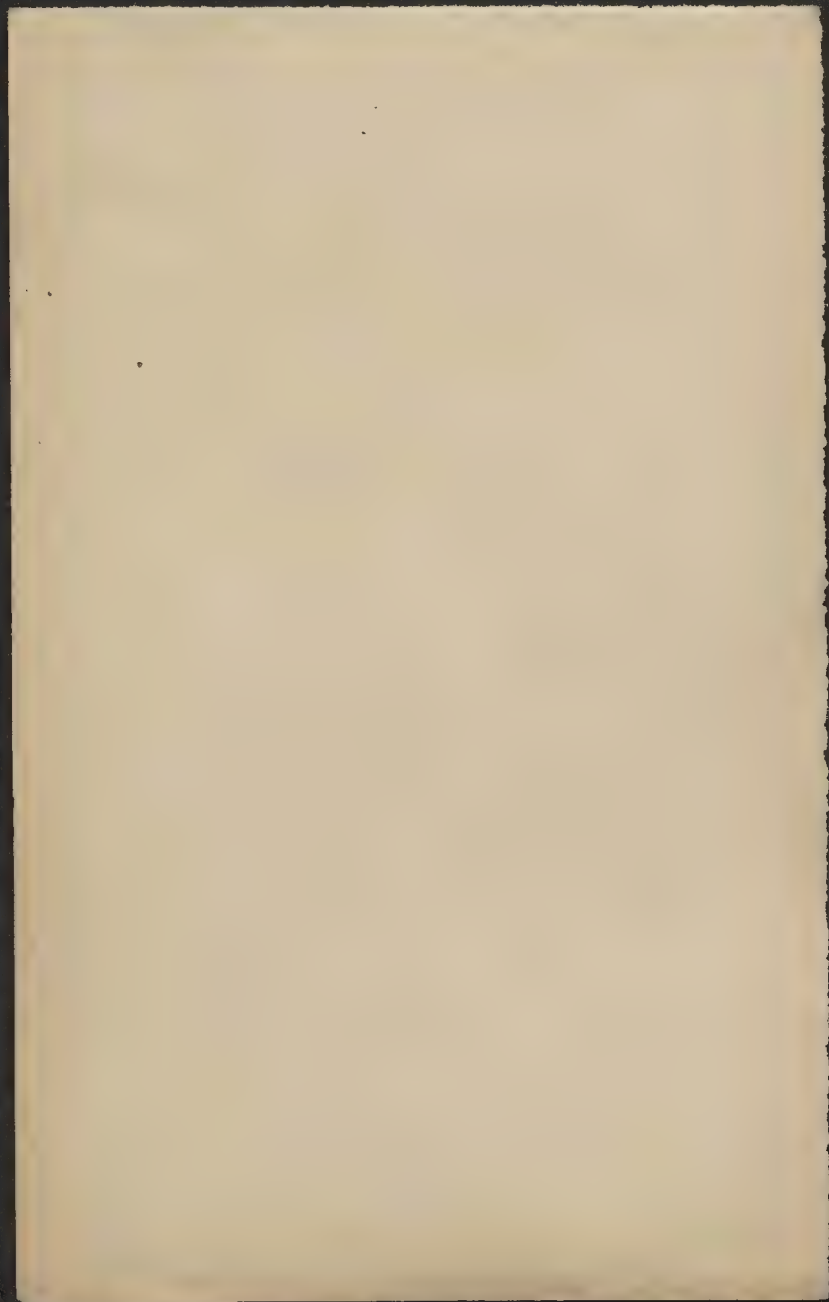
380

Košciuszakowski-a-ię, należący do Kościuszki, wta-
siny temni, wspólnemu, kryjacy i dźwigają-
cy na jego czasach lub pod jego komendą.
„Dobrze mój Tadeuszu - bo tak nazywano uło-
dźcica, który nosił Kościuszkowskie imię”
Ad. Mick. 3. 8 „Wzburze pobudki Kościuszkowe
iż trzęsł ci nad uchem” ib. 309 „Tę to je-
steś ów sławny rękaw Kościuszkowski.” ib.
305.

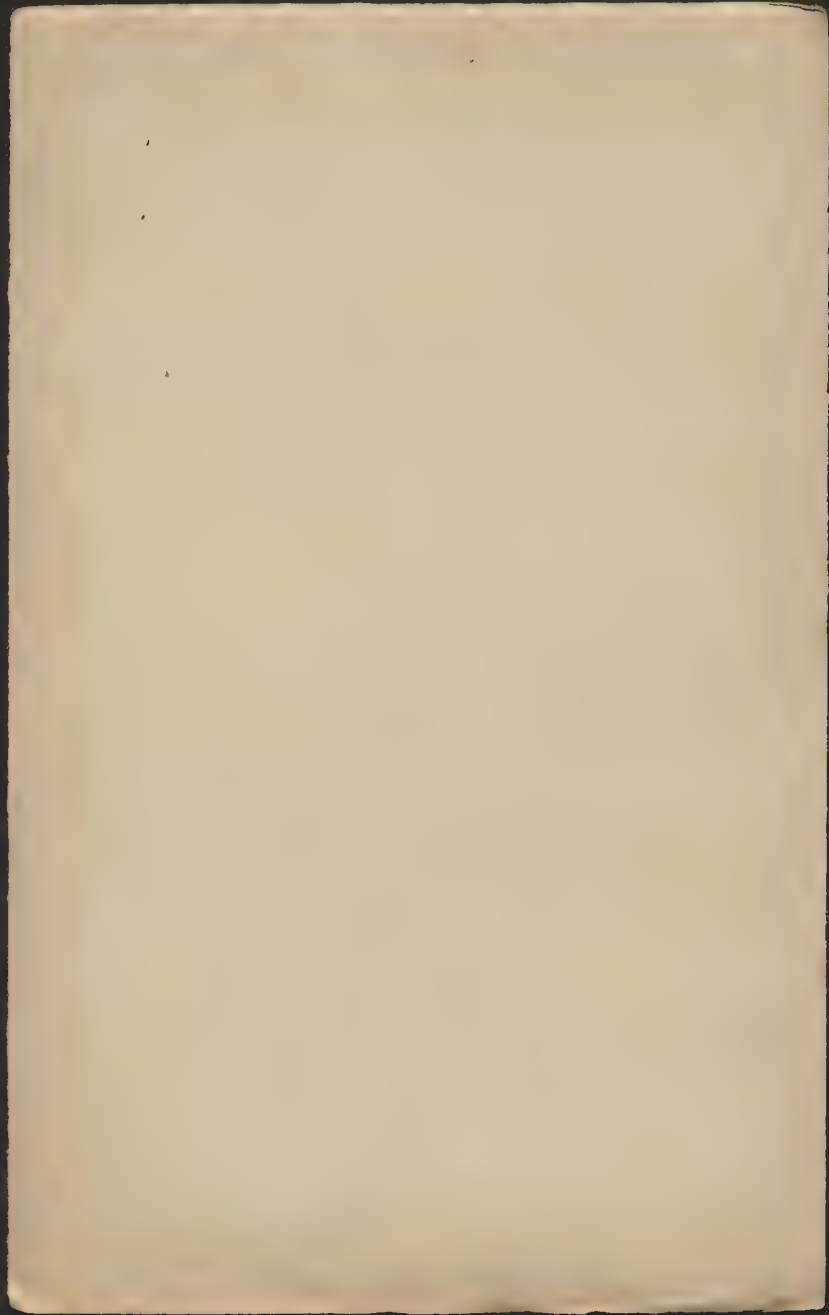

3. 7

Kosice w jk. dacie. kłaskac' rykaniu, kos'kac'
„kosicj', dźwięcho, kosicj' -' kosi', kosi', kosi'!" albo
kosi: „kosi, kosi, kosi; pojedziecie do cioci.."

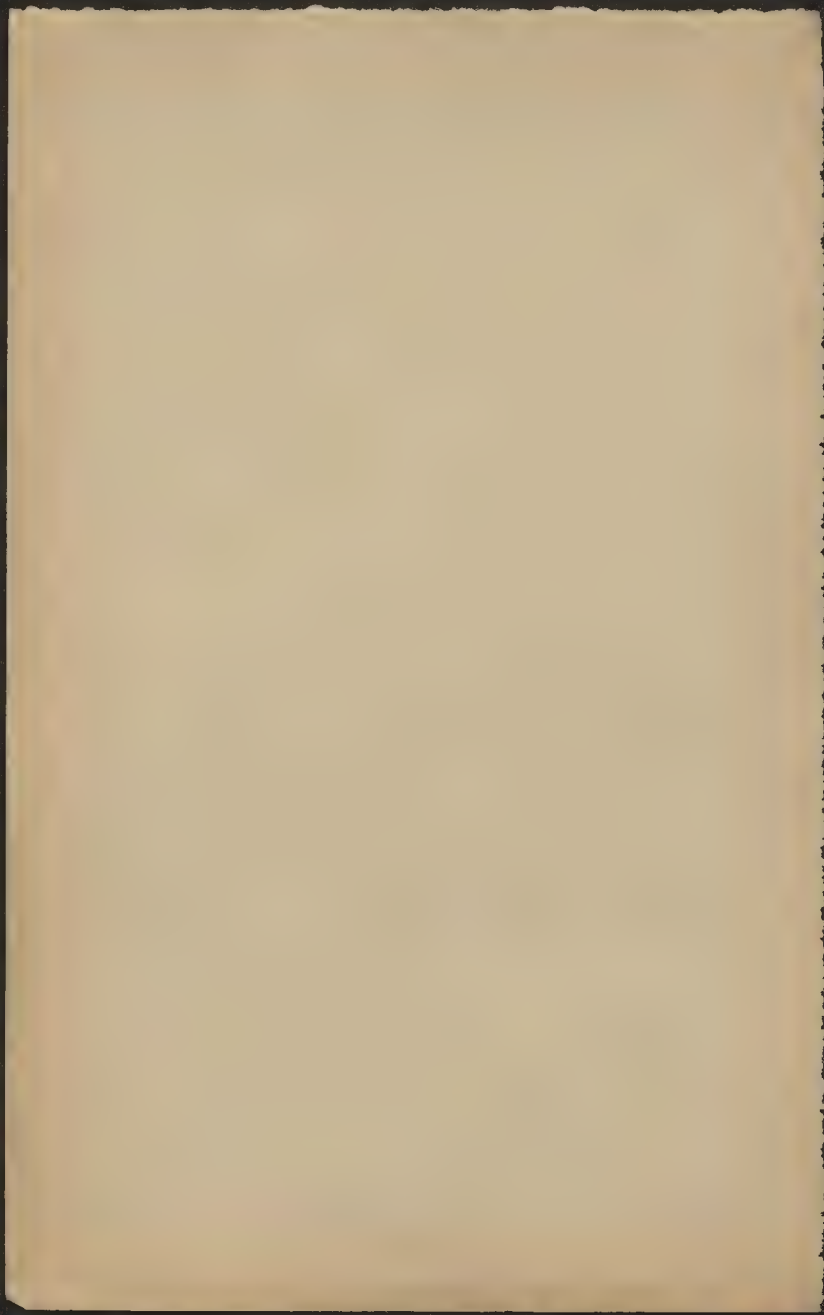

74
Kosiovci - vka. m. gw. karmatek, skramet,
khu voli. Na kosiovkuch periat gnybe.
Ziemia Stejcha. Ryki.

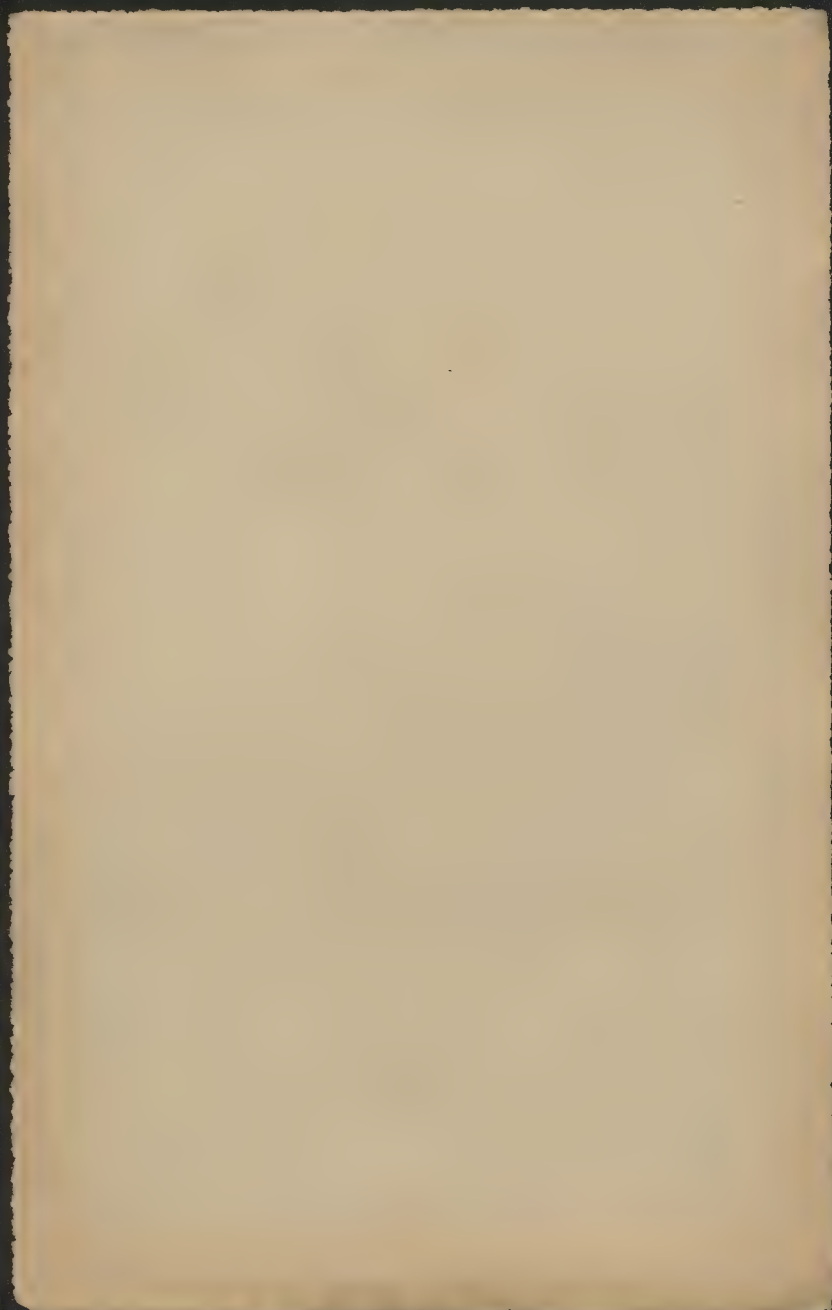

Skoślawi' Dm.

Koślawi' st. ex. n. n. & fig. „Zalazywa amli-
cja skoślawi'ny punkt tuwowa.. wale
ty te pierś.” Am. Wi. 1. 135. „Dowysze
środkie nie mogły być wzięte bez skośla
wiania cmytęgo pojęcia głowny, i karad
sewa wysiwa demotvutyczanego” Rux.
biotr. 1. 196.

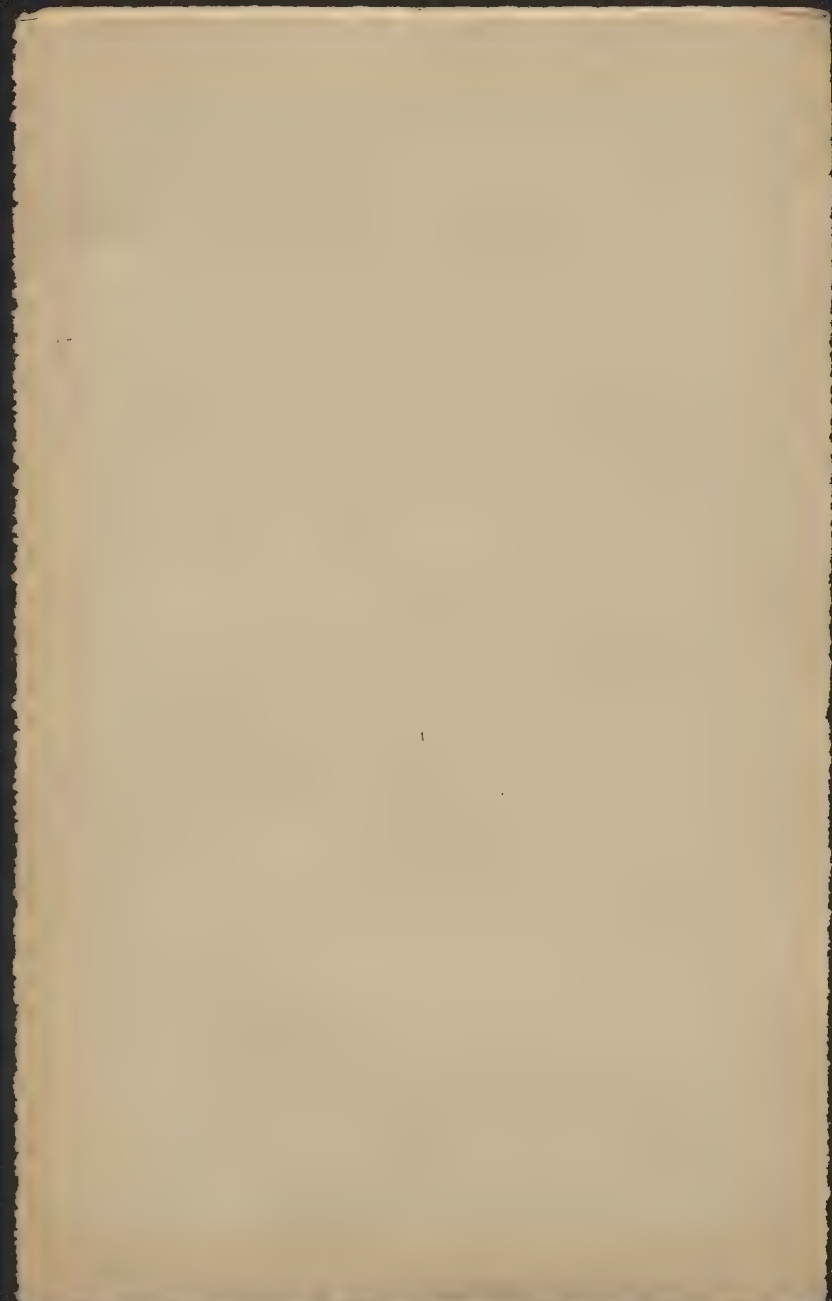
183
Kosmady - a - z mysl., kosmady - pole, w zi-
mie nie pładnie. ten kraj: g., "wzrosty
z jesienni rechyty trawy, kopy i t., p., i
lutym krajem bierzy w kosmady pole An-
tashan" w. Pol. 7. 246.

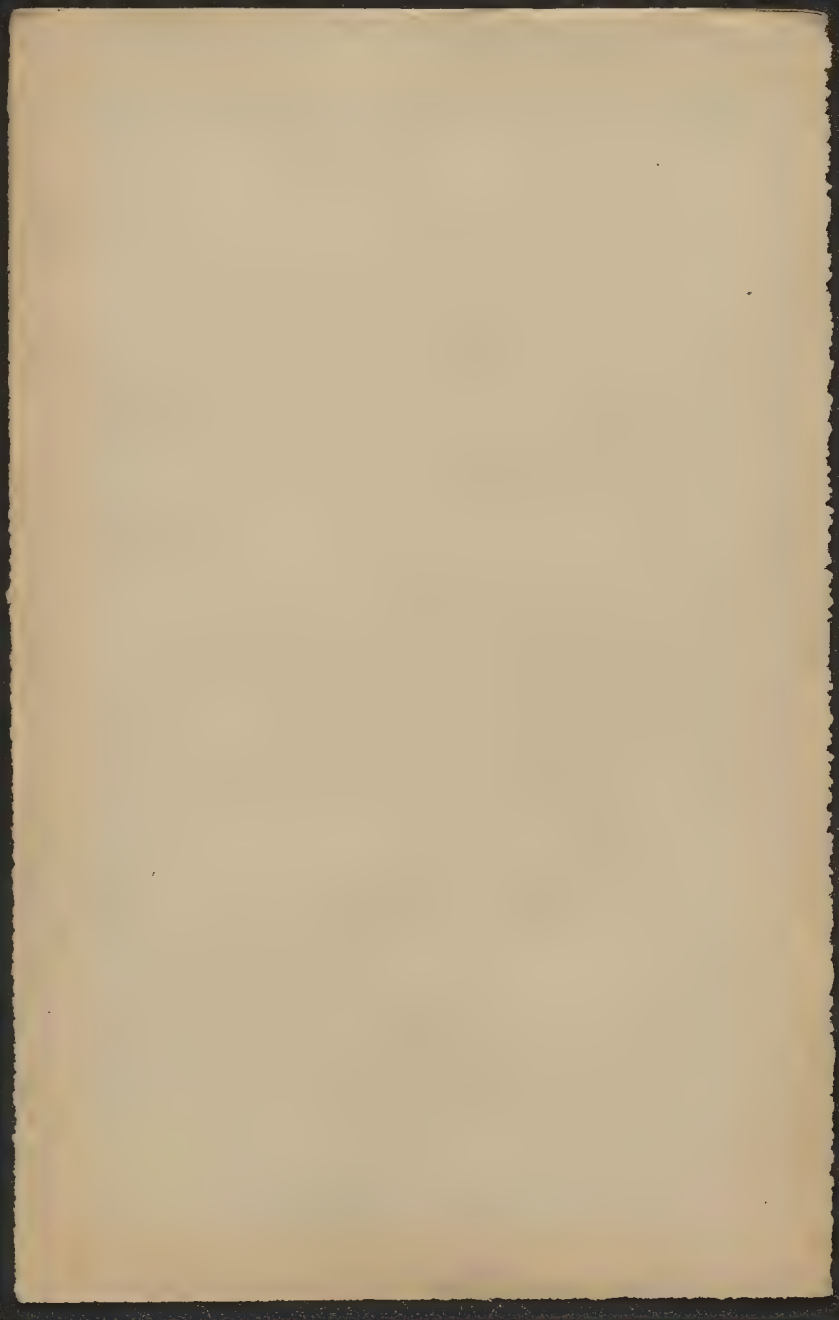
Kosmetyk u. m. środek toaletowy do pięknienia
p. t. i. „Z tego powodu na widoku stał przysąd
wzrost, flakonów kosmetykowskich przeważnie i
płynów” J. J. K. 58. 43. „Twierdzenie” który dawny
poważnie młodości pokrytej. O kosmetykach
cierpiących” J. J. K. K. 1878. 32 „Węzy trochę spa
krowate nim kosmetyk co je czerni” J. J.
72. 90. „Iwa biała kosmetykiem codziennie
smarowana” Mucha 1878. 32

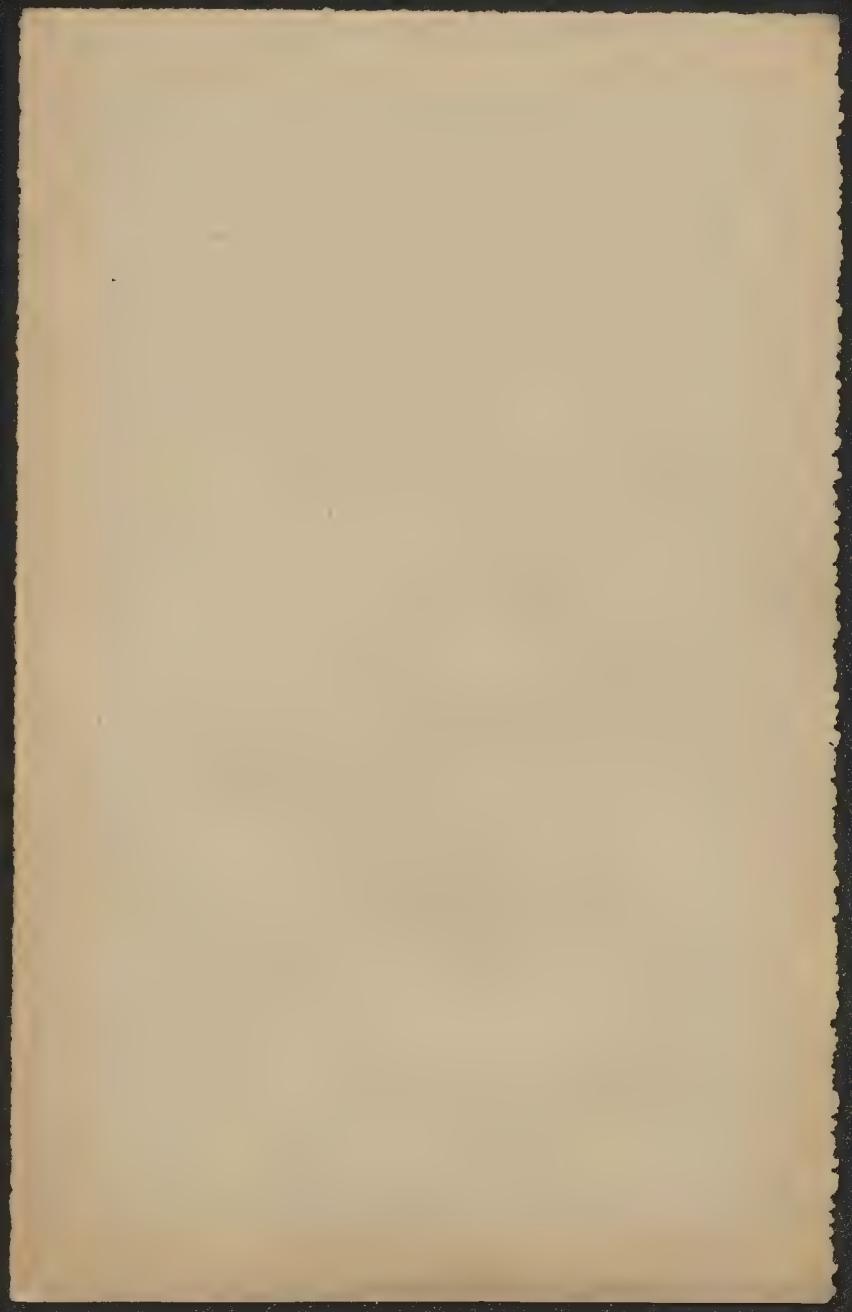
111
Kosmopolita - y. m. ci-tow mu. z grec. obywatel
calego swiata, nie przypisujemy wagi
do wstanej ojczyzny. Dla nadania sobie
barwy kosmopolity, rzekot sie sgdz, indy-
widualnosci swojej, samowistnego nycia.
J. I. Kwar. 1. 86.

Kosmopolityczny-a-e. od kosmopolityzmu,
wstawiwy kosmopolicie, uwagajcy cały
świat za ojczyznę, wrażeń światowy „bo
wielokrotności jego uderzająca charakterem
germańskim, bo choć kosmopolityzm u nas
ogładę i' wieścił całą Europę, „Niemiem
pewnostat" *Źt. Kraś. 73. 61.*, „Dziś uż z eu-
drożienką i' kwiłt z użwio rodziły i'
przyjaciół, tence w kosmopolityzmie
tioneuwyświe stolicy" *D. Pol. Sam. Sam. 258.*

Kosmopolityzm - u. u. z grec. sposób myślenia
ogarniający mitosząc całą ludzkość, nie
pojędymy naród, zatem mylącej się po-
trychym „W naszej dalszej sprawie
się więcej jest naleciałości obcych, niż
zabychow wlasnych... jukiesiny się na pol-
...pruśiti do kosmopolityzmu.” D. Pol.
Hybr. 55.

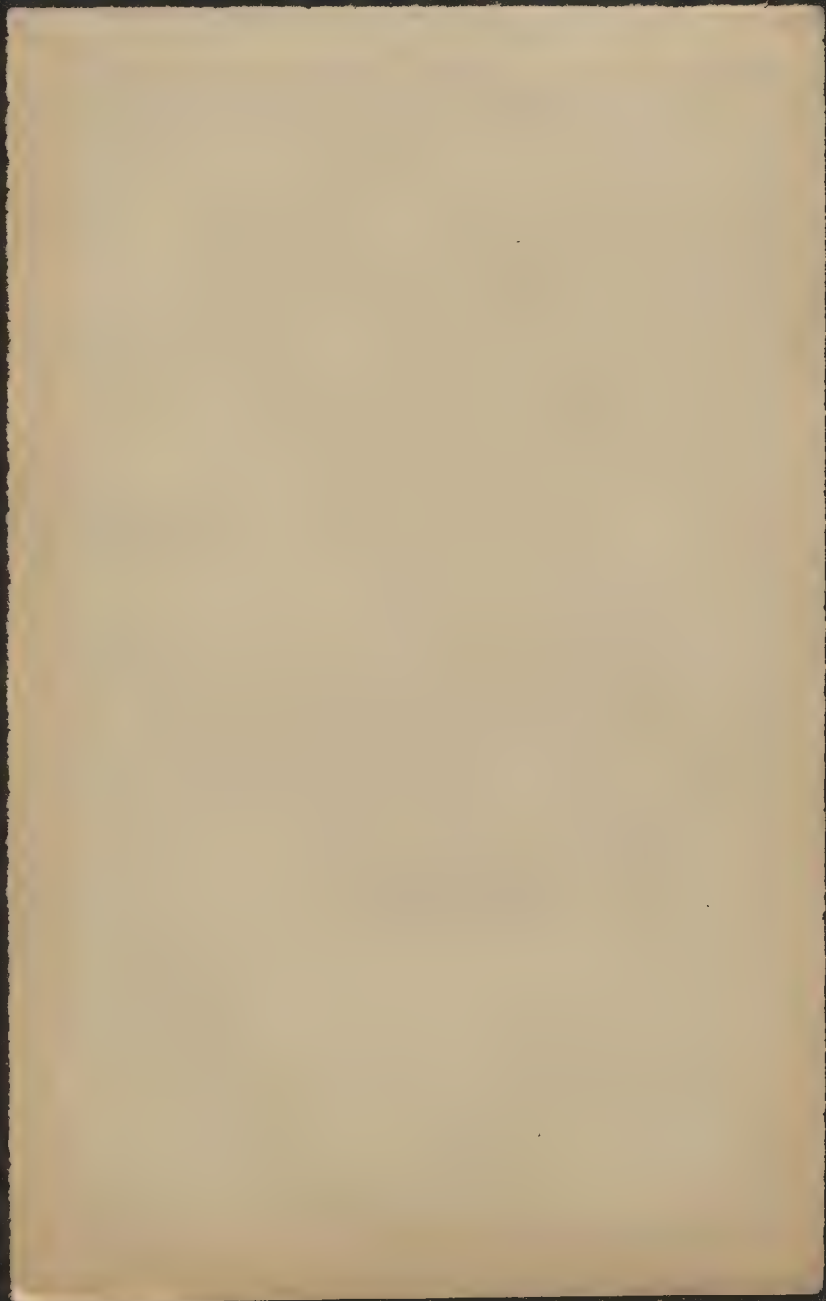
Kosodrzew-u. Kosodrzew'ia. u. Kosodrzewina-y

4. bot. sosna karłowata: *Pinus mughus*,
rosnąca na górach w Karpatach nie mają-
ca prawie pnia a gałęzie pędzą po
kicmi. „Lamoch leżał w takiej wysokości,
że zwyty jego sprzągwał już na tło
ciemniej kicmi kosodrzewia” S. Gaska.

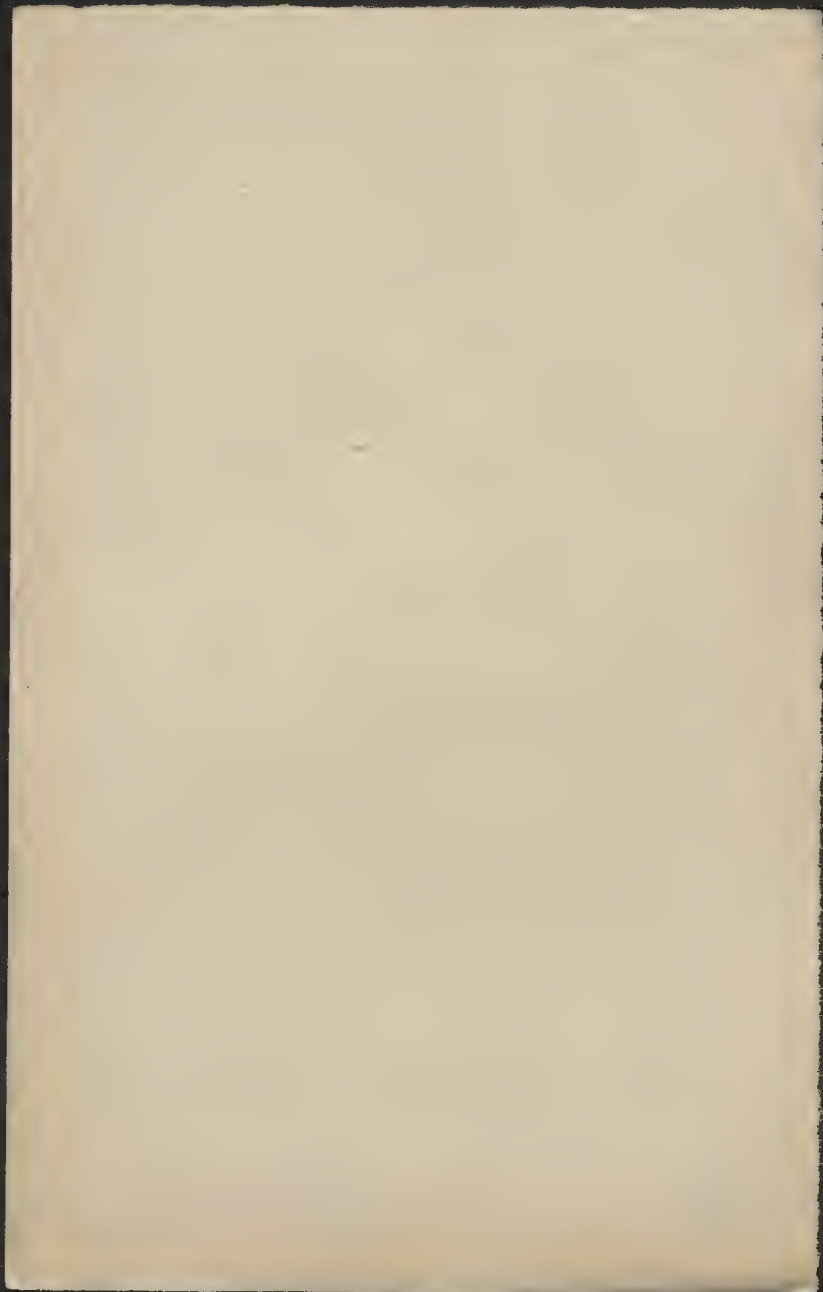
1. 3. „Drogiem, między kosodrze-
wem i oddalonymi górami biogaz, spusz-
czamy się z góry na halę pod Chodor. Syg.
powr. 1882. 60. „Tuż nad brzeżem Czarnu-
go Stawu wznosi się mała wysepka gęsto
porośła kosodrzewiną.” ib.

Kosobli'-a .ie. z kusemi' ocywa, zelowaty
„ Kosobka, ale na takie rzęsy otworide „
H. Pol. Dzien. Ser. 19 „ Nie przywierajże,
jak strach na ptaki... bo to i wuda i koso-
oker. „ S. Prusa. Zagw. wiej: 54.

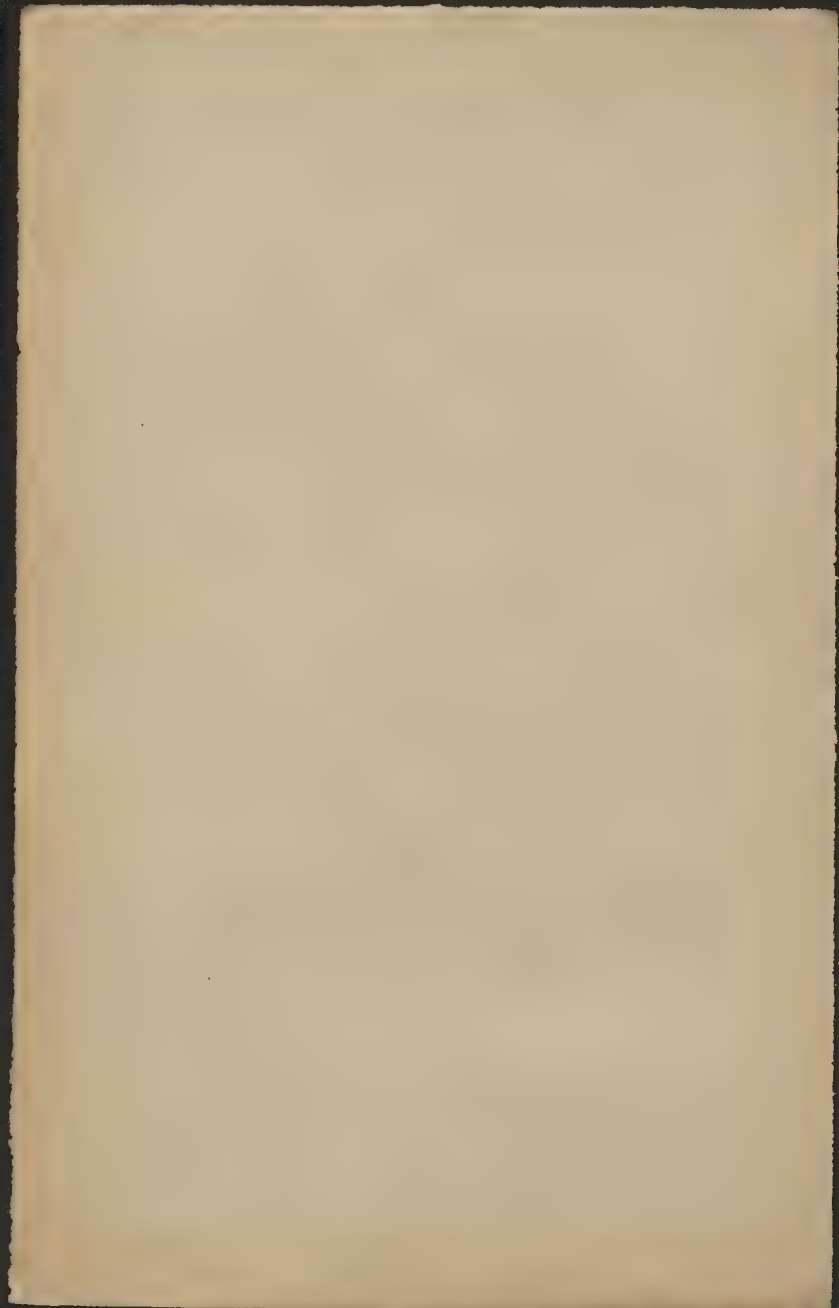

Kosowica - y. k. praw. kośba, czas kosy
"Dł to czas kosa i kosowicy" p.
Wzm. 17. 52.

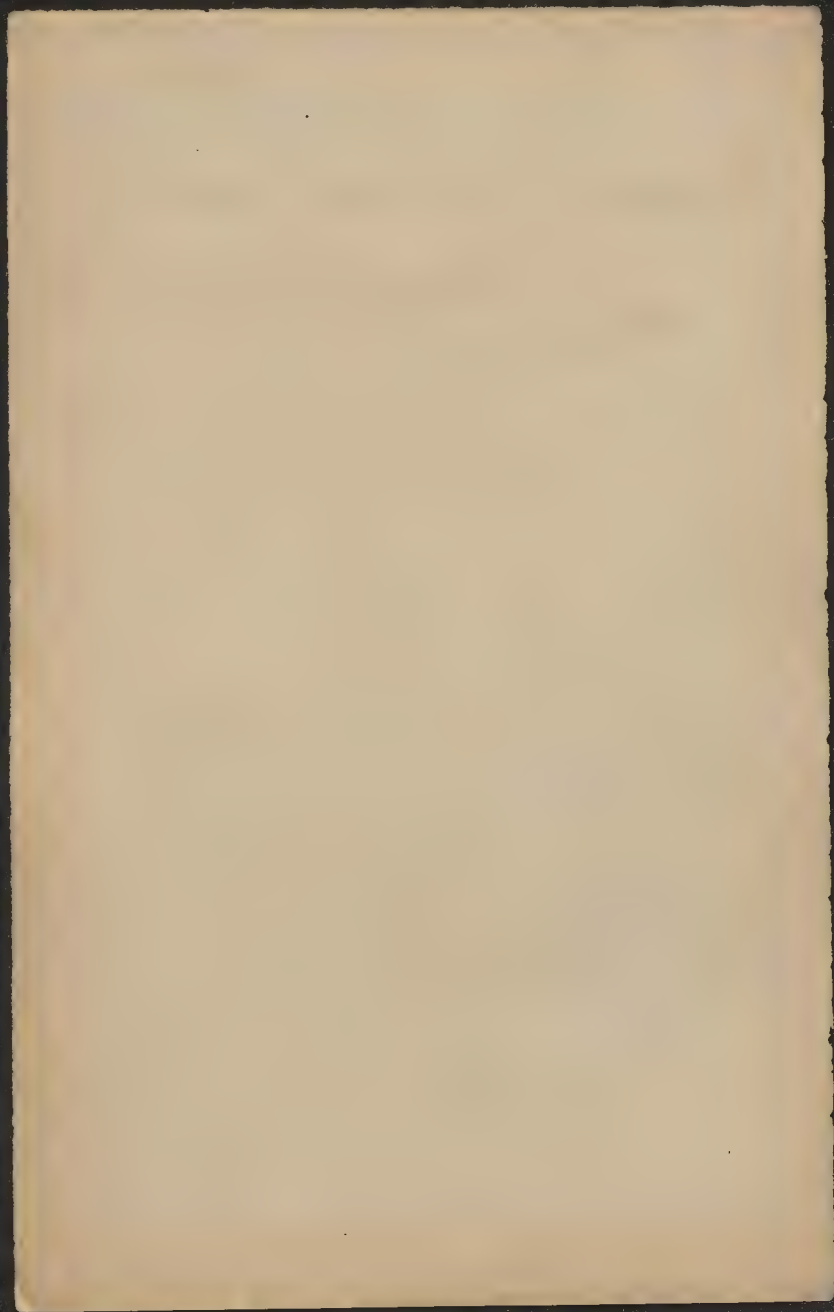

Kostjum - u. m. my ów. franc. strój teatralny
lub fantazyjny, służący do przeobrażenia
się na bal maskowy, maskarady i t.p.
"W Bordeaux odbyła się niedawno wy-
stawa historycznych kostjumów" G. mu-
187, 38 z pewien rodzaj sukien sam-
skich, krótkich z tiarą z bry-
wa moralność jest to ciążący
dla człowieka racjonalnego niebi-
tujący od niewieścianości i bezmyślności"
Kur. Świłt. 1872. 53.

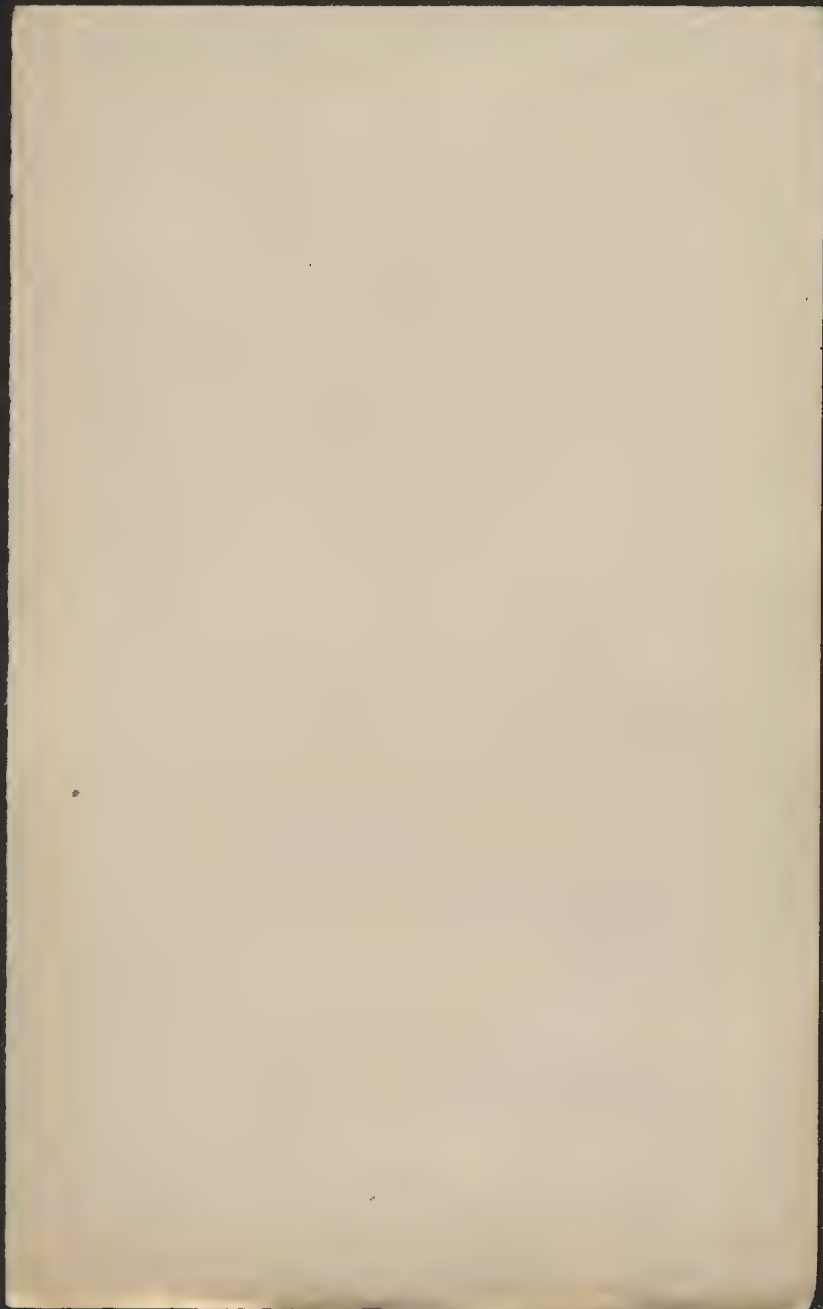
Kostjumier a. m. my roś. mm. franc. do-
stawający kostjumów dla teatru lub
na maskarady, "Kostjumier teatru"
Kostjumowij a. e. od kostjum i p.
brania, "Z czasem pierwsze saskie kras-
tala była moda zabawiania się i ku-
wono i kłopotliwego w kostjumach se-
my" J. J. Kras. Pis. lit. 3. 70.

Kostnica - y. z. n. Ld. kosuica, a kostnica przy
czona jako niewi.: du's precizniejsza. Zwolaki od
wizji do kostnicy głównego syritala "S lu.
1885. 147. 3.

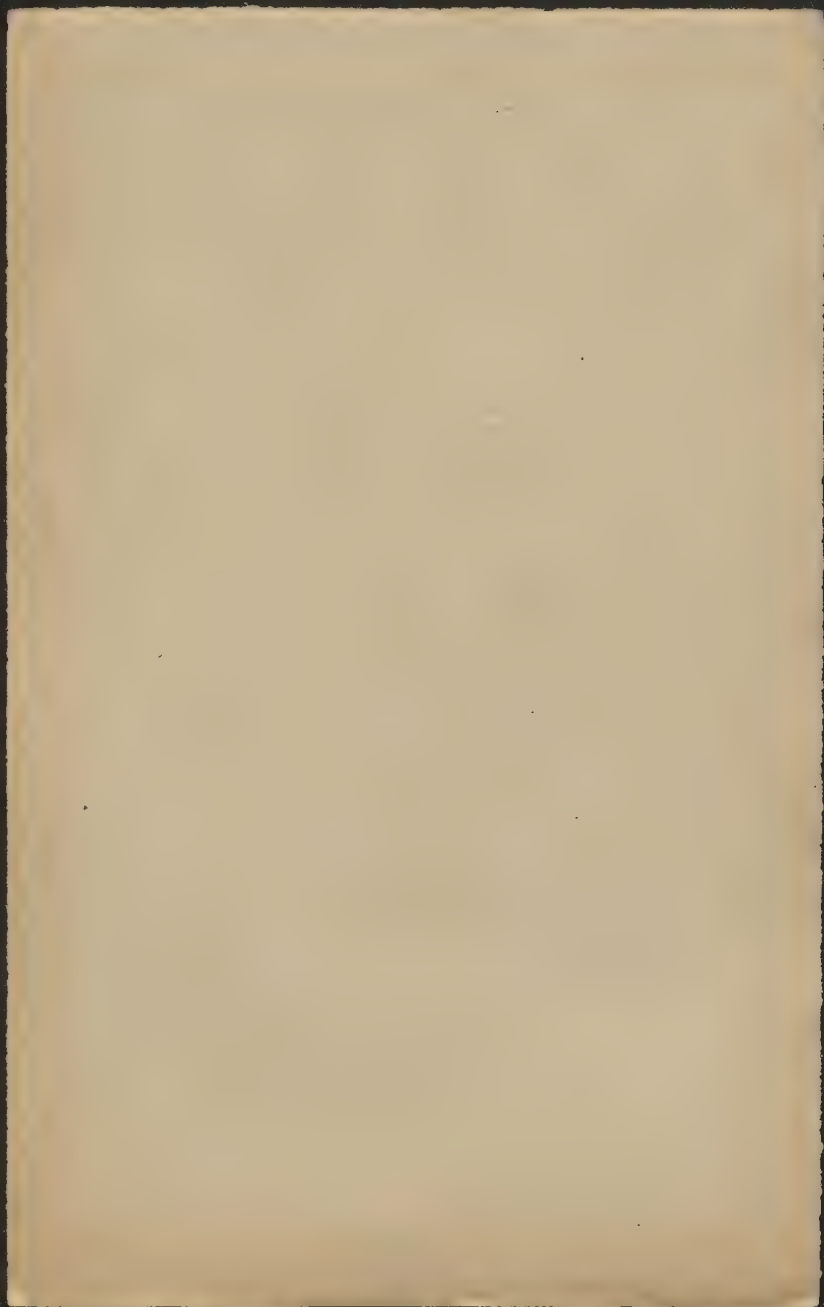
170
Kostohryz a. n. zy-o u m pro u rus. Tau. coryn-
thus niem. Krummschnobl, klesk plach & vo-
daje gilow, majgy dkiob karayewiuy. Na
kerekniowe i wisniowe sady pada cxiemi
gromadami kostohryz i' wybiera uydoj-
walne owoc "w. Bol 7. 274.

191
Kostusia i. k. pisp. kart. smieni „Co za łobz idzie?

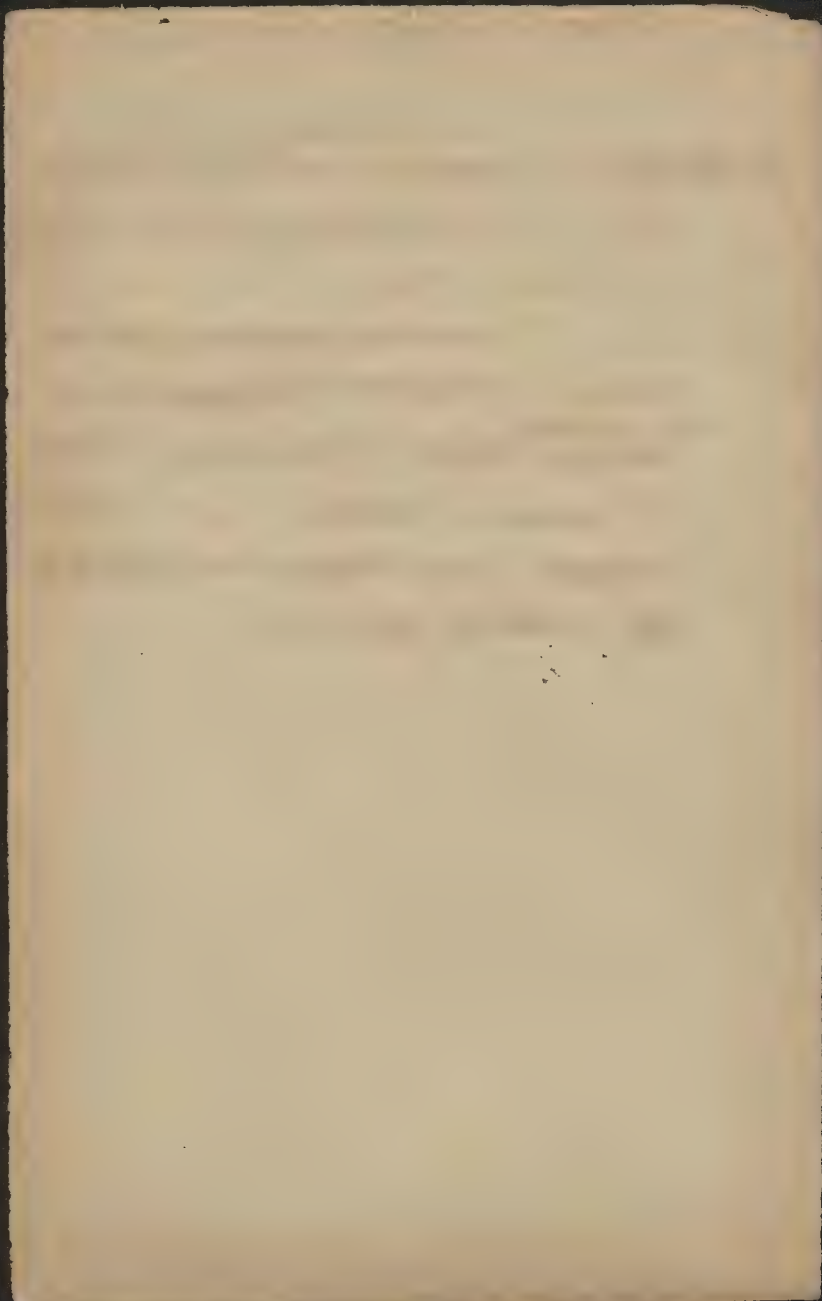
Jejmoś! Dama Kostusia, endu dama, a jak
jej na imię? smieni. "Wojtko 100. af. 145", "my
siedzi sie do tej gzy Dama Kostusia smieni
kada w ten, aż już cielek nie ten" ib. 309
"Dusić wilk owce - Dusić rany kółka, przy
wła Kostusia i wduzi wilka" Harap 1878. 9.

Kostulka i. k. xdrb. imię kobiece Koustau-
cja, Kostusia, „Szepiugi do ucha Dasi,
usiszkai Kostulka" J. M. 2, 220.

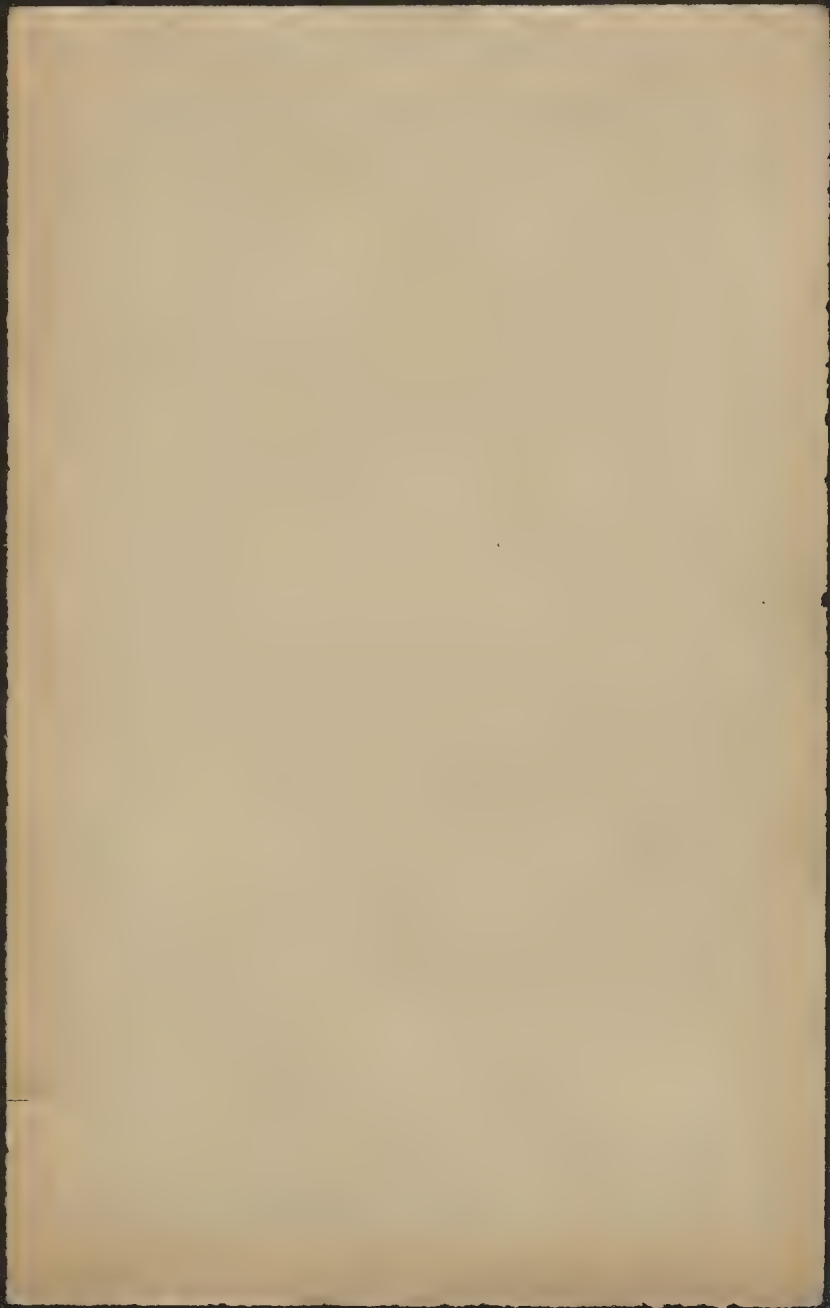

a raczej dla lepszego brzmienia)
Kostygnosc - i. z. przez zepsucie / w fasciowie Kaustyga.

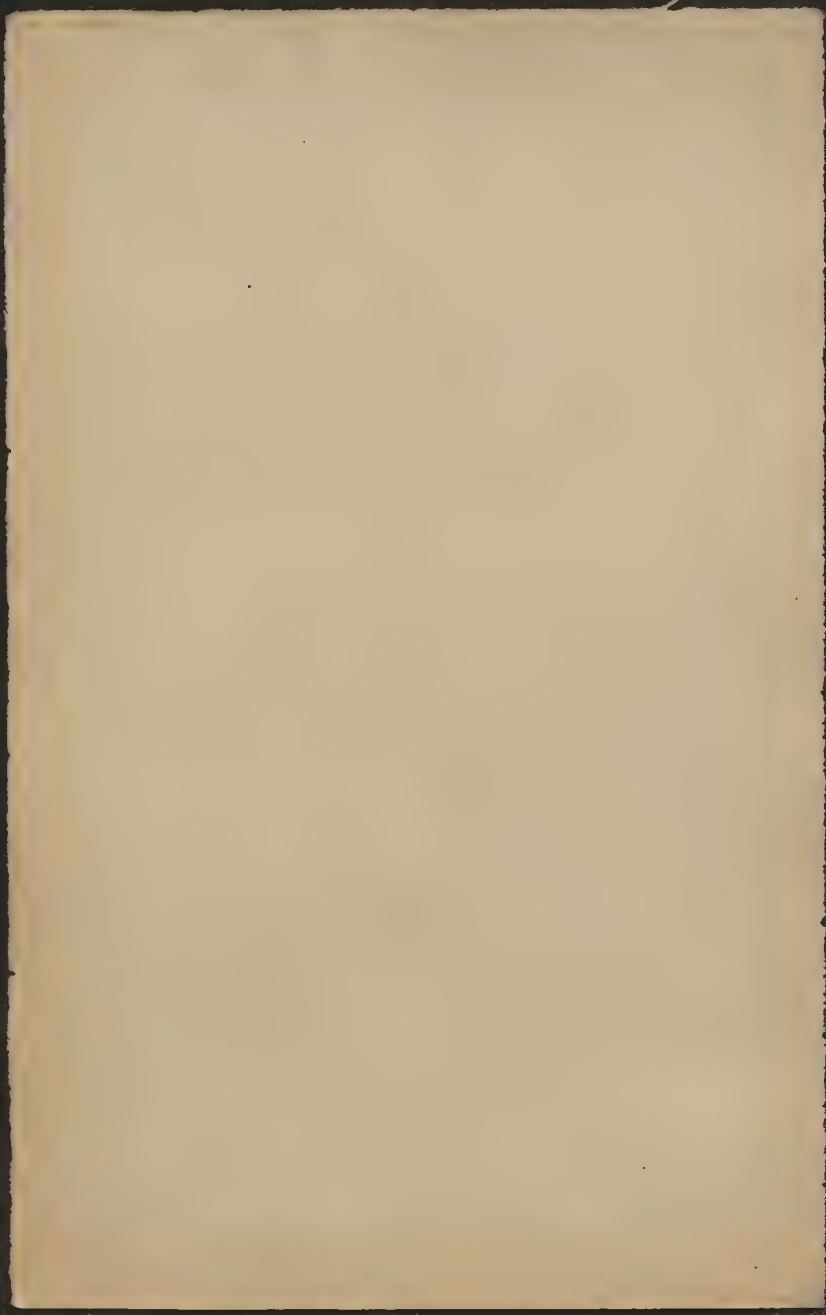
uśc. z grec. dowcip osty, wyderwy, gnyza
cy z zepsawionym humorem „Nie umieć się
porobić kostygnoscii w najważniejszych mo-
mentach” J. J. Terz 2. 414. Kostygnący - a. e. i. e
w fasci. Kauptygnący
frakcyjny wyrostek z kostygnoscii „Opowia-
dał zabawnie i kostygnie tak że potrafił
uwersnie i pana Onufrego trochę rozczu-
rzyć.” J. J. Terz. HwT. wick. 1878. 12

280
so prapst.
Kosy-a-e z ukosny, krajowy „Oczy miel i
biny nos, usuniet jalis krajowy” W. Dol.
Nad miedr. Dm. 47 „Chocia mi kucz towa
na wiat Tarkow, imi nani koro patra
li” J. Tur. Lub. 1. 112 „Oczy miel i
to nie mi ktos' w kucz, to mi kucz i
wo spojraet” J. 71. 44 „Kobiety wo w
sig widowanie, swiet patraet na sig koso
ib. 73. 144 „Dyl ze mna wprawy dobre
i serdeczanie, a teraz kuso, sic na mna
patruy, zimno wita i okazy mi jake
urazę.” N. 2. 33. 80 „Nie powiedto mi sig
kuziqtai rozmowe, i kuso (u) nani pa
trano, ale go to nie kuzaito” W. Dol. Nad
miedr. Dm. 78 „Kamkniety sam w so
bie - we wfarnych dumach - koso spojra-
dat na drugich” J. Tur. G. lwow 1887.
40.

Kosynjer-a. m. ry. ow. mn. calowich z kosa,
robotnik prawnicy kosa „Pod wlotarka
rozkaz stawa Stępi skrogi kosyniera”
K. Brzoza. noc 342. 71. z kosiorka z uchwytu
włożony w kosa

§ „Kora wina” piewna
kosi butelki wina „Tak wieg gdzie miała. No
stał wodze krew przedana. korniy iz na ostrzy
gach i kornu rampana” Al. Sred. 1. 35.

§ „Kora redakcyjny” do „Kora do papierów” do
którego wrucają niepotrzebne papiery i
i takie pisma nie przydatne do druku
„wyrzuci jeż utwoy idę do Kora” (1)

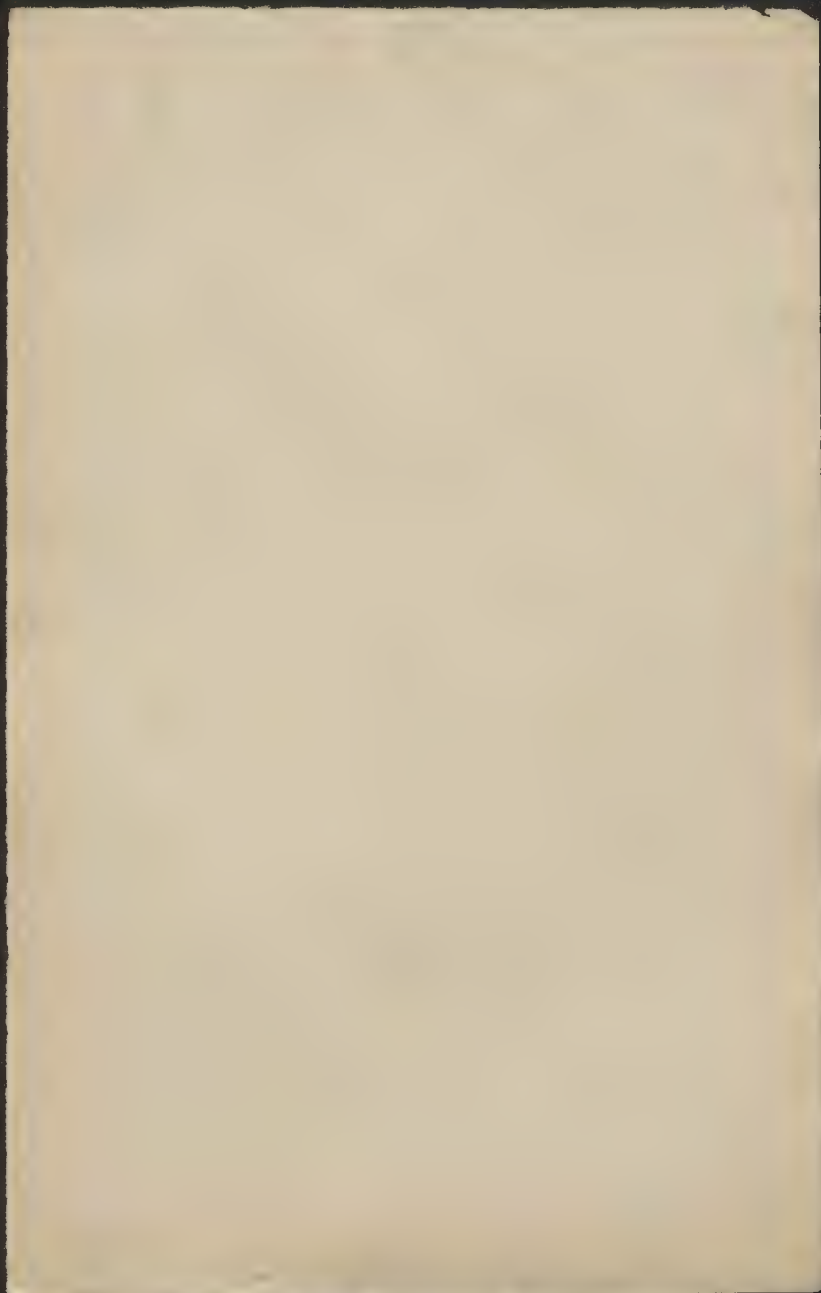
§ „Kornyk” od kora, od pra
wa dana praw pamię stawajęmu się o mię
kawaletowu. „Żebyś mi do domu bez iony nie
powracat, bo jak wódy kornyk. Do domu przyro
nieś (a jurem ich pięć dostat) to ci kornie węg
pięćdziesiąt batów” J. Dobran. Kącio. 19.

§ Kornykowe - ego
u. subst. nieprawy rygi kuchane robiących
sprawu do kuchni. „Bonigamy jure kornie
„kornykowego” od którego ochronić się można je
dyńie zrobienie chodzeniem na kory” J. nar.
1580-260.2.

(1) „wśród pańszej obecni mam wykwam
nie stowarysien, wosło by mwie kawiżre jebne
jedno kontrolizir projekt i rannizir je do...
kura” wiek 1886. 119. 3. „Kycionys utoniz w
kura redakcyjnym, jak utoniz cete dnie-
sich i innych mwie elukubracij:” A. Kotte
G. lwow. 1886. 280. 2.

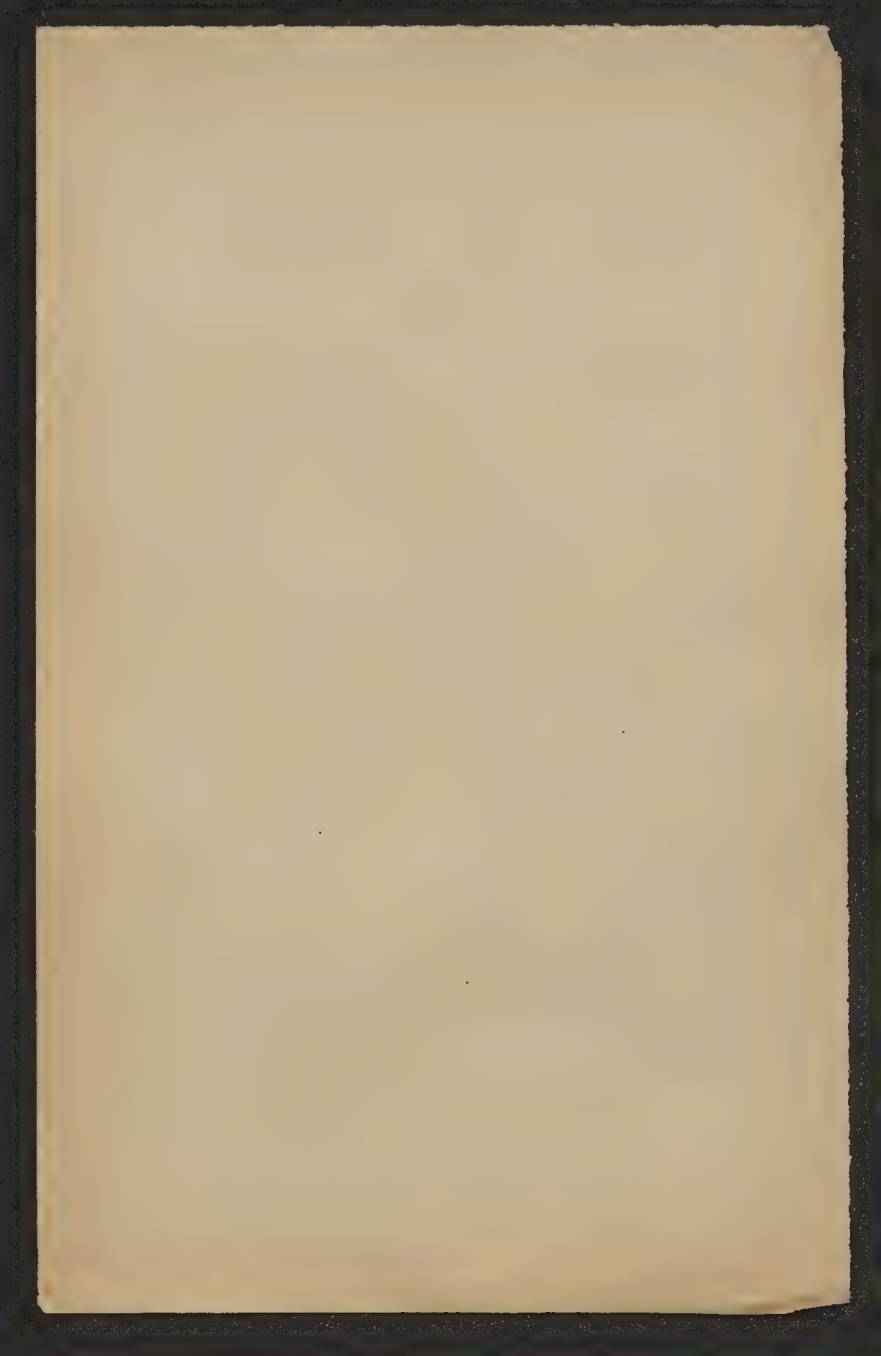
Z. Kora, „Kura” przedział z tawic dla jedny
lub paru owib w tawiczkach lekich na pro-
ce „Zurienca temperatura wplywa na yjennie
na indresa w tawiczkach lekich na Wi-
ste. swiezolnij stagnacja pańuje w t. z. „ko-
vyrach” t. j. porzedziatich. Danstich” Kur. Coda.
88. 191. 4.

Kosher - u. m. bez t. m. misa ~~bite~~ ~~por~~ i byde-
cia zabitogo poraz kida kine wedlig
pripisow okazato is bez wady i moze
sluzyi kida do jedzenia; w ogole wyust-
aw^{co} stowienie do przypisow religijj jest pomy-
slnie „Mieszko kowczus i uszelki ko-
szen nie bez kashodu i pewnych obrazow
otrzymywane, druziej sie daleko pniez nie
perspolite” J. L. Kwart. 37. 71.

w Ujęciach myślowych Kórnka

Kórnka. i. t. zaki. mek um. ul stowianiny w kórnku.
nie kórnka przeuroczonego „Dawniej nie
wano pszczoły tytło w ulach prostych
i w kórnkach” Sg. Lyrk. Gosp. 161 „Pro
stym budowni przy najwyższych stowia.
nych kórnkach brzywna iś wadza.” ib 162.

Korulina-y i. zdrobn. wy Korula, korulka
licha korula „ Maick jak stat, w koru
linie bez szapki, bosy, pognał co najprzedz.
T. J. Kw. 12. 96. „ W korulinie, kawrze bosy, prze
pasany wązkiem kocyk „ J. Lenav. Ligeia 38
„ Do kaido dtopis ma wlos białawy, jakby
kurupie, i korulinę jeus odiane, a wryst
kie równo kocyk związane „ J. Brusa. Zagr.
wiy. 87. „ Jak zapamiętam, kodytem bos
ka, w szanej korulinie, nadto majze cennę
nieg kawinę „ J. J. Kw. 31. 78. (1)

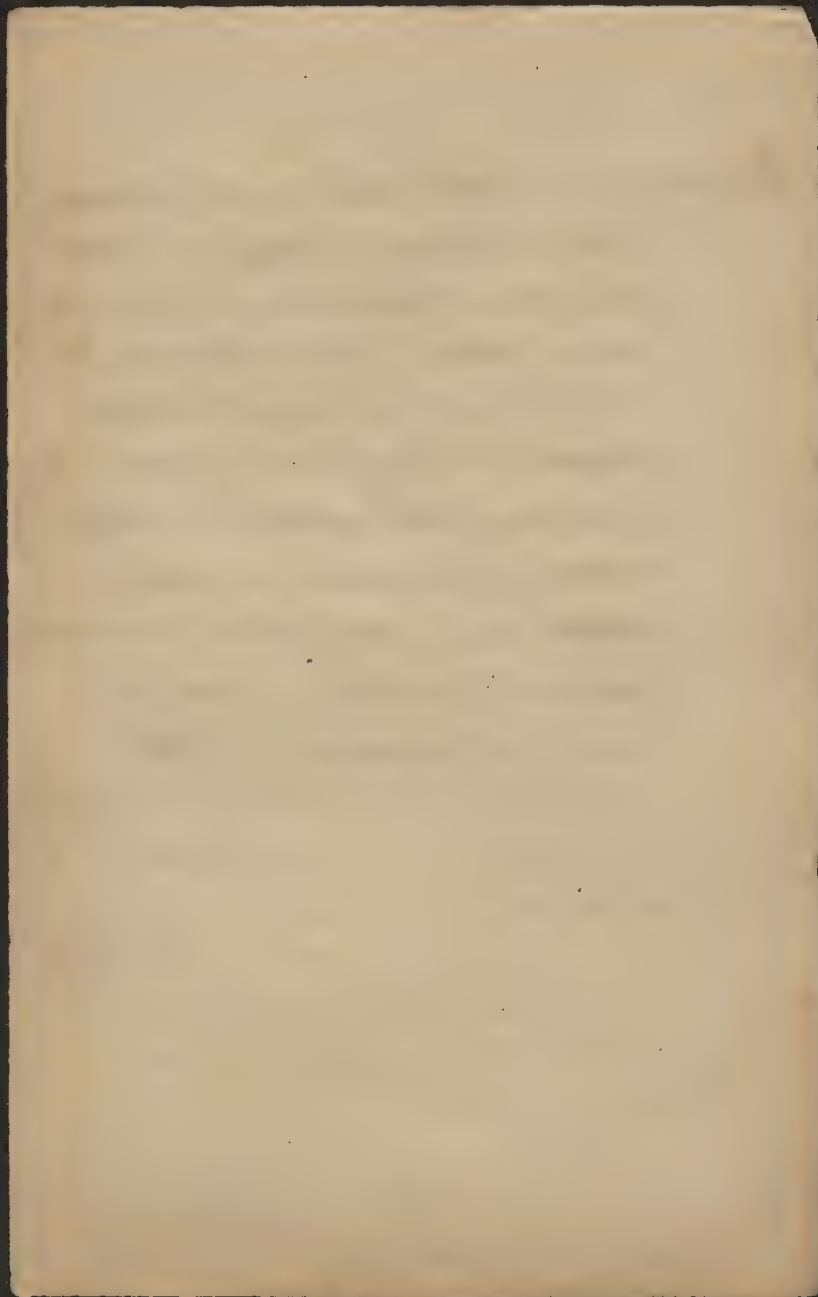
Korulenka-i. i. Korulinka-i. i. zdrobn. y lwa
w piśmie lud. „ Busi'ko umie do domu w jej
nej korulencie „ O. Kolb. Lud i. Piśm. 32.

Korulka-i. i. — 3 kuc. „ Raja w korulkach
zowiec nie dla tego, że ciutko pokryte jest z lekka
białkiem i przez takowe przegłada „ Cwice. 365
ob. 43.

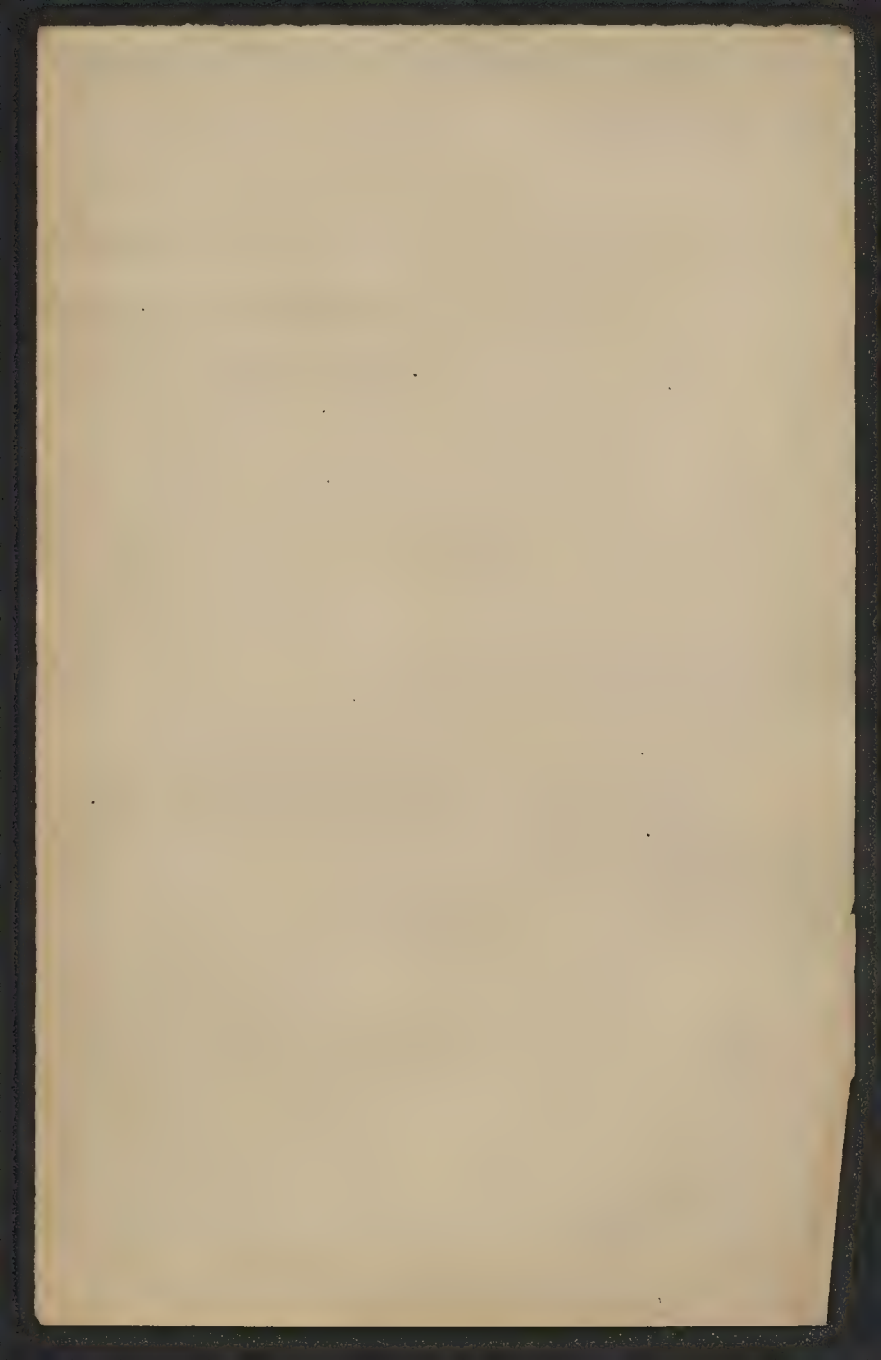
(1) „ Hekrai słowie jawniej zawiścić, kawra

małe dzieci boso, w płóciennych ko-
szulach wybiegaly na drogi." J. Rog-
wień 1887. 4.

Kwśc - ści - zi - § „kwśc” z kwści” prawy potomeli
 rodu „A kermu ze krwi jego, z jego
 kwści kwście, starościnu wielchem wój
 zdrowie skaroty.” W. Pol. 3 Sam. winu. 89.
 „A kiedy nas Doğ chawa w braterski
 równosi, to niech go tam Doğ strzeć, lko
 nie k narzej kwści” ib. 133... „O, i niema
 rozhoray i niema radosi jak pomyśli, ie
 młowich twi” lej samej kwści! i ze to serce
 jego jest mdy ogniwem Tańucha, co od
 Boga płynie w pokolenia” Id. 7. 4.
 § „chorował na młode kwści” - na powie,
 na wydanie na świat młodych kwści fig. za
 miast dźwięka.
 § w 6^m przyp. 1. um. kwściami i kwściami” „Kę
 są bestje apokaliptyczne na równinach
 kwściami wstarych” D. Pol. Tr. 1. 6.

z przystaw. „co po prcie. w kościele.
kiedy paierwa nie uiwi „gdy nż kto drze
do niejca, w telonem nie potrafi ie zachowan.
„wapi hościot boyj „powydziewyżj o czem

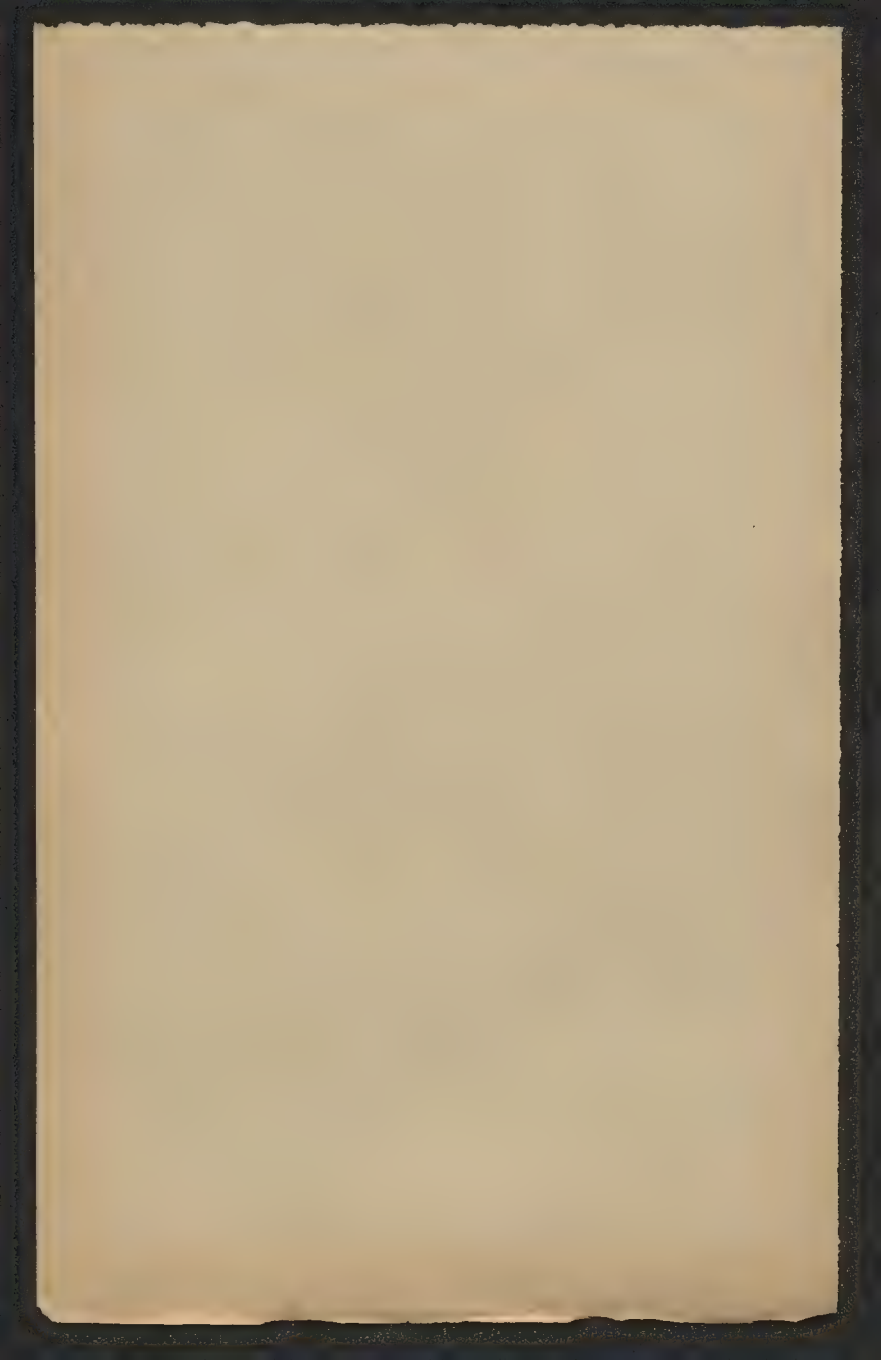
Koterja - j. z. franc. pewna sepi towarzyska
wyrosła z niej, tworzą osobne kółko,
wymaga jedne namiętności „Towarzystwo
podzieliło się na koterje”, Krabina przybyła
do wieśbadeń nierzadko prawie nikomu..
ale narażając ją miała dwor, przypięci
wielbicieli i koterje” „Dol. Hyb. 90. „W Cie
chocimku goście z pód „korony” tworzą kote-
rje nie komunikują się z ogółem” „Echo
1878. 201.

trzymanie się lub schłobanie pewnej
Koterji - j. z. „^{koterji}” „Pewna rzecz, że jedno z
z słownych zadań swoich potrafiło sobie wyprze-
żenie nierzadko. Stądże się koterji nierzadko
przebiegają jednaki albo pewne preferencje z sobą
pewne grupy spoteczne w jedno-jedynym kółku”
i. Sana. Echo 1877. 26. 2.

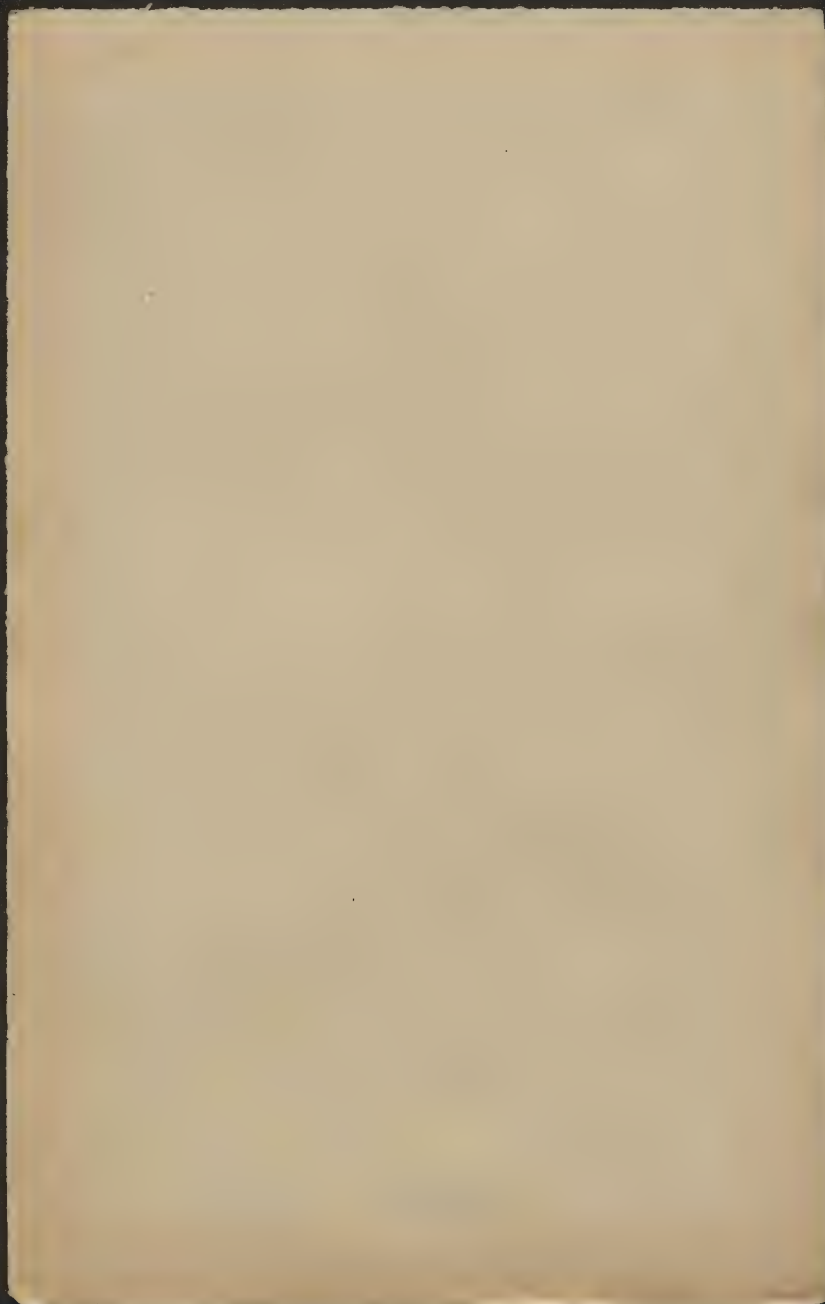
Koterji - a e przekształty koterji nierzadko
„Miał nie widoku tylko pragnienie ogo-
lu, a nie jakiś kasioankowe lub kote-
rji nie względy.” Ktery 43. 254.

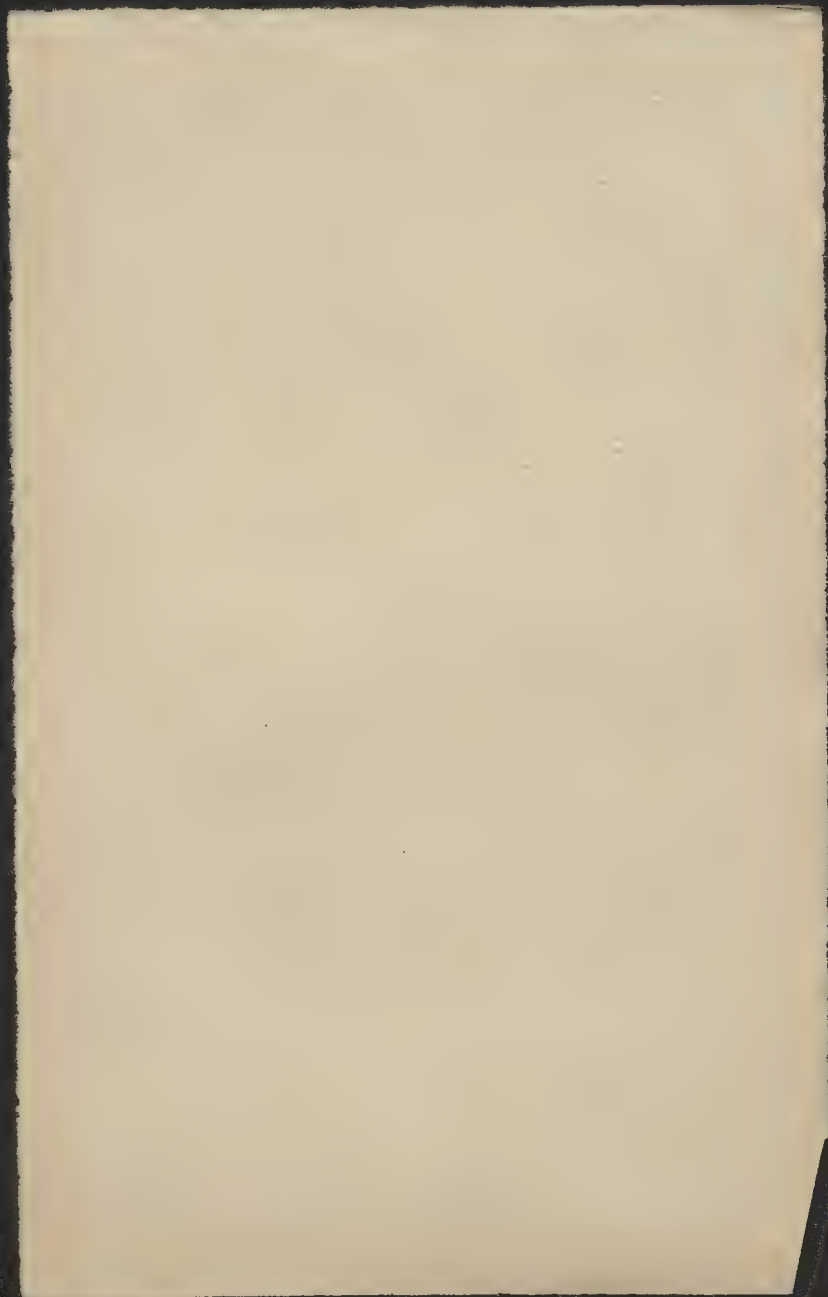
111
Kostinche y. m. chy ow. mu prow. nyst. with
"Withi rodrisloja us. nanijsay po. hy
tad gova, a drugi sgrawny botincha
j'areu pohepat". Spusc. 72.

Kotkowyy... a - e od kotka, do kotku ualerigey,
kotkowi w fasciuy. A kiedy kotkowym
zwyczajem kawiedkiem i' kdradkim się
wzajem, niech każde się na to nie k'ali
bo wysięy oby' ... rugali' 101. Syroth. Spieru
pol. 4. 45.

500
Kotletowy - a - e kart. nakr. tal. kotletu. formy
prawy perminajgry kotlet „Mieć bakenbardy
pisane, roztokryte. kotletowe, lordowshie”
15. Pol. Hybr. 10.

Kotłować się st. zaim. indk. wrzeć, gotować się jak
w kotle „Także trafili na war najgorst-
szy i dyssydenckiej sprawy kotłowanie”
w. Bol. 1. pach. hetm. 120 „w Lublinie iedy
się kotłowały trybunałskie sprawy” w. Bol
7. 11. ~~Ko~~ st. dom. zakotłować się

Kotłówka - i. z. wódka prosta, z kottła,
nieprapalana „Ostry zapach prostej
kottłówki rozrzedził się po inderce” J. J. Kr.
Hof. wiek 1878. 5.

Kotłować st. z. zakotłować - „Słuchaj mi
głównie zakotłować, że już o tem zapomnia-
łem” Feli. rozst. w Rybn. Echo 1877 n. 65 st. 2
skotłować „Je kobiecy nasem jak się uweruż,
to tak skotłuję głównie cłowiekowi...” A. Wilek.
wiek 1880. 226. st. 1.

„To to mome Panys kotłuje się nie na wękoni
panyskiem, jakie zwrócić niegdzie indziej nie jest
nieobliwem” S. mar. 1884. 120. 1.

„Wkrótce powiędy namyśli miodowikami

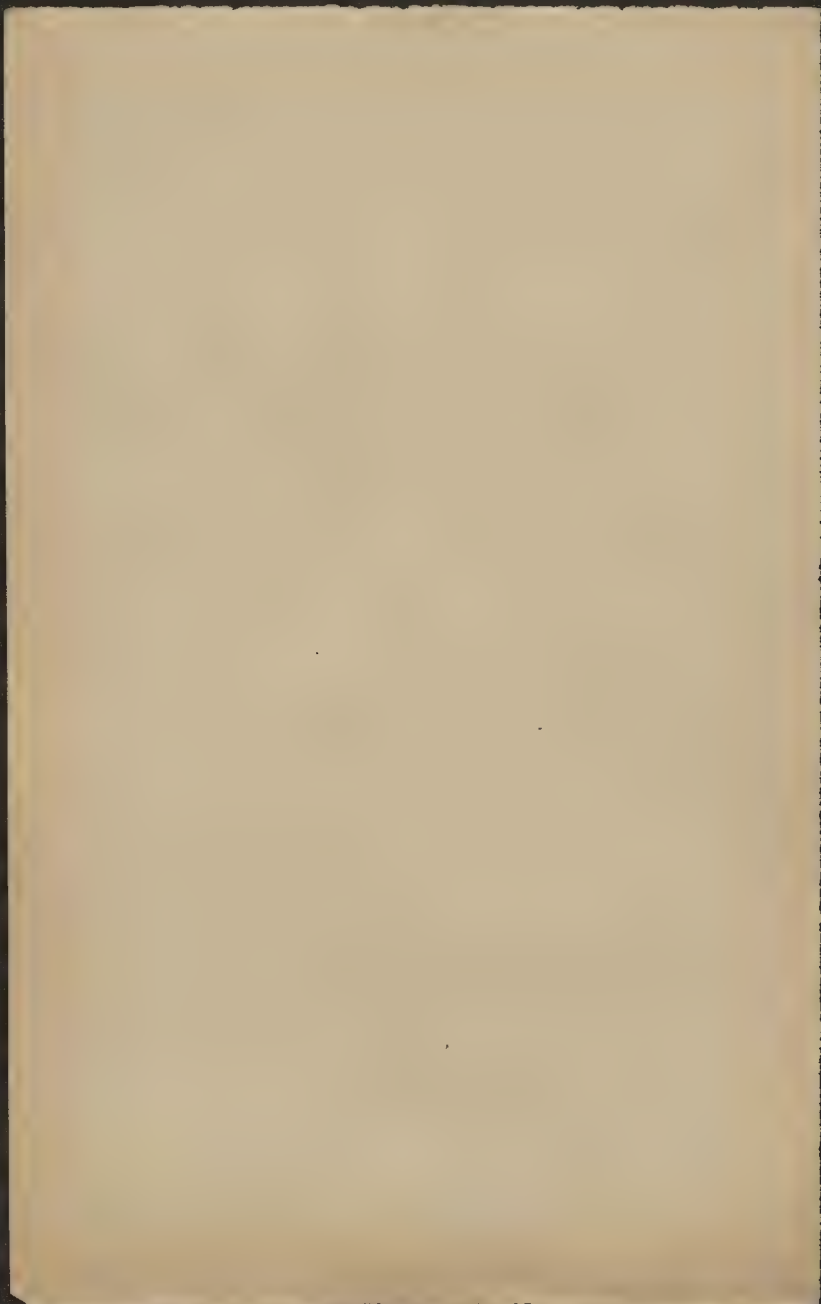
malowstwa zabójczy i karci, jak w
urządach, gdy jednocześnie dwaj ministrowie
przedstawiła sobie na wystawie

Stwier 1886. 378.

"Myśli nie mogą zebrać, tak mu się wryt-
ko w głowie wryło, kłopotliwe, sumiśne"

A. Wilek. Wiek 1885. 231. w. Yawonnie potakała
się tak kawałek kawałek, od matki, a rynek ko-
towanie się wody, wyskrygięcej na kawałkach
łodzi, dawało pernac, że tam ryb musi być
podatkiem" A. Wilek. Wiek 1885. 164.

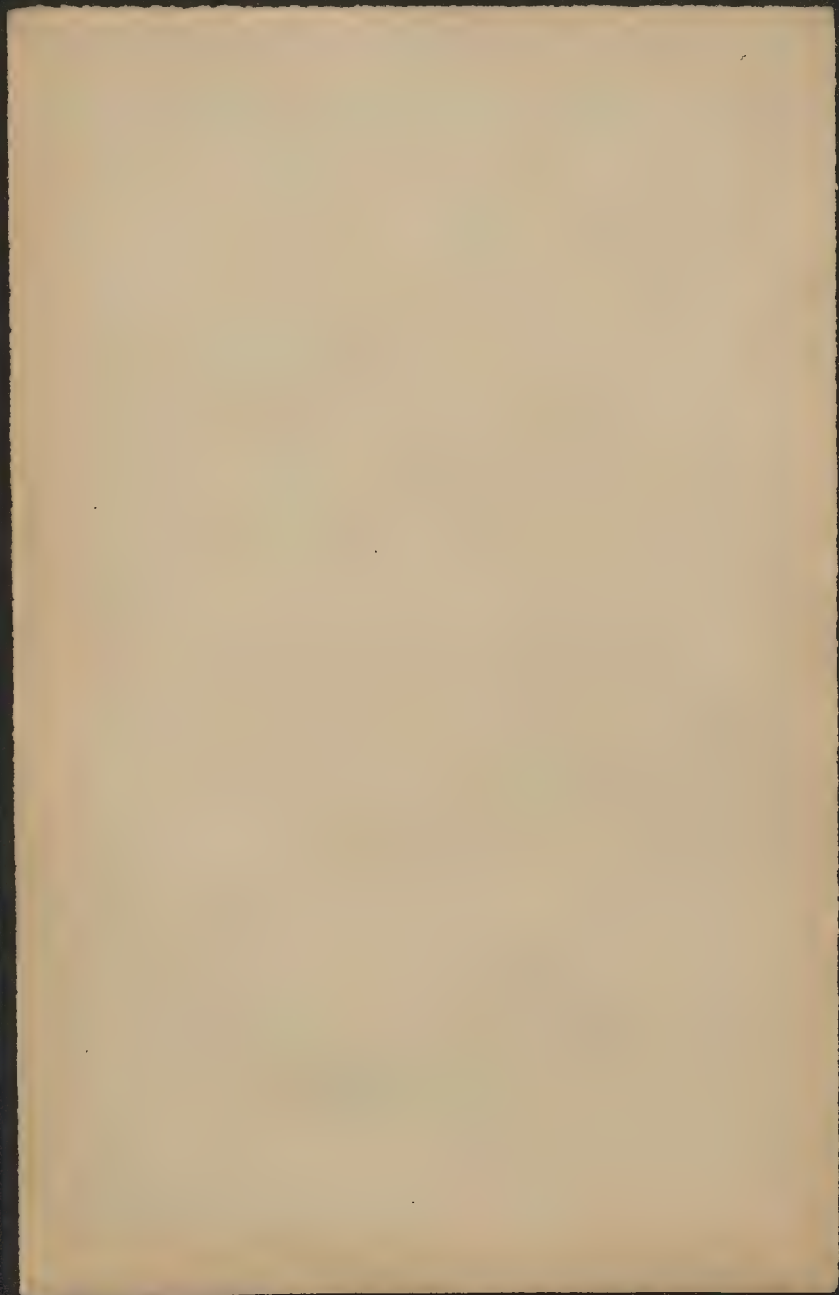
Kotuck a m. chp m. praw kofci na drob. huc
nik. „Ciepła gęsi strado, dany, gęsi o
pomoc; zamiast Manlińska, wpada do ko
tucki Konowka; jedne ptake kłuska a dru
gie rywconu węgla do pasa kłuska. A. Mick
3. 215.

Kotyljon-a. m. z franc. taniec, walc z figu-
rami. Kotyljonowy-a. e, od kotyljona
„Do kolacji nastąpił kotyljon. Brzy odgłosie ślicz-
nego i harmonijnego walca Straussowskiego,
młodziśki radowała pannie białe, otrzymu-
jąc do kamien równokolorowe kokardy” G. lw.
1888. 21. 3.

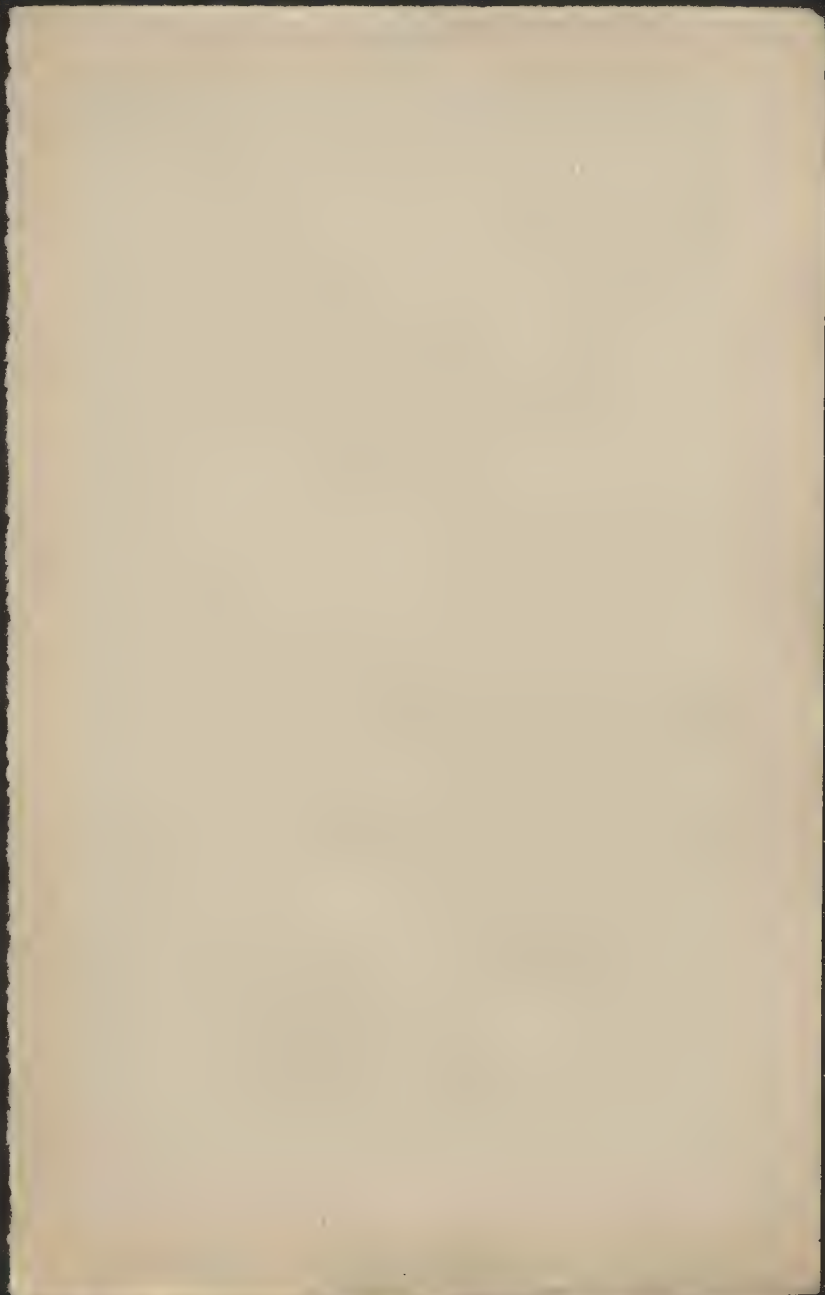
10
Kowalewanka .i. k. nki nek nu gm. cówka ko
wala, kowalówna „ Kowalewanka ię od
niej odwróciła” Sewer G. lwow. 1884. 161.

Kowalny - a.e. mogły być wstawianymi
przez nasie czyli kłapanie „kosc” slo.
niowa przez wyniesienie w kwiecie
postawnym staje się podobno kowalnia.”
wzdr. 39. 207. Dajęcy się kuc, kowal, m.
t.e. nazwa jest srebrna bialy, kowalny
Enc. wst. z kłapani

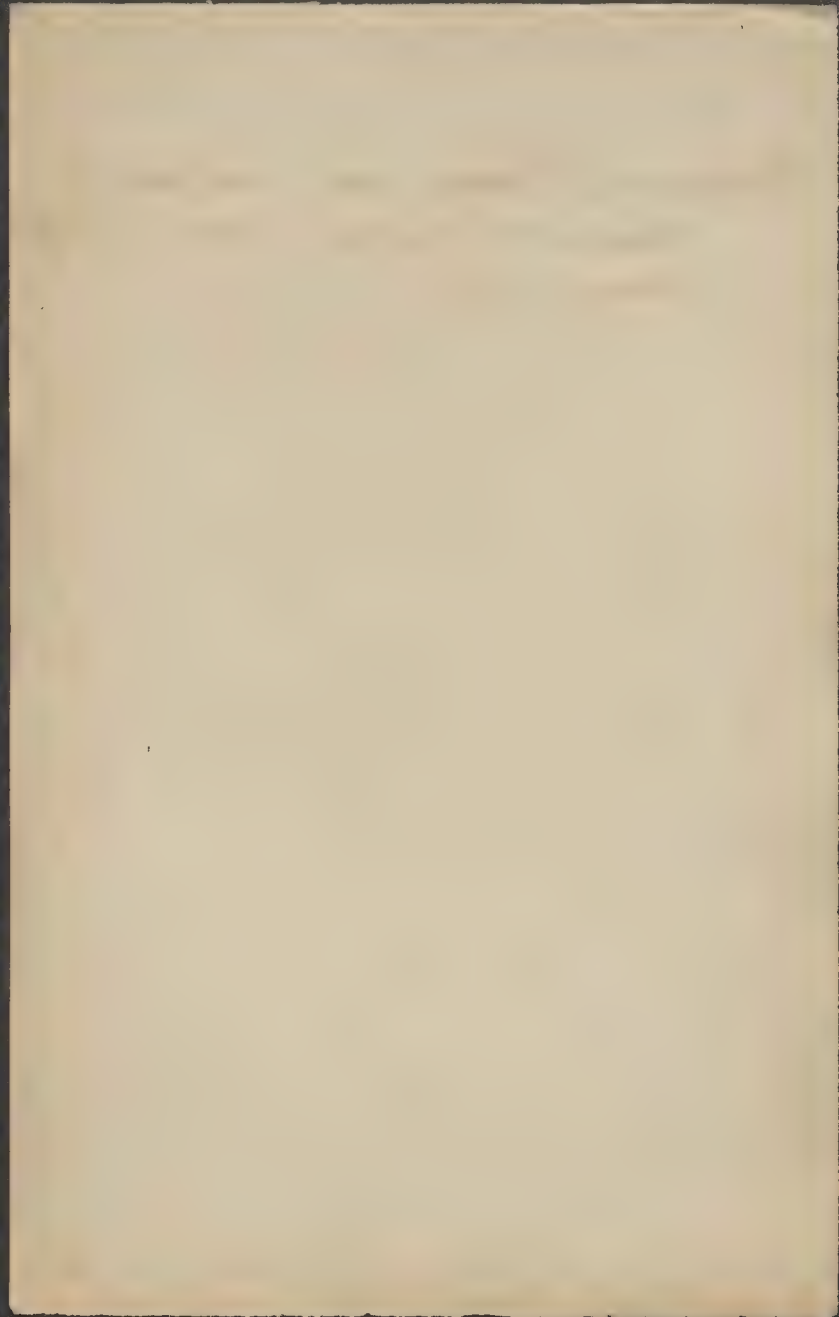
111
Kowerta - y. i. ty un. prow. Galii. Kowerta, List
w innej kowercie "Ross. Samoz. 1886-2-2.

11

ross. Dubauck

Kowra-a. m. " Krayez wody, a ten pijak sa-
chepyrast mi kowraem z bechis i podaje
H. Kraw. 90. 87. 1

12
Koza - y. ž. ry. koza um. ž. posp. „Kozę dwoic” = odzia
dywai kosa, a wera 1½ prasyt. „prasydnie ko
za do woka” — będnia potrzebował mojej
pomocy, prasydnie na moje podwórko. Do
daje się: „koza powie: me. a ja powiem: nie.”
„a będnia: ej! obrazyński! ej! prasydnie
do woka koza... a co, do brayński? uindnie:
będnia toża!” *Ad. Mick. 3. 222.* „Zak sie
zakochat, jakby go kto ukropem podciai,
latat do walcowego podobny. Stara tytko
się śmiała. Śmiałą koza do woka! mo.
wita — ale nie z tego nie będnia! nie!” *JZ.
Kraw. 46. 15.* „Zachęcej bratku! prasydnie
czad, że sam będnia prosić musie o po
moc. Prasydnie koza do woka, prasydnie!”
St. Smidz. Echo 1878. 254. „Śmiałą kosa
do woka! — musiał sam do siebie pod
wosm, widząc pana Mikolaja woko
dratego do jego potopu” *M. Sawicki, (Kawał
Potur) Echo 1878. 18* „Co cię tu sprowo-

was kito? - Nicia. - Aha! przysła kora
do wozu! "N. Wol. i'nd buras 49 & przap-
stowiowo "vax kowie s'miere" = wiek uś
co dca dniego & prapst. "wilk syty i'ko-
za cata." = na obie strony dobrze. cf. u li.
owa. "My powiemy, że my tu przapstili
dla wiryty: a tak i' kway cata i' wilk be-
dzie syty." "N. Allick. 3. 221 "Nie myśł k'e-
byu ci' k'iaś 'dobrodziejstwo robie' -
będzie i' wilk syty i' k'za cata" "J. Kraus. 73.
118 "Danie się składy nie k'roci, bo to &
paniśniej' k'ieram' nie p'otyńcie. Będzie
wilk syty i' k'za cata." "J. Wiek 1878. 39.
& prapst. "Zna się, jak k'za na k'opru" = wie-
le się wiezna & prapst. "Na pochyle drzewo
i' k'oy skawaz."

- 11) "Dwa z pomiędzy nich skazani zostali na
miesiąc aresztu. Jeden słynący kancys, k'o-
tał niedawny, jennel. egzekucyjs na swojej ma-
bie; drugi który nie był w stanie dać z'p'anej
v'mojini jui doie k'wz rozpoznał" "Wiek 1887.
117. 3.

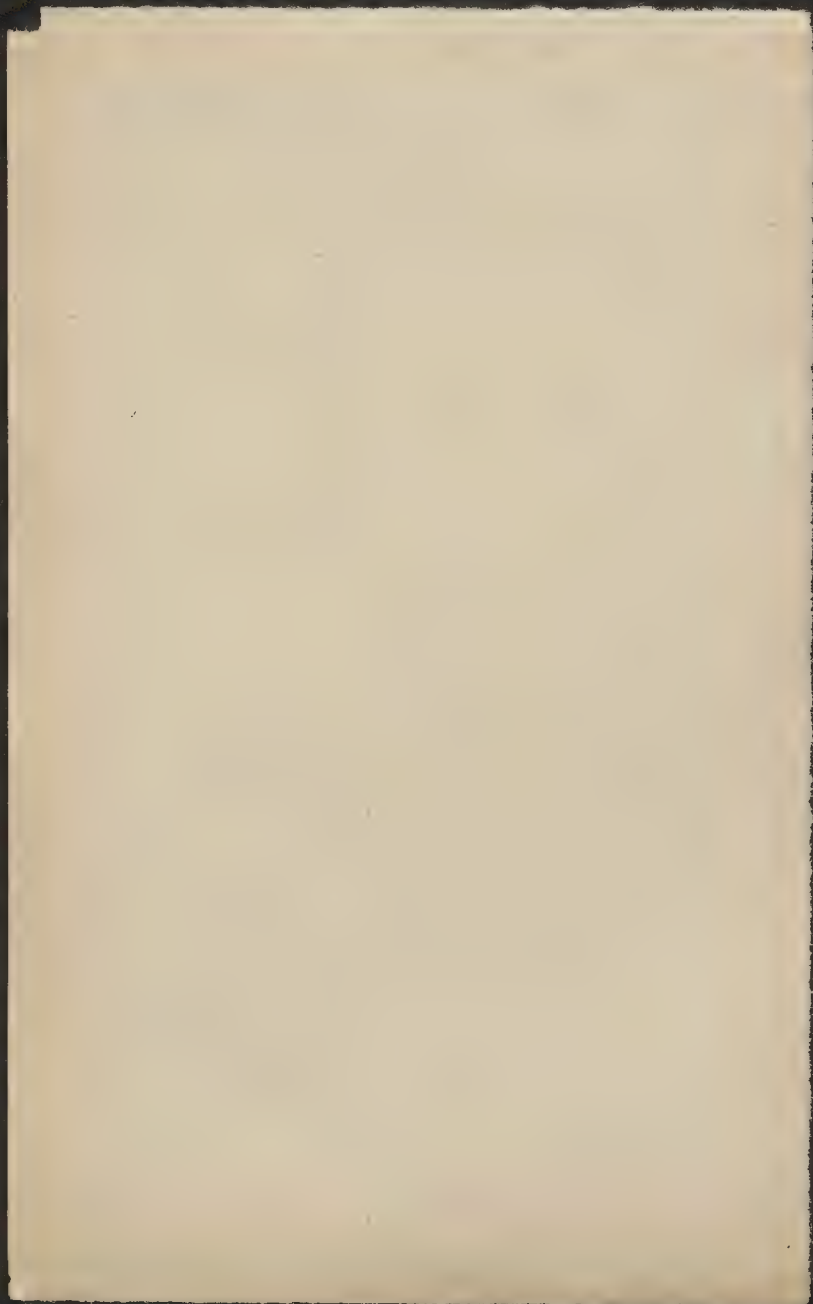
Kozaczek - ~~czka~~. m. ~~czki~~-oś m. chłopak do usłu-

gi, pokupować ubrania z koczaka „Ktaryś
w ręce i koczaki przybiegł” JT Kocz. 71.

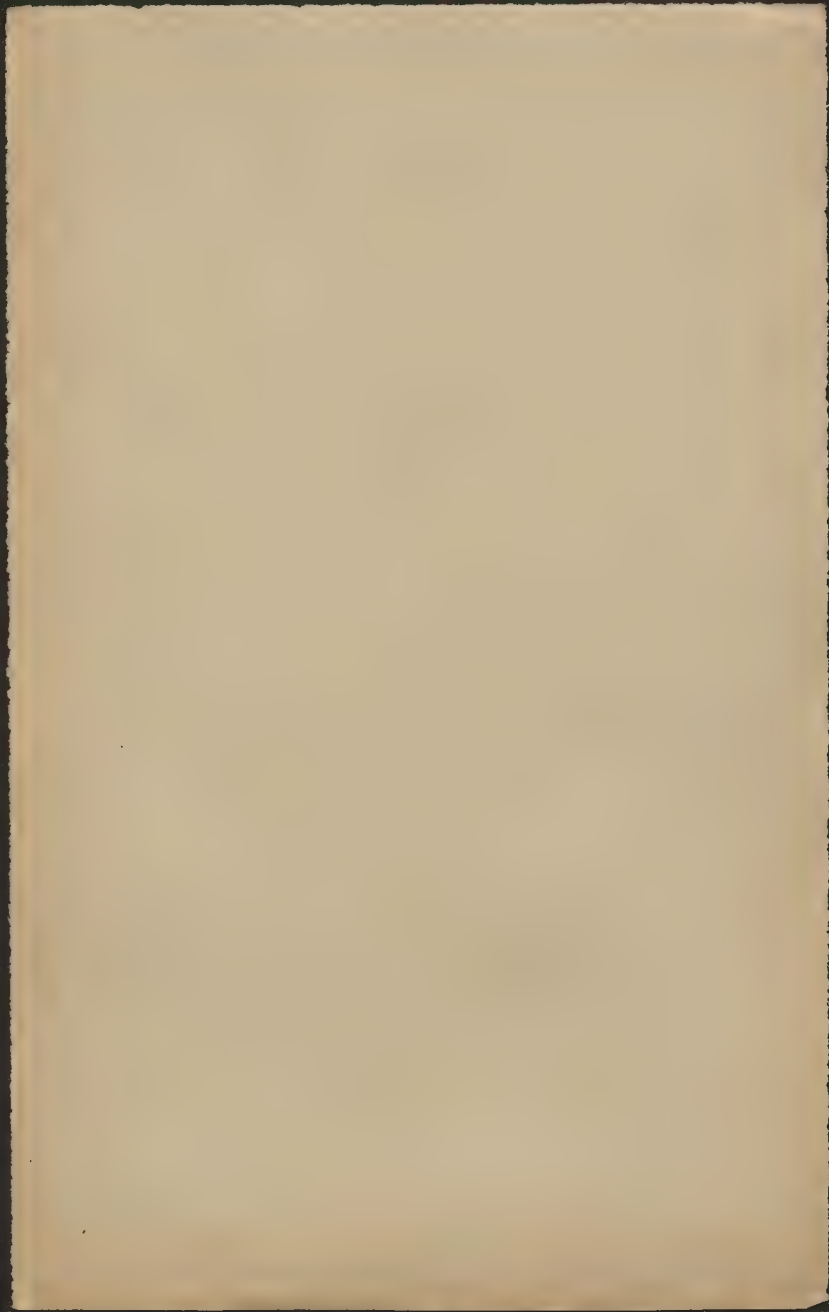
23 „Dodano mi koczaka do usług” ib. 44.

„Był to dworski koczak, sierota do po-
sług wrzuty z Wolyńa którego dano ja-
siowi na firmiana i pokojowa raze”

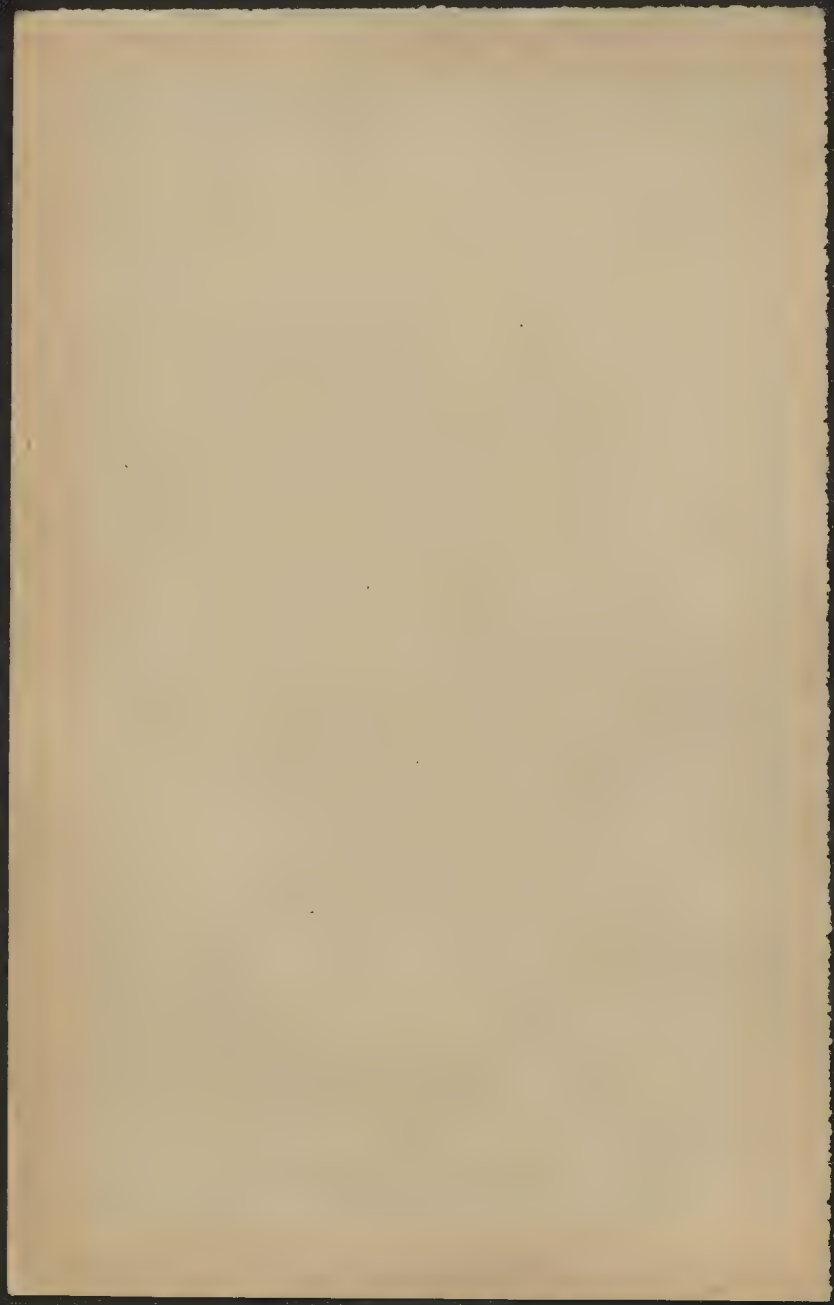
ib. 73. 103 ca. Koczak

Kórketa - g. i ty set uni. rób. Kórketa - i. i. ki
 tek uni. franc. mata karapa, sofka
 na dwie osoby „Wolata lecie” na kórkete
 erytae cos albo drzema „J. Kwan wie”
 1878. 14 „Siedlirny z Emigz na kórkete”
 D. Pol. Sam. Sam. 97. „Zastat u niej” o wa-
 nej’ godzinie miodziutkiego kuryera
 „Lónyri siedziata na kórkete” J. Nadwor
 Dum. 195 „Mala kórketa obok niej sto-
 iszek co robi kobiecyta” J. W. K. 101.
 1. 3. „W roie saloni na kórkete siedziata
 Klascia” Lewy Dwa. 27. 42

Kozica - y. k. ce - ric. um. zool. gromka, antylopa
skalna, zwierzę z rodzaju porced. między jelo-
niem a kozą. żyje w najwyższych górach; u nas
w Tatrach „Nwie śladne inne góry nie
były bliżej namierzone proz kozice,
jak przepaśnię i niedostępne turnie Tatr”
M. Nowic. kł. i kw. 339. Z proz. kł. Koteł,
paliła do myślarstwa i ciemni zbierający
się na terenie w czasie orania, kłataj.
jak kanonier z łutem, sunie się z kozicą
Dumnie.” k. Prax. wstr. str. 92 Z kobra,
instrument muzyczny drewniany z trzask
albo jednej bardzo grubej struną, wziętą na
ukrainie „Kazał do siebie zę wsi przy
chodzie” uważa, przy której i basella
była i kozice” i t. d. Mich. 3. 98 „Kazę przy
wierci kozicę basellę. Dwie skrypcie” ib. 183.
„Tatra stoi cymbalista, skrypcak i kozice,
partyciwi muzykanci; już się skrypcow.
nie, a kobacim kłania się.” ib. 317.

Koziet, Kozioł - sta m. samice kury, cap. - § „ko-
zety przewracai” padai na głowę of Łd. ko-
ziotek. transl. Dopuszczai ię czynnoś nichon
schwytanych, niepodnionych, kucniecie’ proko-
nania, ludnie ucieku i poważni wiedzą co
sądzi o tem piśmie, stórcem wolno wywa-
ca’ kucie kóty” (Kas 1877. 74. - § „Kozła prze-
wróci” transl. ugrai w jakim przedsięwzię-
ciu, straić majątek, umrzeć. - § „Kozioł
ofiarny.” § „robić z kogo kózla i barana”
robić z kime co ię podoba, uciec na kogoś, traci
wpłyn, że jest we ^{nie ma własny woli} wywołkiem postawany. Sta-
teś ię tyranem całego domu... I ze mnie
zrobiteś kózla i barana” Al. hi. St. 1. rila 9. 6.
„Alci pami robira ze mnie i kózla i bara-
na” J. Kozien. 9. 384.

Koziołok ob. Padkoziółok § Koziołok. w pierw-
ku. mowa kucniecie nieprawywaite „Kozio-
tok in cartilicis significat pudentia” J. Lipin.
Kozyc. lud. w. pol. Kocio wied. autyp. 8 66 „dłuna,

daná. da gólz cš, mam kwiśtok ogólz cš.
Mam kwiśtok dubeltowy, co ogólz (sic. Bp
li?) panny. wdowy." it 67 / D. kot. it. daje prop.
piśek: „odwrać się także może do kwiśka
można śledzić tego” prawdopodobnie, jednak,
kwiśtok ma tu znaczenie j. w.)

Kwiś-ia-ic ś prop. „Kwie śiano” rózka, psk
dużej brzozy

11.
Korun-nia. m. wrzgl. koxak „Czasami nas
 zewali, lecz częściej tak było, że gracho
 się kurtę Korunione skroto” W. Bol. 9. 109.
 „Nie jeden rozpowiadał naprawd, jak on
 tam Korunio w rękai' będzie” J. Dzwon. 8. 19
 „Hurra było tak silne, że się Korunie cof-
 nęli musieli naład do tam” ib. 363. (.)

Korak-a. m. — 3' praprowie „wytkowuś jak
 Korak z matki” — „... się jak kłopot z
 napi, ni w pie, ni w dźwięci, ni w słowach
 „Oto, kłyku, wytkowuś ni by ten korak
 z matki... to takw powiedzie, ale...” J. J. Żi.

1. 4. (1.)

(.) „Upatrywamy sobie jednego korunia, pod-
 jwidhat go ciagle” Ex. Derx. Tydz. 7. 165.

(1) 3. „korak” fig. niewiasty a i. w. ciach, podrost
 i. ach i. kobietach żymy, żywmy, niegdy
 my, gotow do dokonywania, dziki, rozolutny
 i. Kobiety rozolutne tak xwone k. a. a. i. k. i. k. i.
 ne ~~intodaci~~ sobie z niego nie nie robią. Ku
 rak-dzie... ryma musi być kalotna i. z. rym.

„Czuciadku gwintobog i ipostasy
 13. na. niewin, cyphalem na koru-
 nie” J. Gerd. Kowk. 137.

czyżnami poufala. Kozak - niezatka myśli
jest przedmiotem nieustannego utrapienia
dla mego "A. Wilk. Dod. do Słuch. 1882 203.

"Daba lat ne siednidzierigt mego, kozak
była uroda, siła, zdrowiem i żywociem" J.
Kraw. Dł. lit. 11. 53. (2)

Kozakowsko - a ^{in.} ka mm. zgrab kozak, poif.
i z przytulaniem, "Powiedział to chodnik
tak stano wias, że kozakowsko rze opisać
i prok ciwiz stó; i z prz. niemożliwy.

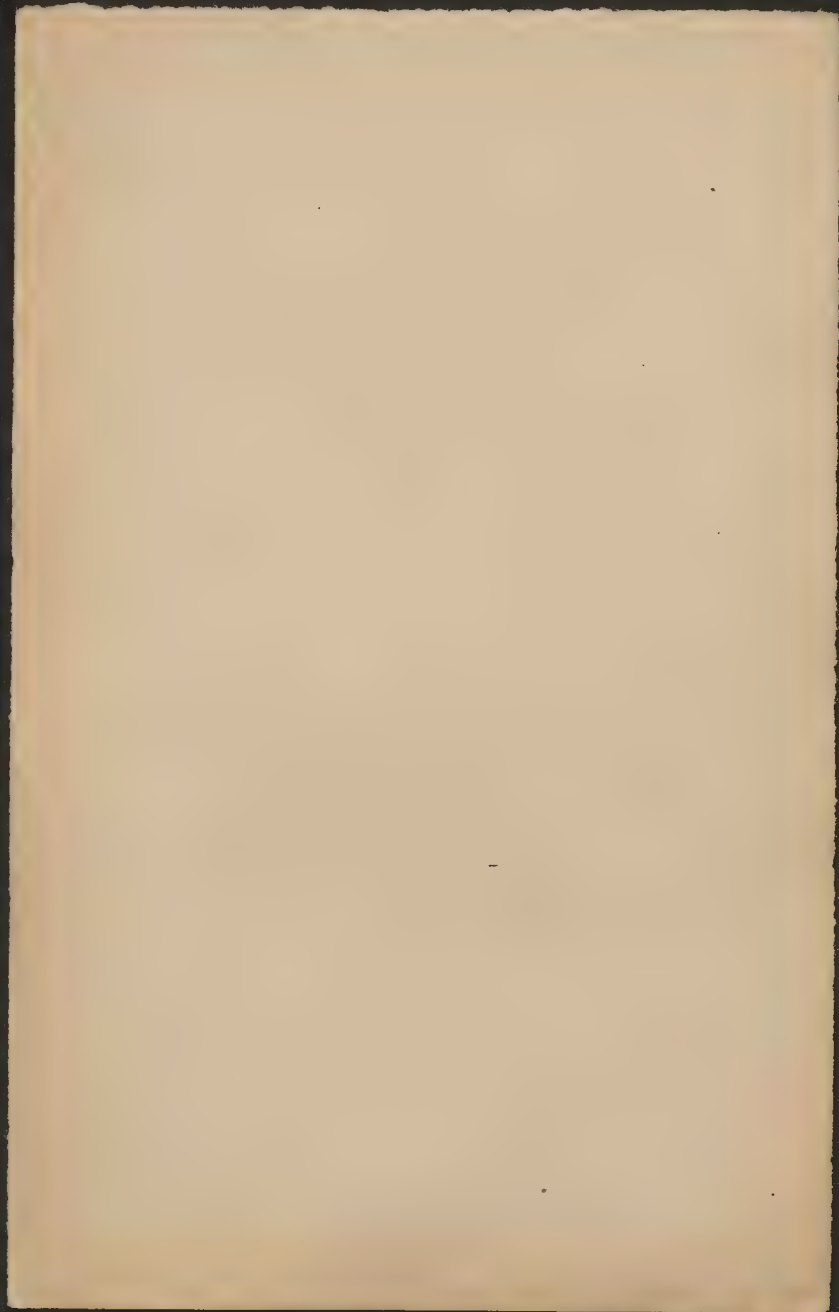
P. J. Dyk. Ost. dejm. 1. 121.

Kozakierja - ji. z. postępowanie po kozacku.
w kraw. fig. i. Proporcjonalnym zaprowadzanie
dwóch kursów w istytnościach naciwowych kraw.
skich: jeden dla flegmatycznego tempera
mentu drzewiast, kurs racjonalnej naciw
si, a drugi dla żywego postępowej kozackie
rji "A. Wilk. Dod. do Słuch. 1882. 203.

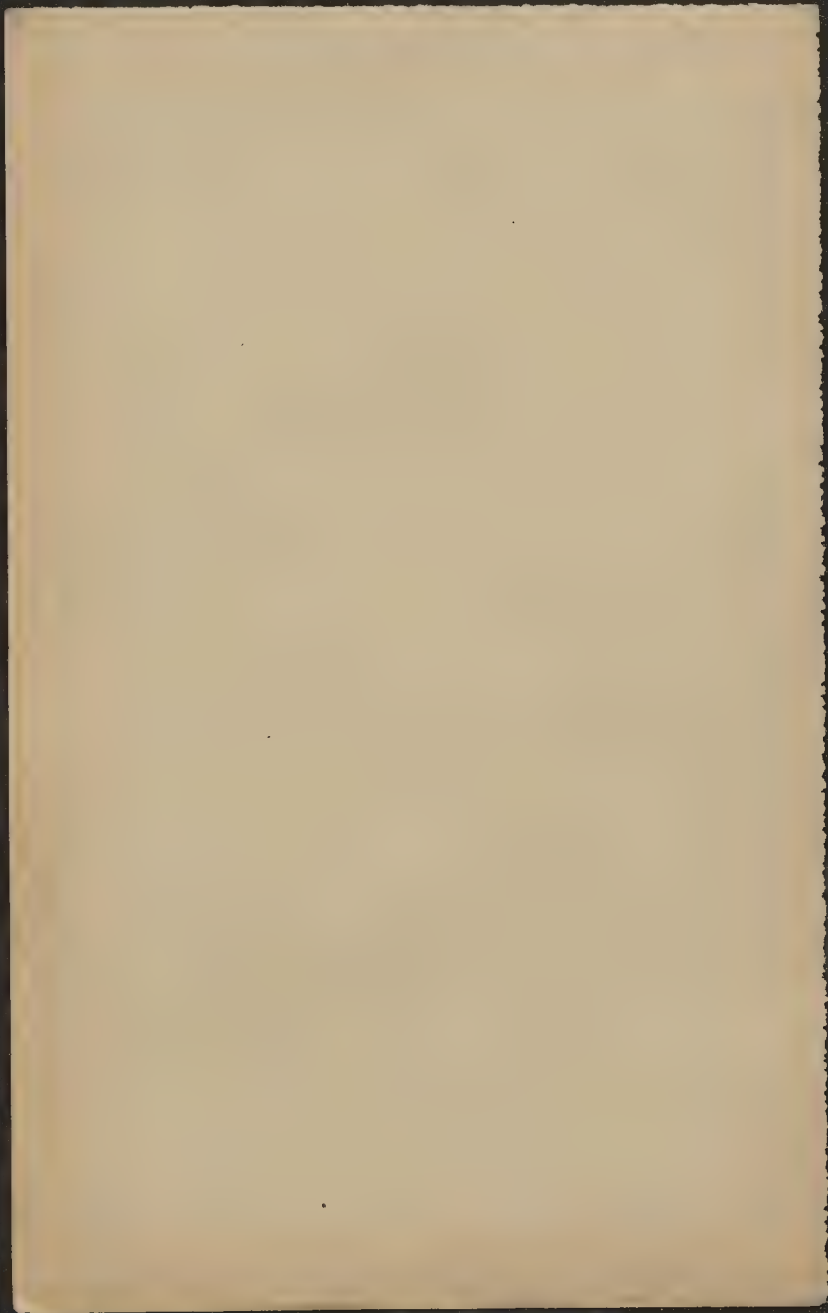
Kozakowaty - a - e mego w sobie coś ko
zackiego, "Córka jedna drzewiasta, siwista,
rozwalistna, kozakowate, i po francuzku i me
wi sławiało." D. Pol. Tam. Pam. 24. 2. Kraw. 2. 73
(18.)

(Kokun') „Murra powłóczyli nas!. Kozaki
w nogi... strachit za nami, kulka swisnęła,
koczunio jęknęło lepiej... tak dalece, że jeden
piłk swój upuścił” A. br. Lv. Dż. 11. 74.

(2) „To kozak dziewany!” A wilek. wół rot

Kořlak - a i Kořlarch - rha m. prav. kraj. psovce
gahunok gnyba jādahcejo Kořlak jāk
pravovóce kubo eno vypruklo 'A. M. M. M.
3. 71.

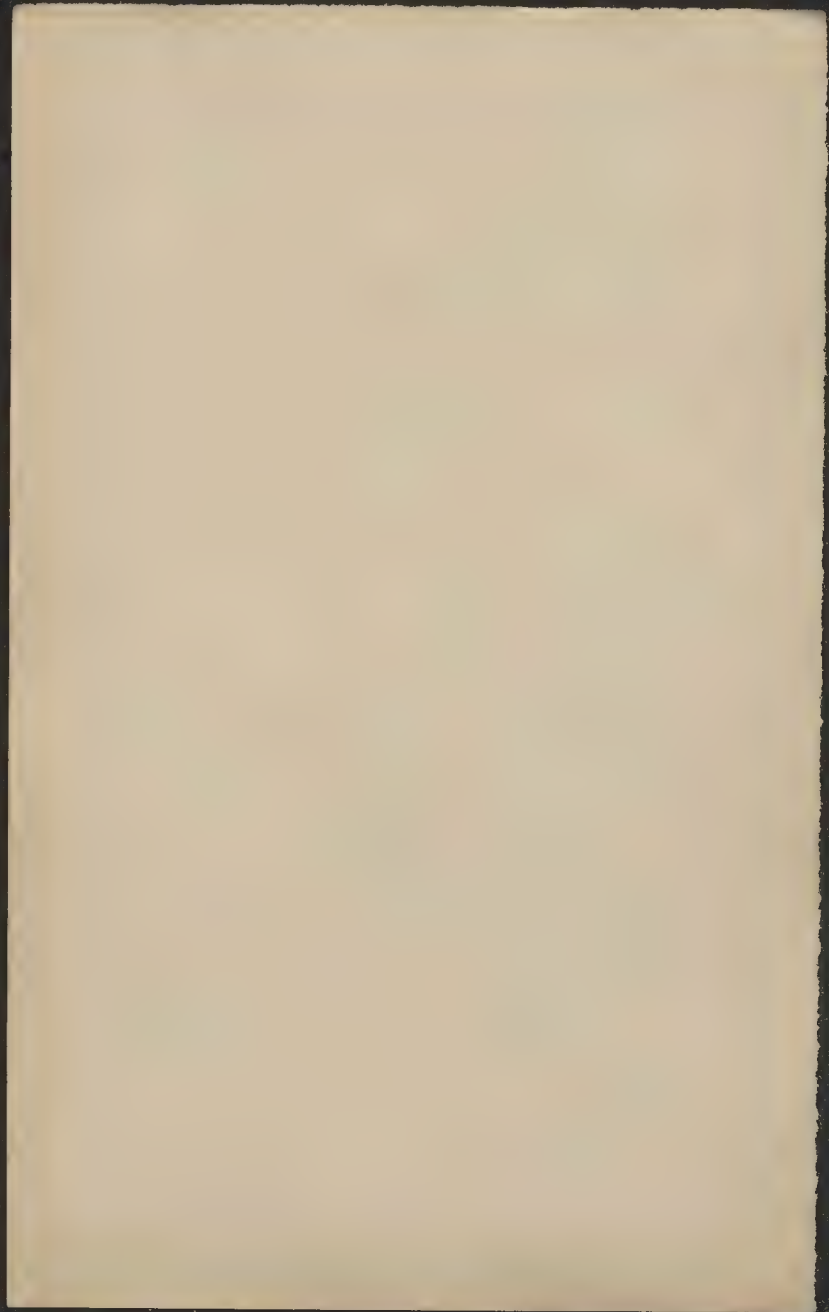
12
Korinwzek - młda m. braki. co m. z na sime
tance, po ugotowaniu jej. "I sama ich
ko swietny nabrala kusał gawie do mi
dej fityliczki w osobny garnuszek, aby
kaidz, z nich ubrai w osobny korinwzek"
Ad. Młick. 3. 50. "Kura to trunoch smowin
xino co korinwaki lubia." J. Kraś. 72. 152.
"Przy ogniu, u kominka sinitanka nie
zbiwa i korinwzek gawiećki jia mi
knywa kopy." W. Krowka 1869. 19. "Ko
wa do wosata, sinitanka z mójog
spodarkwa. rowz pie ze zmiwion i no
chwalie korinwzek." J. Krowka. 11. 48

Korinwyna z m. ny-ow. m. lichey ro
zuch. "Na dworze wiatro ostrzy, uam po
habitem korinwyna, a chujz po dolu" J.
Krowka. 95. 17. "Odziwac i kaidy jak m
i jak chia, t. i. rownie, tautem w
korinwyna inny w kaftan stary" J.
Krowka. 1. 176.

Kpiarz-a. m. rae m. wydzwiać, kpiący
ze wryskiego „W szlotał jęwo uchło-
dził na dowcipnia, kpiarza, jak to mō-
wię, kutego na wryskie steny nogi.”
A. Wilk. Wiek 1878. 280

Kpine-y. i. ny m. Kpinka-i. i. ki. m.
głōw. używ. w l. m. „Kpiny, kpiniki,” kar-
towanie, drwienie, przedmiotowanie, wydrze-
nie „Wykrył się kpinkami z najstrasz-
niejszych nawet bōgów” J. Kraw. J. 2. 92, Dnie,
a z uieniem druga metoda tociaty jedne po
drugich na kpinkach, kabanach, igraw-
kach, nożem wie sawre drwigę i ostudka-
języ” ib. 153. ob. prachiepi.

17

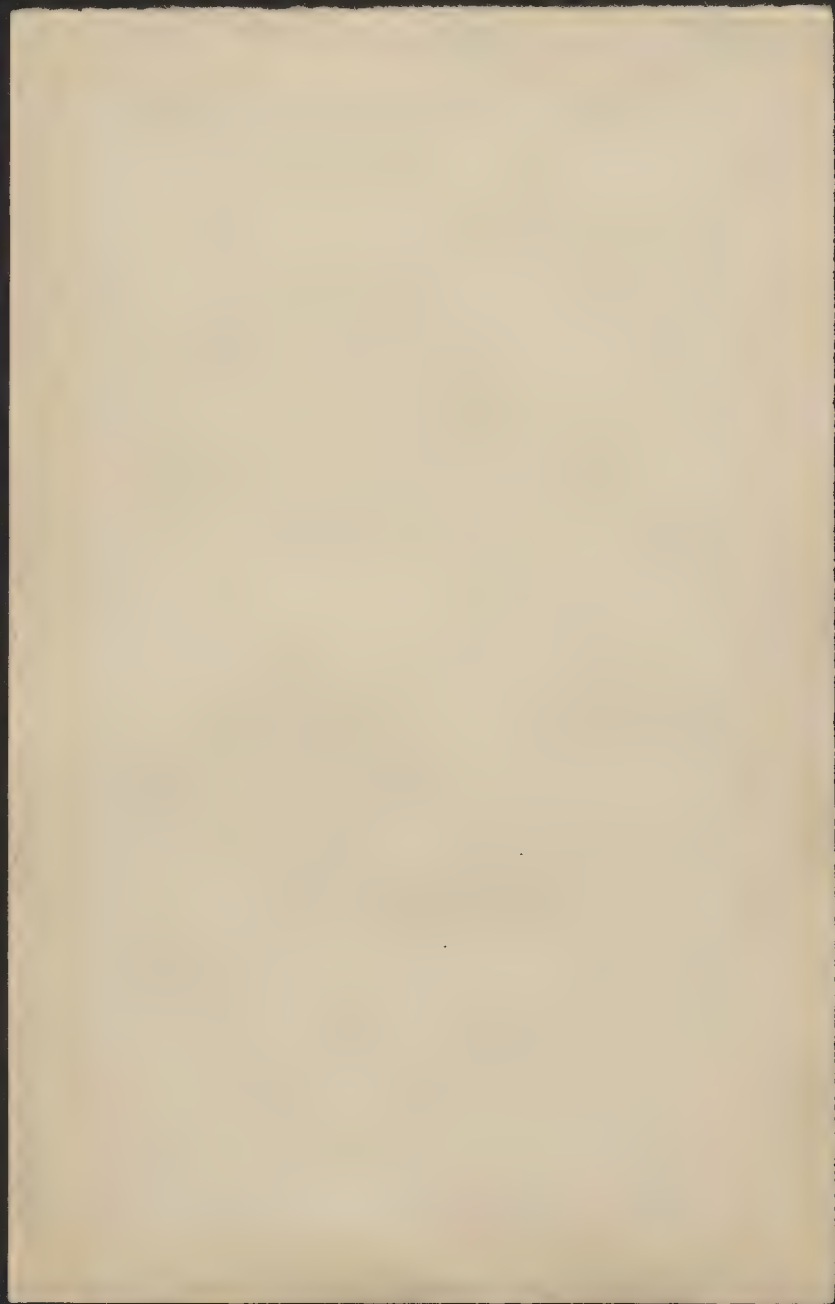
Krach - u. m. chy oio m. wyraz wniesły tu niemi
w znaczeniu upadku, pogromu, a nastoro-
wany po raz pierwszy do katastrofy giełdo-
wej w Wiedniu w 1873 roku „Wstąpienie oio
stawny krach i jego następstwa ciężyły
nad amerykańską stolicą” D. Dot. Now. now. Dm.
156 ob. Wied. 1886. 172. trawia odpowiednie
cf. Skrachiwani uż.

„Krach - krach... - co niby wronie krakanie,
słychać się daleko pierwotnie w Wiedniu i
powtarza uż następnie to tu, to ówdzie.
Ustępowanie je w banyku naczynie... Mo-
winy o katastrofie finansowej, wywo-
Tanej przez bankructwo banku „Union
Général” J. T. p. Now. 1882. 46. 1 „Dowody
przebiegu w ciągu tygodnia ubiegłego były
znaczenie umiarkowane, w skutek czego usposo-
bienie rynku było bardzo spokojne i cię-
żko przewiast dopiero krach w Chicago”
Wied. 1887. 134. 2. „Ogrodki skwiru i tego
roku „krachem”, wyjądz w ten wyjątek

komunistów, ścigane powr. więzyciel, aby
wznieć na swej mierzy... bez raportu...

J. Now. 88, 168. 2. Sept.

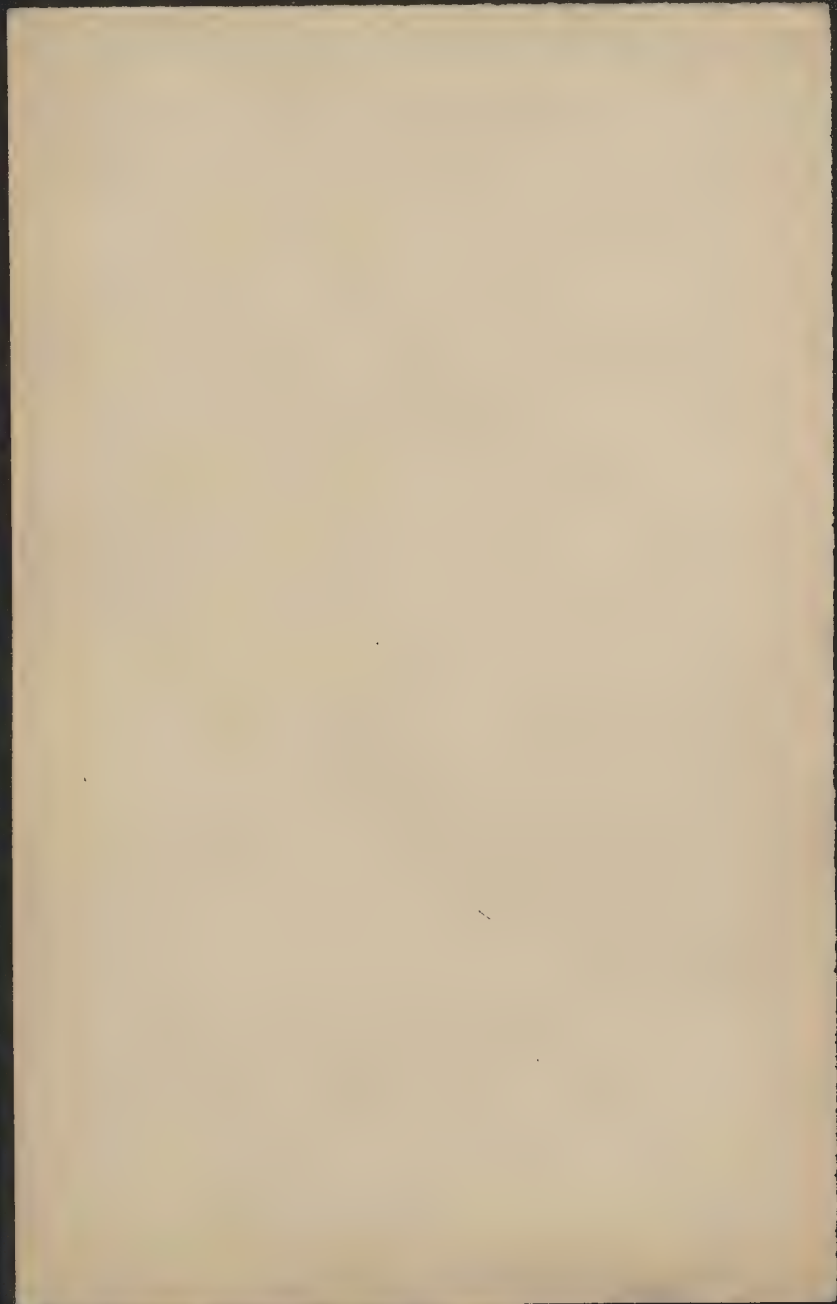
Kraciasty-a-e sto pryst. z kolorowy w kwa-
ty „Mierawki z głowami owinięto-
mi w krasieiste jaskrawe chusty”
Fl. Orz. Kuv. War. 1878. 254. „Zawieszony
siebie i dziecko w krasieiste chustki, cho-
dzą kusiąje je” M. Pol. Pais. Książ 9

Kvadrax y. m. iy ow um rōciaciōm krasowuiba
„kwaśc.” wzywamy tytko w wygracie taluio.
nym, swiętokvadrax. Podobnie jak niōtu
szuie mywate k wāyciu kvadraxia, kvadrax
kint’ uożyty botapiowanio kosta, pū kte
okweśajęcy rkeu myrak, „kłodkiej.”

27
Kragel-gla. u. pow. z niem. na Słasku: not.
niem. Bib. War. 1849. 3, 347.

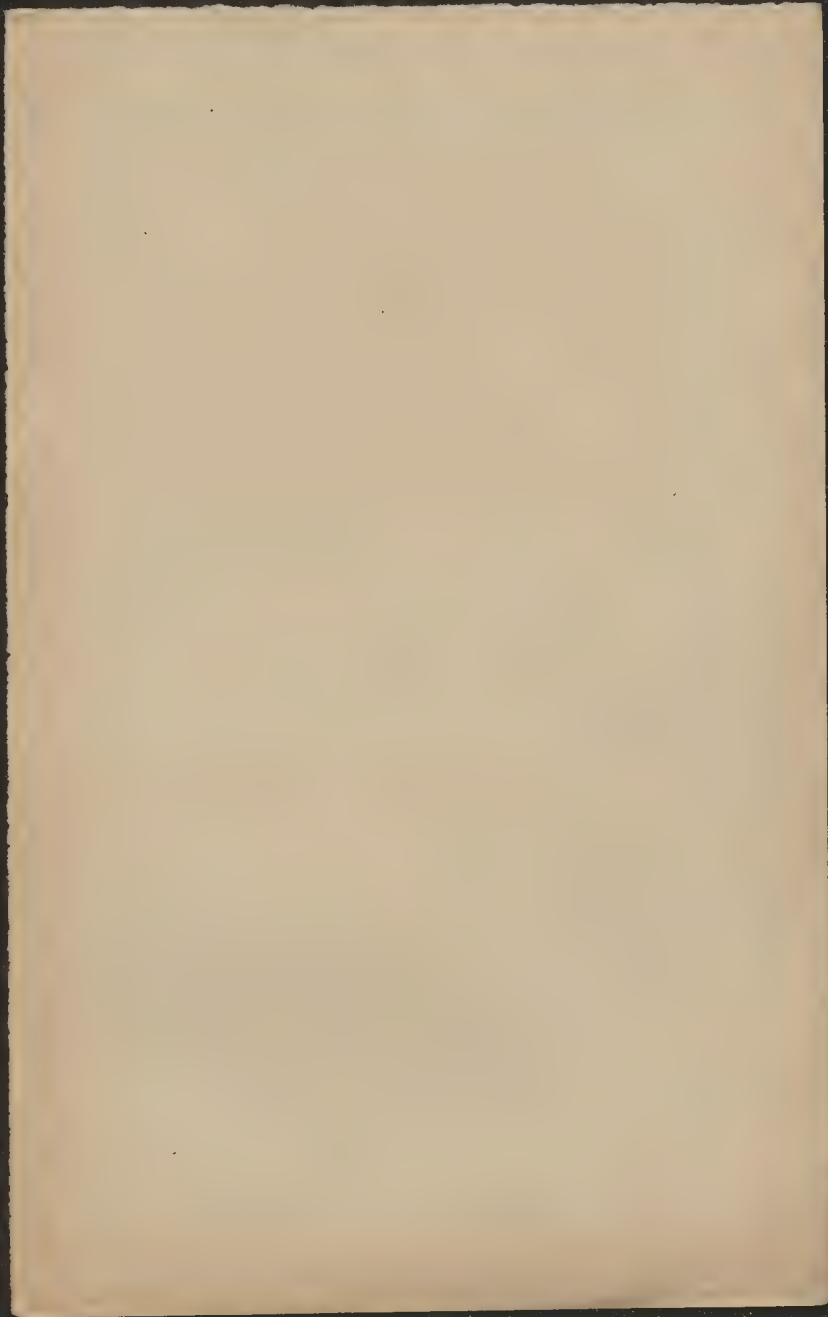

Krajac' st. a. udm. & Skrajac' dm. w grze bi-
lard. robie' bity nie uderzaję ja swoję
wprost, tylko z boku „Chciał pisać
skrajac' matkę do środka, tymczasem
sam nie zgubił.” Now. 1882. 66. Tęp.

„Kwaję oseruon do rogu” (1)

Krajanka i. i. ki. um. & w grze bilard.
skrajanie bili. & plasterki, kawałki
od krajony węgry „Ustawiono nary-
nie z wody, do której walcuno krajanki
z cytryny i pomarańczy.” Rolko L. lwow.
1886. 278.

i) & „Skrajac' kogo” — osnucie „Ta... pisać
ze ja panna skrajatem na tej sprzedary, jak Baga
kocham cię & sama nie dostatem więcej.” a...
siabienis. Moja ciociu.

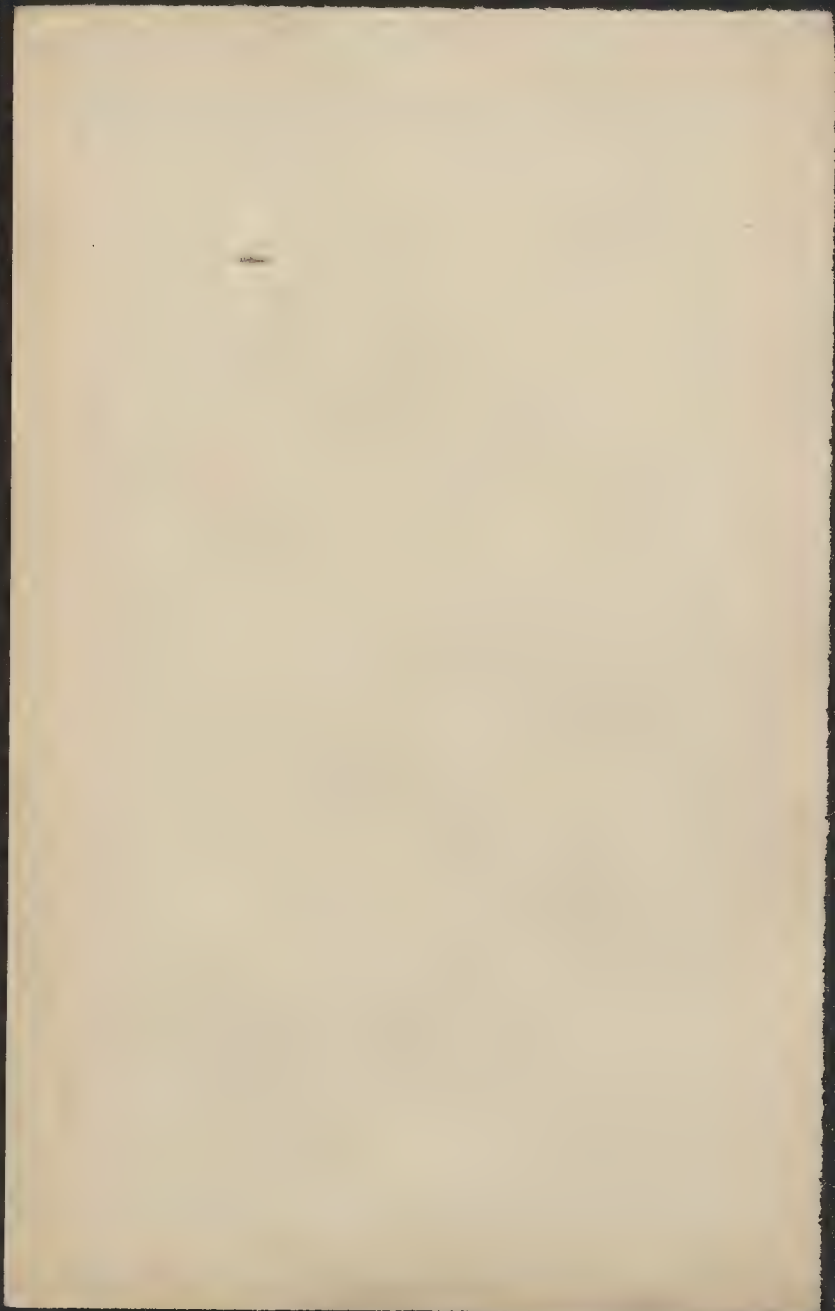
539

Krajobraz - u. w. zy ow. rum. widok jaki przed.

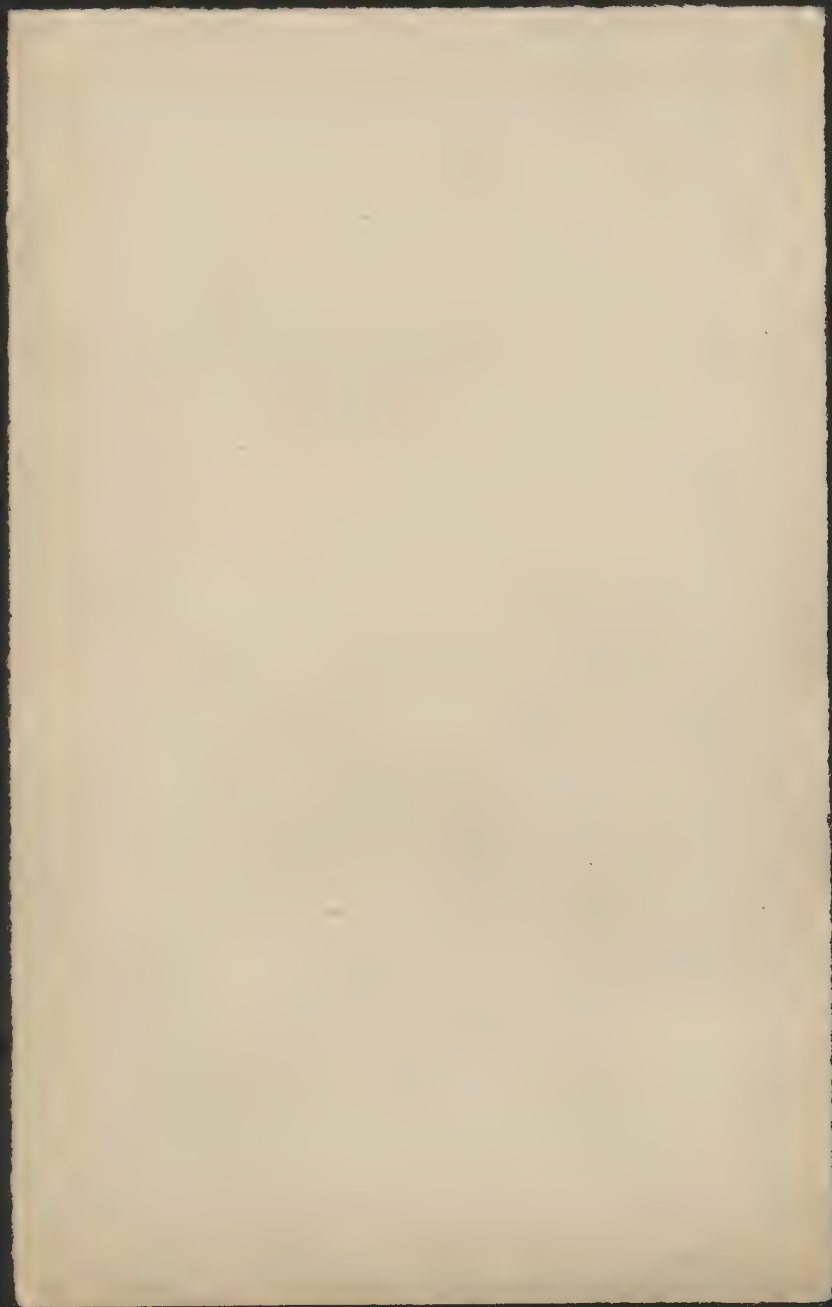
stawia ochom naszym natura, "widok
wcale nie zwyczajny, ale who spotyka się
z lasami, które przy wzgórzach i wo-
dzie już wzniesiony krajobraz stanowi".
J. Kras. 1. 13. "Cóż dzie się przed w lesie,
wpatrujesz się w krajobraz, niebo i słow-
ce" ib. 2. 189 "Głównie więcej nawiązuje do
ki przywołanego listu i kwiatu, w tem
więcej odieniu i kolorem przewyżnia się nanie-
nia znany krajobraz na lesie, po łanach
i łąkach" W. Pol 7. 257 "Do myślenia xboia,
złota ścierni połyskuje w rosie i cały kra-
jobraz się zmienia, bo bytoby cięgnie przez
ściernie..." ib. 282 "We wspomnieniach jak
odległy krajobraz namyslowały się jej lata
młodzień i sity" D. Pius Kuv. war. 1878. 242.
Krajobraz przedstawiający widok okolicy, pej-
zaz, landscape, Malow. znakat widowanie

miejsca na krajobraz "J. Krav. Na um. na
wiel. 87.

Kraków - a. m. z wawa. sposób mówienia o kobie-
cie „pojechała do Krakowa” - odbyła po-
tóg, miała dziecko „czekała ją tak nuciwa.
podróż do Krakowa... podróży dla młodych
mężatki tak upragniona, a tak strasna
i trwoga przejmująca karaniem, z której
się albo żywego gościa, albo... i śmierci
czasem przywodzi.” *Jord. Tyg. pism.* 1884. 787.
„Pani Mateuszowa po kuracji kaloco-
nej przez Doktora ma odbyć wyświade-
kowanie w Karpaty, wiadomości wprost
po drodze Kraków” *Kur. Świąt.* 1875. 30. „Bę-
dącabyt młoda, miała wielki czas jechać
na podróż do Krakowa” *ib.* 1877. 47.

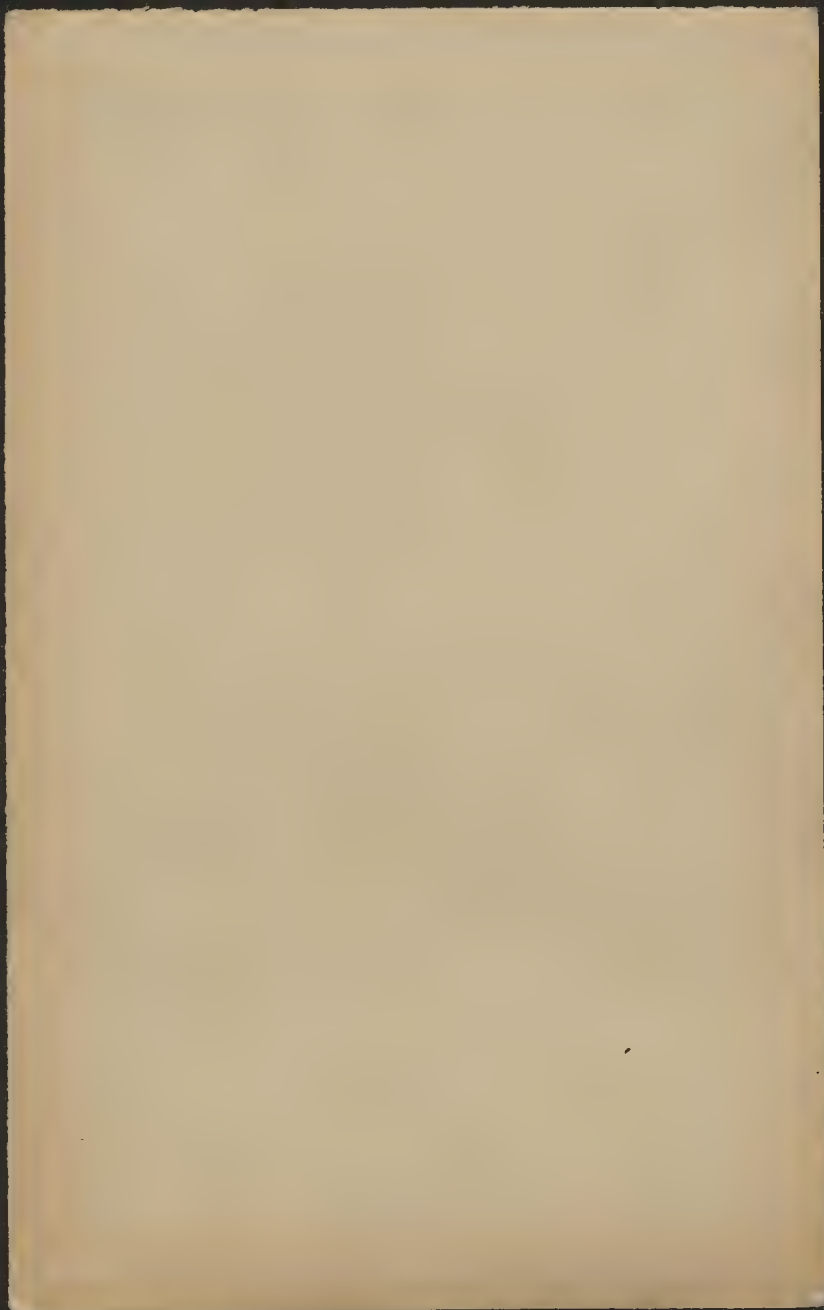

Krakowiec - wie. m. wcy wciw lic. uieuh. kra-
kowiak krahus. „Fut ja na to witytem
pewnego sporobu, ze tu gadon x krakowcio
nie pokaine oha „J. N. Kam. Krak. i Sor. 69.

Krakowka - i. t. roki - weh pruw. Podlasie - narwa
stiohi' Damasceny.

Krakowiczek m. i. dob. Korkowicz.

Krakus - a. m. sy-wo. um. krakowiak z rolnictwa
z ~~przebiega~~ lekkiej jowady, utworzonej po nawa-
pienawcy w ostatnich latach krępkich wojen.
Świego z roduwitych krakowian i nawa-
nej od krakowian chłopskiej suchmawy stary
cej, jej ka mundur. to regularne wojsko
krakowian krępkich. nie było krakowian i nawa-
jęz umowa w 1831 r. ; ręką z powstaniem krakowa
polegającym jest powstanie rolnictwa powstaniego,
narodowego „ O Krakowianach dziełach umów,
a powstanie w starych. umów staropolskiej krew
w. Pol 9. 4.

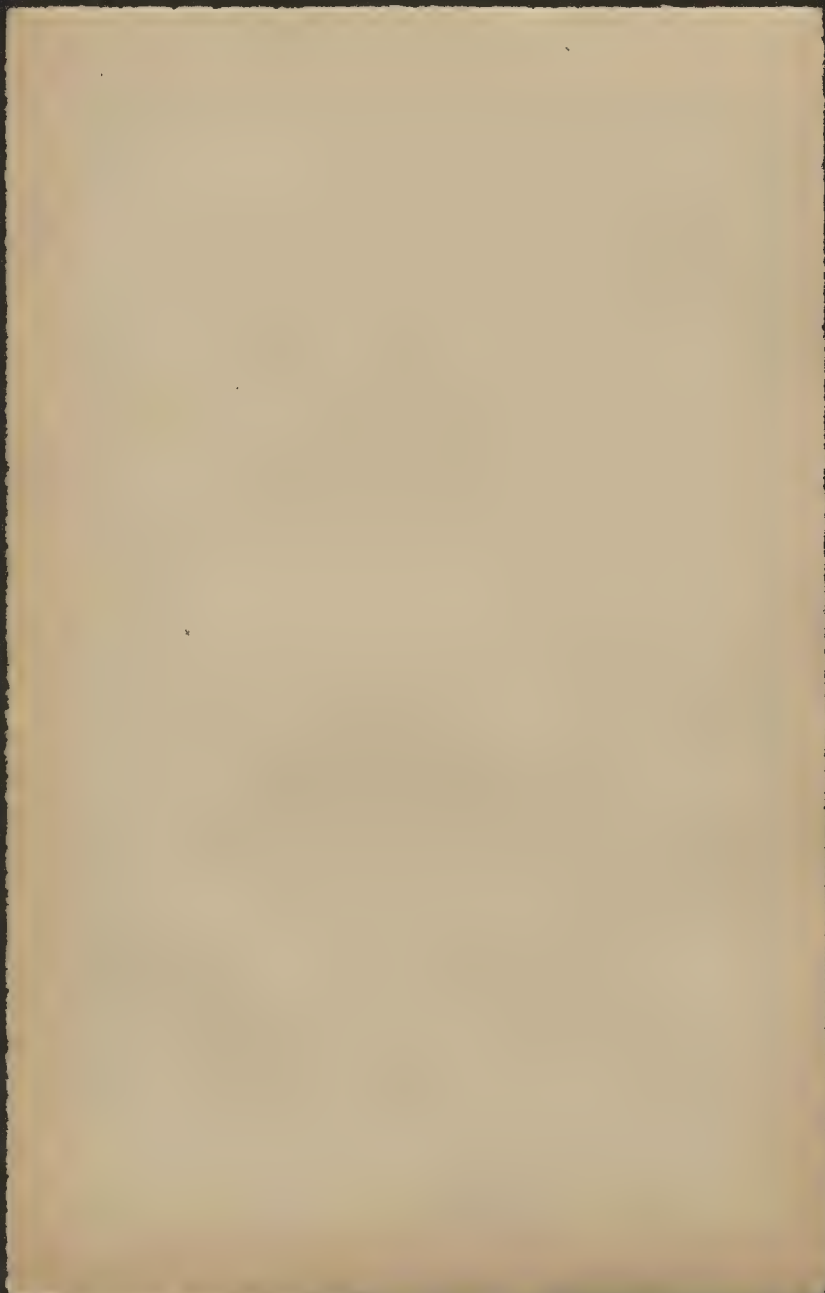
Krakuska-i. i shi sek um. czapka przez krakus.
wiałow oraz krakusio w wojisku wry-
wana, Partek w krakusce z piwtem
piórem. "K. Chłed. Sylw. i."

Kramarz - a. m. z karłow. lud. Kup. kiedyś, kiedyś
wz. „że starzynek, jakiś z towarem) z
tytu na sobę nosi.”

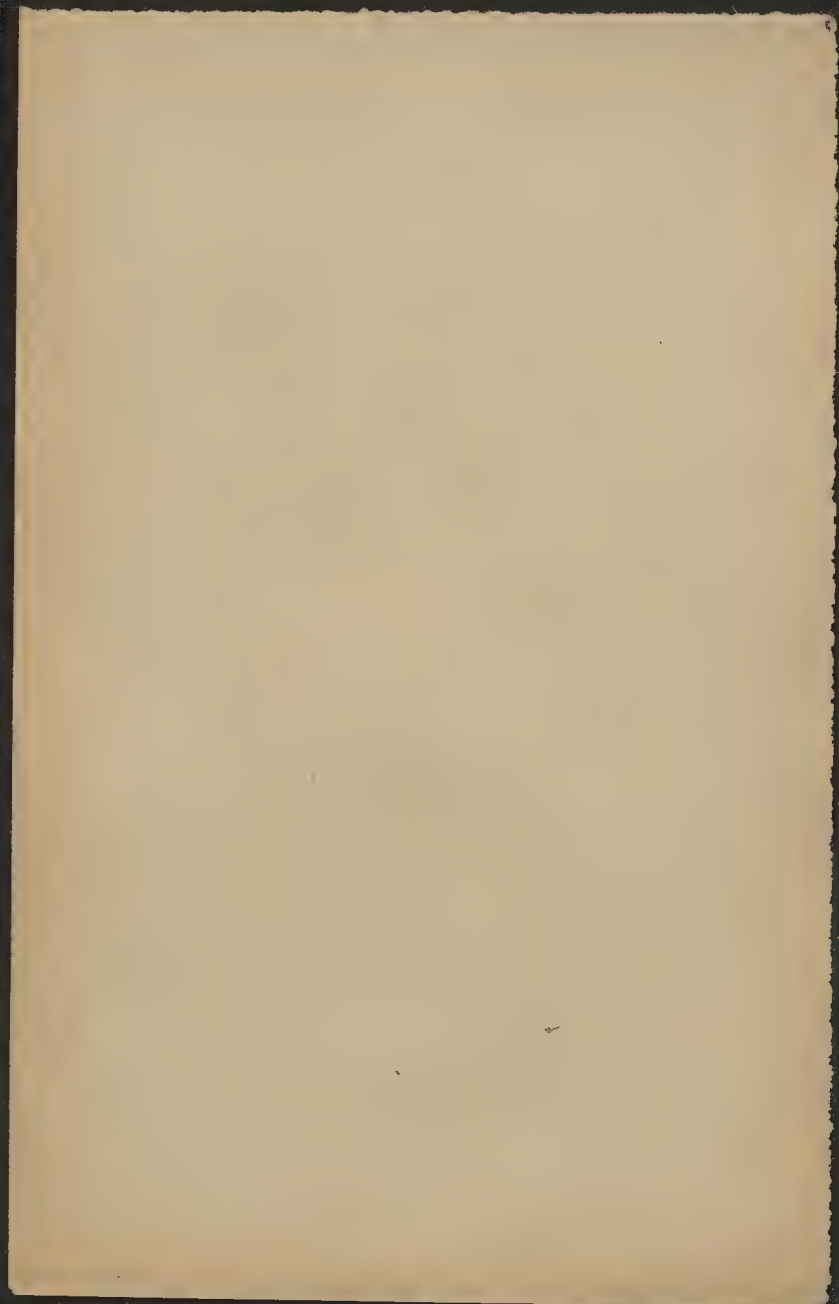
Kram - u m. my-ów m. z bez t. m. p. m.
kłopot, turbacja. Wykonat cieniutki stalowy
w kamieniu wydrukowania. niemi niemiatis.
nowej edycji Kennedy Doshiej. Każdy atoli z
kierow. wylęły do składowia, niemiatis ka-
mieniu ledwie nowej pracy. Trzaski jemu
był kram z kowetą, kowetowanie trawili
wzrost lub nabawiali się niebezpiecznych
kierow. - Dus. lit. g. 35h.

Kramarzy u

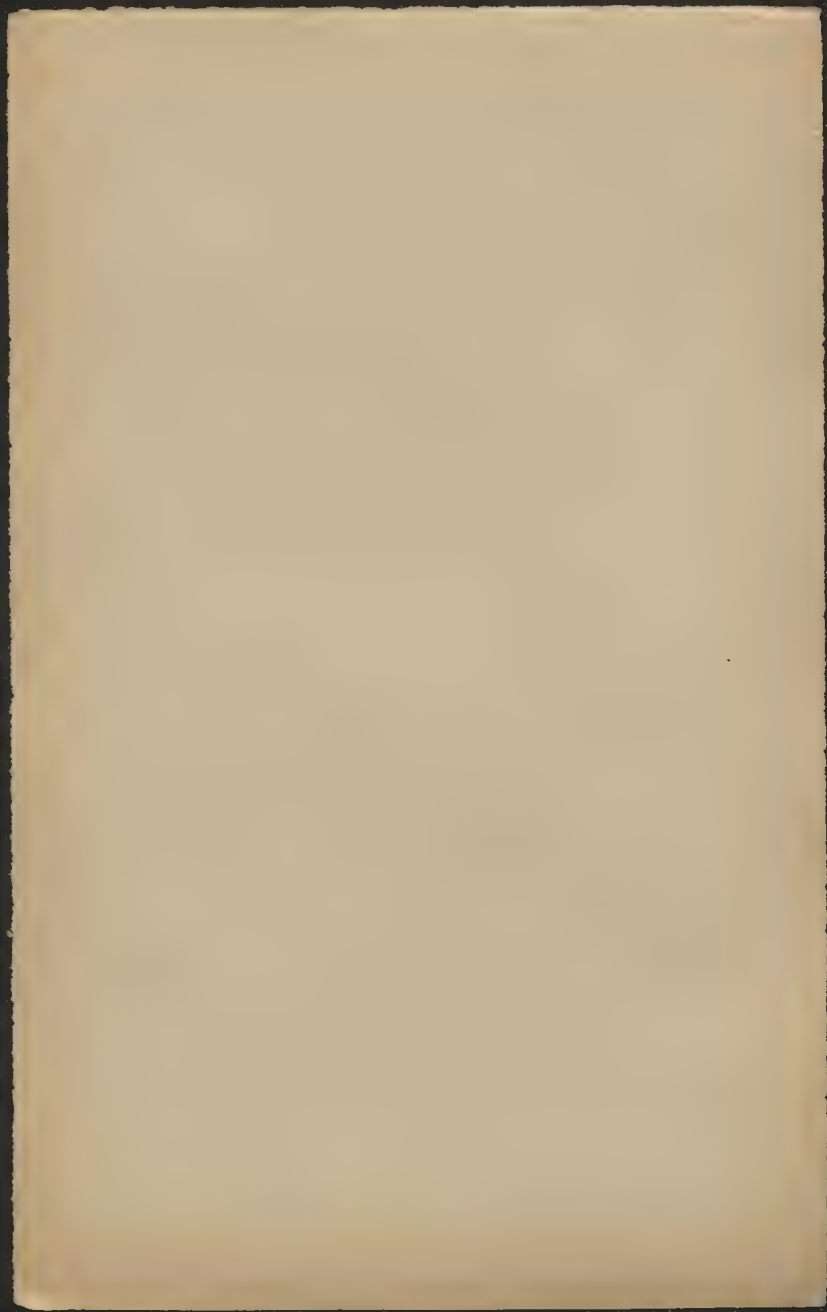

Krańcowość i. t. ^{ści} ~~ści~~ tam. posuwanie się do
ostatnich granic w przekonaaniach
„Milej biedniemu wroclliwy” bezkolowej
potemki i. t. now. jednobronny krańco-
wości.” Ogłosz. 1874. 1.

Krańcowość a. e. strajny, nie sumyru
krańca sumyruję się do max. nowat.
posuwają się w przekonaaniach do osta-
teczności „Krańcowy demokracji”

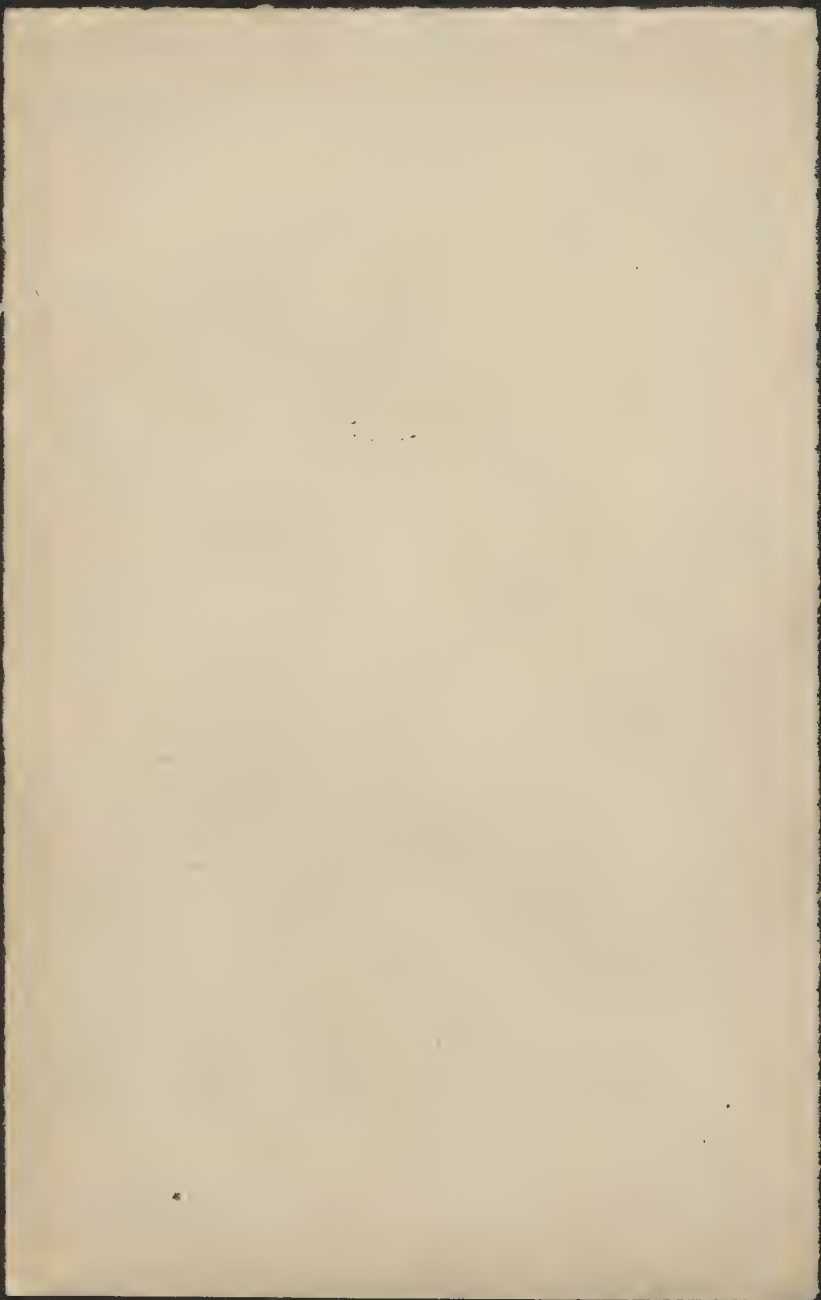

Krankpoter. twa. m. try. ow. mu. pow. Galic. „fe-
den z krankpotowu opowiadat, ze cho-
wy steciat z lorka i chciat go udu-
sic; byl to doktor wpiatala" G. uar. 1882.
288. 3. ?

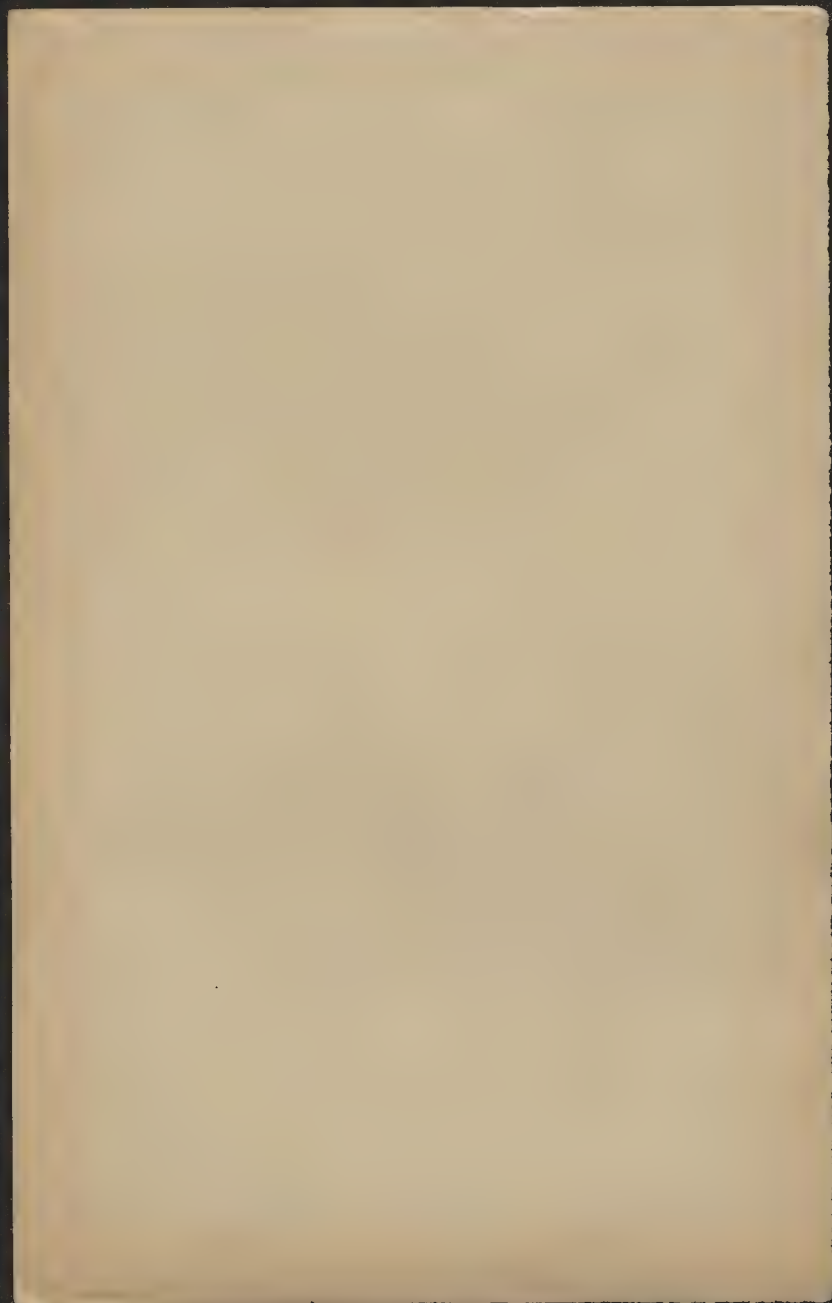

27
Kraprot - u. m. ty - ro. m. m. sukno czerwone far-
bowane krawciznem marmannym zwanej 'ter'
krapcem „ Kraprot sukno czerwone. Kline
trebawne dawnoji kawalerji narodowej wy-
wali, jest to francuskie garance. „ M. Kraj-
wemyh. 2. 294. ~~294~~

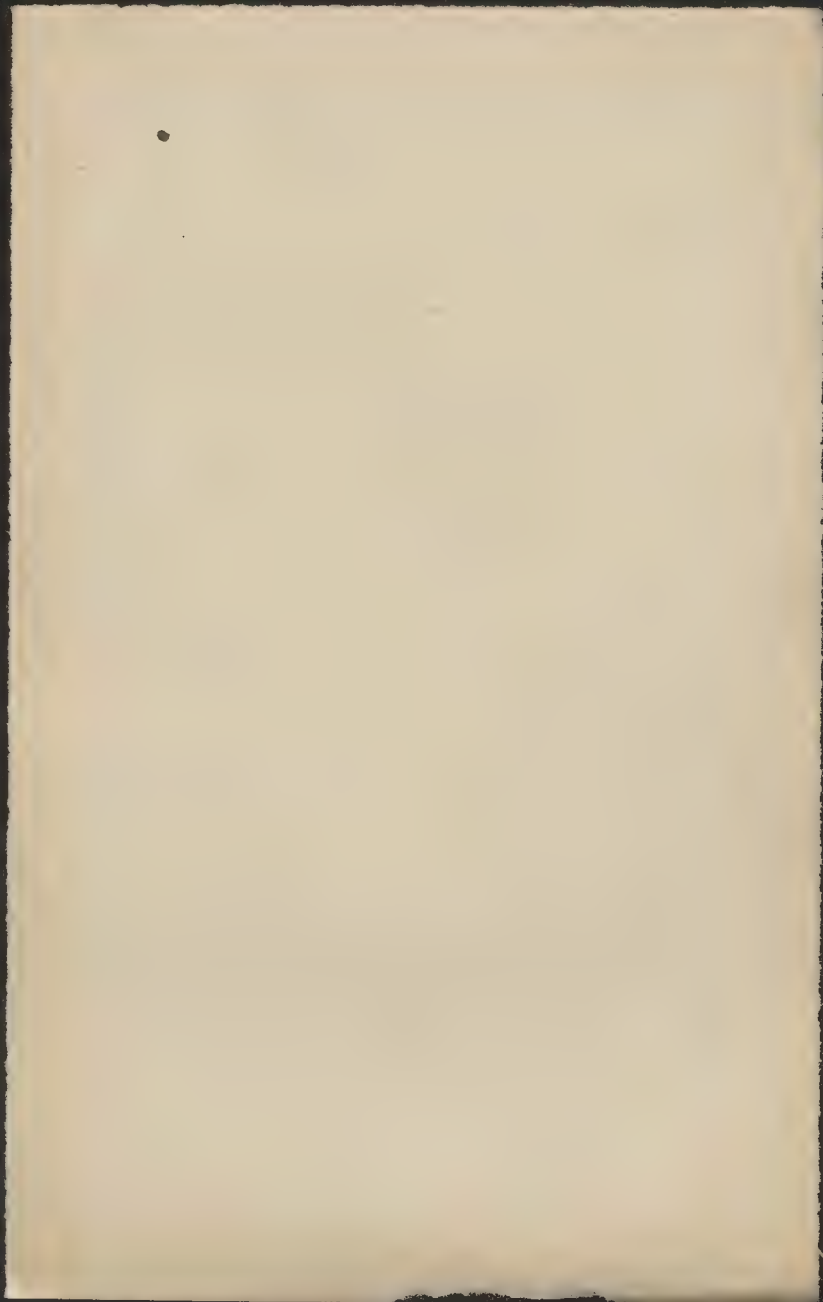
Kraprotowy - a e z kraprotu „ Nadzie-
gusta chorazjiu kawalerji narodowej na
bialych kurtkach, w kraprotowych kurtkach
srebrnym zdobionem naskamienowanych, w
kraprotowych rzytach „ M. Kraj. Wemyh.
2. 9.

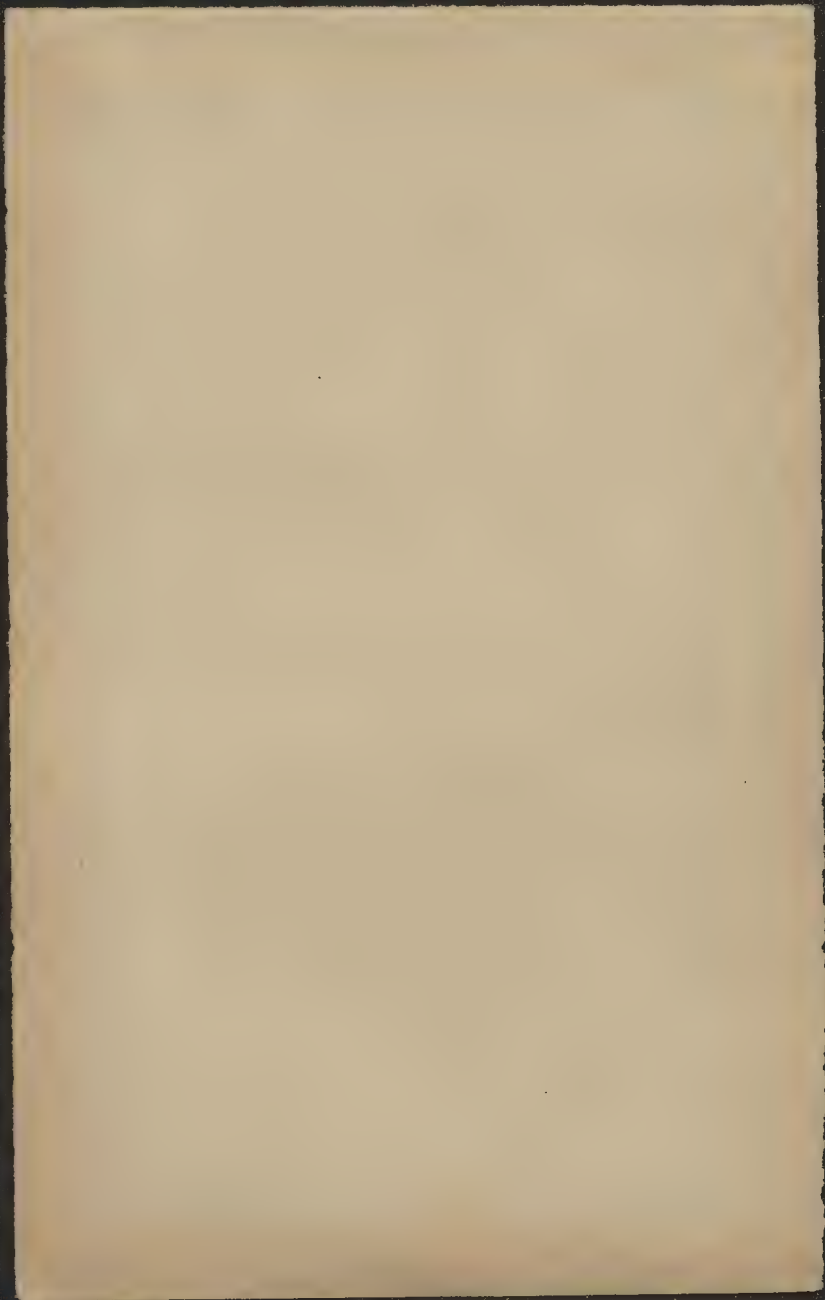
Krasawica y. i. ce um. ross. piškusi, kobila
piškna "Cova na lidno morinoz dno
Dica, a cōv nadriemciitih piškna
krasawica." Ad. Mich. 2.18.

50
Krasowai ^{f. kracie'} st. ix. udm praw. kwitnie "Pod koniec
maja na zielone swieta zielone klosie
krasowai powstalo: mry sie jak fala polam
ka bogata, pył chleborodny jak dym nad nie-
lata" Wt. Syroh. Gaw. 21.

Kraszanka - i. t. ki mu. prow. pisanka, ~~nie~~
farbowane jaję wielkanocne „Farbowa-
ne jajka tak zwane kraszanki” podmas
święt wielkanocnych.” Ł. Pauli 31.

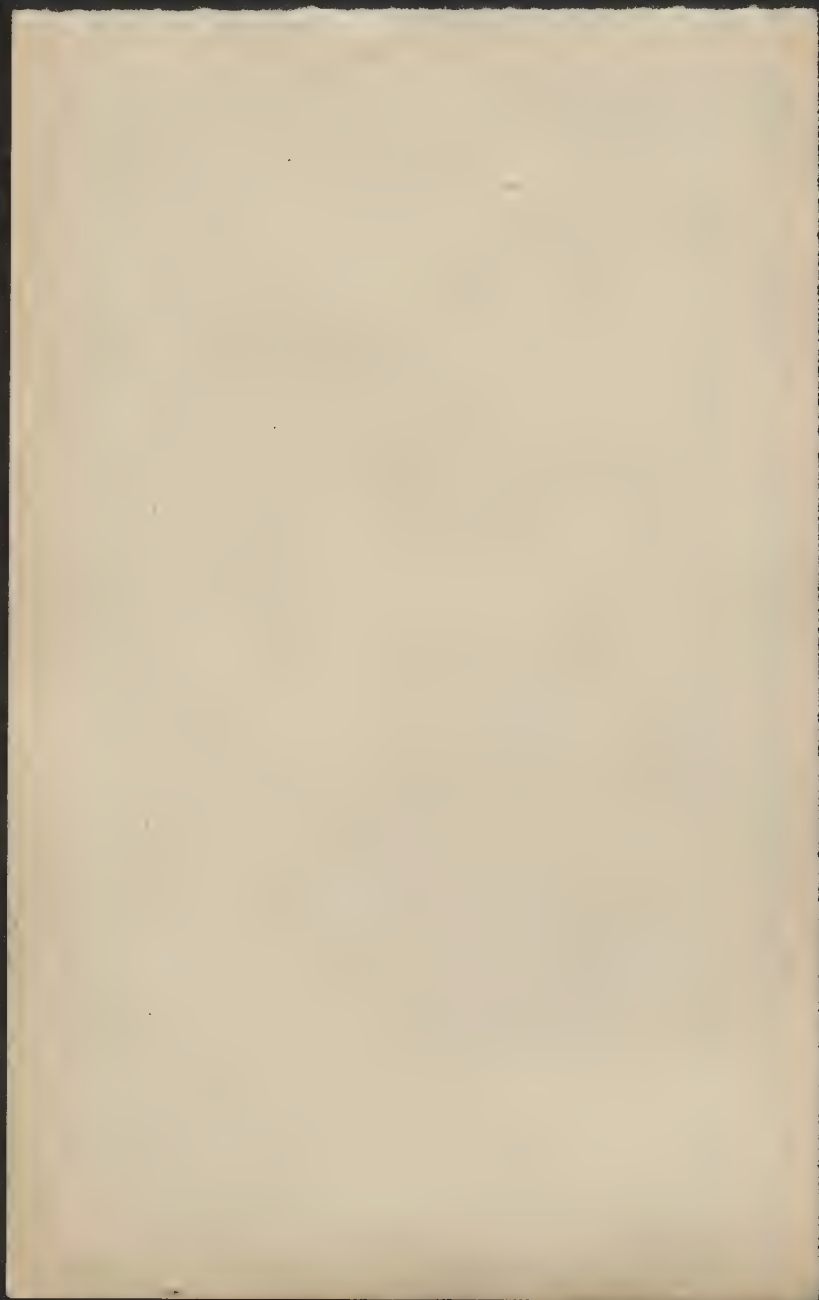

Krater - u. wy mu. z groc. czeleści wulkanu!
 Kłósy tenże wybuch „Podwórnik
 spotyka co krok odwarde parowe kra-
 terów, kipiące lawą we wszystkich.”
 Sluwa 1886. 223. „Digos jak karyfova
 ginie... tylko w czeleściach sagarów, wre-
 para, jak w kraterze zagastych wulkan-
 uów” Ad. Mich. 3. 115. „Wojna domowa, ni-
 by prątkimiona, wżata jednak jak wul-
 kan podziemny, szukający odpowiedniego
 do wybuchu krateru” Grom. nauk. i liter. 14.
 365.

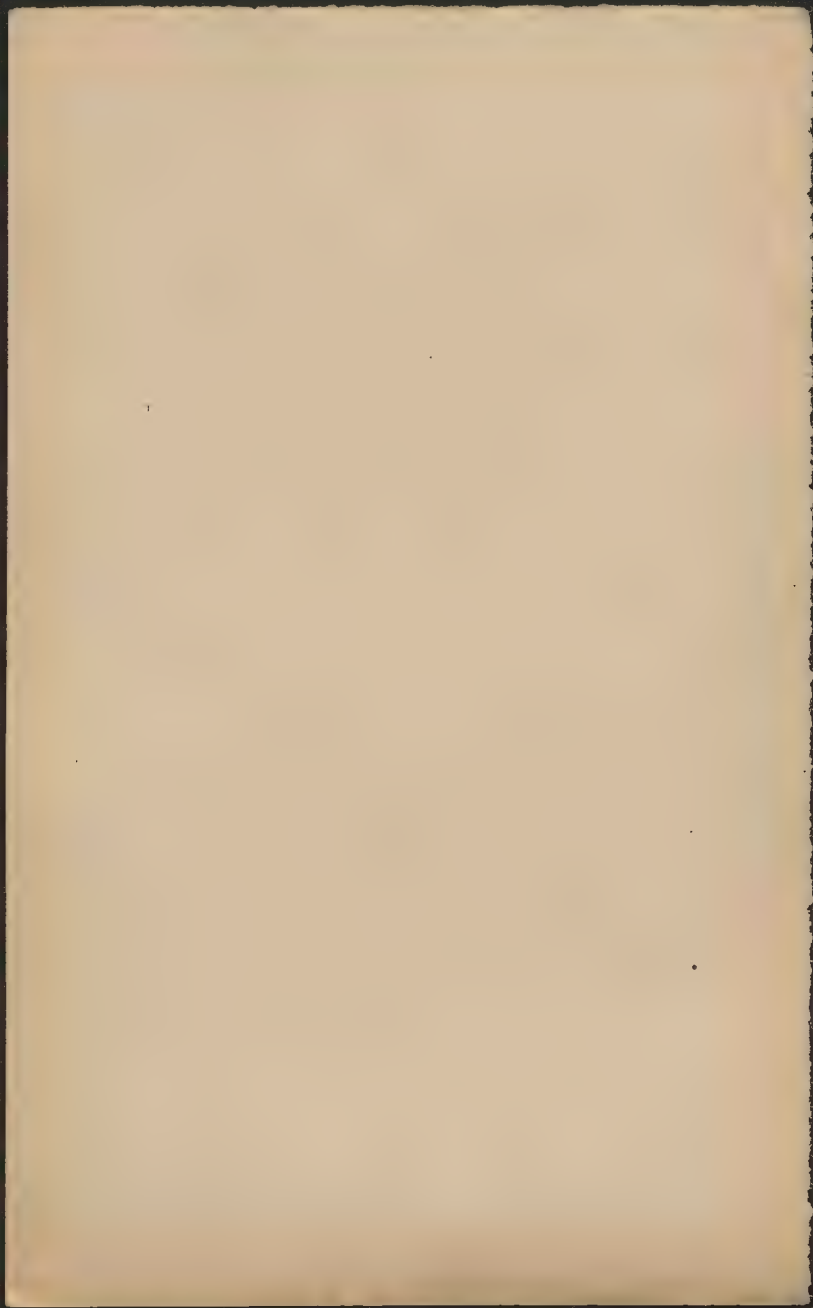
1870

Received of the
Hon. Secy of the Navy
the sum of \$1000
for the purchase of
the ship "Albatross"
for the service of the
Navy.

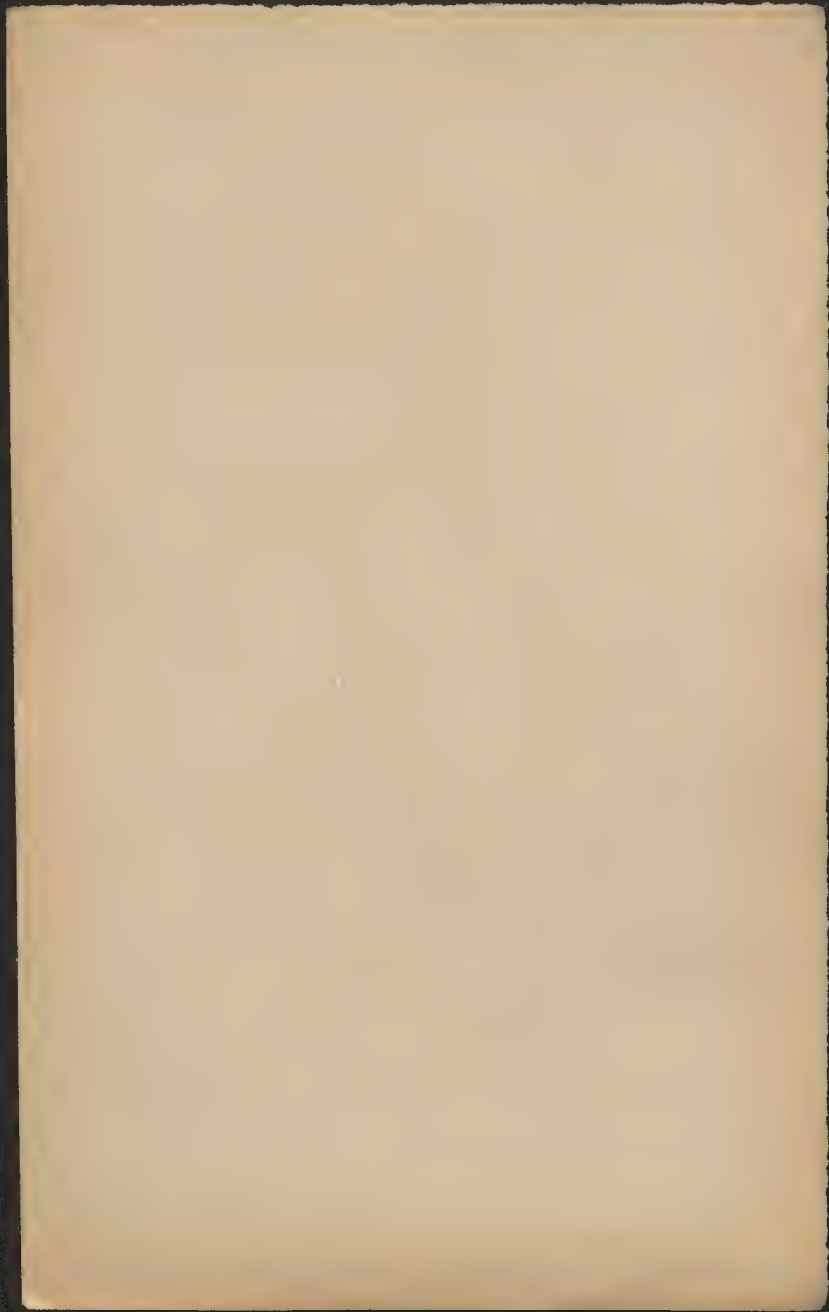
117
Krawatka - i. z. ti-tek m. franc. krawat wq
ki pasek materji, z kokardą, kartką
cy dawniej wiymaną chustką na rące
lub krawatki „Na rąki jarno niebieska
krawatka” J. A. v. 1. 1, „Dawno mi białą
kamizelkę, i białą krawatkę” A. Wilan.
Tot. 1. 175.

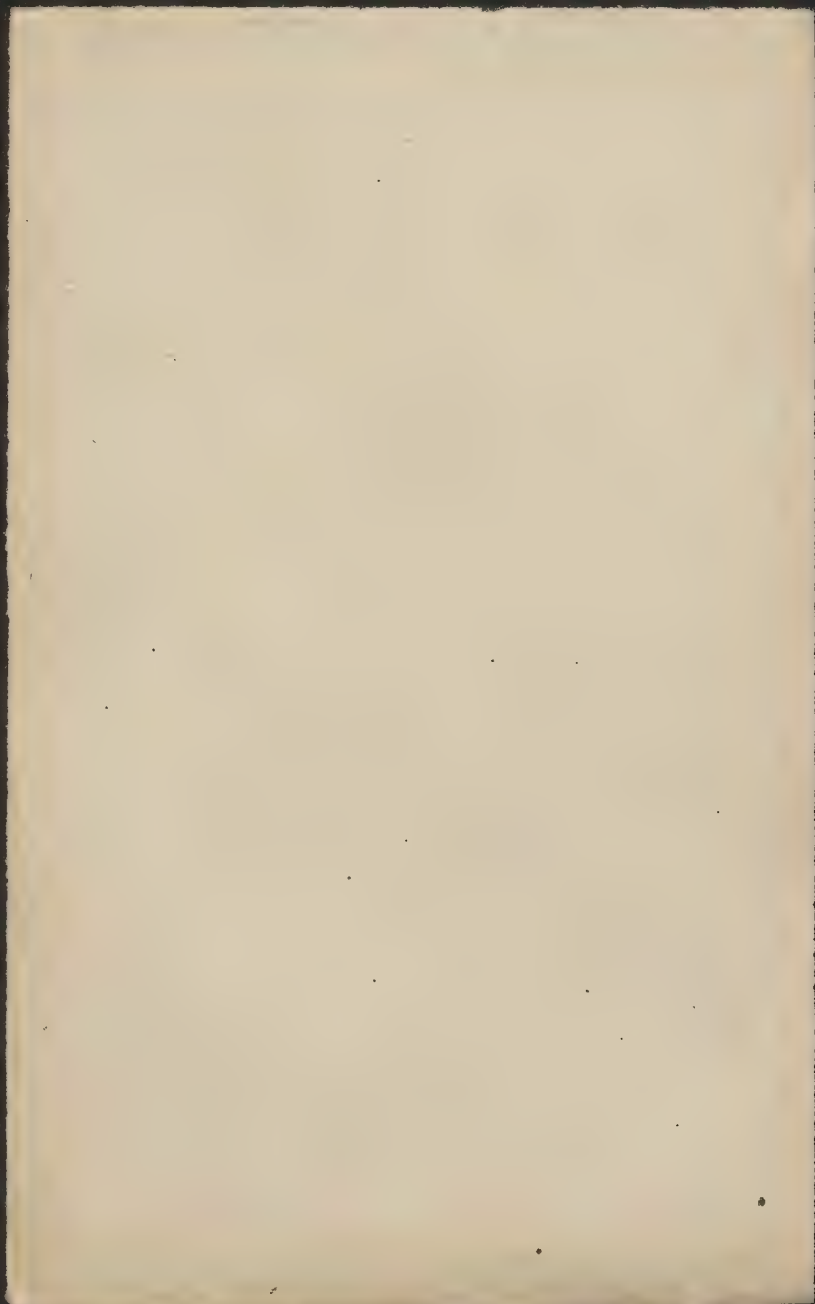
Krawcowa-ej. i. we-ych um. & trudniła się
krawiectwem. W Galicji mówią Uwawczy-
ni-i. i. nie-czyi um. Uwawczyni uładof
mimo w kwoje i' racyi porwukuje rajs-
cia.." Dr. pol. 1888! 16. 2. wstom.

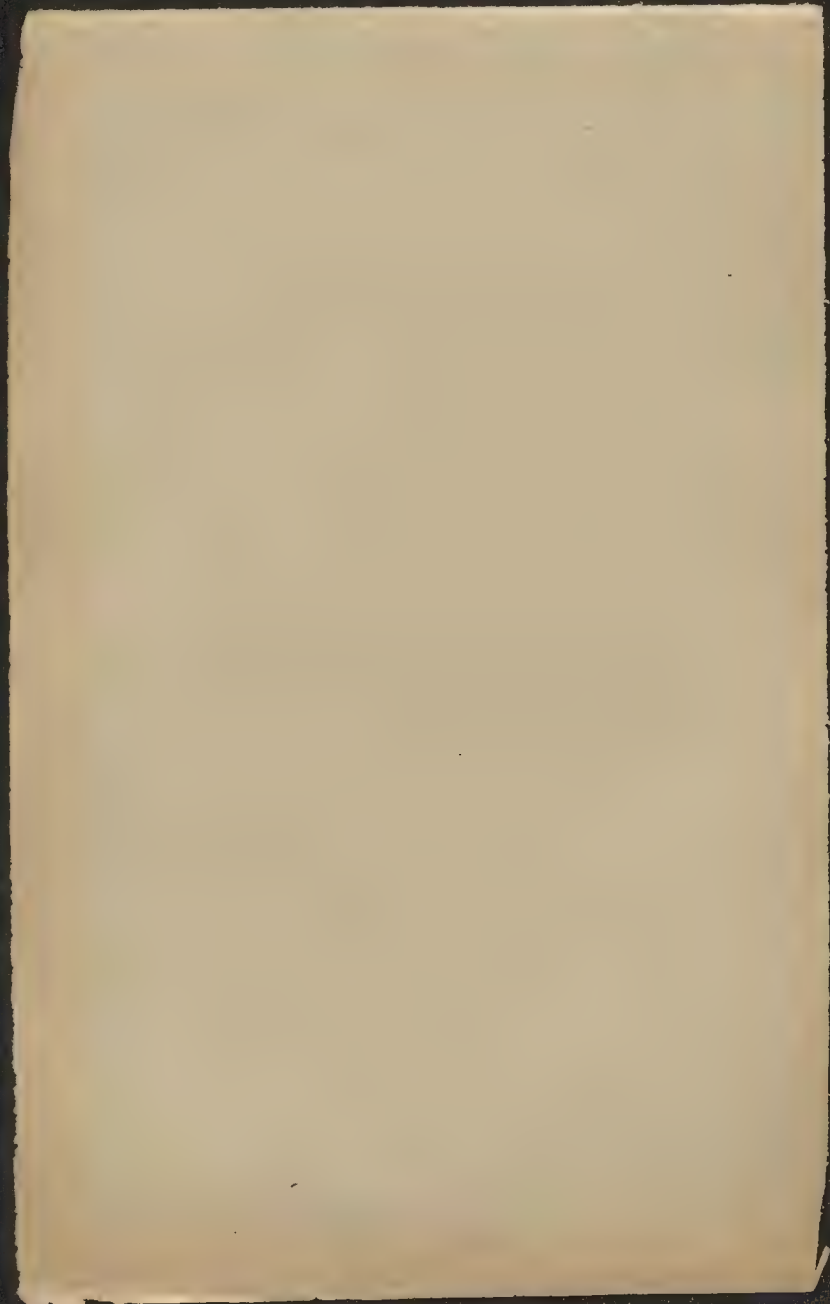
18
Кравецкына - у.і. б. краві two, рэмісто краві
wiechio „Wadolunia u kwoju i skyciu pro
wadkita krawiecckynuz poru kitha lat
na swojis rybz” Dz. pol. 1888. 16. 2. Ojpor.

31
Kraglutki-a ie ze wsiayskich stron obrazely
„Na kraglutkiem korpusiku, osadno
na lewja glowa w krotkie marbowki”
J.T. Kram. 46. 8.

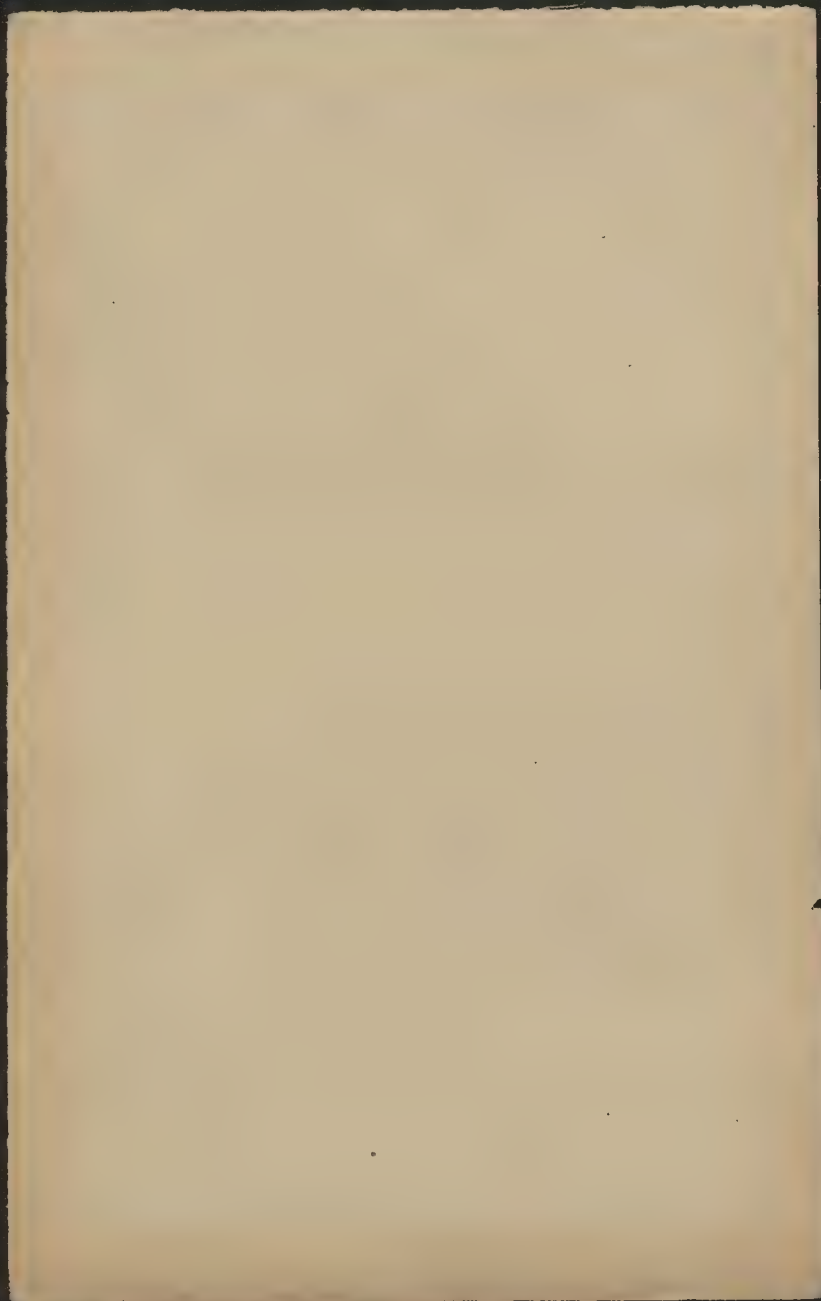
Kragly-a e okragly " Był słusznego wro-
stu, wrochich ramion, nie otęły ale
w miarę kragly " J. K. 31. 21. " Wy-
ruka wyroba w kształt kragly molo-
na " S. K. pow. poet. 3. 13. " Dotknął jej
piersi i ucał, że ma pod ręką dwa
kragle i jędrne jabłuszka " W. O. Do-
kaz. 2. 271.

Kreda - y. i. rdb. Kredka - i. i. §^{ki} „kredka, a kredka
ryj” - oznaczono wypracowanie „kilku
kremowinowych rodzin poprzedza zime w
miastach, wiekszość wszelako i to wiek-
szość znowa, nie opuszcza wioski i ryje,
jak to mówią, a kredka w rglu” wiek 1888.
7. 3.

12
Krehtae - tat - chco st. m. i. kn. chragkai, mo'wii'
nieuyranisic, chragkajze "krochke viedt
naprociwko podkomornego" 1. 1. 2. 6.
"Ehe.. ehs.. - krehtat knigis, vachajze frakesu
jahniesu kowownego." ib. 12.

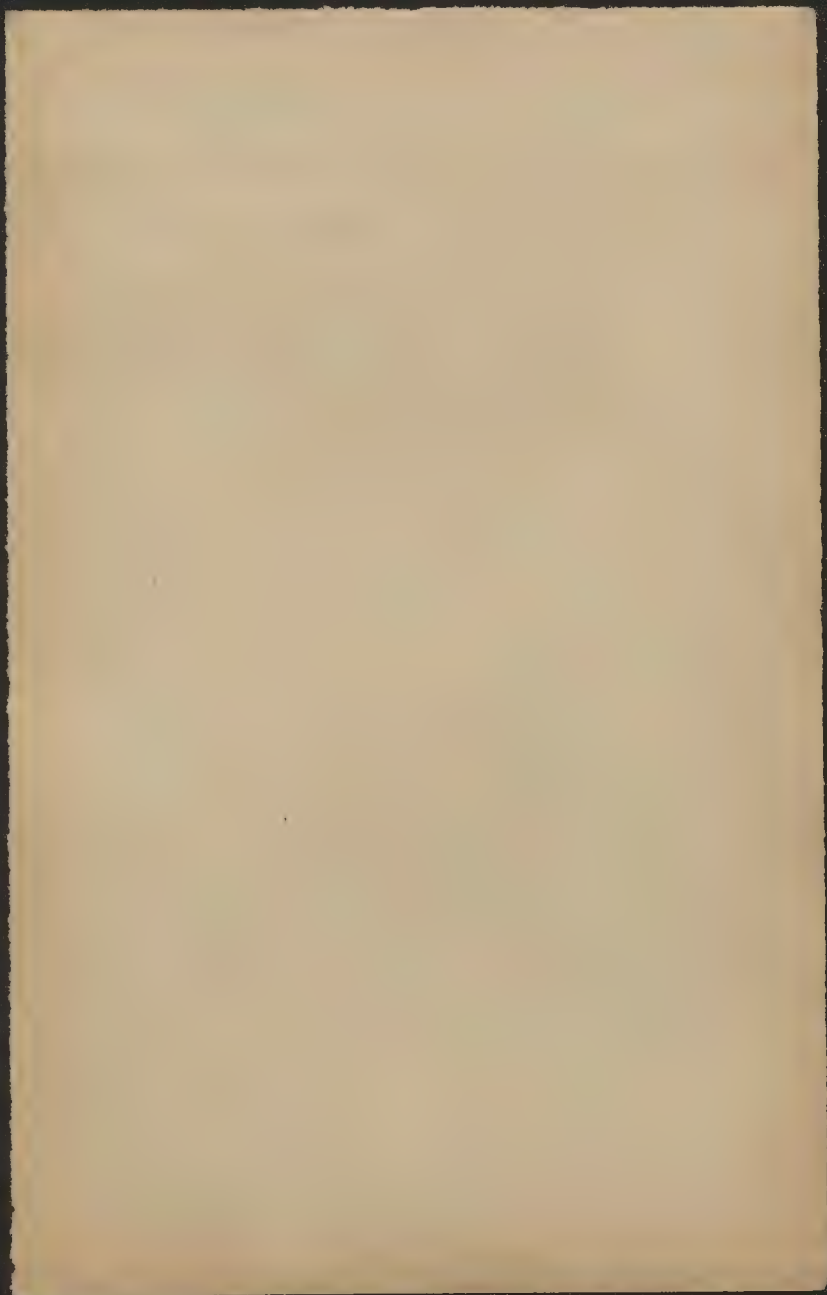
3
Kredytówka - i. t. wki - wek un. hand. giełd. cekcja
kredytowa " z wartości spekulacyjnych
kredytówki austriackie podskazyły
o 4 marki " Kur. Warsz. 1887. 325. Dod. por. 4.

Kremacja-ji: z. palenie ciał ludzkich po śmierci

Kremacyjny-a-e, tycający się kremacji.

"Mają być wprowadzone w Lwów aparaty kremacyjne do palenia ciał umarłych" G. Lwów. 1887. 266. 3.

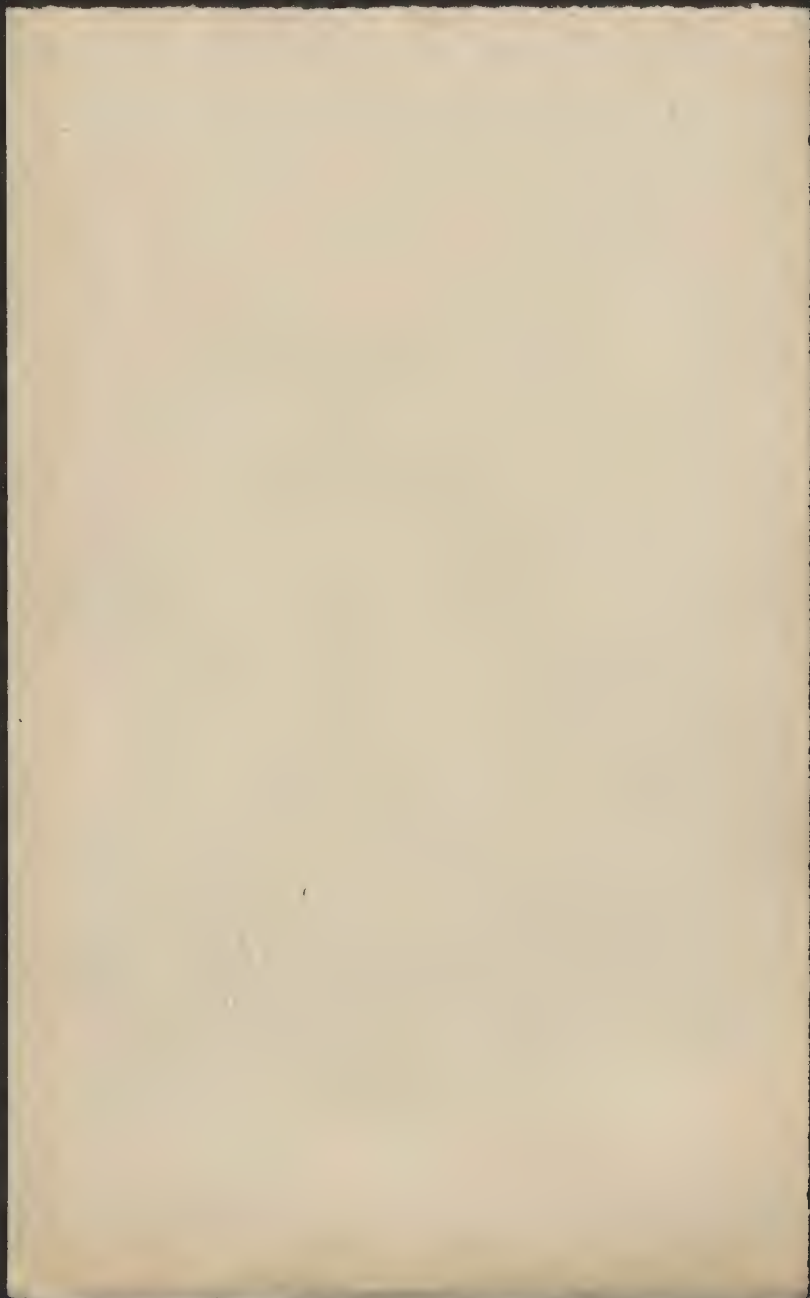

Kreol-a. m. le ów. um. Kreolka-i. z. thi-

lek. um. z hiszp. Criollo, indywiduum
 czystej krwi europejskiej zrodzone w Am-
 eryce zachodniej wygi pod niebem swego
 tutejszego „Kualant” mityczne lity, jakis-
 mi go niekiedy pishno kreolki, lecz i
 najpishniejsze biate panie obdarzaly
 Prew. nauk i liter. 14. 471.

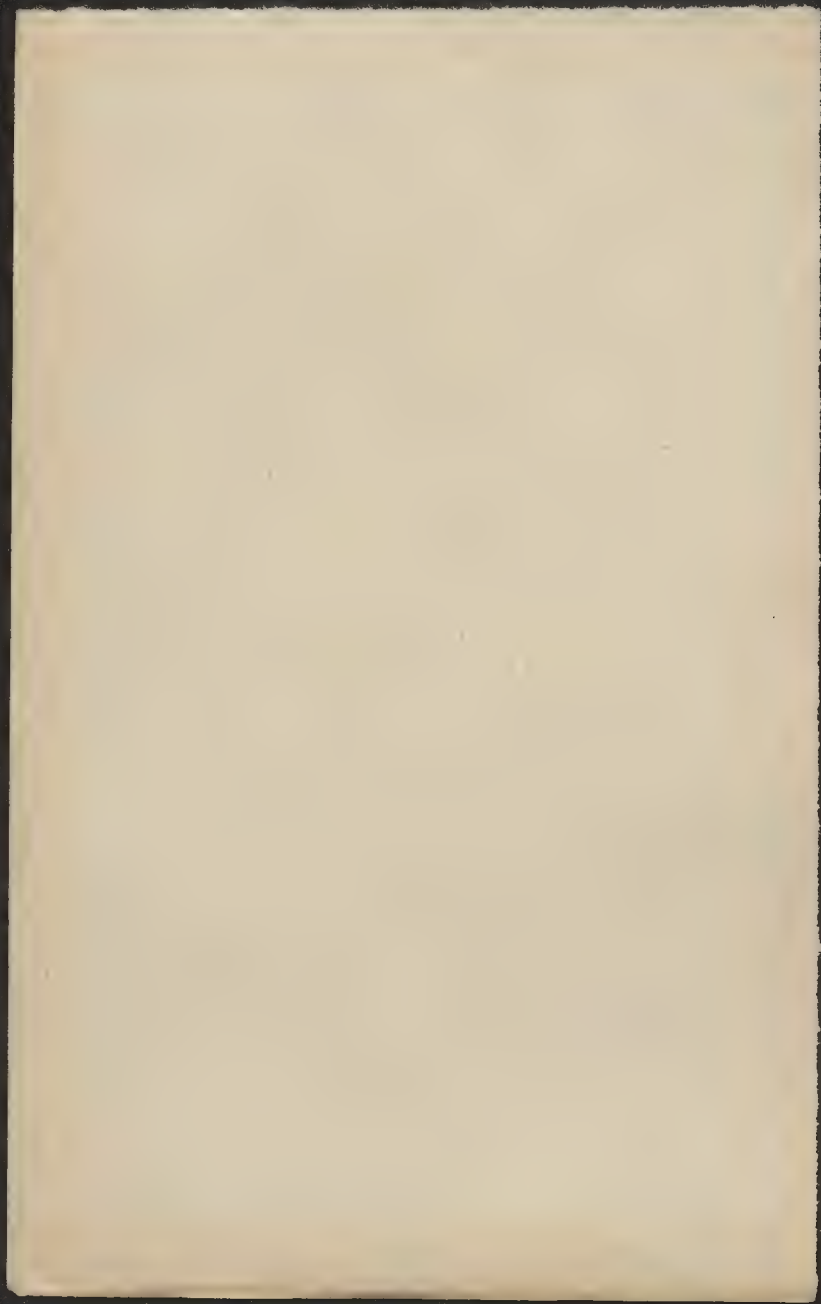
Kreowac sta. ndkn. tai. tworzy, ~~wzbić~~ kogo
 cnu, mianowac „~~wolno im było~~
~~oddawać tej gruntu u wieczyśle, dzierż-~~
~~wo, podług praw feudalnych~~ „Stawali
 się powymie towarzysza wstąpiła
 imi gruntu zdobytych: i wolno im
 było oddawać tej gruntu u wieczy-
 śle, dzierżawę, podług praw feudalnych,
 nowo pozer nie kreowanymi baronami,
 hrabiami.” Przew. nauk., t. 14. 168.

Krepina - y. n. ny mu. z franc. zwitek wotowio
w tawnych poplatanych, shiray kobie.
tost na podkladke, pod wlosy, aby ten nay
dawaty us obfilyeni.

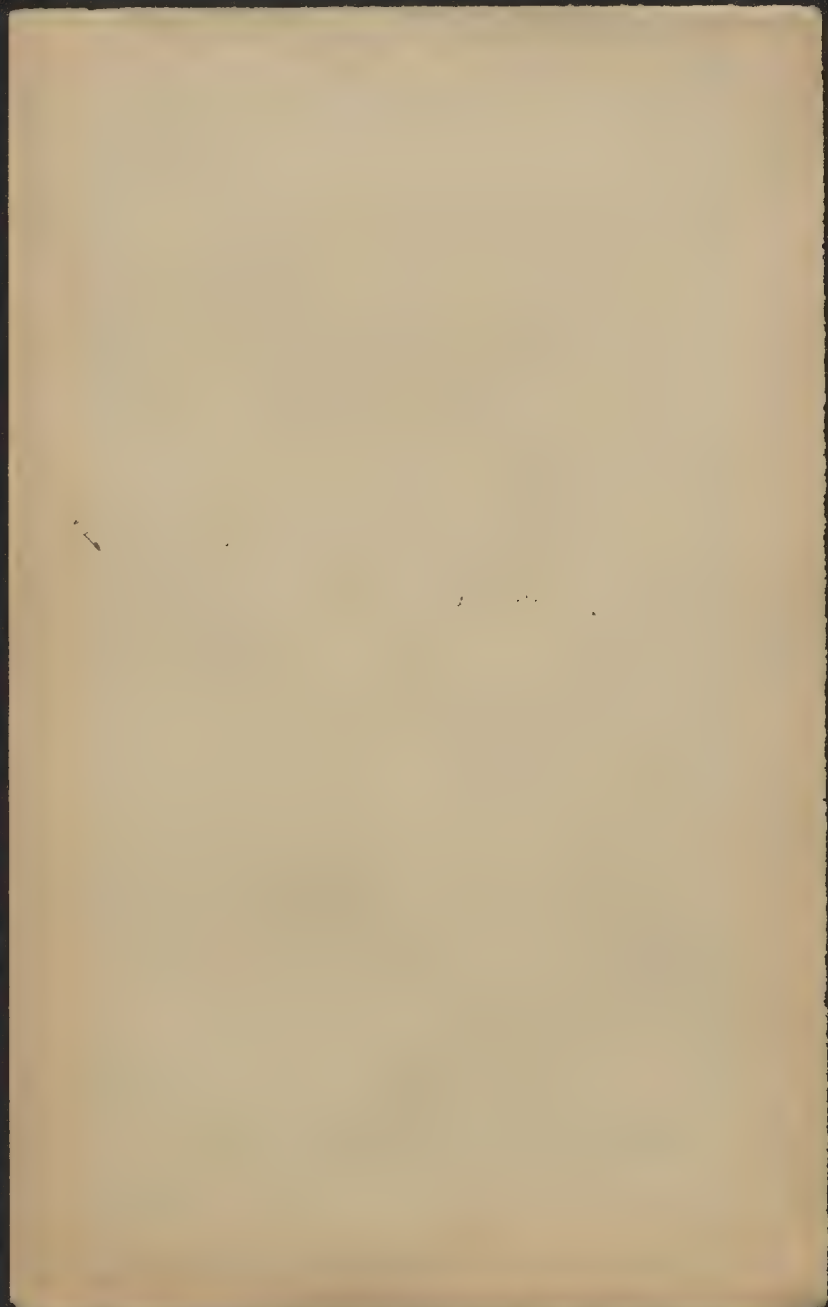
Kres u. m. & absol. in plur. Kresy wo, ogólnie: po-
granicza kraju; ściślej tak nzwano wschodnio-
południową granicę Polski, a obecnie i zachodnią od Prus „Pogranicza od Tata-
rów i Wołoszyczyn, a północną i od Kozacy-
zyn, strzegły niekiedy chorągwie w drugiej
linii rozciągające od Dniepru do Dniestru.
Linie te nazywano Kresami” W. Pol. 3. 95
„Od kresów dniepru rycerza witano” ib.
42 & notou. słowia wojkowa na tychże Kro-
sach „Był to stary bywalec, z wielkim swo-
mem na ciele, to z Ukraińskich Kresów
pamiętka” J. Dzierżk. 8. 18.

76¹⁰
Kvescypływa - y. k. wy mu. z tai. los, kanyera,
poprawa bytu „Okolo połowy 18 wieku
- Niemcy były kraina uwarzeni dla Wło-
- chów i Szwajcarów. którym się w domu
siedzieć nie chciało a woleli urzucen-
- wiele wresztających po dworach kró-
- cych i kró- kich smaku tego co u nas
nawet kvescypływa.” JI Kwas. 2. 7 let. wojny.
1. 2. „Zestad z pierwszą otwierania po-
- sady sekretarza i dalszej świeżej kve-
- scypływy.” ib. 2. 168 „Ta wanga otwiera
- Ta wrota do dalszej kvescypływy” B Pol.
Pod burzą 6.

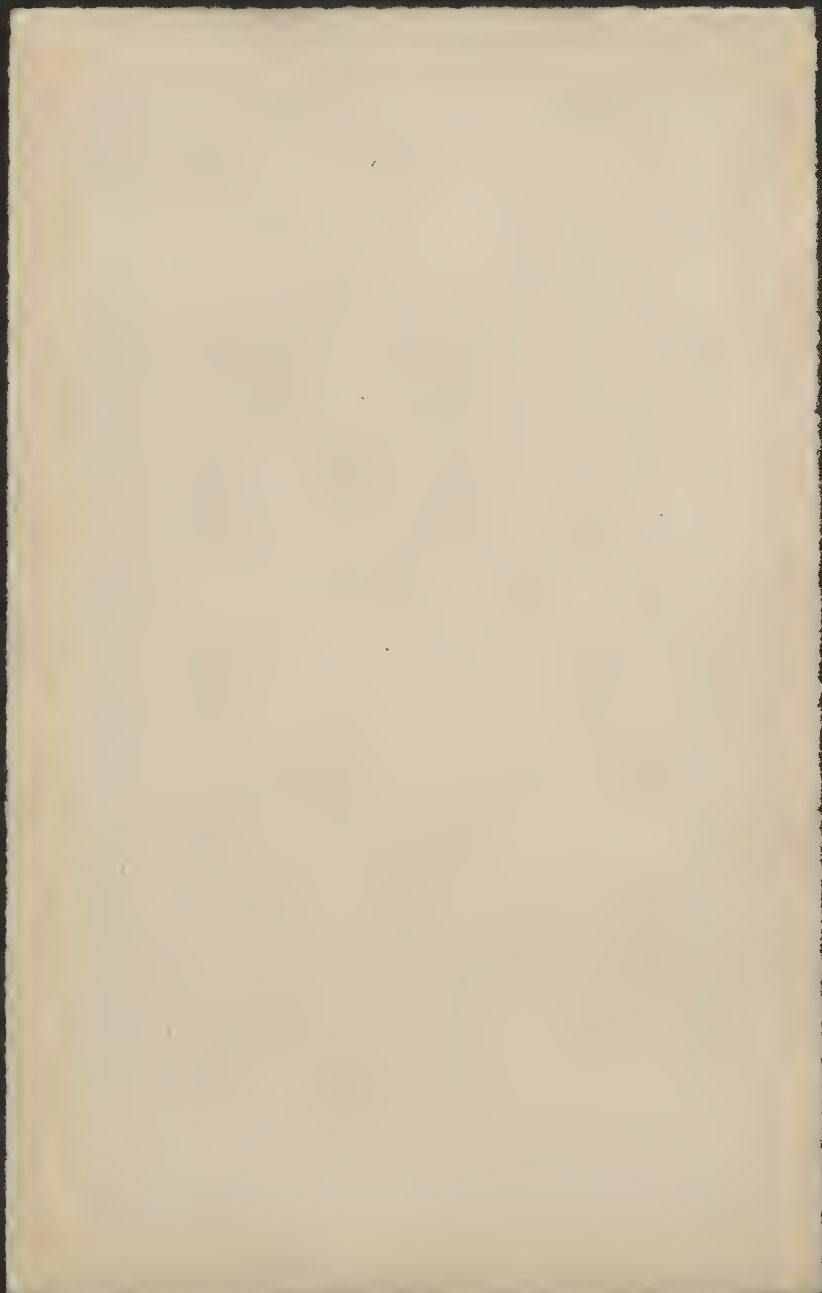
Kveska - i. ž. ši. sek. um. ž. kuty, kves, niexwas
sio. prapradok. prapradowo "praprad
kveska na Matyska." praprad w kves,
w mowach: i. „ Dobrze mowisz, mój synie
dzie, 'praprad kveska na Matyska' w.
Synok. Gaw. 4. 64. ob. Matyska

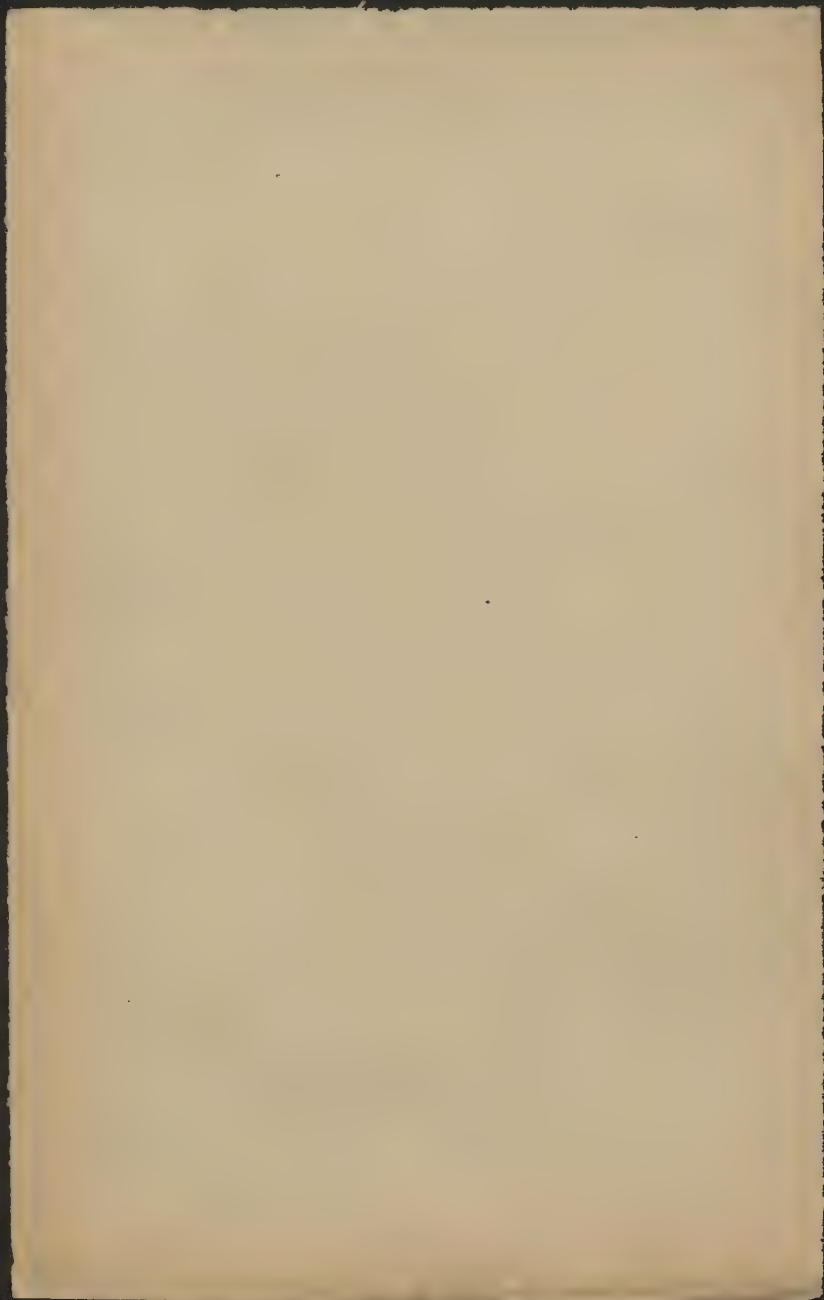
Kretón - u. m. ny. vió. m. franc. cretonne,

perkal dychtovany vóinobarmy. ~~ny~~
~~wany na pokrýtie mebli švár na kover~~
~~te myšlie bolorové~~, "Sofa pokrýta kviá-
ciastym kretónem." A. Wilix, Fot. 1. 31.

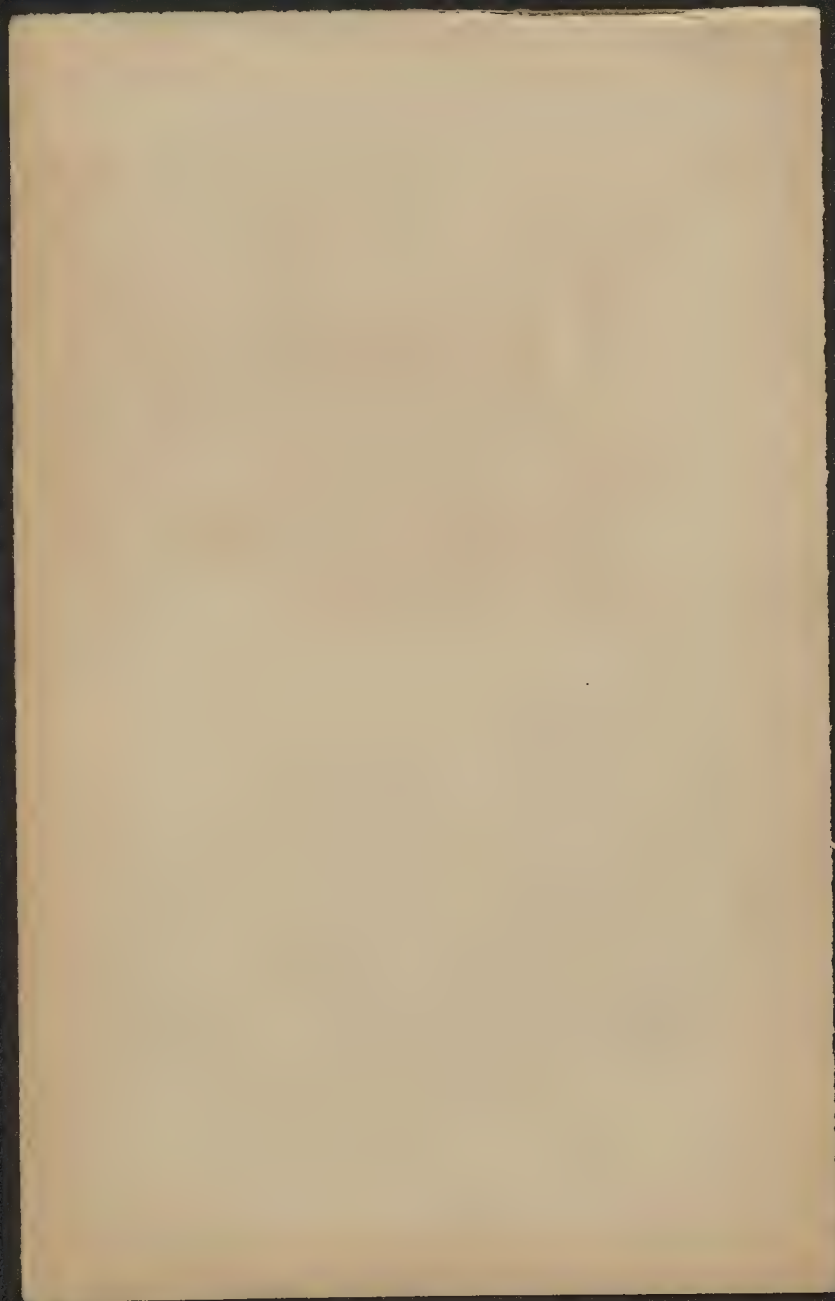
Kvetonový - a - e, k kretónu, Línko
oslonie kretónový kotang "Haj. Far.
lwow. 1885. 244. 2.

Krętu wztu posp. wyrażenie na określenie
ustawianego ruchu biegawiny, wsta-
nia się „Pies... bawie go to z boku karcu
je, to iś naprzed wysperuje. ogonem wijsz
dla kachztu krętu wztu.” *Ad. Mich. 1. 267.*
„Dartek rywy na basicy, Kuba bawie
na piraowalce, a Maitena krętu wztu.
wdaje się do kar. wtu” *Kuotyca 2. 17.*

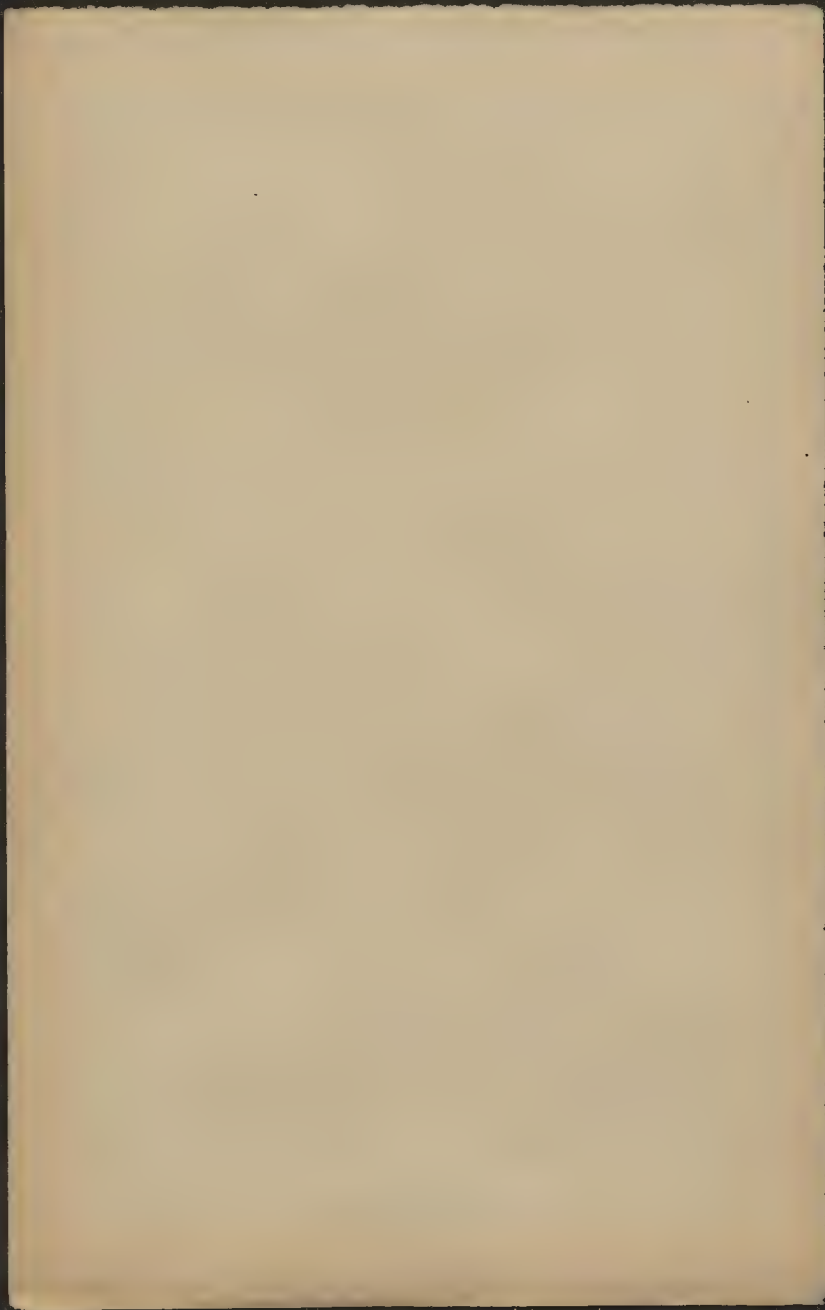

37
Kretyn-a. m. ni-ów mu. nazwa mieszkańców krajów
górzystych (w Alpach) odznaczających się wyso-
kim wzrostem i ułożeniem na nurek & pop.
i jest człowiekiem ograniczonym w składowaniu
„wiesz ciałem, który gorzej swoim opa-
nował glob ziemski, tak samo staje się kar-
mą dla robactwa, jak najniebezpieczniej kretyn,
którego nigdy był od powstania do końca życia
karmie w powijokach bożymśnego niemo-
włażstwa ?” Dr. pol. 1887. 304. 1.

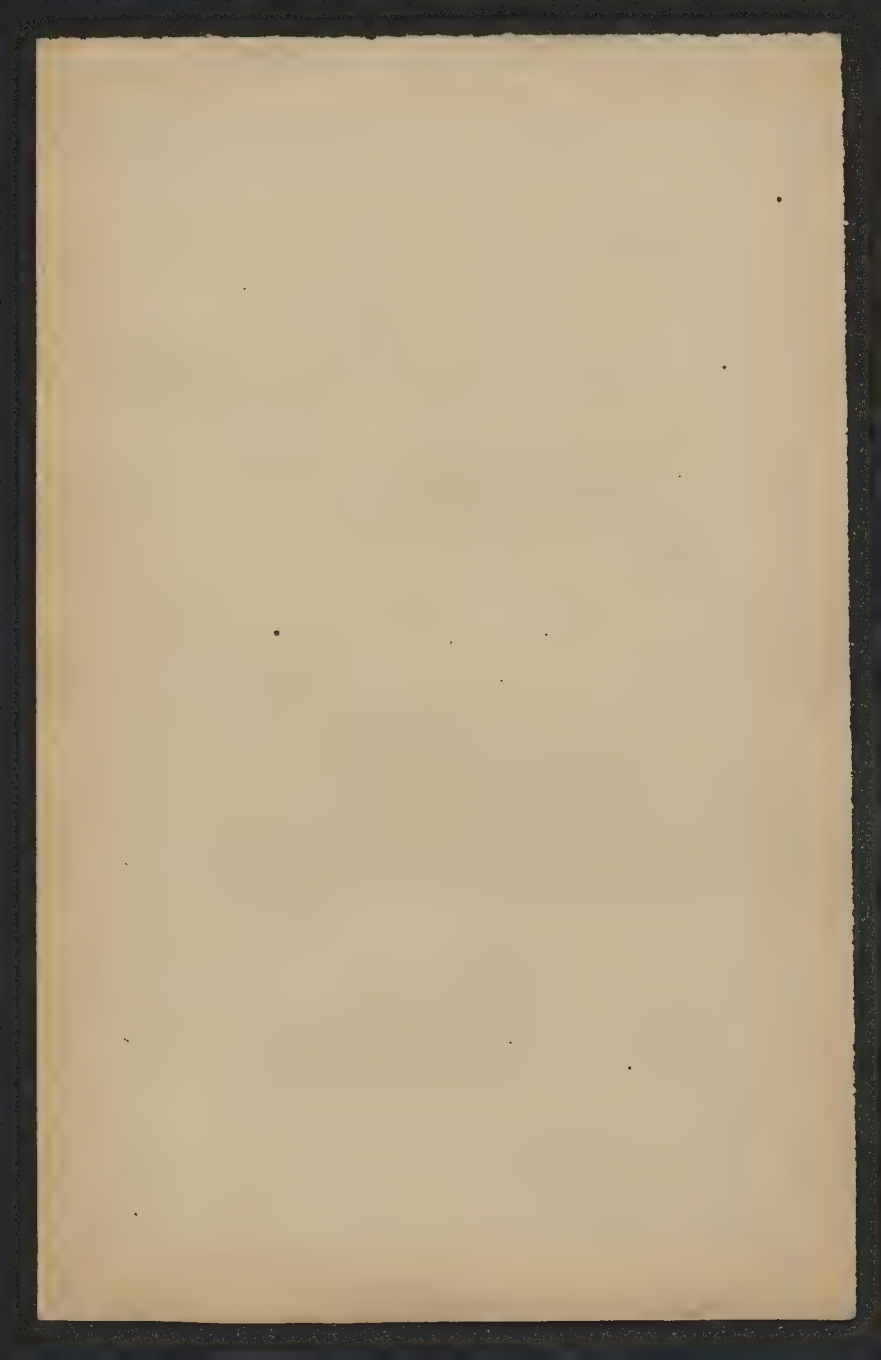

Kvenoka - i. i. kven, nadruwanie napotykanie
w pieśniach ludowych „Co na kvenoka
pod stotem prazypoma popiotem?” O. Kol.

1. 21.

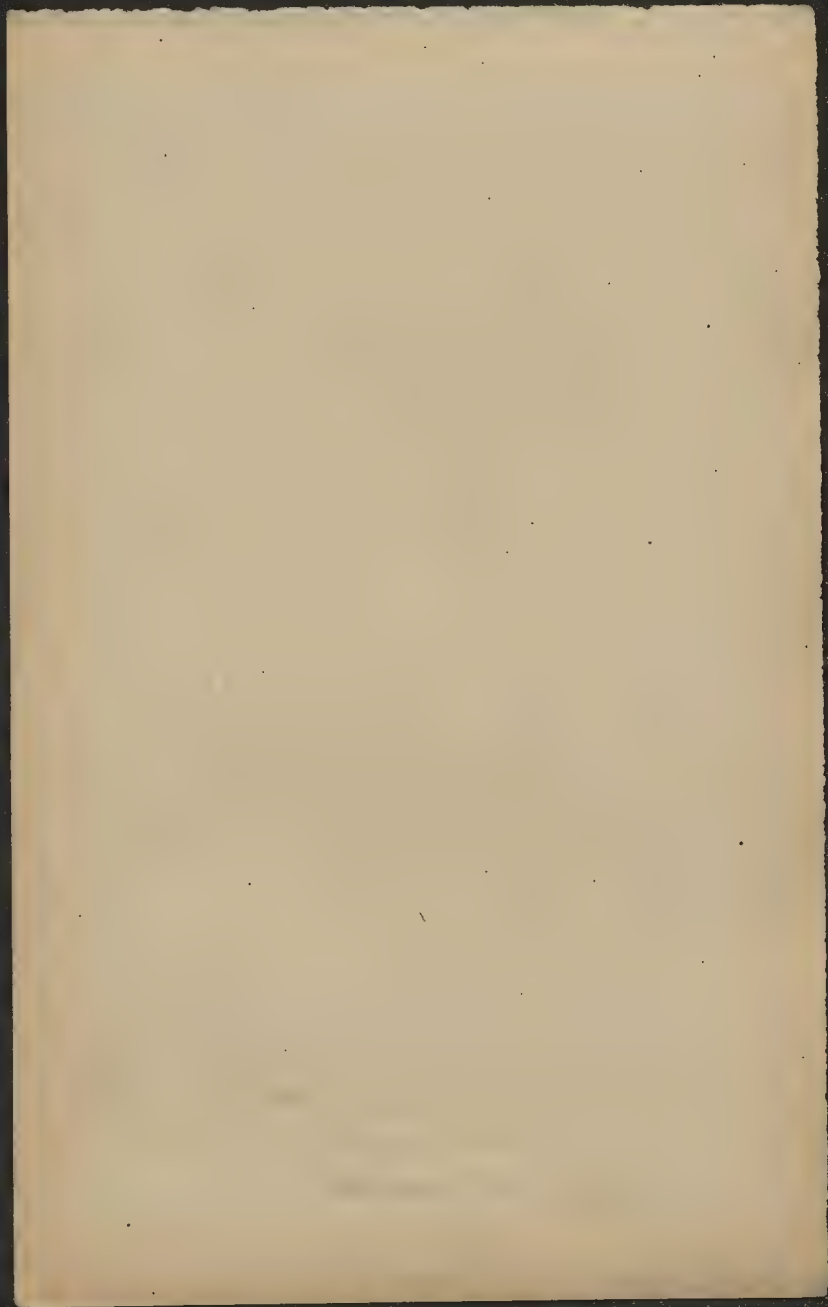
Krewniactwa i. t. i. cachi wsek m. posp. kre-
wna „Chciatby nieby nikt nie widział
że pragnęli do swy krewniactwa
na stwy” 4. witek. Fot. 1. 32. „Malo to
kaidem magnatus na dolutich kre-
wnych i krewnych miedzy walcitca
ktore to krewniactwa pómiej ze swy
zamięjnych dworach wydało.” H. N. 4.
Og. i. mie. 3. 270.

47
Kwexus - a. m. inni wtar. w starwi. kwól Lidyj słuny
z bogactw. 3 - sy do m. p. p. c. to wiek
bando bogaty bogactw. miłowex. Diedo
i nieprawna figura, a siedzi na pięciu
Drach. 'to Kwexus, panie bogactw.' J. Kwex.

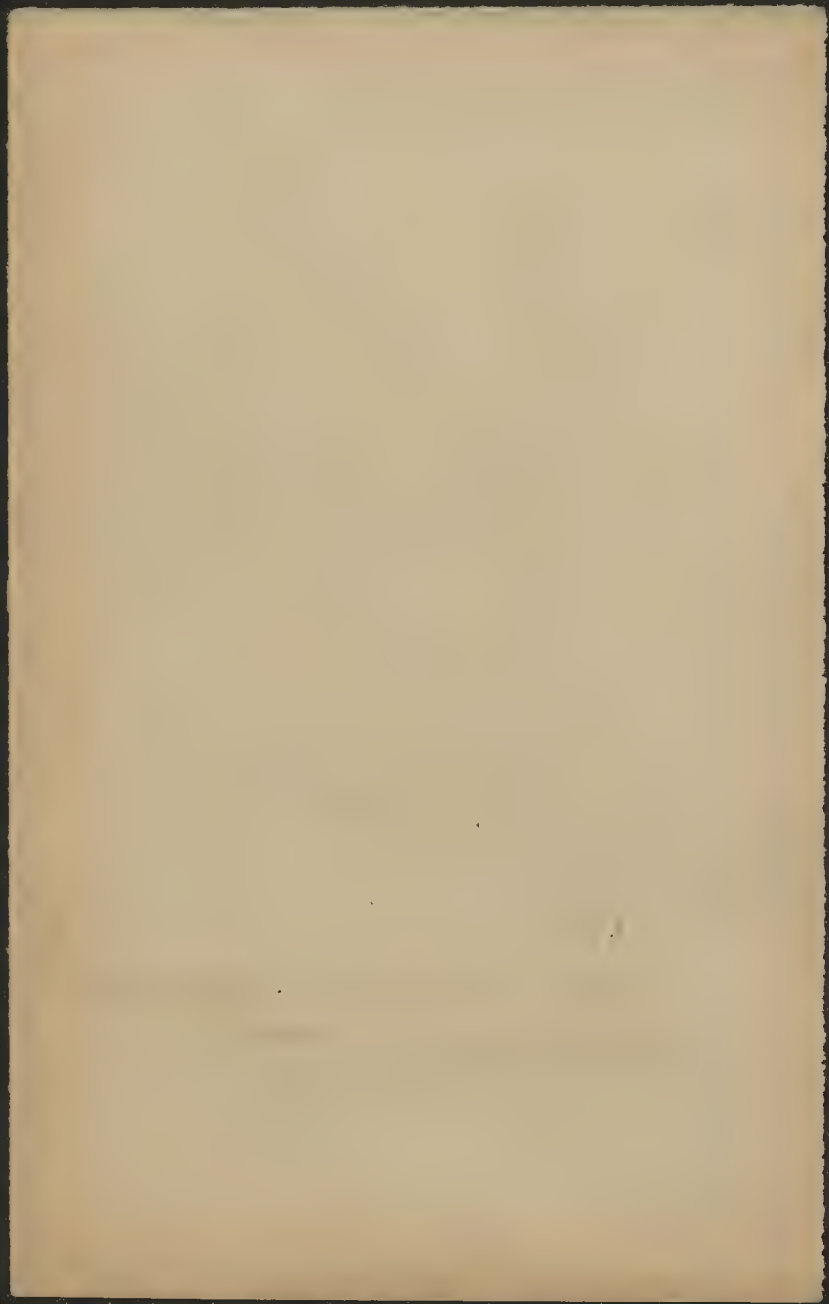
13. 31. „Obiegła wieś, że ten staryc kłowy
odwóz landawg zajeżdża, był Kwexusem.”
Jd. wiek 1878. 53. „Je szornone były zablo-
cone chodzą po utoście... to Kwexus” B. Pol. Dru-
Ser. 41. „Kto nie słyszał o Horram, kapitale.
wie i wi takim kupie, którego w tamtej oko-
licy pierwszelnie kwexusem zwano?” L. Kun.
Tyg. II. 2. 1. 171. „Chęć p. m. hrabia p. w. w. i. a
grubo, postanowił przedwysłuchiem ugiastai
kwexusa.” Mucha 1871. 7

Kwexusik a m. ki. do kwexus zart bo-
gactw na mały skalę „Kwexusik swowiy, cały
w utoście” Stef. z Op. Ruch lit. 1877. 34 „Zordau
Kwexusa, kwexus in spe, bo ciagle o kwexuse.
nie mówią tyllko, a tymczasem doryz ubogich
chłopach” J. Kwex. 58. 76.

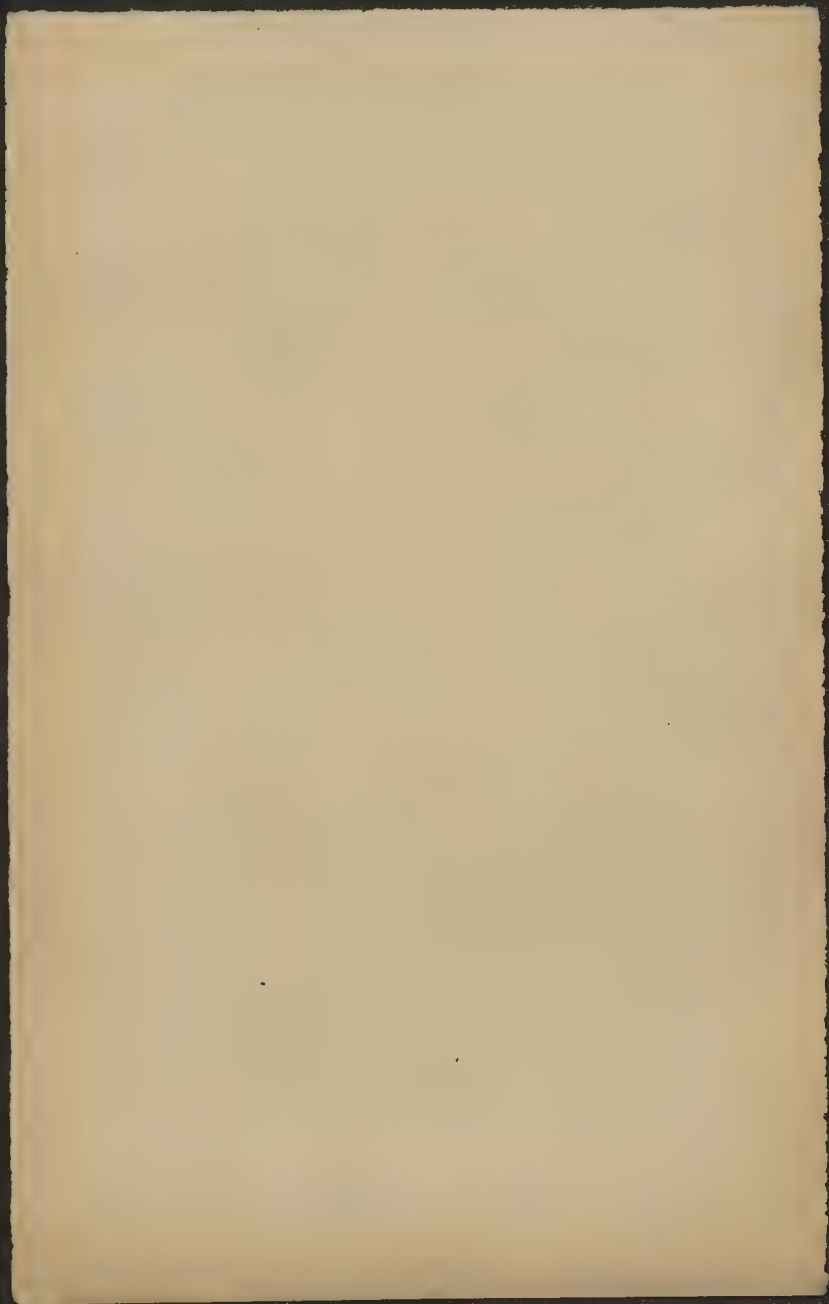
Kroc' & klnąc, uwywa się w formie „krociet” albo
absol. „kroc” z dodatkiem diabła lub inne-
go wyrazu albo imienia np. „A. do krociet
Machius.” „albo, kroc' diablow' njadtes.” „Coi
tam ten pan? — a bierze ci. do krociet' diablow'
zaraz do obractunkow” J. Kraw. 75. 73.

& Samb. „kroc'” z dodatkiem liczby, gdy mowa
o pieniędzech, kapitałach mawia tyliz na-
ry do tylizy np. „wiesć kroc'” = 600,000 „Wies-
sama była warta trzykroc' a gdańi rusita.”
D. Sius Kur. W. r. 1878. 243. „Jest ciepła ki-
twinka... odbiera dwakroc' subserji po ciotce
A. Wides. 9. pol. 1877 195 „Stany sknera do si-
wizany głupie pigikroc' gotowizany pod pu-
duskie uarnie dusit” Mocha 1871. 9 Dod. „Pan
August ma ledwie dwakroc' majatku a ty bo-
dricea wiecie milion” J. Kozien. 1. 18.

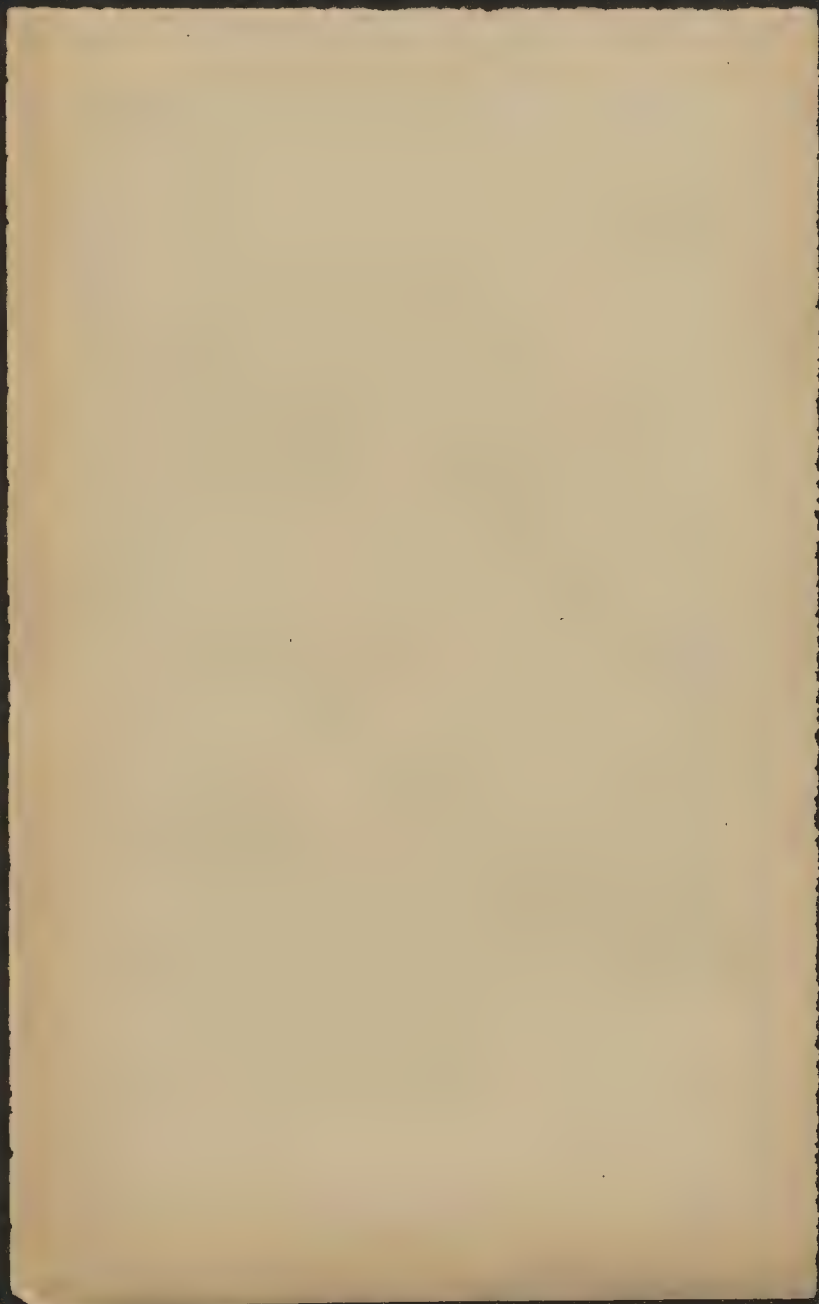

Krociorwy-a-e posiadajęzy krocie, bogaty
„Bar Teodor mógł i powinien się być
wzięcie, wedle nich, z panną krociorwą.”

22. Wrz. 29. 12.

78
Kroić si. a. n. k. na co, m. i. k. a. n. i. v. i. t. e.
k. e. na co, k. a. k. a. w. a. i. u. p. „Nie przy-
staję do rzędu bo kroić na grubość
k. e. p. k. i. „A na ~~to~~ na to p. a. n. s. k. u. k. r. o. i. e. i.
h. o. i. u. i. z. t. e. g. o. n. i. e. n. i. e. b. e. d. n. i. e. i. „77. k. r. a. w. 72.
46.

Krokuzgi - gŕ - krie . f. ex. ťhu. pruw. lud. kwall., po-
stawie' krok, dai' krok, postapi'e kroki'e
„ jak taki wielbon wielkodu, to gnuŝ, to
zaległ pót mili. z jich krokugt. to ciwie'
mili." Karol Mátýáš. wies Zabručá, pow. Ko-
wotavski S. lw. 88. 145. 1.

Królewski-a-e z wspaniałą, uderzającą wyrazem
majestatu „kiedy na nią wzniósł wej-
ście, dźwięki z skromnem ubraniem
przy królewskiej twarze.” *PT Kraw. 46. 63.*

Królewskość-i. z. godność, dostojność, maje-
stat królewski „wydał pamflet wzne-
sający się przeciw królewskości, Władcy,
Izbowi parlamentarnym, zgoda przeciw
wzrostkowi, co jeszcze ma powagę w
świecie” *Dz. pol. 1886. 184. 3.*

Królowai a. udkn. z fig. odnawianiu, pre-
myzacji rozmianu, ogromu, stę na
wydawnem miejscu „Na środku dziedzińca
staroswiecki jeszcze króluje piętrowy ser-
nik” *PT Kraw. 71. 63.* „Pomysłowy chwastami
króluwat bodiak o krawoju czerwonym”
T. J. Fez Dm. lit. 3. 68 „Dziki ten jeszcze kied
określił dwa stółki rownie zaparł, które
jak królujące na środku białego” *Har. S. Kraw.*
1887. III.

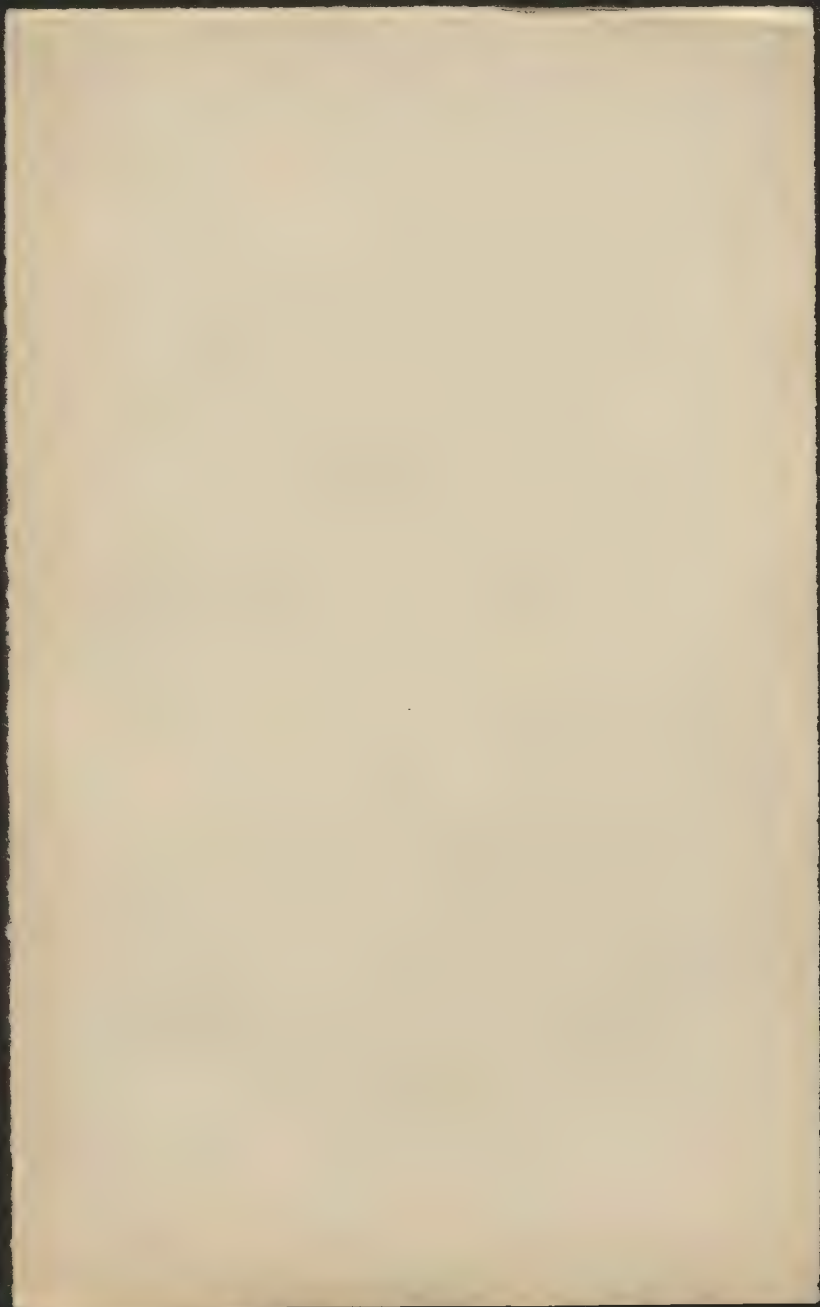
Król .c. m. § prast. „król jedzie królowa
pogania” - po królewsku przepysznie uatomi-
cie „A jak ona je, król jedzie królowa po-
gania” zalechane nie z prawoscyg. - krt. Kęp wale
1888. 28. 1. prast. - Kęp, czy to nie jest przypad-
kiem dykt jakiej kowalski? § „tam, gdzie
król piechota chodzi” - na potwierdzenie, do
wychoodka, z czego zrobiono drzewny symo-
nium: „jak po legrze chiaci iść do króla -
rachta do mnie uslugujaca mi stróżka
krakowińska to tu jest klucyk i kowu-
verka do tego mieszkania” 101. § piecurotl.
dyktu w § prast. „mój królu”, królu, dobro-
dzieje król mi to cię prast.

Kronprync - a. m. wyraz niemiecki Kronprinz
używany nietylko gdy mowa o następcy
tronu dawniej pruskiego a dziś niemieckiego.
„Wzprzyjmy dziś na tron wtedy Kronprync
Wilhelm pod imieniem cesarza Wilhelma II”
wik 88. 133. 2.

37

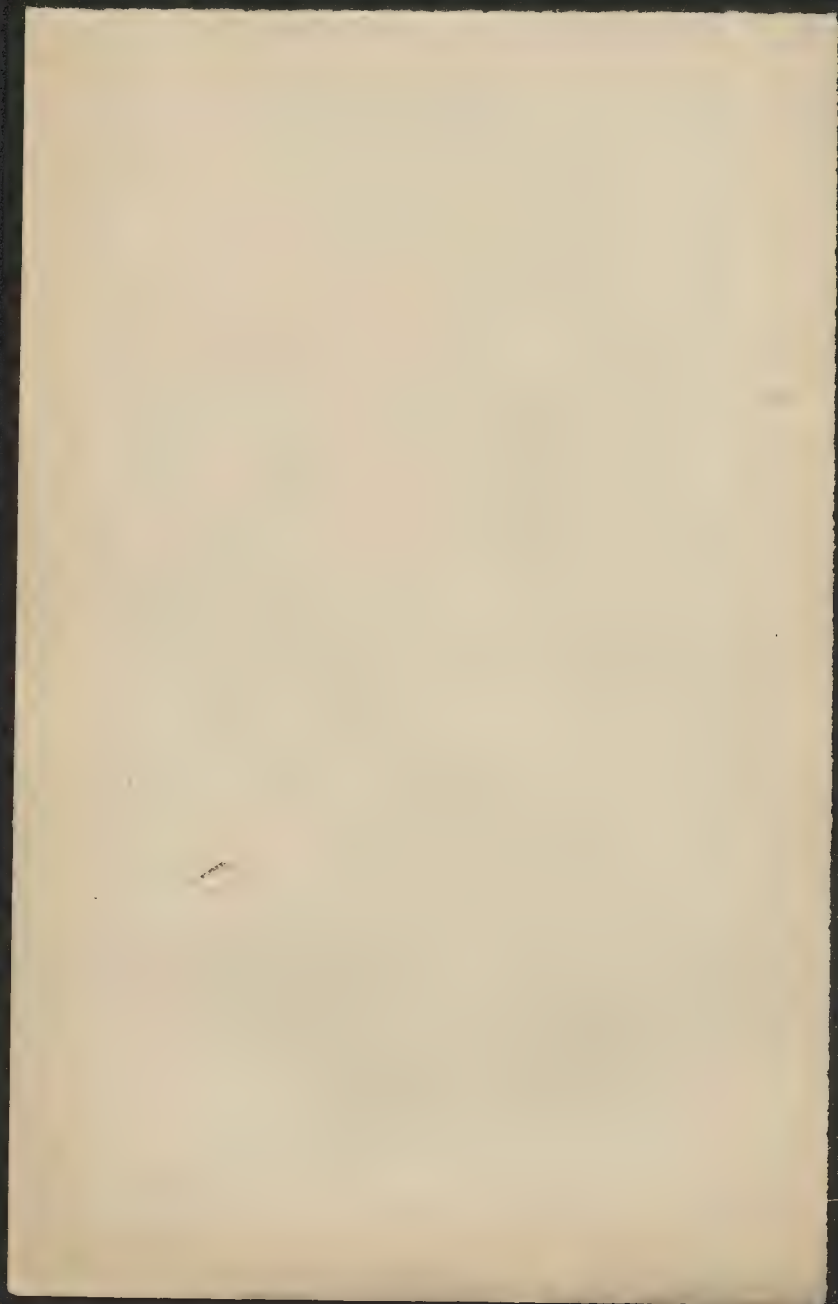
croûpière

Kropiérz. a. m. rze um. i franc. kapa na konia
zbrojowego. przek. rycerza dosiadającego,
niegdy wyciana „fichat” w skroni na
rozdym konia, okrytym od głowy aż do
ziemi futerkiem, pstrakowatą deką „krył
kropiérzem” H. Skajin. „fad. i paz 1. 215” „i”.
Długosz Hist. 10. 260. Gercken Cod. dipl.
b. var. v. 4. 411. „ib. 377” Kelana nie dźwi-
gałi mądryt ciepliego, ale wieli się chęci
obny i z chęci potyka. „Mierne wtr, ora-
kery twarido male tarere kuto holny xie-
lano; i staweryny i na kropiérkach
konius nie rabywato a na pieresiech
blach wielkich wieli dony” „i” K. v. 1.
Krot. Jagn. 3. 211.

498

Kropka - i. z. pki - pek mu. z fiz. „stawia kropki
nad i” = wyrażenie co wypowiedzi, bez
omówienia i krępowania się jakimiś
względnymi „Szekspir żadnej kropki nad i
nie opuszcza i jest nie raz do rzytmu - otwar-
tym” G. lwow. 1885. 63. 4. z „materyi uż w krop-
ce” kart. karniast: materyi uż w punkcie
t. j. dobrze, słodownie, odpowiednio, jak ma-
terialo „Najbardziej w kropce materialo uż
trzećie skowaryżenie, wlotdriwiy handlo-
wej, które widzi, że we Lwowie kapowia-
dajz „Stoż i kinnu” drapuzto uż uciwizet
do Strzja” G. nar. 1885. 119. 3. „Chci podobu
nie tżgij był gtwary, tenz uniat, wrogdnie
zneydowai się w kropce” Kur. Swift. 1879. 46. 3.
z lud używa pospolicie „kropka” zam. kropka
„Tru parę kropek tego leku wziął na curkij,
i kara mu przuogto.”

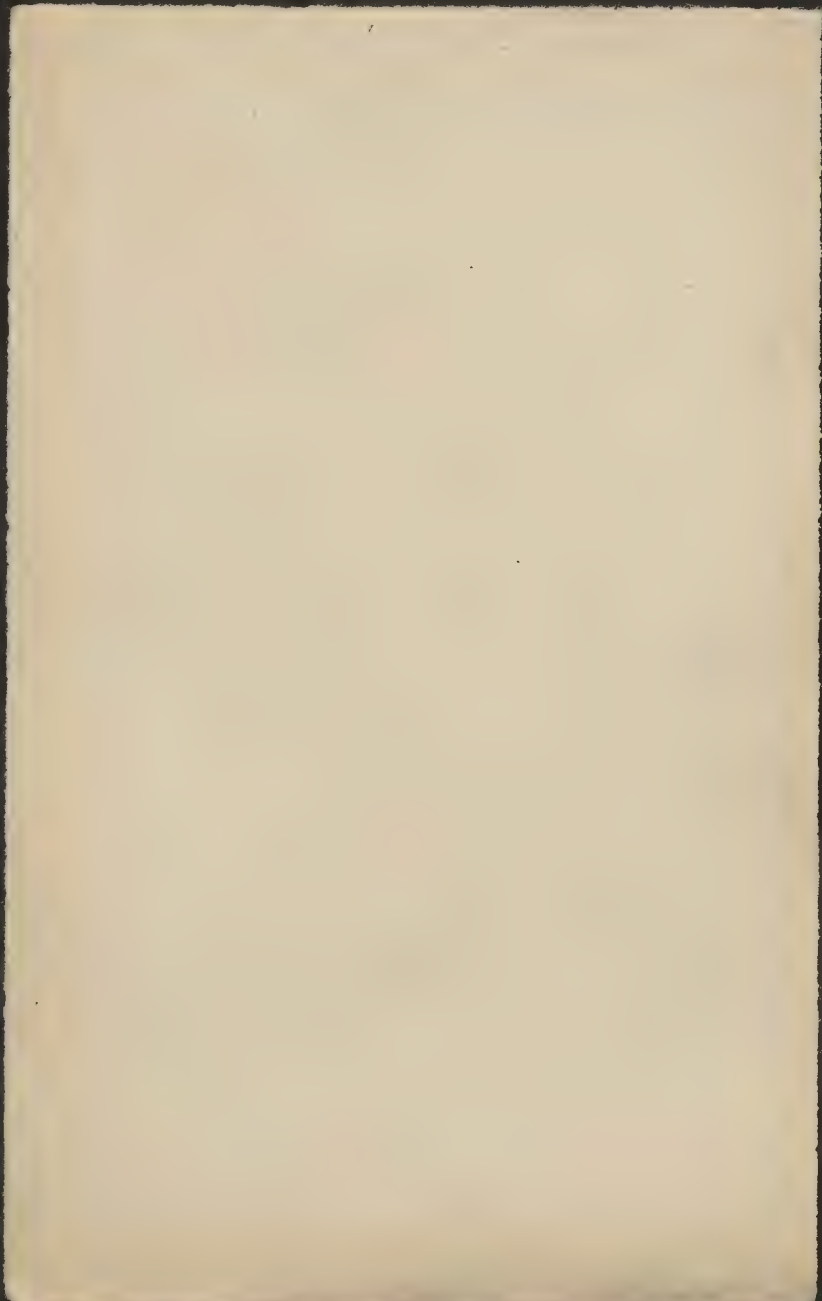
49
Kropła - i. i. z w 1. mn. "kropie" iant. nam. wódka,
wódzaka, nieci' flaszewka, zawrta napel-
niona kropkami periechy, sz to rzevry av.
ry dobre.." A. hr. Fr. Dzieła 11. 6.

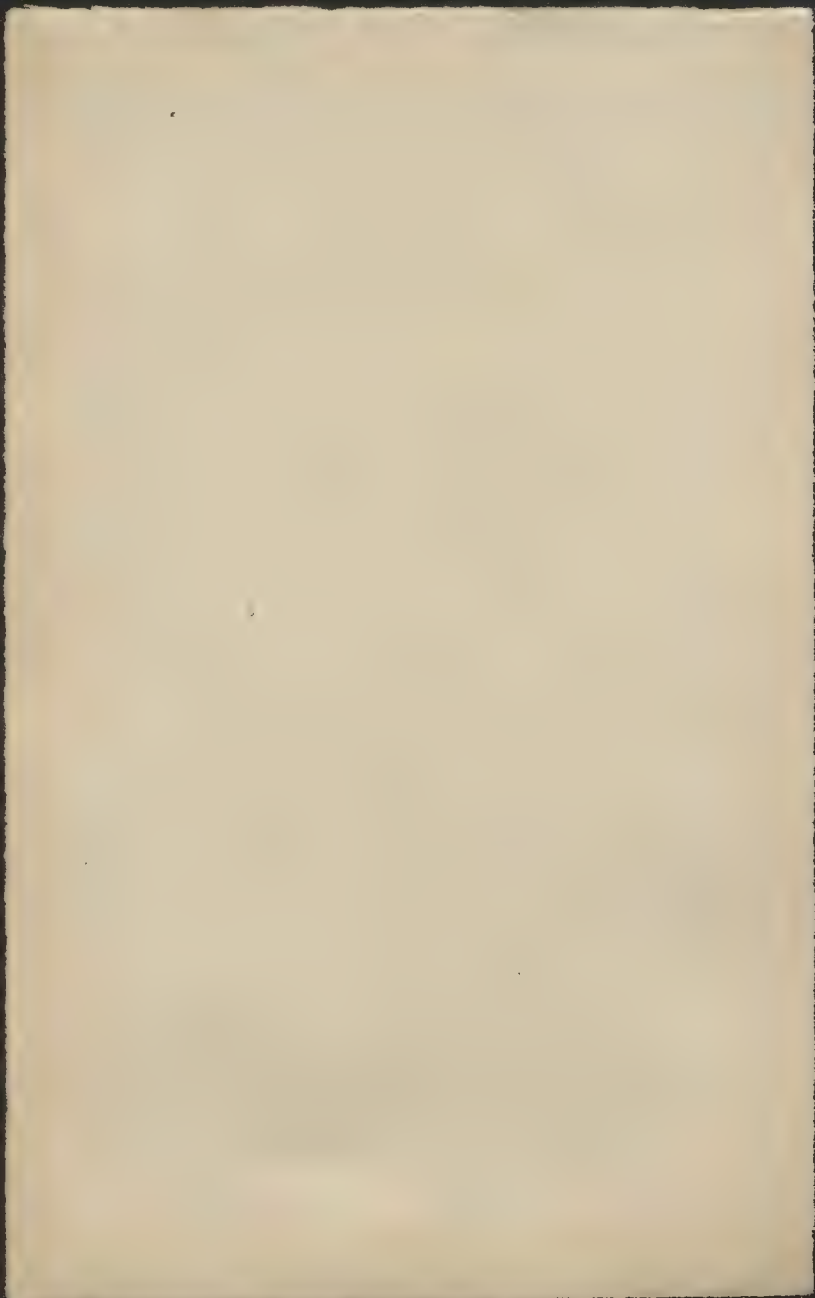
15

Кроплё^e ст. эк. и др. Шроплё' др. замещения не
в кропле, спадает в кроплать, в кропсы.
Две харики на харикием упада, в ху-
еи ударили их на баз кроплего "М. Павлик".
Пав. Писн. 2

Кроплё' = замещения в кропле ст. органы.

7
Kropużki' s. 1. 2. Dku. 3 posp. wypie gracko „Kropużki
wzgrayna jedna i druga tampe. „Au. Wi.
5. 207.

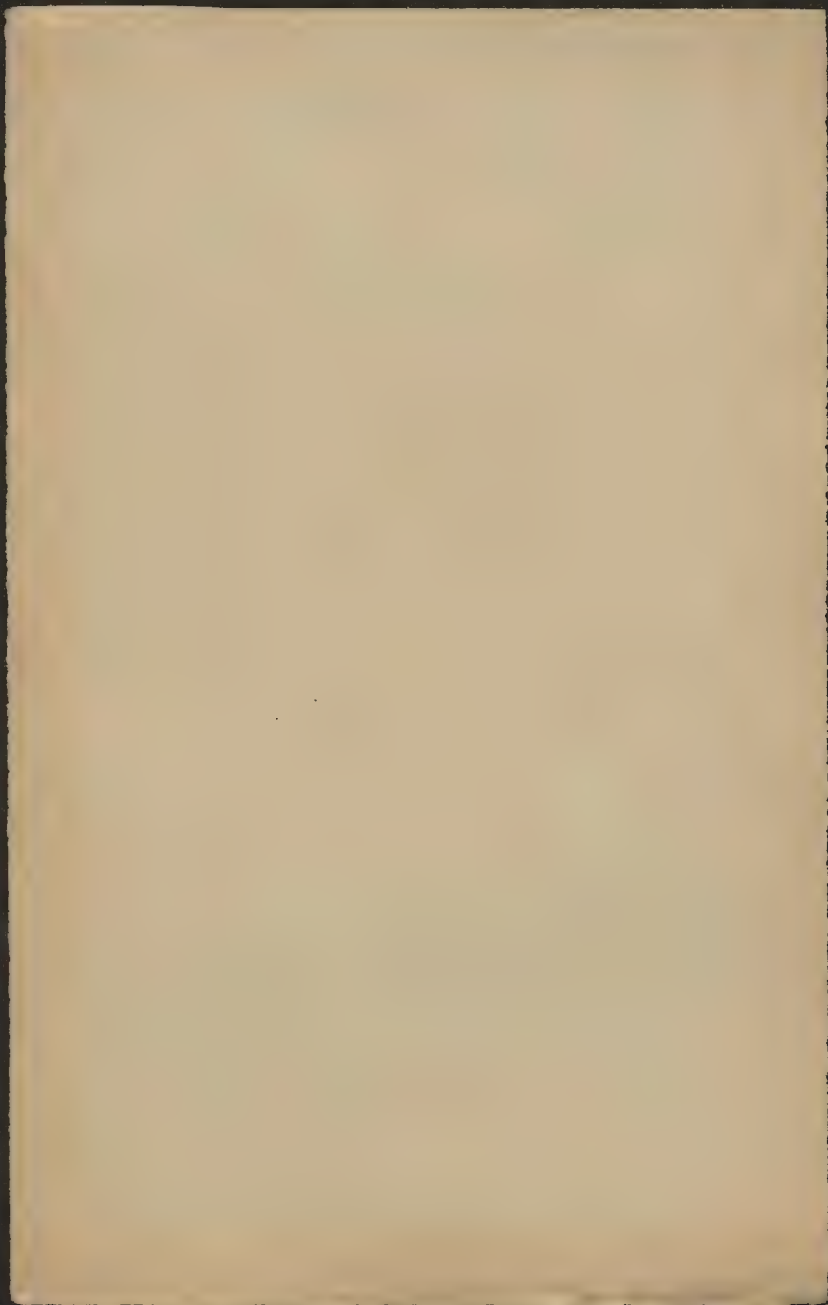
52

Krótkowidztwo a. n. bez t. mn. krótkowi.

Dużość niewiedzi, krótki warok z fig. w
now. moral. trudności pojmowania tego,
co nam nie podpada bezpośrednio pod
oczy. Nasza więc, nasza parafia przed o.
czytna jedynie nam stojąca, myślicia o nas
krótkowidztwo, małowidztwo, niekrowidz-
two "M. Tm. Dłun. # 22. 387.

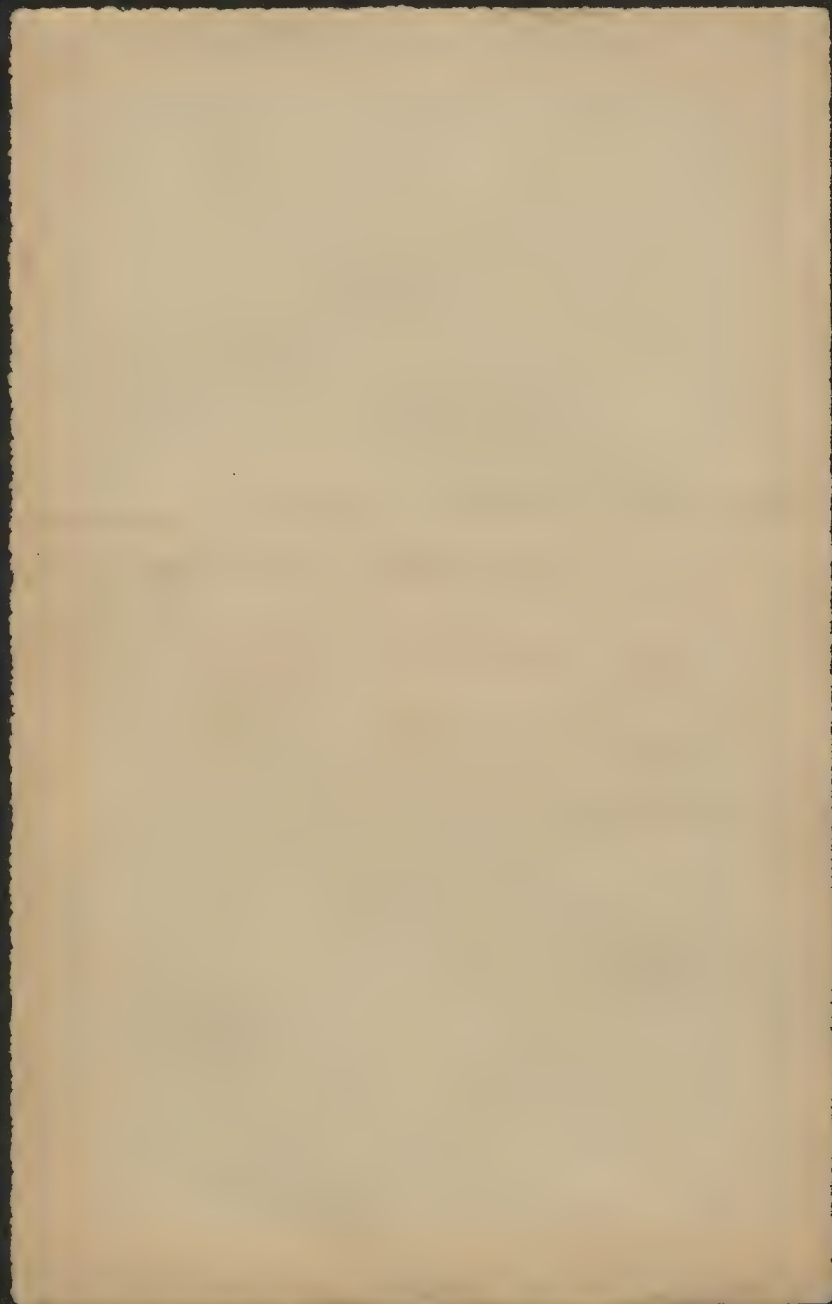

Krowiarnia - i. t. nie um. obora, stojąca dla
krow " - Uigrał nie black tatarui; to
krowica wocata " krowiarni " Tyg. Pl.
1. 41.

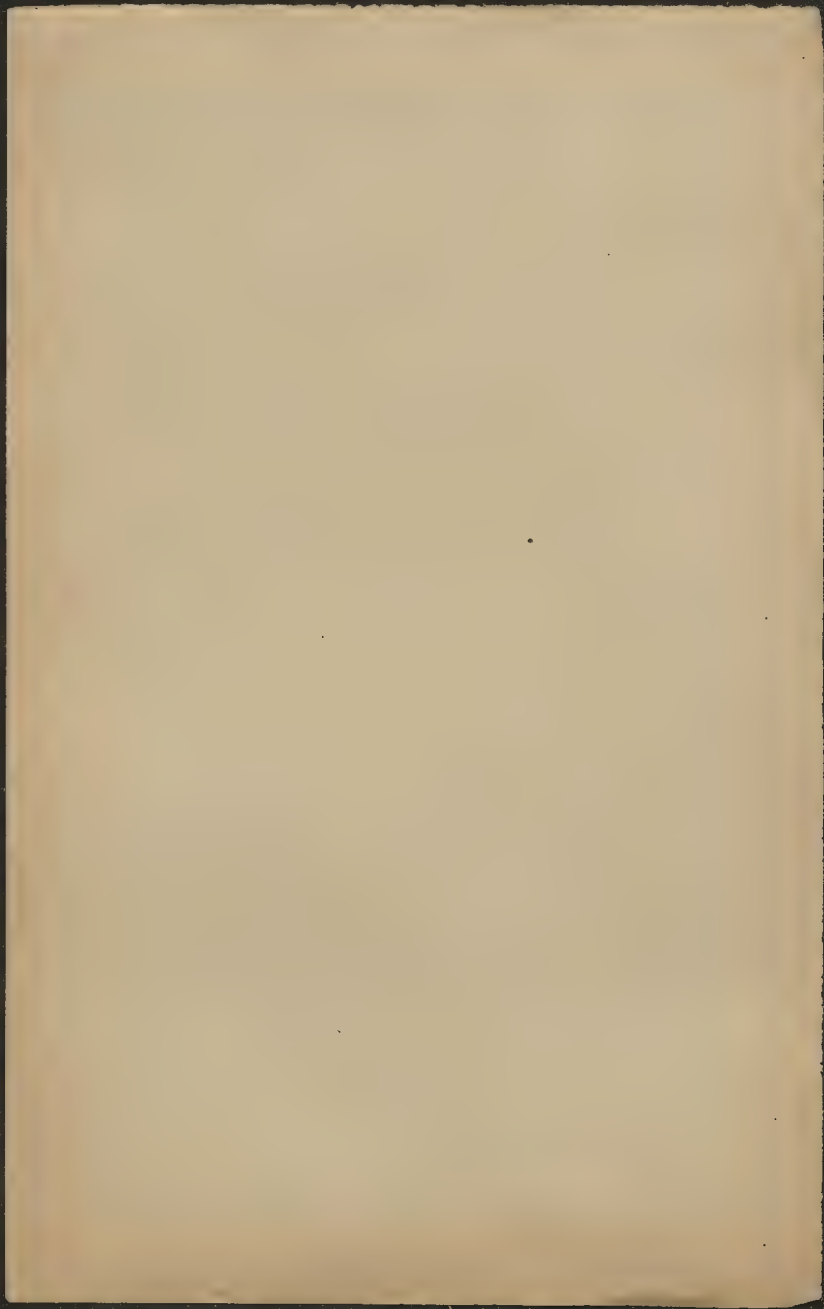
Крови́шка - і. ґ. Крoвoчка, Крoвкa - здробне-
ніє напoтyканє в піснїах бeд. „Сoдaжї
мї члoвчєк вiткє вєкaмївкї а пoйдє
яє пoйдє вyдoжє Крoвїчкї“ О. Кол. 1. 114.

Крoвїчкy - рoз м.; Кaлї зє нєрyкa м; ґрyкy хa-
кyтoвoмyм Кoвчyкa і мoгoлє aтєк, рoдoкє
днy "м. Кoсїaлїcвїт. Мoжє мoжє. „Кaлї aтєк
aтєкї Крoвїчкy aтєкy рo мoжє мo Кoлєк
мo дoжїтїє" іб. „Слaнє і Кoмїєнє зрoбїтє
Клoпє. Кoтєкa мїє мїєтєкy Кoс зємєкaмє
Крoвїчкy." іб.

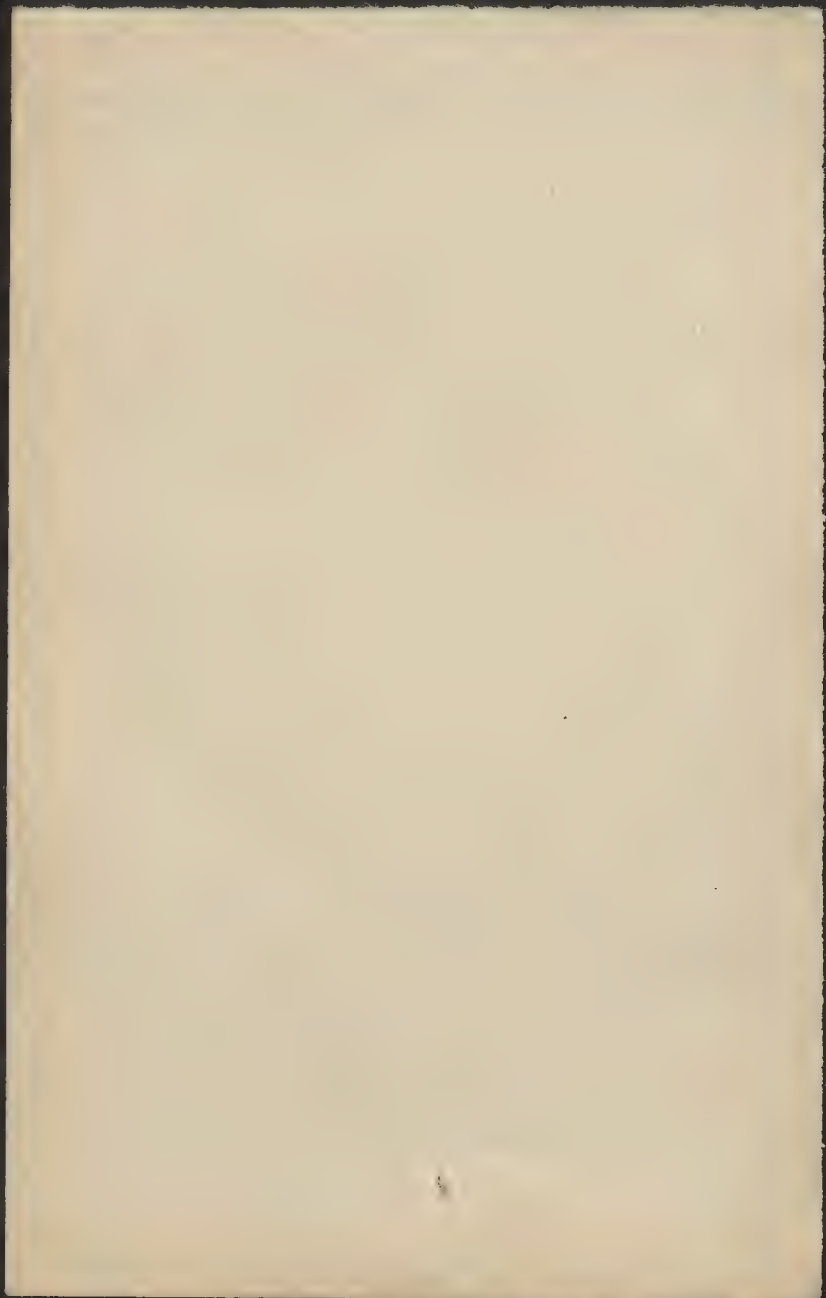
107

Krowina - y. i. ny um. drob. msta, licha
browa „ Niech nie w. pom. krawaty
inowej to ja sio nigdy na krowine
nie wspomoge „ A. Witek, fol. 197. „ W
sieni przedstawia uwiezona krowina
swoja, jedyną drobnej jej dratwy kar
micietke „ Jut. Turczyn. Lwowa 1887. 40.

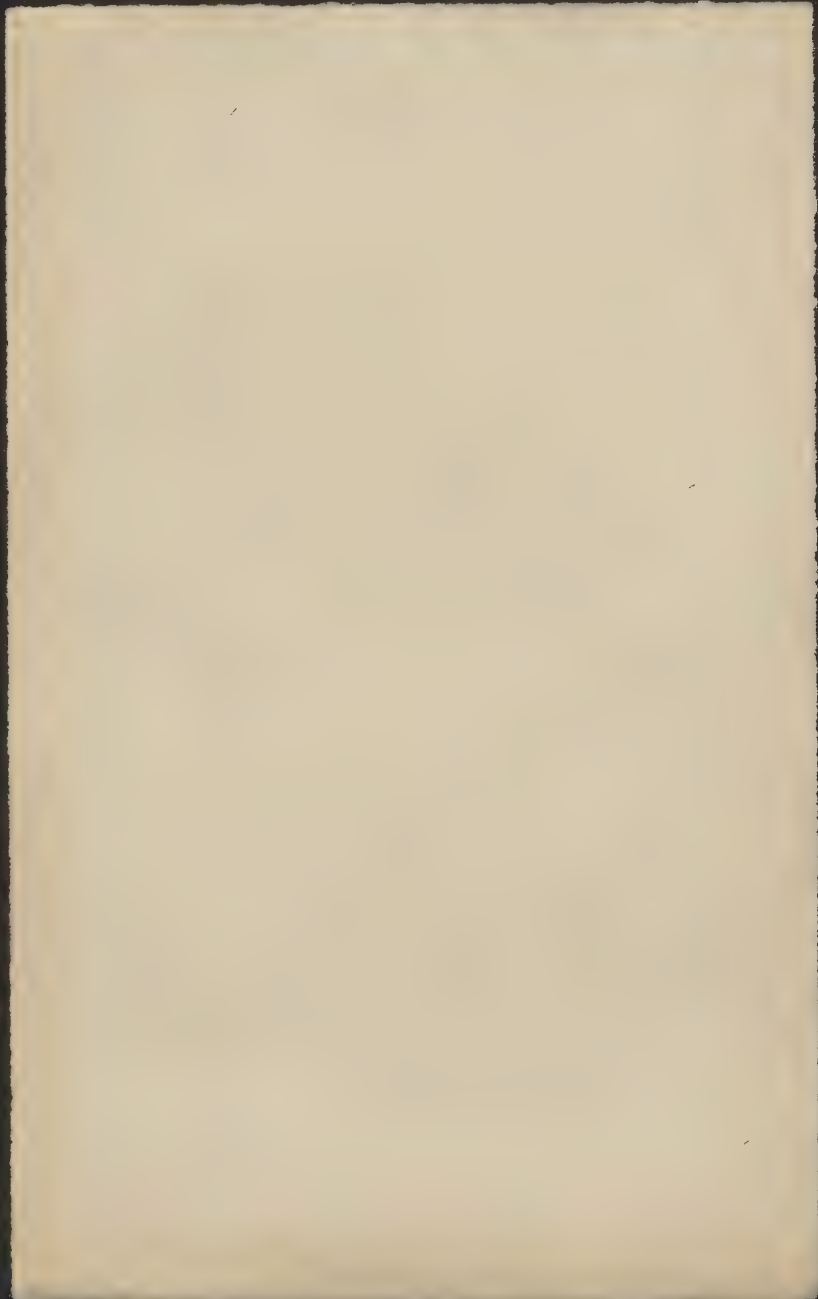

Kruchoy - a - c z pig. nieprawny, delikatny, choro-
wity. mówią o słow. z kiejiki lichy,
krudny mądrzawy, "Ze ktym słowiem
i nim sprawa krucho." Wł. Syroh. Gosc. 4.

32.

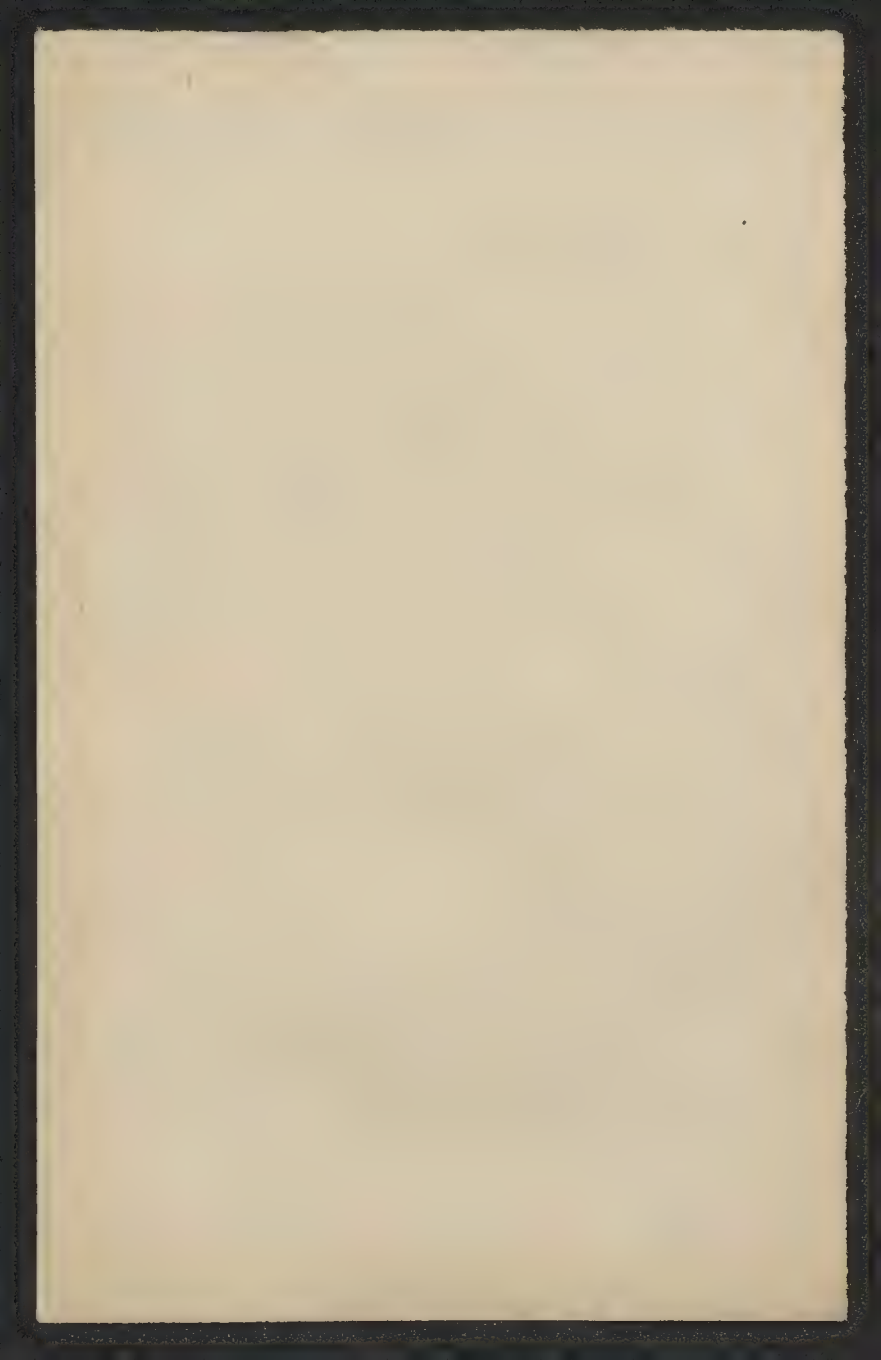

Krucica - y z. ce mu chociar wlasniej, jak u
 Ld. Krucica, krotki pistolet kiewuckomy
 „ W tem krzydz dostal z refkawa Krucica:
 pal Tadeusza! kryknal „Ad. Mich. 3. 227
 „ W ostrawie Krucice a strzelba w wyto
 kni „ W. Pol 7. 210 „ I palnal dwa razy
 przez okno z Krucicy „ib. 9. 111

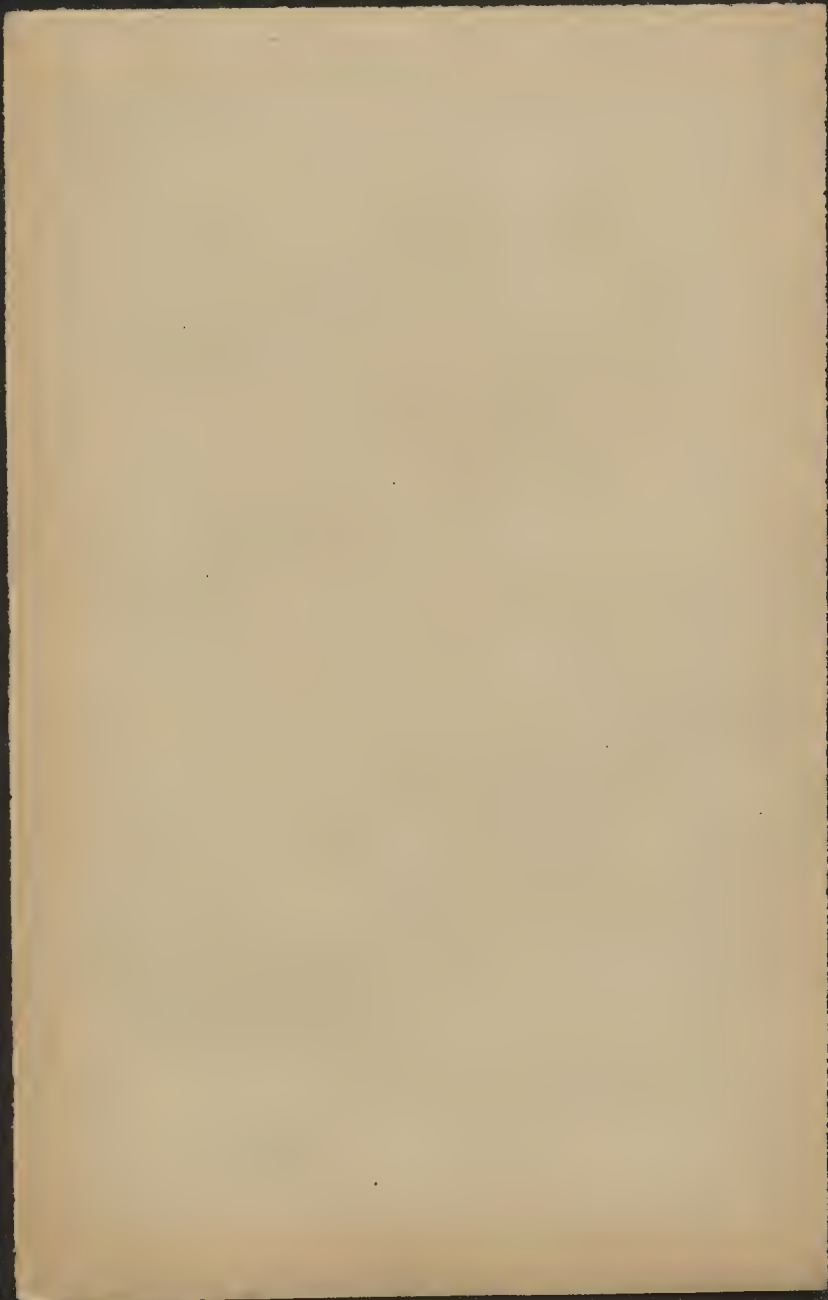

Krupa - y. i. krupy krup um. & przysłowio:

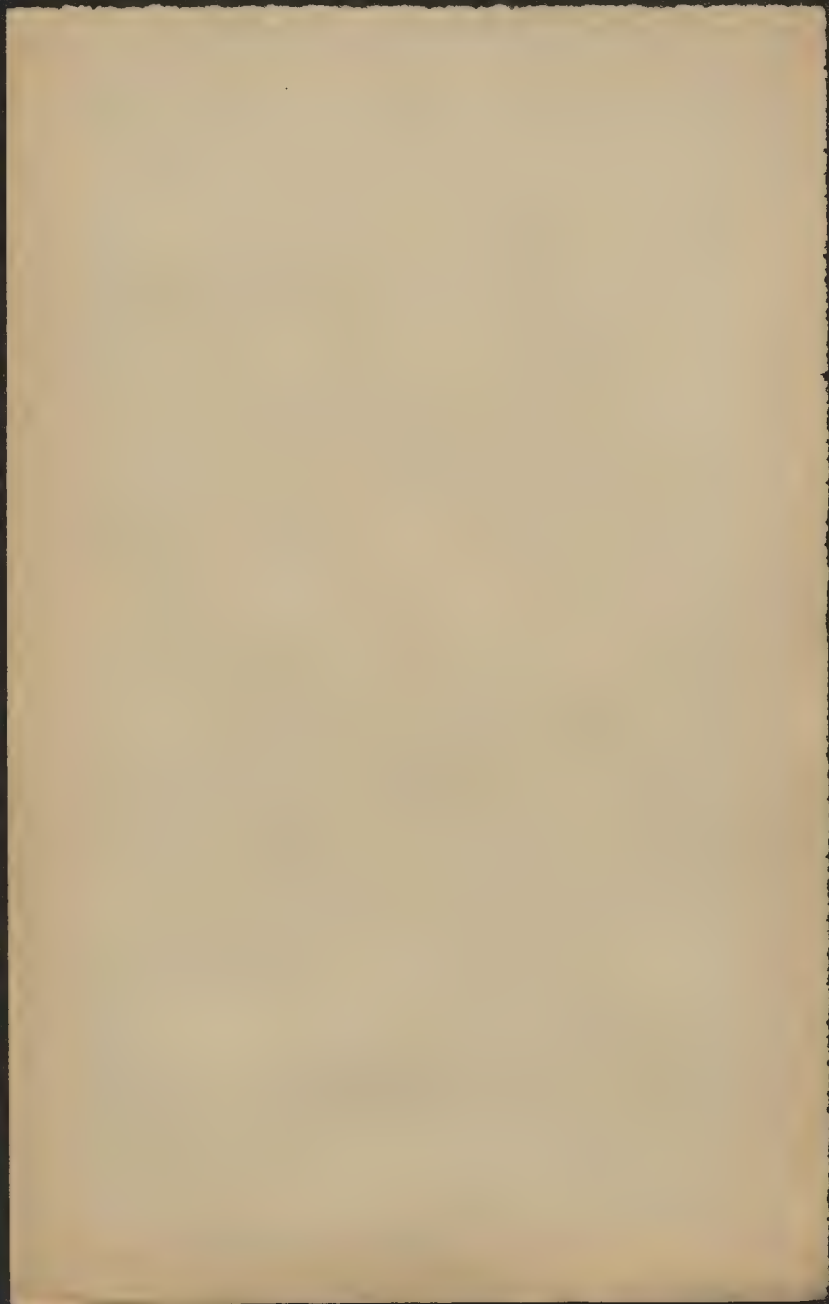
"psy w krupach" = niwola niecierpie.
ciężstwo "Otoś to gadu. gadu. ! a psy
w krupach !.. gotowi podać kawę, i ka-
wa odtygnie" *J. Uważ. 2. 184.* "U nas
nie wryjotko zbywa karciskami, przywa-
ta i technicznosci" trawia nas i prze-
rąja, o patriotyzmie deklamuje nie
wile, a po staropolskim miświę, typu.
czarem - psy w krupach. ! " *B. Pol. Nad
mord. Dm. 106.*

65
Krupiarnia i. t. nie um. nigdy wraży do
myślenia krup „Na grobli są mi pro-
pyrny umowany nity i: krupiarnia.”
J. V. Kraw. 74. 34.

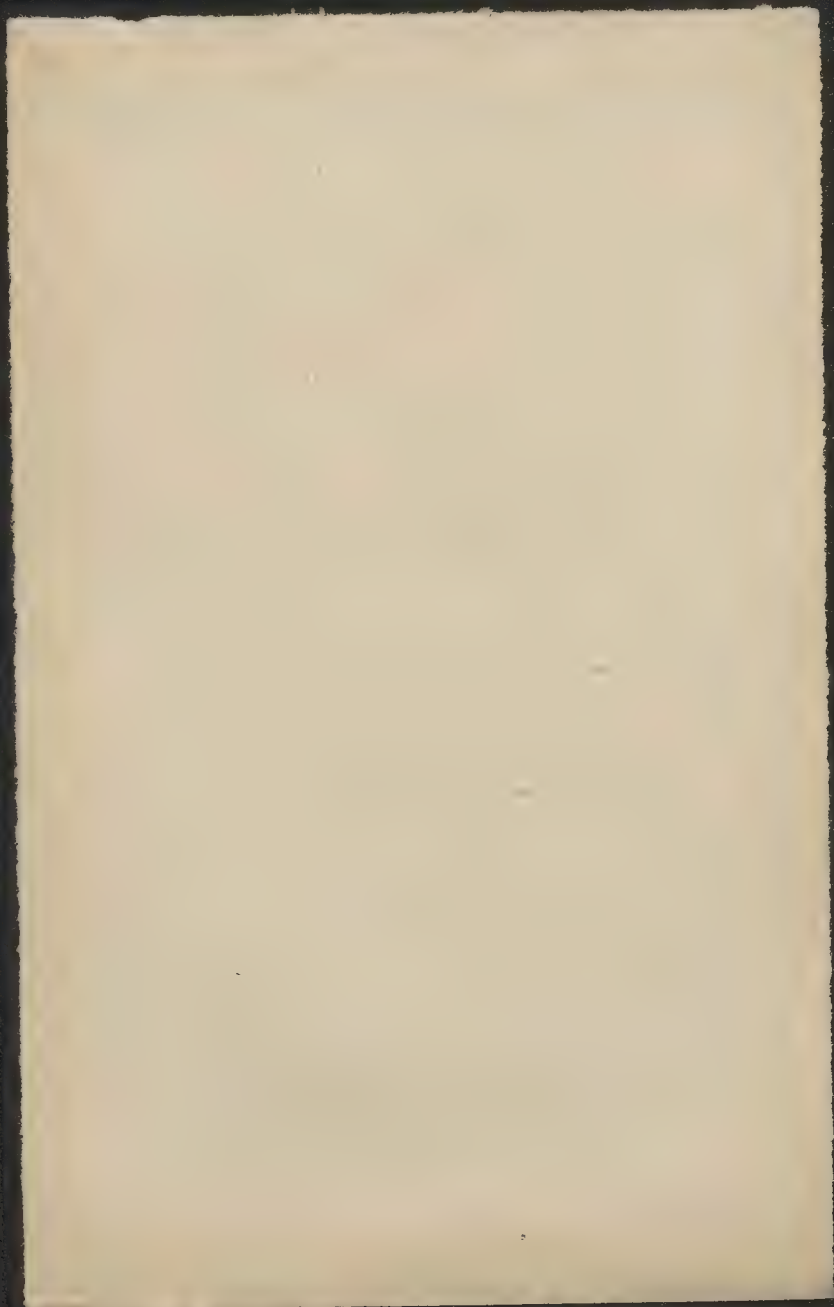

Krupic się st. zaim. ndkn. z rozp. praw. kłóci'cię.
Krawawyci'cię, swawyci' jak Krupna ba-
ba, porokupka. „Nie Krup nie z nim, bo nie
masz o co.”

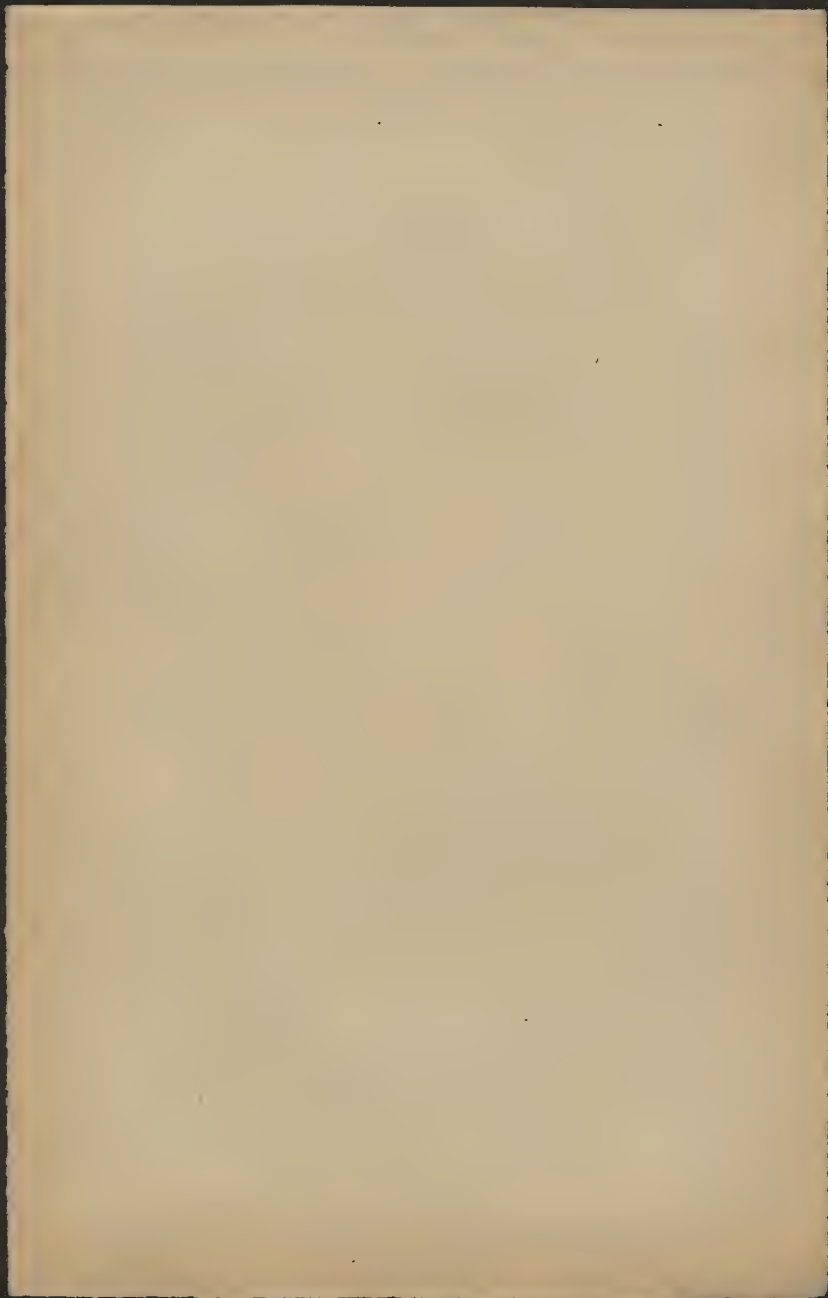

62
Krupjér-a. m. rzy-rowski. m. z franc. pomocnik
bankiera w publicznych domach gry
karcinowej, „Wchodzę do sali... wbarwie
gra miała się otwierać - pary rouge et
noire siedzi Suro i sprawuje funkcję
krupjera” B. Pol. Sam. Jan. 255 „Krupjér
wprawia w ruch nie tylko walce rulety,
ale jeszcze palcami podrzuca kulki, żeby
biegła po tawerny” J. z S. Dobiera Słowo 1877
93. 3. Słp.

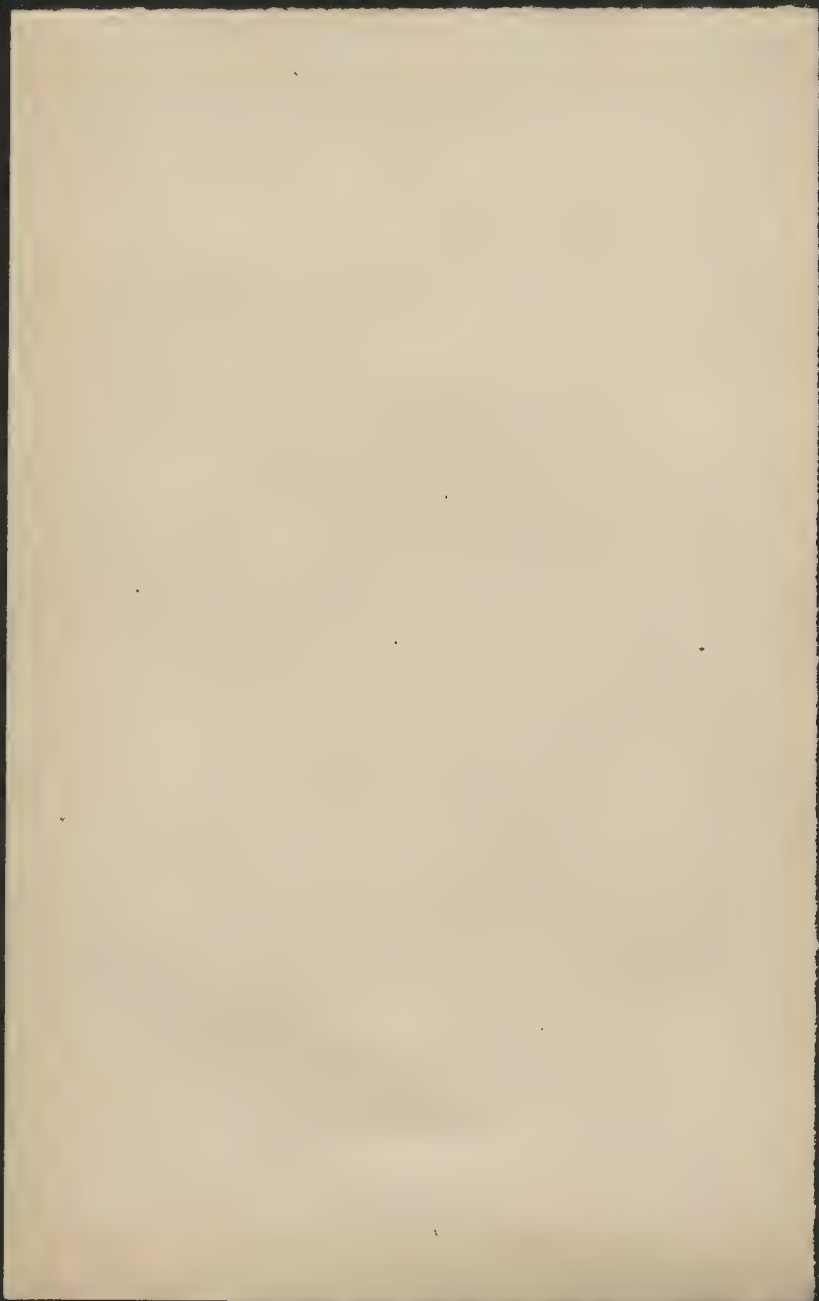
Krupjerować w. cz. udku. pełnić fun-
cję krupjera.

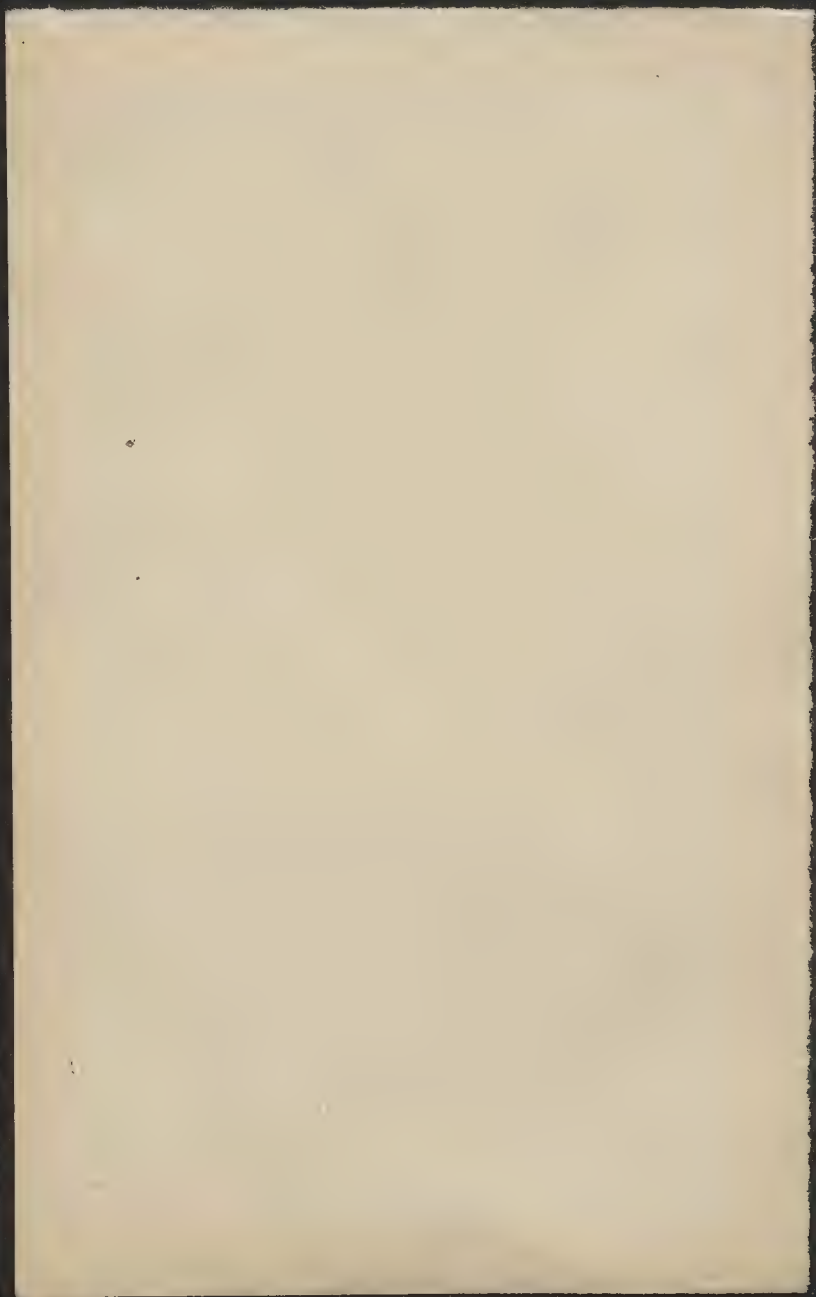
Krowawic' st. a. ndkn. Kalurawic' dkn. & fig. ...
"Abyliż to tobie kawa' umie przystalo?
Krowawic' serce nie siebie swojemu bóstwu
umie?" A hr. Fr. 2. 57. & fig. nadawał ban
wz krowawz, rumienic' ... Noice spursza
to nie już ku k'eni, k'ama swa tawaz
krowawiz na zachodzi wiodowaz." Ford.
Tyz. II. 2. 13. 11. & - fig. ... fig. "A oko
stania wozalo. Jevaze nieco saune ... siedmiz
baru blyvazy razem: szafrowe razem,
razem krowawic' nie w rubin i' k'othnie
to razem." Ad. Mick. 3. 280.

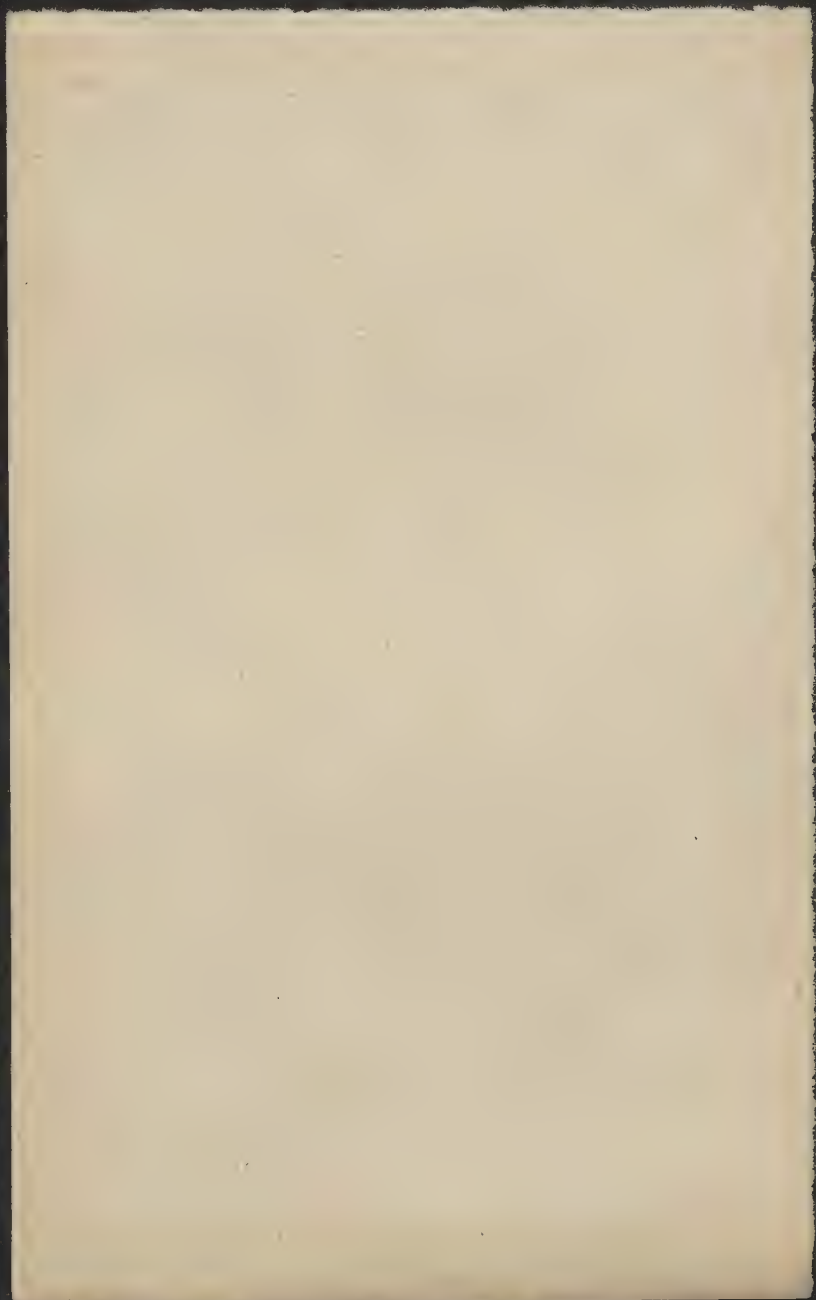
17
Krwawica y. k. mnie, wśladu krowawo prae
nabyte „Zwani berpotomio i' familie.
nie wiem czy kiedy wydrwigusta jego krowa-
wice” J. Krow. z. 229 „Wrasny dais trasz,
albo to ja nie uiatabyu prawa. mojej
krowawicy praeantai?” D. wiek 1878. 25
„Gdyby starsi kłopoty moi byli, ludziom
dojrzałym zostawilibym krowawicz ojcio
swaich i' mojej” St. Osk. Krow. War 1878. 255
O! gdyby ojciec-garncarz praeuidnie mógł
to swiadue metamorfozy, w jakich krowa-
wica jego i' ojcio jego swiatu objawia i'g
uiata!” St. ib.

Krawauihony-a-e z krawauihony
^{sygnet}
 „~~priexa~~ krawauihony“ z krawauihony.
 wuihu, czerwonu, wuihu z summen try
 sregly try strugi jedon bioty jak sro
 bro. Krawauihony drugi, krawauihony.
 Ad. Mich. 3. 188.

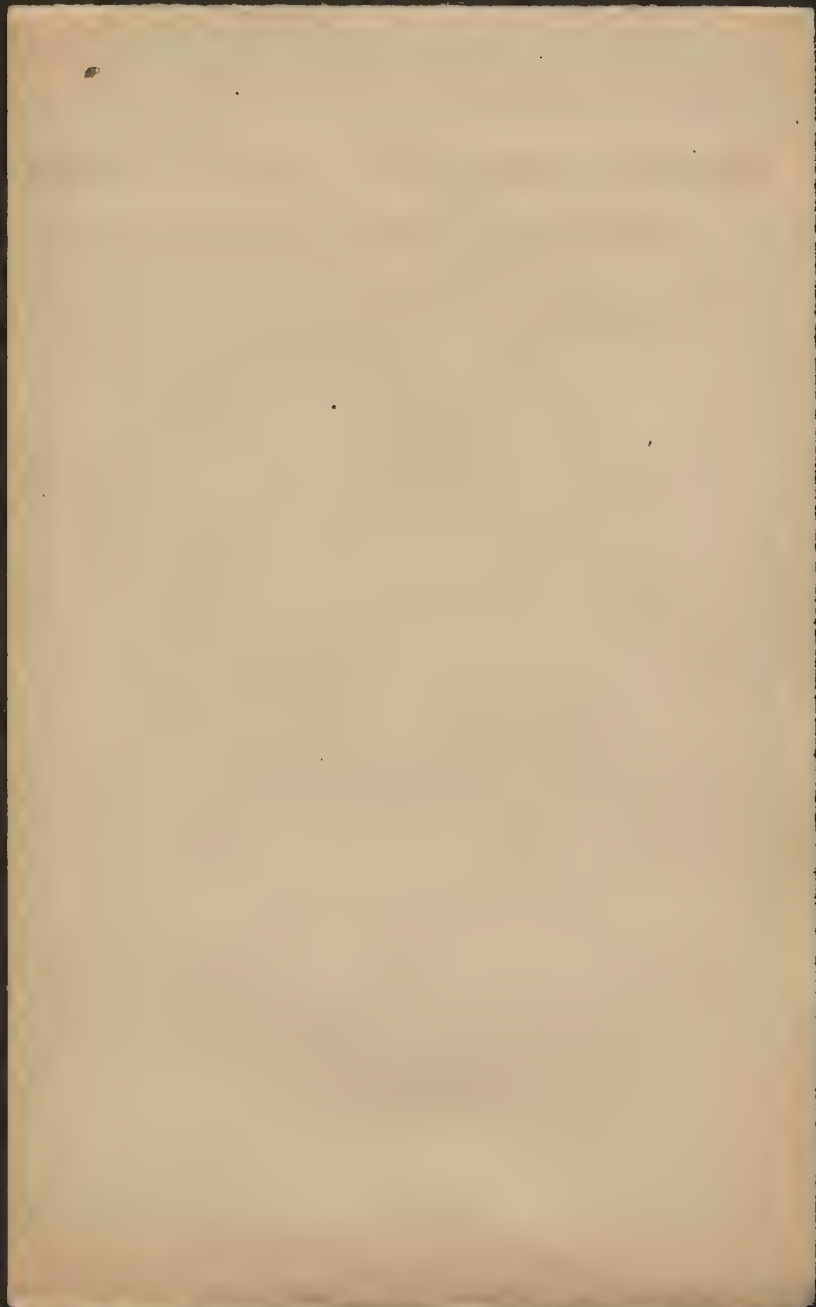
Krwiońcecy a i sądny krwi, srogi, okru-
tmy „woźić” on, pars pisto letwin
w sekretule minis to krwiońcecy
nie był” D. Prus To i owo. 21.

Крыса-у и. пров. Таур. стал гонимый
всего нр. до мотык хвост. и т.п.

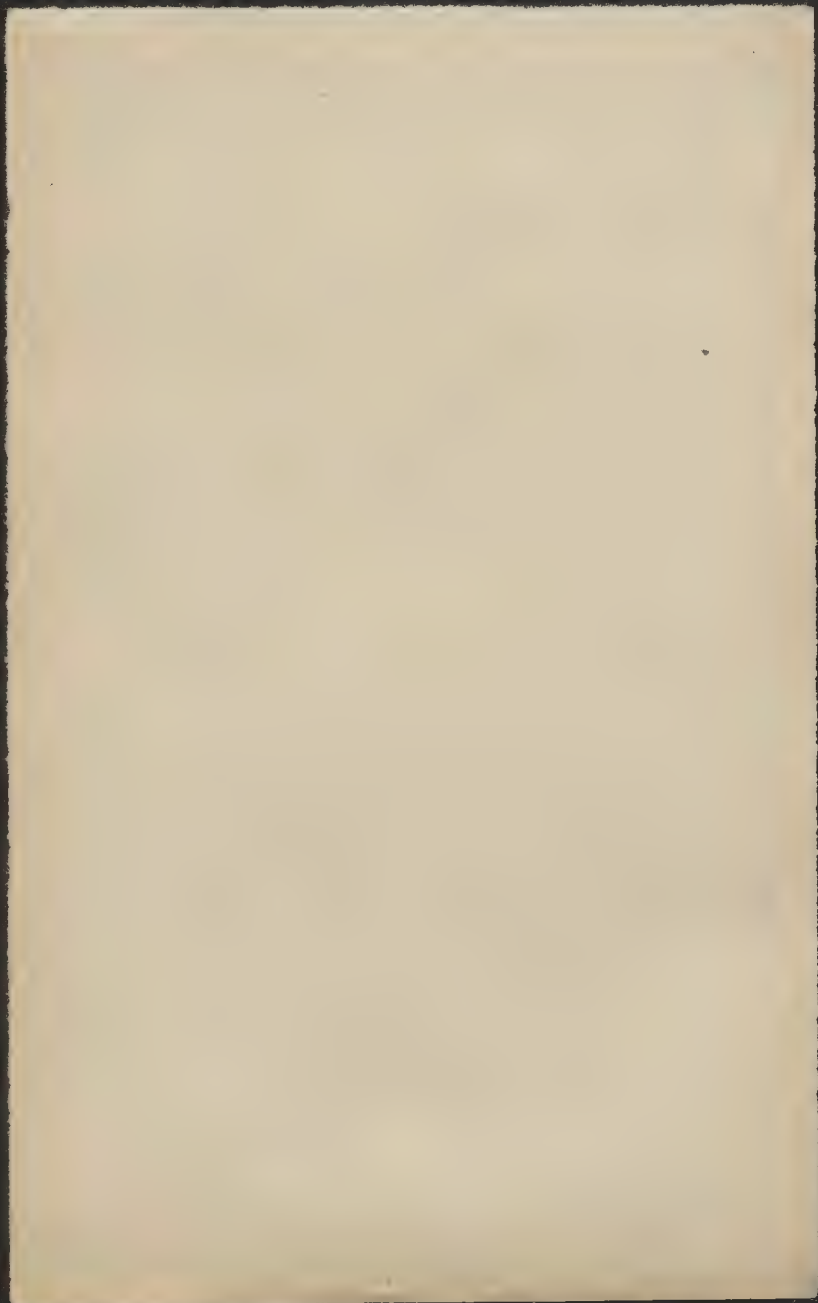

Krajica ex. indur. pruw. kraj. w. pol. fluc, rozbijac,
rozdrażnieni rozkruwaci up. byty revelni
tej ziemi, gliny „karłowce krzyżane” t. j. rok-
tarte, chusone pochnydece dku.

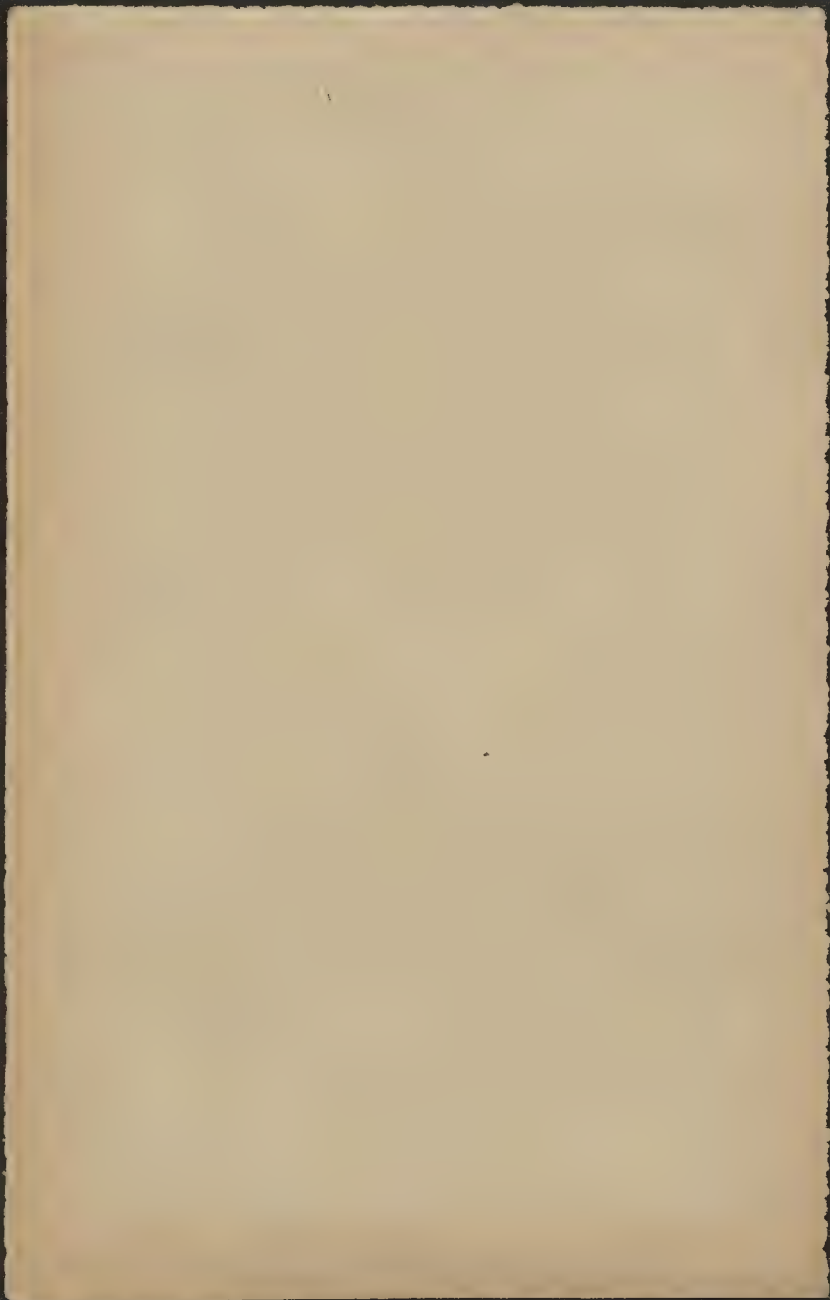

9
Krypka - i. k. pki. pol. i. m. xdrb. mała krypa
Łódka „Ej' gdybyś ty miała mieć za co
sprawic' sobie krypkę, tobyś pręciw
zid' na śarkę, kępcę,“ A. Wien. wad. uista
59.

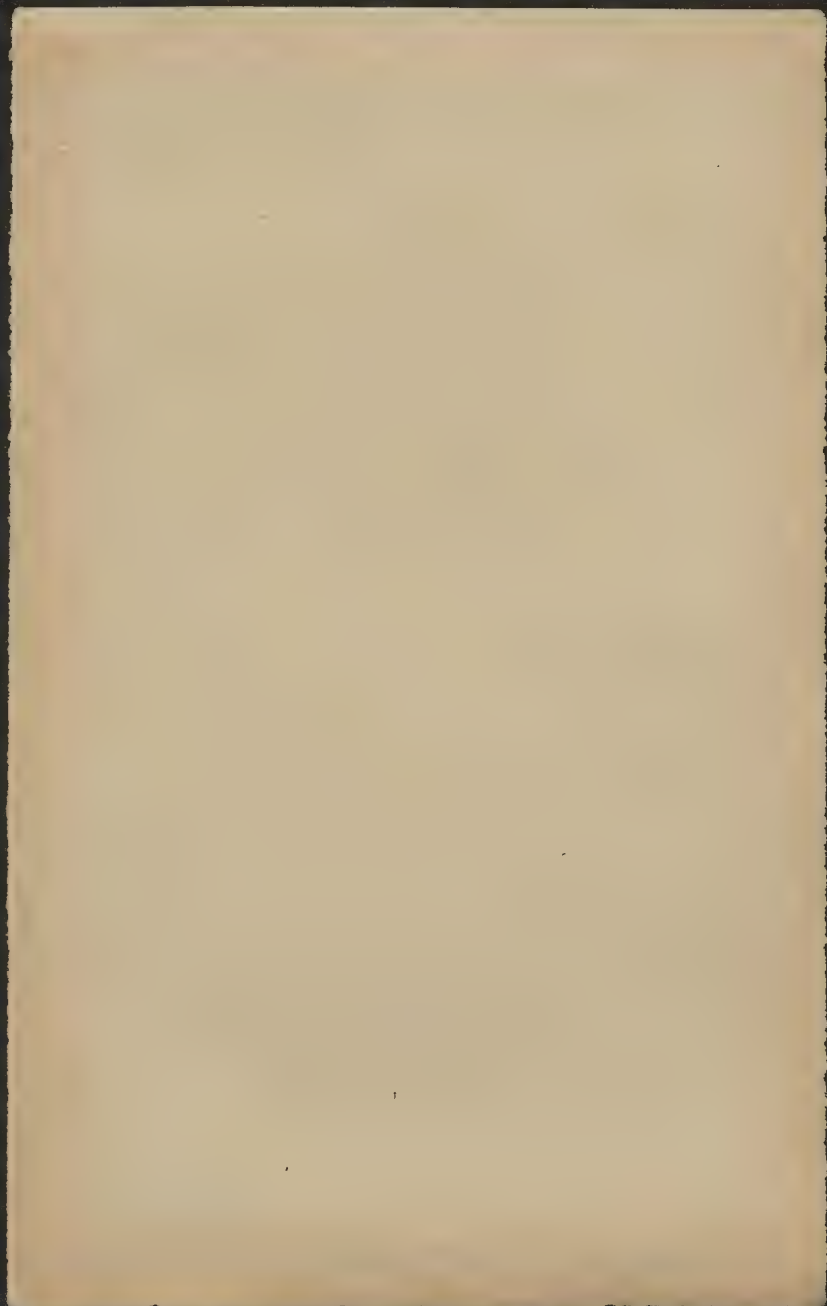
281
Kryptogamy — to w łac. bot. z grecc. skryto.
płciowe. mówią o roślinach, „On był
na świecie, jako grzyby kryptogamy:
wzrastał i' schodził od słońca.” Ad. Mick.
Z. 284.

Krysasty a.e. praw. mający wielkie krysy.
o kapelusz „Złoty swój krysasty
kapelusz z głowy” Wal. Lw. Czern. i Mordw.

73
Krysy-ow. tunc. prow. skrzydła u kapturka.
kasia „Ogromny kapturka słowiański
z nadzwyczajną szerokością kapturki”
J. Dzierż. 8. g. „Twara gorata okrywają
do połowy szerokości kaptury kapturka”
tutaj. Lw. Czar. Mater. 8

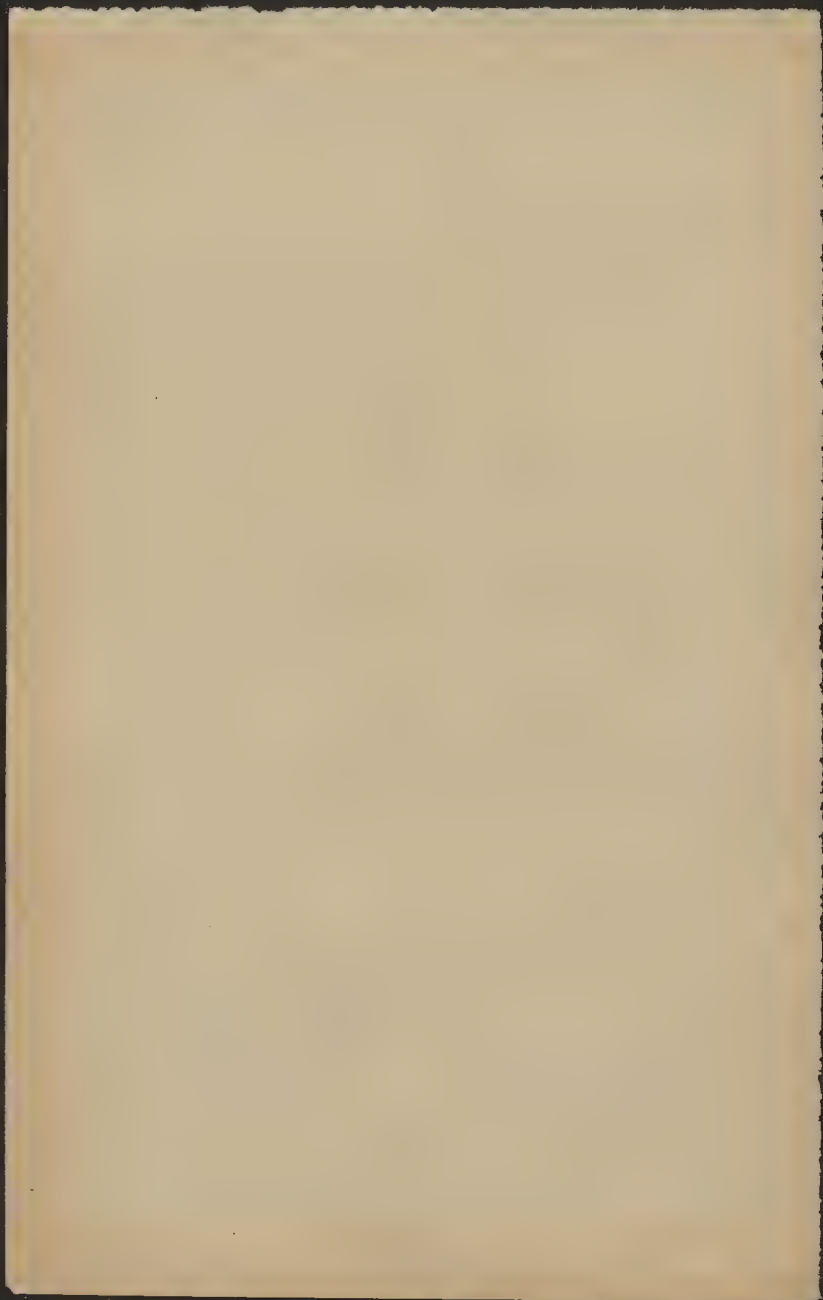

71

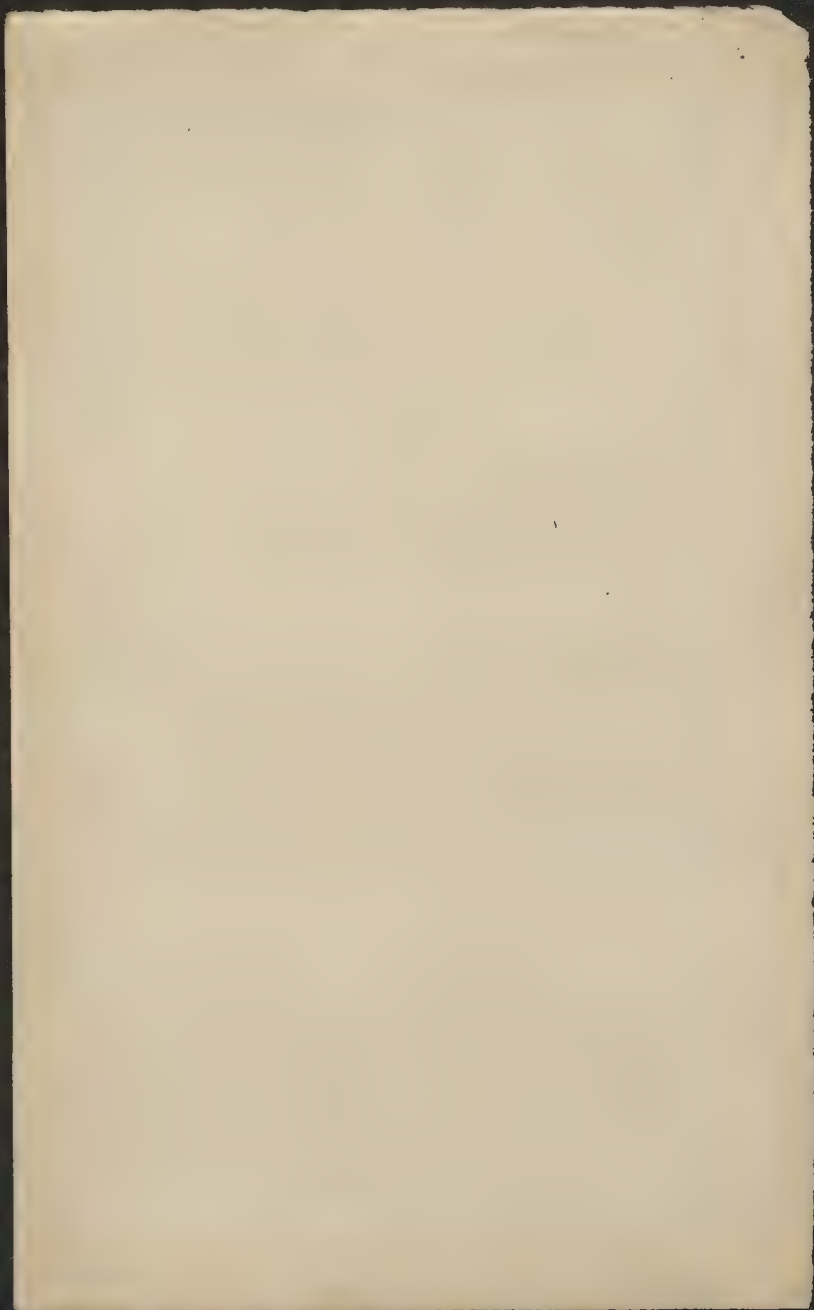
Kryształić się st. zam. rd. Skryształić się skm.

kryształizować się, zamieniać się w kry-
ształ, z stanu ciekłego przechodzić w sta-
ły „Miłoś to ból, z tak skryształonych -
dla siebie sól” J. B. Kales. 4. 11.

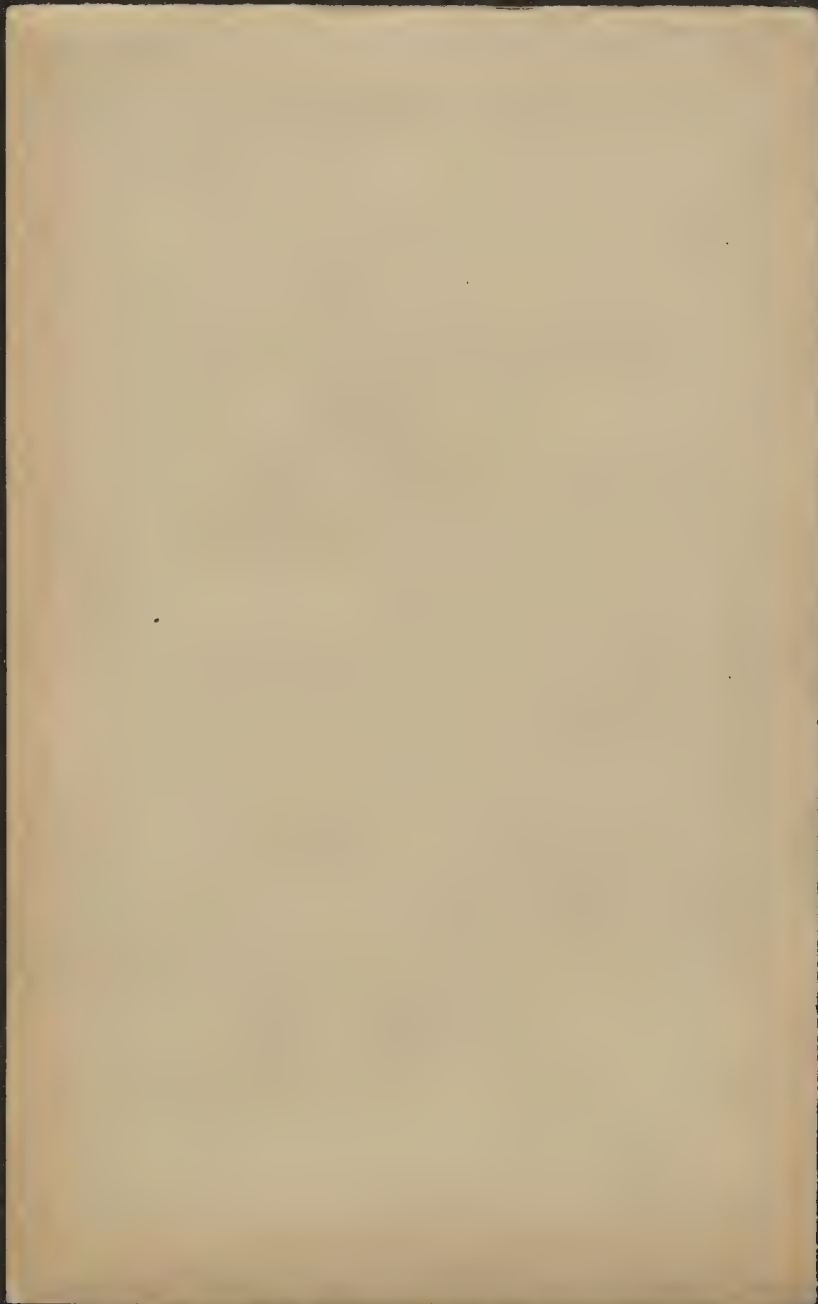
Kryształek - lka m. rd. krystal jakoby
róża węgla perowych cięty uwarzone lub roz-
puszczonych substancji ~~zawieszonych~~ w cieple. „^{u cieple}
zamieniać się w ciasto skale” „Mroź do chłodni
do dwudziestu kilkunastu stopni, w powietrzu
potęsknisz się od stłucia kryształki kawa-
łki pany” M. Dat. pan. drady 95.

Kryterjum n. meoim. rja - do um. grec. dawo
prze kumpirajdy, sprawd wian, srodok
do rozpoznamia, sprawdzienia. Z pilnow
kji: k. s. a na podstawie której możemy
się przekonać o prawdziwości twierdze-
nia. Czyli tylko to, co jest, było wryt-
ko prawdziwe? - to też na każdą raka-
ję. ma się stosować kryterja. - Kryte-
rja charak. i. i. umyślic. "L. Karak. 4. 277.
"Zdawałoby się, że nie wiemy już innego
dla ratunku kryterjum, tylko kalembe-
ry." w. Bogus. Tyg. pow. 1882. 74. "Staro-
żytność" rodu nie zawr. w Polsce. i. a je
kryterjum do rozróżnienia arystokracji
historycznej od ogółu szlachty, ale je są-
krowie jak wielkiej historycznej postaci
co wysła z domu." L. Dębic. G. lwów. 1887. 63.

16
Krytycyzm u. m. zapatrywanie się na co kry-
tyczne, zwłaszcza w wydawaniu sądu „Ta-
kie gorące prądy nie liczą z kryty-
cyzmem historycznym, ale wykręcają
prądy, dla narodu co żyje, więc twierdzą
i nieświadomi gwałtownie” M. Moders.
Tyg. II. 3.6. 343.

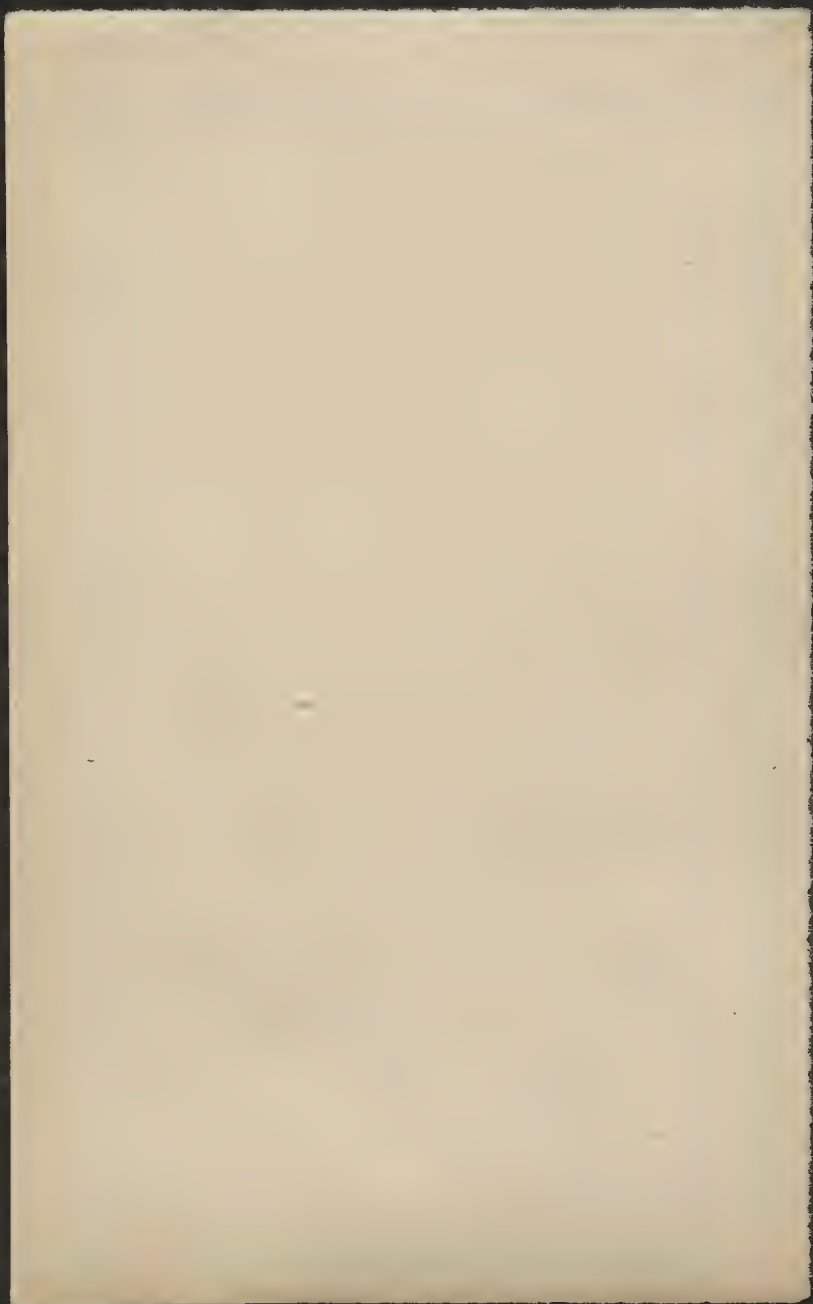
73
Kryzys i. niem. ber. l. um. grec. chwila krytyczna,
przełomienie, chwila występowająca w chorobie,
naprężeniem położeniu jednostek lub społeczeństwa „Dziśka przebywała wstanie kry-
zys, która nie od 1764 roku do ostatnich lat
XVIII wieku nieprzerwanie ciągła” J. Kras.
101. 56 „Przebieg żywota wrymym. nęwa-
żniejszą moją chwilę w życiu narodu, kry-
zys, która stanowiła o przyszłości, prze-
biegu ostatecznym” ib. 2. 210 „Ojciec po prze-
biegu kryzys, przywrócił do zdrowia” D. Pol.
Nad miedr. Dum. 235 „Widok życia zamiast
uspokojenia ^{przywrócenia} ~~przywrócenia~~ kryzys gwałtowny.”
Id. Śred. burz. 40 „Spodziewana kryzys nie
rozwręgała nie przesłuchiwała, dokłóciła umysł,
nie rodziny dała potrzeba ruci i niecierpie-
nia” J. Kras. Wrz. 1878. 64 „Tego same-
go dnia, kiedy siebie uścisnął już za stras-
nego i ona była prawie konająca. Ale dla
obojga was przyręta jednocześnie narodziła
kryzys” H. Siemk. 2. pol. 1876. 30 „Jesteś panem go-

Dzień po wyryps, bardzo poruszenie moje
wobec stanu niebezpieczny "J. A. Minia. tyg. II.
1. 87.

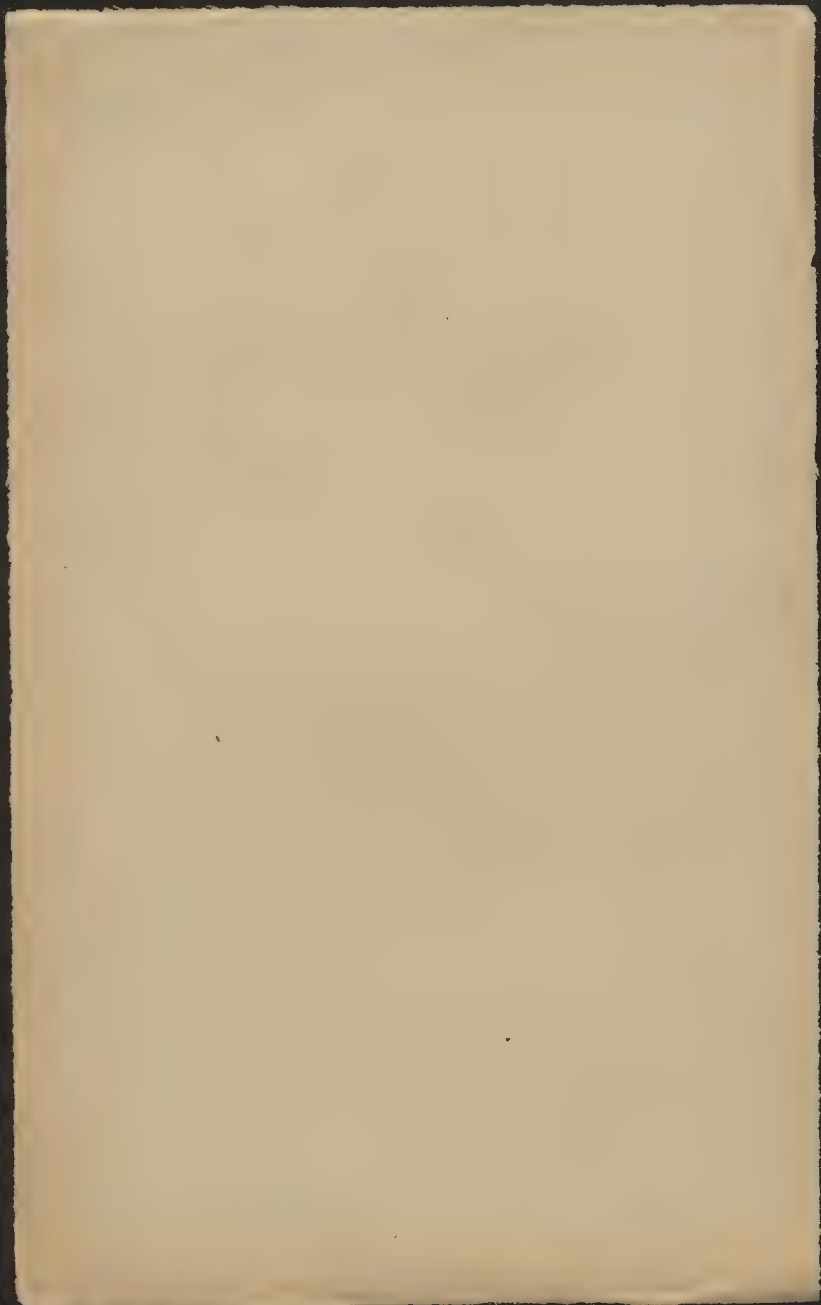
Krz... u ludzi brzmienie powst. nam. chrz.. up.
krziny, krzesiade krzes i t.p.

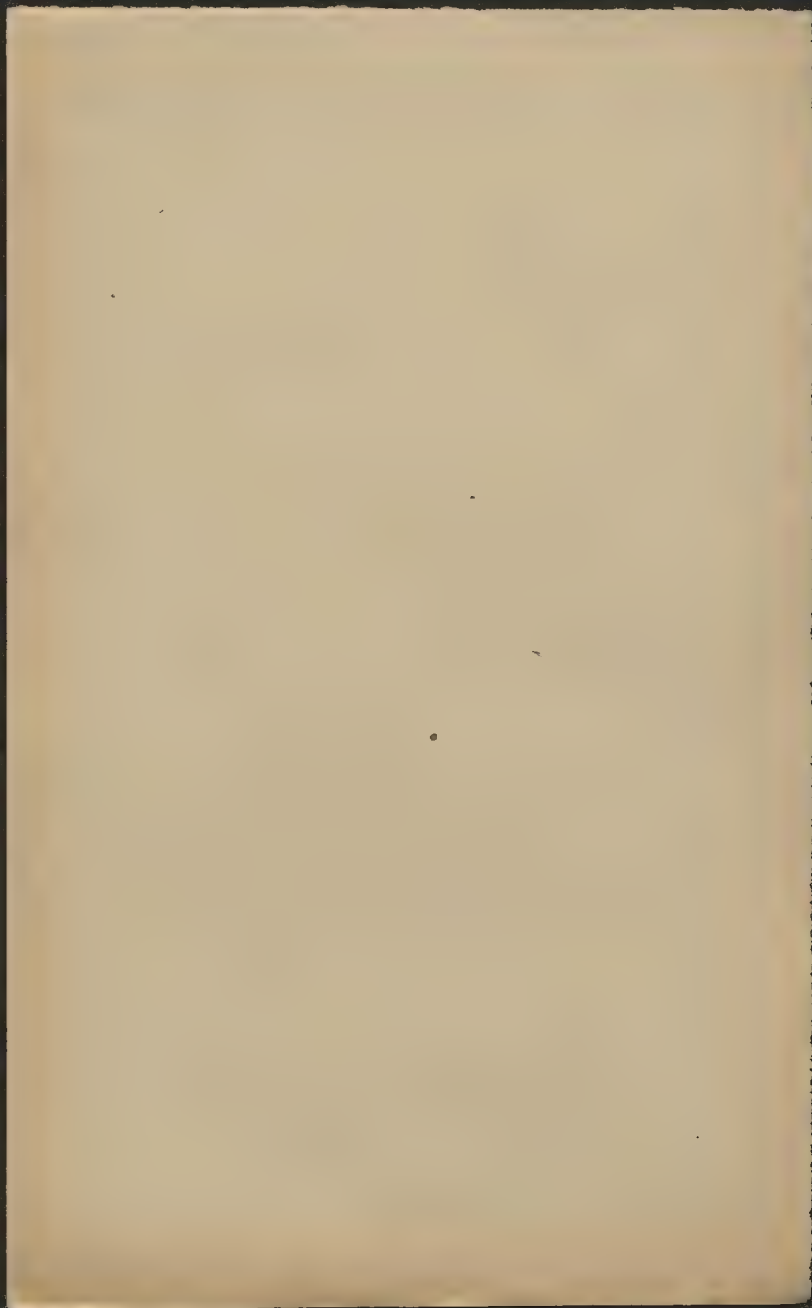
Kraciec ^{krata u. krac} H. u. udk. kakraciec Dkr. prow. lud. kwi-
tugi „U mojej matki kakwitaję dwa
rózowe (t.j. rózne) kwiatki a obydwu
dro kracę” *Polishie O. Uol. 1. 108.* „Nie umy-
skie sady kratę co się rozwijają, nie kwidę
kwiędę pars odda co się kalecją” *Smry ib.*
140. „U nasyj matki kakraciaty tam
dwa rózne kwiatki” *Smry ib. 1. 100*
cf. *Rakraciec.*

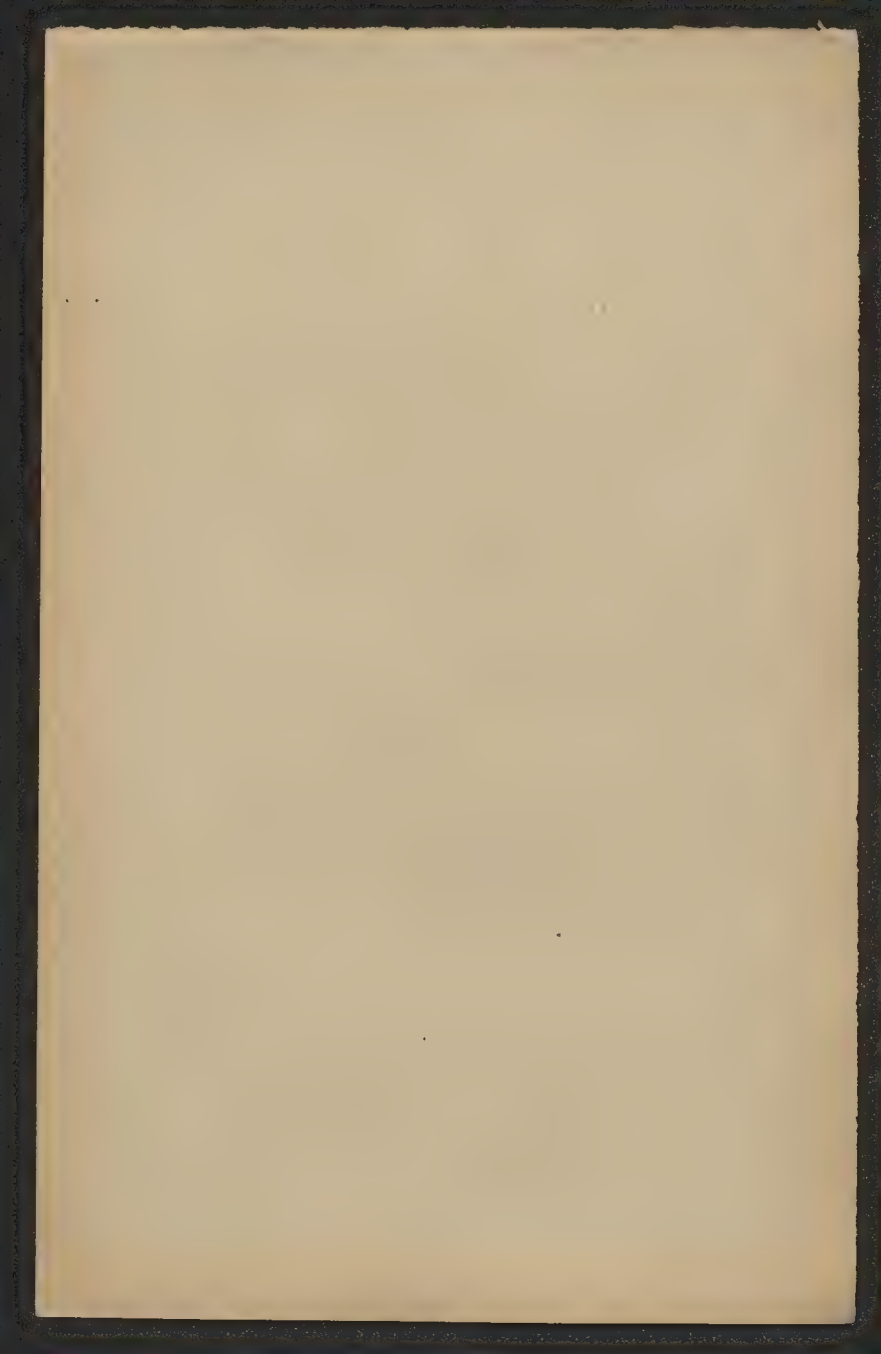
Krzeseteriu - a. n. kresotiu; zdrobnienie upr.
lykane w piśmiach ludowych „Paradt
ci w Krzeseteriu i karpiewat dricig-
teriu.” D. Kol. 1. 212.

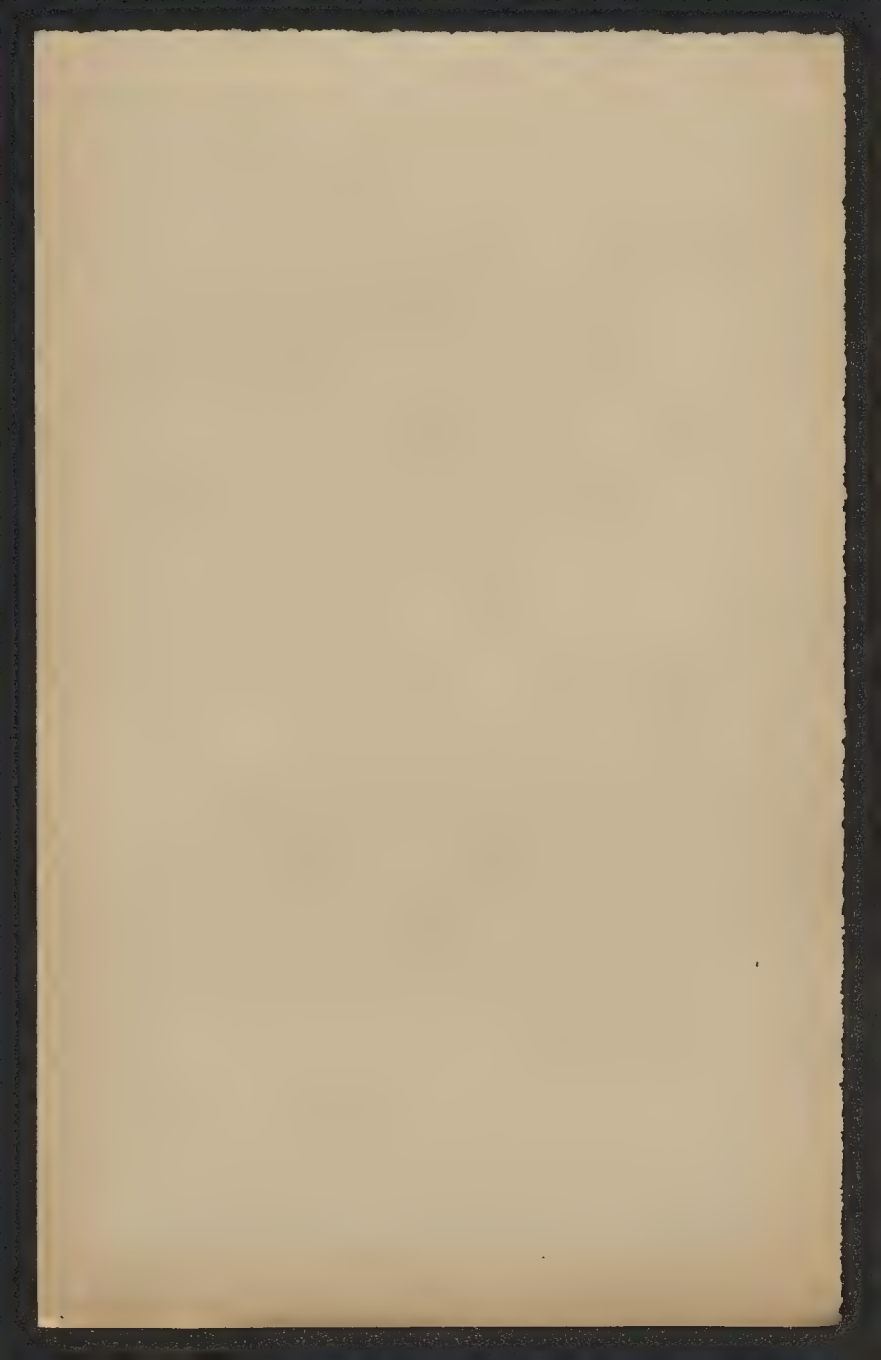
[illegible]

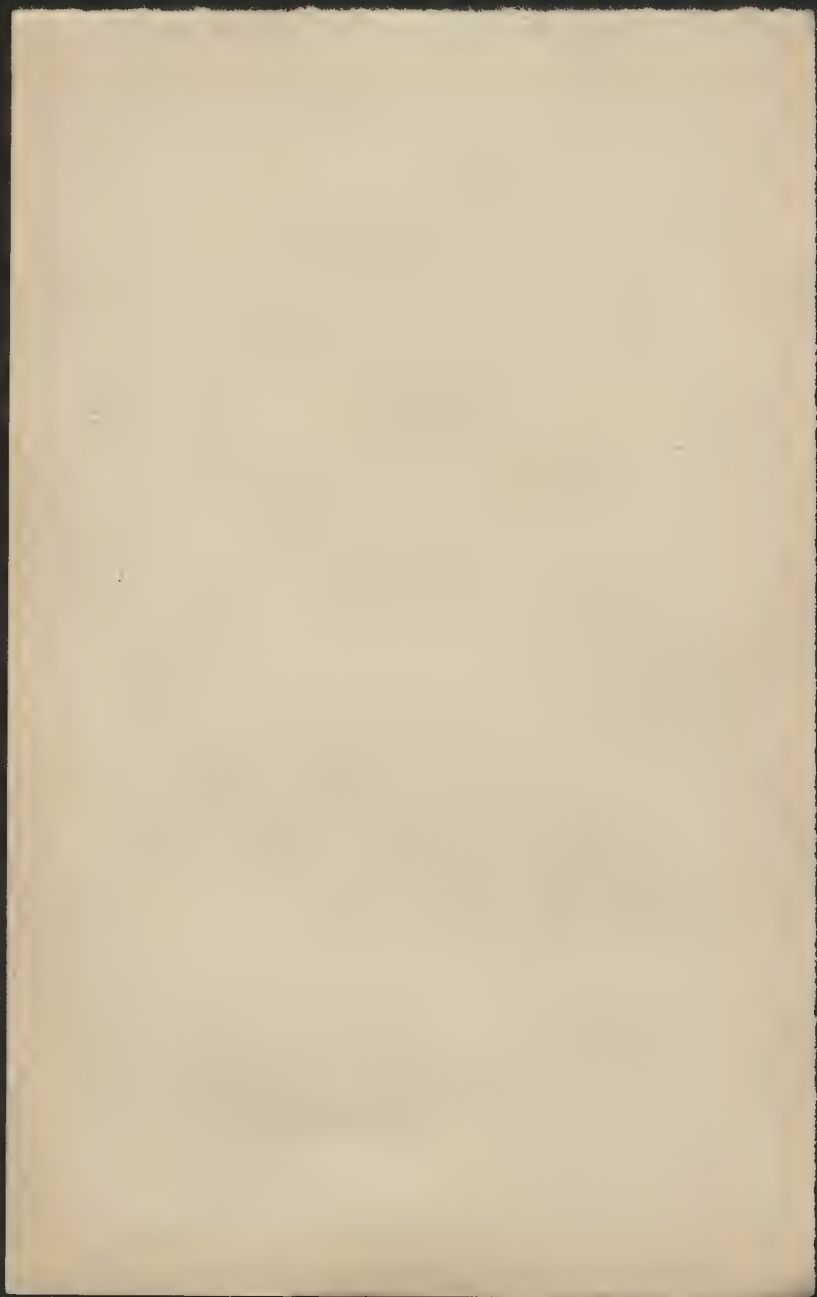
8
Krykuna - a. m. ny- ois. m. prony. Galii. kry-
kuna, krykuna "i podziwem patrzy-
na krykuna, wstającego na wysoko-
podatki" Nr. Zamow. G. wiy: 1885. 3. 1.

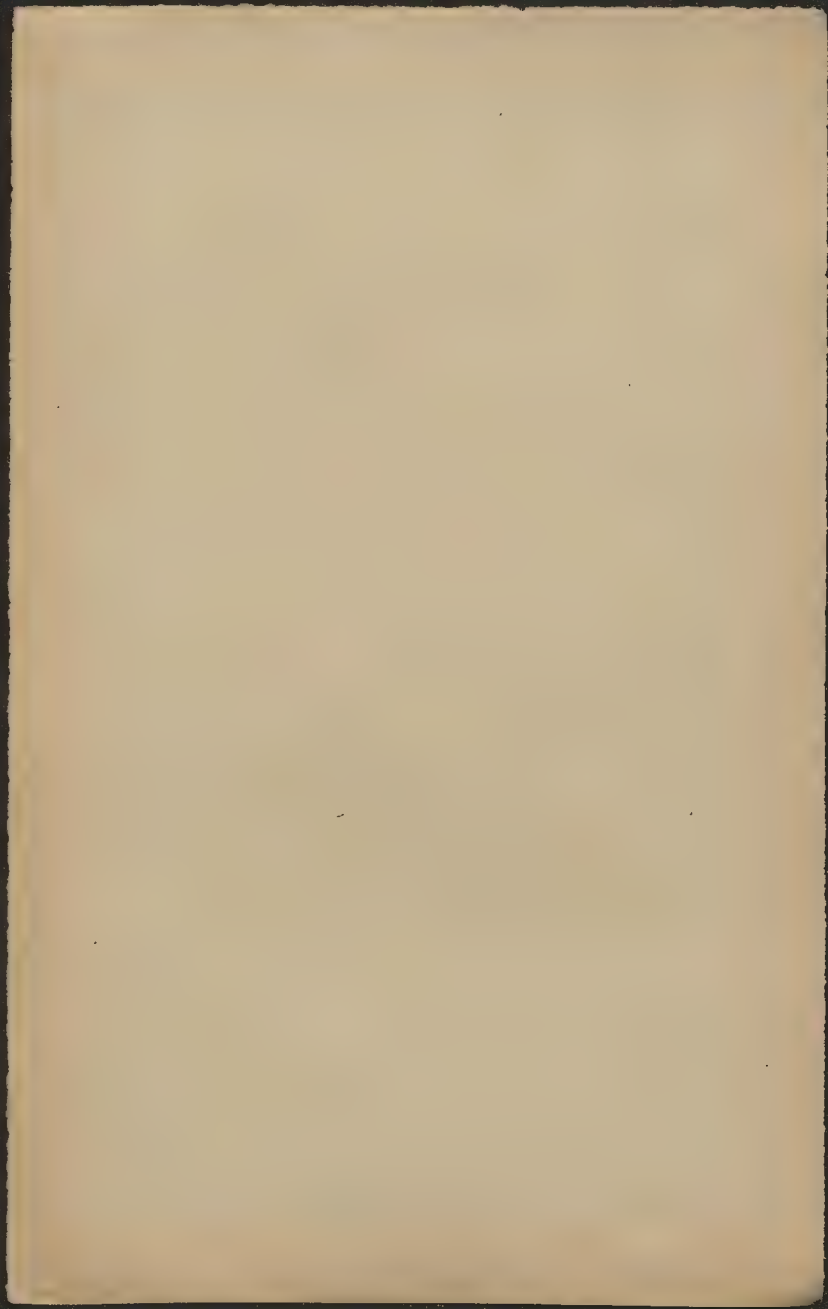
Prvý kus - 7. 1. a 2. kus Druhý kus - 7. 1. 2. kus. 1. kus.
Prvý kus kus, tak a jedna prázdná "Taka
prvý kus kus na dvoře, a on jístie."

Kraysia-i. n. doob. inuś kien. Kryslyna „Orie
nit nē x cichg i skromuq Krysler.” JI.
Kvart. 73. 222 Kaitajie mi Krysler i
Amulki.” w. Bol 7. 37.

Kryziactwo w. n. b. m. s. w. o. Kryziacy
tym Kryzichow, Kryziachow z.
kole, strzela, sieje " Ad. Mich. 2. 32.

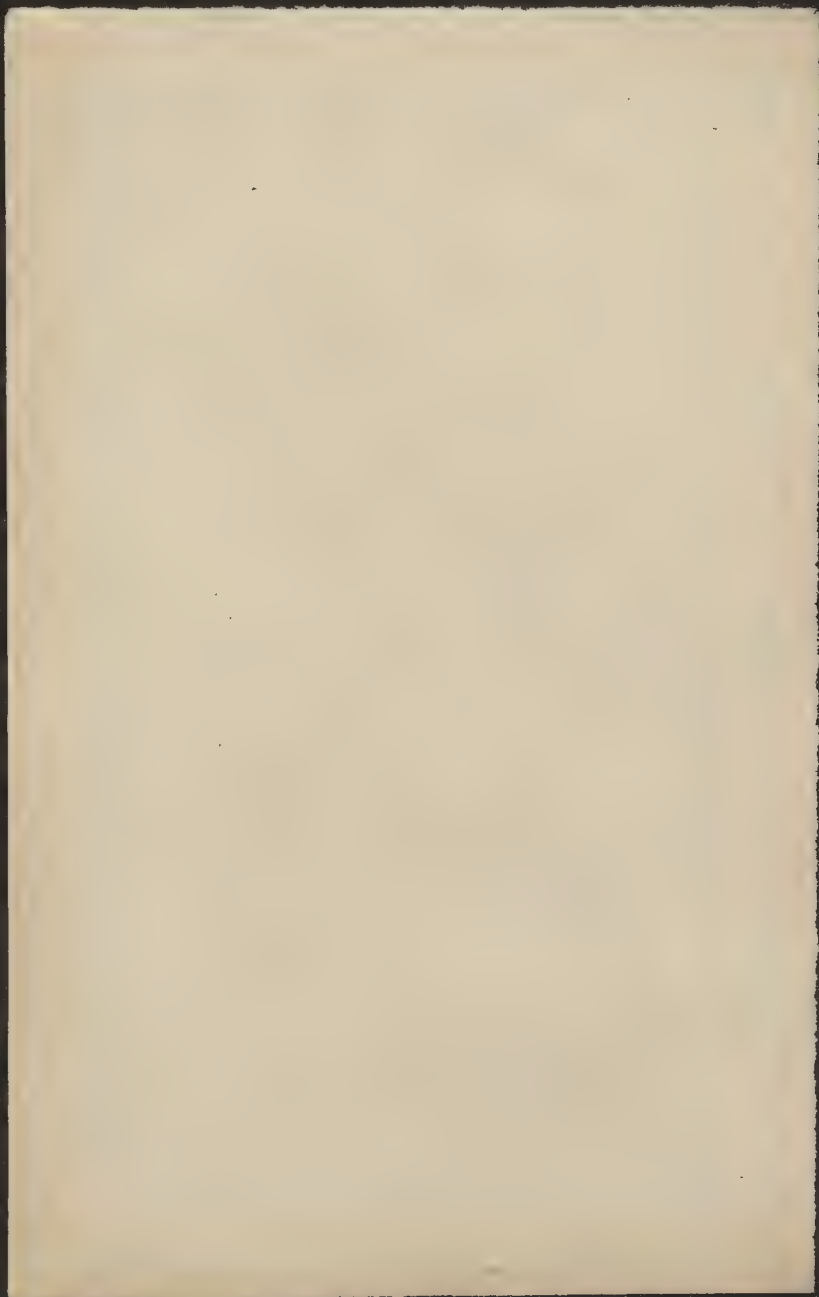

Krzyżówka - i. t. wiki - wek m. m. iego byłby z. z.
krzyż z polską nazwą niemieckiej ga-
zety pruskiej Kreuz-Zeitung „Iskornie
„Kreuz-Ztg“ w obzernym wzięciu wzię-
nym mówią o tej ewentualności... Powoły-
wała się w tej mierze „Krzyżówka“ na so-
wa Bismarcka..” wiek 1887. 233. 2.

Krzyżowiec - ura. m. wcy m. uczestnik wo-
jen krzyżowych, krucjat „Iwanhoe. wyli-
powość krzyżowca romana Walter Scotta Ho-
mairu F. I. Dworkowicz” z-wce m. fran-
croiseur, nazwa pierwszego podrzędnego okrętu
morskich wojennych lub korsarskich „Ogro-
mne okręty wojenne, stonowięt pływającej
arsenał wojenny, - więc mieliby pod wyz-
dem rozmianu krzyżowiec stalowe przed-
stawiają podstęgę bojową” wiek 88. 130. 2

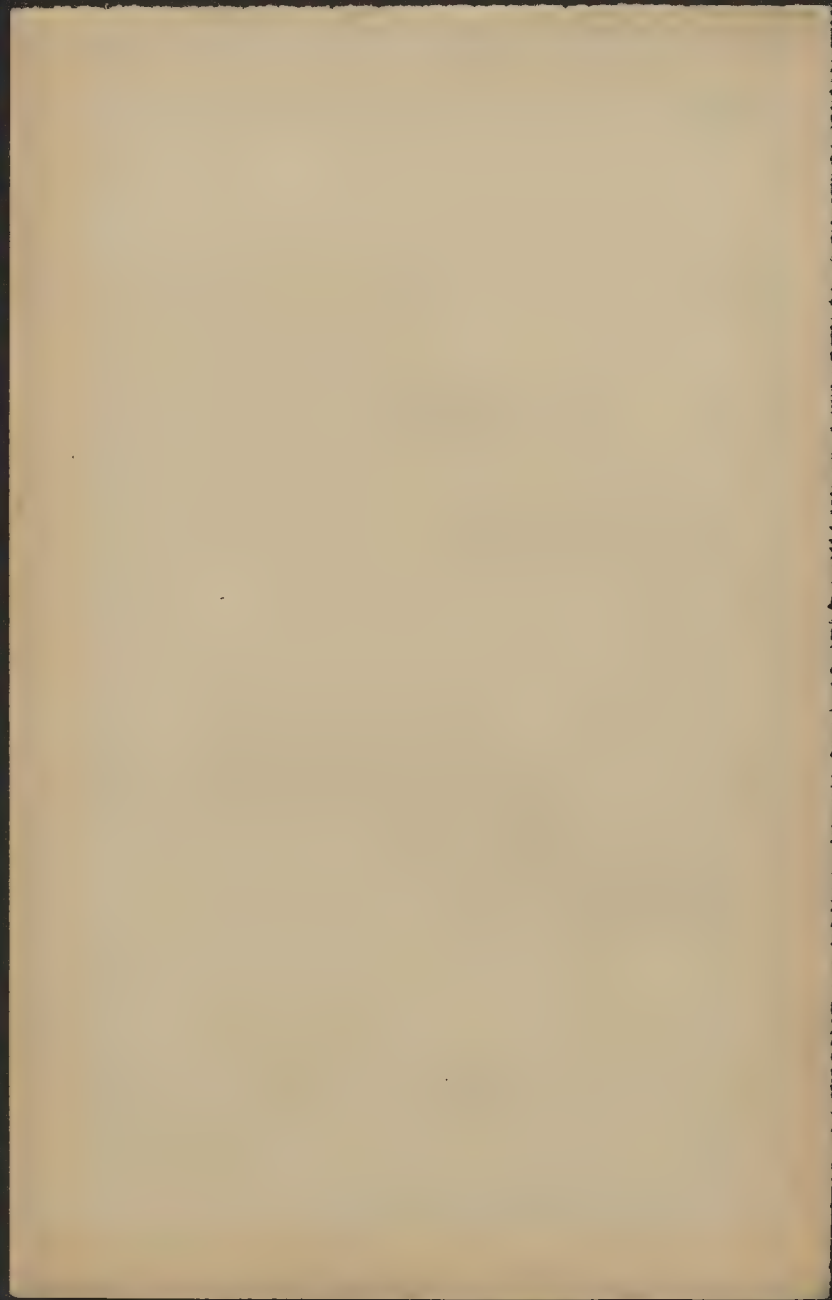
Krzyżowy-a e s fig. „Droga krzyżowa” - Droga
cierpień, ~~prób~~, ~~próby~~ przeprawy niemożliwych,
prób dotkliwych „Chwała bądź Ci Panie,
chwala w tych co mogą cierpieć w ty.
cie iś krzyżową drogą” S. Siem. pieś. mist.
mil. 15.

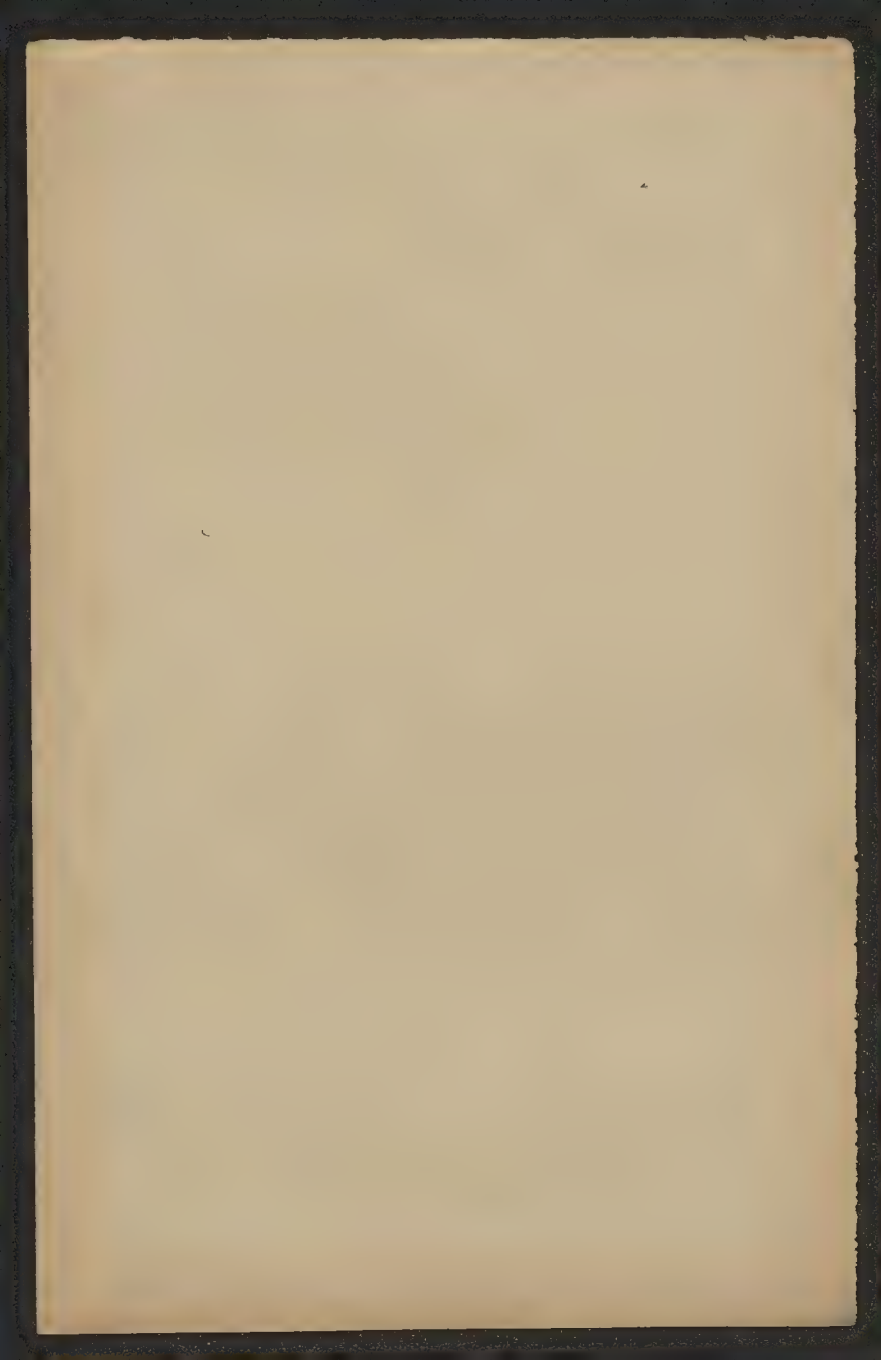
277
Ksawery ego. m. imię, imię, imię. sam. Francis-
zek Ksawery „Na czele rodziny stał pan
Ksawery, właściciel i kucharz” J. Kwak. 31.
127. „Dziękuję pan Ksawery wędź na wjeździe.”
D. 2 7 let. woj. 2. 184.

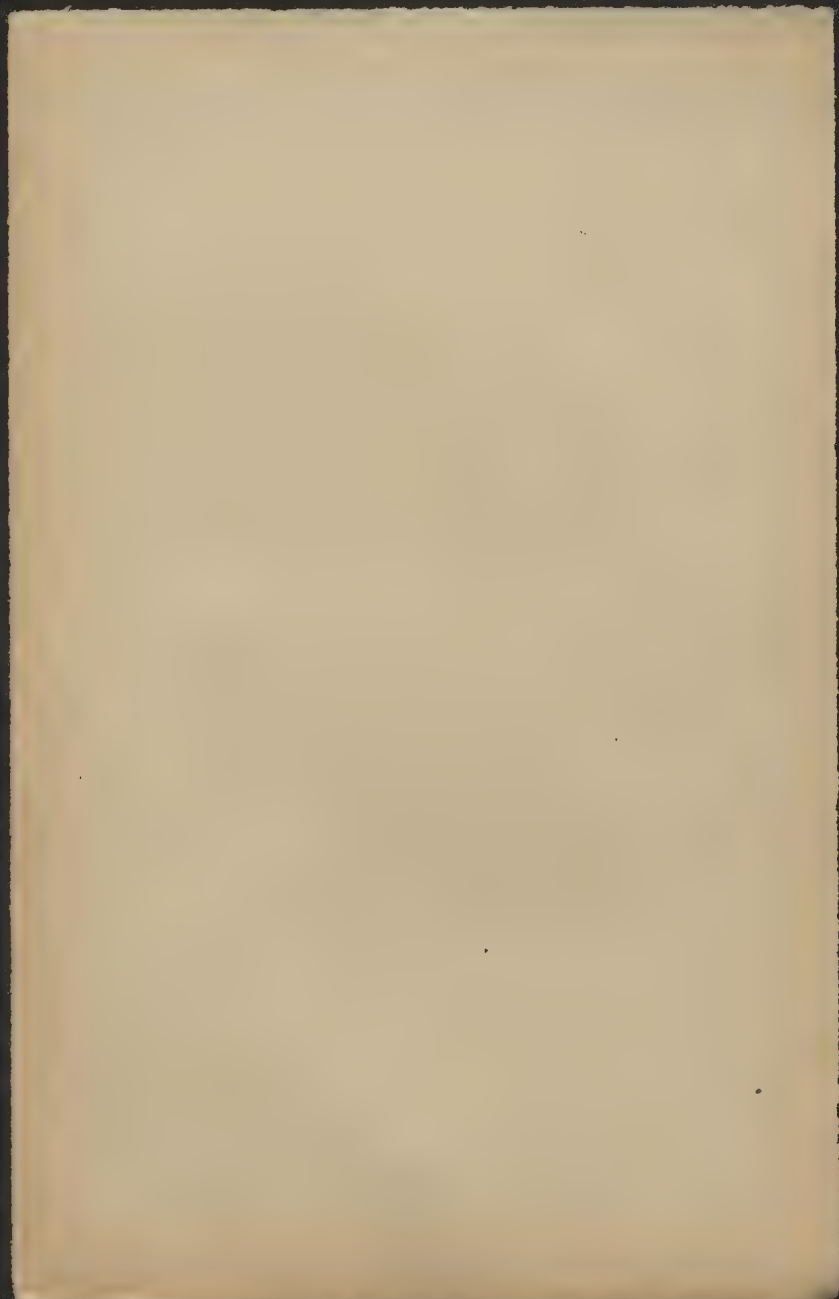
Książęstwo - a. u. Alca tak um. kórb. Dzięcho krieg
rige albo ten prout. u. takrewan. lichey kriegis
"Wejś um sie nie jest hrabcomu albo
książęstwu" / Lam 21. do par. 1. 28.

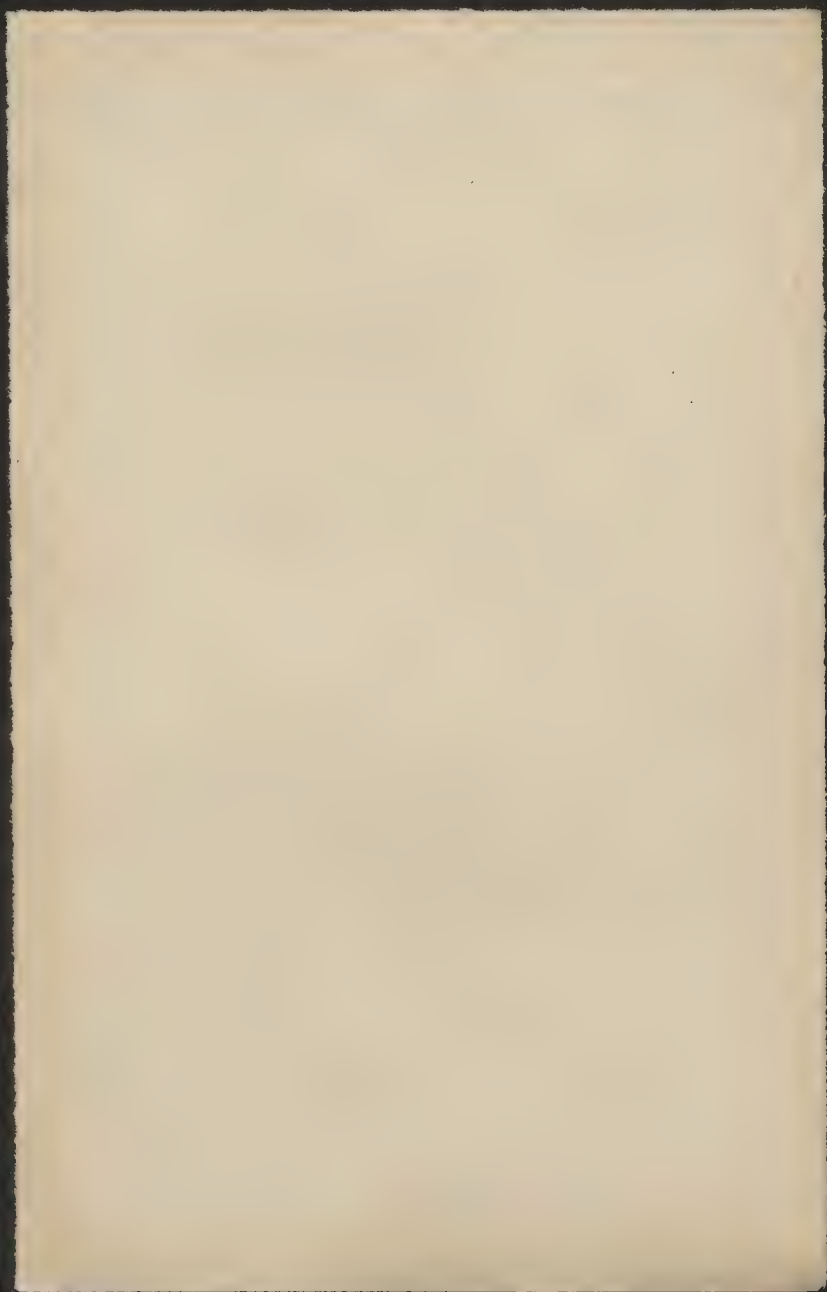
Książczyńa - y. k. ny um. z d. b. liha księżenka
Raz upadła um' in wsi' ualeńka księżenka
na łómk poae autova, Litois do: "F. Korab. Now.
1878. 52 "60 przerwytaniu księżenki, kilka wocy
spędził beseunie" ib.

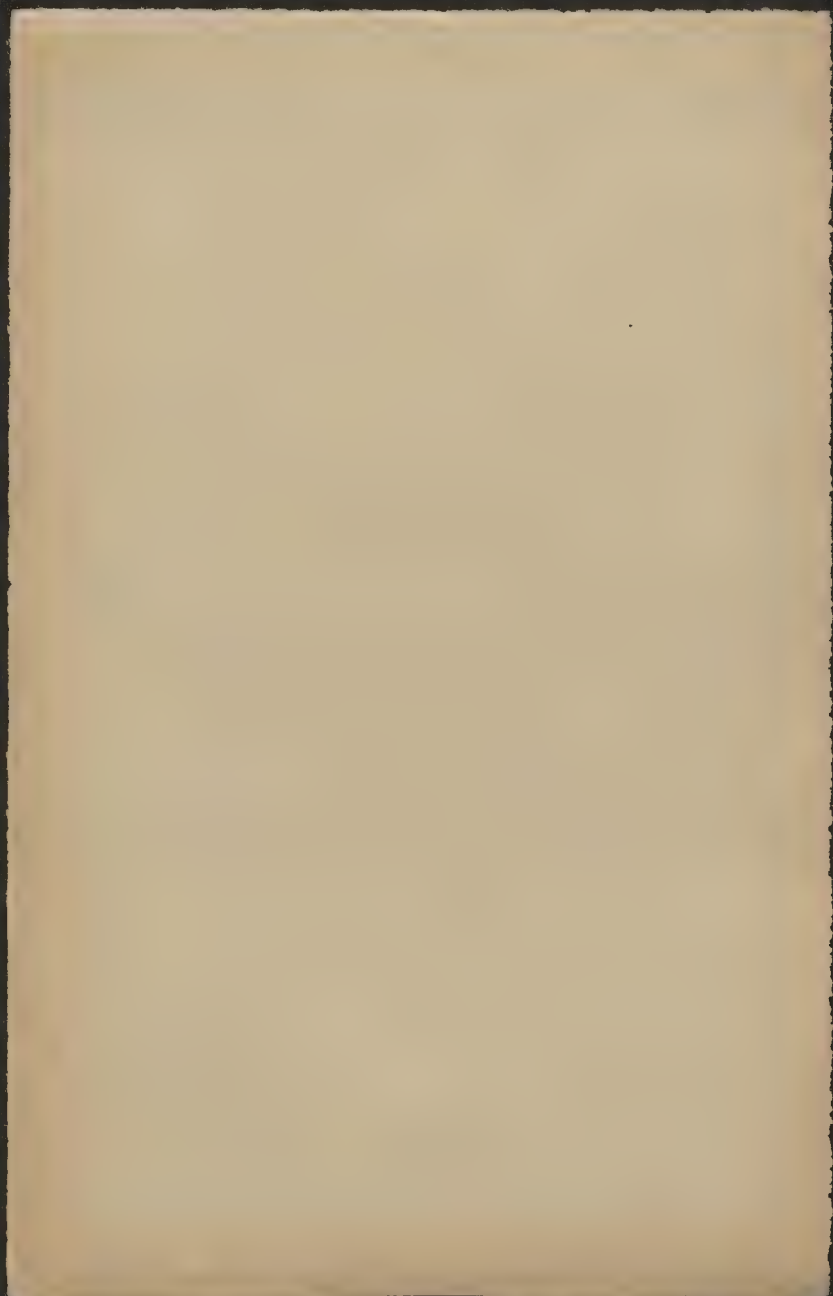
K sizi vaysko-a. n. sha. oio m. agrub. eta, kicha,
kida jana usigika, Koby to usigivayska
vax uvov dusic' to tam x tego nigdy nie
dobrego byc' nie mozie "Jt. kvaz. Tyg. Pl. 2.
16. 201.

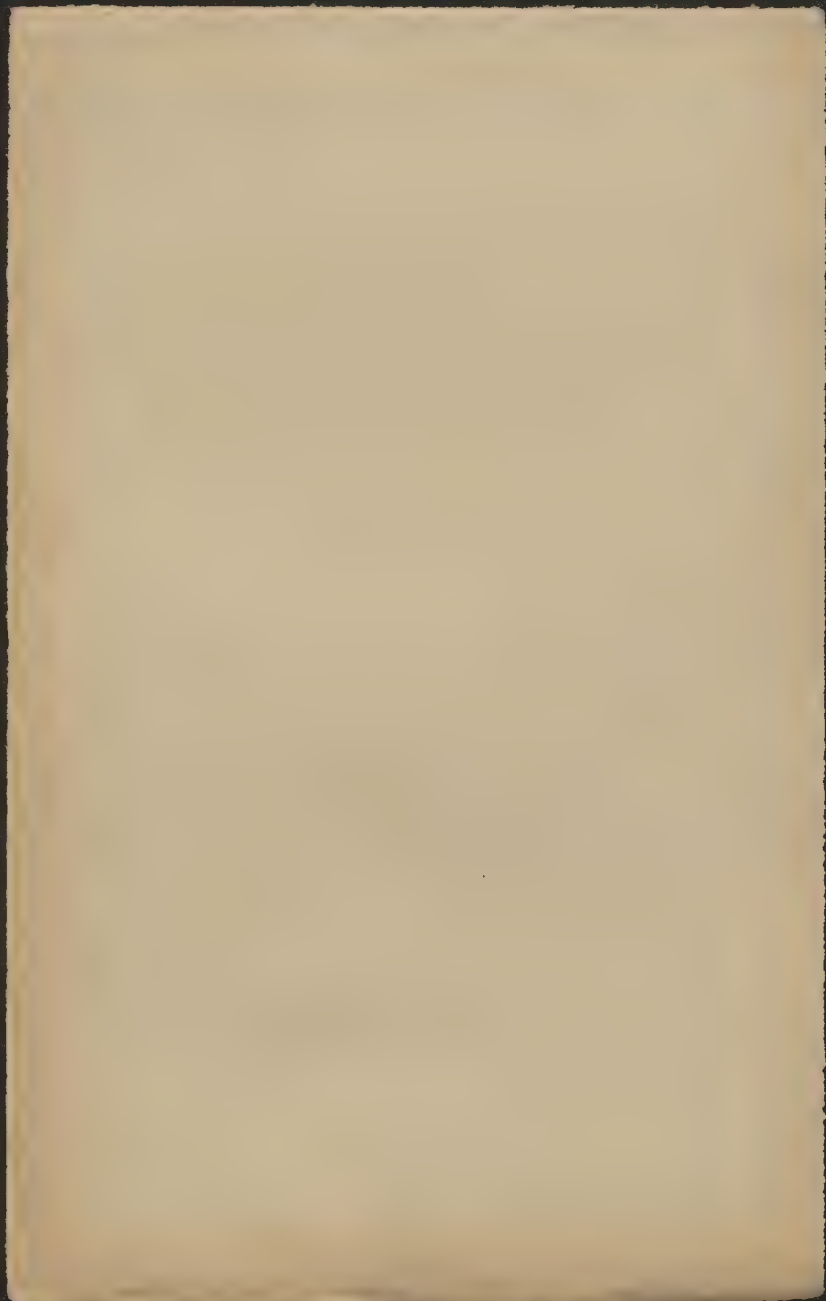
Książkowy - a - e. od książek „Nasi synowie i
wnuki mają od starych więcej książkowej
nauki” A. Mick. 3. 14 „Więcej niż z książ-
kowej nauki” uzyskała Anusia z towaru-
stwa swej nauwycielki” St. Goudr. Echo 1898.
269.

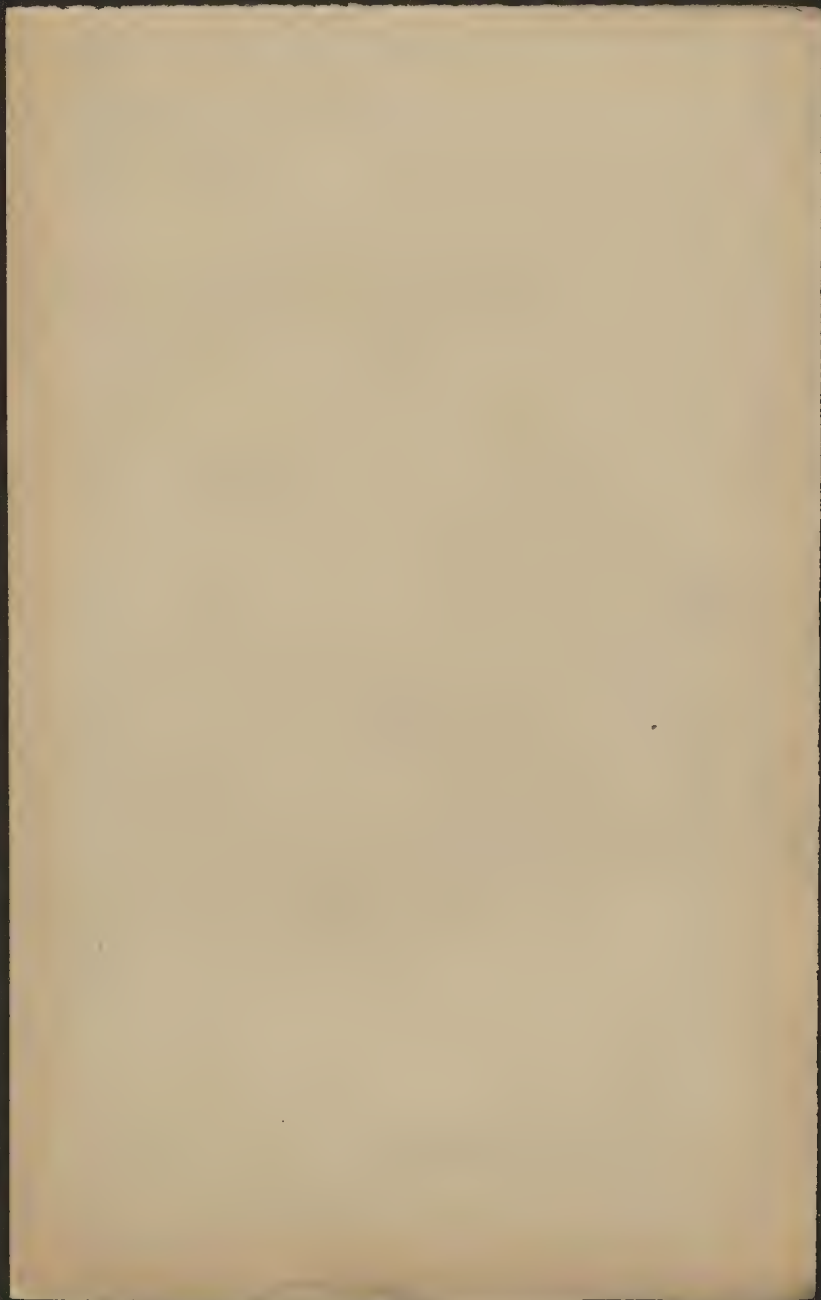
47
Książę - książę - m. z mówiące to książę lub o
księżu, gdy się chce okazać uszanowanie.
Dodaje się do dyktu wyraz „pan” t.j. mówi
się „książę pan.” „Słony, i zdrowie!” a
w tej prozy i drugie - więc matki ojczyste,
więc dalej - książę baba.” W. Pol 3. 146 „Książ
ę pan się nieje, a ja daleko wroto, wro
to ostatejs.” A. br. Fr. 1. 8, „Ah! ta uspania.
Łos! Du wy jest mi nader suana, i tykom
dla ranywki mówi książę baba” 16. 12

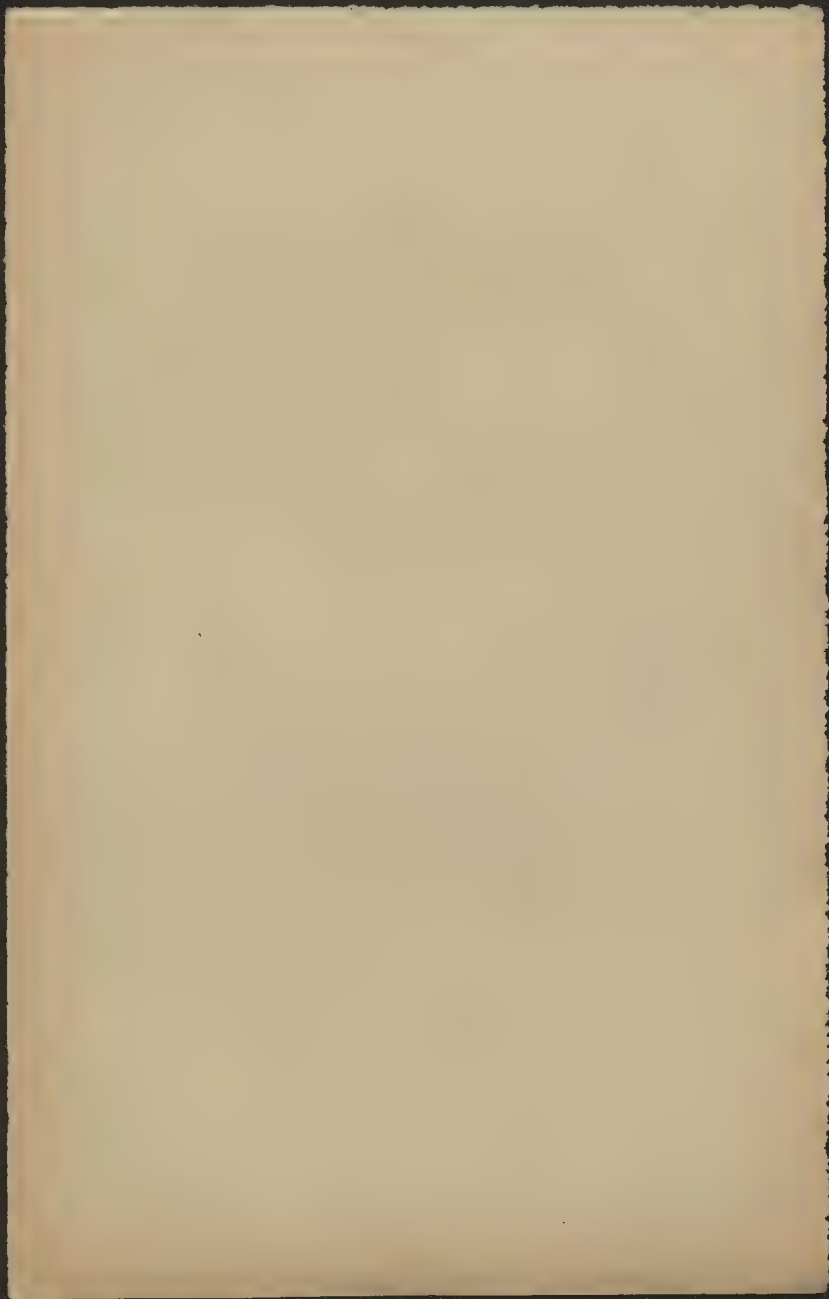
Ksiazacy-a-c z wspanialy, okazy, prairie
swietny, ksiazu odpowiedzi, „O to wie-
cno miesziny! Powiadam ci, Delicje!
Naprawdę koleja ksiazca. „J. Krasa.
Tyg. powr. 1882. 19.

87
Ksiedzka ej. i. we-yeh. um. Kona księżka grec.
obroćdu rapli unichiozo. prapewoiciej nie
popadja Ksiedzówna-ej. i. wy-wien. um.
córka księżka unichiozo, popadjanca „Ła-
miast księstwien i chworościwn...” J. K. Kras.

Ksiedrowski a nie księdrowy, księzi, do księstwa
należący, księstwo nie tyżący. "Tum wsta-
chły go otaczał, i nosy ku księdrowskiej chyp-
lił tabakiernie" Ad. Mick. 3. 97. "To nie kro-
lewska rzecz, to księdrowska... — E! kiedy księ-
drowska rzecz, to je księdru mówić było
powiedzieć" J. K. Kw. Br. Kw. 1. 40

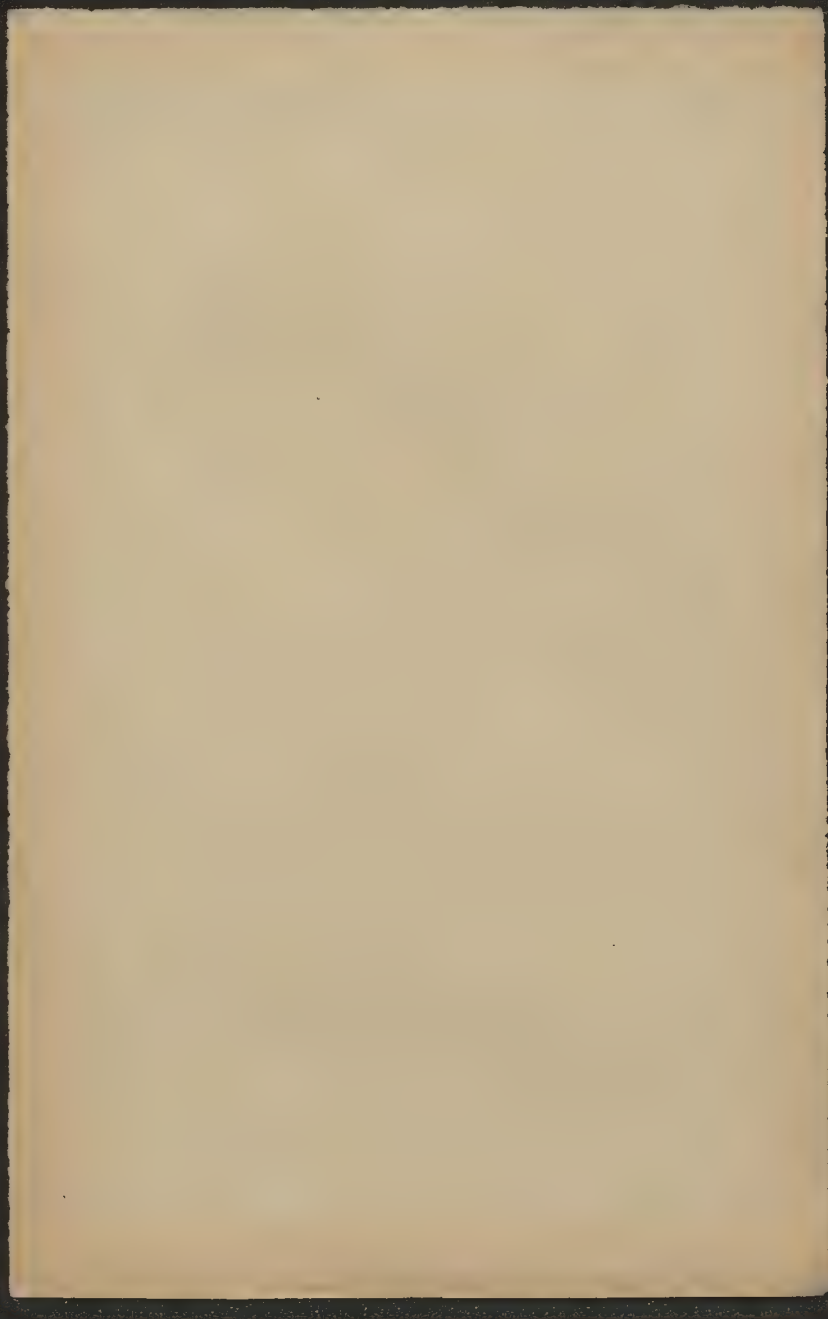
77

Księżstwo - a. n. uka web. xdrb x tokiwar. ma
tenkie księstwo pariskowe „Wielkie
lasy, grunta, fermy należą do Chan
tily, wyprze x niego rodnej wdziatego
księstwa „Włosy 43. 271. „ I przyjeżdżamy
x Arcybiskupem w xaskiem, gdy nas
obdarzył księstwem warszawskiem.”
Dziękuję 1880. 18. 1.

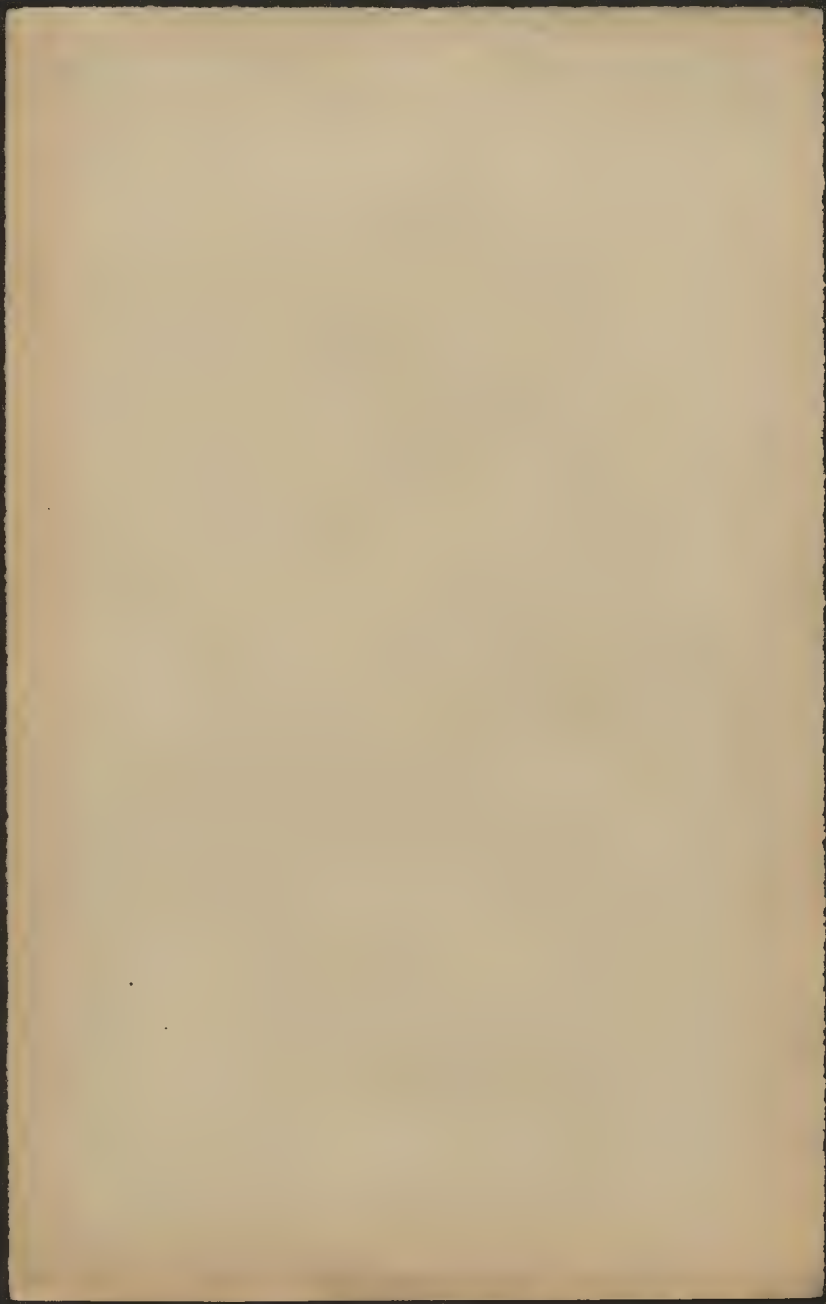
100
40

Książka - y i c. i. z mowami i ukazowaniem
dodaje się do cyfry wyraz "Pani" t.j. mowi
się "Książka Pani". "Wchodzi... wszystko się
wzrasta... wszyscy skądś w rzedzie, książka
Pani przychodzi: 'mocy szmer powstaje...'
A. br. Fr. 1. 54.

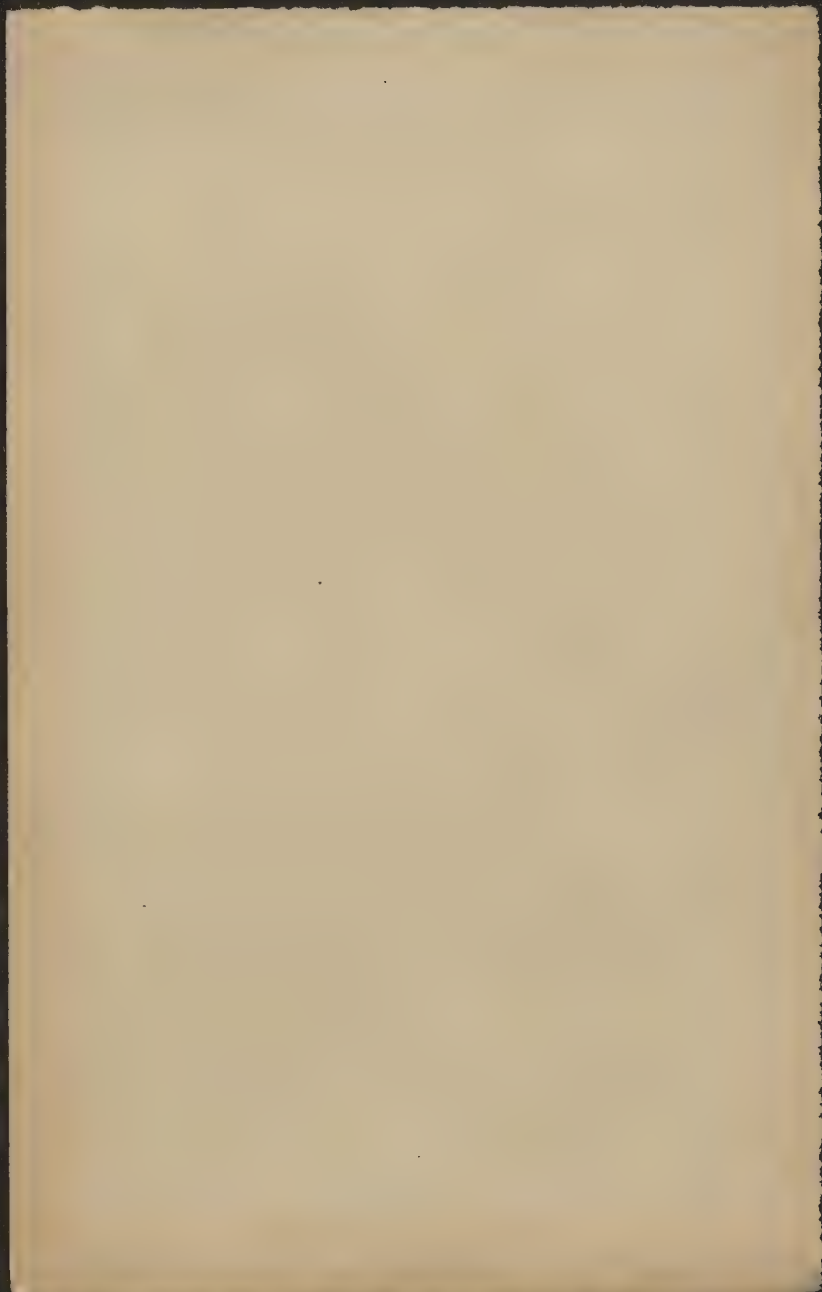

Ksiezniutek-lka, Ksiezniutko-a, Ksiezniutko-a, Ksiez-

niutko a. m. wie um. zdrb. i. pichan. Ksiezdz
„Ksiezniutek niezkiego byt w wroste, wawuply
i kasurowy" K. Chyd. Sylw. 2. „Z okazy
darcia i slubow w kolatorskiej rodzinie.
Ksiezniutek kawrac niezwal mowg" ib. 5. „Gdy
kolator do niego szat sig to Ksiezniutko obracio
ny przeprosit starusaka" ib. 6. „Wywiniata
ryczenie wypowiedania sig przed nim. Ksiez
niutko okazał swetkz ku tomu gotowosc" „
W. Ond. Wokna. 1. 204. „W miasteczku byt
Ksiezdz staruszek dobry mój przyjaciel. Do
niego tedy jak w dym. — Ksiezniutko dobrodzie
ju, wotny." St Gruz. Echo 1898. 246. „Strój
Ksiezniutka, dwa abasamitna kapka, mawym
byl powrochnie." K. Chyd. Sylw. 2. „Ksiezniutko
z dobroduszym mawie komu niegual zgro-
medkowych" ib. 4.

79
Księży - a - e § „Księga gospodyni” kartobl. drzewiaste
w kartach.

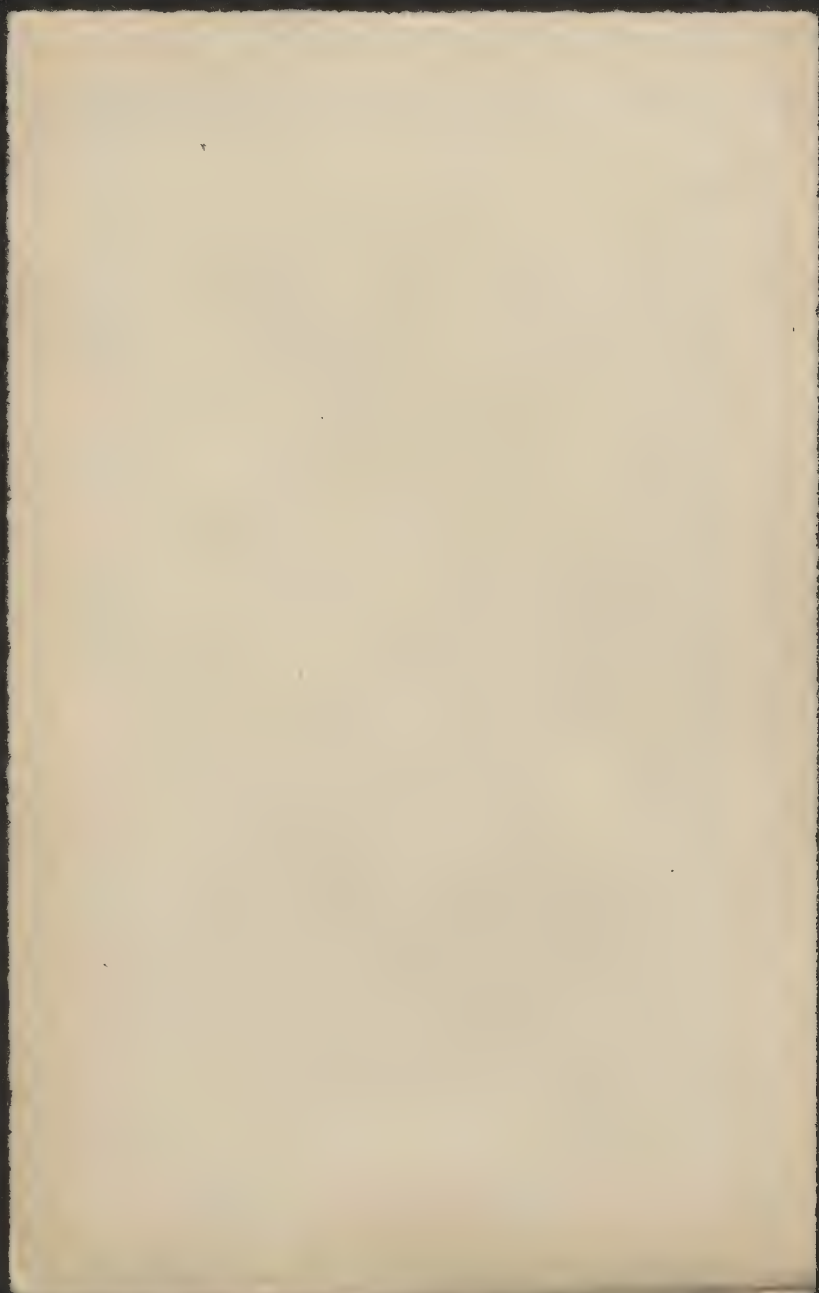

11
95
Księżyc - a. m. § „na księżycu” = w kraju urojo-
nym, w lasie. miedzie „Gdzieś to jego dobra? -
na księżycu.” Bl. „Zawrót głowy” o nagle
spadającym mu z księżycą opiekunie”
F. Kozub. Now. 1878. 52.

Książę - y. m. ny oio um. Książę - a. m. i. n.

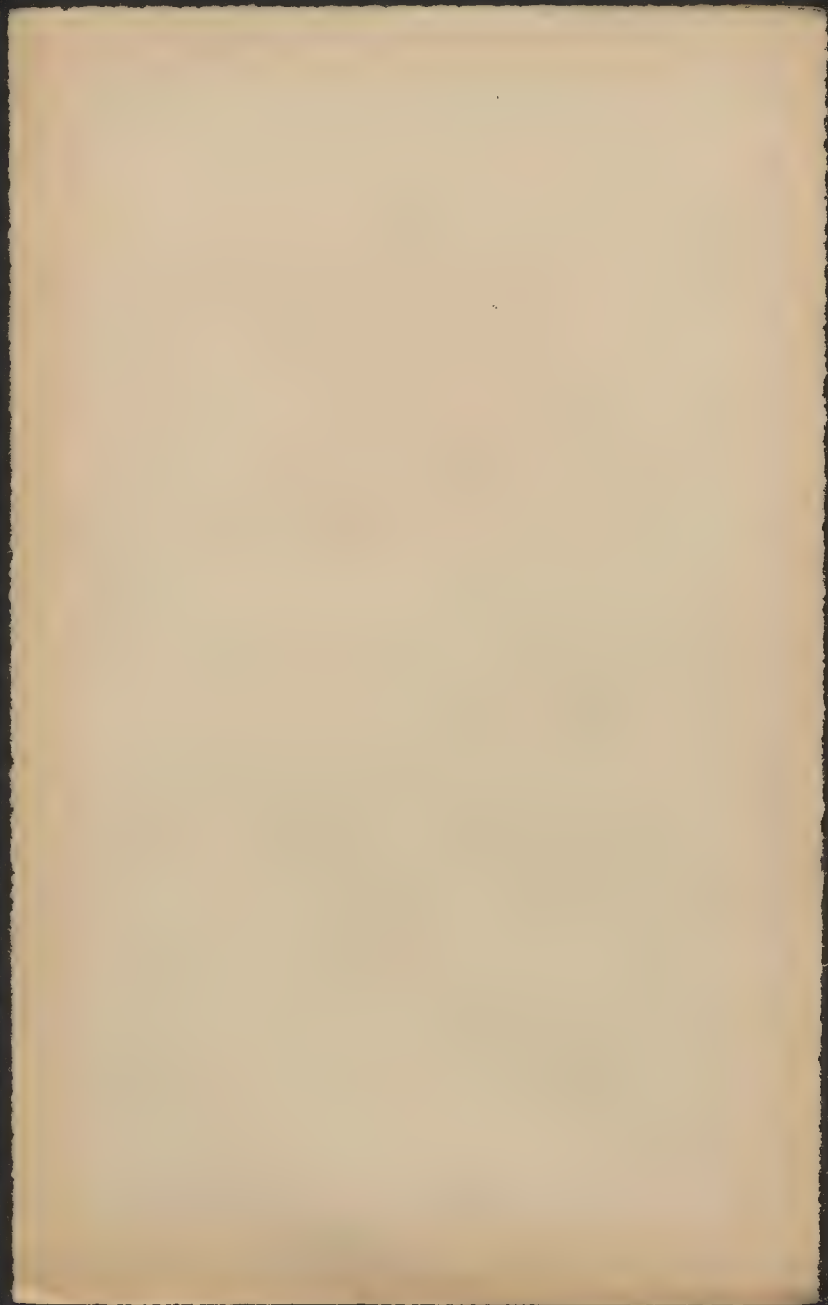
Ma oio. um. prout. & polit. i prychyf. biedny
pwariny křišť „On nas wrypethicki ka.
wstydnit: oj, dxielny křišť.” Ad. Mich.
3. 113 „Jestli od niego wyrata ta cala uowi
na, to kto wie w jakim celu. bo to bies
křišť.” ib. 175. „Nie daj nam czasu
křišťa więcej mowit” J. K. W. 71. 26 „Za
jst skotek napracio zagrobionego křišťu”
J. K. W. 71. 113 „Skulony křišť, był je-
dynym na dworze krotewskim, co pisca
i wyptał umiať” ib. 124. „Kociu kři-
šťu, nie tyko nie się zgodnit, ale jemu
pochwalit umie ka moje gusliwiti” H. Sionk
S. pol. 1876. 2.

97
Ksyku! a ksyku! prow. kuj. głos na prosięta w-
ganiają się.

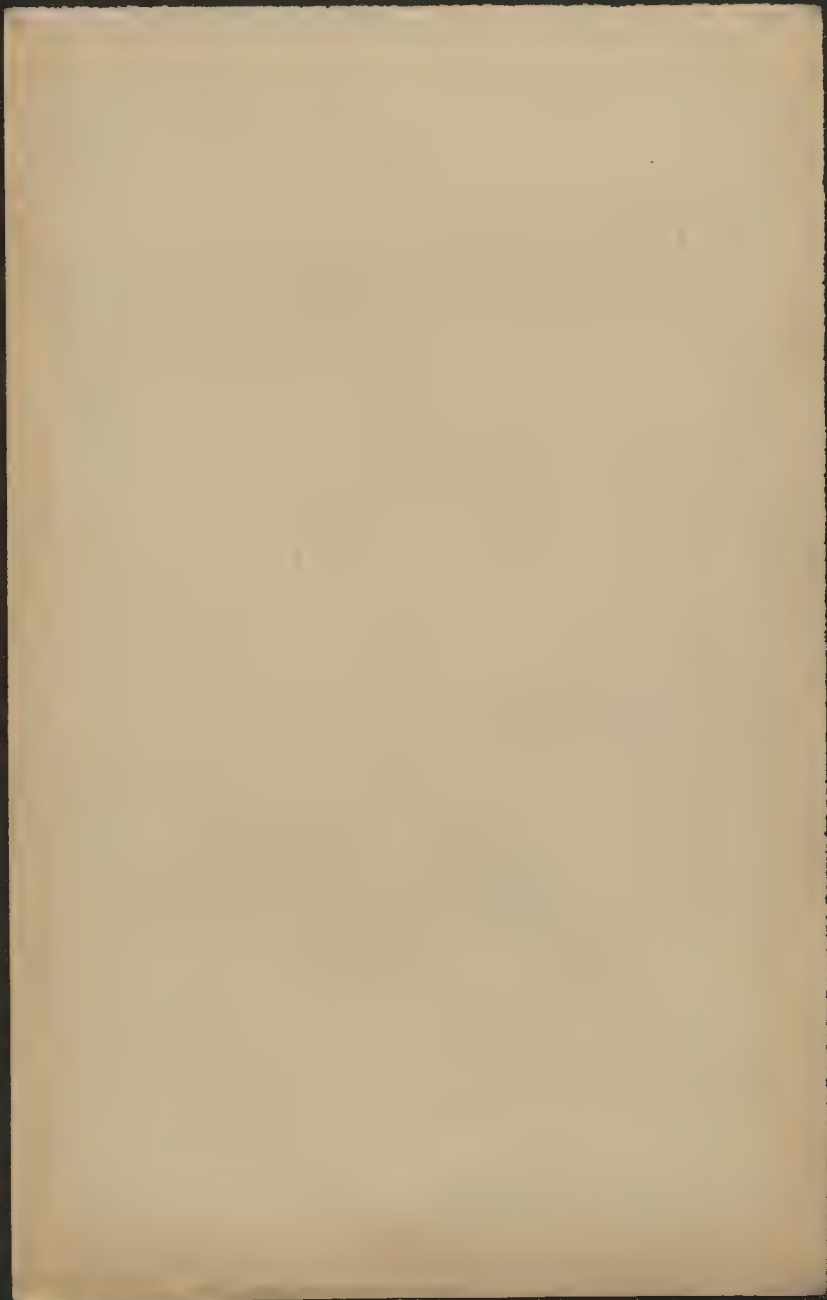
Krystal-u.m. i w lnu. Krystalny, rozp. w kwas.
 pierwszackowych, rozwiniętych w dół kw. i
 sześciok. i w kół, całokształtu figury,
 kłoboc, popierania opór nęcio swaw
 i wrost więcej niż inu i nadawał jej po-
 stawu majestatyczny, a rozwinęło w całej
 jej krystalu, improwizaty o kaskadzie
 M. Bal. Paris. Diady 22.

Kto kogo znam. z lud niewybitno wyprawia. Kto
a u Maxurów u ks. Łowickiem tko z
u 4 prap. kogo ? posp. lud. znam. co ? z w pew
nowotarskim lub młodzi wto „ Wto nie piersi
w su. he dui... ” wieś Łobrzyki pow. Nowotarki
Karol Mátys G. Lw. 88. 145. 1

Którzy pręps. & u domu powr. którędyk „ A
którędyk ty farsie jedniem? jads droga
mi którędyk jads furmani „ 12. Wr. 4. 14.

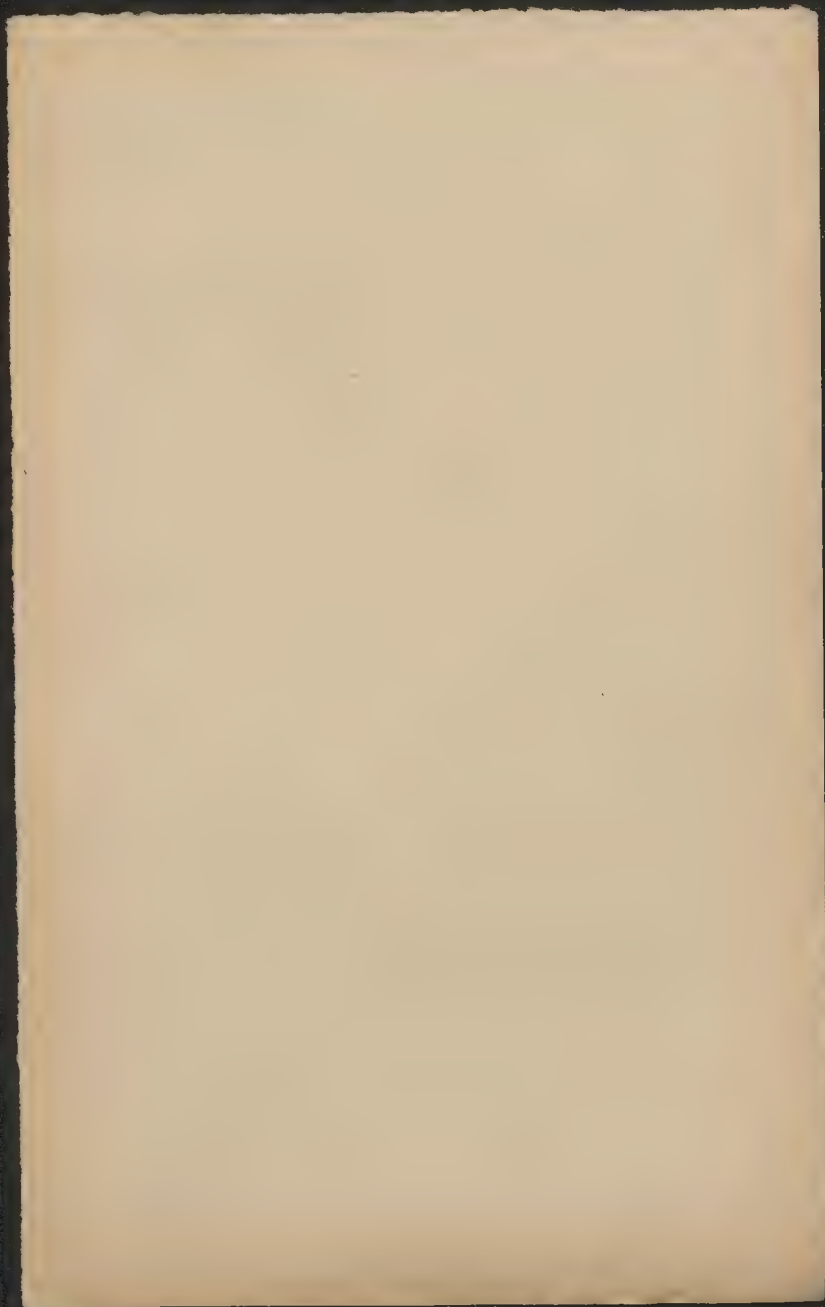
Którę
Którę a.e. rain. praw. kraj. który „Pomysł
do tego miasta które umiarkować”
kraj. 1. 115 „Dzień to byłby chyba któryś dzień
i naprawić sobie siebie” ib. 116 „A kłopotano
furmankowi konie, nie wie któraś drwina bierze
się po nie” ib. 2. 17 „Zużycie nie było jasno
mity, które umiarkować praw. któryś raz podda
ta” ib. 19

Którę a.e. z gdy nowa o jednej z dwóch
lub więcej osób różnej płci, wynika się z
dziejni niżej: „Oba z usmiechem przy
mowali przyjacielskie postępy... wiedzieli
to są zbyt przyzwyczajeni, aby nie które z nich
na skandal i kompromitację naraziło.”
Zł. kraj. 73. 59. cf. Jedną, drugie, Ładne

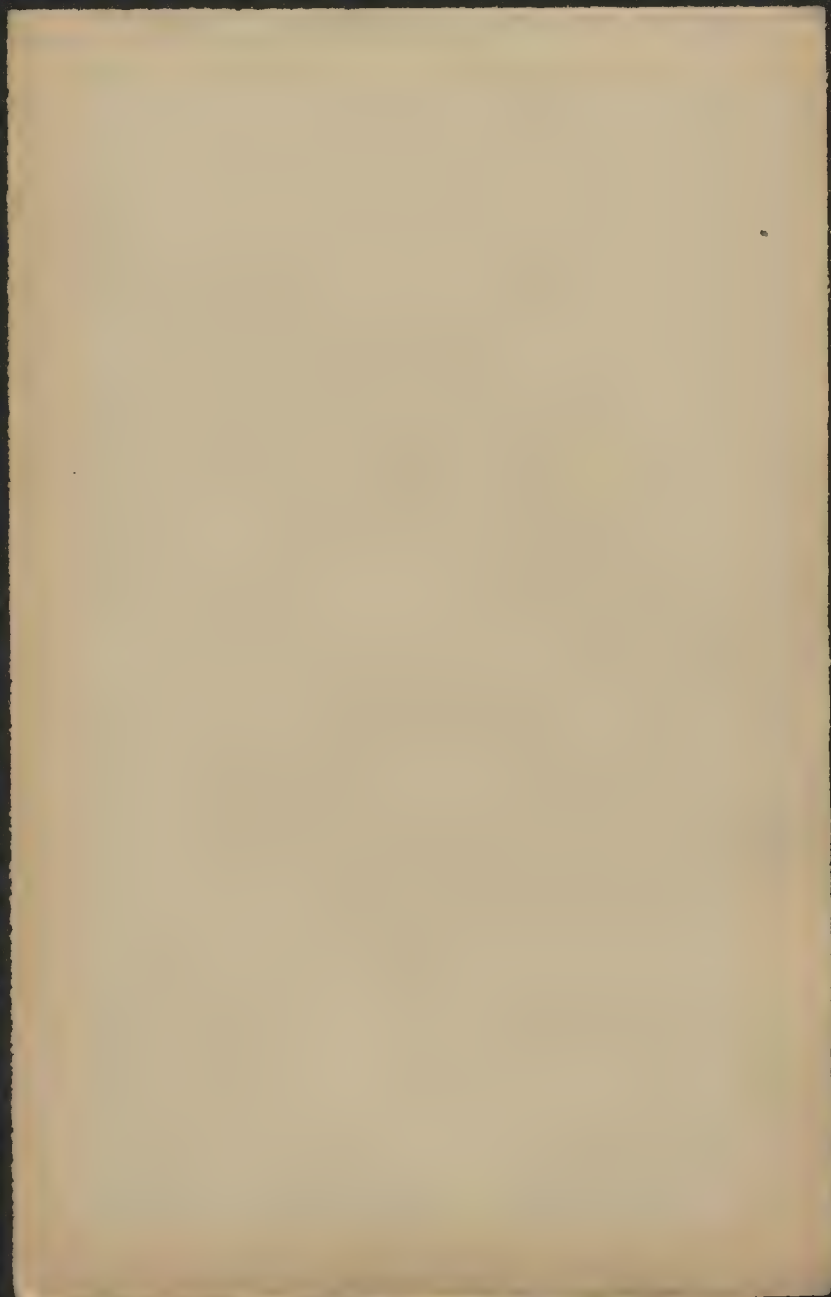

102

Ku praxim. ob. Pu

Kubcio - a. m. Kubus' - a. m. x d r b. i n n e m y s k i e K u
b a , Z a s o b " K u b c i n . Z a k u b i e . ' u s t y g n i j
s i e . ! - k r o c k n e s t a s t a r a " J o z . K w a s . 3 4 . 5 7 " K u b .
c i o k a n o s i t u e o d s i n i e c h n i A . W i l e s . W r e k
1 8 7 9 . 1 0 " G d z i e s i K u b c i o w a h o t y u k o r n e n y ? "
A u . W i . 5 . 1 8 4 " P r e s e n t y s p a m m o j e g o
s y n a K u b u s i a " i b .

163

Kuc a. m. ce-ów. um. i adrb. Kucyk a. m. ki-ów um
kuri matego ^{kucy} wrostu kartowaty „Mik
wspomina, jak go raz pierwszy sadzał na
siwkę, jak kucykowi kapłani grają
co to niechay.” S. Posa. Kogr. wiej. 53

Kucka-i. ki. cki-cek um. mata klawka
kartowata, kucca

„Ojciec jechał na trzechim, białym jech ule
ko watapanu... mój brat na karawanszatyku,
a ja na rapakowatyku kuccu” A. hr. Fr. Duda
11. 180. „Mój kucyk stawał ciżgle sprowad
teb, narodził kawał nogę gniebał” ib. 181.

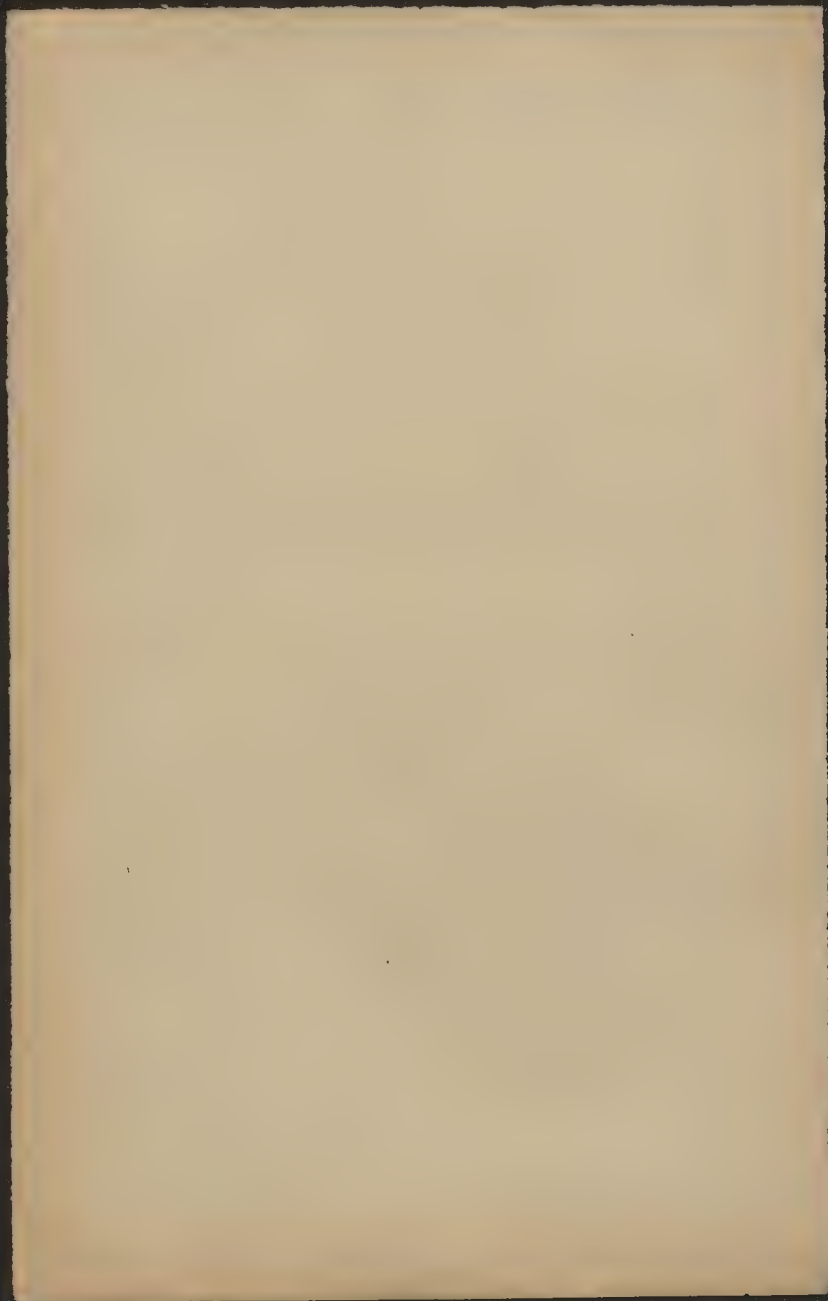

Kucbajowy-a-e x kucbai „Surdut nowy, kuc-
bajowy, wiatrem podrywany.” M. Kol.

4. 11

Kuchary x. i raz-mo m. & prapst. „Solzio ku-
charuiv sxesć, tam usima co jesi.”

107
Kuchenejter - a. m. ry. ow. um. pistolet & sty-
nej fabryki pułkownika Kuchenejtera, któ-
rego wyroby głośnie były & celności. Naj-
potrząsaniejmy & portugalców, którego dla
jego sprawności i trafności zwano „Ku-
chenejterem w. kręcia” D. Bot. Wied. bunn
46.

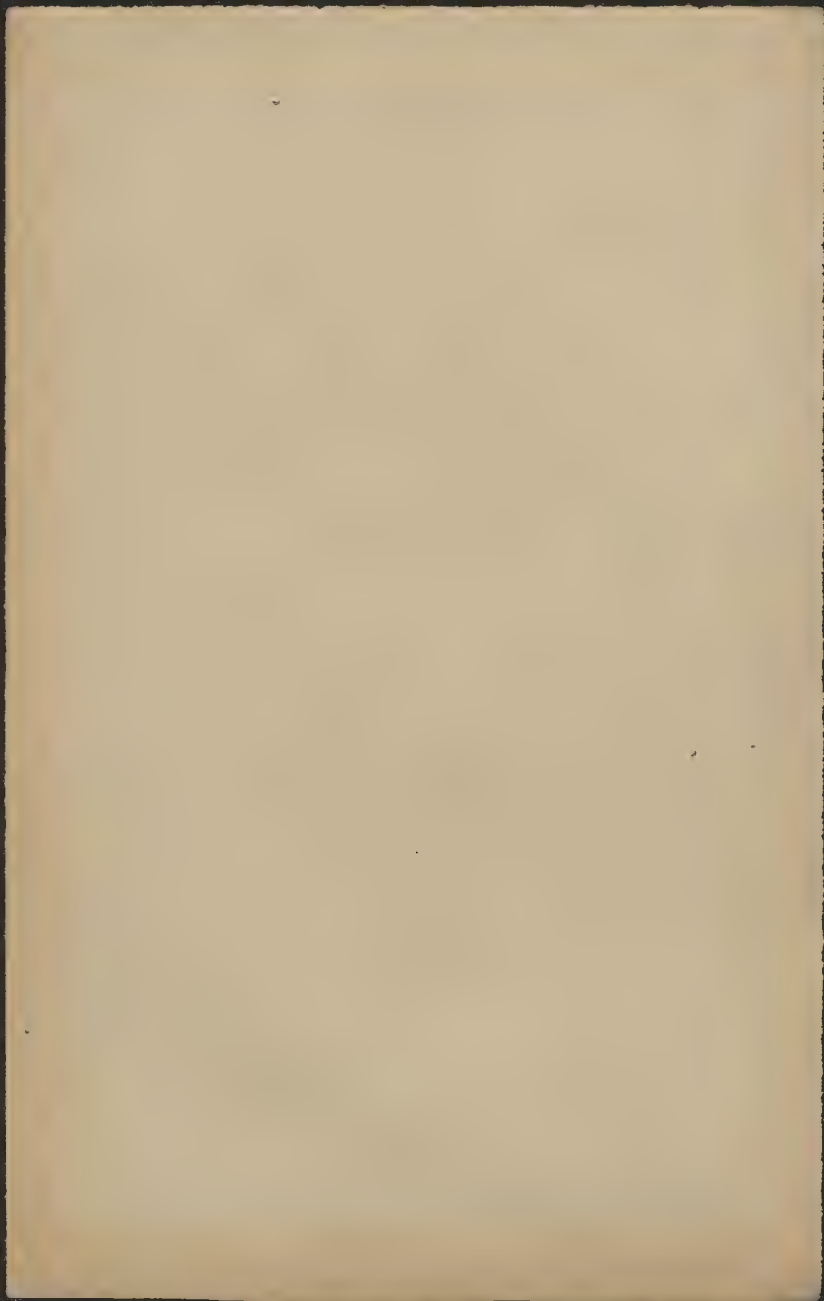

107

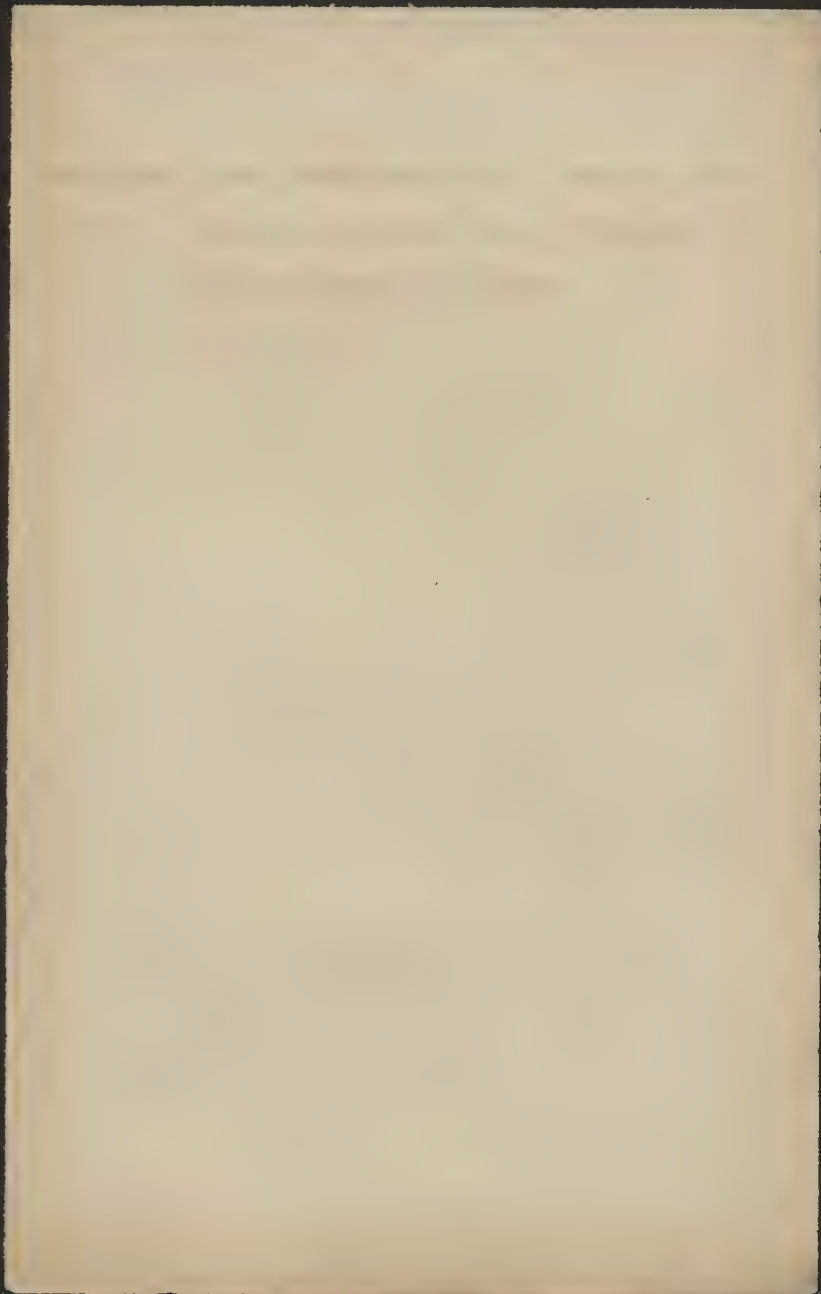
Kuřlodoj-a. m. je-óv. mn. posp. kuřlav, suray.
kuřel, pijanica „Wymyřta nam od ku-
řlodojov“ D. Brus To i'ovo 22.

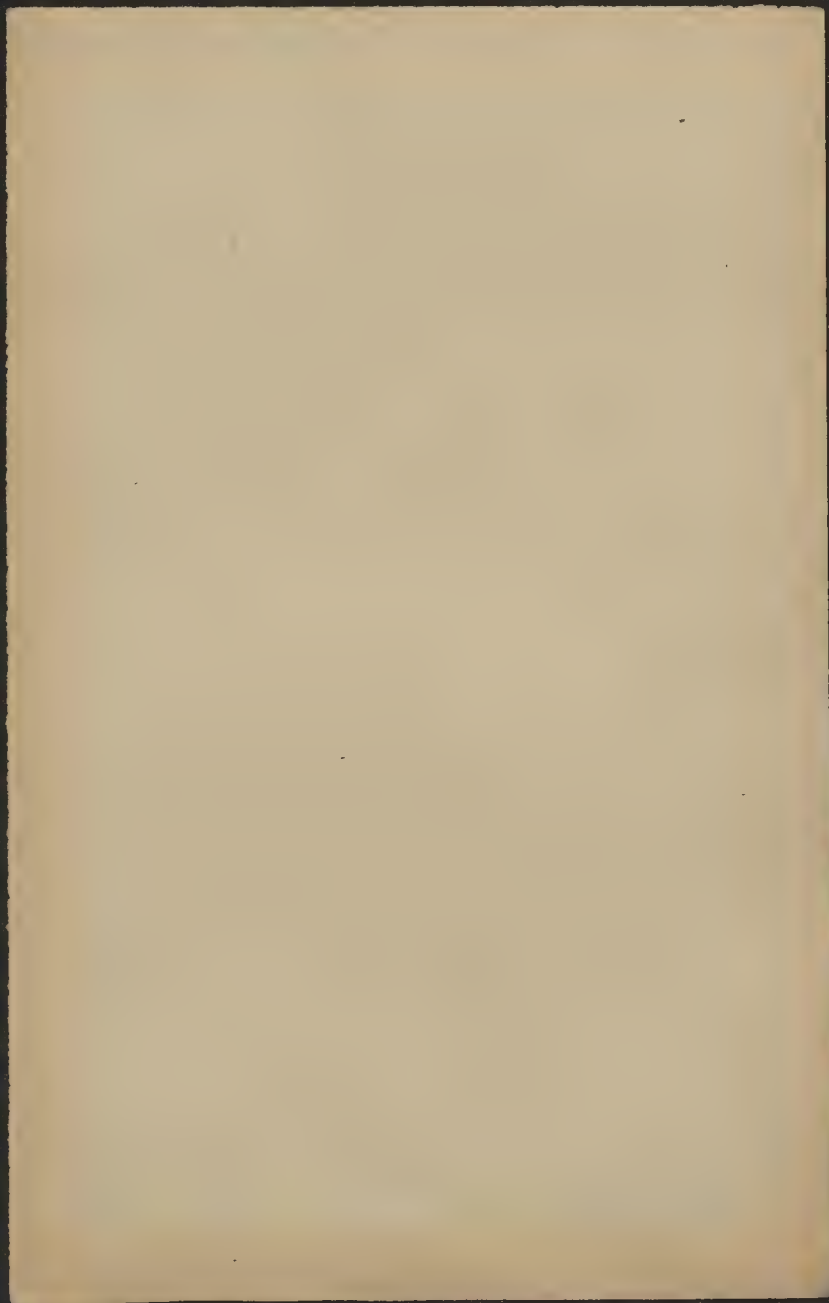
Kuks-a. m. psy-wo. um. Kuksanice. uca m. nie-
oio. um. waturchanice, Pousiat sie na
odbieranie od pani kuksanice " J. L. Kwart.
72. 99.

Kukku wiadom. -- że w jez. dziecin. bół „gdzie mała
 kukku?” „Na zielanym bruku w korytarzu
 bywa kukku.” Kur. Świąt, 1878. 43.

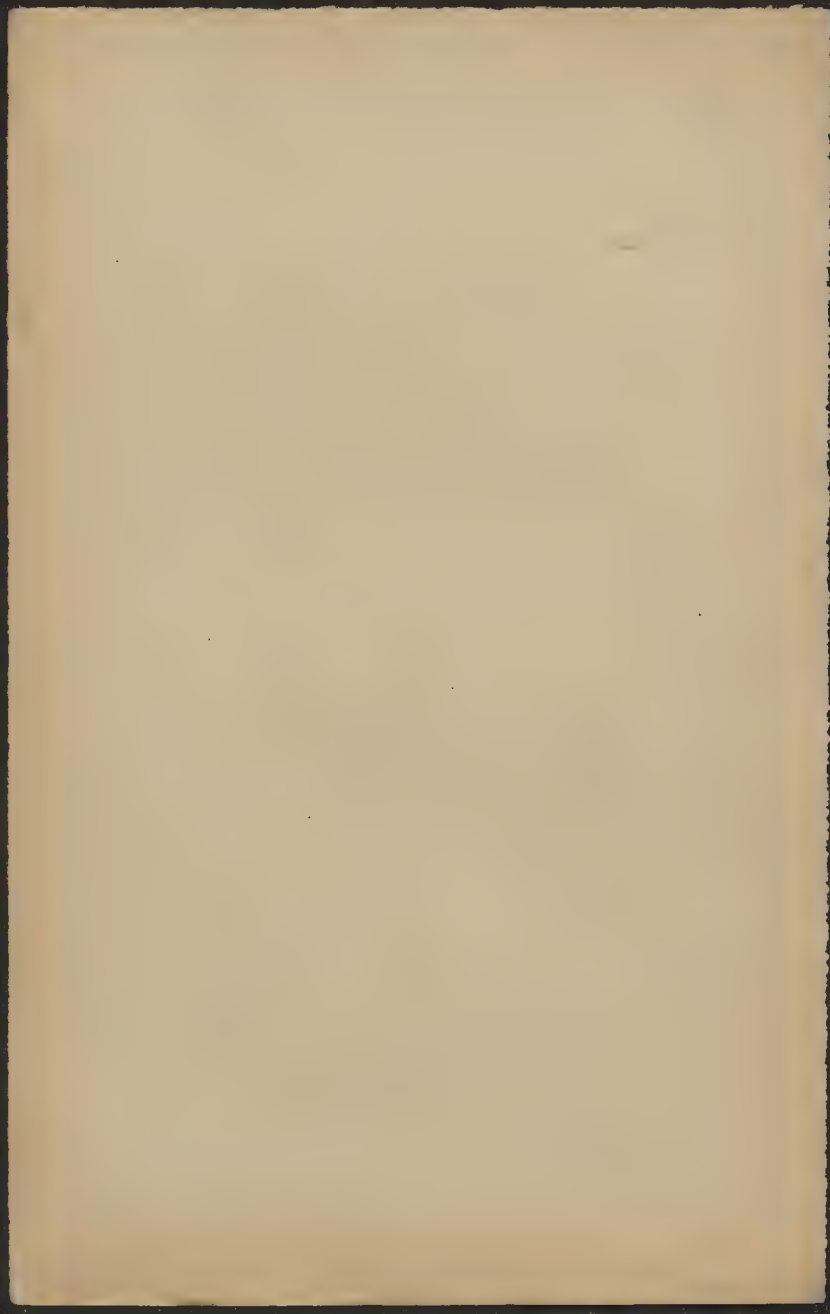
Kukulcyn - na - ne porp. kukulcay, öd kukulthi
„ Chcemy żeby my chodzowali cudze, kukul-
cayne dzieci? J. Kraw. 70. 44.

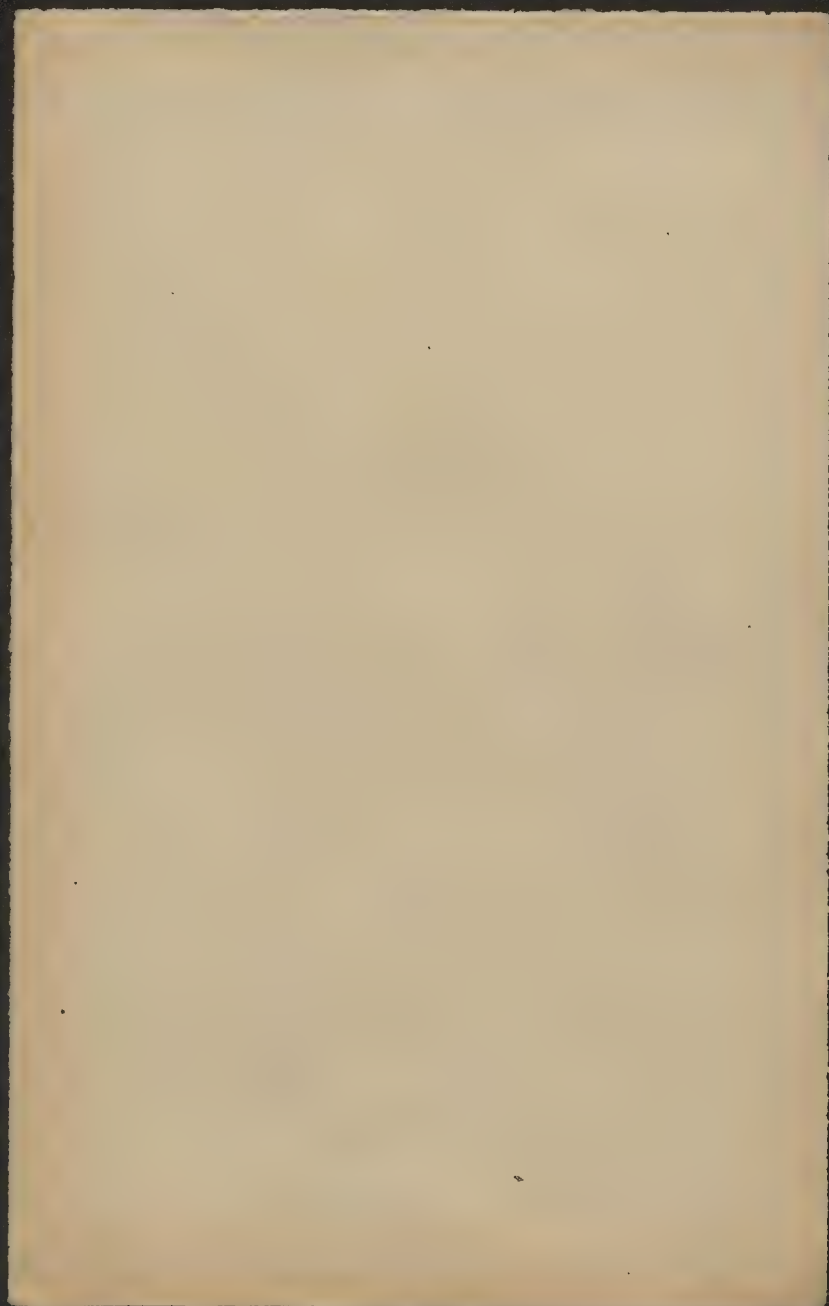
Kula i. k. z przednia nosi siódka wygięta do go-
ry., Satachta tylko wierzchem jęchł tam.
ta strona, i często się potrzeba trzymać ję-
cho kuli "W. Pol. 3. 122 & myd. " kula "prużnia-
kowo = prosto, bez ^{zbawiania} rozsygnowania i, rozlaty-
wania, kupę, mówiąc o naboku siólu "Jak
kwierni wędł? czy kula? czy wóhno? czy
ciężto?" W. Pol. 7. 185.

112
Kulawiec wea. m. wuy oio. um. cztowik ku-
lany, chrouy, kulas „Gobai'ies' to pous'
stypaata, aby, waci'dai'eriz' ciotehni kula-
wiec bawit' dwudziesto letniego trapiota?
B. Pol. Mybr. 23

Kulawka i. t. z. kielich^{do} wina jakim spijano
wiewaty, nie mający podstawy wył. że go
nie uwinia było postawie tyłko polowy
nursia pocięto być wyprośniony. Tawsem
nawt, iły tawice i wiekiedy kulawka z
prawyśniewka." Au. Wi. 1. 148.

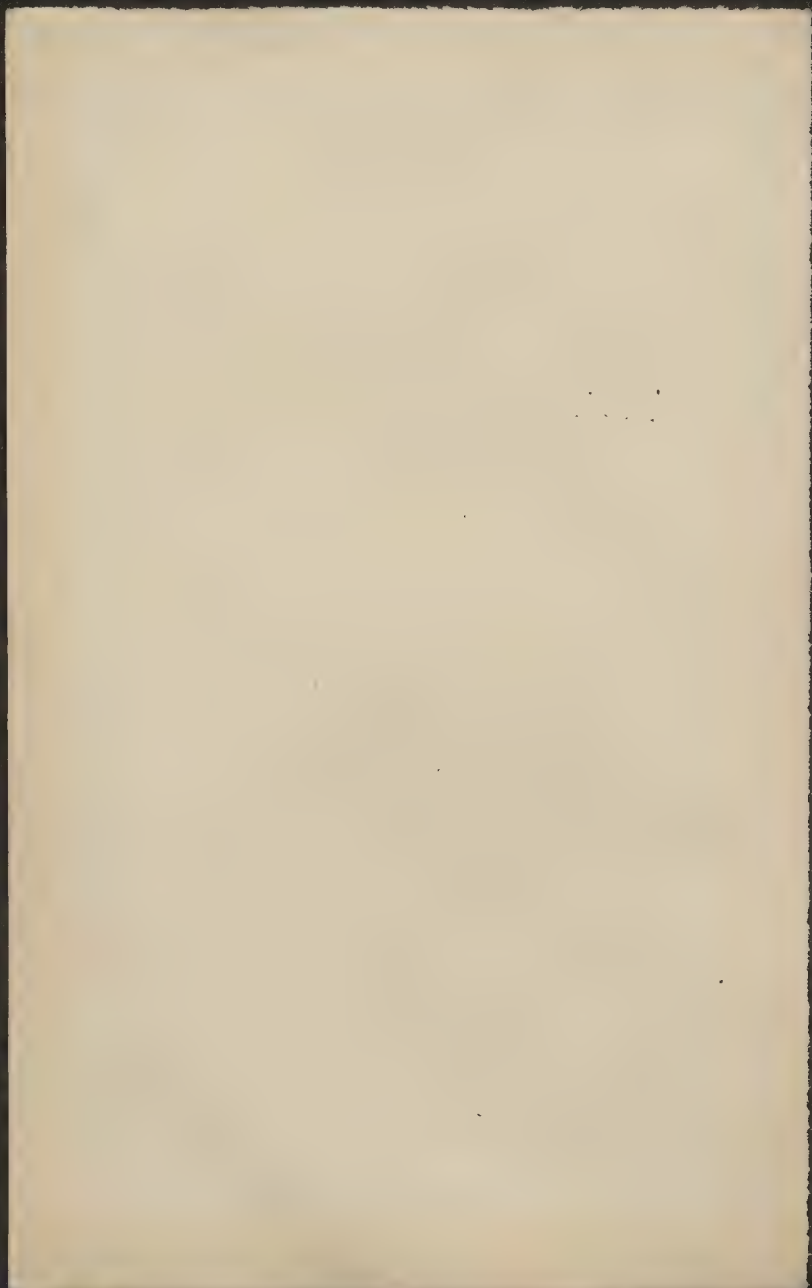
Kulbaka-i. n. z metou. fig. koruna jarda „Go-
tois na kulbaks mímú drovák síkio-
vek" 77. kvart. 100. 19 gólúis dorúgí'
kúnia

176
Kulczyk się st. raim. rdkm. prow. Galic. repka' i
^{prużacz} ~~rozprużacz~~ ^{kiethowac} kty, mowige o mąsieniu rru-
conem w kienis, "u' mąja brzost. osika
i wierba roni już dojrz. le. woce i
puchy, które na namięty spadają, do
raru się kulczy" W. Pol. 7. 263.

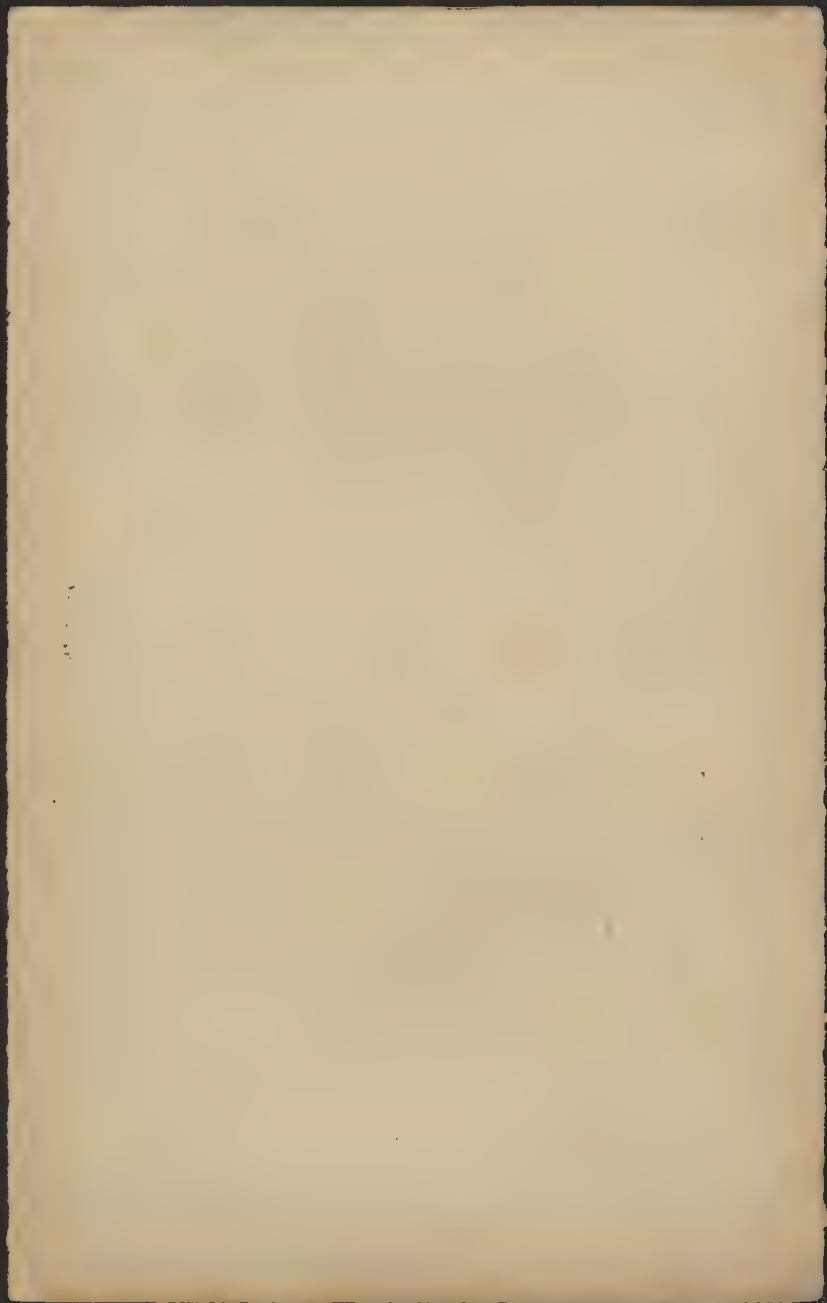

415
Kulec ka. m. up ... W miejscu, gdzie kulec był
upięty sieci, obcyżajem myśliwskim po
dano śniadanie. "W. Bot 7. 20.

Kulek-ka. m. p. row. kociołk, "kijety k głowy
kapelusik rancista na kresle, na kowcu
on, prany swy kula przewrociowy
rniechowiut." St. Wz. Kraj 1842, 25 t.

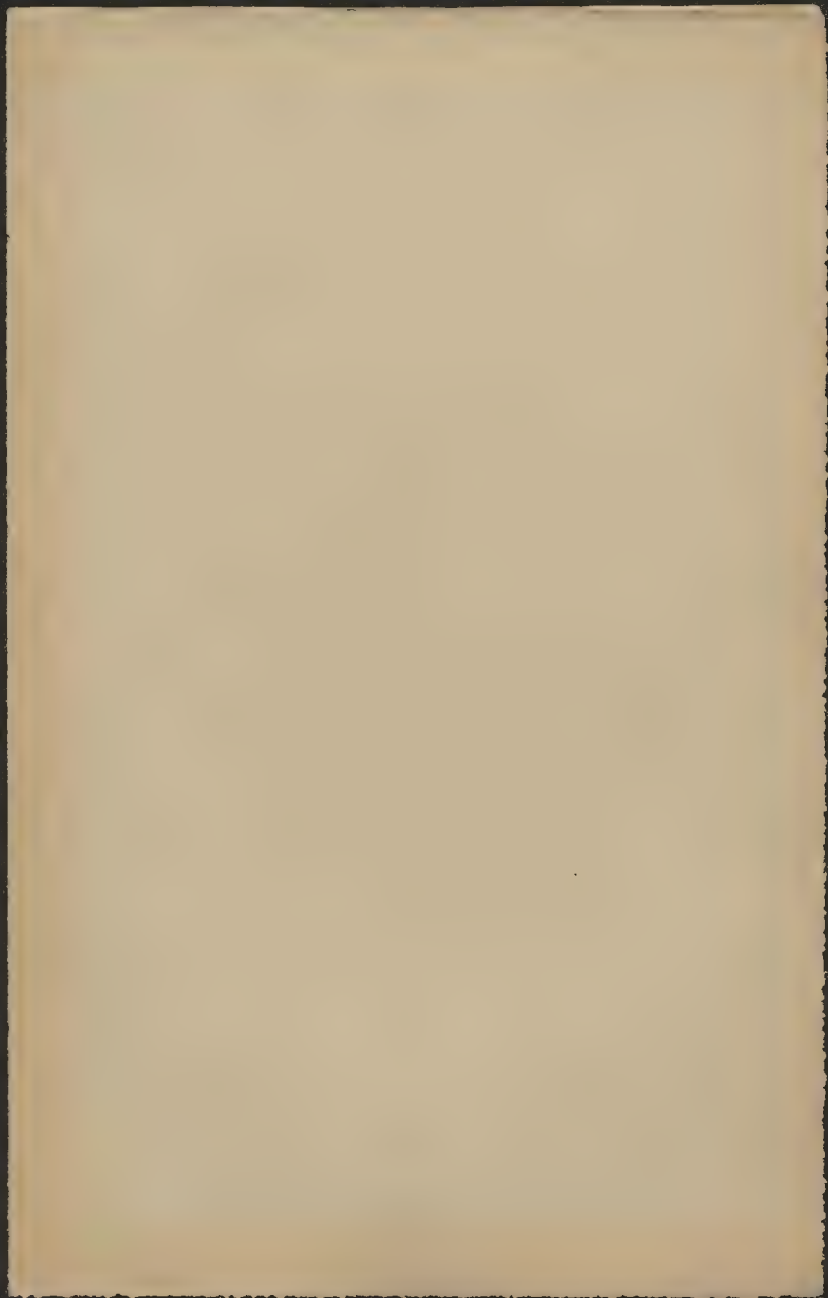
Kulik-a. m. & p. row. w Olsztynie; wys
ka (Lewna)

Kulinarny-a-e łac. *culinarius*, tyka gę się kuchni,
sztuki kucharskiej, kuchnia jest tylko
przebiegiem gospodniego pokupu więc może
być być świadkiem kulinarnych operacji.
W. Chęć. G. kw. 1888. 5

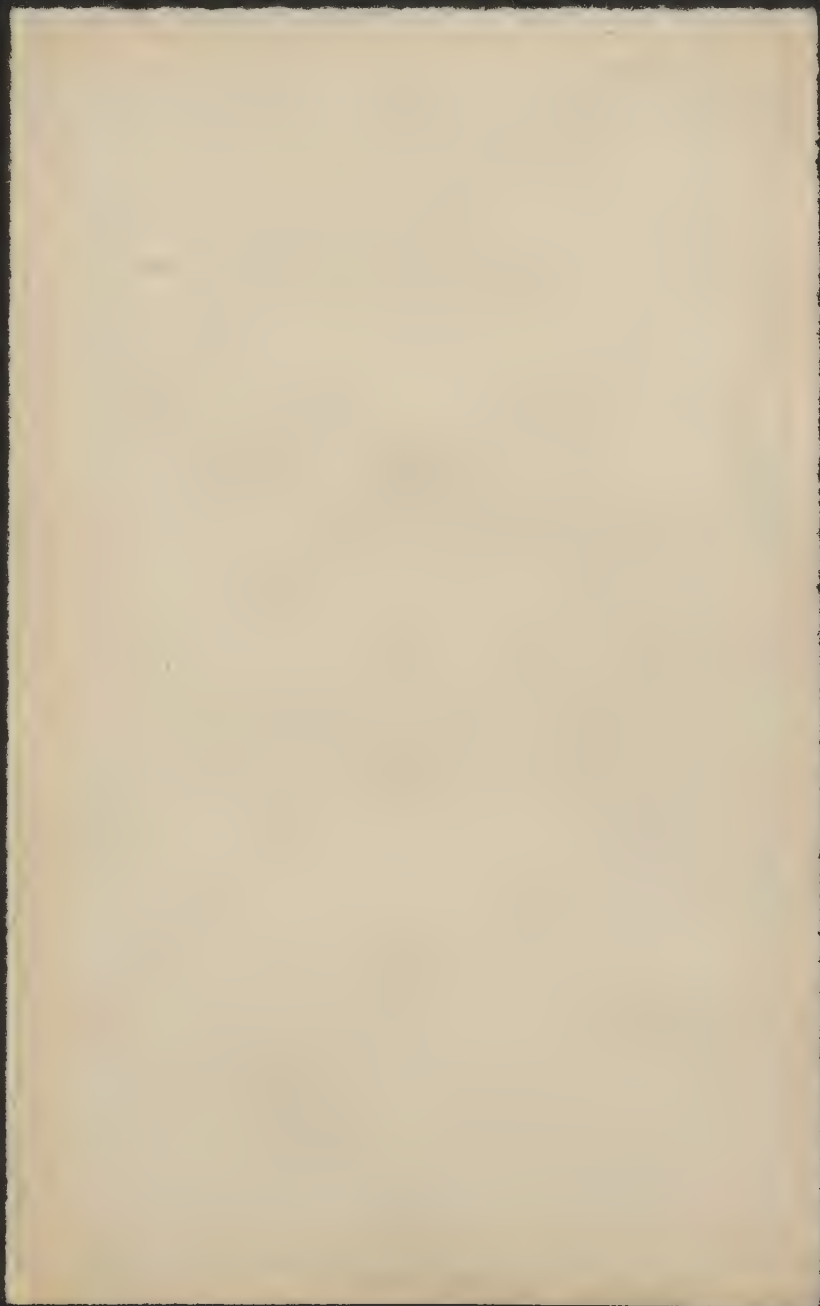

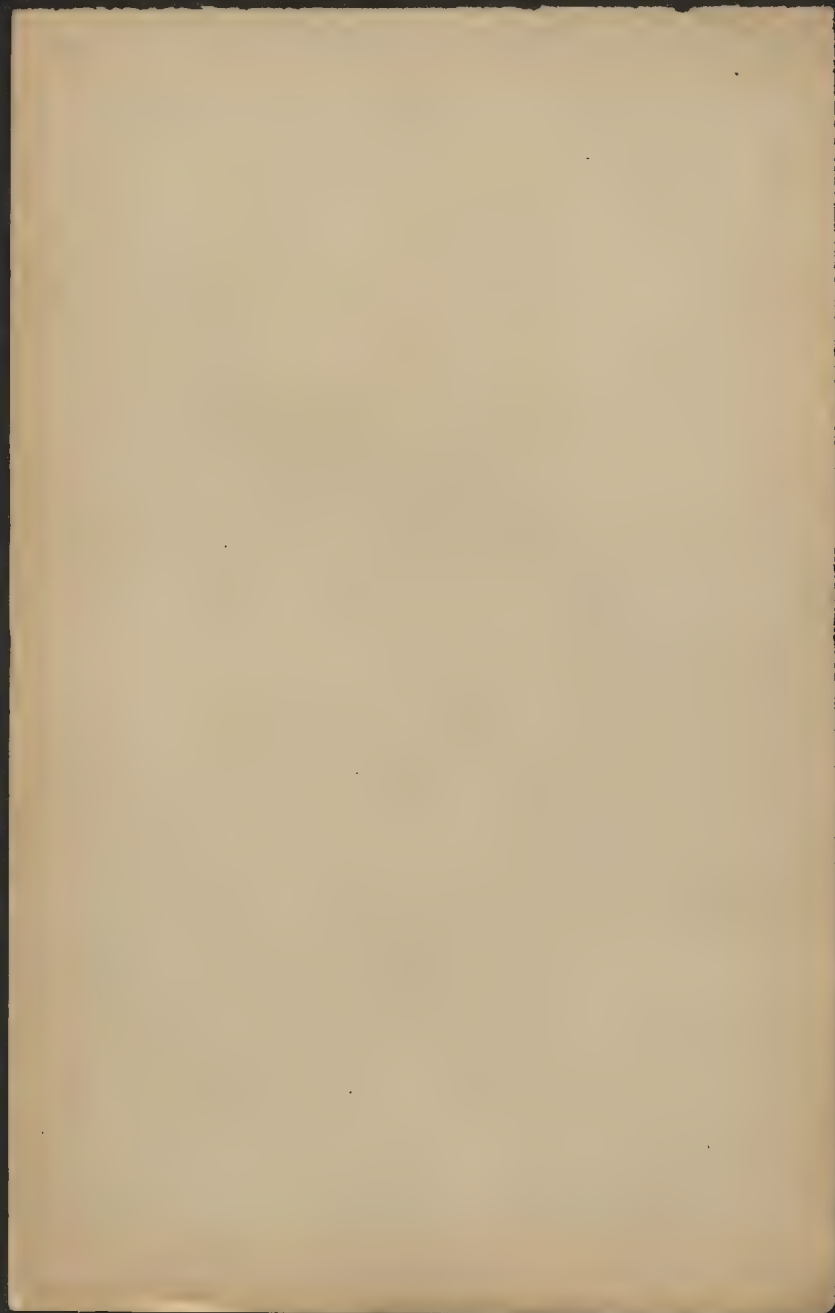
Kulisa - y. k. sy lis. um. franc. teatr. warzba scia-
na malowana, wysuwalna, z jakich
skladaja sie dekoracje boczne na scenie;
odstepy pomiedzy niemi dozwalaja swo-
bodnego przechodzenia wydepnizypru
aktorowi. „Sportowogłowy Lwowski wycho-
dzacy z bocznej kulisy. zbliiza sie do
niej” M. Pol. Ktory 12. 215 z notow. „kulisy”
w t. m. miejsce gdzie sie znajduja kulisy
fig. „za kulisami”. po ka sio, w rycinie
prywatnem „W dyle straitkach, powynala
komedje, nie dozwalajaca powraci w alito-
rach, ile ugdaj cierpię za kulisami.” J. P.
Kraw. 72. 107. z porp. fig. „Miloré” dla
kiony nie porzekadkata um do malych
intyryet za kulisami” D. Pol. Nad umw.
Dum. 58.

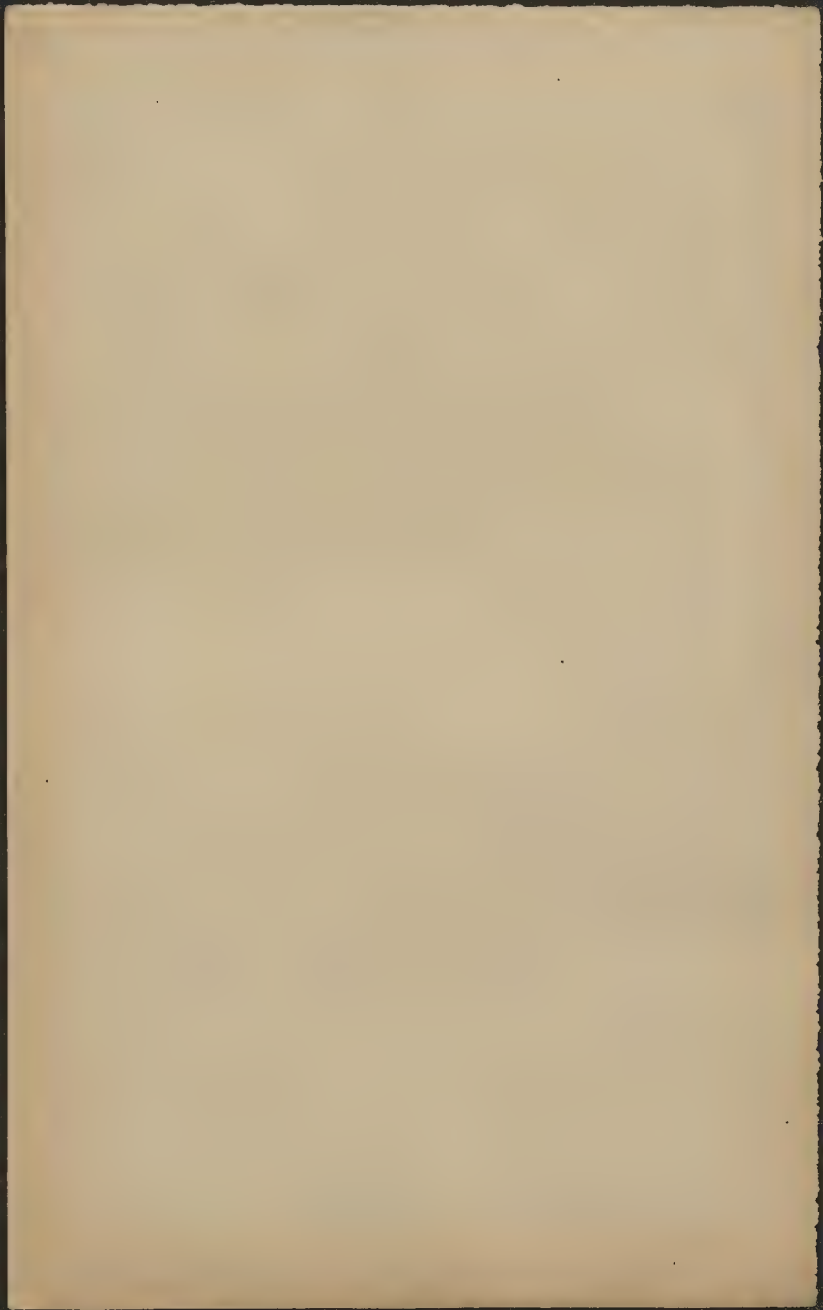
119
Kulminacja ~~cyjny~~ α -tac. g. astrow. górowanie gwarant
chwila przejścia ciała niebieskiego przez
południk danego miejsca.

Kulminacja ~~cyjny~~ α o - punkt najwyższy
w balistyce ten punkt drogi wyrzuc-
nego pocisku (paraboli), w którym tenże
pocisk znajduje się w najwyższym wznio-
szeniu po nad poziom, przechodzący przez
punkt wyrzucenia & rozp. górną, znaj-
dujący się w najwyższym punkcie, wznio-
szeniu możliwie najwyższym. Był to punkt
kulminacyjny jego rewolucji wewnętrz-
nej" L. Kawał 5. 48.

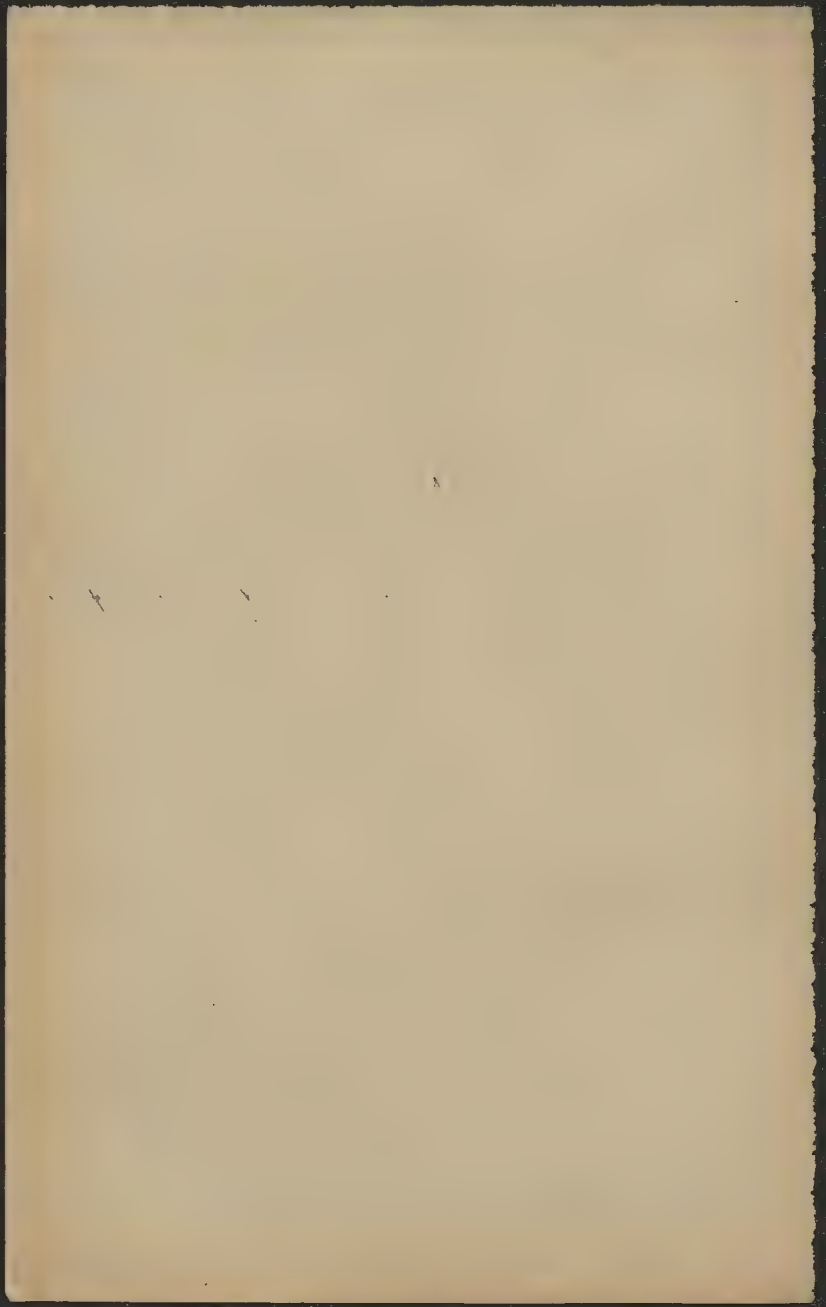

[illegible]

Kult u. m. z lat. cześć jaką oddają się Bogu przez
obrazdy religijne „Dziś rano kapłanowi ko
ścioła św. Genowefy, odprawił ostatnią drogę
św. w tym gmachu, tylnokrotnie oddzielenym
i przynależnym kultowi religijnemu” Wiad
1885. 117 z. 3 cześć, umocnienie, uświęcenie
„W takimto caci zostaje państwo po kościół
co na granicy. Taki kult otacza resztki
jego ziemskie” F. Rydel. Kość. 8. „Trzy swojej
liturgii prostocie nie byłaby zapewne do
rozumiata się najjaśniej wyrażających
zakońców, co dopiero takiego tajnego kul
tu” Huj. 9 lwów. 1887. 127. 2.

cultura

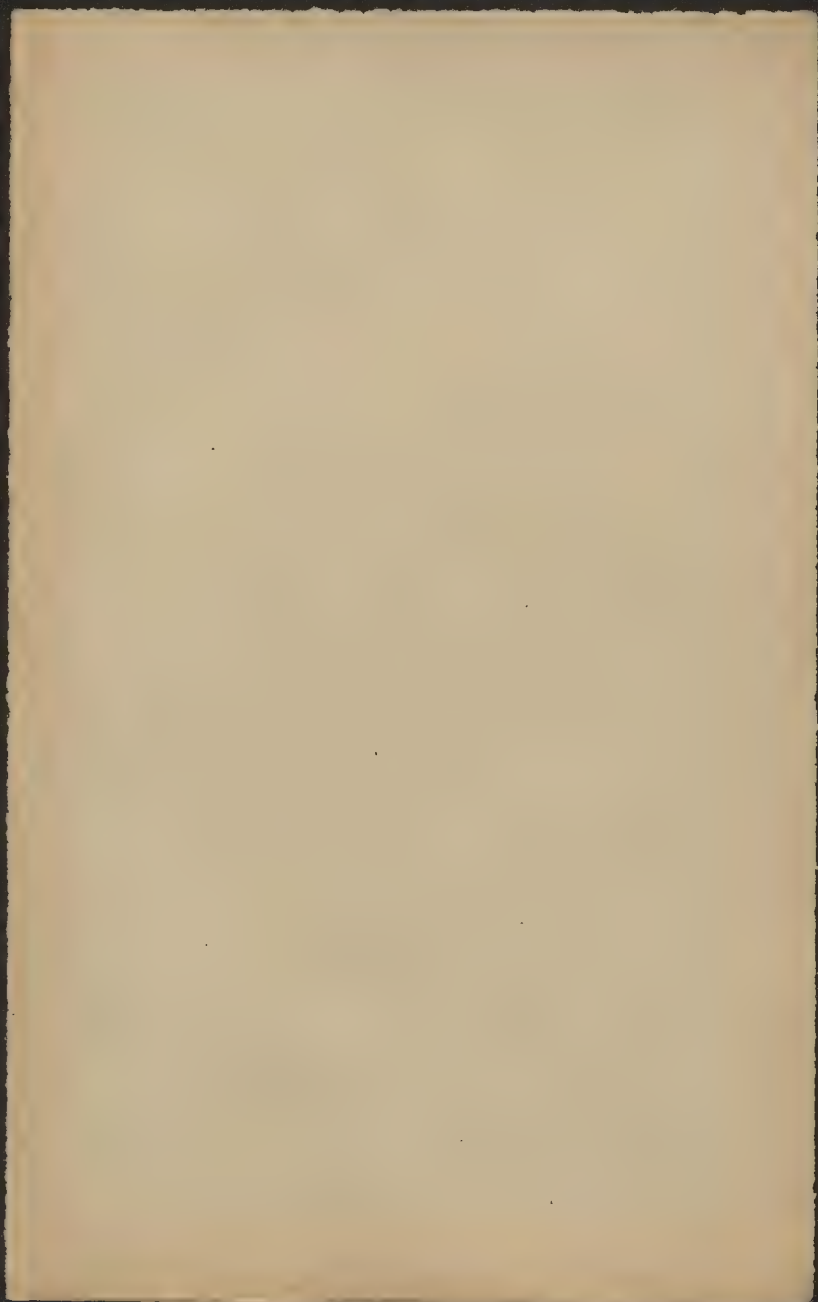
Kultura - y. x. berl. nin. Teo. Stan oświaty,
wykatalce nie niuystowe i obcy o-
we „Krayasale młodości, że przerwaka-
dka kulturke, że tamuje progressy,
że zdwadna.” Ad. Mick. 3. 17. „Traktat
jego mógłby i po dziś dzień być wy-
tany, nawet przez prądnowy w kultu-
rze narody” A. Prochaz. & lwow. 1887. b. 1.

5. Kulturträger wyraz niem. Kulturträger
słow. niosący kulturę, ustat. się jak ures-
gliny synonim niemieca. „Zu niemcois w
ogólnosci t. j. za kulturträgerois uważa-
jących nasz kraj za obcy i ~~przechwytyjących~~
w nim czasowo, dla eksploatacji uwagi
(ciechu) uginowaci się aus nowie, aus piewi-
mien.” wick 1885. 270. 3.

„Przywiązywał on wielką wagę do filologii
starożytniej jako głównej podstawy tej
kultury klasycznej, której był wyznawcą
i młotowiskiem” L. Dębic. Akad. wis. 11.

(1) uprawa gruntu, pola, ogrodów, 12h czasu,
i kultura jakże dawniej gdzieś gdzieś dale i
spotykanie w ogrodach odywatori Dolka
niekiedy coraz bardziej" Ks. fabrycy. Kys. lit.
m, Dolka 194.

168
Kultivacny a c tykacy je kultury. uprany
xienni, "Dowinni" nowmar wispry, je
wagz na roznasitoli. Hosenawio hie
turnary to u poskuzyobnych p. uwan
ejach" G. nar. 1885. 126. 3.

Kultywator. ~~a m. rzy rōw m. franc. culti-~~

~~vateur, ten co uprawia ziemię rolnik,~~
~~gospodar, agronom; wyprawa niewolę i~~
~~niewolę. „Zajmował się uprawą trzciny,~~
kawy i tytoniu, nadał od wszelkich in-
tryg i politycznych krówani. jak pismo-
wy toprawy kultywator, dbający jedynie
o dochody z swej posiadłości” *Przewnik*
i liter. 14. 655.

Wyprawa niewolę bry. z franc. *cultiver*,
tęże zamiast: uprawiać g. miodu,
rolnik, gospodar, agronom.

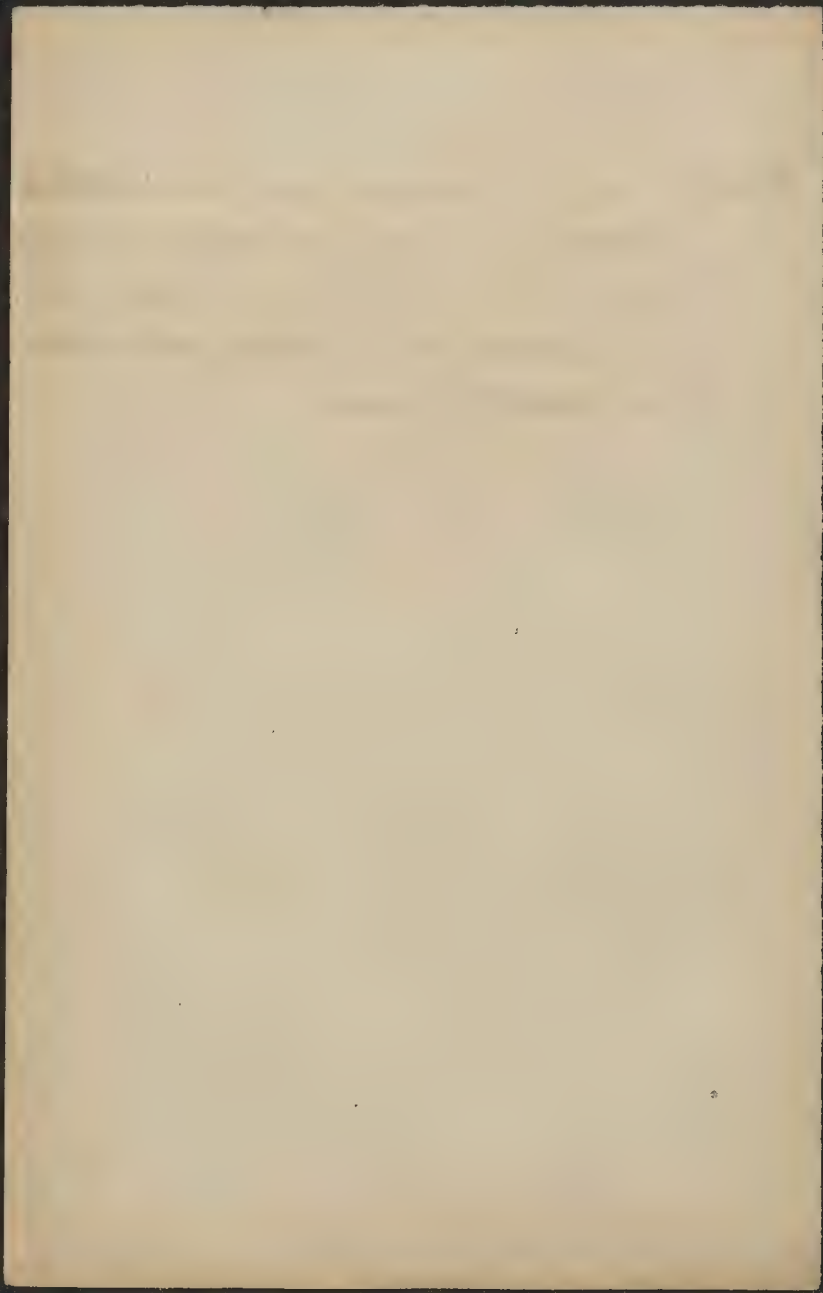
Spokreślenie łacińskie a łp. *trawer-widiego*
słowo cy ławni warłowi: *Kultywować*
(franc. *cultiver*) wyjde w nijsze: upra-
wiać, pielęgnować, mieć w naehowanie,
utrzymywać. „Łe to naajonowi ka

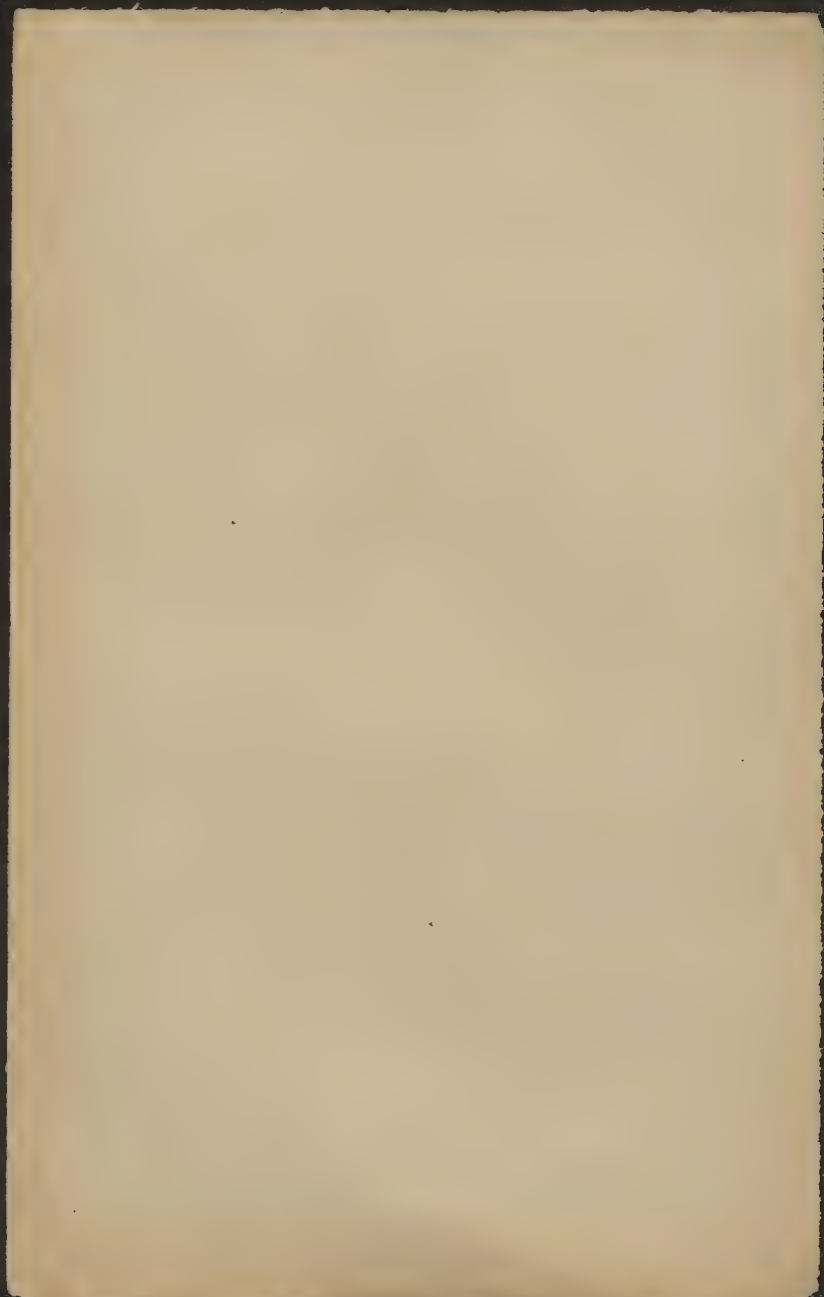
Kulturywować et. ch. rodk. franc. uprawiać, pie-
tżgować, mieć w zachowaniu, utrwy-
mywać „Le tż krajoność kulturywo-
wai materij, to pewna” B. Pol. dzien.
Ser. 130.

111
Kumkac' vs. cont. wydawai' glos, mowice o kach.
„Dwa miedzi ni, az tu wyprawie kach kum-
kac' " J. Kras. 90. 87. „Wierpawadze to nas
scuno gwałhotanie i kumkac' kab " H. Sien.
S. pol. 1876. to. cf. Dumkac'

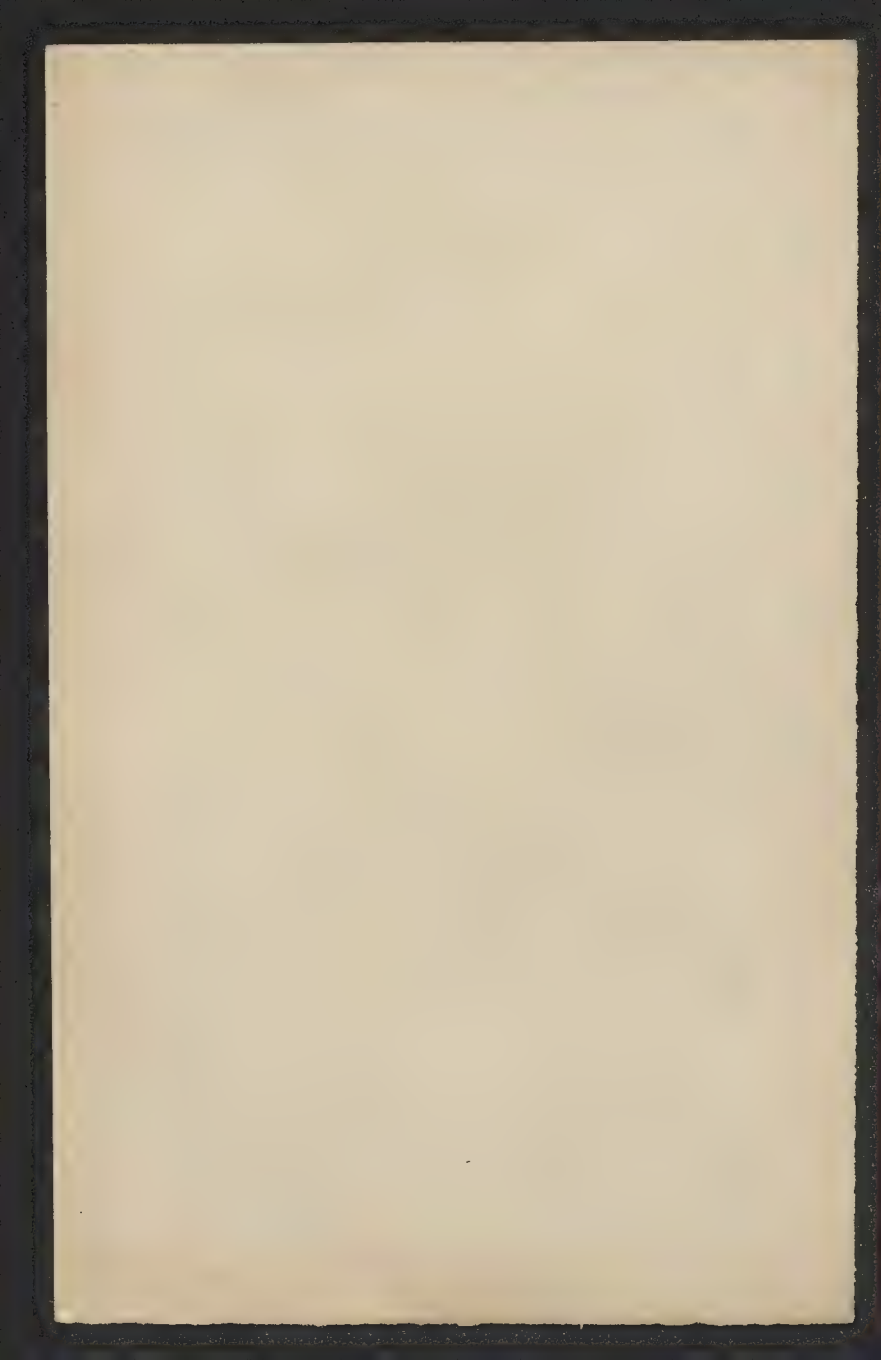

Kundel - dla m. de. o. i. z posp. etowick pody, ni
wart „Pater. 'bogie ni rozkazywa' -
a do budy kundli, 'a do budy. 'styxyn.'"
J. Kvar. 72 131. „Wienke, kundli. "Au. 111.
1. 168 „Cherwin ty, kundli, exyphi nie xdyg-
tes'?" M. Sawel. Shwar. 22. 323.

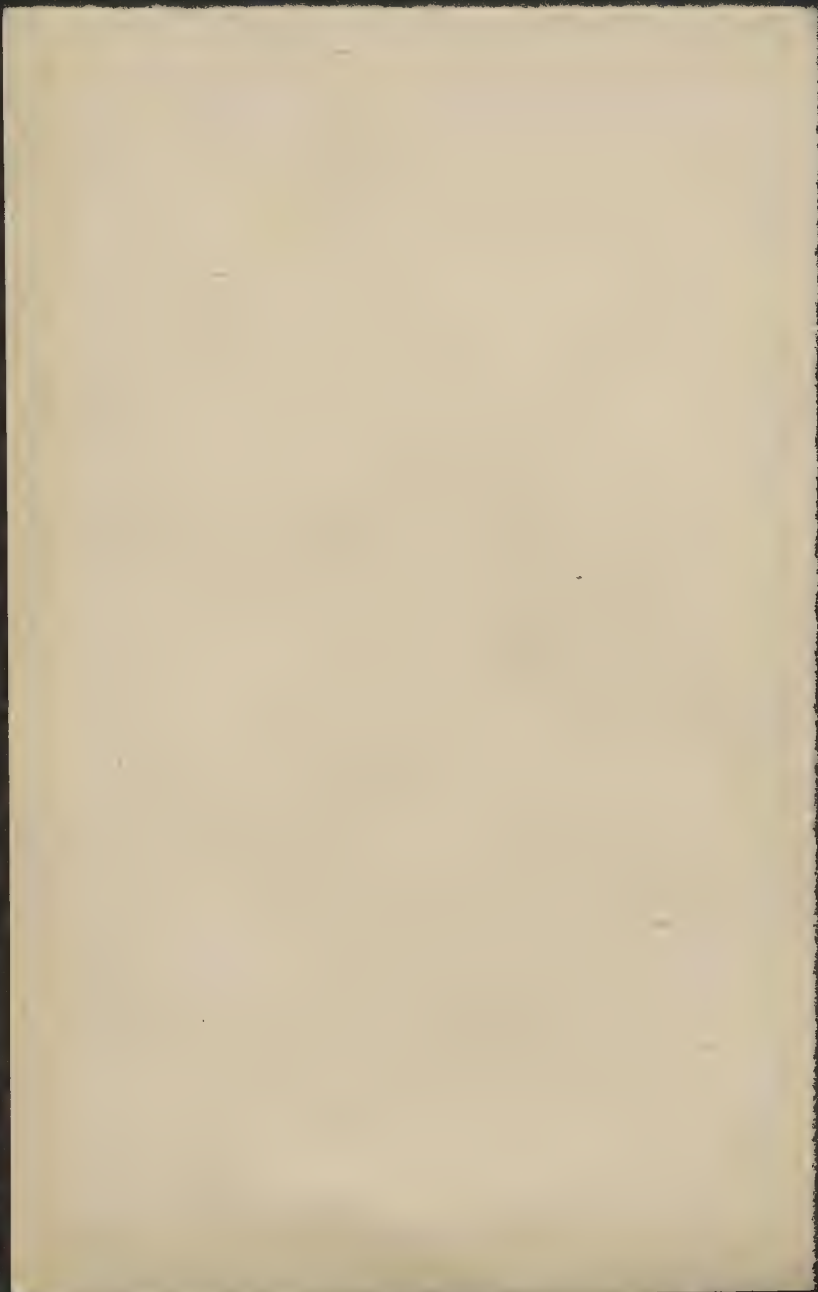

417

Kundman-a. m. ry-ów. niem. ten to kasze tie-
rke u tego towary? Tę to dopiero wina
w handlu tej firmy xdrożę, aieky na
kundmanach odryskai straty "Wiek 1882.
233. 3 " Lady otworzyła pod firmą „Mada-
me Lièvre" wielki magazyn miod, gdzie
sama przyjmuję i obsługuje kundma-
now " wiek 1885. 259. 4. Niek w jachibodr-
imny sporob stale korzysta z jachibodr-
bienstwa i t.p. „Dama ta, za pomocą ogłoszeń
w bogatych pamiach wdowach i nowoi-
bucki przyrzeka kundmanom, myliwajże
od nich znaczną sumę na pośrednictwo
swe w tej sprawie" G. lwow. 1887. 86. 2.

Kundysik a. m. drob. ~~400~~ mały kundys, kunde-
tek „Kundysik, co tegat gdnies' w grubie”
w. Pol. 7. 205.

112

Kunktaija .i. n. ^{kunklowanie} Tar. sprowoloka, odwoloka, dzie.
Tanie powołne i zbytczanym rozmyśleniu
„Jego kunktaija z namu databy iż tadwo
policyji na korb delikatnośi” Ż. Karak. 4. 246

Kunktator - a. m. rowie m. i.łowich dzie.
Tajzy i przesadnym rozmyśleniu, odwoi.
czay z dnia na dzień „któryś” godności dykta.
tomie, w nęre. Kunktura Fabiana Makryna,
starego, darioiadawczego i ugledującego meje, kto.
nemu pisanij nadano przydomek Kunktato.
ra t. j. zwlekającego, z powodu wielkiej jego
przekorowości i rozważi „Dziś powr. Scholasson
3. 264. „Zakholwieh tyś kunktator, wolaltym.
koby była na ciebie pora.” J. Korzen. 9. 371.

Kunktatorski - a. ie od kunklowania, zwle-
kający, odkładający do jutra „Z całego dwoiu
kunktatorskim rozważaniem kapitałna gępsztwo
zwalita” J. Korzen. 9. 372. „Cw’ się twój kunk.
tatorska flegma zupełnie odpocła” ib. 376.

(odkładanie)

Kunktatorstwo - a. n. kunktowanie, zwłó-
czenie, dziatanie na pomysł zwłóczenia
„Musiałoby utapiać kunktatorstwo nie-
czesne pod wodnym i petynym wieny w o-
neine zwycięstwo wodnem” Zbiór pism. do piest.
55. „Ciż się twój kunktatorska flezma ru-
petnie odpadła. — A dyje mi pokuj z dem kunk-
tatorstwem” J. Konec. 9. 376. (-)

Kunktowai cz. udm. łac. zwłochu, odkładać
do jutra „Nie staneć się ani o nic, ani o
coś... ale kunktowai” D. Dol. Hybr. 93. „Gdyby
jakiś cudem leczyła została wola, nie daliśmy
za to i trzech grozy, i kys znowu zawyż roz-
biecaci, kunktowai.” J. Konec. 9. 388.

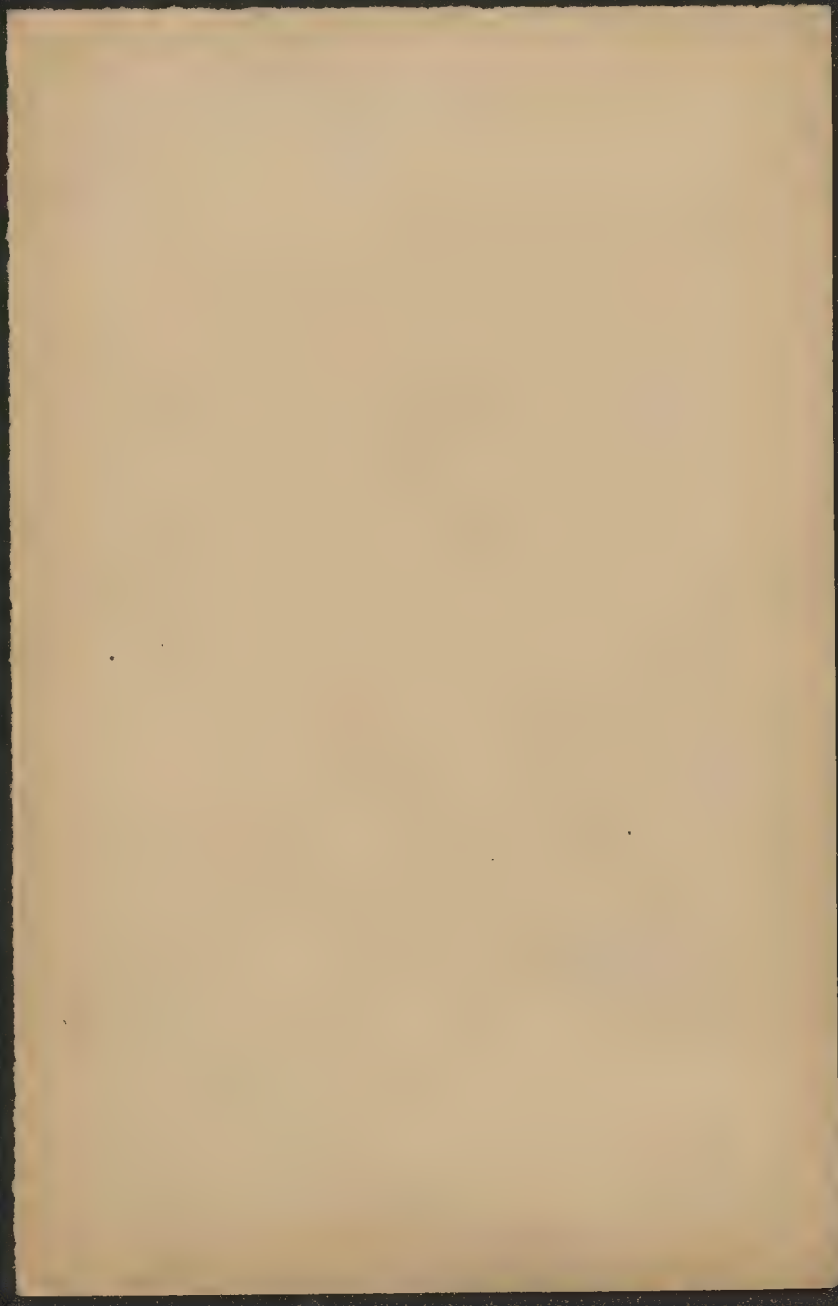
- (.) „Od roku nie mogę się zdecydować: czy atak
przypuszczać do matki czy też cóniejs wzięci
wzruszeniem. Przypodział się w kunktatorstwo”
H. Jansen. G. nar. 1884. 209. „Taki cel można o-
siągnąć nie kunktatorstwem, ale stanowco-
ścią i energją” Dr. pol. 1887. 328. 2

123

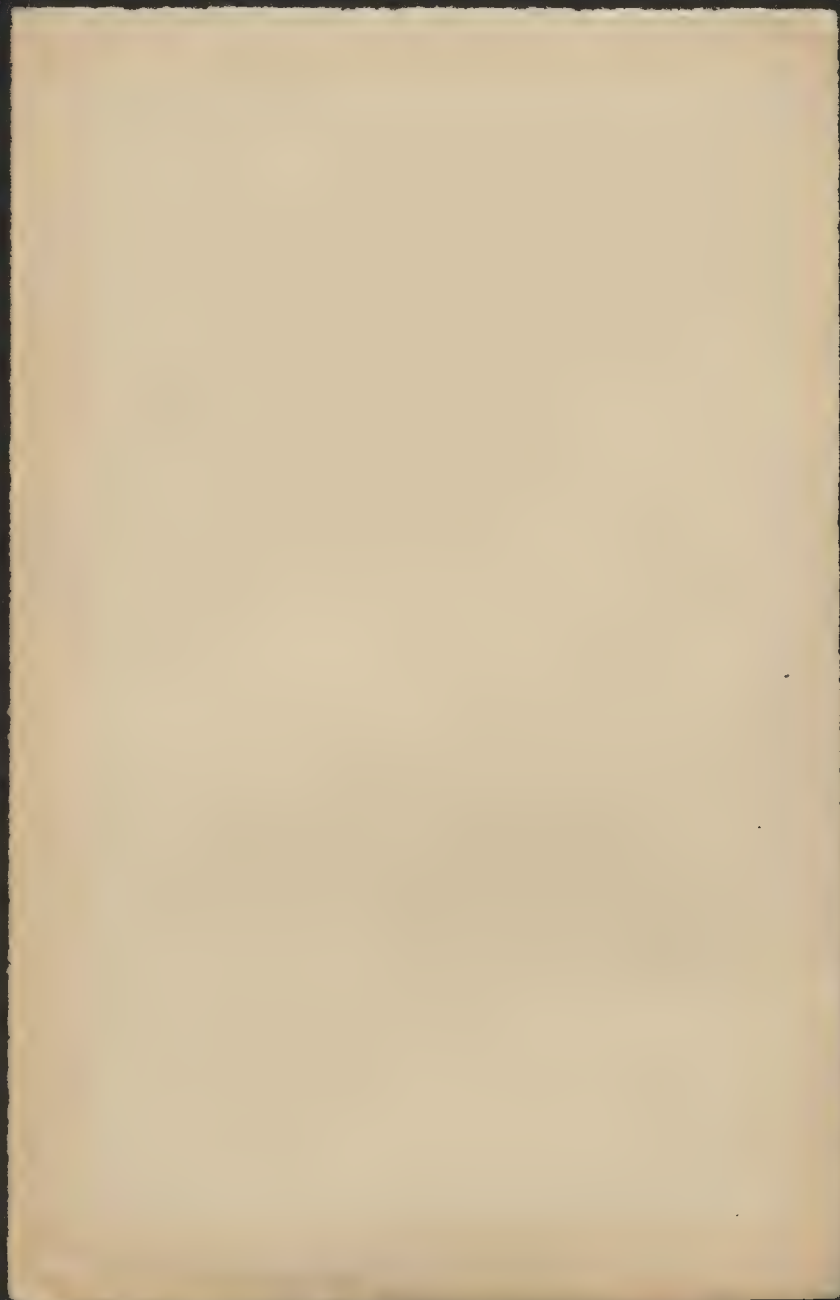
Krupa-y. i. z „wzięć się w kups” — usadzić się na
co, zbierać wszystkie siły i by czegoś doko-
nać „Kto inny, przy silnej woli, niewiecy i
potrafił już to mówić, wzięć się w kups i
zająć z wungh 3,000 franków. Ale nie mógł
się zdobyć na to, przynęty od deszczu
do wungh...” Wiek 89. 187. 2.

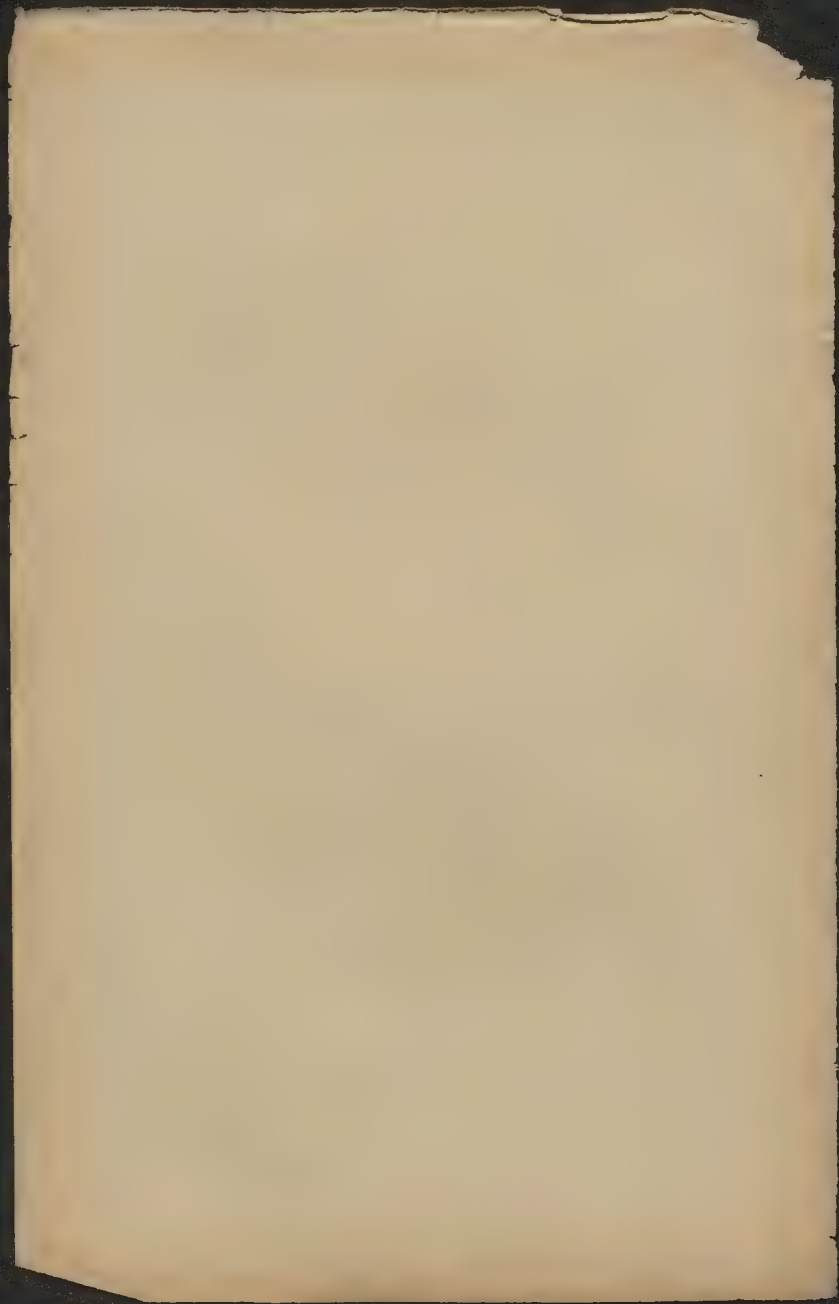
128
Kupiciel - a. m. le - b' uni. praw, Tatu. tu kiny
kupuje co; nabywa

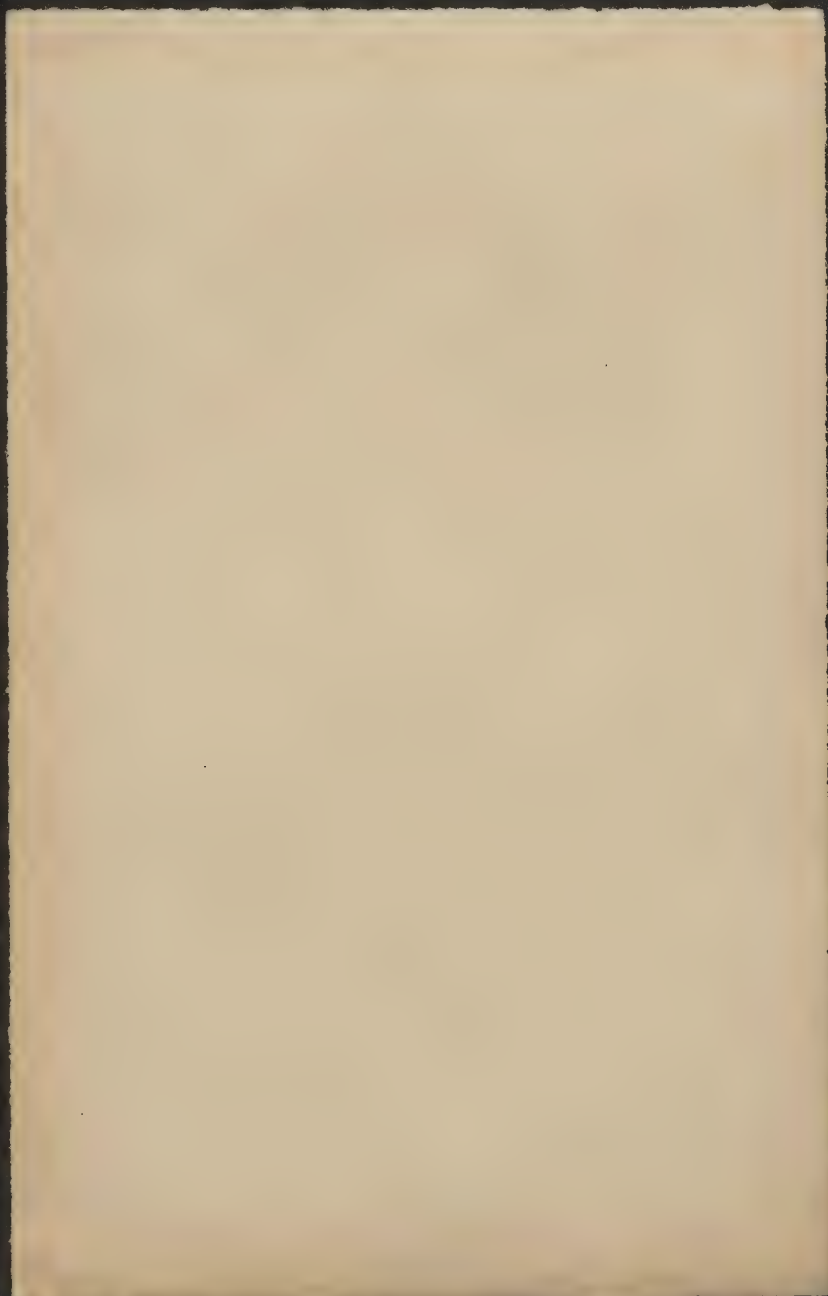
Kupletstwo - a. n. „Wie wiem jak wam ta
misja pojde z miodowicy - odzwat sie
knie. - Miodi pojda tam, gdzie bezdnie
plec' piekna - odpad Hilany nieumizna
up. - Knie w niewinosci swojej nie
xrozmiala tego ubożnego kupletstwa”
Elp. Mto. i Ste. 2. 86.

Kuplet u. m. ty. tów. mu franc. zwrótką spi
wona, spiewka, piosenka „Gdy sobie
podpisz, francuzkie kuplety spiewał &
bułwarowych café-chantant "M. Gaus
Rom. i pow. 8. 387.

Kupon-u. m. ny m. adv. Kuponek-nka, Kupo-
nik-a. m. franc. chęć papieru kredytowe-
go na odbiór procentu od towaru, do wciąga-
nia w określonym terminie „Za moje kupo-
ny jakie papiery radzi mi kupić? Briony-
tety jakie? co?” A. br. Fr. Dieta 10. 125 „Wiersz
mi, kuponek, kuponek, to awantura swobody
i nieokreślonego dochodu” ib. 130.

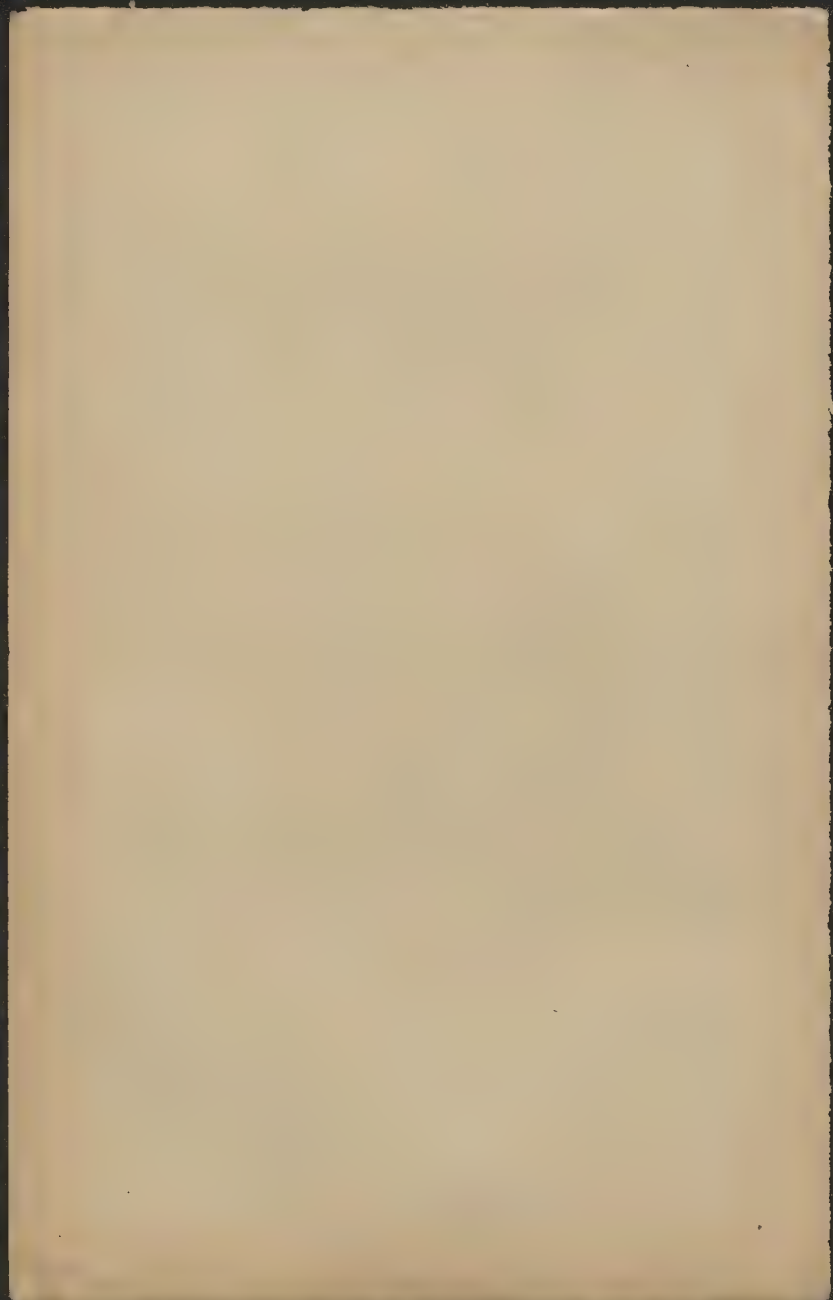

177
Kuracjusz a. m. we wio. m. karkob. chwył bż.

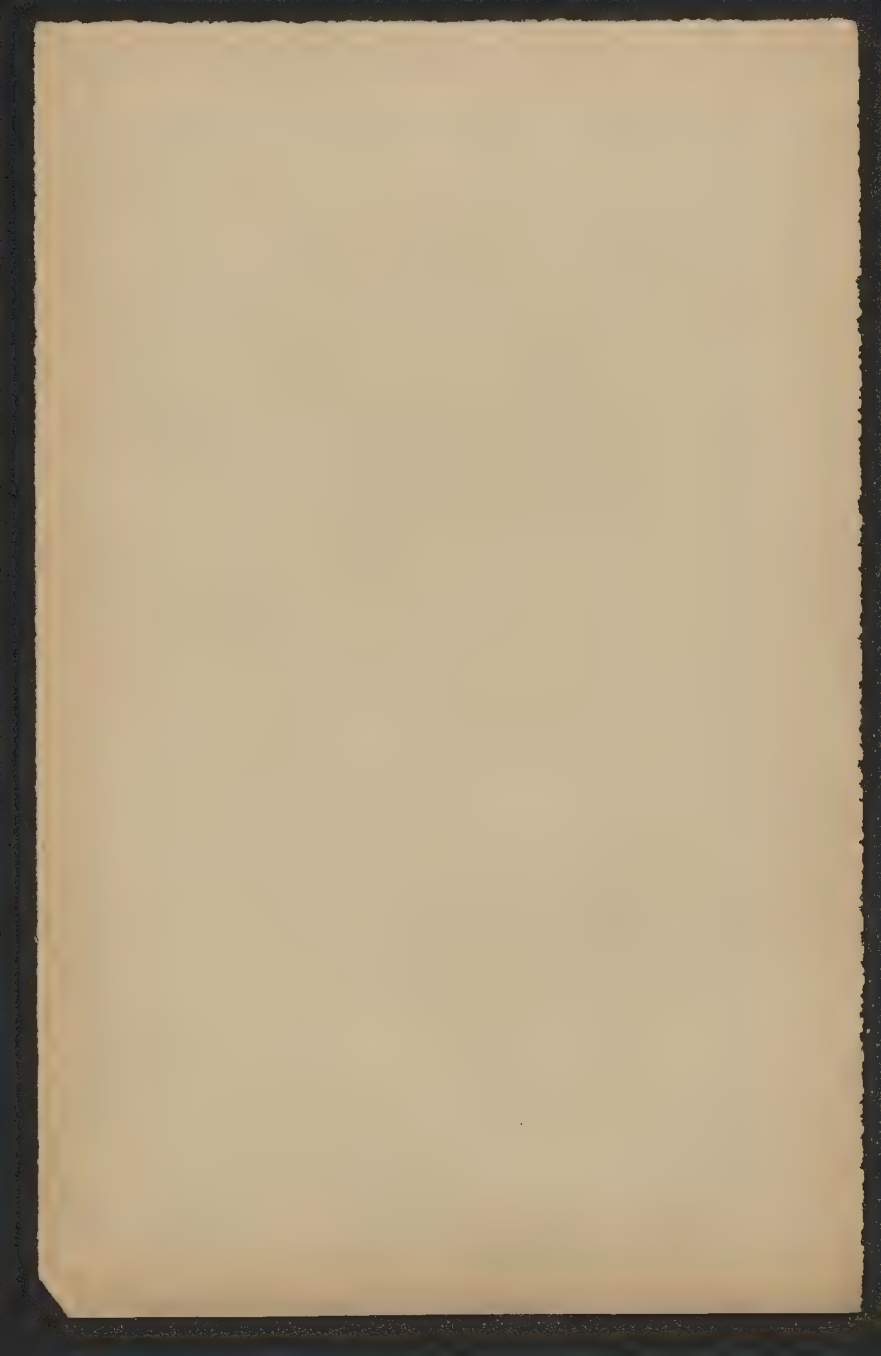
dzę na kuracji wuzgólnij w karkob
dach kapielowych „Łódź i więcej ośób
powraca do Wawonu z letnich siedzi,
koleje zielarstwo wuzięż teni kuracjuszów
ze wwaystkich krajowych i zagranicznych
zabtaedw leczniczych” Echo 1877. 198. 4.

„Na drugi sezon xpiędia do tych kapieli
mnożstwo kuracjuszów” Kur. waw. 1878.

158. „Łódź i więcej wuzgólnij w karkob
dach kapielowych co prapysic i nalyt - to
dow i demnom” Wieś 1887. 128. 3 „Kuracju-
szów przyjeżdż” Stwier jak w schowato pni
paru dniemi tak nie pokazuje się wale.
Kuracjuszów przyjeżdż do ciechocinka w
Delwym ciągu nie wiele” Kur. waw. 88. 197. 1.

Kuvacyjny a e od kuvaci, sluzny do ku
vaci, poriadajny prymisky levanice
„winogrona kuvacyjne.“ & tyrazu us
kuvaci, majny & nie kwiznek „Kony
wata swe kuvacyjne mudy tekstura.“
D. Bol. Dzin. Ser. 10.

Kurak-a. m. Kurastek-zka. m. praw. w. pol.

nitody kogut, Kurastek "Dziad mu das
za to kurastka i powiada: jak ty ~~ty~~ pousien
kurastku w ~~stojni~~ ^{stojni} i to on sie ostrepuie
i duzo pieniedzy wylosci z niego" T. Kolb.
Kur. 1. 112. - § ob. w.

Kura. y. z. § "bargrai jak kura" - pisai
brazdko, gryzmolić "Pisat, jak to przewidaję, jak
kura" Jys. 71. 2. 2. 77. "Złowich tego przewytlai
nie musie, bo i kurca tak nie nawiazaie jak i
podpię" F. Skarb. p. Star. 18 (1)

Kurak ob. w. - § "kuraka mied na oczach" kur
za ślepota, kurwoślep. kuray patra. § Kurca
zrak pusp. w. pol. catorak wstydliwy u matego
chłopca

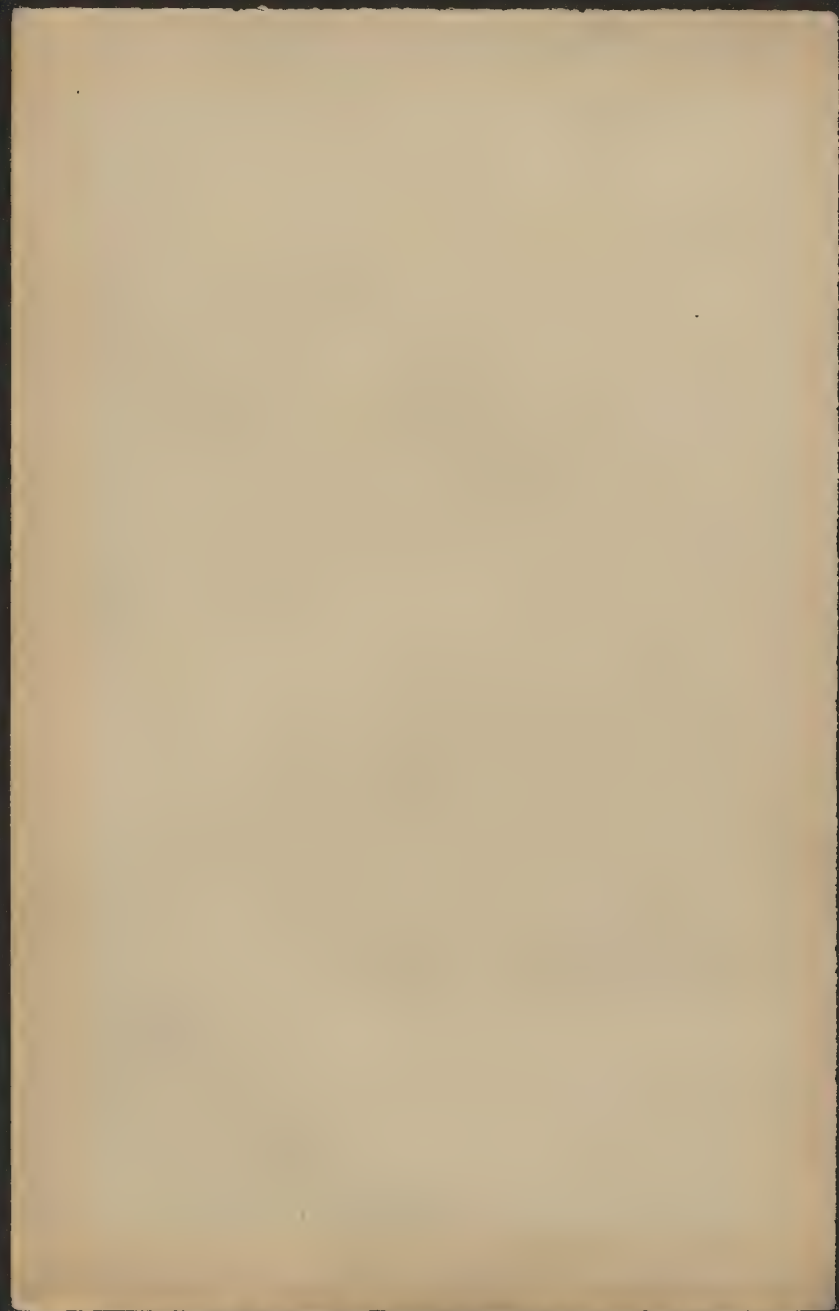
Kurwoślep. u. m. praw. w. pol. kurka ślepota. ku
ray patra 2 p. kurwego patra

Kurajka. i. z. ^{§ praw. w. pol} Kurka dziepa. brodawka trójna
jęza sie na rzekach.

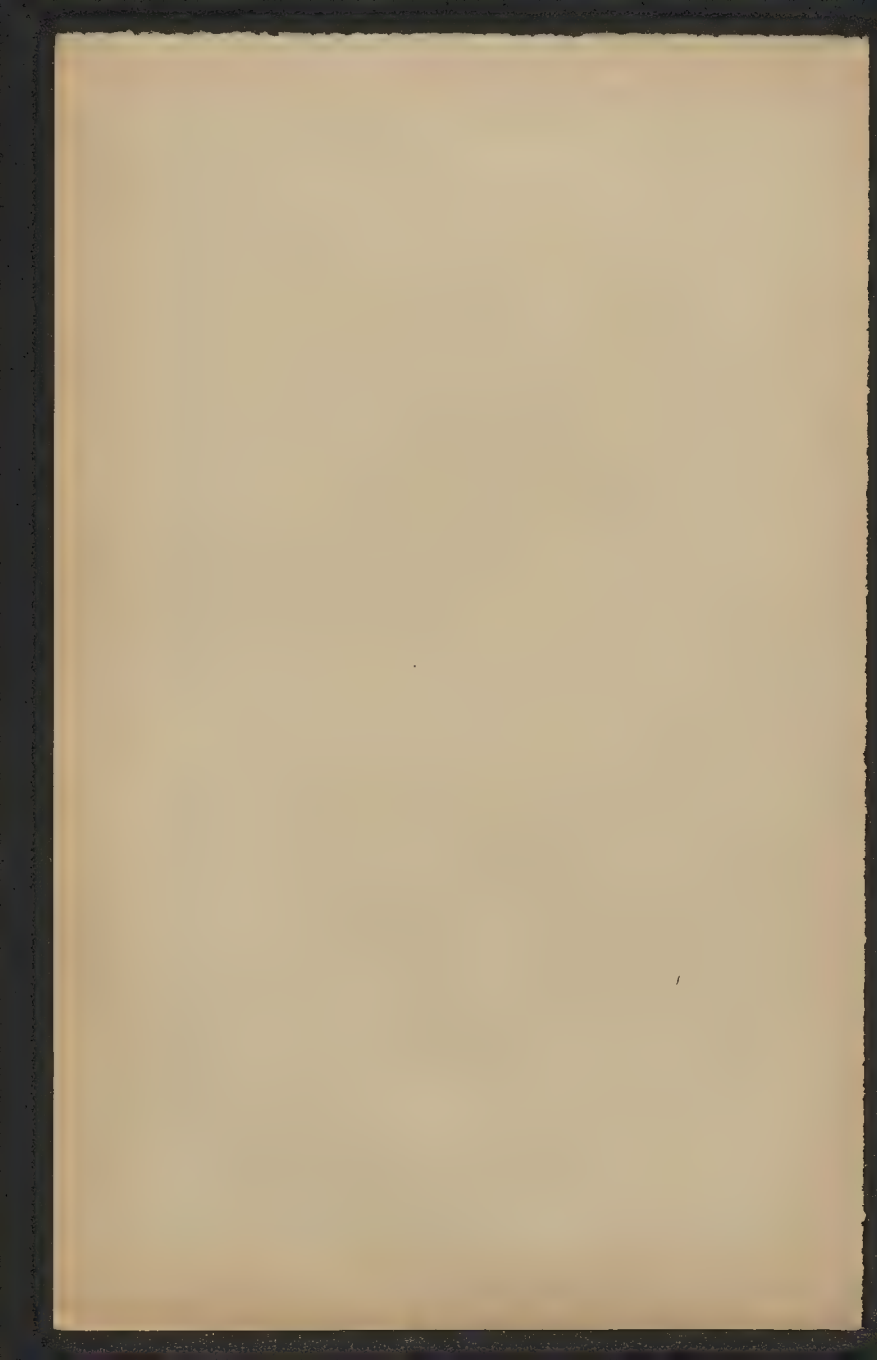
puła z fr. la poule

(1) - § kura, kurka w grze preferansa. Dopisywanie ptatek na kowycie' pierwotnego wygrywaszego „choćbyście ostrzyż nie jedli wcale, i' w preferansa nie grali z kura, nie podpisujcie się na rewersie” Kur. Swift, 1875. 1. 2.

Kurcanto wy-a-e od kuranta, gajacy kurant
ta, z kurantami, Staly wsparto w fi-
lony dwa kurantow a wafach nam
kurto regany." A. Mich. 3. 140.

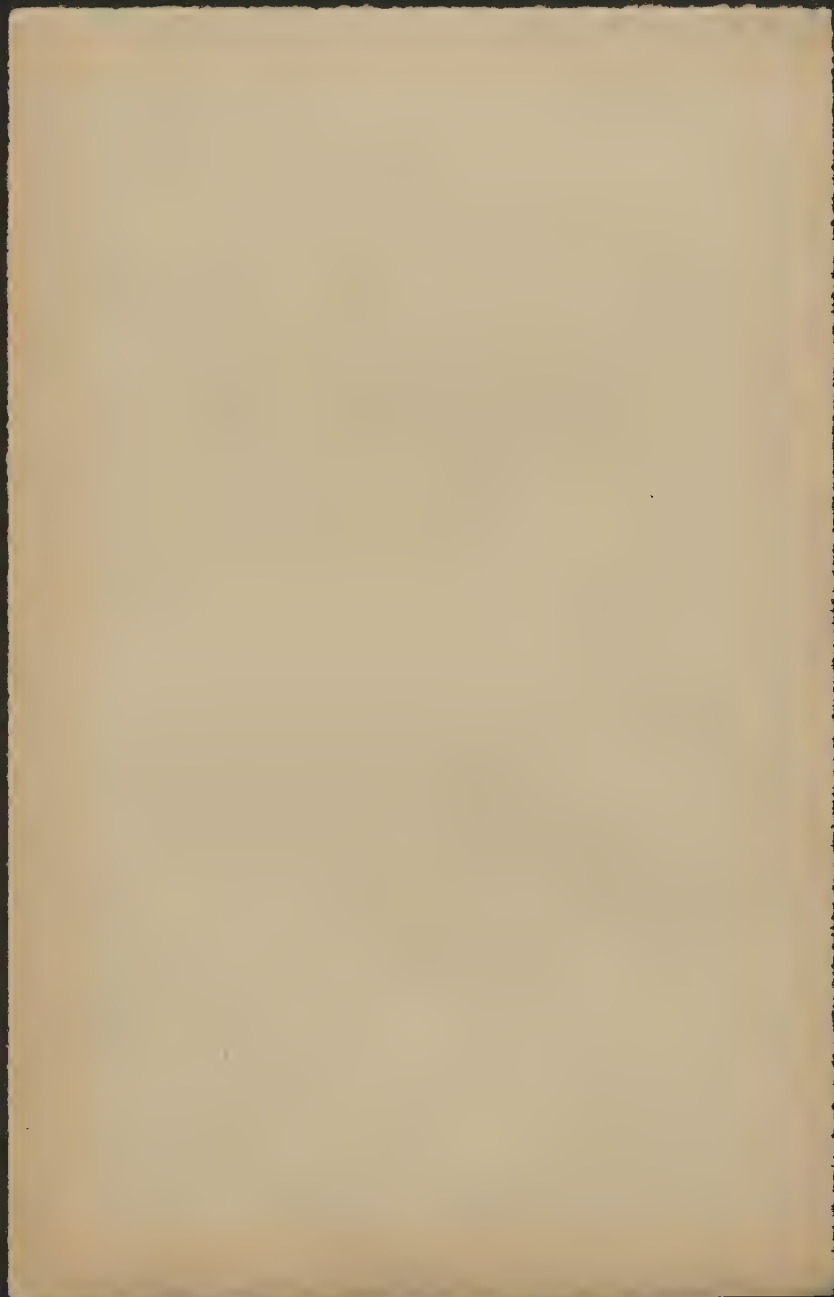
Kuvinskaja, i m. r. z. jak m. z. m. z.
m. z. p. d. k. w. p. i. e. n. i. e. t. u. d. l. o.
k. o. v. n. i. e. z. m. s. a. d. z. k. u. v. i. n. s. k. a. r. z.
p. r. o. x. o. d. a. m. O. K. o. l. 1. 192

Kurdexa - a. m. we - ów m. wyraz prawdopodob.
pochodzenia turec. który dat nazwę uli-
bionej niegdys piśmnie znanej w całej Pol-
sce, śpiewanej przy kieliszkach gdy jowi by-
ła dobra ochota. Wyraz ten powtarzał się
po każdej strofie, np. „Siema si przytanie
rzeka do butelki, miła uaty chmiast
smutok serca wracłki: wolajmyś tedy
dzwonige kieliszkami, Kurdexa, Kurdexa
nad kurdexkami” W. Pol 3. 176 „W pieśni
litewskiej czasem usat przedtem używanej:
Kurdexa nad kurdexkami zapewne to co
kordax brat, towarayxa, a tureckiego Kar-
daxa” A. Muchl. Kwiłtor. 72 „Kardaxa u
Pota. a tureckiego Kardaxa brat i uży-
wa się w znaczeniu towarayxa, skro-
cony a karyn-daxa mający wspólny żywot
od wyrazu turec. kava żywot, formuła, i per-
miego daxa zamiast daratē mający” ib.
67. „Kurdaxa u Oskazenicu karay etc.

Wędrówka № 1040 str. 45.

187
Kawek... ka. m. rki-cio m. z praw. pewnie go
tunek grzybka jadalnego. Z pomiedzy
grzybami prawdziwymi pomiedzy
mi. rydzami z gatunku trójgło (Vidz.
2. 205.

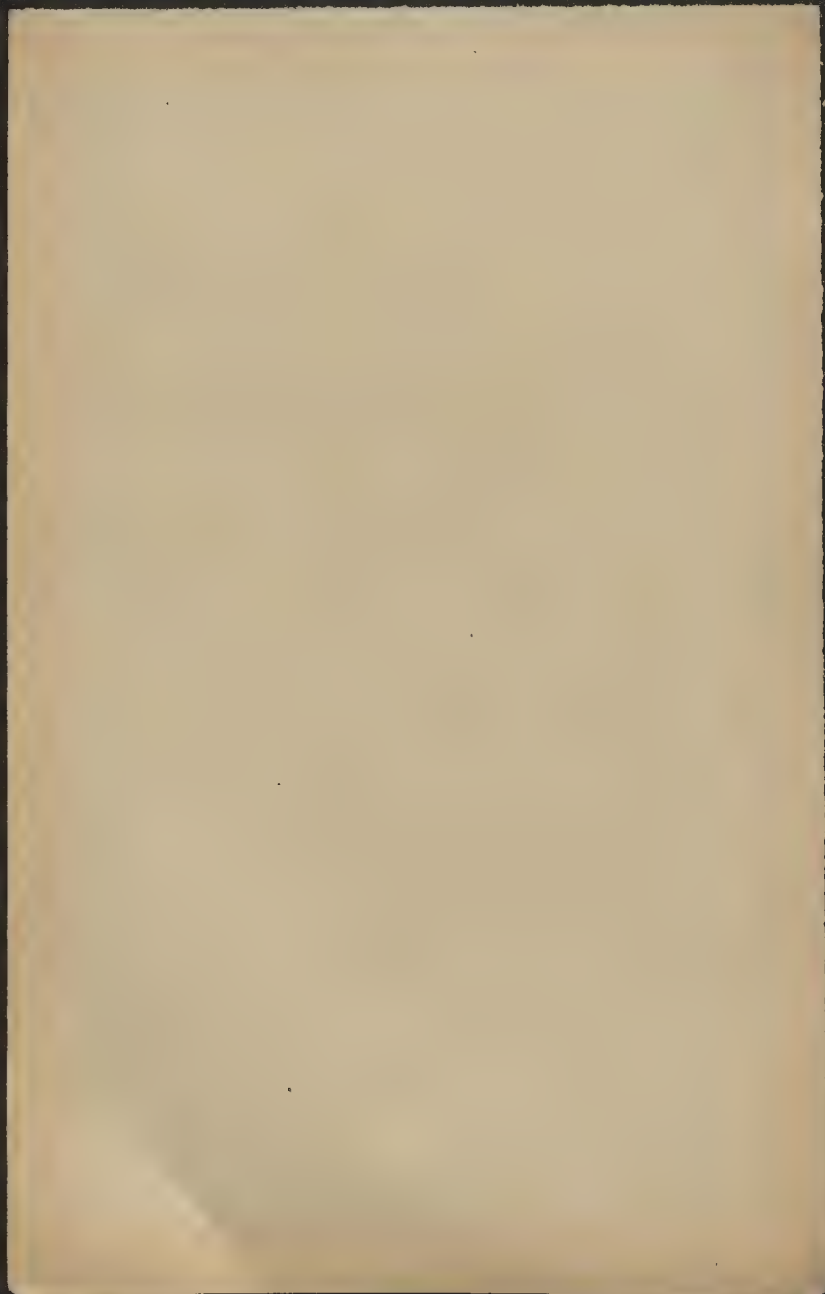

Kurjerka - rka m. rki o. m. powracanie przyja-
zności nawa pisma bruchowego ~~war-
stwie~~ „kurjer warszawski” i toż, rykat skutkiem
swojej popularności; w podobie mowie kasty-
la krepnie wstawy tytuł „ktoś tam po-
wiedziać i bardzo skutnie, że pójść War-
szawy bo kurjerka niepodobna” J. Kraw.
33. 12. „Ze kłamie w oczach wygram tu stare
go przewalowanego kurjerka warszawskiego
go... a niecierpiący kurjerka, co za styl, jako
normalności przedmiotów, ile dowodu w za-
gadkach.” ib. 13. 29. „Nie wytywał nigdy nie-
opracu kurjerka „Dziennikarskiego” D. Dot. 6. 12.
kurier 5. „A pisanie kurjerka, nakładać do-
naj krowki, co krowka ewangelizacji przyspa-
rka gotowości” Wiara S. J. Ducha, do S. Dzienn. Kłury
12. 376 „Dyktando krowki, amator party-
wisto, krowki i kurjerka” J. Kraw. 72. 139.
„Parie nawalnie, wołając na powiatu i to
daj gazetę, choć kurjerka.” D. Ducha 70. i owo
25. § — albo „kurant” pow. Mar. przypowia-

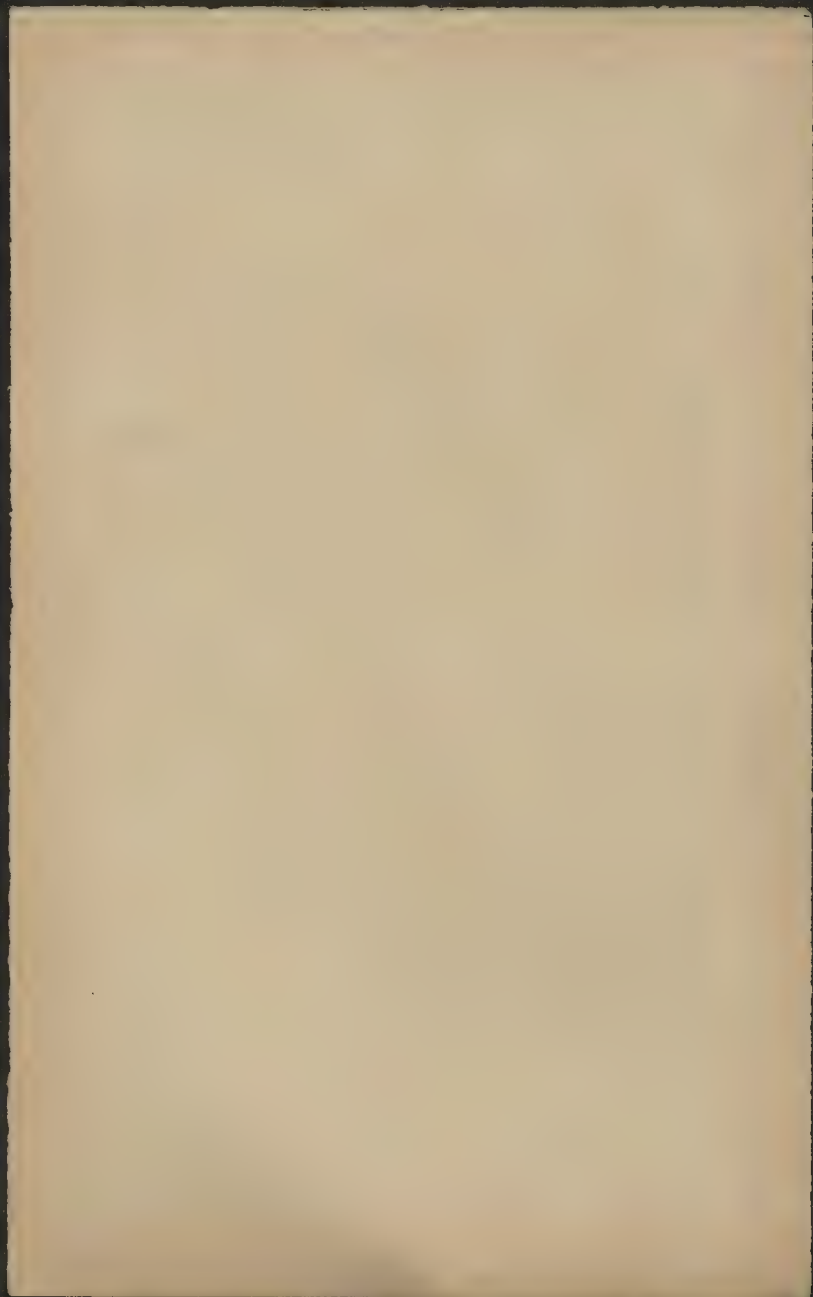
ka dawcipna. Lic. czerw. Kłob. wiadom. autogr.
8 251. „Bliźnie kurjerki, takie baśniaki, ta
kie kuranty.” ib. 294. „Taki kurjerek o
tłym chłopie, co baby chłopom gadał.” ib
295.

Kurjer a m. ray-rów nm. goniąc & ry-ów
nm. pismo brukowe popularne w Wier-
wie. „Na uwarty strumień Kurjerów
bardzo często figurowało jej imię z wy-
wrażeniem ilości darów złożonych
na ołtarzu miłosierdzia” Kł. Żm. Anon. 1887.

Kurja - ji. z. vje vyj. um. fac. jurdyka, dwoś.
Dominium „U saki obci Kasy po
wiatowej, zebrałi się wybowcy z ka-
vji węgierskich posiadłości okręgu wy-
borszego..” G. lwow. 1885. 125. 3.

Kurjerka - i. z. w krót. kareta prywatna, daw. dy-
lizans w Galii. rybników „ Czy dużo osób
w kurjerce? Zapytalem wchodząc na stację
prywatną „ Wiel. syz. 21. 2. 6. 112. „ Dziwna rzecz,
że jej w domu niema! przecież daleko dalej, niż
przyjeżdżam kurjerka „ k. Lat. ant. 264. 12 „ Czy
bywajęcy kurjerka pasażerowie muszą cho-
dzić do lokalu (na poczcie drogi etc.) pić
godzin „ Mur. Warsz. 75. 207. 1.

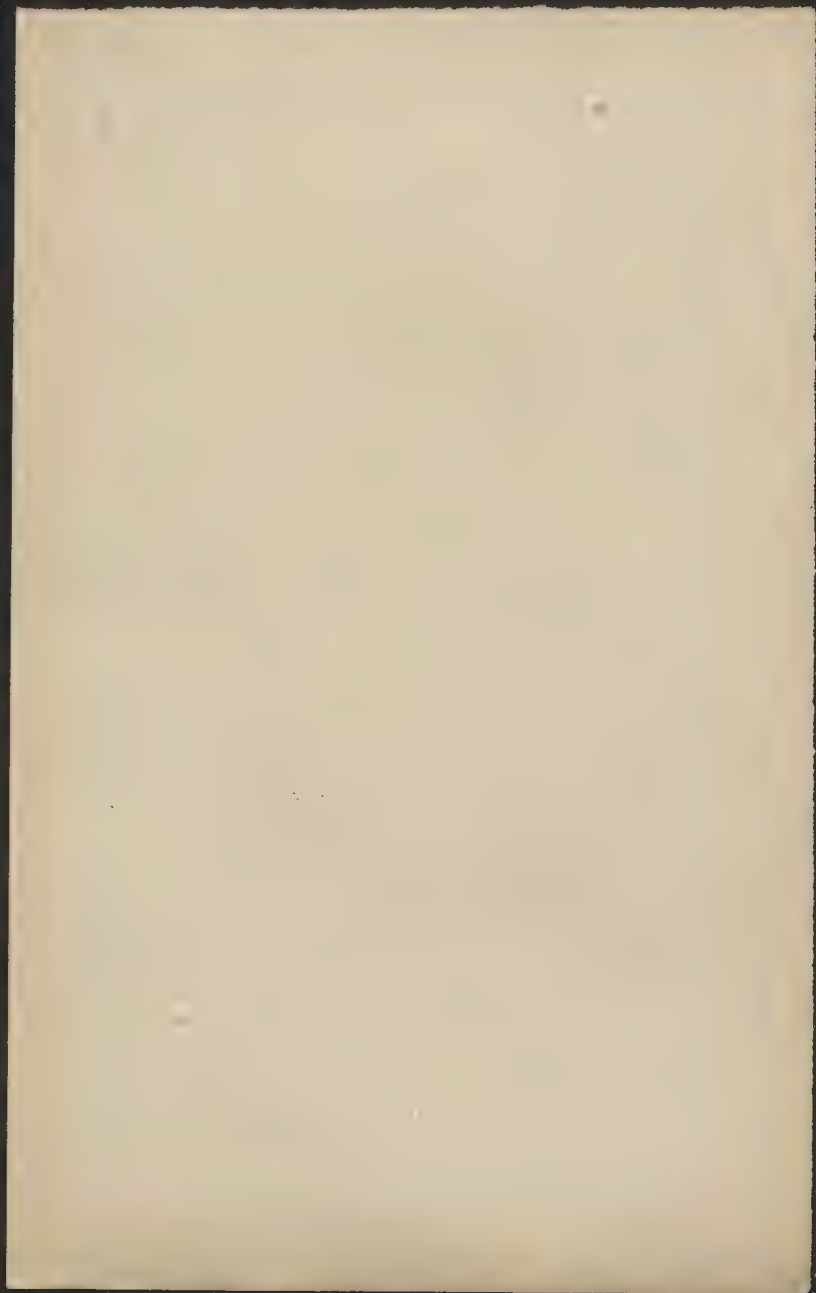

190
Kurjerški - a ie, od kurjera, gońca, do kurjera
należący & przysięgany „jarda kurjer-
ska.”

Kurjerka - a - e od kurjerka k.j. kurje-
ra warszawskiego w.p. „wiadomości kurjer-
kowe” & od kurjerki „Rokstad milej, /
jarda kurjerkowej namilku.”) trawcie
piotkowicko - kielecki jest nadzwyczaj
drimawany” Kur. war. 75. 204. 1.

147
Kurusiawa. y. i. wy um. praw. rus. kurzawa.
sinia, kadynka „ Straszna kurusiawa
dosta trzy niedzielo, kawialo drogi i
ptoty i dachy.” W. Pol 1. 7. (pach. hetm.)

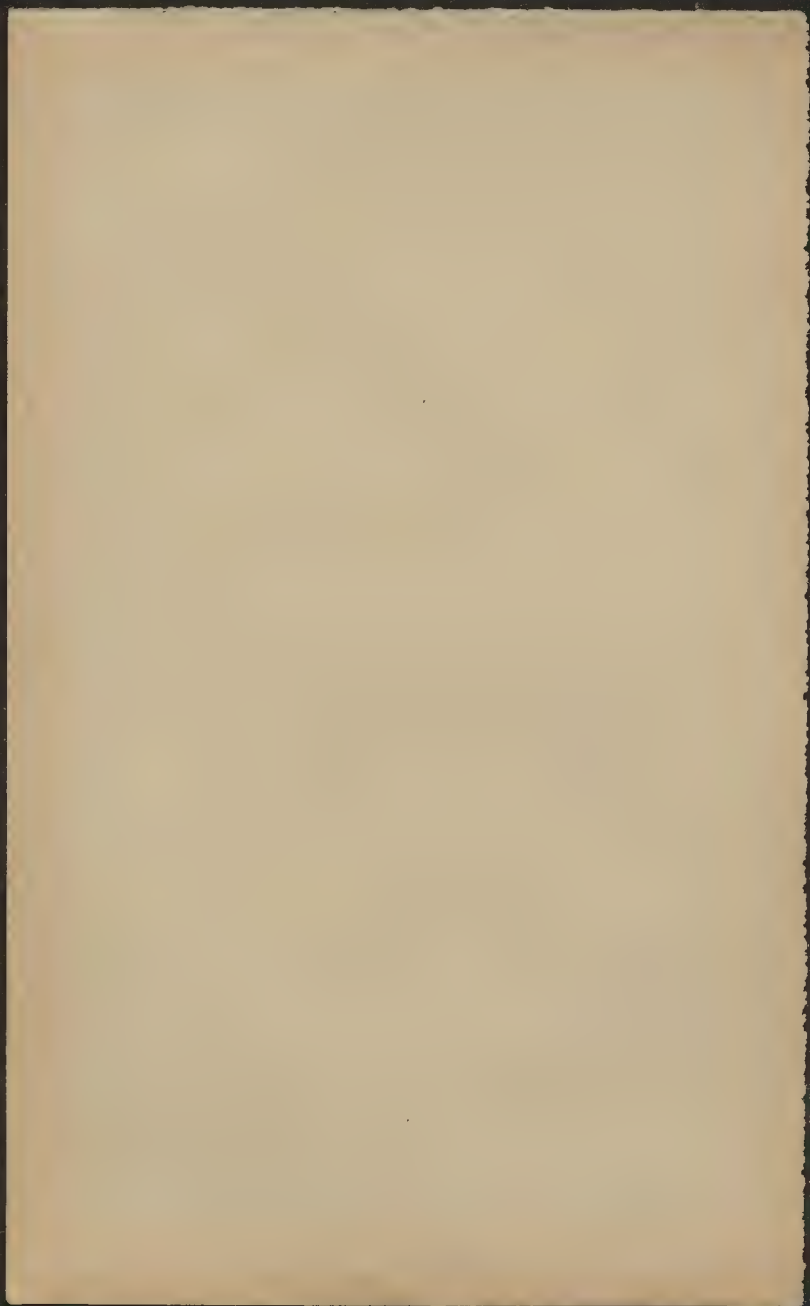
Kuruy-a-e pow. Dyruny, Kurua chatu "w kło-
 ny Dyrui nie od kłodzi komisnem 1772 roz.
 kłodzi się po ixbie "Lid tutejszy od wie-
 ków kurua chatę zamieszkiwał" nie
 raxem & bydlęciem" J. Kraw. 13. 132.

rus. kurui kurui "U opole są chaty i
 zagrody kłodzi, w kłodzi, biednijsze od
 kłodzi. Chaty stół Dyrui czyli kurua
 (bez komisnia) i kurui nie od kłodzi
 są kłodzi i kłodzi & widoczni." A. Kol. 20. 58

Izba kurua czyli piekarnia (bez komisnia
 Dyrui odprawiającego) "ib. 59 ~~ib. Dyrui~~
 oppos. Wista izba czyli świetlica t.; & komi-
 nem

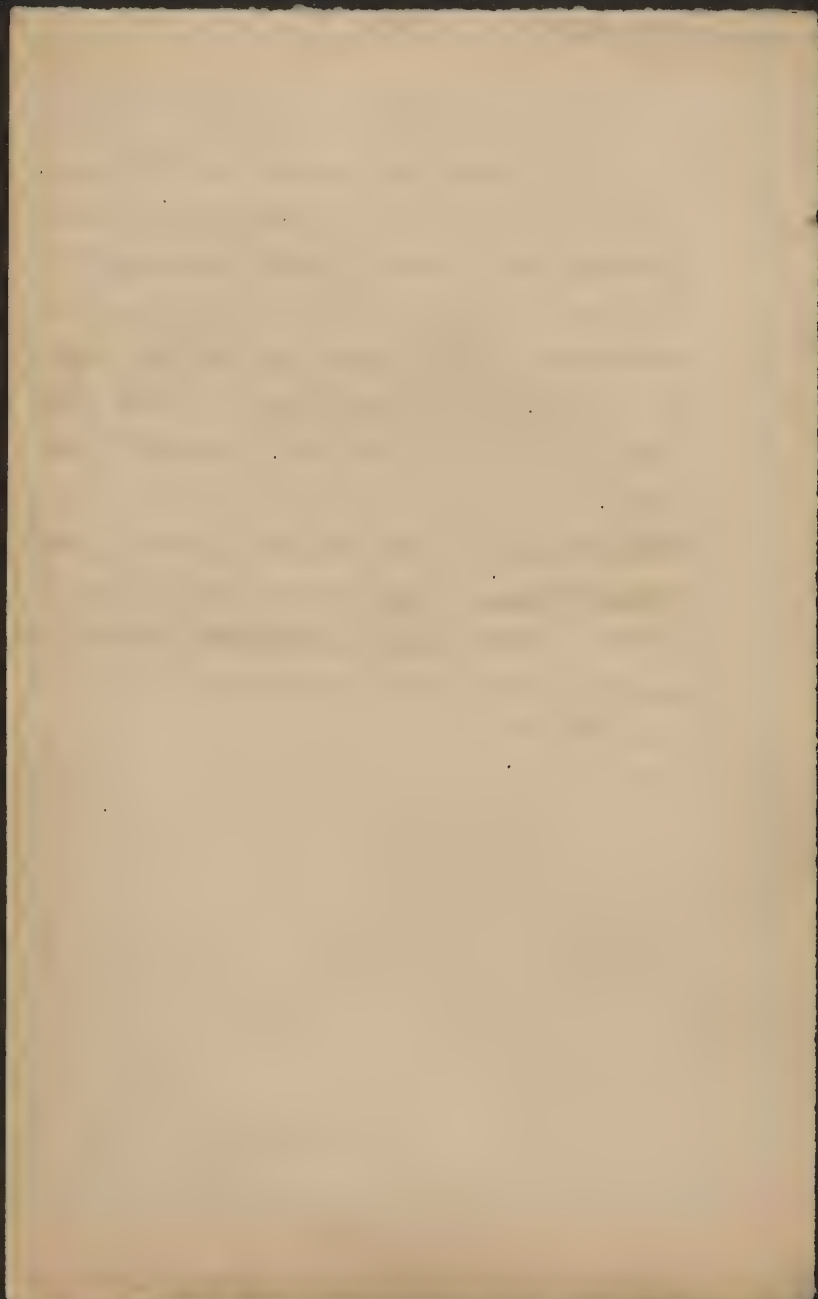
Kier, jak i u nas, bardzo mało chrześcijaństwa, prawie żadnego, chociaż i u nas i u nich w dawnych czasach było sporo, a u nas w dawnych księstwach, a u nich w dawnych księstwach (A. K. 1. 2).

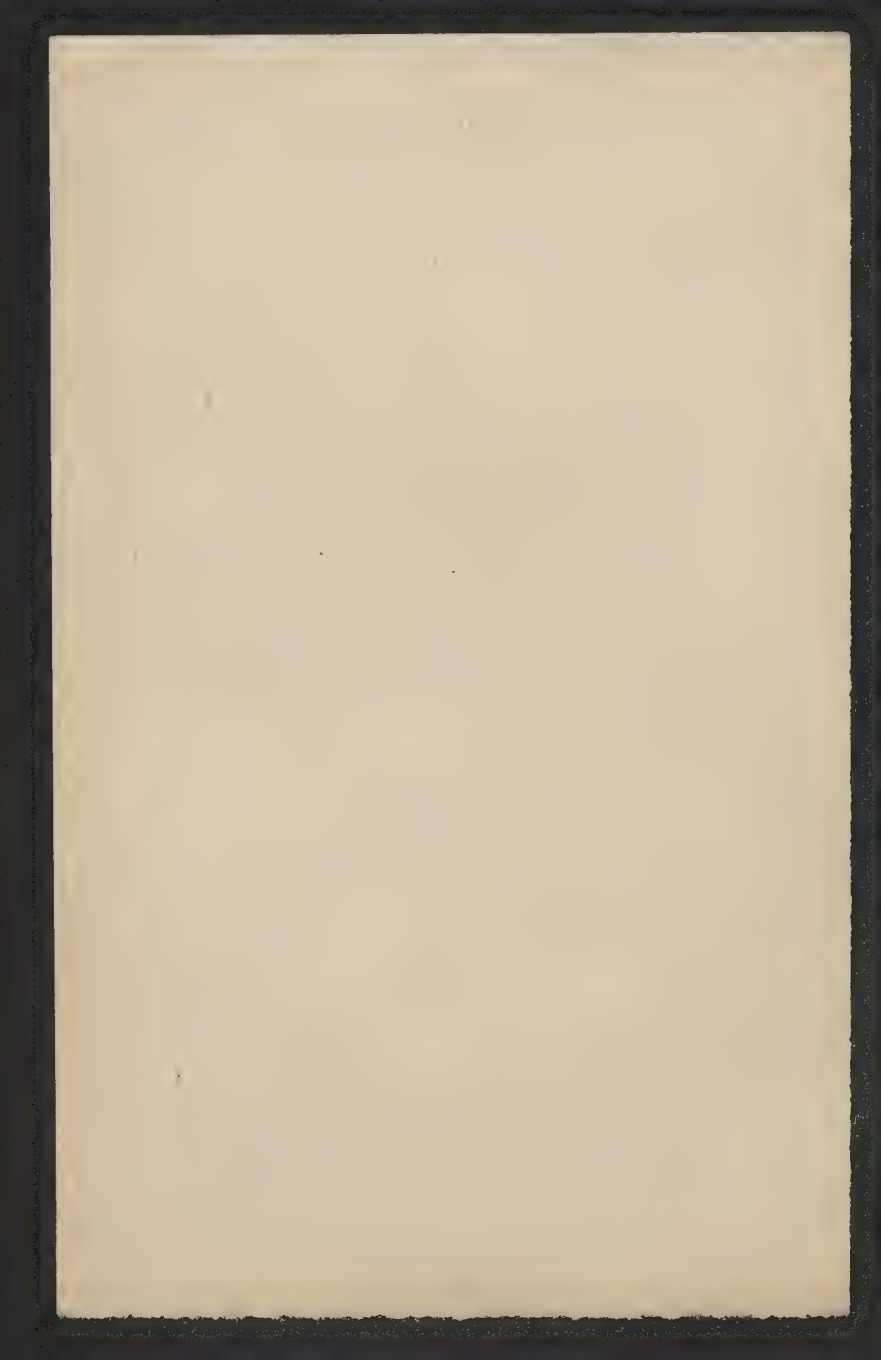
Kurs-u. m. § „puszc' coś w kurs" dla obieg. up.
nowinę, plotkę i t.p. „Dla skrócenia czasu,
publikat raz po raz w kurs kieliszek." I. I.
Dzi 1. 188. § bieg, porachadka, wysięg, gonitwa
„Zrobitem dziś tego kurs: powieło miż drogi."
Bl. „Tak, prawda, nogom wybit. — Faktó z ko-
nia? — Na kursach raz mi się trafiło." A. Tr.
1. 76. powiększówka najgłęb. powrotem, podyłka 1/1

Kursista-y. m. uczeń, słuchacz pewnego kursu,
właśnie kara ucywa się tylko w stworzeniu.
„Należy kara, będzę piętókursitę, prawie w
przedmnie składowia egzaminu" Dr. A. J. Sar.
Lwow. 1885. 128. 2.

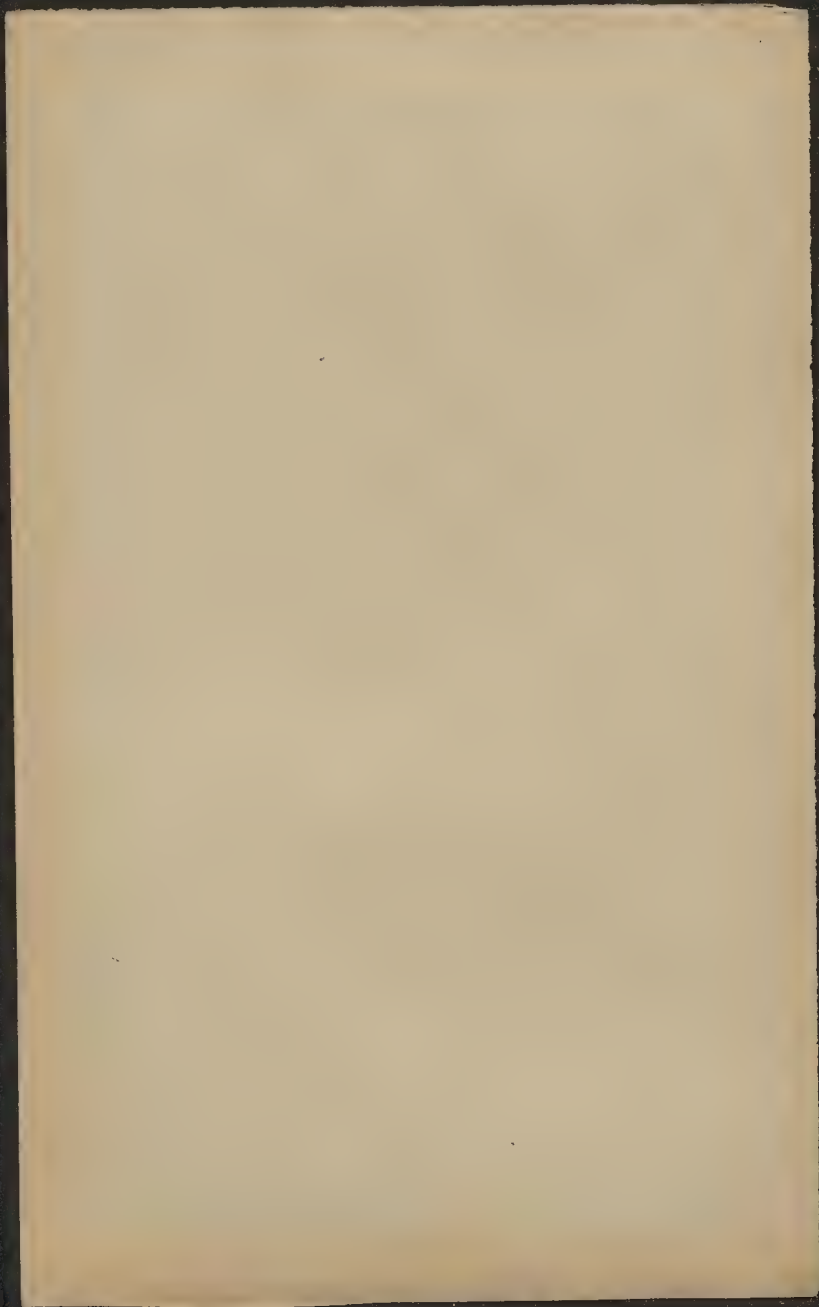
„Port-au-Prince posiada droższe wale porządku
to ~~to~~ kurs kwartę franka" Dzw. 28 228

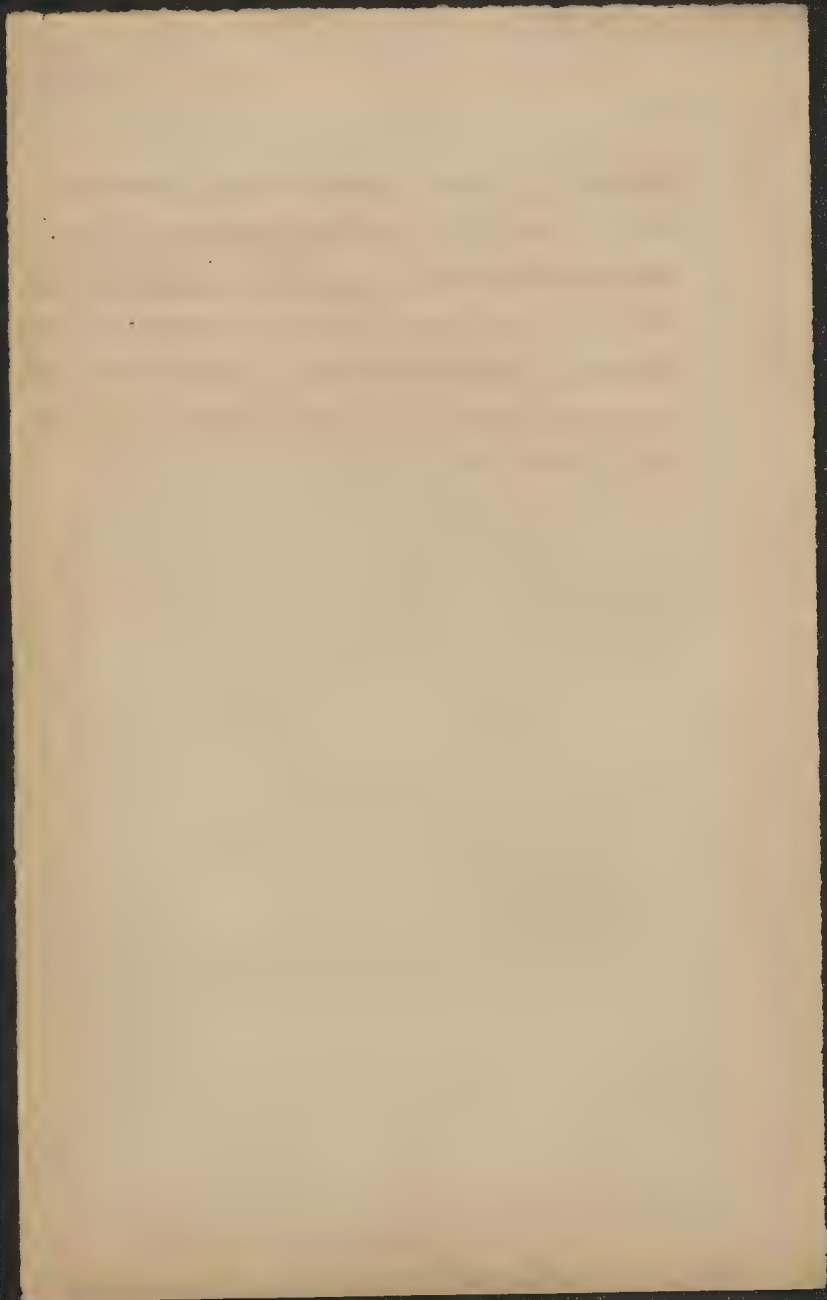
185
Kürsal-u. in. k. i. w. um. niem. Kürsal, sala
do wspólnego zbirania, jęz. w kachłach
kuracyjnych, kachłach i umyslnie na ten
cel przeznaczony. Na ławie przed Kur.
salem siedzą wotnie w ciemni kachłach
umio." B. Pol. Hybr. 4.

188
Kursowai' st. ex. ndkn. & odbywai' kurs, biez staly
pomiedzy wzmiankowaniemi punktami, uwaga
o pociągach drogi zel. powozach publicyngach
stadkach pasażerskich i t. p. pociągi kursier
nie kursują tyłu w t. m. & obiegają
tytu, rozrzucają się, brzoję & rąk do rąk
„ust i ust” „Ustawy to brzojęty w odpi
sach. powtarzają je & panisai; pomiedzy
innemi kursowai' rozegótnie pociągich
jeden.” J. T. Fez. 2. 18.

142
Kurtacreja-ji. i. franc. wprowadzająca grzebanie
w obłajanie, u Lw. kurtacja „Województwa ka-
lewie maty krot. naprocień matronka wy-
nita, a. ten z kurtacrejz rzek matronki uca-
towat „D. J. Dyk. Ost. Lym. 1. 79. „Odpowiadając na-
prokujni, z pierwsz nawet kurtacrejz. „D. A. J.
Gaz. lw. 1885. 124. 2.

178
Kurtyzanka-i. z. Kurtyzantka-i. z. ki-nel
i nteku mu. franc. courtisane, dawniej
kordzanka, kobieta nierządnicę ba-
wiga, nierządnicą, Helenizm wpro-
wadził rozpucie, a kurtyzantki gre-
kie przybyły do wtek staraty się je
roznać "G. lwow. 1886. 165. 3.

15
Kurwa. y. i. z praw. K. j. miejsce gło nie za
gorie, nie xariam, j. pomyśle, "to
rozjęciu kłosa zdy ug w niem rozjęcie
kurwa, jest to prognostykiem, że kłosas
z dziełem we wsi skurwi się, tym ro
ku" nsp. St. u rusinów w Sanochem w
podobnym przypadku gada umrze a'bo
zardymia

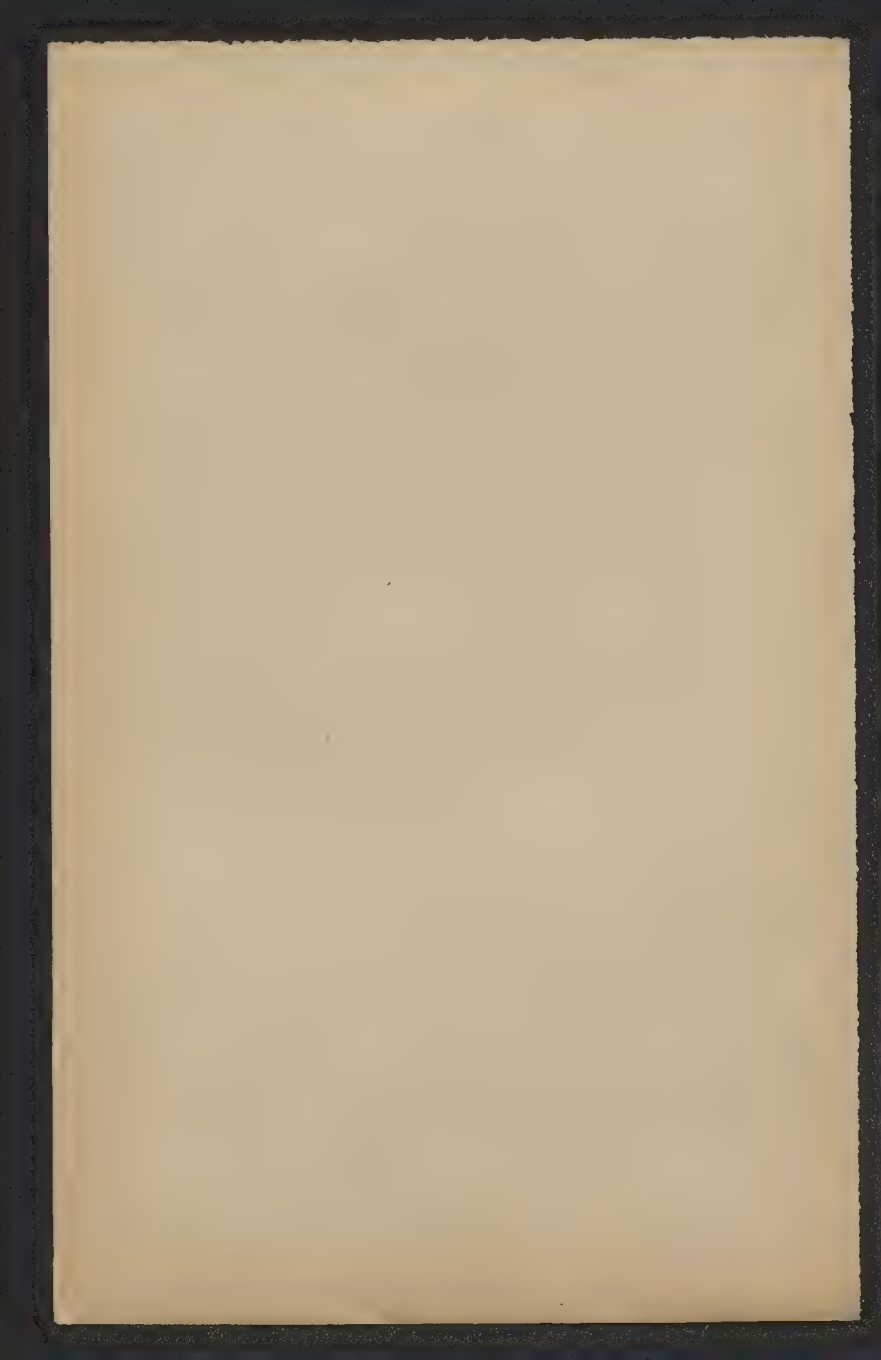
Kurwignat a. m. ty ois m. posp kur
wisko, kurwiszce.

156
Kurwa - y. i. & lud. kcy. zagon niedostajny pover, ro-
mytka powiad xboica „ dla tego nie tak narywa-
nie jechali nie przypredkiem xzgoa uuuuu. i nie do-
sieje, to musi sie klowa z dżiworgt we wsi skuwai
w tym roku „Dl. kcy. „Kurwa xrbui” = niedostaj
zagona, powinno być ję. Uwaga: Dwie iedny ję u p.
w Palię a uicm. w Samochim, podobne nie dowi.
nie jest przypowiadu, nie gospoda ze nure w tym
roku & Kurwignat-a. m. wypow. obelży-
wa kobiecy bawigz ię uierqdu „ Ty kurwi-
gnacia !” Dl.

[illegible]

Kurzeń ia nie im. prov. rus. Kuren, kurna cha-
ta. „Kurzeniemi” nazywają pierwsze
 chaty kuruckie i strażnicze szatasy. z
 blonnych dym, nie mają oddzielnego dla
 siebie obwozu wyhodziły z pośrodku
 słonek kaptur z czoła „S. Gubern. 2. 115”, Wzg.
 drie po lasach od Smuty aż do Morzen, by-
 ly kurzenia hajdama.ckie” it.

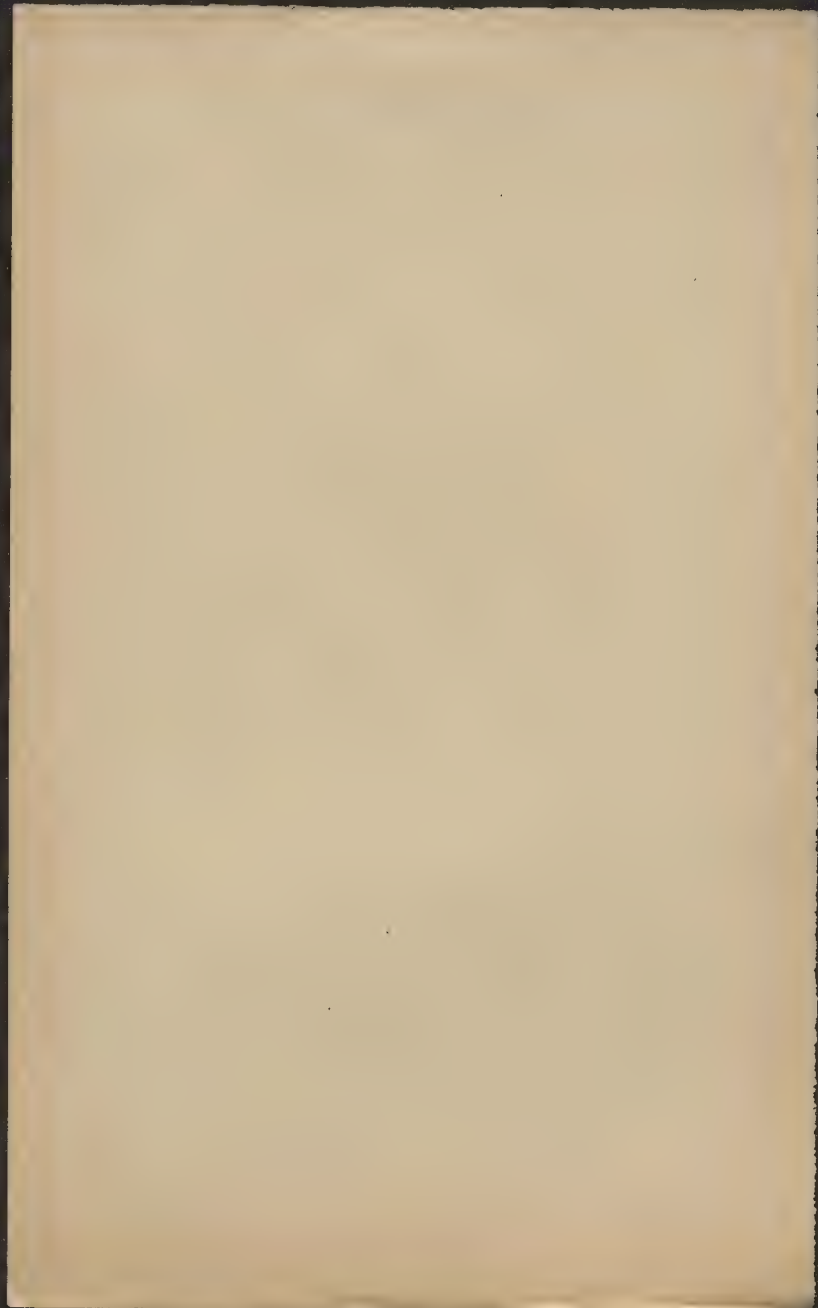
Kurayc' się st. xaim. nidu. & „aś się kuray" fig.
 na obwódzie wielkiego mechu, pocię-
 cia i t. p. „1 x 2 dobre trawienie kuray
 201. że aś się xce nim kuray to" J. Kiliu.
 24. „Najdkiem do powstania aś uś
 25 x 10 kurayc'" Spiew. pol. 5. 113

157
Kurayna .y. d. & miso kurra. & kurry. Dzien
ka kurry rrekata bo sig gusia spodnieurta.
Daj bratowa kurryny." O. Kod. 1. 23

Kusic' it. i st. m. n. d. Kusic' d. n. ob. wykusic'

Kuso adv. adj. kusy z niebostadevnie, skapo, skromnie.
 „Z kuso obliczonym budzetem puznawaj' us
 do kapiel" J. Lem 9. kw. 1846. 175. 5. (1)

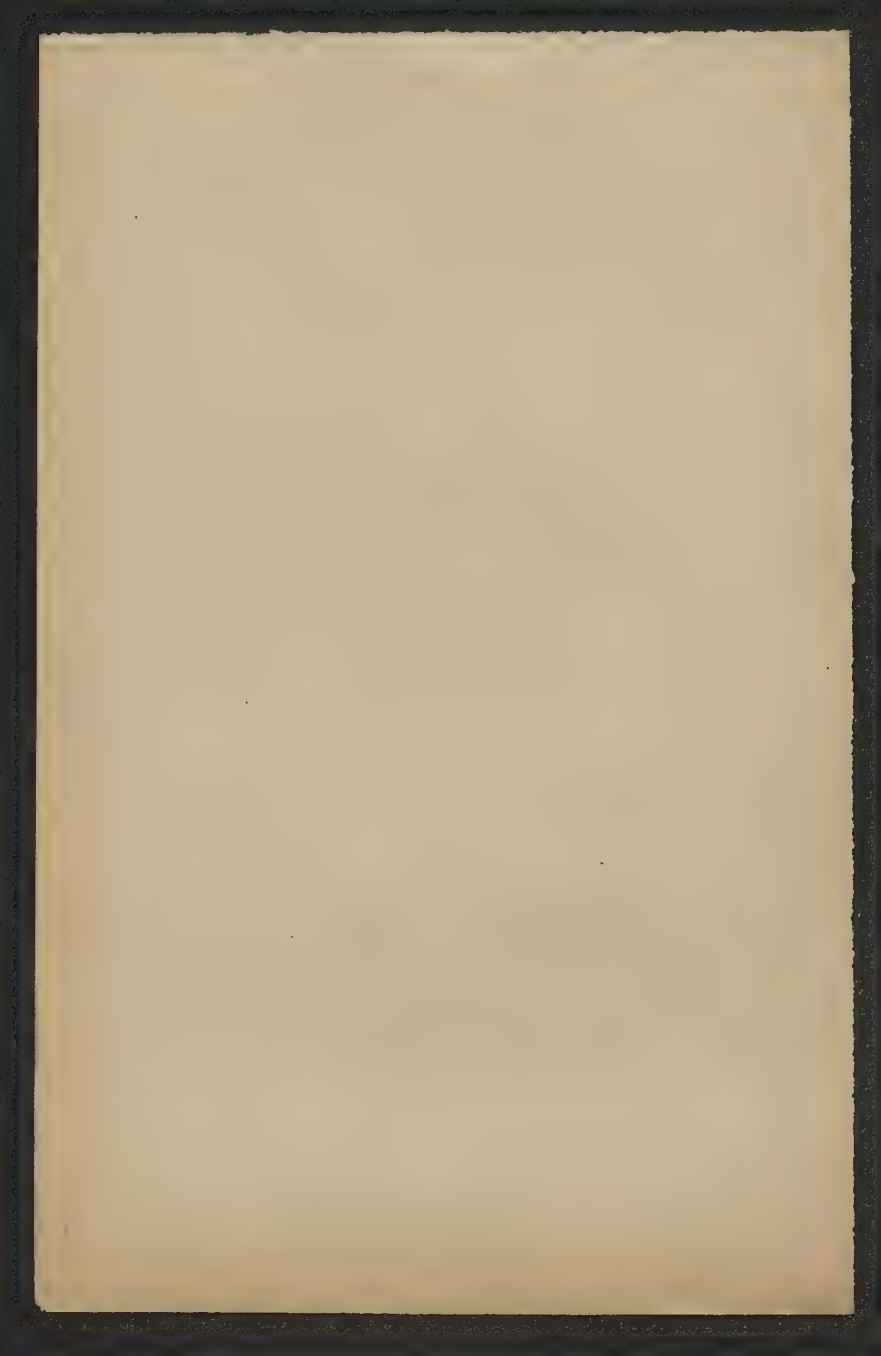
Kusy-a-e z „Taki dobry kusy, jak ten co ego.
 na wiecna" przym. = wart jeden drugiego, wart.
 „Paz palara" z „kusa rada" ile, niepike, trudna
 rada, nieziki termin „Co tu powazj? kusa rada"
 A. Mick. p. Towar. „Ha! kusa rada, cielek chora
 gienek niepyrany skada" L. kusa. Zagw. wiej. 8 (2)
 z subst. kusy-ego przym. rozjz.

(1) z niebezpiecznie, ciarwo pod strachem „Kampa-
 nie rozjziste odylem jako piechur - a w przejeciu
 powr to Djabla, bagniety Denaryuz - nie bylo pie-
 chota uciernpiata, jak konnica. na to w refleksa-
 dzie bylo kuso." ~~ate~~ W. Gocul. Wopom. 1. 75.

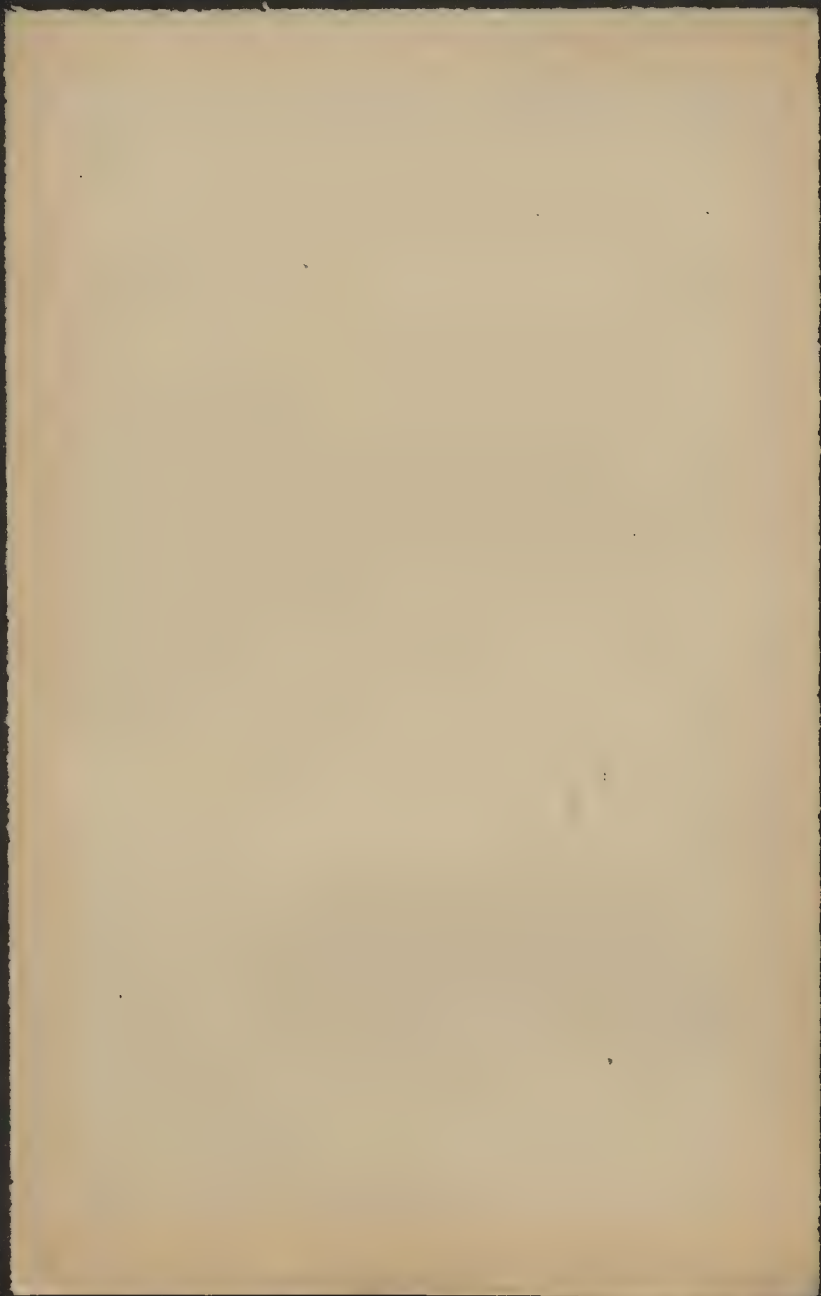
(2) „Koskrobeli us w glowie, ale kusa bylo rada"
 J. Dzienek. 2. 311.

Kursoć-i. z. bez l. um. brak, skutkiem kto'.
rego ktus' lub cos' jest kursem „Ogon
ter' krawanie chartom pomaga do
pędu, a pan kursoi' uwierca na do
wód dobroci?” Ad. Mich. 3. 26.

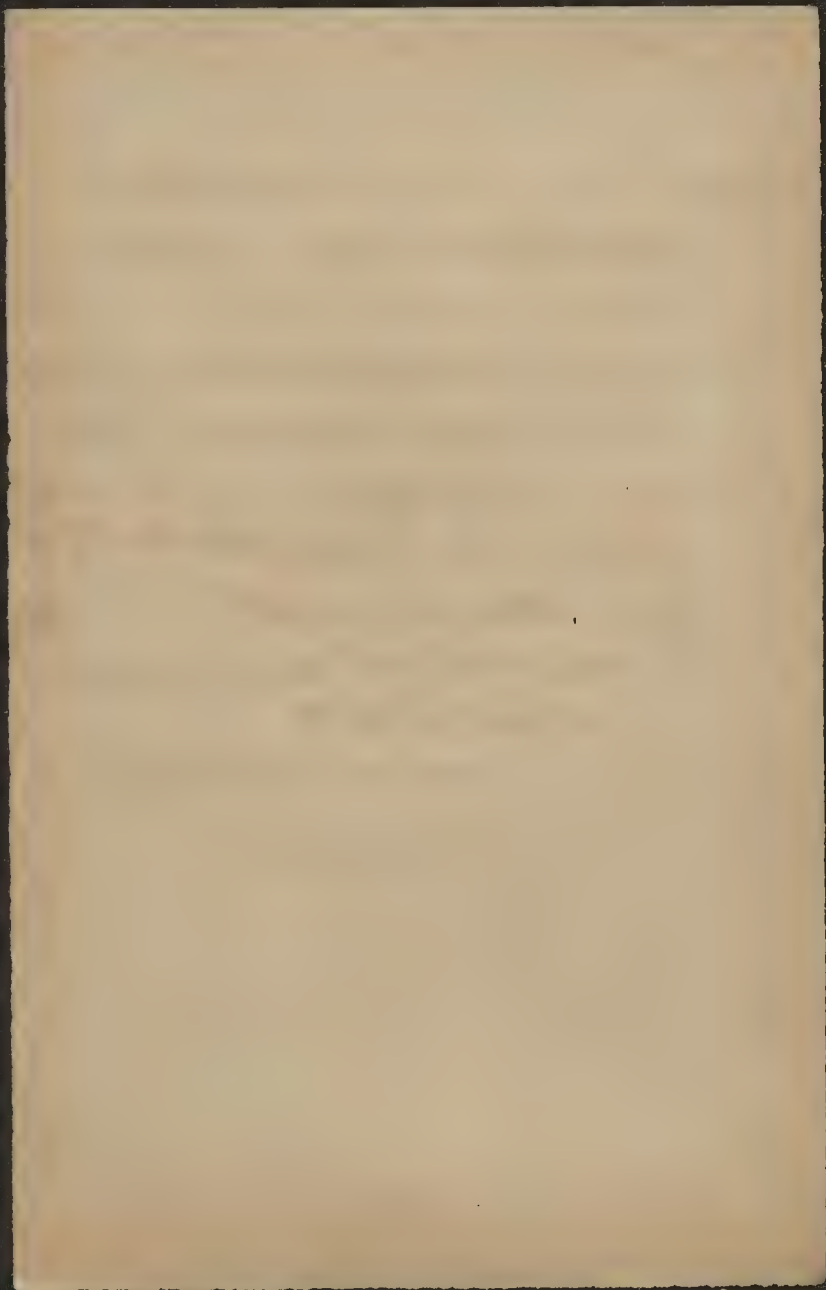

Kuštýkai Kuštýkac' st. x. certin. kudec' upa-
dai' na nogi' et noruac', et v'ine kuso.
pze, D' shwomacy et, vyze na j'ine
noge m'adbr'et' i'ny m'et'. T'at' i's m'et'
m'et' m'et' m'et' p'et' m'et' m'et' m'et' m'et'
p'et' m'et' m'et' m'et' m'et' m'et' m'et' m'et'
m'et' m'et' m'et' m'et' m'et' m'et' m'et' m'et'
m'et' m'et' m'et' m'et' m'et' m'et' m'et' m'et'

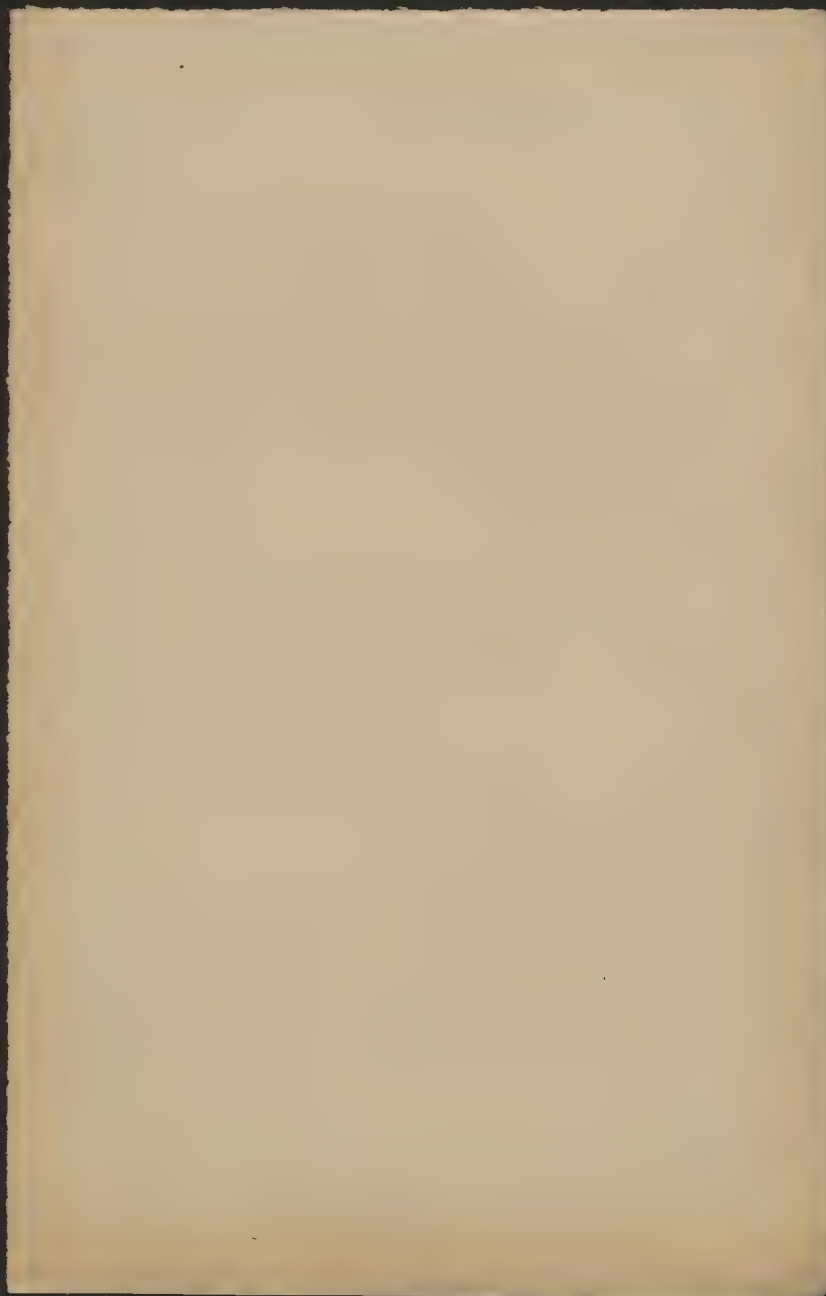

Kurs-u-m. - 5 starówka w grze "Postawit
kithu dukatów na kantz - i - wygrał. Sako
mu kwan nadkwyckaj swagibowie, i to go
lak asinielito, iż prodwajał kurs "Jkwan.
Czern. 54 " W trzech kursach przegrał 30,000
rubli " Kur. Świąt. 1876. 17. 1 " W klubach w zici
gierka na kurs dośi grubzy " Wiek 1882. 287. 2
& fig. " Zachorował na urzciwoi... musiał kro-
bić jatis' grubzy kurs i kmywa z porcelato-
siej " W. Mow. Mpi. i kony 274.

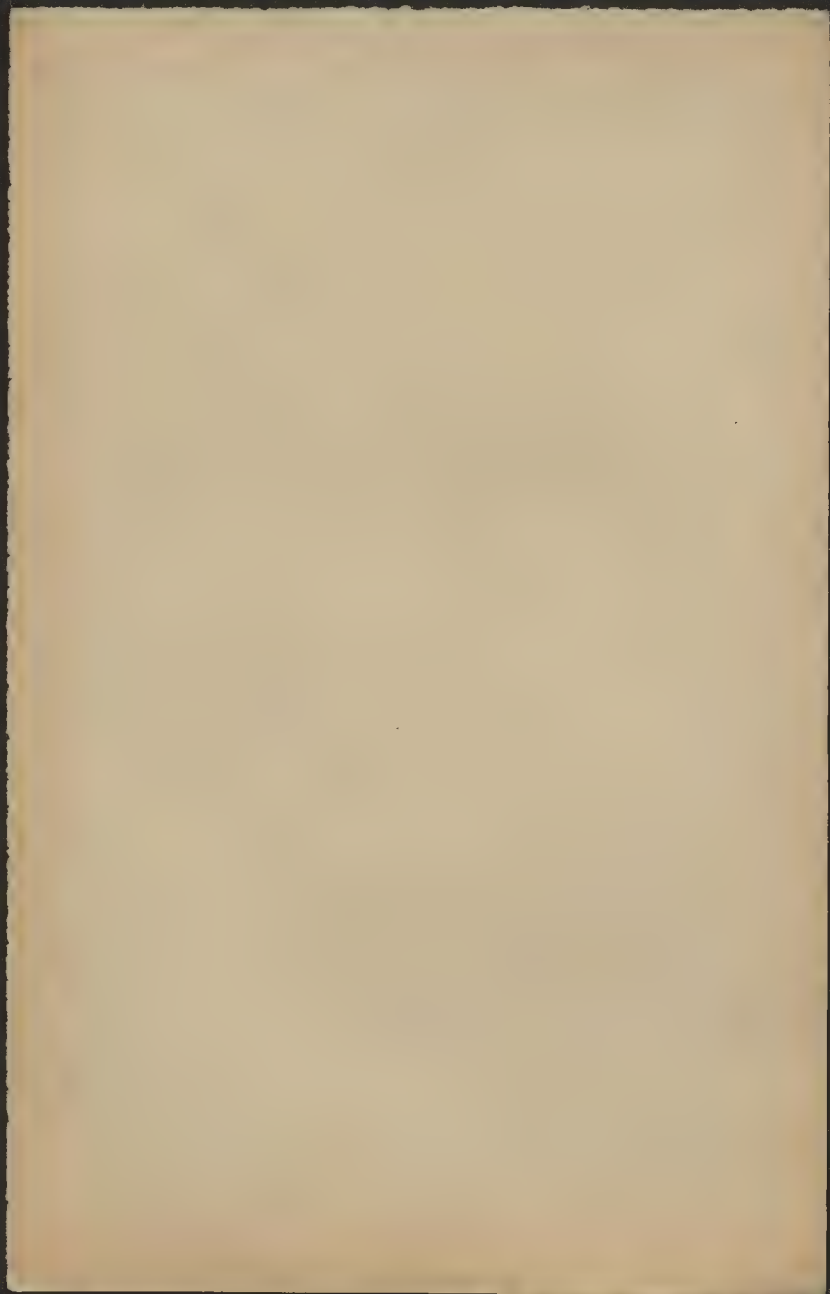
" Od czasu do czasu w miasta lub prefekture
chci' tamim kursem, wygrywał coś na pre-
wono " Gony Myv. Wiek 1883. 20. 1, Tem barikow
teraz paktował pięćdziesiąt latwo i w wielkich
kursach nagle wptymagie a on grad swagib
wó kórnio i kowno prawo wygrywał, i to
vran. 1. 3

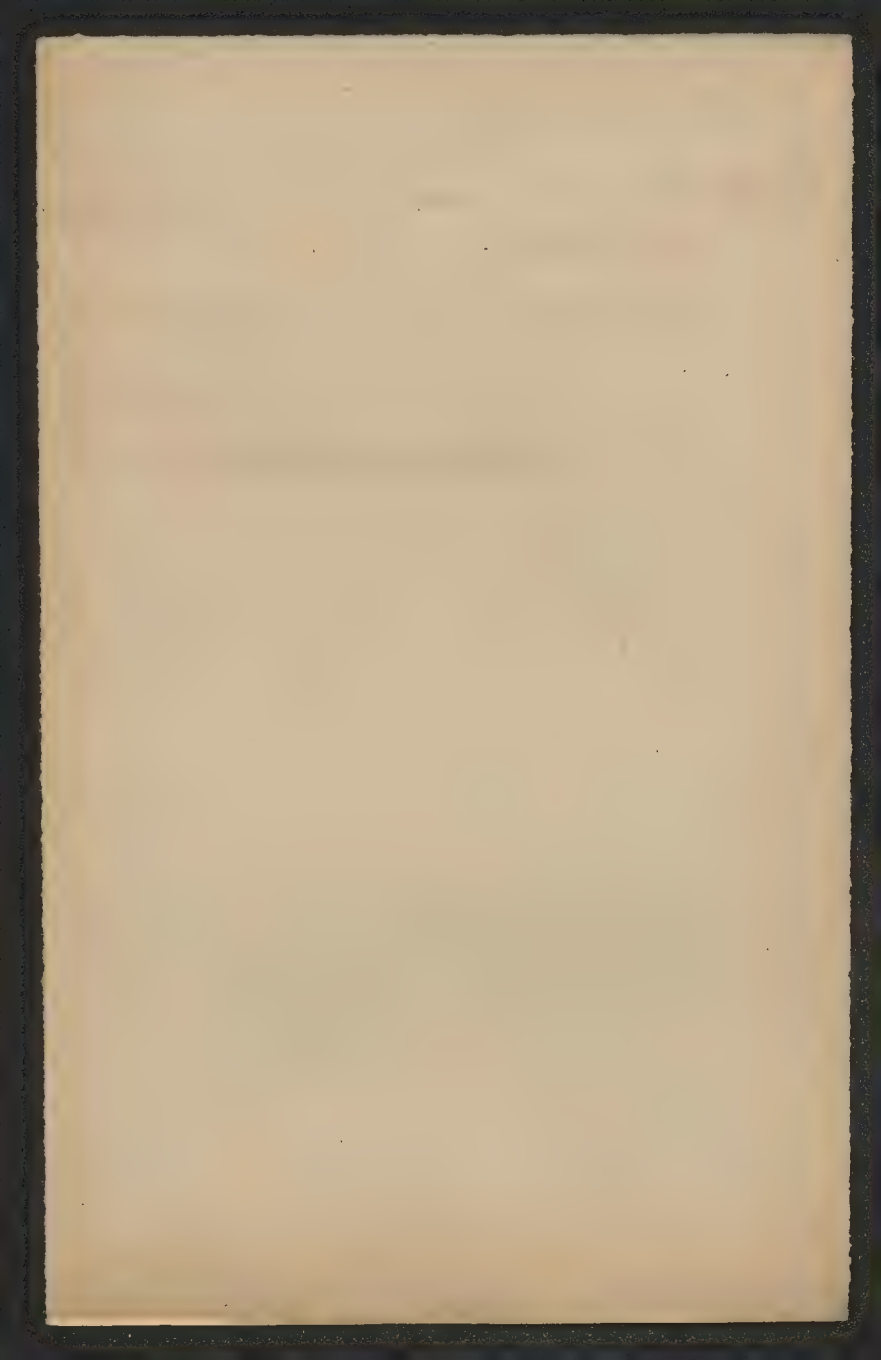
16
Kursac 3 os. marn. teraci. od Kursai'iny kursac' ? rusyc.
up .. Do stawienia stawa Hetman kursac,
winy to gorszko. przybieraly wody, bo kursai
czinal sadat na korbce do przygody. "W Vol.
1. prach. hetan. 56.

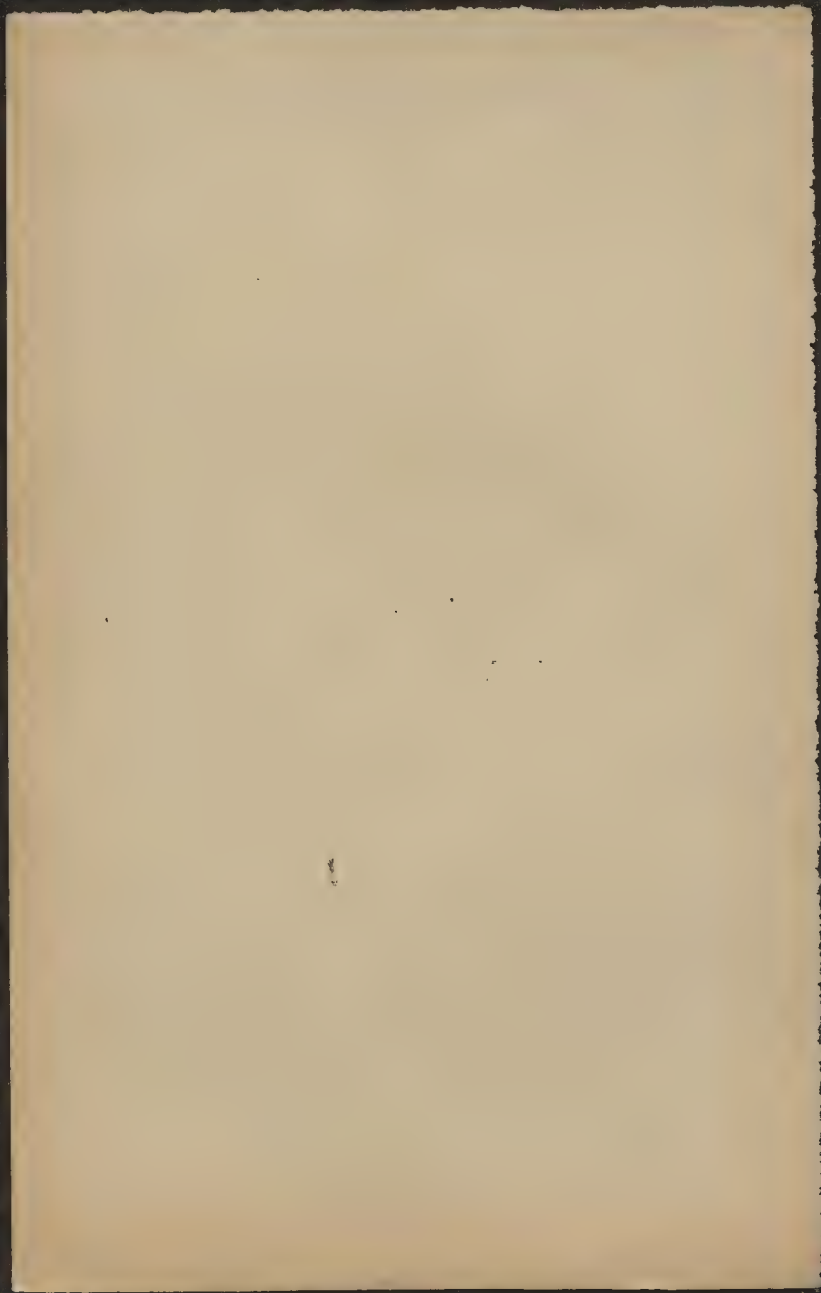
187
Kierstyk a. m. d. 1000? „Citi w szych urow
waga kirstyki za zdrowie y. 400. „H. Sienk
Og. i. mie. 1. 107 „Miudu dotewana ciggle
do kirstyki kow. ib. 108 „Pacholik wnet
woda troy kirstyki kirstyckiego
miudu." ib. 3. 365.

Kuta - y. i. ty um. proce. ofoniera z kapturem,
habit zakonny. O. Bernardy w kucie
zakonnej po wierze, a w kucie powitan-
nej pod spodem... nalezyst kapturem na glowie,
i "kukusoway kule zakonnej, kotysat sie
idze..." Dr. Kamos, Ogr. dom. 3. 418 of okietac,
zakutac

Kutja j. 4. pr. 1866. - rusinów gotowana w wigilij,
dla narodu. przerwica gotowana, z ma-
kiem i miodem Umarla biedaczka...
zawodnik jej kutja na wigilij Ro-
skiego narodzenia "T. 1. Joz. 1866. 316

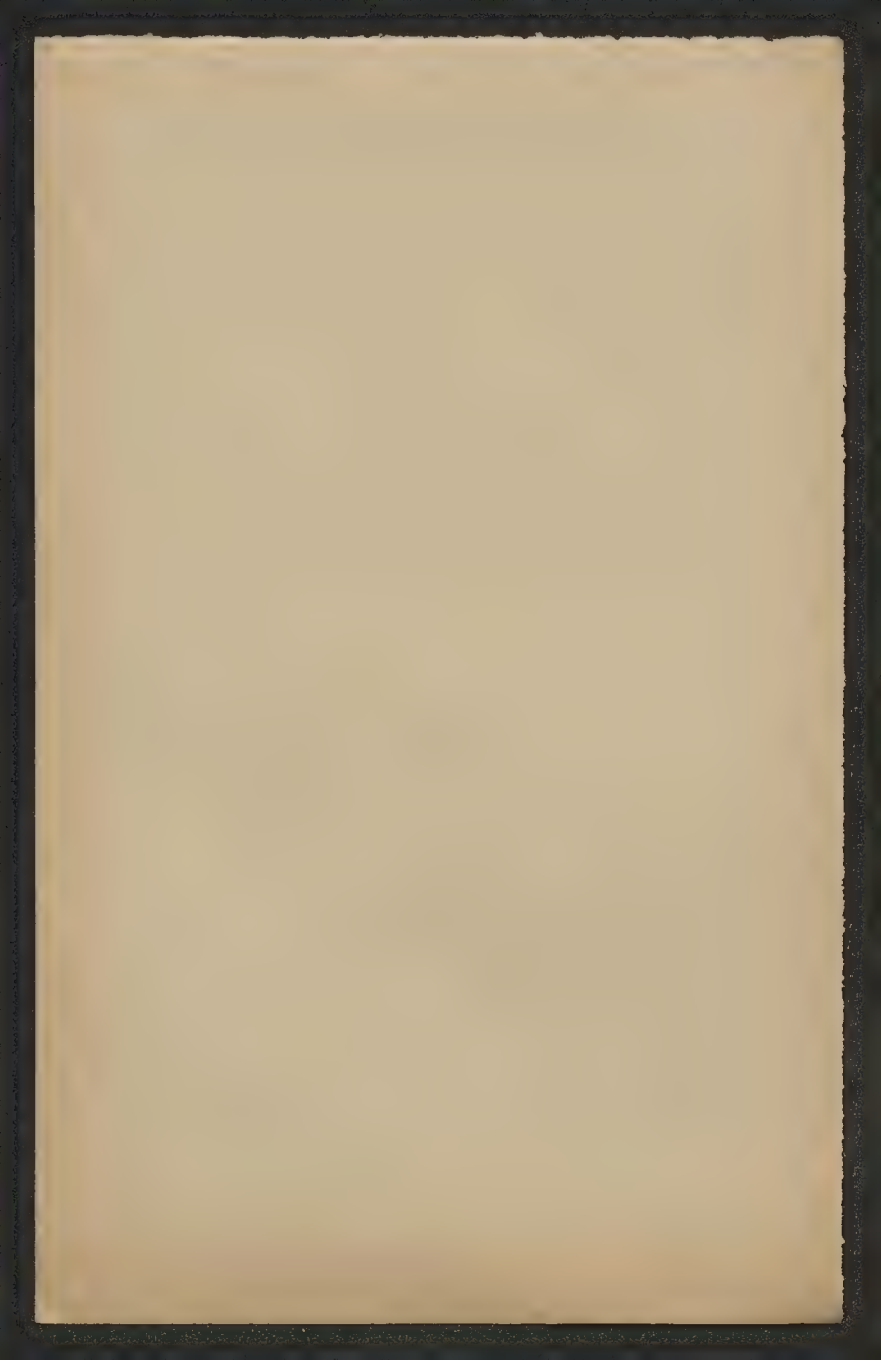

Kuty - a - e żłig. przebiegły, chytry, mądry i
"żłig" iż owaruac, kuty na ctery no-
gi " = wrystko rożnise. Da sobie raż, nie
pothnie i: " Sunkt honore ma w tam
by nadzwyczaj okarać iż przebiegłym
i kuty: " P. Nał mud. Dm. 131.

W interesach, to berya kuta na ctery no-
gi; targuje iż ko móg, jak handetes przy
kandydu punkcie narcy umowy " M. Gawol.
Dm. 23. 277 " Kobita wypraktykowana
na wrystko - na ctery nogi kuta, do pro-
ceru, do gospodarku, do dzieci howania
jedyna. wrystko dwieto pow iż w cetych
domu " Kł. Jan. wieł 1887. 217.

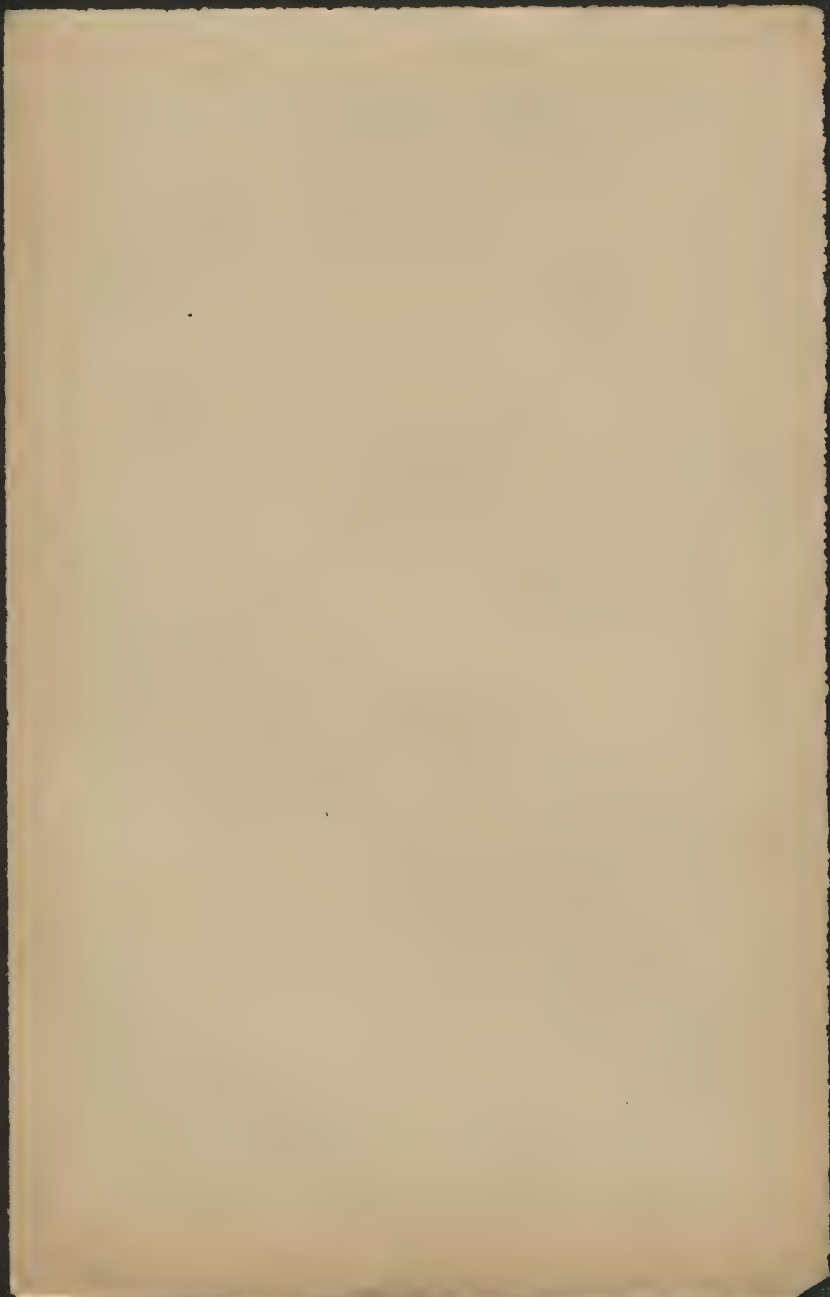
Kuzyrn - a. m. nowie mi zdob. Kuzyrnok uka m.
nhowie mi. franc. powinowaty, dalay
krewny „Emilia naraywa miie kuzyrnem.
choć iari nie wiem jaki stopień powiewien
stwa taryp' nas mwie "B. Bot. Pm. Saa.
19 „ upadł do mnie xwana, obcesowo. od
vaku do geby... braciaku, kuzyrnku, kocha
ny Adasie. "ib. 38. „ Otwó cię kawa jestem
co kuzyrnok myśli "A. Wilk. S. pol. 1877. 185
"Hrabia Etos' był jej bliższym krewnym
a nie takim kuzyrnem hrabiny" Sewer
1878. 32 41.

Kwarynowski - a ie od kwarynowstwa, wfaćcioy
kwarynow „ Między innymi a Eniitig na
wizualizację się jakieś wrogoty kwarynowski
stosunek " D. Pol. Pam. Pam. 49 „ Zmiany się
mawiać. ' beta cewenonij, po kwarynow-
stwu. " J. T. Kwara. 32. 56.

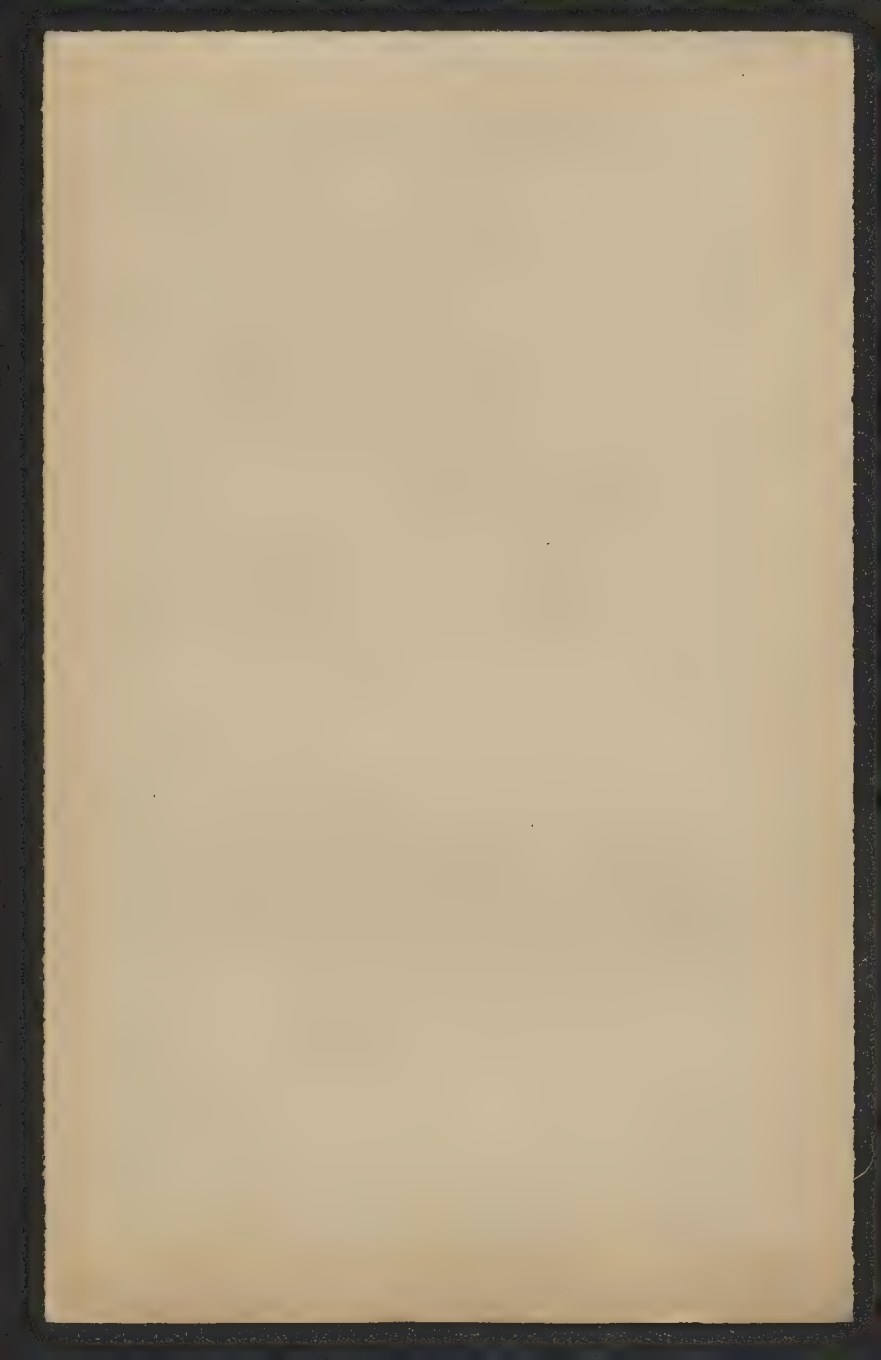
151
Kwajno ws two - a. n. two um, powinowstwo,
dobre pokrewieństwo, Mino kwajnow-
stwa kochaj się trochę we mnie" ZT.
Kwarz. Wieh 1878, 63.

Kaw. à vans & lud powst. my
mawie Kaw. à vans
godziny twa dżance com 'z zahochoła
w chłopach wst. e" O. Kol. 1. 428.

112
Kwakienstii - a - ie, od kwakrois, wstąpiwszy kwa-
krois, fig. p. clem prortoty i suawosi
obierajois „ Wzescana byta glado, ubra-
na x kwakienstia, nieporabawioną pro-
ciei wdrisnu prortoty ” Hey. G. dwon.
1887. 116.

Kwalifikacja - j. i. k. cje - ujj. um. Tac. prawo do
czego przez odpowiednie udołnienie,
posiadanie tytułu do nadania „Zna lata
stwały kawego, rangę, kwalifikacyę i
wie z góry, tego potwierdza a tego nie”
J. Kras. 19. 84. „Na radę zgodowego trzeba
nieś więcej kwalifikacyi a zwłasza więk-
sze udołności.” Wiek 1887. 107. 3. L. 4. „Na-
leżała do tych powierzeniowców, które albo
nie robią żadnego wrażenia, albo jednajz
sobie od razu wielką, spohojną sympatyę.
Na bohaterkę miłosnych, gwałtownych
zakochyć nie było w niej żadnych kwa-
lifikacyi.” Haj. S. Kow. 1887. 116.

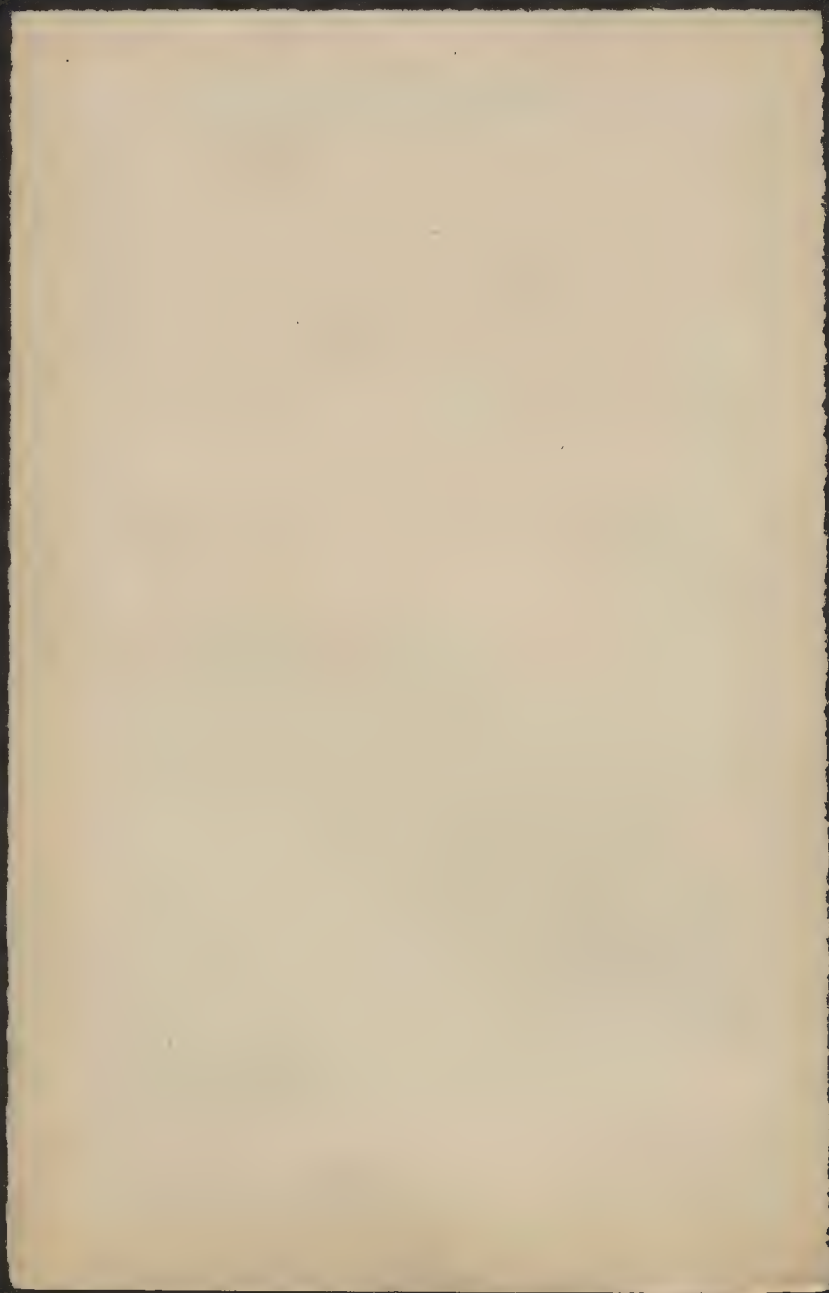

Kwalifikowai się - at - huję st. zaim. udkm. z fac.

qualis i facere, - do czego, mieć kwalifika-
cję, nadawać iś, przydawać iś być przyda-
tym do czego, "Na konse'muz nie kupo-
wat wino, musi być lekkie i nie kwa-
lifikuje się do lechu tylko do brucha."

71. Warszawa: Tyg. powst. 1882. 131.

Kwalifikowai st. z udkm. Wykwalifikowai
zakwalifikowai dkm, faktem prawem wy-
rządzał taki despekt ludzicom ktorzych raz już
urząd starych na majstrów wykwalifikował.
wieh 1887. 229. 4.

Kwantum. wiadom. n. z. Tatr. pewna ilość czego

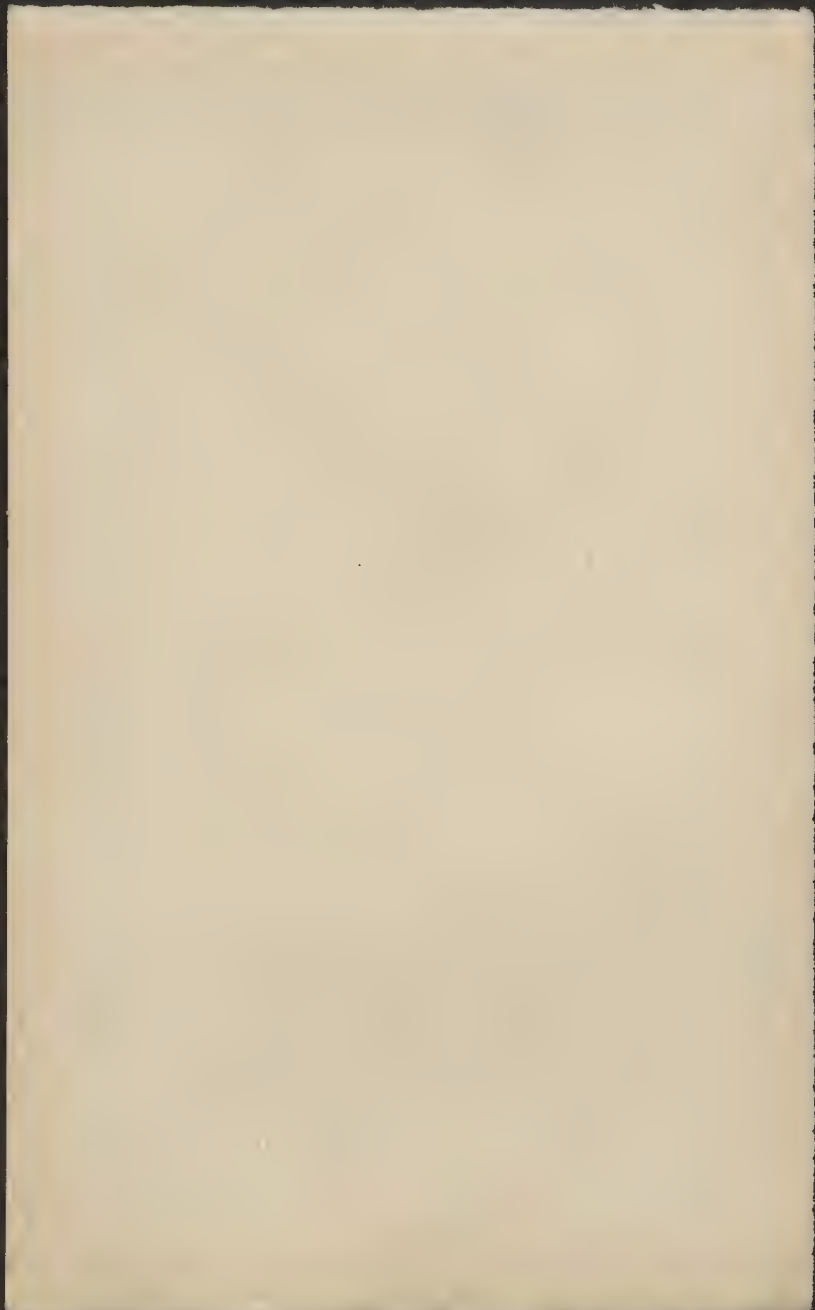
" Uspობienie na targu było słabe, ponieważ
wasi lepišie gatunki prawie zupełnie były
wyprowadzone, pozostałe kwantum składano
się przeważnie z gorzkiej i śladowej części
kwasu mętny" Wiad. 88. 130. 3.

Kwartat u. m. ty. v. m. z cyrkul w mie-
ście, dachowa „Gdzie jest kwartat any-
stokratyczny i pałac? nie mogę zga-
dzić.” D. Pol. Pam. Pam. 10.

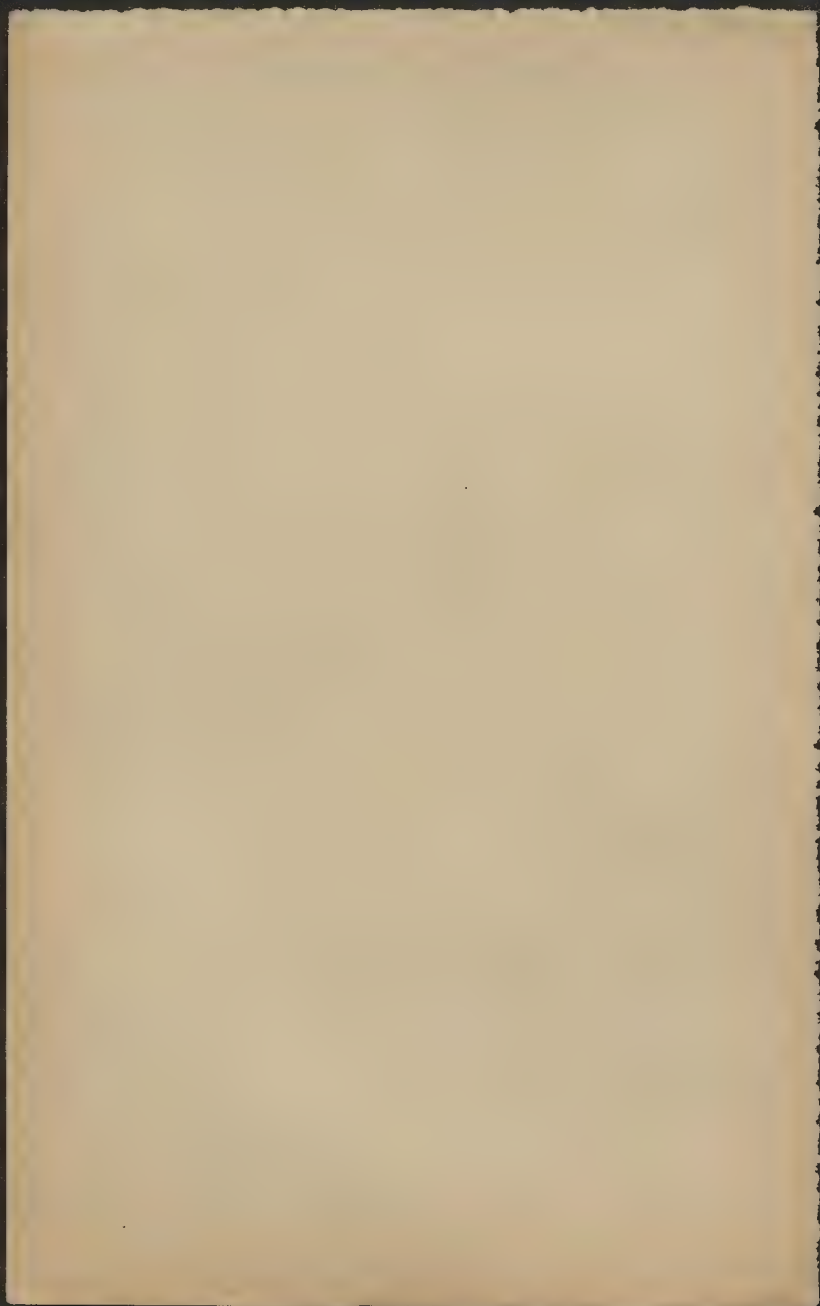
Kwarta - y. z. z daw. pewne miara gromada
„Z pół miasteczka których jest kwarta 54, z
kwaśnej kwarty na nich płać dworów w
gr. 14” Pół 1893 r. ks. Północ. Wzrost m. dół
zha 192, z schowek kwadrany w gromadzie:
Kwarta - major, schowek miedzi kwarta pomy-
nej się w asa.

„Kwadrany obydwóch miedzi schowek dół.
15 majestatem kwarty pół, gdzie są miary
miedzi nad 15, pewnie od walidki płać dworo-
w po gr. 12” i b.

170
Kwartecista y. m. ści stoó m. muryh nalo-
żczy do kwartetu „Jako dobry kwar-
tecista nie starał się odegrywać pierw-
szej roli, ani świadczyć kwintem swoich
współtowarzyszów.” J. Krasa. Ssta Warsz. 3.
73.

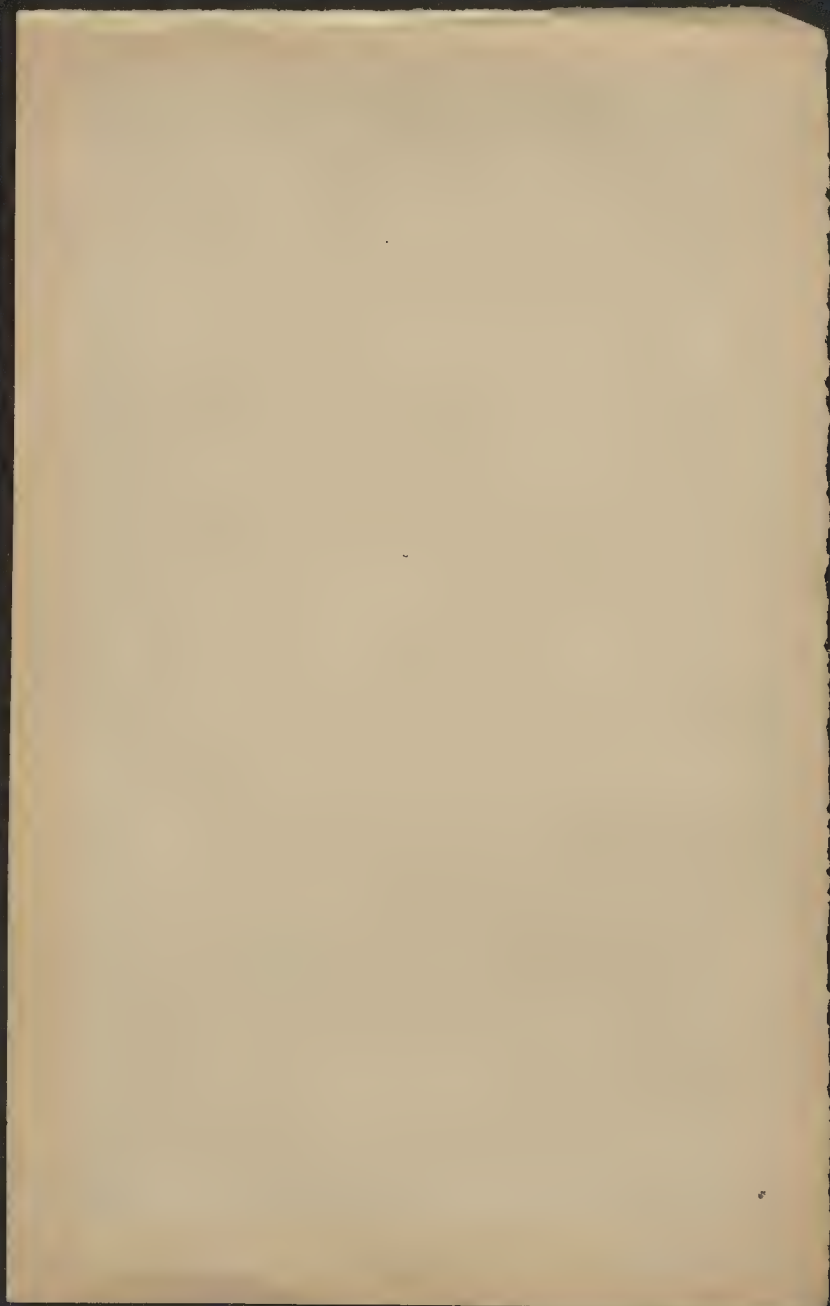
Kwartet u m. ty oś. m. muryka na
ceteru instrumenta lub na ceteru głowy
„Miełiśmy właśnie odegrać dziś kwar-
tet znakomitego naszego kompozytora”
J. Krasa. Ssta Warsz. 3. 73

171
Kwasch-sku m. r. & w. Sausc. u. nawa vira-
win

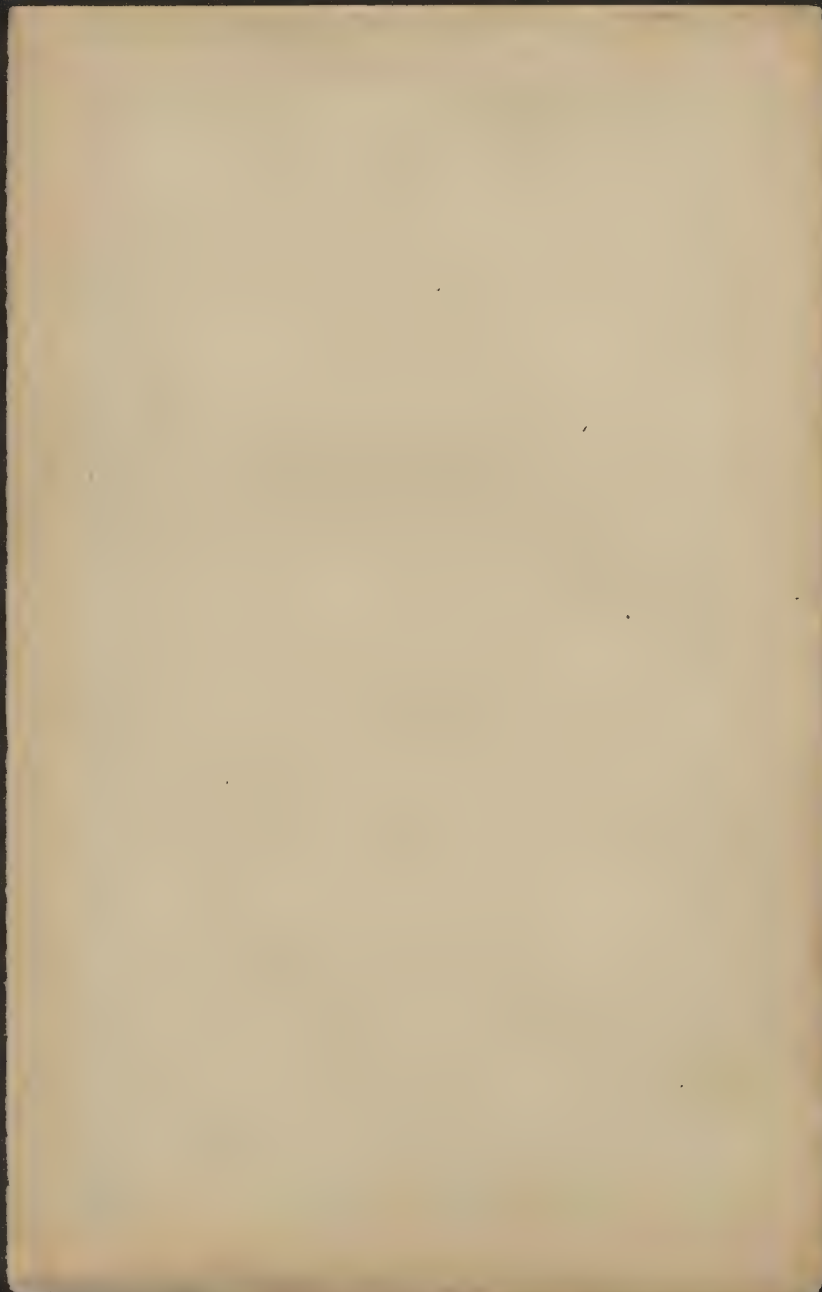
12
Kwaśt i. m. sty. ow. m. kuteo. „Kwaśt i.
casolki” adobia kawaie jedwabno kwo
sty.” Blum. 1883. Dod. 64.

Kwaterka - i. z. z meton. zam. kwaterka. Sub
jakkolwiek miarka wódk, ogólnie: pi-
jainstwo. picie wódk, oddawanie się pijatce
" Coż wyżej nawa chłopok przywieziony do
niecierpatku? Sopi' trocki' to kwaterec." M.
Koll. Max. 1. 42 z tam. red. moral. (1855) tom
29 str. 200.

Krveres - u. m. skveres, ambaras, klopot tur
bacia „ Ostroglisiny o fortelach strach
sig: potein pravin skveres" Ad. Block 1.

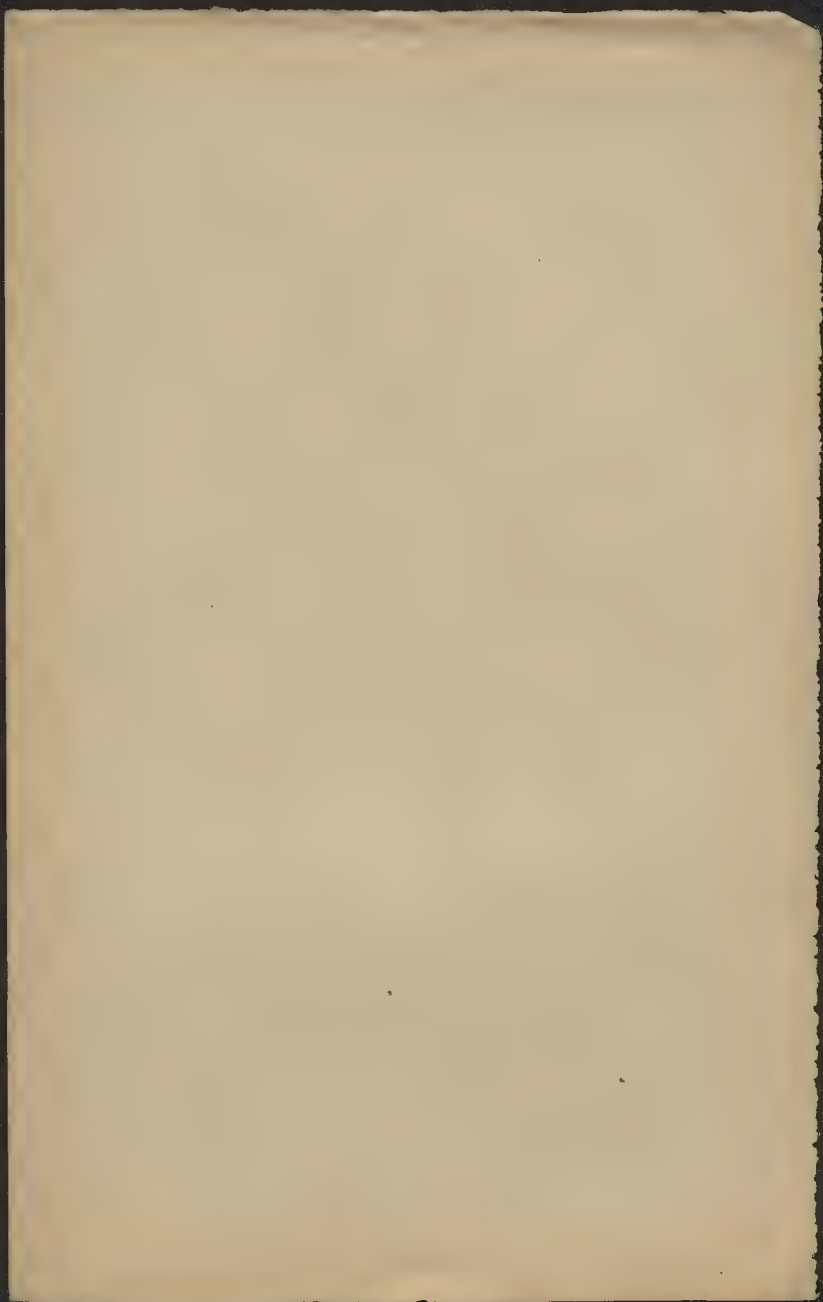
Kwicianka - i. x. xli - vek. mn. robija kwiaty
saturane „Na cwartem piestrze miska
ty prawki napieranki i kwicianki” J.
Zachar. Dies. lit. 5. 4. z sprzedajgus kwia
ty

477
Kwiciasty-a-e u kwiaty pomalowane, mają-
cy desen w kwiaty (o matenjach) „Sofa
pokryta kwiciastym kretorem” A. Wilan.
Fot. 1. 31.

17
Kwiaty etka m. z posp. tularz przy mięsie wo-
lowem gotowanem „Dzla i satukamizsa
z kwiatkiem i flaki z imbiereu” J.
Kraus. Ssta War. 1. 57.

Kwintesencja - ji to cje um. z lat. quinta essentia
treść, wyśkok & to co jest w cieniu najsub
telniejszego, ukrytego w głębi. „Probowat
wydobyć z niego kwintesencję wrażenia
jakich doznał” „Jd. Kras. wiek 1879. 5” Kar.
nie go sama kwintesencja uodrości „Jd.
Kras. 72. 145” „Stadystyki wierszajiego, umi
erowa a mianowicie Wilan uptywano i
rozchodów. stonowięcych kwintesencję
zabiegów ogólnikowo zabawy, umi
póknij” „Wiek 1888. 129. 3.

